

॥ अथ श्रीमद्भागवते सप्तमः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीवेदेव्यसायनमः ॥ षष्ठस्कंधाभिधेतीथेस्नातःसतमनान्यथ ॥ श्रीमद्भागवतेस्नातुं प्रयतेतत्त्वसंविदे १ सेवायेषामपवर्गगतिर्जगताममलारते श्रीमद्विष्ण्वं प्रसरोरुहयुगलेभ्रमंतःसंतःकुर्वतुदयामयिवि
जयध्वजतीर्थेनित्यानित्याभ्यस्तादितिजाप्रितनुनखतीर्थसुतीर्थे संतवेदांतपरिनिष्ठितानामपिश्रीनारायणपरमप्रसादमंतरेणानापादितसमीचीनज्ञानामृतकलानां कचित्कचिदसुरजनमोहायप्रदार्शं
तशुक्रशोणितसंपर्कादिभिरिवभगवतःप्रादुर्भावैस्तत्त्वसंशयालूनांसताविसंशयार्थं श्रीनृसिंहावतारस्तत्प्रसत्तयेनानाविधवर्णाश्रमाचारभेदविचारस्तत्पूजाप्रकारश्चनिद्वयतेस्मिन्स्कंधे तदर्थपरीक्षि
त्प्रश्नपूर्वकमुपोद्धातरचयति समशति योभगवान्भूतानांयोग्यतातिरेकेणपक्षपरिग्रहशून्यःआत्माप्रियश्च तदेतत्प्रेषतिश्रुतेः सत्तादिप्रदत्वाच्चैरनुष्ठितसमर्चनादिसुकृतस्यसुखलक्षणफल्गुदातृत्वे
नोपकर्तृत्वाच्चसुहृत् किमतर्ह्यतितत्राह स्वयमिति सस्वयंविषमइवेन्द्रस्यार्थेस्वयंप्रयोजनमंतरेणप्रयोजनार्थकथंदैत्यानवधीदित्यन्वयः १ ननु सुरगणैःक्रियमाणस्यस्वयंप्रयोजनस्यसमवादवधीदि
तिर्केनस्यादितितत्राह नहीति हिशब्दोहेत्यर्थः कुतोनास्तीत्यत्राह निःश्रेयसात्मनइति नित्यानिर्दुःखानदस्वरूपस्यतादृशत्वंमुक्तस्याप्यस्तीतितत्राह साक्षादिति नित्यानिर्दुःखानदानुभवस्वरूप
स्यपरप्राध्यप्रयोजनाभावान्मुक्तस्यतदभावात् नन्वसुरप्रेषात्सुरहितंक्रियतइतितत्राह नेवेति विद्वेषस्यतत्तत्स्वरूपद्योतनायामुरेभ्यइतिपंचमी वृक्षात्पर्णंयततिइतिवत्कादाचित्कत्वाभावान्नित्येद्वेषे
वधानुपपत्तिरन्यथावधस्यापिसंततानुवृत्तिःस्यादतो नोपपत्तिःस्यादितिभावः स्वाभिभवलक्षणभयात्तद्वधइति तत्राह नेति उद्वेगोभयलक्षणं कुतइत्यतउक्तं अगुणस्येति प्राकृतगुणसंबद्धस्यपुंसःतादृक्
स्वभावत्वाद्दरेस्त्वदभावाच्चिगुणश्चेतिश्रुतेः अनेननिःश्रेयसात्मनोपिगुणसंबंधेनजीववत्तथात्वंस्यादितिशंकापिनिरस्तेतिज्ञायते २ ३ प्रामाणिकत्वद्योतनाय प्रश्नस्तौति साध्विति तत्रहरिचरितेभाग

राजोवाच ॥ समःप्रियःसुहृद्भूतानांभगवान्स्वयम् ॥ इन्द्रस्यार्थेकथंदैत्यानवधीद्विषमोयथा १ नह्यस्यार्थःसुरगणैःसाक्षान्निःश्रेयसात्मनः ॥ नैवा
सुरेभ्योविद्वेषो नोद्वेगश्चागुणस्यहि २ इतिनःसुमहाभागनारायणगुणान्प्रति ॥ संशयःसुमहान्जातस्तंभवांश्छेतुमर्हति ३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ साधु
पृष्टंमहाराजहरेश्चरितमद्भुतम् ॥ तद्भागवतमाहात्म्यंभगवद्वक्तिवर्धनम् ४गीयतेपरमंपुण्यमृषिभिर्नारदादिभिः ॥ नत्वाकृष्णायमुनयेकथयिष्येहरेःकथा
म् ५ निर्गुणोपिद्वजोव्यक्तोभगवान्प्रकृतेःपरः ॥ स्वमायागुणमाविश्यबाध्यबाधकतांगतः ६ सत्त्वंरजस्तमइतिप्रकृतेर्नात्मनोगुणाः ॥ नतेषांयु
ग्यद्राजन्द्वासउन्नाहएवच ७

वतानांमाहात्म्यंभगवद्वक्तिवर्धनीमत्येननतन्माहात्म्यंभगवन्माहात्म्याविनाभूतमित्यवगतव्यम् ४ प्रश्नप्रतिवचनंभगवदनुग्रहमंतरेणसुवचनस्यादितिप्रकटनायभगवंतंप्रसाद्यवक्तव्यार्थप्रतिजानीते न
त्येति ५ हरेर्द्वैतत्वधर्मो नघटतइतिवदन्लोकेष्वेकत्वादुततद्विरुद्धादितिवावदीषि समत्वादिवर्धोपन्यासानुपपत्तेर्नप्रथमः अघटितघटकशक्तिमत्त्वेनसर्वस्योपपत्तेर्द्विती योयुक्तएवतिभावेनाह निर्गु
णइति अयभावः भगवान्स्वमायागुणंस्वेच्छागुणमनुसृत्यस्वाधीनप्रकृतिगुणनिर्मितदेवासुरदेहंवाविश्यतत्रस्थित्वाबहिश्चनृसिंहादिप्रादुर्भावरूपेणासुरादिबाधकतामसुरादि बाध्यवस्तुषुनियामकत्वेन
स्थित्वाबाध्यतांगतोभवति किमत्रमानमितीयंशंका बाध्यादिस्थोहरीर्नित्यंबाध्यतादिगतेत्यपि गीयतेननुबाध्यत्वाच्चदोषयुतत्वतइतिभविष्यत्पर्ववचनेनपरिहर्तव्येति हिशब्देनलोकवत्तुलीला
कैवल्यमिति सूत्राल्लोलांप्रयोजयति निर्गुणत्वादिकं वैलक्षण्ये लिंगमितिज्ञापनायप्रयुक्तं पुरुषाणांगुणदोषानुसारेणरक्षाभावेनसमत्वादिकमपिनयुज्यतइतिप्रदर्शनायापिशब्दः तर्हि कुतोविविच्यनज्ञाय
तइत्यतोव्यक्तइति दधिस्थघृतवत्काष्ठेवाह्विचजनार्दनः देहंद्रियासुजीवेभ्योविविच्यज्ञायतेनस्त्विति अतोविविच्यज्ञानंयुक्तम् ६ स्वमायागुणमाविश्येत्युक्तंविबृणोति सत्त्वमित्यादिना प्रकृतेः
स्वरूपभूताआत्मनःपरमात्मनोज्ञानादिवन्नस्वरूपभूताःकिंत्वधीनाः जीवस्याप्याभिमानादेवगुणानाभिन्नस्वभावत्वाद्युगपत्प्रवृत्त्यनुपपत्तेरित्यतःशक्तिप्रकटनप्रकारंदर्शयति नतेषामिति हासोनुदूतत्व
मुन्नाहउदूतत्वं क्षयवृद्धिक्रमेणेतिपरिहारः ७

तैकमैविविनक्ति जयेति सत्वस्यजयकालेऽत्राहविषयेदेवर्षीन्भजन्नानाभातीत्यन्वयः रजसउन्नाहविषयेअसुरान्वर्द्धयन्तमसउन्नाहविषयेयन्नादीन्वर्द्धयन्नेवंगुणानांशक्तिर्जृम्भयतीत्यर्थः तत्रापी
स्थंभावोस्तीत्याह तत्कालेति तत्तत्कालगुणमनुसृत्यवर्तमानः ८ इममर्थमनुभाविकं करोति ज्योतिरादिरिति अयमर्थः ज्योतिरादीत्युत्तरायणादिकालादिगुणः केषांचिन्फलानामुन्नाहंकेषांचिद्वा
संकुर्वन्पथासत्त्वादिजयादिविषयेऽत्राहदिकालमनुवर्तमानोभातितथेति कथमप्यक्तत्वंहरेरितितत्राह संवातादिति देहद्रियादिकार्यकारणसंघातान्नविविच्यतेपृथग्भूतो न ज्ञायते अत्रापीदमेवोदाहरणं
ज्योतिरादिघृतादिद्रव्यंदध्यादिभ्योमथनात्पूर्वनविविच्यतेपृथग्भूतं न ज्ञायतेनप्रतीयते तथात्मापीतिभावः तेजोसितं त्रेयाविधीयतेइतिश्रुतेः घृतस्यज्योतिःशब्दाभिधेयत्वप्रामाणिकं दधिस्थघृतवत्कोष्ठेव
ह्लिवच्चजनार्दनइत्यादेशं ननुयादिकेनचिद्देहादिव्यतिरिक्तत्वेनायंज्ञायतेतर्हिदधिस्थघृतवदित्यादिनिदर्शयितुंशक्यं तदेवकुतइत्याह विदंतीति कवयःप्रह्लादयःशास्त्रेणमथित्वांततोनिर्णयित्वात्मस्थंदेहादि
स्थमात्मानंविदंतिजानंतिकिंचांततश्चरमनाशेविदंतिलभंते लभानिष्पत्तावितिधातोःनितरांप्राप्नुवंतीत्यर्थःअनेनकवीनांज्ञानमस्मिन्नर्थेप्रमाणमुक्तंभवति ९ देहादेर्विविक्तत्वेनज्ञानंकस्माच्चोत्पद्यतइतिआ
शंक्यसृष्टशरीरेषुजीवत्वप्रतिष्ठत्वाच्चतद्विषयंज्ञानमित्यभिप्रेत्याह यदासिसृक्षुरिति यदापरत्मात्मनार्थेनिवासापपुरःशरीराणिसिसृक्षुःस्रष्टुमिच्छतितदागुणैषम्यन्यायेनस्वेच्छयानि यतोरजोगुणमुपादा
यमहदहंकारपंचमहाभूतानिसृष्टातैः पृथक्त्वचोऽप्यतानुसारेणशरीराणिसृजति यदाचेश्वरस्तासुविचित्रासुसुरनरतिर्यक्संज्ञितासुपुरीषुरिरंसुः जीवगतस्वादृष्ट्याग्यतामनुसृत्यसुखादिकमुत्पाद्यतत्सा
क्षित्वेनक्रीडितुमिच्छति सदास्थितिहेतुत्वात्सत्वगुणमुपादत्ते यदाशयिष्यमाणोयोगनिद्रांचिकीर्षतितदासौतमोगुणमीरयति तच्छक्तिमुज्जृम्भयति १० किंचचरंतमतीतानागतवर्तमानभेदेनवर्त

जयकालेतुसत्वस्यदेवर्षीन्रजसोऽसुरान् ॥ तमसोयक्षरक्षांसितत्कालानुगुणोभजन् ८ ज्योतिरादिरिवाभातिसंवातान्नविविच्यते ॥ विदंत्यात्मानमात्म
स्थंमथित्वाकवयोततः ९ यदासिसृक्षुःपुरजात्मनःपरोरजःसृजत्येषपृथक्स्वमायया ॥ सत्वंविचित्रासुरिरंसुरीश्वरःशयिष्यमाणस्तमईरयत्यसौ १०
कालंचरंतंसृजतीशजाश्रयःप्रधानपुंभ्यांनरदेवसत्यकृत् ॥ सतत्रतत्रोभयसिद्धिमाप्नुयाल्लिंगात्मनोऽलिंगगुणाश्चसंति ११

मानंकालंसृजतीत्यर्थः ईशआश्रयइत्येताभ्यांपदाभ्यांसर्जनसामर्थ्यसूचयति अत्रप्रमाणमाह सत्यकृदिति सत्यंमीमांसाशास्त्रंतस्यकर्ता इदानींस्वसृष्टानामंतःशयनप्रकारमाह सतत्रेति तत्रतत्रदे
हेषुस्थितं उभयसिद्धिमहतिवस्तुनिमहत्परिमाणंमहासामर्थ्यप्रकटनमणुपरिमाणमणुसामर्थ्यवाप्नुयात् अणोरणीयान्महतोमहीयानितिश्रुतेः अत्रेदंलिंगात्मनोऽलिंगगुणाश्चसंतीतिनिदर्शनं चशब्दए
वार्थे यथा लिंगशरीरस्थानीयंकाष्ठव्याप्यतिष्ठन्नल्लिंगात्मेत्युच्यतेतस्यामेऽलिंगस्यकाष्ठस्यगुणाः महत्त्वाणुत्वलक्षणाःसंति महतिकाष्ठेमहान् अणुनिकाष्ठेअणुराग्निरिति लिंगशरीरेचिह्नेचसाधनेशेफ
भस्मनीत्यभिधानं ननु सृष्टौप्रवर्तमानेश्वरस्यनिरपेक्षत्वात्स्वातन्त्र्येणकिंचित्कारणापेक्षासंभवः तदनपेक्षत्वेमृदंढादेरिवशक्त्यभावेनकार्यसामग्र्यभावइतितत्राह लिंगात्मनइति लिंगात्मनःप्रधानादेः
कारणस्य येऽलिंगगुणाःकार्यजनकशक्तिलक्षणाःसंतितेचाल्लिंगात्मनःशरीरस्वामिनोदरेःसंतिविद्यमानास्तदधीनत्वादितिद्विरावृत्त्यायोजनीयं द्रव्यंकर्मचकालश्चेत्यादेः यद्वा लिंगस्यप्रधानादेर्गुणाःका
र्षोपादनशक्तिलक्षणाःलिंगात्मनःपूर्णद्वान्निशलक्षणस्वरूपस्यहरेःसंतितेषांस्वरूपाभिन्नत्वद्योतनायचशब्दः ऊर्गनाभिस्तुरीवेमादिविनास्वरूपभूतलीलैवयथाजालंकरोति तथायमित्यर्थपरोवा प्रधा
नसृष्टिर्ब्रह्मणोस्तु अवांतरसृष्टिरवांतरकारणात्स्पात् कुलालादेहेष्टत्वादित्यतोवाह सइति तत्रतत्रकार्यकारणेषुप्रातिस्विकेषुस्थित्वोभयसिद्धिर्जगत्कारणस्यजनकत्वलक्षणंकार्यस्यजन्यत्वफलंप्रापयति
उभयोःशक्त्योरेतदधीनत्वादित्याह लिंगात्मनइति लिंगात्मनोमृदादेर्लिंगगुणाःकार्यजननशक्तयःसंति तेवानेननियताइतिशेषः लिंगात्मनःकार्यस्ययेऽलिंगगुणाःपृथुबुधोदराकारादिलक्षणाः संतिते
च तत्रतत्रान्वितोऽपिष्णुस्तत्तच्छक्तिप्रबोधकइत्यादेः अनेनबाध्यबाधकतांगतइत्येतत्स्पष्टीकृतं तथाहि तत्रतत्रदेवासुरेषुउभयसिद्धिर्जयपराजयलक्षणांकार्यसिद्धिंप्राप्नोति शिरस्त्राणवर्मादिलक्षणंवहतोभ

दस्योर्लिंगगुणाः शौर्यादिलक्षणाजयापजयौवातेचद्वयेयीनाः सवैवलंबलिनांचापरेषामित्यादेः अत्र सर्वस्य हर्यधीनत्वदर्शनाय प्रधानपुंभ्यां कार्यकारणाभ्यां कालं सृजतीत्यंगीकारे प्रधानपुरुषावतरे
ण कालसृष्ट्यशक्तिर्हरेः प्रकटिता स्यादित्यन्यथा प्रतीतिनिरासायाचार्यैस्ताभ्यासहेनि व्याख्यातम् ११ नन्वत्र साम्यगुणाधिकरणस्य हरेर्वैषम्याधिकरणत्वं कथमित्यस्य प्रश्नस्य परिहारः कथं
स्फुटमायातइत्याशङ्क्य स्वतो देवीप्रियत्वमसुराप्रियत्वं मनुष्याणां भुभयत्वमेव समत्वं तत्तद्योग्यतावतां तेषामन्यथा तदति लघने त्वदभिमतवैषम्यप्राप्तिसाम्यहानी स्यातामित्याशयवानाह यएष इति यएष हरिः
काले कालविषयेपि ईशिता कालस्यापि प्रवर्तनसमर्थः प्रधानपुरुषयोरीशितृत्वं केवत्तव्यमित्यपि पदं सविष्णुः सुरानीकमिव स्थितं सत्त्वमेधयति सत्त्वस्य देहादिकारणत्वात् सत्त्वगुणप्रधानान् देवान् स
मेधयतीत्यर्थः रजस्तमस्कान् रजस्तमः स्वभावान् तत्प्रत्यनीकान् तेषां सुराणां शत्रुभूतान् असुरान् प्रमिणोति निहंति विना हि सायामिति धातुः सुरप्रियइत्यनेनासुराणामप्रियो मनुष्याणामुभयात्मकः
स्वभावतइति ध्वनितं तदुक्तं स्वभावतः प्रियत्वात्तु सदा देवप्रियो हरिः अप्रियश्चासुराणां सस्वभावात्तु भयनृणामिति सत्त्वमेधयति इत्यनेन यासुखयोग्यता रजस्तमस्कानित्यनेन यावधयोग्यता ये च देहे
द्विधादेः कारणभूतास्त्रयो गुणाः यश्च गुणानामुन्नाह करः कालः यश्च तेषां त्रयाणां गुणानां पुण्यपापोभयलक्षणं कर्म यश्च मूलकारणभूतं प्रकृतिपुरुषस्वरूपम् यश्च भक्त्यादिकमेतत्सर्वमेव देवानां भक्त्या
दिगुणानितरेषां द्वेषादिदोषान् मनुष्याणामुभयात्मकमुत्पाद्य सुखासुखजयापजयजननमरणादिफलदानृत्वेन समइत्युक्तं तदुक्तं देशकालौ गुणांश्चैव भक्त्यादीनप्यवेक्ष्यतु योग्यतां च तथा कर्मसमइत्याभिधी
यते स्वतः प्रियोपि देवानामुत्पाद्यैव गुणानिमान् इतरेषां तथा दोषान् सुखदुःखददात्यजः उभयं तु मनुष्याणामतः समइतीरितइति ननु सुरादिषु स्थितानां गुणदोषाणां तत्तत्कालीनत्वेनोत्तरकालेनाशसम्भवे

यएष राजन्नपि काल ईशिता सत्त्वं सुरानीकमिवेधयत्यजः ॥ तत्प्रत्यनीकान् सुरान् सुरप्रियो रजस्तमस्कान् प्रमिणोत्युरुश्रवाः १२ स वा पुनः स्वसृष्टस्य स्थितिरक्षानु
वृत्तये ॥ सत्त्वं सुरगणान्विष्णुरुपबृंहयते मुहुः १३ अत्रैवोदाहृतः पूर्वमिति हासः सुरर्षिणा ॥ प्रीत्या महाक्रतौ राजन् पृच्छतेऽजातशत्रवे १४ दृष्ट्वा महाह
तं राजा राजसूये महाक्रतौ ॥ वासुदेवे भगवतिसायुज्यं चेदिभूभुजः १५

नानित्यत्वेनियमोन स्यादित्याशङ्क्य शास्त्रविहितत्वाभिप्रायमोस्त्येवेत्याशयवानाह उरुश्रवा इति उरुबहुश्रूयते इत्युरुश्रवाः शास्त्रं नियमप्रतिपादकं यस्य स तथा तदप्युक्तं अनादिनियताश्चैव गुणदोषाः सुरा
दिषु यथाक्रमं पुनश्चैव नियमाद्विद्धितास्तथा विष्णुनैव ततो नित्यं विषमश्च जनार्दन इति नियमाद्विद्धितास्तथेत्येतत्कुत्र प्रमाणीक्रियते इत्यस्य उरुश्रवा इत्यत्रेति वक्तव्यं उरुवर्द्धनलक्षणं श्रवो यस्य स तथेत्यर्थः ननु वै
षम्यं तदवस्थमेवाभूदिति चेन्न योग्यतानामित्त्वात्तदुक्तं न विष्णोर्विषमत्वं तु योग्यतापेक्षया कचिदिति हरेर्योग्यतानियत्यायत् आगच्छद्वैषम्यलक्षणमुरुश्रवस्तदा तदस्तु विहितत्वादत उक्तं उरुश्रवा इति तद
प्युक्तं योग्यतायास्तत्रियत्याविषमत्वं भवेदिति नन्वेवं तर्हि कापि वैषम्यं नेत्यापन्नमिति चेदुच्यते शुभाशुभयोर्विपर्यये शुभवतामशुभकर्म अशुभवतामसुराणां शुभकर्मानुसृतफलदाने सति विषमत्वं विष्णोर्दो
षाय स्यादित्यदत्तस्तत्तद्योग्यताबलविहितशुभाशुभोभयकर्मानुसारेण तत्तत्फलस्य विकर्मेन्द्रियार्थे अशुभकर्मद्वैत्यबललक्षणस्य दानेनेश्वरवैषम्यमित्यत उरुश्रवा इति जयं तं भक्त्यनामहरं युक्तं इन्द्रस्यार्थे
कथं दैत्यान् वधीद्विषमोपयेत्यादिप्रश्नपरिहारइति सिद्धं विषमत्वं तु दोषाय शुभाशुभविपर्यये अतस्तादृशवैषम्यब्रह्मसूत्रेनिराकृतं शुभाशुभनियंतृत्वं न दोषो गुण एव सः अतस्तदिष्टं कृष्णस्य ब्रह्मसूत्रकृतो विमो
रितिवचनात् १२ सुरप्रियइत्येतद्विवृणोति स वा इति अयमर्थः सत्त्वं सत्त्वगुणसंपन्नान् मुहुरनुयुगमुपबृंहयते सम्यक्बृंहयति किं कारणमत्राह पुनरिति स्वेन सृष्टस्य जगतः पुनः पुनः स्थितिरक्षानुवृत्तये स्थि
तिपालनयोः प्रवर्तनार्थं वा इत्यनेन पृष्ट्यादिद्व्यष्टकमपि हरेरेवेति दर्शयति यदासि सृष्टुरित्यनेन यः प्रस्तुतस्तस्य इति तच्छब्देन परामृशति तत्रापि शब्ददेन रुद्र उपक्रांत इति भ्रातिनिवारणाय विष्णुरिति यद्वा य
न्न कापि रुद्रादुत्सर्जनादिकं प्रतीयते तदपि तत्स्थहरिणेति प्रकटनाय विष्णुरिति १३ सुरप्रियइत्येतादिति हासेन दर्शयति अत्रेति सुरप्रिय एव नासुरप्रियो हरिरीति अन्ययोगव्यवच्छेदार्थ एव शब्दः १४ १५

१६ एकएवांतो निर्णय एषामस्तीति भक्तिरेव पुरुषार्थसाधनं नान्यत्कर्मादिकमिति निर्णयवतां विष्णुरेव मुमुक्षुभिर्निर्णय इति निश्चयवतां वा १७ श्रीहरिर्निन्दनं सतां कर्णशूलायमानमप्येतच्छ्रोतुं तच्चित्रमित्याशयवानाह भगवन्निन्दयेति १८ १९ श्वित्रश्चेतकुष्ठः २० दुरवग्राह्यदुर्ज्ञेयं धामस्वरूपं यस्य स तथा तस्मिन् लयं सायुज्यलक्षणं ननु अत्युत्कटैः पुण्यपापैरिहैव फलमश्नुत इति वचनात् श्वित्रो न जात इत्यादिवाक्यं कथं संगच्छते भगवद्वेषिणोऽपि बहुविधाः तत्र केचिन्मरणानंतरं पापफलं भुंजते केचिदत्रैव तत्कुत इति चेन्न नियमाद्भुज्यते पुंभिर्धर्मार्थफलं मृता कश्चिदत्रापि भुज्येत तस्मात्त्राधर्मभाचरेदिति वचनात् अनेन धर्मिणोऽपि व्याख्याताः धर्मोऽस्वर्गं विधर्मो निरयमिति च अत्र कश्चिद्विशेषोऽप्यस्ति जयविजययोः सात्त्विकत्वेन भक्तत्वेन द्वारपालत्वेन हरेरिति प्रियत्वात्सनकादिशापादसु रजन्मन्यपि कश्चिद्वत्तलोपात्तद्वेषफलं भोक्तुरन्यत्वाच्च द्वेषस्य पापिष्ठासुरत्वादनयोरुपचरितत्वाच्च अनेन स्वापराधनाशलक्षणात्तु ग्रहपात्रत्वेन प्रतिज्ञातशपथत्वेन च हरेः सुरप्रियत्वं च विशदमभादितिरहस्यम् २१ २२ २३ देहाद्यभिमानवतः स्तवनिन्दनादिना मनःखेदहर्षादिसंभवेन क्रोधादिकस्याद्वरेस्तदभावान्निन्दनादिना विशेषानुदयात् स्वतो नित्यवृत्तत्वेन परप्राप्यप्रयोजनाभावात् तत्तद्योग्यता नुसा

तत्रासीनं सुरऋषिराजा पांडुसुतः क्रतौ ॥ पप्रच्छ विस्मितमना मुनीनां शृण्वतामिदम् १६ युधिष्ठिर उवाच ॥ अहो अत्यद्भुतं ह्येतद्दुर्लभैर्कांतिनामपि ॥ वासुदेवे परेतत्त्वे प्राप्तिश्चैद्यस्य विद्विषः १७ एतद्वेदितुमिच्छामः सर्व एव वयं मुने ॥ भगवन्निन्दया वेनोद्विजैस्तमसि पातितः १८ दमघ्नोऽसुतः पाप आरभ्य कलभाषणात् ॥ संप्रत्यमर्षी गोविंदे दंतवक्त्रश्च दुर्मतिः १९ शपतोऽसकृद्विष्णुं यद्ब्रह्म परमव्ययम् ॥ श्वित्रो न जातो जिह्वायां नांधं विविश तुस्तमः २० कथं तस्मिन् भगवति दुरवग्राह्यधामनि ॥ पश्यतां सर्वलोकानां लयमीयतु रंजसा २१ एतद्भ्राम्यति मे बुद्धिर्दीपार्चिरिव वायुना ॥ ब्रूते दद्भुततमं भगवन्नत्र कारणम् २२ श्रीशुक उवाच ॥ राजस्तद्वच आकर्ण्य नारदो भगवानृषिः ॥ तुष्टः प्राह तमाभाष्य शृण्वत्याः सदसः कथाम् २३ ॥ नारद उवाच ॥ निन्दनस्तव सत्कारन्यक्कारार्थं कलेवरम् ॥ प्रधानपरयो राजन्नविवेकेन कल्पितम् २४ हिंसा तदभिमानेन दंडपाहृष्ययोरपि ॥ वैषम्यमिह भूतानां ममाहमिति पार्थिव २५ यान्निबंधोऽभिमानोऽयं तद्वधात्प्राणिनां वधः ॥ तथानयस्य कैवल्यादभिमानोऽखिलात्मनः २६

रेण तत्तत्फलदानं त्वं युक्तमित्यादिकं वक्तुमुपक्रमते निन्दनेति निन्दनं दोषसंकीर्तनं स्तवः स्तुतिर्गुणलक्षणा सत्कारः कायिकपूजा न्यकारः कायिकावज्ञा तेषां निन्दनादीनां अर्थविषयभूतं कलेवरं प्रधानपरयोः प्रधानादेर्होद्विषाद्यात्मकात्परस्य जीवस्याविवेकेनाभेदेन कल्पितं स्वतश्चिदानंदस्य प्रकृतेरनात्मनो भेदाग्रहादिदं जडशरीरं क्लृप्तमित्यर्थः २४ ततः किं फलतीति तत्राह हिंसेति तदाभिमानेन देहाभिमानेन भूतानामविवेकज्ञानिनां ममाहमिति हिंसा ताडनादिलक्षणा दंडपाहृष्ययोर्निमित्तयोर्वैषम्यं विषमावस्थाफलतीत्यर्थः २५ ततश्च किं तत्राह यान्निबंध इति ममाहमित्यभिमानोऽयं निबंधः यस्मिन् देहे निबद्धः तद्वधात् तस्य देहस्य वधाद्विंसादिलक्षणात् प्राणिनां चेतनानां वध इत्युपचारः इति यत्तस्मान्निन्दनादिकं देहस्यैव फलतिनात्मनः तस्य निष्फलमित्याशयः यथा जीवस्य ममाहमिति देहाभिमानादनर्थपरंपरा तथा हरेरपि देहस्थत्वाविशेषात्साम्यात् किं नेत्याह तथेति अखिलात्मनोऽखंडस्वाभिमानोऽयं न तथा जीवदेहाभिमानो नास्ति कुतः कैवल्यात् देहाद्यभावादेव ननु प्रकृत्यात्मकस्य देहस्याभावो हेतुः क्रियते सच्चिदानंदात्मकदेहस्य वेत्येतयोरिदमेवोत्तरं प्रकृत्यात्मकदेहादेरभावात्प्रकृतिप्राकृतवैकृत्यमिवाविरहितसच्चिदानंदात्मकदेहसद्भावात् सदेहः सुखं गंधश्चेत्यादेः २६

परस्यपरमात्मनः इदमेषा हिंसा केन निमित्तेनास्तीति कल्प्यते निमित्ताभावाच्चैमिच्छिकाभावात् इत्यर्थः अन्यस्मिन् हिंसादिकर्तृरिति विहरे हिंसादिकमस्तीति कल्पयितुं शक्यते स च नास्तीत्याशयेनोक्तं अकर्तुरिति तस्यान्य कर्तानविद्यत इत्यकर्ता तस्य हिंसा चेन्नयद्यस्यायुधादिना प्रहर्ता दृश्यते तत्फलं छेदादिकं नास्तीत्याह अच्छेद्योपमदाहोयमित्यादेः तत्सर्वकथामित्यत उक्तं परस्येति लोकविलक्षणस्य तर्ह्ययं शून्यकल्प इत्यस्य पीदमुत्तरम् परस्य ब्रह्मणः ब्रह्मविदाप्रोतिपरमिति श्रुतेः इदं हिंसेति लिंगव्यत्ययो हिंसायाः कुत्सितत्वद्योतनाय व्यत्ययोति शयकुत्सनभेदेष्विति सूत्राज्ज्ञायते हरौ हिंसाशंका कुत्सितेत्यर्थः नास्त्यज रयेतज्जीर्यते न वधेनास्यहन्यते एतत्सत्यं ब्रह्म परं न हन्यते हन्यमाने शरीरे इत्यादेश्च अत्रैव हरिस्वरूपे स्थिते स्वयोग्यान् दार्ष्टिक्यं वलक्षणमोक्षसाधनं प्रमाक्षीणाभक्तिरेव द्वेषादिकमर्थवादलक्षणम् तत्स्वभाव ज्ञापनार्थमुच्यत इत्याशयेनाह तस्मादिति यस्माज्जडशरीरेन्द्रियाद्यभावेन हरेरहं माभिमाननिमित्तोपद्रवोदूरतो निवारितः तस्माद्वैरानुबन्धादिनापोहरौ मनोयुं ज्यात्प्रयुं क्तैः स कथंचित्पृथक्क्षते मनसस्तत्राभि निवेशेन हरेरन्यं न चिंतयति तमेवानुस्मरतीत्यन्वयः अनेन वैरादीनामेकतमेनापि हरौ मनोयुं जानो वैरादिमानेन भवतीति तत्तद्वस्तु स्वभावाच्चोच्यत इति ज्ञातव्यं तदुदितमाचार्यैः कथंचिन्नेक्षते पृथक् तत्रैव मनसोभिनिवेशेन तदन्येनेक्षते वैरादीनामेकतमेनापि योग्यो मनोयुं ज्यात्सतदन्येनेक्षते इति स्वभावकथनम् नन्वत्र संयुं ज्यादित्यस्य प्रथमप्राप्तं विध्यर्थपरित्यज्यान्वार्थकल्पनायामश्रुतकल्पना स्यादिति चेन्न भक्त्या त्वनन्यया शक्यमहमेव विधोर्जुन यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः प्रियो हि ज्ञानिनो त्वर्थमहं स च मम प्रियः इत्यादिना भक्तेरवगवत्प्रीतिजनकत्वोक्तेः अननुभूतिरवधुन्वान इत्याद्यनर्थश्रुतेश्च अतो न विध्यर्थो गीका रयोग्यः तदप्युक्तं न विधिरिति न केवलं द्वेष्टुः स्वस्यैवानर्थोपितु तत्पितृणामपि तदुक्तं कर्मणामनसा वाचा यो द्विष्याद्विष्णुमव्ययम् मज्जातिपितरस्तस्य न रक्तेः शश्वतीः समा इति नन्वेकदा कृतद्वेषमाप्तनरकोपभो

परस्येदमकर्तुर्हिंसा केनास्य कल्प्यते ॥ तस्माद्वैरानुबन्धेन निर्वरेण भयेन वा ॥ स्नेहात्कामेन वा युं ज्यात् कथंचिन्नेक्षते पृथक् २७ यथा वैरानुबन्धेन मर्त्य स्तन्मयतामियात् ॥ न तथा भक्तियोगेन इति मे निश्चितामतिः २८

मेन क्षीणदोषस्य पुनः शुद्धांतः करणतया भक्तिकरणयोग्ययोनिप्राप्तिः स्यादिति तत्राह तानंद्विषतः क्रूरान्संसारेषु न राधमान् क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु आसुरीयोनिमापन्नामूढाजन्मानि जन्म नि मामप्राप्यैव कौंतेय ततोपांत्यधमां गतिमिति कीदृशो द्वेष इति तत्राह अवजानंति मां मूढा मानुषां तनुमाश्रितम् परं भावमजानं तो मम भूतमहेश्वरमिति स्वर्गकामो यजेतेत्यादेः सत्कर्मणा तेषां सद्गतिः स्या त्किन्नेत्याह मोघाशामोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः राक्षसीमासुरीचैव मूर्खानि मोहिनां श्रिता इति ननु तर्हि हिरण्यकशिपवादेर्दुरंताया दुस्थितिः कथमभूदिति तत्राह यदनिंश्रितामेत्वा मविद्धास्ते जग्रे श्वरम् तस्मात्पितामेषूयेतदुरंता दुस्तरा दद्यात् हिरण्यकशिपुश्चापि भगवान्निदयातमः विविहुरत्यगात्सूनोः प्रह्लादस्यानुभावत इति नन्वेवं तर्हि भक्तद्वेषिणोः शापवराभ्यां विपर्ययः स्यात्किन्नेत्याह वरतोपि नमुच्यंते द्वेषिणः शापतोपितु भक्तानैव निपात्यंते धर्माधर्मैस्तथैतैरिति योग्यताया बलवत्त्वादिति शेषः नन्वेव चेत्पुनश्चानर्थ आपन्न इति तत्राह अन्यावेशकृतं यत्तु तद्वराद्यैरपोह्यते तद्विरुद्धस्वभावानामन्य थानकथंचनेत्यादि हिरण्यकशिपवाद्याविष्टासुरकृतपापं प्रह्लादादिभिः परिहृतं ननु स्वतोसुरस्येत्यर्थः ॥ २७ ॥ कुतः स्वतोसुरस्य पापं न परिह्रियत इत्याशंक्य द्वेषाभिनिविष्टमनस्कत्वेन तद्योग्यत्वेन भगव र्पेरितत्वेनाभीष्टनिवृत्तित्वेन तदात्मकत्वादित्याशयेनाह यथेति मर्त्यस्तमो योग्या वैरानुबन्धेन निरंतरवैरस्मरणेन तन्मयतां तत्तद्वेषविषयवस्तु निपथामनसोभिनिवेशं यात् प्राप्नोति तथा भक्तिभ्रणोपाये न भक्तिविषये वस्तु निमनोभिनिवेशं न करोति अत्र किं प्रमाणमिति तत्राह इतीति निश्चितामतिरित्यनेन साक्षिलक्षणमतिशृङ्खले भक्तियोगेन इति इत्यत्र संधिकार्याभावो द्वेषाभिनिवेशिनाम् बाहुल्यं भक्त्याभिनिवेशिनां कनीयस्त्वं च दर्शयितुम् कुत एतदवगतमिति चेन्न यथा वैराभिनिवेशिन इत्याद्याचार्योक्तेः वैरिणां बाहुल्यं अन्येषां अल्पसंख्यात्वं कथमिति चेन्न हरिणा भक्तानां बाहुल्याकरणात्

एतदप्युक्तं कथमन्यथेत्यादि ततः कनीयसवदेवाः ज्यायांसः अमुरास्ततडतिच भक्त्याभिनिवेशिष्वपिकश्चिद्विशेषोऽस्तीति ज्ञापनाय वासंध्यभावः ऋते ब्राह्मणमव्ययमित्युक्तेः असुराणां नित्यद्वेषाग्राहित्वं
 मकटनायानुबंधनोति मागवाद्याधनित्यं द्वेषादाग्रहिणो हरौ न तथाग्रहिणो भक्ताः ऋते ब्राह्मणमव्ययमित्युक्ते २८ ननु तन्मयतामित्यस्य तादात्म्यार्थः किं न स्यादिति तत्राह कीट इति द्वेषेण निंदितश्चैव
 स्य कृष्णेन सायुज्यं कथमभूदिति प्रश्नस्य परिहारः कथमागत इत्यतो वाह कीट इति यथापेशस्कृता भृंगं कुब्जो भित्तिमुपरिरेरुद्धः कीटः श्यामनामा कृमिः तस्य भृंगस्य सद्रूपतां समानाकारतां विंदते न तु तादात्म्यम्
 ततो भिन्नत्वेन दृश्यमानत्वात् कीटशः यातं उपपागित्य गभीरं न दंत भृंगं संरंभययोगेन ईषत् कोपमयुक्तस्नेहेनान्नं संददातीति स्नेहेन स्वात्मानमाकृष्य छिन्नातीति कोपयुक्तमयेन चानुस्मरन् अत्र स्नेहस्यैव प्राधा-
 न्यं प्राणधारणपोषणयोः संततमिष्टत्वात् कोपमययोरतात्कालिकत्वादप्राधान्यमित्यतो योगस्य संरंभययोर्विशेषणतयोक्तेः योगस्य स्नेहार्थत्वम् प्रीतिस्नेहस्तथा योगः प्रेमवध इतीर्यते इति शब्दनिर्णये
 सिद्धम् २९ कृष्णे भगवत्येवं वैरेण युक्त्या अनुचितं यथा भक्तिपूर्वस्मृत्या धूतपाप्मानश्चैद्यादयः तं कृष्णमापुरित्यन्वयः अत्र सज्जीवानां शापादिना सुराविष्टानामेव मुक्तिः न केवलानाम् तस्मात्तदाविष्टासुरावैरेण
 प्राप्तपाप्मानः असुर्यानामते लोका इति श्रुते तं लोकसमुदायं प्रापुः संतो जयादयो नुचितं यातं कृष्णमवापुरित्ययं विशेषो वैरयुक्त्या अनुचितयेत्याचार्योक्तापिशब्देन गर्हाभिधायिना ज्ञात व्यनुचितेति तां प्रा-
 ह भक्तिपूर्वाभ्यास्मृतिरिति वचनात् भक्तिपूर्ववानुचितानां भिन्नेति ज्ञातव्यम् अतो न चैद्यादीनां भक्तियुतत्वं प्रतिपाद्यत इत्युपगंतव्यम् अन्यथा कीटोदाहरणं निरन्वितं स्यात् उदाहरणस्यापि भक्त्यर्थ-
 त्वंकुत इति चेन्न स्नेहादन्नं ददातीति स्वाकर्षणमपेक्षितं विद्यमानेऽप्यल्पकोपे संगतिस्नेहतस्तथा पेशस्कृद्रूपतां कीटो यथा यातितथैव तत् चैद्यादयो सुरावेशाद्वैरेण युता अपि निजस्वभावभाक्त्या नीता ह

कीटः पेशस्कृता रुद्धः कुड्ये यातमनुस्मरन् ॥ संरंभययोगेन विंदते तत्स्वरूपताम् २९ एवं कृष्णे भगवति मायामनुज ईश्वरे ॥ वैरेण धूतपाप्मानस्तमा-
 पुरनुचितया ३० कामात्स्नेहाद्वयाद्वेषाद्यथा भक्त्येश्वरे मनः ॥ आवेश्यतदवाहित्वा बहवस्तद्वर्तिगताः ३१ गोप्यः कामाद्भयात्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ॥
 संबंधाद्दृष्टयः स्नेहाद्युपभक्त्या वयं विभो ३२

रितरूपताम् तथापि करुणो विष्णुरन्यावेशाद्यदि द्विषन् हीयते किं ममानेन नित्यानंदस्वरूपिणः देहबंधयुतानां हि द्वेषिणाऽपकृतं भवेत् मम को ह्यपराध्यते निर्दोषसुखरूपिणः अतो मय्यपराधस्तु स्वस्मि-
 न्नैव न भवेत् अतो यद्यसुरावेशात्कृतमेतेन दुष्कृतम् अनादिभक्तो यस्मान्मे मोचयिष्ये तत्स्वहम् इति मत्त्वामोचयति चैद्यादीनां पिकेश इति वचनात् किंच न वैरेणेत्याद्युक्तमत्रानुसंधेयं तेन स्नेहाद्याय-
 तनस्य देहस्य नाशादिना कीटस्योपद्रवाभावाद्धरेरप्युपद्रवाभावो नुमीयते तथापि करुणो विष्णुरन्यावेशाद्यदि द्विषन् हीयते किं ममानेन नित्यानंदस्वरूपिण इत्यादिना च ३० इतोऽपि भक्तिगर्भकामादिनै-
 व भगवत्प्राप्तिरित्याह कामादिति कामादिति तृतीयार्थे पंचमी कामादिभिरपि यथा यथावत् भक्त्या सहैव कृष्णे मन आवेश्य द्वेषादिना यदधमापादितं तदवाहित्वा तस्य कृष्णस्य गति लोके गता इत्यन्वयः प्रथमतः
 कामादियुक्त्या भक्त्या हरौ मनः आवेश्य यथा यथा भूतया भक्त्या वां हित्वेत्यर्थः ३१ बहव इत्युक्तस्य विषयविभागमाह गोप्य इति कामात्कामयुक्त्या भक्त्या कंसः कंसाविष्टो भृगुः भययुक्त्या भक्त्या चैद्यादयः
 चैद्यादिस्थाजयादयः द्वेषयुक्त्या वृष्णयः संबंधो बंधुता तन्निमित्तया वयं पांडवाः समतुलितबहुमानयुक्तया वयं शुकदिशब्दवाच्याः केवलं यथा भक्त्या अत्र कश्चन विशेषः गोप्यः कामयुता भक्ताः कंसाविष्टः
 स्वयं भृगुः ज्ञेयो भययुतो भक्तश्चैद्यादिस्थाजयादयः विद्वेजस्युता भक्ता वृष्णयो बंधुसंयुताः बहुमानस्नेहसाम्यादेवा भक्ताः प्रकीर्तिताः स्नेहोपसर्जनादेव बहुमानान्मुनीश्वराः बहुमानोपि देवानां ऋषिभ्यो-
 प्यधिकीयतः ब्रह्मर्षिर्द्वेन्द्रकामादेरितरेषां यथाक्रममिति वचनादवगंतव्यः ३२

भक्त्यैवपुरुषार्थो न केवलद्वेषेणेत्याशयवानाह कतमइति कामाद्युपसर्जनभक्तियोगानांपंचानामध्येकतमोपिभक्तियोगोवेनस्यनास्ति असौकश्यनद्वेषात्मकएव यस्माद्भक्तियोगमंतरेणपुरुषार्थोनास्ति तस्मात्केनापिप्रकारेणापादितेनोपायेनभक्तिलक्षणेनकृष्णेनोनिवेशयेन्नद्वेषादिना उपायोभक्तिरुद्दिष्टोद्वेषाद्यानुपायकाइत्यभिधानादतउपायोभक्तिरेव अतोभक्तिमंतरेणोपायोनास्तीत्यर्थः ३३ पेशरुतारुद्रइत्यत्रचैद्यादयःस्वतोभक्तामसुरावेशाद्वेषिणइत्युक्तं तत्रहेतुमाह मातृष्वसेयइति पार्षदप्रवरत्वंस्वतोभक्तत्वे विप्रशापादसुराविष्टत्वद्वेषित्वेहेतुः ॥ ३४ ॥ हरिदासान्हरिभक्तान् अभिमृशतिस्पृशतीतिहरिदासाभिमर्शनः हरेरेकांतिनानियतभक्तानांभवउत्पत्तिः शरीरयोगलक्षणः स्वपदभ्रंशलक्षणः शापः अश्रद्धेयइवाभाति सयुक्तिकंनिद्रपयितुंनक्षममितिप्रतीयते ३५ तत्रकारणमाह देहेति देहाद्यभावश्चक्रुत्रत्यानामितितत्राह वैकुण्ठेति तेषांमाकृतदेहाद्यभावेनजन्मादिकंकथंघटतइतिशक्यतइत्यर्थः देहसंबंधः देहयोगः तस्यसंबंधः निमित्तभूतः जापएतच्छापनिमित्तं अनेनदेहयोगंत निमित्तशापं तन्निमित्तंच व्याख्यातुमर्हसीत्यर्थसमुदायोलक्ष्यतइत्यर्थः ३६ तदर्थंजातंकुतोवगम्यतइति परिहारवचनादित्यतआदितोवक्ति एकदेति ३७ पंचषट्पायनाभिः पंचवर्षाः पट्टर्षाः अर्भाः अर्भकाः बालास्तद्वदाभादीतिर्वेषांतेतथा तत्समानाइत्यर्थः शिशून्मत्वापुरप्रवेशकरणापवेषांतरमापन्नानित्याशंक्येत्यर्थः द्वाः स्थौढारिस्थौजयविजयौ तान्सनंदनादीन्प्रत्यषेधतां वेत्रविधाने

कतमोपिनवेनस्यपंचानांपूरुषंप्रति ॥ तस्मात्केनाप्युपायेनमनःकृष्णेनिवेशयेत् ३३ मातृष्वसेयोवश्वैद्योदंतवक्रश्चपार्थिव ॥ पार्षदप्रवरौविष्णोर्विप्रशापात्पदच्युतौ ३४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कीदृशःकस्यवाशापोहरिदासाभिमर्शनः ॥ अश्रद्धेयइवाभातिहरेरेकांतिनांभवः ३५ देहेन्द्रियासुहीनानां वैकुण्ठपुरवासिनाम् ॥ देहसंबंधसंबंधमेतदाख्यातुमर्हसि ३६ ॥ नारदउवाच ॥ एकदाब्रह्मणःपुत्राविष्णोर्लोकंयदृच्छया ॥ सनंदनादयोजगमुश्वरंतोभुवनत्रयम् ३७ पंचषट्पायनाभिः पूर्वेषामपिपूर्वजाः ॥ दिग्वाससः शिशून्मत्वाद्वास्थौतान्प्रत्यषेधताम् ३८ अशपन्कुपिताएवंगुवांवासंनचार्यथः ॥ रजस्तमोभ्यांरहितेपादमूलेमधुद्विषः ३९ पापिष्ठामासुरीयोर्निबालिशौयातमाश्वतः ॥ एवंशसौस्वभुवनात्पतंतौतैःकृपालुभिः ४० प्रोक्तौपुनर्जन्मभिर्वात्रिभिर्लोकायकल्पताम् ॥ जज्ञातेतौदितेःपुत्रौदैत्यदानववंदितौ ४१ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठोहिरण्याक्षोनुजस्ततः ॥ हतोहिरण्यकशिपुर्हरिणासिंहरूपिणा ४२ हिरण्याक्षोधरोद्वारेविभ्रतासौकरं वपुः ॥ हिरण्यकशिपुःपुत्रंप्रल्हादंभगवत्प्रियम् ॥ जिघांसुरकरोन्नानायातनामृत्युहेतवे ४३ तंसर्वभूतात्मभूतंप्रशांतंसमदर्शनम् ॥ भगवत्तेजसास्पृष्टनाशक्रोद्धंतुमुद्यमैः ४४ ततस्तौराक्षसौजातौकेशिन्यांविश्रवःसुतौ ॥ रावणःकुंभकर्णश्चसर्वलोकप्रतापिनौ ४५

नन्ववारयतामित्यन्वयः द्वाःस्थावित्युक्तयाजयविजययोः अधिकारस्थत्वं सूचयतितेनवैकुण्ठे अधिकारस्थिताः मुक्ताश्चेतिद्विविधाजनाः संति तत्राधिकारस्थादेहादियोगित्वाद्द्वरशापयोग्याः पश्चान्नयोग्या इतिज्ञायते तदुक्तं अधिकारस्थिताश्चैवविमुक्ताश्चद्विधाजनाः विष्णुलोकस्थितास्तेषांवरशापादियोगिनः अधिकारस्थितामुक्तिनियतंप्राप्नुवंतिच विमुक्त्यनंतरंतेषांवरशापादयो नतु देहेन्द्रियासुयुक्ताश्चपूर्वपश्चान्नैर्युताः अप्यमीमानिभिस्तेषांदेवैः स्वात्मात्तमैर्युताइति अनेनवैकुण्ठेमुक्तामुक्तस्थानद्वयमस्तीतिज्ञायते ३८ ३९ ४० ४१ ४२ नानायातनाः बहुविधतीव्रवेदनाकारगानि ४३ सर्वभूतात्मनिचराचरांतर्षांमिणिहरादेवभूतंस्थितं ४४ नन्वासुरीयोर्निपातइत्ययंशापः आसुरयोनिमाप्तिहेतुः तत्रजयविजययोः देत्यांजन्मतदनुगुणंकेशिन्यादिजन्मकथंयुज्यते राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिमोहिनींभिता इतिभिन्नयोनित्वादितिमांमंदांशंकां हिरण्यकशिपुर्भूतममन्यतमृतौहारे अतोभयानकोजातस्तत्राजानमेवच मत्वारजैवसंजातः कृष्णचक्रादिलक्षणैः मृतिकालेहरिंचैवमत्वाभक्त्यैवकेवलं द्वास्थत्वंहरिमा विश्रवपैवमनुजोपितु इत्यनेनपरिहर्तव्यं यंपवापिस्मरन्भावतज्जत्यंतकलेवरं तंतमेवैतिकौतेपेत्यादेः सुराविरुद्धत्वमुभयोः सममित्यतोहरिद्वेषश्चसमइतिभावः ॥ ४५ ॥

४६ ४७ वैरानुबंधेनैरयुक्तभक्त्यातीव्रेणात्युक्ततेनाच्युतसाम्यतां श्रीकृष्णस्वरूपमवेशलक्षणां हरेर्वैकुण्ठगमनानंतरं पार्षदीजयविजयाख्यमूलरूपेणैकीभूयहरेः पार्श्वजगमतुरित्यन्वयः अनुबंधस्तुभक्तिः स्याद्विषयः स्नेहउदाहृतइत्यभिधानादनुबंधशब्दस्यनैरंतर्यार्थोनुपपन्नइति ४८ दयितत्वं महात्मत्वंचप्रश्नस्यकारण येनकेननिमित्तेन अच्युतेआत्मानोयस्यसतथातस्मिन् ४९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमस्कंधेविजयचितायांटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हिरण्यकशिपुः स्वतोविष्णुभक्तोसुरावेशात्तद्वेषीत्ययंविवेकः तद्वचनेनज्ञातुंशक्यइत्येतदर्थमस्याध्यायस्यप्रारंभः तत्रप्रहादनाग्निपुत्रेद्वेषः कथंपितुरभूदित्यस्यप्रश्नस्यपरिहारंवक्तुमारभते भ्रातरिति १ हरिविषयरुपाभ्रातृविषयशुचा दशनच्छदओष्ठः चक्षुषोरोचिषायथाधूम्रंभवतितथापश्यन् २ भृकुट्या नीलशिरयायुक्तमुखः ३ हेपाक ४ ५ क्षुद्रैरल्पैः कपटिभिर्वा पाष्णिग्राहेणपृष्ठोवेक्षकेणबालकेन देवानांदानवानांचसामान्यमधिदैवतंइत्यतः समेनाप्युपधावनैः स्वोदचनैः विषयेण ६ त्यक्तस्वभावस्यत्य

तत्रापिराधवोभूत्वान्यहनच्छापमुक्तये ॥ रामवीर्यश्रोष्यसित्वंमार्कंडेयमुखात्प्रभो ४६ तावद्यक्षत्रियौजातौमातृष्वस्रात्मजौतव ॥ अधुनाशापनिर्मुक्तौकृष्णचक्रहतांहसौ ४७ वैरानुबंधतीव्रेणध्यानेनाच्युतसाम्यताम् ॥ नीतौपुनर्हरेः पार्श्वजगमतुर्विष्णुपार्षदी ४८ युधिष्ठिरउवाच ॥ विद्वेषोदयितेपुत्रेकथमासीन्महात्मनि ॥ ब्रूहिमेभगवन्धेनप्रह्लादेप्यच्युतात्मनि ॥ ४९ ॥ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ नारदउवाच ॥ भ्रातर्यं वंविनिहतेहरिणाक्रोडमूर्तिना ॥ हिरण्यकशिपूराजन्पर्यतप्यदुषाशुचा १ आहचेदंरुषापूर्णःसंदष्टदशनच्छदः ॥ कोपोज्ज्वलाभ्यांचक्षुभ्यांनिरीक्षन्धूम्रमंबरम् २ करालदंष्ट्रोग्रदृष्ट्यादुष्प्रेक्ष्यभृकुटीमुखः ॥ शूलमुद्यम्यसदसिदानवानिदमब्रवीत् ३ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ भोभोदानवदैतेयद्विमूर्द्धन्त्यक्षशंबर ॥ शतबाहोहयग्रीवनमुचेपाकइल्वल ४ विप्रचित्तेममवचःपुलोमञ्छकुनादयः ॥ शृणुतानंतरं सर्वैः क्रियतामाशुमाचिरम् ५ सपत्नैर्घातितः क्षुद्रैर्भ्राता मेदयितःसुहृत् ॥ पाष्णिग्राहेणहरिणासमेनाप्युपधावनैः ६ तस्यत्यक्तस्वभावस्यघृणेर्मायावनौकसः ॥ भजंतंभजमानस्यबालस्येवास्थिरात्मनः ७ मच्छूलभिन्नग्रीवस्यभूरिणारुधिरेणवै ॥ युद्धप्रियंतर्पयिष्येभ्रातरंमेहतव्यथः ८ तस्मिन्कूटेहितेनष्टेकृतमूलेवनस्पतौ ॥ विटपाइवशुष्यंतिविष्णुप्राणा दिवौकसः ९ तावद्यातभुवंग्रयं ब्रह्मक्षत्रसमेधिताम् ॥ सूदयध्वंतपोयज्ञस्वाध्यायव्रतदानकान् १० विष्णुर्द्विजक्रियामूलोयज्ञो धर्ममयःपुमान् ॥ देवर्षिपितृभूतानां धर्मस्यचपरायणम् ११

क्तसाम्यावस्थस्य ततएवास्माभिः घृणेः शोच्यस्य घृणिर्विभावसौसूर्यैरश्मौशोच्येविधर्षणइत्यभिधानं भजंतंस्वात्मानंसेवमानंभजमानस्यप्रत्युत्कारं कुर्वतः ७ ८ अंतर्दुष्टं दृश्यमानरमणीयंकूटंस्थिरात्मनः कूटत्वादिभाववचनं मोहनार्थमासुरमतमुदीरितमितिज्ञातव्यं तदुक्तं विष्णुभक्तेश्चतज्ज्ञानादन्यतोमुक्तिवाचकाः विष्णोर्गुणाभासवाचः श्रीब्रह्मादेस्तथाक्रमात् विष्णवादिद्वेषेणशैवसुखवाचस्तथास्त्रिलाः मोहनार्थाः समुद्दिष्टायथार्थोत्तकास्तयेति ९ १० द्विजक्रियामूलः द्विजाश्चयज्ञादिक्रियाश्चमूल्यस्यसतयाभक्तिज्ञानादिमंतरेणकेवलंयागादिक्रिययाप्रसन्नोभवतीति एतदासुरमतम् । विष्णुभक्तेश्चतज्ज्ञानादन्यतोमुक्तिवाचकाइत्येतदनापिप्रमाणम् । द्विजैः क्रयमाणं यागादिक्रियांमूल्यतिप्रतिष्ठापयतिइतिद्विजक्रियामूलइत्येतदेवमतं मूलप्रतिष्ठापामितिधातुः इत्यतइतिपञ्चः धर्ममयः धर्मप्रधानः दानादिधर्मेणप्रसीदतीत्येतदप्यासुरमतं यथार्थोत्तकइतिवचनाद्वारकतमइत्यन्योर्थः परायणमुत्तमाश्रयमित्येतदेवमतम् ११

पिदुष्टत्वं कल्पयतीत्यर्थः न चैतदुपपत्तिमदित्याह अलिङ्गइति नीरूपं तस्मादघटिताविद्याकल्पितामित्यर्थः अन्यत्र प्राकृतशरीररहितः कथमिव प्रचलिताभक्तात्तरवोपि प्रचलाद्बहव इति यथाजल संचलनाज्जले प्रतिविंबितवृक्षसंचलनात्तदस्थानिश्चलवृक्षसंचलनकल्पयत्यज्ञस्तथेति नन्वत्र प्रतिविंबितवृक्षचलेन तदस्थवृक्षचलनकल्पनमुन्मत्तकल्पनमेव प्रत्येक्षणान्यथादृश्यमानत्वादित्युक्त्वा दृष्टां तांतरमाह चक्षुषोति यथापरिभ्रमतः पुरुषस्य भ्राम्यमाणेन चक्षुषा भूर्भ्रमतीव दृश्यते असमः समतामेति भ्रांतिदृष्ट्यैव केवलं जीवेन ब्रह्मन समतत्त्वदृष्ट्या कथंचन यथोदचालनादृक्षप्रतिविंबप्रचालनात् तदस्थवृक्षचलनकल्पयेदबुधोनरः तथामनसि जैर्दोषैराभासे दूषितेनरे आभासिनो ब्रह्मणश्च दोषमज्ञः प्रकल्पयेत् आत्मनश्चक्षुषो भ्रांत्या यथापश्येद्धर्मभुवः तथैव स्वात्मनो दोषा दोषवद्ब्रह्म पश्यतीत्येतत्प्र माणसिद्धत्वादुक्त एवार्थो न त्वितरः विष्णुर्द्विजकिपामूल इत्यारभ्योच्यमानं देवमासुरं चेत्युभयमतज्ञापनाय विप्रयज्ञादिमूलं तु हरिरित्यासुरं मतं हरिरेव हि सर्वस्य मूलं सम्यक्मतं नृपेत्येतद्वाक्यमाचार्यैर श्रोताहृतमुपर्यप्यनुसधानाय चेति २३ २४ परमात्मानमेवं जानतः किं फलं तत्राह एष इति अलिङ्गे प्राकृतदेहेन्द्रियादि राहिते अतएव परतंत्रत्वादिसर्वदोषरहिते परमात्मनि या लिंगभावना प्राकृतदेहेन्द्रियात्म

एवं गुणैर्भ्राम्यमाणे मनस्यविकलः पुमान् ॥ याति तत्साम्यतां भद्रे ह्यलिङ्गो लिंगवानिव २४ एष आत्मविपर्यासो ह्यलिङ्गे लिंगभावना ॥ एवं प्रियाप्रियैर्योगो वि योगः कर्मसंस्मृतिः २५ संभवश्चाविनाशश्च शोकश्च विविधः स्मृतः ॥ अविवेकश्च चिंता च विवेकस्मृतिरेव च २६ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ यमस्य प्रेतबंधूनां संवादं तं निबोधत २७ उशीनरेष्वभूद्राजा सुयज्ञ इति विश्रुतः ॥ स पत्नैर्निहतो युद्धे ज्ञातयस्तमुपासत २८ विशीर्णरत्नकवचं विभ्रष्टाभरण स्रजम् ॥ शरनिर्भिन्नहृदयं शयानममृगाविलम् २९ विकीर्णकेशं स्तब्धाक्षं संरंभादष्टदच्छदम् ॥ रजःकुण्डमुखां भोजं छिन्नायुधभुजं मृषे ३० उशीनरं द्वं विधि नातथा कृतं पतिमहिष्यः प्रसमीक्ष्य दुःखिताः ॥ हताः स्मनाथेति करैरुरोभृशं घ्नंत्यो मुहुस्तत्पदयोरुपापतन् ३१ रुदंत्य उच्चैर्दयितां प्रिपंकजं सिंचंत्य जस्रैः कुचकुं कुमारुणैः ॥ विस्रस्तकेशाभरणाशुचं नृणां सृजंत्य आक्रंदनया विलेपिरे ३२ अहो विधात्राऽकरुणेन न प्रभुर्भवान्प्रणीतोधिगगोचरं दृशाम् ॥ उशीनराणामसि वृ त्तिदः पुराकृतो धुनायेन शुचां विवर्धनः ३३ त्वया कृतज्ञेन वयं महीपते कथं विनास्यामसुहृत्तमेन ॥ तत्रानुयानं तव वीरपादयोः शुश्रूषतीनां दिशयत्रयास्य सि ३४ एवं विलपतीनां वैपरिगृह्य मृतं पतिम् ॥ अनिच्छतीनां निर्हारमर्कोस्तं संन्यवर्तत ३५

त्वादिति चिंता एष आत्मनः स्वस्वैवायोग्यस्य जनस्य विपर्यासस्तमः प्राप्तिलक्षणो नर्थो भवति इहापि यथा परत्र तमो लक्षणो नर्थः एवं प्रियाप्रियादियोगविपोगलक्षणा पूर्वकर्मानुसारेण संस्मृतिर्भवति २५ कीदृ शीतिविशेष्याह संभवइति अज्ञानपूर्तिपर्यंतं पुनः पुनः संभवस्तस्मिन्सति स्वरूपविनाशः विवेकस्मृतिः अविवेकिन एवाविवेकभ्रांतेः ज्ञानित्वभ्रांतिः असुरसिद्धांतनिष्ठितस्य हिरण्यकशिपोरेवं देवसिद्धा त्तोपन्यासेन कथं स्वबंधुबोधनमितीयमाशंका अंतर्हि रण्यकादीनां भक्तिरस्येव केशवे असुरावेशतस्त्वन्यान् हरिस्तोतृन् द्विषति चेत्तनेन परिहरणीयेति २६ पुत्रमित्रकलत्रादिभिः सह निवासो देवाधीन इति मत्वा शोको नकार्य इत्यस्मिन्नर्थे इति हासलक्षणकथास्तीत्याह अत्रेति प्रेतबंधूनां कस्यचिन्मृतस्य ज्ञातीनां २७ २८ असृगाविलं रुधिररूषितम् २९ स्तब्धाक्षं निश्चलनेत्रं रजःकुण्डलधूसरं मुखां भुजं यस्य स तथातं छिन्नायुधयुक्तौ भुजौ यस्य स तथातं ३० ३१ कुचकुंकुमधूलिभिररुणवर्णैराक्रंदनया उच्चरोदनेन नृणां शुचः शोकान् विसृजंत्यः कुर्वाणा विलेपिरे परिदेवनचक्रुः ३२ नोदगाचक्षुषा मगोचरमविषयं नीतः येन विधिना ३३ स्यामसत्तां प्राप्नुमः तर्हि किं कर्तव्यमत्राह तत्रेति यत्र यास्यसि तत्र पादयोरेनुयानं दिश ३४ निर्हारं दाहम् ३५

हेत्यनेन कथांतरमसाक्तसूचयति यमः ३६ माकुरुष्वयं शोकं युष्मभ्यं सुयज्ञोदत्त इत्यादेरिति तत्राह अहो इति लोकविधिं जन्ममरणादिप्रकारं विपश्यताममीषां प्रेतबंधूनां विमोहोऽहो धिक् स्वयं सधर्माः जन्मादिसमानधर्माः अमीषां धवः यत्र यस्य मनुष्यदर्शनापोभ्यात् स्वर्गनरकादन्यत्रोद्भव उत्पत्तिर्देहयोगलक्षणाभूतं तत्र तत् अस्मच्छुरगोचरं स्वर्गादिकं गतमनुष्यमनुशोचंतीति यत्तदपार्थव्यर्थं गतानुगतिकत्वात् अदर्शनादिहायातः पुनश्चादर्शनगत इति वचनात् यत्र स्वर्गो देहोऽयस्य स यत्रोद्भवस्तत्र गतं स्वर्गादिगतमिति वा अपार्थमनुशोचंतीति वा सर्वस्य देवाधीनत्वं स्वानुभवसिद्धमिति ज्ञापयत्यहो इति यद्वा यत्र उत्पन्नं तत्र पृथिव्यां गतमनुष्यशरीरं प्रति व्यर्थं अनुशोचंतीति ३७ तस्मात्सर्वदेवाधीनमिति मत्वा न शोकः कार्य इत्याशयेनाह अहो वयमिति पितृभ्यां मातापितृभ्यां अबला दुर्बलाः कुतश्चित्तानां स्तीति तत्राह सरक्षितेति योगभेदेऽस्मान् रक्षितसमवानधुना बहिर्गतान् रक्षिता हि यस्मात्तस्मादिति शेषः ३८ न केवलं रक्षिताऽपितृसृष्ट्यादिकर्ताप्यतो न संशयः कार्य इति भावेनाह यदृच्छयेति अत्रेच्छयेतीच्छाग्रहेण न सर्वत्र सृष्टिप्रसंगे मायाशब्दस्येच्छार्थो ज्ञायते हे अबलाः सृष्ट्यादिकर्ताप्यतो न संशयः मरणलक्षणस्य निग्रहस्य संग्रहे परिहारलक्षणे प्रभोः समर्थस्य तस्येशितुश्चराचरं क्रीडनं लीलासाधनम् ३९ देवाधीनं जगत्सर्वमित्युक्तेः कथमीश्वराधीनं चराचरमित्याशंक्य दिष्टदेवादिशब्देन संस्तुतोऽप्युत इत्याशयेनाह पथीति भक्तायाभीष्टं दिशतीति दिष्टशब्दवाच्यो मुकुन्दः तेन रक्षितेन विहृत अस्यानेन हतः

तत्र हे प्रेतबंधूनामाश्रुत्य परिदेवनम् ॥ आहतान् बालको भूत्वा यमः स्वयमुपागतः ३६ ॥ यम उवाच ॥ अहो अमीषां धवसाधिकानां विपश्यतां लोकविधिं विमोहः ॥ यत्रोद्भवस्तत्र गतं मनुष्यं स्वयं सधर्मा अनुशोचंत्यपार्थम् ३७ अहो वयं धन्यतमा यदत्र त्यक्ताः पितृभ्यां न विचिंतयामः ॥ अभक्ष्यमाणा अबला वृकादिभिः सरक्षितारक्षतियो हि गभे ३८ यदृच्छयेति मृजती दमव्ययो य एवरक्षत्यवलुपतेयः ॥ तस्याबलाः क्रीडनमाहुरीशितुश्चराचरं निग्रहसंग्रहे प्रभोः ३९ पथिच्युतं तिष्ठति दिष्टरक्षितं गृहे स्थितं तद्विहृतं विनश्यति ॥ जीवत्यनाथोऽपि दीक्षितो वने गृहेऽपि गुप्तोऽस्य हतो न जीवति ४० भूतानि तैस्तेर्निजयोनि कर्मभिर्भवंतिकालेन भवंति सर्वशः ॥ न तत्र हात्मा प्रकृतावपि स्थितस्तस्या गुणैरन्यतमो निबध्यते ४१ इदं शरीरं पुरुषस्य मोहजं यथा पृथग्भौतिकमीयते गृहम् ॥ तथोदकैः पार्थिवैर्जसैर्जनः कालेन जातो विकृतो विनश्यति ४२

सकाशाद्वा ४० सृष्ट्यादिकं कुर्वन्नात्मा तत्तत्प्राणिकर्माण्युल्लंघ्य करोत्युत्तदनुसारेणोत्तितत्राह भूतानीति निजयोनिकर्मभिः स्वजानि विहितकर्मभिः भूतानि विहितकाले भवंति न भवंतीत्यात्मप्रेरितैरिति शेषः द्रव्यकर्मचकालश्चेत्यादेः कालशब्दवाच्यपरयात्माधिकरणतया सृष्ट्यादिकमाप्नुवंतीति वा ननु जीवात्मनो रुभयोरापि देहास्थितेः कस्य संसारबधाभाव इति सुहृद्भावेन पृच्छंतमाह न तत्रेति तत्र तयोर्जीवपरयोरन्यतम आत्मा प्रकृतौ प्रकृतिनिमित्तशरीरे स्थितोऽपि तस्याः प्रकृतेर्गुणैः सत्त्वादिभिर्निबध्यते हा किल सत्त्वं सुखे सजयति रजः कर्माणि भारत ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयं त्युतेत्यादि वाक्ये कर्तृबन्धोनास्तीत्यर्थः हेत्यनेन तुच्छत्वेनाभ्यपिहितं दासीत्तपस्तन्महिना जायतैकं इति वाक्यं सूचयति सुविरुद्धस्वरूपत्वाज्जीवादन्यतमो हरि रित्यतो हरेरन्यतमत्वं प्रामाणिकमेव परमात्मानवध्यतेऽन्यतमो बध्यते इत्येतदुत्तरं श्लोकेन पुनरुक्तं स्यादित्यन्यथा व्याख्यातमाचार्यैरन्यतम आत्मा परमात्मेति ४१ परमात्मनो बन्धाभाववचनेन जीवात्मनो र्योभेदः अर्थादः प्रसक्तेन प्रकारेणेत्याशक्याह इदं शरीरमिति पुरुषस्य ससारिणो मोहेनान्यथा ज्ञानेन मुहवैचित्ये इति धातोः विपरीतज्ञानजं यस्मात्तस्मादात्मनो भिन्नमिति ज्ञातव्यं तथाहि भौतिकभूतविकृतैर्वृक्षैर्विचित्रं गृहं गृहस्थात्पृथग्भिन्नमीयते यथा

विनश्यति च तथोदकैः पार्थिवतैजसैः परमाणुभिः कालनाम्नाहरिणा चोदितैर्विकृतो विकारं प्राप्नोति ज्ञातो ज्ञान्यत इति जनां देहो विनश्यति स्वकारणावस्थितिमाप्नोतीति यस्मात्तस्माज्जीवाद्भिन्नइति निश्चीयत
 नित्यो नित्यानामिति श्रुतेः जीवस्य नित्यत्वात् ४२ तदेव दृष्टान्तान्तरेण स्पष्टयति यथेति यद्वा ननु जीवस्य शरीराद्देहोस्तु तस्य नश्वरत्वात् परमात्मना जीवस्याभेदः किं न स्यादिति मंदाशंकां परिहरति य
 धेति दारुणस्थितो वह्निर्द्वारभ्योभिन्नस्तद्गुणैस्तेषु न सज्जते यथा देहिनां देहगतो वायुर्देहान् पृथक् स्थितस्तद्गुणैश्च न लिप्यते यथा सर्वगतं नभः सर्वस्माद्भिन्नं ज्ञायते सर्ववस्तुगुणैश्च न लिप्यते यथा तथा ज्ञानानं
 दादिसर्वगुणाश्रयः परः परमात्मा सर्वेषां जन्तूनां गुणभूतं भोगाय तनं शरीरमाश्रयः सर्वगुणाश्रयः सर्वजीवदेहगतः परो विलक्षणो भिन्नइति यावत् जीवादिति शेषः प्रकृतत्वाज्जीवगुणैर्न लिप्यत इति ।
 देहाद्देहस्य प्रकृतत्वात् स एवात्रोच्यत इति किं न स्यादिति यंशंका देहदारुणगतौ प्राणवह्नी सर्वगतं नभः देहादिभ्यो यथाभिन्नानलिप्यंते च तद्गुणैः तथा जीवगतो विष्णुर्जीवाद्भिन्नो न तद्गुणैरिति वाक्येन परिहर्त
 व्या अत्रायं फलितार्थः भगवन्माहात्म्यकथनेन सर्वस्य तद्वशत्वात् स एव भजनीयो न शोकेन प्रयोजनमिति ४३ किंच भवच्छोकयोग्यस्य सुयज्ञस्य दृश्यमानत्वात् तत्प्रतिशोको न कार्य इति गूढाक्षेपं करोति
 सुयज्ञ इति हेमूढाः यमनुशोचया सुयज्ञः शोते निद्रां करोति ननु नमृतः ननु च स्याद्विरोधादावित्यभिधानात् शोत एव लोकांतरं गत इति वा प्रश्नावधारणानुज्ञानुनयामंत्रणेनान्वित्याभिधानात् अवधार
 णार्थेन नुशब्दः श्रोत्रादीन्द्रियव्यापारादर्शनादिना मरणानुमानात् कथं नमृत इत्याक्षिप्यत इति तत्राह यः श्रोतेति इह सुयज्ञशरीरे यः श्रोता यश्चानुवक्ता स परमात्मा कर्हिचित्कदाचिदपि न दृश्यते तस्य सूक्ष्म
 स्वभावत्वात् तदव्यक्तमाह हीति सूत्राच्च तस्यैव श्रोतृत्वादिकं कुत इति चेन्न नान्यो तोस्ति द्रष्टा नान्यो तोस्ति श्रोतेत्यादेः ४४ ननु सुयज्ञशरीरस्थस्य मुख्यप्राणस्य श्रोतृत्वादिसंभवात् कथं न दृश्यते

यथानलो दारुणुभिर्न ईयते यथानिलो देहगतः पृथक् स्थितः ॥ यथानभः सर्वगतं न सज्जते तथा गुणैः सर्वगुणाश्रयः परः ४३ सुयज्ञो नन्वयं शोते मूढाय मनुशोचय ॥
 यः श्रोता यो नुवक्ते ह न सदृश्येत कर्हिचित् ४४ न श्रोतानां नुवक्तार्यं मुख्योप्यत्र महानसुः ॥ यस्त्विहेंद्रियवानात्मा स चान्यः प्राणदेहयोः ४५ भूतेंद्रियमनो
 लिङ्गान् देहानुच्चावचान्विभुः ॥ भजत्युत्सृजति ह्यान्यस्तच्चापि स्वेन तेजसा ४६

गव्यवच्छेदः कियत इति तत्राह न श्रोतेति अत्र सुयज्ञदेहेश्वासोच्छ्वासादिलक्षणेन मुखे व्यज्यमानत्वात् मुख्यो यो महानसुः मुख्यप्राणः सोऽपि स्वतो न श्रोतानां नुवक्ता च तस्य वाङ्मनसि संपद्यते मनः प्राणो प्रा
 णस्तेजसितेजः परस्यादेवतायामिति श्रुतेरन्ययोगव्यवच्छेदो युक्त इति ननु न हि सुयज्ञनाम्नो जीवस्य श्रोतृत्वादिकमासीत् प्राकृतदिशानां तस्मान्मृत इति प्राचीनशंकाशेषं कैमुत्यन्यायेन परिहरति यस्त्विति
 तु शब्देन नेत्यनुकृष्यते इह सुयज्ञेऽप्युपलक्षणम् जीवराशिदेहयइन्द्रियवान्यश्च प्राणदेहयोरन्यः स जीवात्मा श्रोतुं वक्तुं च न शक्य इति किं वक्तव्यम् एतद्वाणमवष्टभ्य विधारयामीति श्रुतेः सर्वशक्तिमतोऽपि प्राण
 स्य स्वतः श्रोतृत्वाद्यप्युक्तेरुक्तत्वात् तस्मात्सुयज्ञप्रतिशोकेन किं प्रयोजनं तस्माज्जीवतामापि श्रोतृत्वाद्यनुपपत्तेः प्राणाणिकत्वेन मृतोऽप्यभित्यस्य लक्षणांतरं वक्ति अन्यइत्यनेन हरेर्माहात्म्यातिशयः प्रकटित इ
 तिसूचितम् न केवलं प्राणदेहयोरन्यः किं नु पूर्णश्रोतृत्वादिगुणयुक्ताद्वैतश्चान्य इति च शब्दार्थः ४५ हरेर्देहस्थितिः सद्भावेन तस्मादप्यन्य इति च शब्दोक्तम् तत्कुत इति तत्राह भूतेंद्रियेति भूतेंद्रियमनां लिङ्गं च
 पंचेपाते तथा तानुच्चावचान्सुरनरतिर्यगात्मन उत्तममध्यमाधमान् देहान् भजति पश्चादुत्सृजति हि यस्मात्तस्मादन्य इति वक्तुं युक्तम् स्पष्टं चाह अन्य इति देहयोगवियोगभाजो जीवादिति शेषः लिङ्गं स्वरूप
 मुदिष्टं लिङ्गापकमेव चेति वचनालिङ्गशब्दस्य स्वरूपार्थो युक्तः यदि देहभजनोत्सर्जनं हरेस्तर्हि जीवात्कोविशेष इति तत्राह तच्चेति परिच्छिन्नविषयं भजनोत्सर्जनं व्याप्तस्य विष्णोः कथं घटेतेत्यतो वाह तच्चेति
 तत्तद्वशब्देन जीवस्य पारतन्त्र्येणोति विशेषमाह अपिशब्देन रूपांतरेणेत्युपपत्तिमाह अत्र जीवपरमात्मनो भेदस्य तयोरुभयोर्देहादेर्भेदस्य च हरेरेव मुख्यश्रोतृत्वादेश्च प्रकरणावातरभेदस्य च ज्ञापनाया चार्थे

पूर्वोपरभावेनेन्द्रियवान्जीवइत्यादिव्याख्यातं ननु जीवस्य प्राणदेहयोरन्यत्वे मरणे देहनाशान्मुक्तौ तदभावाद्द्विषयभोगाभावइत्याशंकापरिहारायोक्तमाचार्यैः अन्योजीवोचितो देहात्तद्विशोदेहउच्यते इति । जडदेहादन्यत्वेन स्वरूपभूतादुच्यत इत्यर्थः अचितो जडात् इन्द्रियत्वं चामुख्यं तेषामवशत्वादाभिमानादेव तद्व्यपश्यामीत्यभिमानोस्येत्यादेः तर्हि चक्षुरादीनि कस्याधीनानि इत्यतः प्राणाधीनानीति चो तापितुं चक्षुराद्यामनोजीवइत्यादेः प्राणेऽपि पर्याप्तमित्युक्तं तस्यापि ज्ञानगुणं त्वत्वं स्वतः शक्यते कचिदिति यस्तस्य ज्ञानगुणत्वदाता स भगवानित्याद्यापि सूचितं यः श्रोतेत्यत्र प्रमाणं ज्ञाता च मन्ता चेत्यादि ज्ञानादिदानतस्यान्यइत्येतदन्वितिसूचितं सर्वस्य ज्ञानदोहरिरित्येतन्न सदृश्येतेत्यनेन सूचितं स्वविषयज्ञानदातेति चेत्तद्व्यपश्यत्यर्थः भूतेन्द्रियमनइत्यादिना विष्णुरुच्यते न जीवइत्यत्र मानं सदेहान् भजत इत्यादिना ४६ नन्वयं जीवः कियंतं कालं देहान्वितो भवति इति चोद्यं परिहरति यावदिति यावत्कालमन्मयप्रमाणमयमनोमयलक्षणेऽङ्गेषु अन्वितो भवति आत्मा परमात्मा तातं कालकर्मभिर्नि तरांबधनं यस्य स तथा जीवः येषु देहेषु अन्वितो भवति हि शब्दाद्वारिर्येदात्रिविधदेहानुत्पत्तिरिति तदा स्वयमप्युत्पत्तिरिति ग्राह्यं अत्रायं विशेषः यदा परमात्मा देहं सर्वात्मनोऽस्मज्जाति तदा यमपि सर्वात्म ना तदनुग्रहेणोत्पत्त्यसंसारान्मुक्तो भवति न च देहेन सह देहांतरं भजतीति तस्मादचानेन रूपांतरेण कृतदेहोत्सर्जनत्वादेनापि सुयज्ञेन तदा चरितमिति देहोत्सर्जनलक्षणमरणस्य पराधीनत्वेनापारिहार्यत्वाच्च शोकेन प्रयोजनमिति भावः यावदेहान्वितो विष्णुस्तावज्जीवइत्येतदन्नमानं यदोत्सृजति देहं सहारिः सर्वात्मना विभुरिति च ननु परमात्मा जीवाभिन्नः सन् देहान् भजत्युत्पत्तिरुच्यते इति किं न स्यात् कल्पनालाघवादेकमेव ब्रह्मा ज्ञानात्संसरति मुच्यत इत्यङ्गीकाराच्चेति तत्राह तत इति तस्माद्वरेजो विपर्ययो विरुद्धः पर्ययः निश्चयो यस्य स तथा विरुद्धलक्षण इत्यर्थः अतिभिन्नस्वरूपौ तौ जीवेशा

यावलिंगान्वितो ह्यात्मा तावत्कर्मनिबन्धनः ॥ ततो विपर्ययः क्लेशो माया योगो नुवर्तते ४७ वितथाभिनिवेशोऽयं गुणेष्वर्थद्वयवचः ॥ यथामनोरथः स्व

मः सर्वमिन्द्रियकं मृषा ४८

वेकदेहगौ इत्यादेः अतो ब्रह्मणो ज्ञानकल्पनमप्रामाणिकमिति भावः देहाभिमानित्वेकोऽत्र न मानीमानदः परइत्येतद्देहोपपादकं इतोऽपि भिन्नइत्याह क्लेश इति नानाक्लेशाधिकरणत्वादभिन्नइत्यर्थः विपर्यये यस्तावत् क्लेशादयश्चास्येत्यादेः क्लेशफलमाह मायेति ४७ कोऽयं माया योगो नाम येनासौ क्लेशफलः स्यादिति तत्राह वितथेति गुणेषु शब्दादिषु अर्थद्वयवचः प्रयोजनदर्शनेन तद्वाचकं च न च रवर्गैर्लोकै न भयं किंच नास्तीत्यादिलक्षणं यन् अयं वितथाभिनिवेशः मिथ्याग्रहः भ्रांतिज्ञानमित्यर्थः क्लेशपरीजिहीर्षया शब्दादिष्विन्द्रियप्रवर्तनं तत्फलमित्युपचारः वचनाद्विवितथाभिनिवेशो भवति गुणे ष्वर्थदर्शनस्यापि तथाभिनिवेशित्वं सदृष्टांतमाह यथेति सप्तसु प्रथमेति सूत्रात् मनोरथे कल्पितं राज्ञं स्वप्ने दृष्टं रत्नं यथामृषावृथा तथा सर्वमिन्द्रियप्रवर्तनं मृषा सदसद्विलक्षणमित्यर्थः वृथेन्द्रियवृत्तय इत्येत द्विरुणाद्वि इन्द्रियाद्यभिमानेन तद्वान्जो वरदीर्यते अतन्मानाद्वरिः प्रोक्तस्त्वदेहो निर्द्रियस्तथा जीवानां भिन्ने देहेन विष्णुर्जीवति स्थितः अतस्त्वदेह उदिष्टः परमात्मा सनातन इत्येतज्जीवपरयोर्भेदस्य जीवस्येन्द्रियवत्त्वमौपचारिकमित्यस्य चोपपादने प्रमाणं जीवस्येन्द्रियवत्त्वमुपचरितं चेत्कस्य तन्मुख्यमित्याशंका लेपाभिमानजीवस्तु स्वरूपानुभवी न च मुक्तेः प्राक्तेन मान्युक्तो न मानी विष्णुरुच्यते स वीर्यमेति पश्यन्नप्यलेपाभिमतिर्यतः सम्यक्स्वरूपानुभवात्स्वतंत्रत्वाददोषतः इत्यनेन परिहर्तव्या स्वानधीनवस्तुनि स्वाधीनता बुद्धिलेपाभिमानः सोऽस्यास्तीत्येतादृशदोषो वितथाभिनिवेश इत्युच्यते हरेर्जीवदेहेन्द्रियादिषु स्वाधीनेषु स्वाधीनता बुद्धिलेपाभिमानः स गुणोऽयं धर्मज्ञानलक्षणः तस्माद्वरेदेहेन्द्रियादौ स्वामित्वेन तद्वत्त्वं मुख्यं तत्राविचेकग्रहणं कर्मनिबन्धनं ततो विपर्ययइत्यादिलक्षणैर्जीवोऽर्ना दृशः श्रीनारायण इति स्मर्तव्यम् ४८

यस्मात्सर्वस्वोत्पत्तिरधीनत्वेन जंतूनां परणादिकमपरिहार्यं तस्मात्सर्वथा देहेन्द्रियादेरनित्यत्वं नित्यत्वं चास्तु तथापिशोककरणं पण्डितमतं मतान्नगतासंश्रयानुगोचंतिपांदिता इत्यादेरित्याह अति
 अतस्तन्मूर्खमतिमितसंतोष्यं स्वभावत्वादित्याह नान्यथेति ४९ अस्मिन्नेवार्थे कंचनेतिहाममाह लुब्धक इति लुब्धको मृगयुनिर्मितो विधिनोतिरोपः वितत्यविस्तृत्य प्रलोभनं दत्तं ५० ५१ सित्वा
 कुल्लेन सहयंत्रितया तंत्यासूत्रेण महिषी कुल्लिगभार्या कालयंत्रिता कालाधीना अकल्पोऽसमर्थो मोचयितुमिति शेषः पर्यदेवयद्विलपितवान् ५२ ५३ दुःखं जीवता दीनेन क्षीणं नात्मनो ह्यनेन प्रमादप्रयो
 जनं न किमपि कुतो विधुरायुषाऽऽयूरहितेनात्मनो ह्यनेन हृत्वात् ५४ मेयजाः पुत्राः ५५ शाकुनिकः पक्षिमारकः कालेनानकेन प्रहितः प्रेरितः निलीनो वृक्षमूलच्छन्नः कुल्लिगं दीर्घतुंडं दावाघाटोदात्त
 कुल्लिगं दीर्घतुंडक इत्यभिधानं ५६ अनेन प्रकृते किमभूत्तत्राह एवमिति आत्मापायं युष्मन्नाशं देहनाशं वा ५७ किं ज्ञातयो बालभाषितमित्युपेक्षा च कुरिति तत्राह । बाल इति यदेहादिकं न त्वं नित्यं
 मेनिरे यदेहात्मत्वं यदयथोत्थितं स्वप्नजाग्रदवस्थांतिमेनिरे अहंममाभिमानादित्यथोत्थमनित्यकमिति स्मृतेः नन्वेवं तर्हि महदादिजगतश्चित्प्रकृतेश्च भ्रातिकल्पितत्वमायातं तयोरेपि सर्वातर्गतत्वादित्या

अथ नित्यमनित्यं वानेह शोचंति तद्विदः ॥ नान्यथा शक्यते कर्तुं स्वभावः शोचतामिति ४९ लुब्धको विपिने कश्चित्पक्षिणां निर्मितो ततः ॥ वित
 त्यजालं विदधे तत्र तत्र प्रलोभनम् ५० कुल्लिगमिथुनं तत्र विचरन् समदृश्यत ॥ तयोः कुल्लिगी सहसालुब्धकेन प्रलोभिता ५१ सा सज्जतसिचा तंत्या महिषी
 कालयंत्रिता ॥ कुल्लिगस्तां तथापन्नानिरीक्ष्य भृशदुःखितः ॥ स्नेहादकल्पः कृपणां पर्यदेव यदातुरः ५२ अहो अकरुणो देवः स्त्रिया कृपणया विभुः ॥ कृपणं
 मानुशो च तया दीनया किं करिष्यति ५३ कामं न यतु मां देवः किमर्हं नात्मनो हि मे ॥ दीनेन जीवता दुःखं मंदेन विधुरायुषा ५४ कथं त्वजातपक्षास्तान्मादृही
 नान्विभर्ष्य हम् ॥ मंदभाग्याः प्रतीक्षंते नीडे मे मातरं प्रजाः ५५ एवं कुल्लिगं विरुवंत मारात्प्रियादियोगादुरमश्रुकंठम् ॥ तदैव तं शाकुनिकः शरेण विव्याध का
 लप्रहितो निलीनः ५६ एवं यूयमपश्यंत्य आत्मापायमबुद्धयः ॥ नैनं प्राप्स्यथ शोचंत्यः पतिं वर्षशतैरपि ५७ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ बाल एवं प्रवद
 तिसर्वे विस्मितचेतसः ॥ ज्ञातयो मे निरे सर्वमनित्यमयथोत्थितम् ५८ यम एतदुपाख्याय तत्रैवांतरधीयत ॥ ज्ञातयोपि सुयज्ञस्य च कुर्यत्सांपरायिकम् ॥ ततः
 शोचतमायूर्यं परं चात्मानमेव च ५९ कआत्माकः परोवात्र स्वीयः पारक्य एव च ॥ स्वपराभिनिवेशेन विना ज्ञानेन देहिनः ६०

शंकावक्ष्यमाणपचनेन परिहर्तव्या तथाहि यन्महदादितत्सर्वजगदकारवाच्यस्य हरेरनुग्रहान्नित्यं आत्परमात्मनो यथार्थत्वेन सत्यत्वेनोत्थितं चित्प्रधानस्यापि नित्यत्वं भगवंतमंतरेण यथाऽस्वातंत्र्येण
 स्थितत्वं च तदुक्तं च महदादियथोत्थं च नित्याचापि यथोत्थिता अस्वतंत्रैव प्रकृतिः स्वतंत्रो नित्य एव च यथार्थभूतश्च पर एक एव जनार्दन इति अनेन महदादेरप्यनित्यत्वादिकं नास्तीति किमुहो रिति कैमुत्यन्यायोद
 शितः ५८ सांपरायिकं मृतविषयं ५९ आत्मपरावुद्दिश्या किमिति शोको न कार्य इति तत्राह कआत्मेति देहादिकमप्यपेक्ष्यात्मपरावाक्षिप्येते तथाहि आत्मपरयोश्चेतनत्वेन नित्यत्वादेहादेर्भौतिकत्वेन न चरत्वा
 त्किंशब्दस्याक्षेपत्वमेव न त्वनिर्वचनीयः तर्हि हंपर इति व्यवहारस्य किमूढमिति तत्राह स्वपरोति स्वः पर इति दुराग्रहलक्षणमज्ञानमंतरेण न किमपि कारणं तस्मादात्मनो वृद्धिः श्रीवासुदेवे दृढा मनोरातिरज्ञाननाम
 शत्रुनाशश्चापादनौ पुरुषेणेति निश्चेतव्यं न हि देहादिरात्मास्यान्न च शत्रुरुदाहृतः अतोदैहिकवृद्धौ वाक्ष्ये वा किं प्रयोजनं यस्तु देहगतो जीवः सहिनाशनं गच्छति अतः शत्रुविवृद्धौ वा रचनाशोचनं कुतः देहादि
 व्यतिरेकौ तु जीवेशौ प्रतिजानतां अत आत्मविवृद्धिस्तस्मादेवेति स्थिरा शत्रुनाशस्तथाऽज्ञाननाशेनान्यः कथंचनेत्यनेन तात्पर्यमनंतव्यमित्यसिद्धं ६०

प्रकृतसमाप्ताविति शब्दः ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ बहुकोटिसंख्यातकालेनानेकसंभारैरचितैरयोग्यदुष्प्रापयोग्यचानेकविधसाधनैः सुसाध्यतूष्णोभावेन त्पादिकं हिरण्यकशिपुतपश्चरणकथनव्याजेनाभिप्रेयते स्मिन्नध्याये व्यधित्सत कर्तुमैच्छत् १ २ संवर्तार्कः प्रलयसूर्यः स्थानानि गमनवर्जनानीतस्ततो यानां मुक्तास्वस्थानानि भेजुः ३ ४ ५ ६ उपशमं परिहारम् ७ बलिहारा उपहारार्थकाः ८ किं तद्विज्ञापनमत्राह सृष्टेति ब्रह्मातपो ज्ञानादिनेदं चराचरं सृष्ट्वा सर्वधिष्ण्येभ्यो रुद्रादिपदेभ्यः परं यन्निजासनमध्यास्ते अधिशीङ्स्थासां कमेतिसम्पद्येद्वितीया अहंतदात्मनः साधयिष्ये इत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वनाशे दुर्घटमत्राह कालात्मनोरिति कालस्यात्मनश्चेतनस्य च नित्यत्वात् अविनाशात् अन्यस्य त्वसाध्यत्वे हिरण्यकशिपोरीदृशं कर्मनाद्भुतं यतो ब्रह्माणमेकमंतरेणात्मयोग्याज्ञानेन रागादिना बाधो हिताजानतोऽपि स्वासदृशं कर्माचरंतो दृश्यंते तदुदितं जानतामपि कर्तव्यं कर्मात्मसदृशं सदा तत्रात्मसदृशज्ञानाद्रागाद्यैर्विमोहिताः जानंतोऽपि स्वासदृशं कर्म कुर्युर्भवेति न चैतत्तपसादिसाध्यं अयोग्यत्वात् तपसा विचयावापि ज्ञानध्यानादिनाथवा व्यस्तैः समस्तैरथवा

॥ नारद उवाच ॥ इति दैत्यपतेर्वाक्यं दितिराकर्ण्य समुषा ॥ पुत्रशोकं क्षणात् त्यक्त्वा तत्त्वे चित्तमधारयत् ६१ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
॥ नारद उवाच ॥ हिरण्यकशिपूराज न जेय मजरा मरम् ॥ आत्मानमप्रतिद्वंद्वमेकराजं व्यधित्सत १ सतेपे मंदरद्रोण्यांतपः परमदारुणम् ॥ ऊर्ध्वबाहुर्नभोदृष्टिः पादांगुष्ठाश्रितावनिः २ जटादीधितिभीरेजे संवर्तार्क इवांशुभिः ॥ तस्मिंस्तपस्तप्यमाने देवाः स्थानानि भेजिरे ३ तस्य मूर्ध्नः समुद्भूतः सधूम्रोऽग्निस्तपोमयः ॥ तिर्यगूर्ध्वमधोलोकानतपद्विष्वगीरितः ४ चुक्षुभुर्नष्टुदन्वंतः सद्दीपाद्रिश्चालभूः ॥ निपेतुः सग्रहास्ताराजं बलुश्च दिशो दश ५ तेन तप्ता दिवं त्यक्त्वा ब्रह्मलोकं ययुः सुराः ॥ धात्रे विज्ञापयामासुर्देवदेव जगत्पते ॥ ६ ॥ दैत्ये द्रतपसा तप्ता दिवि स्थातुं न शक्नुमः ॥ तस्य चोपशमं भूमन्विधेहिय दिमन्यसे ७ लोकानया वन्नश्यंति बलिहारास्तव प्रभो ॥ तस्यायं किल संकल्पश्चरतो दुश्चरंतपः ८ श्रूयतां किं न विदितं तवाथापि निवेद्यते ॥ सृष्ट्वा चराचरमिदं तपोयोगसमाधिना ९ अध्यास्ते सर्वधिष्ण्येभ्यः परमेष्ठीनि जासनम् ॥ तदहं वर्धमानेन तपोयज्ञसमाधिना १० कालात्मनोऽनित्यत्वात्साधयिष्ये तथात्मनः ११ अन्यथेदं विधास्येऽहमयथा पूर्वमोजसा ॥ किमन्यैः कालनिद्रूतैः कल्पांतैर्वैष्णवादिभिः १२ इति शुश्रुम निर्वंधंतपः परममास्थितः ॥ विधत्स्वानंतरं युक्तं स्वयं त्रिभुवनेश्वर १३ तवासनं हि जगतां पारमेष्ठ्यं जगत्पते ॥ भवाय श्रेये समूत्यैः क्षेमाय विजयाय च १४

कुर्वतापत्नमुत्तमं संभारविशेषतैर्बहुकोटिभिरेव च न शक्यते सारोडुं स्वात्मा योग्यपदं त्विति तस्माद्योग्येवानुष्ठेयना योग्यमिति सिद्धं एवं तत्त्वे चार्हं किमर्थं तपसा देवि प्रकुर्वतोति चेन्न तपसा दीनानिष्फलत्वपरिहारार्थत्वात् तथाप्याचरतां कुर्युर्देत्यानां सुरनायकाः विप्रंतु तपसा दीनां वैयर्थ्यापनुत्तये इति वचनात् ११ वैष्णवां ब्रह्मादिः कर्तापेक्षिते तथा तैर्ब्रह्मनिर्मितैरित्यर्थः ब्रह्मास्वयं भूद्विष्टो वैष्णवः शतधृक्कृत्येति शब्दनिर्णये तथापि साक्षाद्विष्णोः पदमत्रोच्यते इति किं नरपादत्राह कालनिद्रूतैरिति तार्हिक्यं तं कालं स्थितैरिति तत्राह कल्पांतैरिति मन्वतरादिकल्पावसानिकैः त्रयत्रमाधानरजस्तमश्चेत्यादिना विष्णोः पदस्य वैलक्षण्योक्तेः १२ निर्वंधं प्रसदाग्रहं १३ ननु हिरण्यकशिपोरन्येषां पदानां विहाय तपसा कांक्षानां को विशेष इति तत्राह तवेति तवासनं सकलदुःखानि निरस्य स्थातुं योग्यं तं पारमेष्ठ्यं अत्यंतं सुखकारणं यस्मात्तस्माज्जगतां भवाय ज्ञानादिगुणसमृद्धयै भूत्यै समृद्धस्य पुनर्ह्यसिराहिण्याय श्रेयसे संसारान्मुक्तये क्षेमाय परल्लापविजयायै द्विपञ्जयाय च भवति तस्माद

त्युत्तमपदस्त्रादिरण्यकशिपुर्वाक्षपत् तदुक्तं भवापश्रेयसेचैवनकश्चित्तदपेक्षते मधुकैटभयोश्चैवहिरण्यादेस्तथैवच नान्योब्रह्मपदवांछत्युज्ज्वलान्विनाकश्चित् ततःश्रेयांसिवांछांतिनतुतत्पदमाप्तयेइ
ति भवोवृद्धिःसमुद्दिष्टाश्रेयोमोक्षउदाहृतः वृद्धस्यनपुनर्ह्रासोभूतिरित्येवकथ्यतइतिशब्दानिर्णये दिविस्थातुंनशक्नुमइत्यतोहिरण्यकशिपुनाब्रह्मपदावायैसकामंतपसिस्थितमितिज्ञायते यःसकामं
तपआचरतितस्यतपसातप्तेनोकेस्थितिर्नघटतेसंतप्तकटाहातःस्थितिर्वचस्तुनिष्कामंतपःकरोतितेनसुखावाप्तिःस्यात् तदुक्तं सकामंतुतपःकूरंलोकानाक्षोभकृद्वेत् इतरच्छांतयेसर्वलोकानांभवतिध्रुव
मिति ब्रह्माणमभजत्ब्रह्मपदार्थसाहिरण्यकइतिच १४ १५ कीचकैरनिलोद्धूतत्वेनस्वनद्वेणुभिःपिपीलिकाभिर्व्याप्तत्वात्कचिच्छरीरावयवैर्मेदसाकचिच्चवाकचिच्छोणितेनचयुक्तं १६ तपं
तमित्यनेनापितपसःकूरत्वमाह भासावित्तं अहोदैत्यानामयोग्येवस्तुनिप्रयत्नातिशयइत्यालोच्यहसन्मंदस्मितंकुर्वन्हंसवाहनोब्रह्मा विष्णुपद्मासनावक्तौपंडितैर्हंसवाहनावित्यभिधानम् १७ ॥
॥ १८ इदोहृदयस्यसारंदाढ्यं दंशाः सूचीमुखाःशूकाः तेतवअस्थिष्वेशरतेइतियस्माच्चस्मादद्भुतम् १९ इतोप्यद्भुतमित्याह नैतदिति निरंबुर्जल्पानराहितः निर्निश्चयानिषेधयोरित्यमरः

इतिविज्ञापितोदेवैर्भगवानात्मभूर्नृप ॥ परीतोभृगुदक्षाद्यैर्ययौदैत्येश्वराश्रमम् १५ तंददर्शप्रतिच्छन्नंवलमीकवृणकीचकैः ॥ पिपीलिकाभिराकीर्णैर्मेद
त्वङ्मांसशोणितम् १६ तपंतंतपसालोकान्यथाभाविततरविम् ॥ विलक्ष्यविस्मितःप्राहहंसस्तंहंसवाहनः ॥ १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंते
तपःसिद्धोसिकाश्यप ॥ वरदोहमनुप्राप्तोव्रियतामीप्सितोवरः १८ अद्राक्षमहमेतत्तेहृत्सारंमहदद्भुतम् ॥ दंशभक्षितदेहस्यप्राणाह्यस्थिषुशरते १९ नैतत्पू
र्वषयश्चकुर्नकरिष्यंतिचापरे ॥ निरंबुर्धारयेत्प्राणान्कोवैदिव्यसमाःशतम् २० व्यवसायेनतेनेनोदुष्करेणमनस्विभिः ॥ तपोनिष्ठेनभवताजितोऽहंदि
तिनंदन २१ ततस्तआशिषःसर्वाददाम्यसुरपुंगव ॥ मर्त्यस्यतेह्यमर्त्यस्यदर्शनंनचनिष्फलम् २२ ॥ नारदउवाच ॥ इत्युक्त्वादिभवोदेवोभक्षितांगं
पिपीलिकैः ॥ कमंडलुजलेनौक्षदिव्येनामोघराधसा २३ सतत्कीचकवलमीकात्सहजोजोबलान्वितः ॥ सर्वावयवसंपन्नोवज्रसंहननोयुवा ॥ उत्थित
स्तप्तहेमाभोविभावसुरिवैधसः २४ सनिरीक्ष्यांबरेदेवंहंसवाहनमास्थितम् ॥ ननामशिरसामूमौतदर्शनमहोत्सवः २५ उत्थायप्रांजलिःप्रहृष्टक्षमाणो
दृशाविभुम् ॥ हर्षाश्रुपुलकोद्भेदोगिरागद्गदयागृणत् २६ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ कल्पांतकालसृष्टेनयोधेनतमसावृतम् ॥ अभिव्यनक्जगदिदंस्व
यंन्योतिःस्वरोचिषा २७

सुरैरेतुपुनर्वैवेत्यवधारणवाचकाइत्यभिधानाद्वाइत्यनेनदिव्यशतसमास्वेकापि किंचिदूनानभवतीत्याह २० इनःसमर्थः तेनव्यवसायेन भमनस्विभिर्मनोबलरहितैः दुष्करेणदुःसाधनेनाजितावे
शीकृतः पराभूतवशस्थंचजितमित्युच्यतेबुधैरितिशब्दानिर्णये २१ इदमिदास्यामीतीच्छामि मर्त्यस्यमरणशीलमनुव्यशरीरंप्राप्तस्येतत्तव अमर्त्यस्यजरामरणशून्यस्यदेवस्यममदर्शनमभूद्विय
स्मात्तस्मानिष्फलंनैव २२ आदेर्देर्भोजनमयस्यसतथाविष्णुभूरित्यर्थः सर्वस्यादौभवतीतिवाओक्षत्प्रोक्षितवान् दिव्यत्वमाह अमोघेति २३ एधसःइंधनात् २४ २५ प्रह्वः
प्रवणः २६ मिश्रामिश्रभेदेनद्विविधास्तुतिर्वर्तते तत्रहिरण्यकशिपुमिश्रयापरोक्षात्मगतयास्तुत्यादेवतातृप्तिर्भवतीतितादृश्यास्तौति कल्पातइत्यादिना अनयेचतुर्मुखस्यासंभावितागुणास्तेतदंत
र्गोविष्येककार्यत्वेनैकस्थानस्थितेसर्वोत्तमेहरौयोज्याः तद्योग्यास्तत्रयोज्याःनचैवावतास्तुतेभिर्भाधिकरणत्वमापन्नंतस्यतदधीनत्वेनानित्योपसंख्यमाणगुणांतर्भूतत्वेनतच्छूषणरमरणाभ्यामतःकरण

स्योद्धातसंभवात् तदुक्तं प्रायस्तुस्तुतिशब्देषुमिश्रावाचोर्होरेविना केचिज्जीवगुणास्तत्रतन्निर्गुणैः परे एकस्थानैककार्यत्वाद्विष्णोः प्राधान्यतस्तथा जीवस्यतदधीनत्वामिमाधिकृतं वच्यते प्रल
यकालप्रवर्तकेनहरिणासृष्टेनाधेनतमसा दुर्गाभिमन्यमानेनावृतमिदंजगदभिव्यक्तमभिव्यक्तं कृतवान् स्वरोचिषास्वसामध्येन २७ एतदेवविवृणोति आत्मनेति आत्मनाक्षोभितयात्रिवृता त्रिगु
णात्मिकया तेजोब्रह्मात्मिकयावाप्रकृत्याचेदजगत्सर्जनादिक्रियाविशिष्टं करोति तस्मै नम इत्यन्वयः रजःसत्त्वतमोधात्रइत्यनेनसृष्ट्यादौरजआदिगुणानांप्राधान्यसूचयति परायमहतइत्यनेनअ
णोरणीयान्महतोमहीयानिति श्रुतिसिद्धोभयविधानंसंस्मारयति दृश्यविषययानयास्तुत्या किंस्यादितिनाश्रद्धेयं तथाहि आत्मनापरमात्मनाप्रेरितोवाउपादानभूतयाप्रकृत्यारजः प्रधानयेदंसृजति स
त्त्वप्रधानयाज्जैर्मन्वादिभिरिदमवति तमःप्रधानयाज्जतेनरुद्रेणसंहरति तस्मैमहतेमहत्तत्त्वाभिमानिने परायरुद्राच्छ्रेष्ठायभगवतेनमः २८ आद्यायपुरुषरूपणजगदादीव्यक्ताय अन्यत्रादिकर्ताश्रीना
नारायणस्तस्माज्जातायबीजायव्यंजकायफलरूपायेतिज्जगदुत्पत्तौबीजशक्तियुक्तायवा ज्ञानविज्ञाने एवमूर्तिर्विश्वहोयस्यसतथा तस्मै अन्यत्रज्ञानविज्ञानयोरुपदेष्टृविग्रहाय प्राणेंद्रियमनोबुद्धिलक्षणे
र्विकारैःसप्तदशकैर्व्यक्तिमीयुषे ब्रह्मांडातर्विराट्पुरुषतयेतिशेषः उभयत्रसमम् २९ मुख्येनप्राणेनसहत्वंस्थावरजंगमात्मकस्येशेषेप्रवर्तकोसि चित्तस्यचित्तिःस्मरणशक्तिप्रदःसाक्षीवामहाभूतानां
गुणानांशब्दादीनामाशयस्यांतःकरणस्यप्रवर्तकः पुनर्वचनंदैनंदिनप्रवृत्त्यर्थं ३० अय्यातन्वा प्रतिमास्थानीयेनवेदत्रयेणचातुर्होत्राख्यमंत्रप्रकाशयेचतुर्होत्रं तद्विषययाविद्ययाचरुप्रतंतून्समकृतून्वि

आत्मनात्रिवृताचेदंसृजत्यवतिलुंपति ॥ रजःसत्त्वतमोधात्रेपरायमहतेनमः २८ नमआद्यायबीजायज्ञानविज्ञानमूर्तये ॥ प्राणेंद्रियमनोबुद्धिविकारै
र्व्यक्तिमीयुषे २९ त्वमीशिषेजगतस्तस्थुषश्चप्राणेनमुख्येनपतिःप्रजानाम् ॥ चित्तस्यचित्तिर्मनइंद्रियाणांपतिर्महाभूतगुणाशयेशः ३० त्वंसप्ततंतून्वि
तनोषितन्वात्रय्याचतुर्होत्रकविद्ययाच ॥ त्वमेकआत्मात्मवतामनादिरनंतपारःकविरव्ययात्मा ३१ त्वमेवकालोऽनिमिषोजनानामायुर्लवाद्यावयवैःक्षि
णोषि ॥ कूटस्थआत्मापरमेश्वजोमहान्त्वंजीवलोकस्यचजीवआत्मा ३२ त्वत्तःपरंनापरमप्यनेजदेजच्चकिंचिद्व्यतिरिक्तमस्ति ॥ विद्याकालास्तेतनव
श्चसर्वाहिरण्यगर्भांसिबृहन्निष्ठः ३३

तनोषिविभृत्यकरोषिद्रव्यमंत्रक्रियादेवेतास्थत्वेनबाहिरुपदेष्टृत्वेनकर्तृत्वेनकारयितृत्वेनशब्देन्यास्तुतिप्रायश्चित्तादिरूपयाच अग्निमीळेपुरोहितंयज्ञस्यदेवमृत्विजं होतारंरत्नधातममित्यादिश्रुते. ३
ज्ञःसवोध्वरोयागःसप्ततंतुर्मस्व'कतुरिति अत्मवतामात्मज्ञानिनांप्रेष्ठः आत्माप्रेष्ठेस्वरूपेचजीवेज्ञातरिकेशवे वायौदेहेस्वयंस्वतिनवसुप्रोच्यतेबुधैः अनादिःकारणशून्यः पुरातनोवा अनंतपारऽप्रे
योऽव्ययेहरावात्मायतोयस्यसतथा नभारतीभेगमृषोपलक्ष्यतइत्यादेरन्यत्राव्ययानांमुक्तानामात्मास्वामी असंसार्थव्ययोमुक्तआचिरानंदउच्यते ३१ अनिमिषइत्यनेननित्यंजाग्रत्स्वभावउच्यते
कूटस्थोनिर्विकारः आत्माव्याप्तःपरमेश्वोत्तमः महानज ब्रह्मणोप्यधिकइत्यनेनसर्वोत्तमत्वंनिर्णयति अन्यत्रआत्माजातोतएवमहानव्यवधानेनतत्पुत्रत्वात् जीवलोकस्यजीवराशेर्जीवःप्राणध
रकः जीवप्राणइतिधातोः कथंयत्तइत्यतउक्तं आत्मेति इष्टादानादिकर्ता अवसत्तर्पणइतिधातोर्वतिरूपोयंशब्दःसामान्यविशेषाभ्यांयोजनीयः ३२ इदानींभगवत्येवसंभाव्यमानेविशे
णैर्विशिष्टंतदंतर्पामिणमभिष्टौति त्वत्तइति परमतीतमपरमेष्यदपिवर्तमानंयत्किंचिदनेजत्स्थावरमेजज्जगमचवस्तुतत्सर्वत्वत्तोव्यतिरिक्तनास्ति त्वयैवांतर्बहिश्चव्याप्तत्वात् त्वामंतरेणस्वातंत्र्येणस्थित
नास्तीत्यर्थः अंतर्बहिश्चतत्सर्वव्याप्यनारायणःस्वयमितिश्रुतेः सर्वत्वाल्वेदब्रह्मेति चपरावरेषुयस्माच्चंव्यप्रोविष्णुःसनातनः तस्मान्नव्यातिरिक्तत्वमित्याहुर्वेदवादिनइत्यतस्त्वत्तोभिन्ननास्ति किंतुत्

मेवेत्यर्थो न घटत इत्यत उक्त एवार्थः ज्ञानवेदादिविचयेन तदवाप्तिरपितस्यास्त्वत्तनावाश्रितत्वात्त्वदनुग्रहमंतरेण सुशकानस्यादित्यभिप्रेत्याह विद्येति विद्याश्च कलाश्च विद्याकलाः परावेद्या परविद्येतितेतनवः
 तववृत्तिस्थितत्वात्तथोच्यते कलाः चतुःषष्टिलक्षणावाविद्याकलावेदांगानीत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायाचार्यैर्विद्याश्चकलाश्चेतिविष्टहीतं एतस्मिन्नर्थे महाविद्याः कलाश्चैवत्वत्तनावाश्रितायतः विद्यातनु
 रितिमाहुरतस्त्वातत्त्ववेदिनइतिमानंचोदाहरति तस्मादयमेवार्थइति इदंचमाहात्म्यंहरेरेवपुक्तमित्याह हिरण्यगर्भइति हिरण्यमंडंगर्भेउदरेपस्यमतथागर्भोक्तानंतब्रह्मांडत्वात्तन्नामत्वैवयुक्तं हि
 रण्यकोशंरजसापरीवृतमितिश्रुतेः हिरण्यमयब्रह्मांडोदराभिव्यक्तत्वाद्वातन्नामासि निर्गुणस्वहरेरेतेगुणाः कथंसंभवेयुरत्राह बृहदिति गुणपूर्तित्वादृहद्वहा अथकस्मादुच्यतेब्रह्मेति बृहंतोह्यस्मि
 गुणाइतिश्रुतेः ननुतर्हीदंशबलंकिनस्यादत्राह त्रिपृष्ठइति ज्ञाप्रदाद्यवस्थाअतिक्रम्यस्थितत्वात्त्रिपृष्ठइत्युच्यते त्रयाणांलोकानांपृष्ठेवर्तमानइत्यपव्याख्याननिरासायतुरीयइत्याचख्युराचार्याइति
 चतुर्मुखादप्यधिकंविष्णुंजानताहिरण्यकशिपुना तदंतर्यामियोग्यगुणैरयंब्रह्मानस्तूपते कित्वंतर्यामीस्तुयतइतिज्ञापनाय तदुक्तं ब्रह्मणोप्यधिकंविष्णुंजानन्नपिहिरण्यकः ब्रह्माणंतदुणैःस्तौतितद्व
 विष्णुविवक्षयेति बृहच्चासिमहत्तत्त्वात्मकंचासीत्येकदेशीयैरिति व्याख्यातं तत्संप्रदायज्ञैर्हरेर्महत्तत्त्वात्मकमेवंगुणत्वेनसंगच्छतइतिनिरूप्य ब्रह्माणंतदुणैःस्तौति तद्विष्णुविवक्षयेत्युक्तत्वात्
 नचैतद्व्यापित्वेनतदात्मकत्वमुच्यतइतिवाच्यं तर्ह्येव्याख्याता चतुर्मुखस्यतदाभिमानित्वेनघटतां तस्याप्युक्तदोषानिस्तारादिति ३३ ज्ञानानंदादिलक्षणगुणमूर्तिनिरूपयति व्यक्तमिति हिरण्य
 गर्भइत्यनेनब्रह्मांडस्यशरीरस्थानीयत्वंसूचितंतत्रतिष्ठन्गुणान्हरिः सुखलक्षणान्भुंक्तेनतुदेवदत्तबहुःखलक्षणानित्यतोवाह व्यक्तमिति पारमेष्ठ्येधामनिवैकुण्ठादिस्थानेसत्यलोकेवास्वरूपभूतेमहिम्निवास्थि

व्यक्तंविभोस्थूलमिदंशरीरंयेनैन्द्रियप्राणमनोगुणांस्त्वम् ॥ भुंक्तेस्थितोधामनिपारमेष्ठ्येअव्यक्तआत्मापुरुषःपुराणः ३४ अनंताव्यक्तरूपेणयेनेदमखिलं
 ततम् ॥ चिदचिच्छक्तियुक्तायतस्मैभगवतेनमः ३५ यदिदास्यस्यभिमतान्वरान्मेवरदोत्तम ॥ भूतेभ्यस्त्वद्विसृष्टेभ्योमृत्युर्माभून्ममप्रभो ३६

तःपुराणःपुरुषस्त्वायेनशरीरेणैन्द्रियप्राणमनसांगुणान्विषयानेवभुंक्ते ननुदुःखलक्षणान् कुतएतदत्राहात्मेति एषह्यानदमादत्तेतआत्मेतीतिश्रुतेः आनंदस्वभावत्वात्तर्ह्येतद्विषयज्ञानंकथंनोत्पद्यतइति
 तत्राह अव्यक्तइति तदव्यक्तमाहहीतिसूत्रात्हेविभोतदिदंव्यक्तंब्रह्मांडलक्षणंतवस्थूलशरीरमाचक्षतइतिशेषः यद्वाऽनेनब्रह्माणमेवतद्योग्येर्विशेषणैःस्तौति तथाहि पुरंशरीरमणतीतिपुराणः आ
 त्मेत्यभिधानादात्माचतुर्मुखः अवतारेणव्यक्तिर्नास्तीत्यव्यक्तःजगत्सृष्ट्याद्यैश्वर्यलक्षणान् गुणान् इतरत्स्पष्टम् ३४ स्थावरजंगमाख्यजगत्त्वद्वयतिरिक्तंनास्तिस्त्वयाव्याप्तत्वादित्यर्थतोव्याप्तिरुक्ता
 तदिदंकीदृशेनरूपेणव्याप्तमितिमंदाशंकापरिहारायस्पष्टमाह अनंतेति अनेनपरिच्छिन्नस्यसर्वस्यापरिच्छिन्नाद्वरेर्बाह्यंयुक्तिविरुद्धमित्युक्तंभवति तमआसीत्तमसागूळहमग्रेइतिश्रुतेः प्रकृत्याव्याप्त
 त्वमतीतिःकथंहरेरेवेतिविशिष्योक्तिर्घटतइतितत्राह चिदचिदितिशक्तिपदस्यद्विरावृत्तिःकर्तव्या शक्यत्वाच्छक्तयोभार्याइतिवचनात् उभयविधायाशक्तिःप्रकृतिस्तस्याःयाकार्येषुशक्तिस्तस्याअभिभवा
 वच्छक्तयादेनाभूतत्वात्तद्व्याप्तिस्तन्नियततत्त्वयुक्तायेत्युक्तं नचानेनगुणभूतत्वंहरेरितिवाच्यं शिष्येणोपाध्याय आगतइत्यत्रोपाध्यायमाधान्यवदुपपत्तेः ननुलोकेप्रतिवस्त्वेकनियतत्वादशंनान्
 चिदचिदात्मकमपंचेकस्यचिदनियतत्वसंभवेनस्वातंत्र्येणसर्वव्याप्तत्वंहरेःकथयुज्यतइत्यतोवाह चिदचिदिति द्वयंकर्मचकालश्चेत्यादेः परमाणुमात्रवस्तुनोपिभगवदनियतत्वासंभवात् एतादृशी
 शक्तिरस्यास्तीतिकुतइत्यत उक्तं भगवतइति उक्तार्थपद भूयिष्ठांतेनमर्जोक्तिविधेमेतिवाक्यार्थस्मरताहिरण्यकेननमइत्युक्तं तदुक्तेःप्रतीतिरुक्तात् ३५ क्विदुक्तेनतत्त्वद्वीष्टंनदेत्याशंकितआह
 यदीति विविधत्वेनसृष्टेभ्यः ३६

अन्यस्मादपिकालात्तथावाभावादवयवविशिष्टात्भूतेभ्यस्त्युक्तेभ्यन्येभ्यः किमित्यतोविशिनाष्टि ननरैरिति ३७ व्यसुभिर्वाऽसुमद्भिर्वासुरासुरमहोरगैः ॥ अप्रतिद्वंद्वतायुद्धे एकपत्यंचदे
महिमानंवृणइतिशेषः आत्मनस्तवयोमहिमासयथानरिष्यतिनश्यतितथाममहिमास्तुयोमहिमायथाकहिंचित्तरिष्यतितथात्मनोममहिमाननश्यत्वितिचोति ३९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणस
प्तमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांतृतीयोध्यायः ३ ॥ ७ ॥ वरदानादिनासंभूतंलवणाब्धिजलवृद्धिहासवत् क्षणिकंभगवदभक्तैश्चर्यश्रीनारायणप्रसादाविर्भूतमनतकालीनंशाश्वतंस्यात्तदे
वापाद्येभूषाभिरित्यादितात्पर्यनिर्दिष्टकतिपयेष्वध्यायेषु तत्रहिरण्यकशिपवेब्रह्मवरप्रदानप्रकारेतेनास्यसर्वविजयप्रकारंचनिरूपयति एवंवृत्तइत्यादिना अथशब्देननकेवलंब्रह्मणोवरदानमेवोच्य
तभीपितुहिरण्यकशिपुविषयाकथासाकल्येनकथ्यतइतिसूचयादि १ ममसकाशाद्यदपिदुर्लभान्भंततोदुःखप्रापकान् दुरशोभनदुःखयोरितियादवः २ भगवान्पूज्यःअत्रप्रतिक्षणंहृष्टश्रुतविस्म

नांतर्बहिर्दिवानक्तमन्यस्मादपिचायुधैः ॥ नभूभौनांबरेमृत्युर्ननरैर्नमृगैरपि ३७ व्यसुभिर्वाऽसुमद्भिर्वासुरासुरमहोरगैः ॥ अप्रतिद्वंद्वतायुद्धे एकपत्यंचदे
हिनाम् ३८ सर्वेषालोकपालानांमहिमानंतथात्मनः ॥ तपोयोगप्रभावेनयोनरिष्यतिकहिंचित् ३९ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेद्वितीयोध्यायः ॥ ३ ॥
नारदउवाच ॥ एवंवृत्तःशतधृतिर्हिरण्यकशिपोरथ ॥ प्रादात्तत्तपसाप्रीतोवरांस्तस्यसुदुर्लभान् १ ब्रह्मोवाच ॥ तातेमेदुर्लभाःपुंसोयान्वृणीषेवरान्मम ॥
तथापिवितराम्यंगवरान्यदपिदुर्लभान् २ ततो जगामभगवानमोघानुग्रहोविभुः ॥ पूजितोऽसुरवर्येणस्तूयमानःप्रजेश्वरैः ३ एवंलब्धवरोदैत्योबिभ्रद्वे
ममयंवपुः ॥ भगवत्यकरोद्वेषंभातुर्वधमनुस्मरन् ४ सविजित्यदिशःसर्वालोकान्श्वत्रीन्महासुरः ॥ देवासुरमनुष्येन्द्रान्गंधर्वगरुडोरगान् ५ सिद्धचार
णविद्याप्रान्त्रुषीन्पितृपतीन्मनून् ॥ यक्षरक्षःपिशाचेशान्प्रेतभूतपतीनपि ६ सर्वसत्त्वपतीञ्जित्वावशमानीयविश्वजित् ॥ जहारलोकपालानांस्था
नानिसहतेजसा ७ देवोद्यानश्रियाजुष्टमध्यास्तेस्मन्निविष्टपम् ॥ महेन्द्रभवनंसाक्षान्निर्मितंविश्वकर्मणा ८ त्रैलोक्यलक्ष्म्यायतनमध्युवासाखिलर्द्धिमत् ॥
यत्रविद्रुमसोपानामहामारकताभुवः ९ यत्रस्फटिककुब्जानिवैदूर्यस्तंभपंकजः ॥ यत्रचित्रवितानानिपद्मरागासनानिच १० पयःफेननिभाःशय्यामु
क्तादामपरिच्छदाः ॥ कूजद्विर्नूपुरैर्देव्यःशब्दयंत्यइतस्ततः ॥ रत्नस्थलेषुपश्यंतिसुदतीःसुंदरंमुखम् ११ तस्मिन्महेन्द्रभवनेमहासुरोमहाबलोनिर्जितलो
कएकराट् ॥ रेमेभिर्व्याघ्रियुगःसुरादिभिःप्रतापितैरुर्जितचंडशासनः १२

रणशीलानांमंदानांस्फुरणार्थकृतव्याख्यानांपदानांपुनरापितथावचनंनदोषायतदर्थंहीदंप्रवृत्तमिति अमोघानुग्रहःयोग्यानामितिशेषः ॥ ३ ॥ समग्रैश्वर्यादिगुणरत्नाकरेपरेद्वेषमकरोदसुरावेशाज्ज
यांशत्वेनस्वतोभक्तोपीतितात्पर्यं तदुक्तम् स्वतोभक्ताहिरण्याद्याःपरावेशाद्वरौद्विषइति परोरिपरमात्मनोरित्यभिधानादत्रपरःशत्रुरसुरः तदावेशादित्यर्थः ४ ५ ६ सर्वसत्त्वपतीन्सिंहादीन् बलश्रे
ष्ठान्वाकिंबहुनाविभंचराचरंविजितवानिति तेजसाप्रभावेनसहजहार ७ त्रिविष्टपंस्वर्गं स्वर्गेत्रीणिस्थानानिसंतिततोपिश्रेष्ठमहेन्द्रभवनममरावतीनामतत्स्थानापेक्षयासाक्षात्तुरीयमित्युच्यते साक्षात्प्र
त्यक्षतुर्गयोरित्यभिधानात् अतएवाखिलर्द्धिमदित्युक्तम् साक्षात्प्रत्यक्षमध्युवासेत्यनेनवासंगमयितव्यम् त्रीणिविष्टपानिस्थानानिसकलसमृद्धिमंत्यस्मिन्नितित्रिविष्टपशब्दार्थपर्यालोचनयायमर्थःसंप
द्यते त्रिविष्टपस्याप्ययमेवार्थः अन्यथात्रिशब्दस्यगतिर्वक्तव्येति ८ सोपानमारोहावरोहलक्षणंकुट्टिमम् ९ वितानमुपरिपिधानवस्त्रम् १० सुदतीःप्रशस्तदंतपंकजःस्त्रियः ११ १२

त्रिभिरादित्यवसुर्वर्मरुदादिदेवानामेष्वन्तर्भाविविषयात्रिधाभिन्नैः तदुक्तं आदित्यावसवोरुद्राद्विविधाहिसुरायनः मरुतश्चैव विश्वे च साध्याश्चैव चतुर्गताः अतस्त्रय इति प्रोक्ताश्च त्वारोमानुषाः स्पृताः उपायनं
 ददुःसर्वे विना देवान् हिरण्यके इति वचनात् न ब्रह्मविष्णु महेश्वरैरित्यर्थो ग्राह्यः किंचान्नेदं तात्पर्यं तथाहि द्विविधा देवा यज्ञभागभुजस्तदभुज इति तत्र प्रथमो त्रिधाभिन्ना जालिभिन्नत्वान्मन्त्रेणाह्वाने समूहेनागम
 नाच्च चरमेषु सुरशब्दमात्रं वर्तते तदंतेवासिवद्वर्तमानाः अयज्ञभागेष्वपि सुरशब्दः प्रयुज्यते यज्ञभागभुजस्त्वेव त्रय इत्यभिगच्छिता इति वचनादयं विशेषः कल्प्यत इति इतोऽप्यत्र त्रित्वसंख्यया दित्याद
 म् उच्यते इत्यंगीकृतव्यं दैत्यस्य देवोपास्यत्वे देवानां सदा सच्चशोभा जामयशः स्यात्तदनुपपन्नं प्रमाणविरोधात्तदितरेषां उभयभाक्त्वमितीश्वरह्यमिदमिति यत्र कचयशः स्थानमन्येषामितिकेशवः सर्वत्रापि तु
 तमंगमत्तमधुनोरुगंधिनाविवृत्तताम्राक्षमशेषधिष्ण्यपाः ॥ उपासतोपायनपाणिभिर्विना त्रिभिस्तपोयोगबलौजसांपदम् १३ जगुर्महेंद्रासनभोजसास्थि
 तं विश्वावसुस्तंबुररस्मदादयः ॥ गंधर्वसिद्धाऋषयोऽस्तुवन्मुहुर्विधाधरा अप्सरसश्च पांडव १४ स एव वर्णाश्रमभिभिः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ इज्यमानो ह
 विर्भागानग्रहीत्स्वेन तेजसा १५ अकृष्टपच्यातस्यासीत्सप्तद्वीपवतीमही ॥ तथा कामदुवाद्यौश्वनानाश्चर्यपदं नभः १६ रत्नाकराश्चरत्नानितत्पत्न्यश्चोदु
 रुर्मिभिः ॥ क्षारसीधुवृत्तक्षौद्रदधिक्षीरामृतोदकाः १७ शैलाद्रोणीभिराक्रीडं सर्वर्तुषु गुणान्दुमाः ॥ दधारलोकपालानामेक एव पृथग्गुणान् १८ स इत्थं नि
 र्जितककुबेकराद्विषयान्प्रियान् ॥ यथोपजोषं भुंजानो नातृप्यदजितेन्द्रियः १९ एवमैश्वर्यमत्तस्य दृप्तस्योच्छास्त्रवर्तिनः ॥ कालो महान्व्यतीयाय ब्रह्मशा
 पमुपेयुषः २० तस्योग्रदंडसंविग्नाः सर्वलोकाः सपालकाः ॥ अन्यत्राऽलब्धशरणाः शरणं ययुरच्युतम् २१ तस्यैनमोस्तुकाष्ठायै यत्रात्मा हरिरीश्वरः ॥ यद्रत्नान
 निवर्तैतेशांताः संन्यासिनो मलाः २२ इतिते संयतात्मानः समाहितधियो मलाः ॥ उपतस्थुर्हृषीकेशं विनिद्रावायुभोजनाः २३ ओं नमो भगवते महापुरुषा
 यमहात्मने ॥ विशुद्धानुभवानंदसंहोहाय यतोऽभयम् २४ तेषामाविर्भूद्वाणी अरूपामेधनिःस्वना ॥ संनादयंती ककुभः साधूनामभयंकरी २५ मा भै
 श्विबुधश्रेष्ठाः सर्वेषां भद्रमस्तु वः ॥ महर्शनं हि भूतानां सर्वश्रेयोपपत्तये २६ ज्ञातमेतस्य दौरात्म्यं दैतेयापसदस्य यत् ॥ तस्य शांतिकिरिष्यामि कालस्ता
 वत्प्रतीक्षताम् २७ यदा वेदेषु देवेषु गोषु विप्रेषु साधुषु ॥ धर्मे मायि च विद्वेषः स वा आशुविनश्यति २८ निर्वैराय प्रशांताय स्वसुताय महात्मने ॥ प्रह्लादाय यदाहु
 ह्येद्वनिष्येपि वरोर्जितम् २९ ॥ नारद उवाच ॥ इत्युक्ता लोकगुरुणा तं प्रणम्य दिवौकसः ॥ न्यवर्तत गतो द्वेगामे निरेचा सुरंहतम् ३० तस्य दैत्यपतेः पुत्राश्च
 त्वारः परमाद्भुताः ॥ प्रह्लादो भून्महांस्तेषां गुणैर्महदुपासकः ॥ ब्रह्मण्यः शीलसंपन्नः सत्यसंधोर्जितेन्द्रियः ३१ आत्मवत्सर्वभूतानामेकः प्रियसुहृत्तनः ॥ दा
 सवत्सन्नतायां प्रिः पितृवद्दीनवत्सलः ३२

देवानामित्यन्यान्पूजयेत्कचित्

इत्युक्तेऽथ योगः सन्नहन इत्यभिधानादभिमादिनानोपायस्थानीभूतः १३ १४ १५ अकृष्टपच्या उल्लेखनमन्त्रेण सस्यादिपरिपाकोपेता १६ तत्पत्न्यः तेषां समुद्राणां पत्न्यो नद्यः क्षारलवणम् १७ १८
 यथोपजोषं यथा सुखम् १९ २० २१ २२ २३ यतोऽयस्माद्वरेभ्यं भवति तस्मादिति २४ अरूपा अशरीरिणी २५ महर्शनं महद्भिषयज्ञानम् २६ २७ यस्य वेदादिषु विद्वेषः स आशुसाधनसामग्र्याम्
 २८ २९ ३० ३१ आत्मवत्परमात्मवत् अन्येषां हारिसाम्यं तु किंचित्साम्यमुदीरितं सम्यक्साम्यं तु तस्यादेरिति शङ्करयनिश्चय इति वचनादत्र हारिसाम्यकथनं तात्पर्यादिवगतव्यम् ३२

मानस्तंभविवर्जितः अभिमाननिमित्तः तंभदोषरहितः ३३ गुणेषुशब्दादिषु शरीरस्यदातृत्वमुपवासादिना रहितासुरः असुरस्वभावकर्मरहितः जात्यासुरः ३४ यथाभगवतीश्वरइत्यत्राप्यन्ये
षांहरिसाग्यंतुकिंचित्सांभ्यमुदीरितमित्यादिप्रमाणमित्यत्रापिज्ञातव्यमिति ३५ प्रतिमानंदष्टातं ३६ ३७ कृष्णारुयोग्रहस्तेनवशीकृतमनाः ३८ अनुसंदधेमस्मार ३९ ४० तद्भावनायुक्तः
तस्यश्रीनारायणस्यध्यानोपेतः तन्मयस्तत्प्रधानः ४१ स्पर्शेषुविषयेषुस्पृहाहितः अस्पंदप्राणः प्राणचेष्टारहितः आनंदसालिलेनसंतोषाश्रुजलेननिमित्तेनाकिंचिन्निमीलितनेत्रः ४२ अ
किंचनानांमहतांसतांसेवालक्षणसंगेनप्राप्तया ४३ अर्धमरणलक्षणव्यसनम् ४४ विद्वेषोदयितेपुत्रेकथमासीन्महात्मानि इतिस्वपृष्ठं कथांतरासत्तयानारदेनापरिहृतजाननूराजायुधिष्ठिरः पुनर

भ्रातृवत्सदृशेस्त्रिगुणोऽगुरुष्वीश्वरभावनः ॥ विद्यार्थरूपजन्माद्यैर्मानस्तंभविवर्जितः ३३ नोद्विग्नचित्तोव्यसनेषुनिस्पृहः श्रुतेषुदृष्टेषुगुणेष्ववस्तुदृक् ॥
दातेन्द्रियप्राणशरीरधीःसदाप्रशांतकामोरहितासुरोसुरः ३४ यस्मिन्महागुणाराजन्गृह्यंतेकविभिर्महः ॥ नतेधुनाभिधीयंतेयथाभगवतीश्वरे ३५
यंसाधुगाथासदसिरिपवोपिसुरानृप ॥ प्रतिमानंप्रकुर्वंतिकिमुतान्येभवादृशाः ३६ गुणैरलमसंख्येयैर्माहात्म्यंतस्यमूच्यते ॥ वासुदेवेभगवतियस्यनै
सर्गिकीरतिः ३७ न्यस्तक्रीडनकोबालोजडवत्तन्मनाःसदा ॥ कृष्णग्रहगृहीतात्मानवेदजगदीदृशम् ३८ आसीनःपर्यटन्नश्रञ्छयानःप्रपिबन्ब्रुव
न् ॥ नानुसंदधएतानिगोविंदपरिरंभितः ३९ क्वचिद्रोदितिगोविंदचित्ताचंचलचेतनः ॥ क्वचिद्वसतितच्चिताद्वादुद्रायतिक्वचित् ४० नदतिक्वचिदु
त्कंठोविलज्जोन्मृत्यतिक्वचित् ॥ क्वचित्तद्भावनायुक्तस्तन्मयोनुचकारह ४१ क्वचिदुत्पुलकस्तूष्णीमशेषस्पर्शानिस्पृहः ॥ अस्पंदप्राणआनंदसालिला
मीलितेक्षणः ४२ सउत्तमश्लोकपदारविंदयोर्निषेवयाकिंचनसंगलब्धया ॥ तन्वन्परांनिर्वृतिमात्मनोमुहुर्दुःसंगहीनःस्वमनःशमंव्यधात् ४३ तस्मि
न्महाभागवतेमहाभागेमहात्मानि ॥ हिरण्यकशिपूराजन्नकरोदधमात्मजे ४४ युधिष्ठिरउवाच ॥ देवर्षएतदिच्छामोवेदितुंतवसुव्रत ॥ यदात्मजा
यशुह्वायपिताधात्साधवेअधम् ४५ पुत्रान्विप्रतिकूलांश्चपितरःपुत्रवत्सलाः ॥ उपालभंतेशिक्षार्थेनैवाधमपरेयथा ॥ किमुतानुवशान्साधून्तादृशान्
गुरुदेवतान् ४६ एतत्कौतूहलं ब्रह्मन्स्माकंविधमप्रभो ॥ पितुःपुत्राययद्वेषोमरणायप्रयोजितः ॥ ४७ ॥ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेचतुर्थो
ध्यायः ४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ नारदउवाच ॥ पौरोहित्यायभगवान्मृतःकाव्यःकिलासुरैः ॥ शंडामकौसुतौतस्यदैत्यराजगृहांतिके १ तौराज्ञाप्रापितंवा
लंमह्लादंनयकोविदम् ॥ पाठयामासतुःपाठ्यानन्यांश्चासुरबालकान् २

पिजानन्नकरोदधमात्मजइतिप्रसक्तंश्रुत्वातदेवपृच्छतिदेवर्षइति पुत्रस्यमरणकारणमासुरकर्म नतुशास्त्रीयमितिज्ञापनायसाधवेअधममितिसंहिताकार्यनकृतम् ४५ अपरेअत्रवः ४६ विधम पारिहर पुत्रायप्र
योजितोविद्वेषः पितुर्मरणायाभूदित्यतस्मात्कौतूहलमिति ॥ ४७ ॥ इति०भागवतेम०सप्तमस्कंधेवि०टी०चतुर्थोध्यायः ॥ ४ ॥ हिरण्यकशिपुप्रह्लादसंवादच्छलेनमतिस्वरूपहरेर्निरतिशयस्वातन्त्र्य
अनिरूपयत्यस्मिन्ध्याये काव्यःशुक्रःशंडश्चमर्कश्चशंडामकौतस्यशुक्रस्यदैत्यराजगृहांतिकेन्यवसतामिनिशेषः १ राज्ञाहिरण्यकशिपुना २

अपाठस्थविशेषणभूतेनहेत्यनेनसूचितहेतुमाह नैति असाधुत्वेर्किंकारणमत्राह स्वरूपेति स्वातंत्र्यात्स्वइतिप्रोक्तइत्यतःस्वस्यस्वतंत्रस्यहरेरूपस्यासत्त्वंशून्यत्वंशृङ्गातीतिनिराकारोहरिरित्यःपक्षःसआश्रयोयस्यतत्तथा निराकारपक्षविषयत्वादित्यर्थः प्रपंचस्वरूपस्यासद्ग्रहःशून्यत्वप्रतिपादकःशून्यवादः सआश्रयोयस्यतत्तथा अद्वैतविषयत्वादित्यर्थइतिवा जीवपरस्वरूपयोरसत्पृथग्भावं शृङ्गातीति स्वरूपासद्ग्रहःजीवपरमात्मानावभिचावित्यःसिद्धांतःसआश्रयोयस्यतत्तथा अद्वैतविषयत्वादित्यर्थइतिवास्वरूपासद्ग्रहः औत्पत्तिकदुराग्रहोऽवैष्णवपक्षपातःसआश्रयोयस्यतत्तथा वैष्णवसिद्धांतविरुद्धत्वादित्यर्थइतिवा विन्यासभेदएवायंतात्पर्यतस्त्वेकएवेति ॥ ३ ॥ ४ ॥ हेअसुरवर्यअसद्ग्रहाद्विषयाभिनिवेशात्समुद्विग्नधियां परवशीकृतबुद्धीनां देहिनांतत्साधुसंसारनिर्मूलसाधनमन्यइत्यन्वयः किंतदितितत्राह हित्वेति आत्मपातंस्वस्यनिरयपातंअंधमज्ञानंयत्तस्यकूपंनिधानस्थानंशृङ्गहित्वावनंसज्जनसंगमलक्षणंगतः ५ सज्जनशिक्षार्थप्रह्लादेनतत्त्वमुक्तंननुतं ग्राहयितु तस्यासुरावेशेनदुराग्रहं गृहीतत्वात्तत्फलमाह श्रुत्वेति परिहासःफलं परबुद्धिभिःप्रतिपक्षबुद्धिभिः परपक्षसमीहिताःपूर्वपक्षविषयत्वेनप्रवृत्ताः ६ पुत्रस्नेहेनाभिमतोयंनहासःकिंत्यनभिमतएवेत्यभिप्रेत्याह सम्यगिति विधार्यतामवधार्यतांविष्णुपक्षःप्रतिच्छन्नोयेपातेतथातौर्विष्णुसिद्धांतमभिगृह्य स्थितैरित्यर्थः ७ अवशवशीकरणायचत्वारउपायाविहितास्तत्राद्विजातीनांसामोपायएवश्रेयानितिदर्शयितुं परकृतबुद्धिभेदं चज्ञातुतत्रापि योग्यानांभगवत्तत्त्वविषयज्ञाननिश्चयायचदैत्यभयाच्चदैत्ययाजकाःप्रह्लादमपृच्छन्वित्याह गृहमिति सामभिर्वचनैः ८ तुभ्यंतवयोबुद्धिविपर्ययएव बालान्वयस्यानूतिक्रम्य कुतोभूदितिशेषः बालानांबुद्धि

यत्तत्रगुरुणाप्रोक्तंशुश्रुवेनपपाठह ॥ नसाधुमेनेमनसास्वरूपासद्ग्रहाश्रयम् ३ एकदासुरराट्पुत्रमंकमारोप्यपांडव ॥ पप्रच्छकथयतां वत्समन्यतेसाधुयद्भवान् ४ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ तत्साधुमन्येऽसुरवर्यदेहिनांसदासमुद्विग्नधियामसद्ग्रहात् ॥ हित्वात्मपातं गृहमंधकूपं वनंगतो यद्गरिमाश्रयेत् ५ ॥ नारदउवाच ॥ श्रुत्वापुत्रगिरोदैत्यः परपक्षसमीहिताः ॥ जहासबुद्धिर्बालानां भिद्यते परबुद्धिभिः ६ सम्यग्विधार्यतां बालो गुरुगेहे द्विजातिभिः ॥ विष्णुपक्षप्रतिच्छन्नैर्न भिद्येतास्यधीर्यथा ७ गृहमानीतमाहूय प्रह्लादं दैत्ययाजकाः ॥ प्रशस्य श्लक्ष्णयावाचा समपृच्छंत सामभिः ८ वत्स प्रह्लाद भद्रं ते सत्यं कथय मामृषा ॥ बालानतिकुतस्तुभ्यमेष बुद्धिविपर्ययः ९ बुद्धिभेदः परकृत उताहो ते स्वतो भवेत् ॥ भण्यतां श्रोतुकामानां गुरुणां कुलनंदन १० ॥ प्रह्लादउवाच ॥ परः स्वश्चेत्यसद्ग्रहः पुंसां यन्मायया कृतः ॥ विमोहितधियां दृष्टस्तस्मै भगवते नमः ११ सयदानुगतः पुंसां पशुबुद्धिर्विभिद्यते ॥ अन्यएष तथा न्योहमिति देहगता सती १२

मत्तिक्रम्यैष बुद्धिभेदः कुतः कस्मात्तुभ्यंरोचितइतिवा ९ एतदेव विवृण्वंति बुद्धिभेदइति अस्माकंतत्त्वमेव वक्तव्यं त्वयेत्यतो गुरुणामिति १० उत्तरं वक्ति परइति पुंसां योयं परस्वात्मेत्यसद्ग्रहः एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः परमार्थवस्तुन एकत्वे प्रामाणिके सिद्धे तत्र श्रीनारायणमंतरेण परविषयकर्तृत्वं स्वविषयकर्तृत्वमिति भेदः स्वातंत्र्यकल्पनालक्षणमन्यथाज्ञानं एषयस्येश्वरस्येच्छया कृतः कल्पितः सर्वकर्तृत्वात्तरय तस्मै भगवते महामहिम्ने नमइत्यन्वयः तत्प्रत्यक्षमित्याह विमोहितधियामिति दृष्टः प्रत्यक्षस्तस्मात्तादृशी बुद्धिर्भवाद्दशैर्नकार्येति शेषः विमोहितेत्यनेनापीश्वरकर्तृत्वं ज्ञायते ११ यन्माययेत्युक्तं स्पष्टं दर्शयति सयदेति सभगवान्यदा पुंसां स्वात्मपरबुद्धिजनकत्वेनानुगतोऽनुकूलो भवति तदापशुबुद्धिरज्ञबुद्धिर्विभिद्यते तत्कथमित्यत उक्तं अन्यइति एषदेव दत्तो न्यः स्वतंत्रोऽहमन्यः स्वतंत्रइति किमस्याधिकरणमिति तत्राह देहगतेति अतएवासती वृत्तिज्ञानत्वेन मोक्षानुपयोगित्वात् अन्योसावन्योहमस्मीति न सवेद यथापशुरिति श्रुतिप्रतीकेनानेन श्लोकेन जीवपरयोर्भेदां निषिध्य चिदैक्यं विधीयत इतीममर्थविधाया र्थांतरं कल्पनायां किं प्रमाणमितीयमाशंका स्वातंत्र्येणान्यसद्भावनिषेधाय श्रुतिस्त्वयं अन्योसावन्योहमिति परपक्षज्ञाद्विस्मह आत्मानमंतर्पयमेदिति भेदं स्वरूपतः आहतद्व्युत्पत्तीनां भिन्ना जीवाः सदैव तु स्वरूपसंज्ञाकर्तृत्वं भोगोभोक्षस्तथैव च मुक्तस्यावस्थितिश्चैव सर्वविष्णोर्वशे सदैत्यनेन परिहृतेति ज्ञातव्यं १३

ननु यदि जीवपरौ मिथोभिन्नौ तर्हि किमिति घटपटभेदज्ञानवत्तद्विषयज्ञानं नोत्पद्यत इत्याशङ्क्य प्रति योगिज्ञानस्य दुःसाध्यत्वादित्यभिप्रेत्याह स एष इति यः स्वस्वकर्मानुसारेण स्वस्वयोग्यज्ञानमुत्पादयति स एष आत्मा परमात्मा स्वपरेत्यबुद्धिभिः यथार्थज्ञानविरोधिज्ञानवद्भिः पुरुषैर्दुरन्वयानुक्रमणः दुरन्वयं दुर्ज्ञानमनुक्रमणं तत्तद्योग्यतानुसारेण प्रवर्तनं यस्य स तथा दुर्ज्ञेयचेष्ट इत्यर्थः निरुच्यते निश्चीयते ननु वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णमिति श्रुतेः ब्रह्मादेस्तद्विषयज्ञानश्रवणात्कथं प्रति योगिज्ञानस्य दुःसाध्यत्वमित्यत आह मुह्यंतीति ब्रह्मादीनां भगवद्विषयज्ञानं दुःसाध्यं किं नितरेषामित्यतो वाह हि शब्दोप्यर्थे हेतौ वा वेदवादे को विदाः ब्रह्मादयोऽपि यद्वर्त्मनियत्र स्वरूपविषये मुह्यति यस्मात्तस्मात्स एष दुरन्वयानुक्रमण इति निरुच्यते अनेन हरेरनुग्रहमंतरेण तद्विषयज्ञानं नोत्पद्यते तस्मिन्मतिरित्यस्या त्वयमेवैष वृणुते तेन लभ्य इति श्रुतेरन्वयव्यतिरेकौ दर्शिता वित्युक्तं भवति ननु त्वदुक्त्यैव त्वद्विभेदजनकः कश्चित्स्यात्सक इति विचार्यत इति तत्राह एष इति मुह्यंतीत्येतदत्राप्यनुकूल्यते यद्वर्त्मनि मुह्यत्येष हरिर्मममतिर्भिन्नचित्तिविषयीकरोति सर्वस्य स्ववशत्वं स्वस्यानन्याधीनत्वं स्वप्रसादान्मोक्षादेः सकलपुरुषार्थप्राप्तिरित्यादिवुद्धिजनयतीति भावः । तदुक्तं आहतद्वल्लक्षणोधीनाभिन्नाजीवाः सदैव त्वित्यादि ॥

स एष आत्मा स्वपरेत्यबुद्धिभिर्दुरन्वयानुक्रमणो निरुच्यते ॥ मुह्यंति यद्वर्त्मनि वेदवादिनो ब्रह्मादयो ह्येषा भिनत्ति मेमतिम् १३ यथा भ्राम्यत्ययो ब्रह्मन् स्वयमाकर्षसन्निधौ ॥ तथामेभिद्यते चेत्तश्चक्रपाणौ यदृच्छया ॥ १४ ॥ नारद उवाच ॥ एतावद्ब्राह्मणायोक्त्वा विरराम महामतिः ॥ तं निर्भर्त्स्यार्थकुपितः सुदीनो राजसेवकः १५ आनीयतामरेवेत्र मस्माकमयशस्कृतः ॥ कुलांगारस्य दुर्बुद्धेश्चतुर्थोऽस्योदितोदमः १६ दैतेयचंदनवने जातो यंकंटकद्रुमः ॥ तन्मूलोन्मूलपरशोर्विष्णोर्नालायितोर्भकः १७ इति तं विविधोपायैर्भीषयंस्तर्जनादिभिः ॥ प्राङ्मुदं ग्राहयामास त्रिवर्गस्योपपादनम् १८ तत एनं गुरुर्ज्ञात्वा ज्ञातज्ञेयचतुष्टयम् ॥ दैत्येन्द्रं दर्शयामास मातृमृष्टमलंकृतम् १९ पादयोः पतितं बालं प्रति नंद्याशिषासुरः ॥ परिष्वज्य चिरंदोभ्यां परमामापनिर्वृतिम् २० आरोप्यां कमवघ्राय मूर्धन्यश्रुकलांबुभिः ॥ आसिंचन्विकसद्वक्रमिदमाह युधिष्ठिर २१ प्रह्लादानूच्यतां तात स्वधीतं किंचिदुत्तमम् ॥ कालेनैतावता युष्मन् यदशिक्षदुरोर्भवान् २२

१३ एतदर्थं सहर्षां तमाह यथेति यथाकर्षस्यायस्कांतस्य सन्निधौ सत्ययः स्वयं भ्राम्यति स्वात्मानमुद्दिश्य गमनशक्तिं करोति तदिति शेषः तथा मेचेतो यदृच्छया तदृच्छया चक्रपाणौ भिद्यते तद्विषयीकरणशक्तिक्रियते अयोगमनशक्तिवच्चेतनस्यापि नैसर्गिकीति भावः एतेन सर्वहर्षधीनमित्युक्तं भवति एतेन ह वावपयोमह भवति एतस्य बाह्यरस्य प्रशासने गार्गी प्राच्यो न्योनद्यः स्यंदते य आत्मानमंतर्गमयोदिति भेदस्वरूप आहृत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यां विशेषेण चराचरस्य सर्वस्य श्रीहर्षधीनप्रवृत्त्यवगमात्पश्यन्नज्ञ इत्यनेन पशुबुद्धिरबुद्धिभिरित्येतत्पदद्वयाभिप्रायो दर्शितः १४ सुदीनः वाचाशिक्षायां क्षीणोऽशक्त इत्यर्थः राजसेवक इत्यनेन भेदज्ञानासामर्थ्यचसूचितं उभयोरपि वित्तसाध्यत्वात् १५ अयशस्कृतो दुष्कीर्तिकरस्यास्य चतुर्थोदमोदं संज्ञ इति उदित इत्यर्थः १६ उन्मूलयतीत्युन्मूलः सचासौ परशुश्चोन्मूलपरशुस्तत्स्वदैतेयचंदनवनस्य मूलं तन्मूलोन्मूलपरशुस्तस्य नालायितः मंडपवत्तन्वानः १७ त्रिवर्गस्योपपादनं शास्त्रम् १८ ज्ञातं ज्ञेयानां धर्मादिपुरुषार्थानां चतुष्टयं येन स तथातं ज्ञातं ज्ञेयसाधनचतुष्टयं वा मातृमृष्टं शरीरमस्त्यागेन स्नानं कारितम् १९ २० २१ सुष्ठु अधीतं पठितम् २२

नियन्तृत्वेनात्मनिमपिस्थितोभगवानितिनिर्दिष्टंज्ञानमात्मनिवेदनं मुक्तस्यापिममांतस्थोनियंतृत्वैवहरिःसदा इतिज्ञानंसमुद्दिष्टंसम्पत्तमात्मनिवेदनामिति एतदात्मसमर्पणंनार्थःकैतूक्तएवार्थः इत्युक्तप्रकारे
 णश्रवणादिभिर्नवभिलक्ष्यते असंभवव्यभिचारपरिहारेणज्ञायतइति २३ नवलक्षणाविष्णौभक्तिर्यस्मिन्शास्त्रोपेताप्रतिपादितापुंसासाभगवत्युत्तमश्लोकेअद्वानिर्व्याजेनाक्रियतेचेद्यदिताहि तदधीतंशा
 स्तमुत्तममंनोपनोपदित्यन्वयः नवश्रवणादीनिलक्षणानिचिह्नानियम्यांसातथा २४ २५ तेत्वया २६ साधुत्वेनवृत्तस्यगुरोर्दुर्मतेइतिसंबोध्यानिंदनंकथंघटतइतितत्राह संतीति गुरोरप्यवल्लिप्त
 स्यकार्यकार्यमजानतः उत्पथंप्रतिपन्नस्यकार्यमवतिशासनमितिवाक्यंदिशब्देनस्मारयति पातकिनांपापफलत्वेनरोगउदेतियथा तथातेषामधमपरायलक्षणंव्यसनप्रकाशतइत्यन्वयः २७ लोकेसं
 स्वसाधवःनाहंतादृशःयतस्त्वत्पुत्रोनमयाचरितंनापिपरेणपठत्यतइत्याह नमदिति तर्हिस्मादियंमतिरभूदितितत्राह नैसर्गिकीति तदातास्मिन्पक्षेममात्मनःस्वरूपाभिमानोमयाग्राहितेयंमतिरितिक
 स्तस्मात्कोपंसंहरोते २८ पुत्रापक्रुध्यन्नाह गुरुणेति गुरुमुखीगुरुमुखादुत्पन्नेयंमतिः २९ सत्येवमन्मतिः त्वन्मतिरेवासतीतिपितरंकटाक्षीकृत्यपरिहरति मतिरिति परतोगुर्वादिबोधनप्रयत्नेनस्वतः
 स्वप्रयत्नेन तत्रानिमित्तमाह गृहेति वनादिनिवासमंतरेणगृहएवावस्थानलक्षणंन्रतंपेषांतेतथातथा ननु कुटुंबीशुचौदेशेस्वाध्यायमधीयानइतिश्रुतेर्गृहस्थानामपिश्रेयःप्राप्त्युपपत्तोरितितत्राहअदां

प्रह्लादउवाच ॥ श्रवणंकीर्तिनंविष्णोःस्मरणंपादसेवनम् ॥ अर्चनंवंदनंदास्यंसख्यमात्मनिवेदनम् २३ इतिपुंसापिंताविष्णौभक्तिश्चेन्नवलक्षणा ॥ क्रिय
 तेभगवत्यद्वातन्मन्येऽधीतमुत्तमम् २४ ॥ नारदउवाच ॥ निशम्यैतत्सुतवचोहिरण्यकशिपुस्तदा ॥ गुरुपुत्रमुवाचेदंरूपाप्रस्फुरिताधरः२५ ॥ हिरण्य
 कशिपुर्वाच ॥ ब्रह्मबंधोकिमेतत्तेविपक्षंश्रयतासता ॥ असारंग्राहितोबालोमामनादृत्यदुर्मते २६ संतिह्यसाधवोलोकेर्दुर्भेत्त्राश्छद्मवेषिणः ॥ तेषामुदेत्य
 धंकालेरोगःपातकिनामिव २७ ॥ गुरुपुत्रउवाच ॥ नमत्प्रणीतंनपरप्रणीतंसुतोवदत्येषतवेद्रेशत्रो ॥ नैसर्गिकीयंमतिरस्यराजन्नियच्छमन्युंक्रतदात्म
 मानः २८ ॥ नारदउवाच ॥ गुरुणैवंप्रतिप्रोक्तोभूयआहासुरःसुतम् ॥ नचेद्गुरुमुखीयंतेकुतोभद्रासतीमतिः २९ प्रह्लादउवाच ॥ मतिर्नकृष्णेपरतःस्व
 तोपिवामिथोविपद्येतगृहव्रतानाम् ॥ अदांतगोभिर्विशतांतमिसंपुनःपुनश्चर्वितचर्वणानाम् ३० नतेविदुःस्वार्थगतिहिविष्णुंदुराशयायेबहिरर्थभावाः ॥
 अंधायथांधैरुपनीयमानावाचीशतंत्यामुरुदाम्निबद्धाः ३१

तेति अदांतानांमिद्विपनिग्रहरहितानांपुरुषाणांगोभिर्वाग्भिस्तभिस्तनरकसुखकल्पंविषयसुखंविशतांभुजानानां तत्रापिनूतना पूर्वभोगोनास्तीत्यभिप्रेत्याह पुनरिति पुनःपुनर्भुक्ताविषयानेवभुजानाना
 भित्यर्थःअदांतगोभिराशिक्षिताभिर्वाग्भिर्वेदगताभिस्तमिस्ममतत्त्वार्थविषयमज्ञानं अन्यथाज्ञानंचविशतांगाहमानानांतत्रापियत्नोस्तीत्याह पुनरितिवा ३० एतदेवस्पष्टमाह नतइतिदुष्टेषुप्रतीति
 सुंदरेषुपारिणामविषयेष्वाशयोयेषांतेतथातत्रहेतुमाह बहिरिति बहिरर्थेषुमुखतःप्रतीयमानार्थेष्वेवभावस्तात्पर्यार्थनिश्चयोयेषांतेतथा श्रुतितत्पर्यार्थानभिज्ञादित्यर्थः एतेस्वार्थगतिपुरुषार्थस्वरू
 पंस्वभक्तप्रयोजनसाधकंवाकृष्णंनविदुरित्यन्वयः अत्रकारणमाहवाचीति ईशतंत्यामीशस्यवेदगाल्लक्षणतंत्यांब्राह्मणादिबहुनामाख्यलक्षणनामदाम्निबद्धाः अत्रोदाहरणमाह अंधाइति अंधै
 रज्ञैरुपनीयमानाःउपदिश्यमानकर्ममार्गांध्याअज्ञाउपादिष्टान्यमार्गयथानविदुस्तथेति अनेनांधैर्नवीयमानायथांशइतिस्मृतिस्मारयंति ३१

नन्वेवंतर्हि हवतानां युक्तपुपायः कइत्याह नैषामिति धावदेषां हवतानां मातिर्महीपसां निष्कचनानां संन्यासिनां पादरजोभिषेकं न वृणीत तावतं कालमुक्कमस्यां धिनस्पृशति न विषयीकरोति उरुक्रम
स्यां धिस्पर्शस्य किं फलमत्राह अनर्थेति यस्य हरेरं धिस्पर्शोत्थफलमनर्थापगमः संसारनिवृत्तिः अथवानर्थापगमोयस्मात्पादरजोभिषेकादुत्थितः प्रकाशितो भवति तम् ३२ कषायीकृतलोचनः रक्तने
त्रः ३३ ३४ पितृव्यस्य हिरण्याक्षस्य हंतुः असावसमंजसः प्रल्हादः विष्णोः किं वासाधुकारिष्यति ३५ कथमसमंजसो भूतत्राह सौहृदमिति ३६ परः शत्रुरप्यवश्यं द्वेषेणापिहितकृचेत्स एव सु
तः यथा औषधं तत्तत्त्वेन हरीतकी मनुष्याणां मातेव हितकारिणीति वचनात् स्वदेहजोऽपि सुतोऽपि अहितोऽपकारिचेत्तच्छिद्यादामयवत् किंचात्मनः स्वस्य यद्दहितमंगं सर्पदष्टतच्छिद्यात्तदेव विशिनष्टि यद्विबर्ज
नादिति शेषमंगं सुखं जीवतीत्यन्वयः ३७ संभोगो भोजनम् ३८ ३९ भैरवं नादमुद्दिश्य ४० अनिर्देश्यत्वादिगुणशालिनिहौ युक्तात्मनि प्रयोजितमनस्के प्रह्लादे अपुण्यस्येव पापिन इव तत्क्रियाः तेषां नै

नैषां मातिस्तावदुरुक्रमां धिस्पृशत्यनर्थापगमोयदर्थः ॥ महीयसां पादरजोभिषेकं निष्कचनानां न वृणीतयावत् ३२ नारद उवाच ॥ इत्युक्त्वोपरतं पुत्रां हि
रण्यकशिपुरूपा ॥ अंधीकृतात्मास्वोत्संगान्निरस्यतमहीतले ॥ आहामर्षरूपा विष्टः कषायीकृतलोचनः ३३ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच ॥ वध्यतामाश्वयं
वध्योनिः सारयत नैर्ऋताः ॥ अयं मे भ्रातृहाशो च्यो हित्वा स्वान्सुहृदोऽधमः ३४ पितृव्यहंतुः पादौ यो विष्णोर्दासवदचति ॥ विष्णोर्वासाध्वसौ किं नु कारि
ष्यत्यसमंजसः ३५ सौहृदं दुस्त्यजं पित्रोस्त्यजत्पंचहायनः ३६ परां प्यवश्यं हितकृद्यथौषधं स्वदेहजोऽप्यामयवत्सुतोऽहितः ॥ छिद्यात्तदंगं यदुतात्म
नो हितं शेषं सुखं जीवति यद्विसर्जनात् ३७ सर्वैरुपायैर्हंतव्यः संभोगशयनाशनैः ॥ सुहृल्लिङ्गधरः शत्रुर्मुनेर्दुष्टमिवेंद्रियम् ३८ नैर्ऋतास्ते समुद्दिष्टा भ
र्त्रैर्विशूलपाणयः ॥ तिग्मदंष्ट्राः करालास्यास्ताम्रश्मश्रुशिरोरुहाः ३९ नदंतो भैरवं नादं छिधिभिर्धीतिवादिनः ॥ आसीनं चाह नञ्छूलैः प्रह्लादं सर्वमर्मसु
४० परे ब्रह्मण्यनिर्देश्ये भगवत्यखिलात्मनि ॥ युक्तात्मन्यफलाजासन्नपुण्यस्येव तत्क्रियाः ४१ प्रयासेऽपहते तास्मिन्दैत्येन्द्रः परिशंकितः ॥ चकार त
द्वधोपायात्रिबन्धेन युधिष्ठिर ४२ दिग्गजैर्ददशूकैर्द्वैरभिचारावपातनैः ॥ मायाभिः सन्निरोधैश्च गरदानैरभोजनैः ४३ हिमवाय्वग्निसालिलैः पर्वताक्रमणैरपि
नशशाक्यदाहंतुमपापमसुरः सुतम् ४४ चितां दीर्घतमां प्राप्सस्तत्कर्तुं नाभ्यपद्यत ॥ एष मे बह्वसाधूक्तो वधोपायाश्च निर्मिताः ४५ तैस्तैर्द्रोहैरसद्वर्मैर्मु
क्तः स्वैर्नैव तेजसा ॥ वर्तमानोऽविदूरे वै बालोऽप्यजडधीरयम् ॥ न विस्मरति मेऽनार्यं शुनः शेष इव प्रभुः ४६ अप्रमेयानुभावो यमकुतश्चिद्भयोमरः ॥ नू
न मे तद्विरोधेन मृत्युर्मे भवितानवा ४७ इति तस्मिन्तया किंचिन्म्लानश्रियमधोमुखम् ॥ शंडामर्कावौशनसौ विविक्तइति होचतुः ४८ जितं त्वयैकेन जग
त्रयं भ्रुवोर्विजृम्भणत्रस्तसमस्ताधिष्ण्यपम् ॥ न तस्य चिंत्यं तव नाथ चक्ष्महे न वै शिशूनां गुणदोषयोः पदम् ४९

क्रैतानाताडनादिक्रियाः ४१ ४२ वधोपायमाह
दिग्गजैरित्यादिना अवपातनं गिरिशृंगादधःपातनं सन्निरोधैरनिर्गमगर्तं गृहेति क्षिप्यपीडनैः पर्वताक्रमणैः पर्वतारोहणैः उपरिपर्वतपातनैर्वा ४३ ४४ तत्कर्तुं न न कर्तुं ४५ असद्वर्मैरसतायोग्यैः
अविदूरे समीपे विदूरे वा वर्तमानोऽजडधीः पटुतरबुद्धिः अनार्यं भूर्लक्ष्मणं अन्याय्यमिति पाठेन यशस्वि विरुद्धं ब्रह्मपमं शतं दत्ताहमेनं विशासिप्यामीत्याद्यजीगर्तकृतकर्मशुनः शेषेन यथासौ दुतथोति ४६ ४७
इति वक्ष्यमाणप्रकारहेत्युच्यमानेनैतात्पर्यातिशयवाक्ते ४८ धिष्ण्यपाश्र्वादिन्यादयः लोकपालावा चक्ष्महे पश्यामः शिशूनां प्रेक्षायागयनशालिनां बुद्धिविकाशराहितानां वा तत्करणं गुणदोषयोः पदमा
स्पृशन् न वै हि गुणदोषग्रहणबुद्धिविकासाभावादित्यर्थः शिशूनां गुणदोषयोः पदं नास्तीति वा ४९

तर्हि कापरबुद्धिरित्यत्रोच्यते इममिति तुनाधुनेयमेवबुद्धिरिति विशिनष्टि किंपतंकालमेवमितितत्राह यावदिति तावदिति शेषः ततश्च किंतत्राह बुद्धिश्चेति पापजननी च वयसा कालविशेषविशिष्टेनापुर्ल
क्षणेनायाणां सेवया स्यादिति शेषः ५० ५१ ५२ यथा द्वंद्वारामोपवर्णितां रागद्वेषादिव्यापृतबुद्धिभिर्व्याख्यातां ५३ यदाचार्योऽध्यापनात्परावृत्तउपरतः गृहमेधीयकर्मस्वप्निहोत्रादिलक्षणेपुण्यापृतो
वा तत्रतदाकृतक्षणेः कृतावसरैः वयस्यैर्बालकैः स उपहूतः क्रीडार्थमिति शेषः सोक्षिद्रुभद्राक्षुमतासोचिद्रुसर्वा सैषदाशरथीरामइत्यादिपुद्रष्टव्योपप्रयोगः ५४ अथागतः सन् तस्यां क्रियायां निष्ठा मिच्छां
विद्वांस्तेषां वयस्यानां निष्ठां स्वस्मिन् स्नेहविशेषं वा ५५ द्वंद्वारामेरित्तैर्वचनैरीहितैः प्रवृत्तिभिश्च न दूषितधियः ५६ स एषो सुः स एव प्राण इति श्रुतेः मुख्यप्राणेरमतइत्यसुरः ५७ ॥ इति श्रीभागवते महापुरा
णे विजयध्वजकृ० टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ मुकुंदचरणारविंदनिरंतरसेवैवहामुत्रानश्वरानंदनिदाननान्यदतः सैव बुभूषुभिरनुदिनकर्णव्येति विधीयते स्मिन्नध्याये तत्र प्रह्लादो बालकान् किमाहेत्याशं
क्याहतेति बालानुंकपायां वाक्यारंभे वा तद्वचः श्रवणात्किं फलं स्यादिति तत्राह वदति वः सर्वतः सर्वस्मात् शिवं सुखं स्यादिति शेषः कीदृशं वच इत्यतो वाह वदति शिवशुभं मंगलं ननु कस्मान्मंगलमिति तत्राह
वयस्यानिति संसारविरक्तिजनकत्वेन पुरुषार्थहेतुत्वान्मंगलमित्यर्थः अनेनाधुनास्माकं बाल्यमुत्तरत्र श्रेयः संपादनाय प्रयत्नामह इत्याशा निरस्तेति ज्ञायते यतोऽस्मदायुः कृतांतविलुलितं तस्मात् क्रीडासक्त

इमं तु पाशैर्वरुणस्य बद्धानि धेहिभीतो न पलायते यथा ॥ बुद्धिश्च पुंसो वयसार्थसेवया यावदुरुर्भागवत् आगमिष्यति ५० तथेति गुरुपुत्रोक्तमनुज्ञायेदमब्रवीत् ॥
धर्माहस्योपदेष्टव्याराज्ञां ये गृहमेधिनाम् ५१ धर्ममर्थे च कामं च नितरां चानुपूर्वशः ॥ प्रह्लादायो च तूराजन्प्रश्रितावनताय च ५२ यथा त्रिवर्गे गुरुभिरात्मने
उपशिक्षितम् ॥ न साधुमेनेतच्छिक्षां द्वंद्वारामोपवर्णिताम् ५३ यदाचार्यः परावृत्तो गृहमेधीयकर्मसु ॥ वयस्यैर्बालकैस्तत्र सोपहूतः कृतक्षणेः ५४ अथ तान् श्लक्ष्ण
यावाचा प्रत्याहूय महाबुधः ॥ उवाच विद्वांस्तन्निष्ठां कृपया प्रहसन्निव ५५ ते तु तद्गौरवाः सर्वे त्यक्तक्रीडापरिच्छदाः ॥ बालान् दूषितधियो द्वंद्वारामेरितेहितैः
५६ पर्युपासतराजेंद्रतन्यस्तहृदयेक्षणाः ॥ तानाह करुणो मे त्रो महाभागवतो सुरः ५७ ॥ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ प्रह्लाद उ
वाच ॥ हंतार्भकामेशृणु तव चो वः सर्वतः शिवम् ॥ वयस्यान्यश्रयतमृतान् क्रीडांधामाप्रमाद्यथ १ न पुरा विवशं बाला आत्मनो र्थे प्रियैषिणः ॥ गुरुक्तम
पि न ग्राह्यं यदनर्थे र्थकल्पनम् २ यदुक्तयान् प्रबुध्येत सुप्तस्त्वज्ञाननिद्रया ॥ न श्रद्धया त्म तंतस्य यथांधो ह्यंधनायकः ३

स्वेन पुष्पाद्वितविमर्शप्रमादो न कार्य इत्याह क्रीडांधा इति १ ननु बालानां क्रीडांधत्वं स्वभावइति तत्राह नेति इतः पुरातना बाला अंतःकरणं क्रीडायां विवशं न कुर्वतीति शेषः तर्हि किं वारं वर्तन इति तत्राह आत्मन इ
ति अर्थे जन्मप्रभृति आत्मनो र्थे आत्मनः प्रियैषिणः परमात्मनः ज्ञानेच्छवः मोक्षलक्षणप्रियेच्छवो वा आत्मनः प्रियैषिणः स्वप्रयोजनमाकाक्षमाणा आवाल्यात्प्रवर्तत इति वा नन्वस्माभिरपिशडामर्काभ्यां गुरुभ्या
मुपदिष्टा त्रिवर्गविषयशास्त्रश्रवणश्रेयसि प्रवर्त्यते तत्र गुर्ववसरप्रतीक्षणायेयं क्रीडेति तत्राह गुरुक्तमिति कुनो न ग्राह्यमिति तत्राह यदनर्थ इति संसारहेतुत्वादनर्थे त्रिवर्गलक्षणे श्रेयस्य र्थकल्पनं यत्तस्मादिति शे
षः नैविद्यामासोमयाः पूतपापायज्ञैरिष्टा स्वर्गातिं प्रार्थयत इत्यादेः इष्टापूर्तमन्यमाना वरिष्ठान्यच्छेदो वेदपने प्रमृडा इत्यादेश्च २ ननु गुरुक्तैर्यथार्थत्वेन ज्ञानहेतुत्वोपपत्तेः कथं तदनर्थे र्थकल्पनमिति तत्राह यदु
क्तयेति अज्ञानलक्षणनिद्रया सुप्तास्त्रिवर्गविषयलक्षणमाग्रहलक्षणे यथार्थज्ञानविरोधित्वा दज्ञानं नाम न तु ज्ञानमात्राभावः सुप्तस्यापि गुरुक्तया प्रबोधो हि प्रयोजनं स नोत्पद्यते चेत्तदुपदेशेन किं प्रयोजनं प्रत्युत्तनु
ष्ठानेनानर्थ एव स्यादिति भावः अतः फलितमाह नेति अत्रोदाहरणमाह यथेति अंधो नायको नेता यस्य स तथा हि शब्देनोभयोरप्यंधत्वा न्मार्गज्ञाननोत्पद्यते यथा तथा त्रिपात्यस्माच्छ्रद्धानकार्या ॥ ३ ॥

ननुसमुलघातघ्नतः पराजोघांतिभूयतः निक्षिप्योर्द्विपंकशेरेतेभिमारुतं आपत्तुमित्रं जानीयात्पुत्रमुत्तरजन्मानि यउदास्तेस्वकार्येषु सान्धोयत्ननोनरइत्यादिनीतिशास्त्रं शत्रुमित्रोदासलक्षणज्ञा पंकहितकारित्वादित्याभ्यानोबोधेततन्मतं कथंनश्रद्धयादित्युच्यतइतितत्राह कइति यः शत्रुः स आत्मनोममपक्षेकः नकोपीत्यादियोज्यं त्वत्पक्षे शत्रून् दृष्ट्वा भावेच्छस्मत्पक्षेऽयुरितितत्राह भवत्स्विति भवत्पक्ष पिकेरङ्गादयः स्युर्नकेप्यतो नयैनीतिशास्त्रश्रवणजनितैर्नीतिभिः किंफलं स्यान्न किमपीत्यर्थः नीतिभिरापत्परिहारः संपत्प्राप्तिश्च स्यातामिति तत्राह दैवमिति सर्वोत्कृष्टत्वात् श्रीनारायण एव संपद्विपदाश्रयो न नीतिमांस्तस्यान्वयव्यतिरेकाभावात् अस्मत्पित्रादौ दर्शनात् आत्मनो देहस्य यः शत्रूदिस्तस्य भवत्सु स्थितैर्नयैः किं स्यादपरिहार्यत्वात् नमरणादिकं प्राप्यत एव कामादिकमज्ञानसंभवं ज्ञानमंतरेण न नयमात्रेण परिह्रियतइति शेषपूर्ववत् ४ ननु तर्हि मा भूच्छ्राव्यं नीतिशास्त्रं प्रवृत्तिरक्षणधर्मशास्त्रमभ्यसनीयं श्रेयो हेतुत्वादत्राह यइति य आत्मानं परमात्मानमुद्दिश्य धर्मकामधर्मेच्छां न हि स्यान्न हि नस्ति नत्यजति किं चानुतिष्ठतिसोतिदुर्लभः प्रज्ञातात्मा कोटिष्वपि महान्मतः स्वोक्ते अवशीकृतं द्वियग्रामस्य भगवद्विषयानिवृत्तलक्षणधर्मेच्छाकथं स्यादिति तत्राह स्वजनइति स्वेन सहजन्यतइति स्वजनइद्वियग्रामस्तास्मिन् विषये वशो न भवति वशीकृतं द्वियग्रामइत्यर्थः यद्वा पुत्रमित्रादिलक्षणे स्वजनं वशो न भवानुष्ठानानुकूलपुत्रादिकइत्यर्थः अतएव मुक्ताध्यः उज्जितांशस्वभावः न वै हि कामुष्मिकफलाकांक्षायां निवृत्तिधर्ममनुतिष्ठतः कथं तत्फलावाप्तिः स्यादत्राह पुनरिति पुनश्चार्थे निवृत्तिधर्ममनुतिष्ठच्छ्रीलोकयोरिहलोकपरलोकयोर्हेतुश्च भवति पुनर्निवृत्तिधर्मानुष्ठानानंतरं वा प्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोरनुष्ठानोः पुनर्भेदोन्ति पूर्वस्य ततः पा तोस्ति इमं लोकं दीनतरं वा विंशति क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विंशतीत्यादेः अन्यस्य ज्ञानसामग्रीसंपाद्यततः पुनरंते वैकुण्ठलोकमाप्तिश्च स्यात् स एवास्माज्जीवधनात् परात्परं परिशयपुरुषमीक्षते पयं लोकं मनसा सं

कः शत्रुः कउदासीनः किमित्रं चेह आत्मनः ॥ भवत्स्वपिनयैः किं स्यादैवं संपद्विपत्पदम् ४ योनर्हि स्याद्धर्मकाममात्मानं स्वजनेवशः ॥ पुनः श्रीलोकयोर्हेतुः समुक्तां ध्योतिदुर्लभः ५ कौमार आचरेत्प्राज्ञो धर्मान् भागवतानिह ॥ दुर्लभं मानुषं जन्मतदप्यध्रुवमर्थदम् ६ यदा हि पुरुषस्येह विष्णोः पादोपसर्पणम् ॥ यदेष सर्वभूतानां प्रिय आत्मे श्वरः सुहृत् ॥ ७ ॥

॥ विभातिविशुद्धसत्त्वः कामपतेयांश्च कामान्तर्गतं लोकं जयते तांश्च कामांस्तस्मादात्मज्ञं तर्चयेद्भक्तिकाप्रदं न्यादेः पुनरप्रथमे मे दइत्यमरः यद्वात्मानं धर्मयुक्तः कामो यस्य स तया तं वानरं न हि स्यान्न पीडयति स्वात्मानं प्रवृत्तिधर्मकाक्षेण गीडितन करोतिसोतिदुर्लभः धर्मधामकेह रौ कामो यस्य स न या निवृत्तिधर्मनिरतइत्यर्थः तं नाथ पाद यतीति वा सत्जनसेवानिरतत्वेन तद्वशश्च श्रिये ऐहिकपाः संपदः स्वतः संपन्नायाः कस्य ज्ञानम्यापरोक्षलक्षणस्य च पाजं वा अत्र प्रवृत्तिनिवृत्तिरक्षणधर्मो धर्मावनुष्ठायतत्फलानिच्छत्वेन भगवद्भक्तिमनिशं कुर्वाणः पुरुष उच्यतइति तात्पर्यं ५ नन्वस्तु निवृत्तिधर्मानुष्ठानस्य श्रेयः साधनत्वं तस्य न दानीम्यसरः वार्धके कर्तव्या विना भूतत्वाद् बाल्ये विद्यानिपेतेतयौवनं दारसंग्रह रथाविधेर्मोक्षमतिष्ठेत्सर्वदा धर्ममाचरेदिति स्मृतो रितितत्राह कौमारइति सर्वदेति विशेषणाद्विद्याभ्यासकालेषि मोक्षधर्मानुष्ठानं कर्तव्यमिति न तस्य मतिविरोधः नानायोगिपुकायोनिः श्रेय साधनमिति तत्राह दुर्लभमिति यन्मानुषजन्मनदापेतदेवा र्थदक्षानादिप्रयोजनमदं अतएव बहुपुण्यसाधनत्वादुर्लभं तर्हि चिरकालस्यापि किनेत्याह अश्रुमिति सस्यमिव मर्त्यं पच्यते मम्यमिव ज्ञायते पुनः अपि सर्वजीवितमप्यन्वयेत्यादि श्रुते अश्रुमपि सानुपयं वजन्मसु दुर्लभं तत्राप्यर्थं दुर्लभतरं एताद्विदुर्लभतरं लोकं जन्मयदीदशमिति श्रुतेः ६ ननु कथं कारं रुरुपाधमदं न न अन्यभूतदत्तां सर्वं प्रापि पुरुषाः ७ स्यान्न चायामं भवति अदर्शनादभ्रजालेन्याजं न्यदिकि त्तामाह यदाहीति इहमानुषे यदापि विष्णोः पुरुषस्य विष्णोः पादोपसर्पणं भवति तदर्थं दावत्मेव दत्तं तच्चेनात्मानं निशेपेनेति एतद्विशिष्टं न स चर्चत अनानानुपायानि विनिःश्रयः प्राणेतान्वा असंभवाद्देवानर्हत्वेनान्यासां अतः कौमारवय आरभ्य भगवत्सेवा कर्तव्येति भावः ननु श्रीहरिमेवार्जुने गान्धर्मेवाश्रयः किं तस्य इति तत्राह यदेतति स न भवति प्रवृत्त्यादिमुत्पत्त्यापदुति यत् स्यादेतत्सर्वैव पुरुषार्थेषां मान्यसेवा तदेतत्पदार्थभुवेः एतत्सर्वं चरइति च ७

कोशस्थः कोशकारी कीटः एतदेव स्पष्टयति औपस्थ्यमिति १९ यदिति कृष्णनिजमात्मीयमायुर्पस्यसतथा शास्त्रविहितमर्थश्रेयोऽङ्गणननुध्यते स्वकुटुम्बेभार्यादौगमः क्रीडाण्यसतथानानिर्विद्यतेविर-
कोनमवति २० परचित्तहर्तुश्चोरादेरिह देहात्पेत्यत्पूर्वमर्जितमथाप्यनंतरमपितच्चतदेव दुष्कर्महरते नयतीत्यन्वयः परलोकेपि विषयेष्वलं बुद्धिर्नास्तीति भावः २१ अनुक्तविशेषप्रदर्शनाय कथितमे-
वार्थविशिनाष्टि विद्वानिति स्वलोकाय स्वहृत्प्रमोक्षाय स्वयोग्यज्ञानाय वा तत्र हेतुमाह यदिति न केवलं प्रमोक्षाय कल्पत इति प्रत्युतानर्थचाप्नोति तम इति विमूढो विपरीतज्ञानी यथा तमः प्रतिपद्यते तथा यमि-
त्यन्वयः २२ श्रीनारायणानुग्रहमंतरं विद्वत्ताप्य किंचित्करीत्याह यत इति शास्त्रगुरुपदेगेन विद्वान्संसारस्यानित्यतामिति शेषः दीनं स्वात्मानं विमोचितुमलंसमर्थो नेति यतो तदिति शेषः यदि जीवराशौ-
कश्चिदस्तीत्यभिमानस्तर्हि कुत्र कस्मिन्देशे कुत्र कस्मिन्कालेन कस्मिन्दिनेत्यर्थः कुतो न्नाह वामदशामिति अयं पुरुषो वामदशां विहारार्थे निर्मितक्रीडामृग इति यत्कथमयं तथा भूदिति तत्राह निगड इति आसाम-
क्षिसर्गः कदाक्षमोक्षो यस्य निगडः शृङ्खलायितः तस्मात्स इति शेषः २३ एतावन्तं दैत्यान् कटाक्षीकृत्योक्तं प्रगटयन्मथितार्थमाह तत इति नन्वेवं तर्हि संसारमोक्षस्य दौर्घट्यमापादितमिति शकामाभूय चार्थिना-

त्यजेत कोशस्थ इवेह मानः कर्माणि लोभादवितृप्तकामः ॥ औपस्थ्यजैह्वं बहुमन्यमानः कथं विरज्येत दुरन्तमोहः १९ कुटुम्बपोषाय च यन्निजायुर्न बुध्यते यं-
विहितं प्रमत्तः ॥ सर्वत्र तापत्रयदुःखितात्मानिर्विद्यतेन स्वकुटुम्बरामः २० वित्तेषु नित्याभिनिविष्टचेता विद्वांश्च दोषं परचित्तहर्तुः ॥ प्रेत्येह वा थाप्यजितं-
द्वियस्तदशांतकामो हस्ते कुटुम्बी २१ विद्वानपीत्यं दनुजाः कुटुम्बपुष्पन्स्वलोकाय न कल्पते वै ॥ यत्स्वीयपारक्यविभिन्नभावस्तमः प्रपद्येत यथा विमूढः ॥
२२ यतो न कश्चित् कुत्र विद्वान् दीनं स्वमात्मानमलंसमर्थः ॥ विमोचितुं वामदशां विहारक्रीडामृगो यं निगडो क्षिसर्गः २३ ततो विदूरात्परिहृत्य दैत्यादै-
त्येषु संगं विषयात्मकेषु ॥ उपेत नारायणमादिदेवं समुक्तमंगैरिषितोपवर्गः २४ न ह्यच्युतं प्रीणयतो बह्वाया सोसुरात्मजाः ॥ आत्मत्वात्मवभूतानां सिद्ध-
त्वादिह सर्वतः २५ परावरेषु भूतेषु ब्रह्मांतःस्थावरादिषु ॥ भौतिकेषु विकारेषु भूतेष्वथ महत्सु च २६ गुणेषु गुणसाम्ये च गुणव्यतिकरे तथा ॥ एक एव परो-
ह्यात्मा भगवानीश्वरो व्ययः २७ प्रत्यगात्मस्वरूपेण कालरूपेण च स्वयम् ॥ व्याप्य व्यापकं निर्देश्यो ह्यनिर्देश्यो विकल्पितः २८ केवलानुभवानंदस्वरूपः प-
रमेश्वरः ॥ मायया तर्हितैश्वर्य ईड्यते गुणसर्गया २९ तस्मात्सर्वेषु भूतेषु दयां कुरुत सौहृदम् ॥ भावमासुरमुन्मुच्यत यातुष्यत्यधोक्षजः ३०

स्तितर्ह्युपायं वदामीत्यतो वाह तत इति यतो धर्मार्थकामैर्ब्रह्मार्पणबुद्धिचिकित्सारहितैः संसारमोक्षो न संन्यस्यति ततो दैत्येषु संगं दूरात्परिहृत्य नारायणं शरणमुपेतया तेत्यन्वयः सोपवर्गो मुक्तसंगैः पुरुषैरिषि-
तआप्तो भवति इष्टगताविति धातोः २४ नेदं दुःसाध्यमित्याह नहीति सर्वभूतानामात्मत्वात्तत्प्रेष्यत्सर्वत्र व्याप्तत्वेन सुलभत्वाद्वा २५ नारायणस्य सेव्यत्वे हेतुगर्भविशेषणमाह परावरो विवति २६ गु-
णसाम्ये प्रत्येगुणव्यतिकरेषु २७ व्याप्तिप्रकारमाह प्रत्यगात्मेति सर्वपदार्थानामंतःप्रत्यगात्मस्वरूपेणांतर्यामिरूपेण बहिःकालरूपेण व्याप्तेन ब्रह्मापरमार्थेण एवमेक एव व्याप्य व्यापकं निर्देश्यो-
विकल्पितो विविधरूपः अंतर्यामी प्रत्यगात्मा व्याप्तः कालो हरिः स्मृत इति वाक्यसिद्धोपमर्थः घट इव निर्देश्यो नेत्यनिर्देश्यरूपः २८ अर्चित्यमव्यपदेश्यमैकात्म्यप्रत्ययमारमिति श्रुतिनिर्दिष्टतया ह-
केवलेति सर्वत्र सिद्धश्चेत्किमिति न दृश्यत इति तत्राह माययेति मायया प्रकृत्या तमसा गूढमग्रे इति श्रुतेः सत्त्वादिगुणैः सर्गः सृष्टिर्परयाः सा तथा तया २९ यतः सर्वभूतानि भगवन्निवासस्थानानि तस्मान्-
यामूतदयथा आसुरं भावं द्वेषं विष्णोर्गृहत्वाद्भूतेषु दयां कार्या विजानतेति स्मृतेः प्रद्विषंतो भ्यसूयका इति ३०

भगवत्तुष्ट्या किं प्रयोजनमिति नराह तुष्ट इति ये अनुसिद्धाः जन्मप्रभृतिनामास्ते गुणव्यतिकरैर्वैषयमुन्मैहरे श्वरगणोत्तरं जुषां गुणव्यतिकरं देवमानानां तद्वृणां श्रोत्रगायनां गायमानानां नोभाक्कं
क्षितेनागुणेनान्यैर्विहितेन मोक्षणां अपक्वभक्तिलभ्यमुक्तभक्तेः परमानंदस्वरूपत्वात् तत्रापि सुखाधिक्यहेतुत्वात् सुनराधर्मादिभिः सुतमंगुणव्यतिकरैः फलनास्तीति किमुक्तव्यं मोक्षे सुखमनाकांतमा
नस्य यथा सुखाधिक्यं भवति न धामोक्षगतं सुखं कांक्षमाणस्य सुखं पूर्णं न भवत्यत इत्यभिप्रायेण कांक्षितेनेति विशेषणं कांक्षितं मोक्षगमापे सुखमाकाक्षनोपधेति वचनान् ३१ ननु शास्त्रविहितानां श्रमादीनां कथं
कारंसाफल्यं भवतीत्याशंकां परिहरन्नाह धर्मेति धर्मार्थकामइति नामभिन्नोपधिवर्गः शास्त्रे विहितस्तस्ये जाज्ञानमनुष्ठानं च यात्रयीत्रयोवेदाभ्यां शब्दतो र्यनश्च ज्ञानं यौनयदमौ नीतिदंडशास्त्रे तयोरीक्षा
सात्पर्यज्ञानं याचयिविधावार्ता लुपिवाणिज्यादिलक्षणात् दीक्षाप्रयोगज्ञानं वाक्त्रवेदोयजुर्वेदः सामवेदोऽथर्वणश्चतुर्धेनवारभ्यमवेदेव जनविद्येत्यनेन यदुक्तं तस्य सर्वस्यानुकर्षणार्थश्चकारः यदंतदुक्तं
तदेतदसिद्धं परमपुरुषस्य स्वात्मपूर्वकसमर्पणमपि तु मुद्दिष्टं भवति तर्हि निगमस्य ऋग्वेदादिसकलशास्त्रपठनस्य सत्यं यथार्थं फलमिति मन्ये इत्यन्वयः ३२ नेदं स्वमनीषोत्थं किंतु संप्रदायतः प्राप्तत्वाच्छ्रद्धेय
मित्याह ज्ञानमिति नरसंख्योक्तस्यः अनेन विशेषणेन सनकादिभ्य उपदिष्टमिदमिति ज्ञापितं किल शब्देन पुरातनत्वेन ग्राह्यत्वं दर्शयति ज्ञानाधिकारिण आह एकांतिनामिति ३३ तव क्रुतः प्राममेतदत्रा

तुष्टे च तत्र किमलभ्यमनंतजाद्ये किं ते गुणव्यतिकरैरिह येऽनुसिद्धाः ॥ धर्मादिभिः किमगुणेन च कांक्षितेन सारं जुषां चरणयोरुपगायतानः ३१ धर्मार्थकामइ
तियो विहितस्त्रिवर्ग ईक्षात्रयी नयदमौ विविधा चवार्ता ॥ मन्येत देतदसिद्धं निगमस्य सत्यं स्वात्मार्पणं स्वमुद्दः परमस्य पुंसः ३२ ज्ञानं तदेतदसिद्धं दुरवाप
माह नारायणो नरसखः किल नारदाय ॥ एकांतिनां भगवतस्तदकिंचनानां पादार्गविंदरजसापुतदेहिनां स्यात् ३३ श्रुतमेतन्मया पूर्वज्ञानं विज्ञानसंयुतम् ॥
धर्मभागवतं शुद्धं नारदादेव दर्शनम् ३४ ॥ दैत्यपुत्रा ऊचुः ॥ प्रह्लादत्वं वयं चापि नर्तेन्यां विद्महे गुरुम् ॥ एताभ्यां गुरुपुत्राभ्यां बालानामपि हीश्वरः ३५ बा
लस्यांतःपुरस्थस्य महत्संगोदुरन्वयः ॥ छिन्धि नः संशयं सौम्यस्याच्चेद्विस्त्रभकारणम् ३६ ॥ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ नारद उवा
च ॥ एवं दैत्यसुतैः पृष्टो महाभागवतोऽमुरः ॥ उवाच स्मयमानस्तान् स्मरन्मदनुशासनम् १ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ पितरि प्रस्थिते स्माकं तपसमेदराचलम् ॥
युद्धोद्योगं परंचक्रुर्विबुधादानवान्प्रति २ पिपीलिकैरहिरिव दिष्ट्या लोकोपतापनः ॥ पापेन पापो भक्ष्यति वादिनो वासवादयः ३ तेषामतिबलोद्योगं नि
शम्यात्सुसूथपाः ॥ वध्यमाना मुरैर्भीता दुद्रुवुः सर्वतोदिशम् ४

ह श्रुतमिति ३४ एतस्मिन्नवसरे दैत्यपुत्राः प्रह्लादकथितार्थशंकया तं पृच्छन्तीत्याह प्रह्लादेति एताभ्यां गुरुपुत्राभ्यां शंडामर्काभ्यामृतेनान्यंगुरुं विद्महे यस्मान् किंच विज्ञानं चेश्वरविषयं विवक्षितं तदुपाधि
नापि बालानामक्षराभ्यामनिरतानामस्माकमीश्वरेण कांक्षित इति पस्मात् अन्यगुरुभावेपीश्वर उदेष्टा स्यादतो वाह बालानामिति बालानामोश्वरो न्त्यपि किनास्ति प्रतिपन्नभावाद् ३५ कस्मि
न्निवसरे देशांतरेन्यगुरुगतिः किं न स्यादिति तत्राह बालस्येति तस्मादुत्पन्नं संशयं जहीत्यन्वयः तत्र कृत्यमाहुरित्याह स्यादिति ३६ ॥ इति सप्तमे विज २ टी ० षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रुतेन पुनस्तु साधना
नामिहैव साधनार्थं हरमृतेन प्रसादजनकत्वाद्भक्तिरेव पुन्येणापाद्येत्यादिकं निरूप्यते स्मिन्नध्याये भक्तिप्रतिपादनात्मकत्वाद्भक्त्या साधनं पुनस्तत्प्रतिपादनात् पुनरुक्तिशंका कार्या तत्र दैत्यपुत्रे पृष्ठं प्रह्ला
दकिंचकारेति यथिष्टि रंशं कान्वितस्नापि रहरन्नारद आह नारद इति नारदस्य ममानुशासनम् १ २ अहं सर्पः पिपीलिकैरिवाभक्ष्यते तथा लोकोपतापनः पापोति गण्यकश्चिपुः स्वपापेनाभक्षितश्चाप्यो
नुदेष्ट्या सुखमस्वलोकार्थमिति नृणां दिष्ट्या समुपनोषं चेत्यमरः ३ ४

५ व्यलुपन्जयकाक्षिणोजितयुद्धाः असुरजयेनप्रकाशयानावा ६ ७ तवोपभोक्तुयोग्यानभवतीत्याह परपरिग्रहमिति ८ सुरद्विषोहिरण्यकशिपोर्वीरैरौलक्षणम् अस्यापावत्प्रसवः ताव
न्ममवेशास्यताम् पश्चादहंमोक्ष्ये ततःपूर्वकस्माच्चमुंचसीतितनाह अर्थपदवीमिति ९ अनयाप्रसूतः पुत्रोहंतुंत्वयानशक्यतइत्याह नत्वयेति सस्थाभरणम् कुतोत्राह अनंतेति १० अनंतप्रियः
श्रीनारायणो अस्यभक्त्याअनंतस्यहरेःप्रियाबहुमानलक्षणामक्तिरनंतप्रियाभक्तिस्तयावा ११ तावदत्रोष्यता मित्याह यावदिति १२ अंत्यंतिके १३ अंतर्वलीगर्भिणी १४ गर्भक्षेमामिच्छाप्रसवं
चेत्पुत्रमयम् ईश्वरोवरप्रदानसमर्थः नारदाच्छ्रुतमित्यनेन नारदस्ययद्ब्रुत्वमाभिप्रेतमेवंविधमित्याह धर्मस्योति धर्मस्यहरेर्भागवतसंज्ञस्यवा तत्त्वंतदुभयविधज्ञानंचयद्रर्भस्थंमामुद्दिश्यमात्रेउपदिष्टम् १५
तदुभयंतयोःकालस्यातिक्रांतत्वात् स्त्रीत्वात्शब्दादिविषयलौल्याच्चमातुस्तिरोहितमभूदित्यन्वयः अणुरेषधर्मइतिश्रुतेः धर्मोहरिस्ततस्तवकिमभूदितितत्राह ऋषिणेति ॥ १६ ॥ नतोस्माकम्

कलत्रपुत्रवित्ताप्तान्गृहान्पशुपरिच्छदान् ॥ नावेक्षमाणास्त्वरिताःसर्वेप्राणपरीप्सवः ५ व्यलुपन्राजशिविरममराजयकाक्षिणः ॥ इन्द्रस्तुराजमहिषी
मातरंममचाग्रहीत् ६ नीयमानांभयोद्विग्नांरुदंतीकुरीमिव ॥ यदृच्छयागतस्तत्रदेवर्षिर्ददृशेपथि ७ प्राहमैनांसुरपतेनेतुमर्हस्यनागसीम् ॥ मुंचमुंचम
हाभागसतीपरपरिग्रहम् ८ इन्द्रउवाच ॥ आस्तेऽस्याजठरेवीर्यमविषत्यंसुरद्विषः ॥ आस्यतांयावत्प्रसवंमोक्ष्येऽर्थपदवींगतः ९ नारदउवाच ॥ अयं
निष्किल्बिषःसाक्षान्महाभागवतोमहान् ॥ त्वयानप्राप्यतेसंस्थामनंतानुचरोबली १० इत्युक्तस्तांविहायेद्रोदेवर्षेर्मानयन्वचः ॥ अनंतप्रियभक्त्यैनां
परिक्रम्यदिवंययौ ११ ततो नोमातरमृषिःसमानीयनिजाश्रमम् ॥ आश्वास्याहोष्यतांवत्सेयावत्तेभर्तुरागमः १२ तथेत्यवात्सीद्देवर्षेरंतिसाप्यकुतोभया ॥
यावदैत्यपतिर्घोरात्तपसोनन्यवर्तत १३ ऋषिपर्यचरत्तत्रभक्त्यापरमयासती ॥ अंतर्वलीस्वर्गभस्येक्षमायेच्छाप्रसूतये १४ ऋषिःकारुणिकस्तस्याः
प्रादादुभयमीश्वरः ॥ धर्मस्यतत्त्वंज्ञानंचमामप्युद्दिश्यनिर्मलम् १५ तत्तुकालस्यदीर्घत्वात्स्त्रीत्वान्मातुस्तिरोदधे ॥ ऋषिणानुगृहीतमांनानुनाप्य
जहात्स्मृतिः १७ भवतामपिभूयान्मेयदिश्रद्धधतेवचः ॥ वैशारदीधीःश्रद्धातःस्त्रीवालानांचमेयथा १७ जन्माद्याःषडिमेभावाद्दृष्टादेहस्यनात्मनः ॥ फ
लानामिववृक्षस्यकालेनेश्वरमूर्तिना १८

किंयोजनमितितत्राह भवतामपीति यथाभैवैशारदीधीःभगवद्विषयज्ञानमभूत्तथातर्हिभवतामपिभूयादित्यन्वयः नकेवलंयुष्माकमेवस्त्रीणांवालानांचश्रद्धातस्तत्स्यादित्याह श्रद्धातइति यदिस्त्रीबा
लानांश्रद्धास्यादतस्तर्हितेषामिति १७ प्रह्लादस्तेषांस्ववचसिश्रद्धामुत्पाद्यनारदोक्तंज्ञानमुपदिशति जन्माद्याइति जातःकंसवधार्थायभूभारहरणायच जनितोतविष्णोरित्यादिषुहरेर्जन्मादि
कंप्रतीयते तत्रजन्मादिमतोहरेरितरवदुर्भगशरीरस्थस्यतच्छरीरयोग्यभोगप्राप्त्याव्याकुलचित्तस्यसर्वसमर्पणानुगुणफलदानंकथंघटतइत्यादिशंकादैत्यपुत्रचित्तस्थापरिहरन्नित्यतोवाह जन्माद्याइति
इमेष्ट्वाजन्मास्तिवृद्धिपरिणामापक्षयविनाशारूपविकारादेहस्यदृष्टाःप्रत्यक्षेणप्रमिताआत्मनःपरमात्मनोनसंतीत्यन्वयः षड्विकाराःशरीरस्यनविष्णोस्तद्वत्तस्यत्वित्यनेननिरस्तत्वात्तदृष्टादित्युक्तं
स्पष्टयति फलानामिति वसंताद्यवयवविशेषेणकालेनवृक्षस्यचूतादिफलानांजन्मादिकंहश्यते यथावृक्षस्यकालाधीनत्वंतथादेहस्येश्वराधीनत्वमितिज्ञापनायेश्वरमूर्तिनेत्युक्तम् देवदत्तस्यसर्वमिदंमदधनिमि

१ यद्यपिपरिग्रहशब्दः परिवारेरूढः पुल्लिङ्गश्च स्त्रीवाचीनभवति । तथापिपरिवारे प्रथमगृहीत्वात्तच्छब्दवाच्यत्वसाधु । महिषीचसुतोभ्रातामातुलःश्यालकस्तथा ॥ मंत्रीदूताश्चसेनाचसर्वेतेपरिग्रहाइतिवररुचिः ॥

तिमिथ्याज्ञाननिरासायोक्तमिदं तात्पर्यमिति ज्ञातव्यं तदुक्तं तदधीनं शरीरं च ज्ञात्वा तन्ममतां त्यजेदिति १८ क्षेत्रज्ञ पुरुषो ह्यात्मा संसारी चेतनो मत्त इत्युक्तेरात्मा जीवः किं न स्यादित्यतस्तन्निवर्तकलक्षणमाह
 आत्मोक्ति परैरेव स्यादित्यदिदोषरहितैरेतैर्द्वादशभिरात्मनो हरेलक्षणैः स्वरूपभूतैरुपेत इति विद्वानहं ममेत्यत द्वावमतत्त्वं मोहजमज्ञानजं देहादौ त्यजेदित्यन्वयः नित्यः स्वरूपतो विनाशरहितः अवयवादि व्ययानां
 स्तीत्यन्वयः प्रकृतिनिर्मितशरीरासत्त्वेन विचारागादिदोषविधुस्त्वाच्छुद्धः एको मुख्यः मुख्यत्वं हरेरेव स्वरूपज्ञानेन क्षेत्राख्यशरीरज्ञातृत्वात्सक्षेत्रज्ञः आश्रय उपजीव्यः अविक्रियः स्वतः परतो वा परिणामरहि
 तः स्वमात्मानं स्वयमेव द्रक्ष्यति पश्यतीति स्वहृक् तद्ब्रह्म वेदाहं ब्रह्मास्मीति श्रुतिवशं गोपराधीनं स्वतंत्र इति यावत् वशयापयति सर्वमिति वा व्यापको तर्वाहिरिति शेषः आकाशो नीलिमो देति श्रुतेः भूताकाशस्य परि
 श्रितत्वादव्याकृतस्य चित्प्रकृत्यात्मकत्वेन भगवदनुगृहीतत्वेन तस्याव्यापकत्वमुपचरितमनेनेति भवत्येव व्यापकः अप्राकृतत्वादसंगी असंगो ह्यपुरुष इति श्रुतेः अनावृतो ज्ञानाद्यावरणरहितः एवं विधिलक्षणो
 पेक्षस्य विष्णोः सर्वहेतुत्वाच्छरीरस्य तदधीनत्वेन तस्मिन् देहे ममतां त्यजेदित्यर्थः १९ २० हरेर्देहादिभ्यो विविक्तत्वेन ज्ञानोत्पत्तिप्रकारवक्ति हेममिति यथा हेमकारो ग्राव सुक्षेत्रेषु निकषाश्मसु स्थानेषु
 हेमकारः क्षेत्रेषु हेमवत्सु राषाणेषु वा योगैर्हेमावाश्रयपायैः कषणाध्मानादिपरीक्षा लक्षणैर्हेमं प्राप्नुयादित्यन्वयः न सर्वस्य मुक्तमिति तत्तत्तत् तदभिज्ञ इति तथा मुमुक्षु पुरुष आत्मयोगैरौत्पत्तिकभक्तपाद्युपायैः
 देहेषु क्षेत्रेषु सम्यगालोच्य विविच्य ब्रह्म गतिं लभेत देहादिभ्यो वैलक्षणेन ब्रह्मविषयज्ञानमाप्नोतीत्यन्वयः कोसाधिकारीत्यत उक्तं अध्यात्मविदिति तरति शोकमात्मविदिति श्रुतेः आत्मानमधिकृत्य

आत्मानित्योऽव्ययः शुद्ध एकः क्षेत्रज्ञ आश्रयः ॥ अविक्रियः स्वदृग् वश्यो व्यापकोऽसंग्य नावृतः १९ एतैर्द्वादशभिर्विद्वानात्मनो लक्षणैः परैः ॥ अहं ममेत्यत द्वा
 वं देहादौ मोहजं त्यजेत् २० हेमं यथा ग्राव सुहेमकारः क्षेत्रेषु योगैस्तदभिज्ञ आप्नुयात् ॥ क्षेत्रेषु देहेषु तथात्मयोगैरेव व्यात्मविद्वद्ब्रह्म गतिं लभेत २१ अष्टौ प्रकृतयः प्रो
 क्ता स्रष्टव्य एव हितदुष्टाः ॥ विकाराः षोडशाचार्यैः पुमानेकः समन्वयात् २२ देहस्तु सर्वसंघातो जगत्स्थुरिति द्विधा ॥ अत्रैव मृग्यः पुरुषो नेति नेतीत्यतस्त्यजन् २३

वर्तमानं वेदांगशास्त्रमध्यात्मतद्वेचितिसम्यग्ज्ञानातीतिसात्त्विकादिस्वभावो ध्यातृ तद्वेत्तीति वा महाभूतादिर्वाध्यात्मं न द्वेत्तीति अध्यात्मवित् २१ कानि महाभूतादीनीति तत्राह अष्टाविति मूलप्रकृतिर्म
 हृदादयः स्रष्टव्यमष्टौ प्रकृतयः सत्त्वादिगुणानां प्रकृतावंतर्भावसंभवेनाष्टत्वं युक्तमिति भावेनाह त्रय एवेति तस्याः प्रकृतेर्गुणास्तदुष्टाः प्रकृतिजत्वाद्द्विकाराश्च तद्ब्रह्मणेन गृहीता इति नाष्टत्वात्संभव इत्याशयेनाह
 विकारा इति मनसा सहैकादशैर्द्रियाणि शब्दादिविषयाश्चेति विकाराः षोडशेति पूर्वाचार्यैः संख्याता इति शेषः हरिरेष्वनुगतत्वेन विकारसंभवादेतैः सह किं पठित इति तत्राह पुमानिति समन्वयादित्यवलोपे
 पंचमी समन्वयमनुगतं प्राप्येकः पुमान्नाय एव केवलमुद्धृत्य तोविकारेषु न पठित इत्यर्थः अत्रेदं तात्पर्यमवगतव्यं तथाहि अभिमन्यमानजडापेक्षया पुमान्जीवः पंचविंशो भिमानचेतनविवक्षया विष्णुः षड्विं
 श इति सम्यगन्वयान्नियंतृत्वेन अनुगतिज्ञानाज्ज्ञेय इति तदुक्तं अभिमन्यपेक्षया विष्णुः पंचविंश इति स्मृतः जडव्यपेक्षया जीवः सस्यग्न्येयो हरिः स्मृत इति यद्वाकाशादिपंचभूतानि सत्त्वादि
 त्रयो गुणा इत्यष्टौ प्रकृतयः तत्र मूलप्रकृतिमहदहंकाराणामाकाशादिष्वनुगतत्वेन पृथग्ग्रहणं न क्रियते गुणानां तदात्मकत्वेन गुणग्रहणेन तद्ब्रह्मणोपपत्तेः शेषं पूर्ववत् २२ तत्त्वसंख्या कथनेन प्रकृते कि
 मया तमिति तत्राह देहस्त्विति सर्वेषां प्रकृतितत्कार्याणां संघातः समूहः तन्निर्मित इत्यर्थः तत्त्वेभ्यो यतदभिमानिभ्यो विविच्य परमात्मा ज्ञातव्य इत्यभिप्रायेण तच्च संख्यानकृतमितीममर्थदर्शयति तु शब्देन
 देहशब्देन मर्षचो विवक्षित इति कृत्वा तदेहं विभजति जगदिति जगच्छब्दो द्विरावृत्त्या व्याख्येयः तथाहि जगत्समस्तजगज्जंभमं तस्थुस्थावरमिति द्विधा विभक्तं किंचा त इत्यत आह अत्रेति तत्तत्त्वाद्ब्रह्मत
 त्तमवतीत्यतस्तत्प्रकृत्यादिकं त्यजन् हित्वा स्वतः सर्वदाभिन्न इत्यर्थः पुरुषः पूर्णः पशुणोत्रैव देहलक्षणे प्रपंचे मृग्योन्वेषणीयो विचार्यो ज्ञातव्य इति यावत् शत्रुप्रत्ययेन सदा प्रकृत्यादित्यागो न कादाचित्क इति च

सूचयति तत्राकिं प्रमाणमिति तत्राह नेति स एषनेति नेतीत्यात्मेति श्रुतिः प्रमाणमित्यर्थः यो तस्य जंस्तद्वपुस्त्यजंस्तेनेति वा अतस्य जतीत्यतस्य जेति वा पाठः २३ कया युक्त्या मृग्यत इति तत्राह
अन्वयेति अन्वययुक्तव्यतिरेकेण यत्र यत्र जगत्तत्र तत्र ब्रह्मेत्यन्वयः यत्र यत्र ब्रह्म तत्र तत्र जगत्परिच्छिन्नत्वादि व्यतिरेकलक्षणयुक्त्याऽऽकाशवत् जगदन्वितत्वेन यदेतदस्य लक्षणपृथक्त्वेन वेति युक्त्यानि
श्रितेन विवेकेनागतेन युक्तेनात्मना मनसा ननु व्याप्तिग्राहकप्रमाणाभावेनाभासत्वान्वयान्निर्णयोन स्यादिति तत्राह सर्गोति अत्र सर्गस्थानाभ्यां संहारादिकमुपलक्ष्यतेन साहितात्वरार्यैस्ते अस
त्वरार्यैः सर्वेश्वराद्योषवतो बलवतो वक्तव्या इन्द्रो बलददातीति सर्वेषु भाषाणां अस्ति अनिरस्ता विवृता वक्तव्याः प्रजापतेरात्मानं परिददातीति सर्वेषु शालिशेनानभिनिहिता वक्तव्या मृत्योरात्मानं परिहरणीये
ति श्रुतेः विमृशद्भिः विचारं कुर्वद्भिः कोन आत्मा किं ब्रह्मेत्यादि श्रुतेः सर्गस्थानादेविषयैः समाम्नायैर्निर्दोषगुणोपेतैर्वैदैः यतो वा इमानि भूतानि जायंते येन जातानि जीवंतीत्यादिलक्षणैरन्तर्बहिश्च तत्सर्वव्याप्य
नारायणः स्थित इत्यादिकैश्चानुगृहीतव्या २४ विमृश्य निर्णयप्रकारं दर्शयति बुद्धेरिति सत्त्वबुद्ध्यादिशब्दैस्तु जीवोपि किंचिदीर्यते इति वचनाद्बुद्धेर्जीवस्य जागरणाद्यावृत्तयोऽवस्थास्ता येन परमात्म
ना परेस्तेन जीवेनानुभूयंते जाग्रदाद्याः कर्मचैव सुखदुःखे च तस्य हीति वचनात्स परः पुरुषोऽध्यक्षो जाग्रदादेः परोद्वरा सुखनित्याहारिः स्मृत इति वचनात्सोऽध्यक्षो जाग्रदादिनाधिगतेन्द्रिय सुखदुःखपरो जीवः परो
विश्वदिविग्रहाद्वैरन्य इत्युत्तरार्द्धे स्यात्तर्ह्येदो ज्ञातव्यः एव शब्देन कालादिकं व्यावर्तयति २५ कार्यकारणबद्धौ ताविष्येते विश्वतैजसौ ब्राह्मणः कारणबद्धास्त्विति वचनाद्विश्वदिविग्रहान्नारायणादन्यत्वं जी
वस्य कथं जीवधर्मा क्रांतत्वात्तस्येति तत्राह एभिरिति बुद्धीनां जीवानां भेदस्तारतम्यलक्षणोपैर्ज्ञाप्यते तैर्जीवतारतम्यज्ञापकैरत एव पर्यस्तैरेकत्र समस्तैरेभिस्त्रिवर्णैस्त्रिधा वर्णनं येषां ते तथा तैर्जाग्रदादि

अन्वयव्यतिरेकेण विवेकेनागतात्मना ॥ सर्गस्थानसमाम्नायैर्विमृशद्भिरसत्वरैः २४ बुद्धेर्जागरणं स्वप्नः सुषुप्तिरिति वृत्तयः ॥ तायेनैवानुभूयंते सोऽध्यक्षः
पुरुषः परः ॥ २५ एभिस्त्रिवर्णैः पर्यस्तैर्बुद्धिभेदैः क्रियोद्भवैः ॥ सरूपमात्मनो धत्ते गंधैर्वायुरिवान्वयात् २६ एतद्द्वारो हि संसारो गुणकर्मनिबन्धनः ॥ अज्ञान
मूलोऽपार्थोऽपि पुंसः स्वप्न इवाप्यते २७

मिथ्योवर्णाः शुक्लकृष्णपीतलक्षणाद्येषां तैः सत्त्वादिगुणैर्वा सपरमात्माऽज्ञानदृष्ट्यात्मनो जीवस्य स्वरूपं रूपेण समानरूपं कार्यदिवद्व्यवृत्त इति दृश्यते ननु ब्राह्मणदृष्ट्या तदृष्ट्या ज्ञानानन्दोऽसमानं
रूपं धृत्वा तत्स्वरूपं धत्त इति स जीवेन सह स्थानात्तत्स्वरूपः प्रदृश्यत इति स्मृतेः अन्वयादक्षिणाक्ष्यादिष्वनुगतत्वात्कीदृशैः क्रियोद्भवैः क्रियाया उद्भवो येषां ते तथा तैः कमेजानितैः यद्वा क्रियाया उद्भवो
येभ्यो गुणैर्भ्यस्ते तथा तैः शुक्लसत्त्वजन्यं जागरणं पीतरजोजन्यं स्वप्नं कृष्णतमोजन्या सुषुप्तिः कर्माण्येवं विधानि अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णा मिति श्रुतेः कुत्राप्यव्यहारो दृष्ट इति तत्राह गंधैरित्यथा गं
धैरन्वयात्सौरभ्यादिगंधसंपर्कात् सुगंधो दुर्गंधो मिश्रगंधो वायुरिति व्यवहियतेन तावता तादात्म्यं वायोस्तथा त्वे सर्वदा तथा स्यात् न चैवं तस्माद्भिन्न एव वायुस्तथा हरिरपि यथा गंधयुतो निल इति च तत्स
द्वातदेवानुभाविशत् तदनुभव इत्यस्य च्छाभाव इति श्रुतेः देहाख्यप्रपंचसंपर्कोऽस्त्वेव हरो रिति भावः ॥ २६ ॥ अभेददर्शने बाधकमाह एतद्द्वार इति इदमभेददर्शनं द्वारं यस्य संसारस्य स तथा पुंसः सं
सारः प्राप्यते हि यस्मात् अहं तैर्जीवपरयोर्भेदस्याप्रोतिसंस्मृतिमिति वचनात् अभेददर्शने कारणमाह गुणेति अभेददर्शनजनकत्वेन गुणकर्मणोः संसारनिमित्तत्वमाह तस्येति विशेषकर्मणः
कारणमज्ञानं तद्द्वारा संसार इत्याशयेनाह अज्ञानेति अज्ञाननिमित्तकर्मपरंपरया मुग्धमनसः पुंसोऽभेदनिश्चयादंतस्तम एव शरणमित्याशयेनाह अपार्थ इति अपगतनिवृत्तिस्तम इति शेषः अर्थः स्या
द्विषये मोक्षशब्दवाच्ये प्रयोजने व्यवहारे धने शास्त्रे वस्तु हेतुनिवृत्तिष्वित्यभिधानात् मशकार्थे धूम इति प्रयोगाच्च अभेदनिश्चयाद्या तितमो नात्यस्त्यत्र सशय इति स्मृतेः अपिशब्देन नित्यदुःखभूयि
ष्ठतमः प्राति सूचयति दुःखरूपोऽपि संसारो बुद्धिपूर्वमवाप्यत इति संसारस्तमः इन्द्रियार्थसंनिर्वाहार्थोऽपलब्धिर्जाग्रन्जाग्रदनुभवसंस्कारोपस्थापितविषयाभासोऽपलब्धिः स्वप्नः उपरतस्वस्ववृत्ती
द्विषयविषयज्ञानं सुषुप्तिः अत्र जाग्रदृष्टश्रुतपदार्थसंस्कारकृतः स्वप्नः स्वाशिरः २७ देनादिलक्षणो दुःखादिहेतुयथा तथा जाग्रदापिराजाहवदतो नर्थ परंपराद्वा विज्जीवपरयोरभेदं जानन्नः पुंस इहामुत्र दुःखबाहुल्यहे

रित्यर्थः यथास्वप्नेशिरश्चेदंस्वपकृत्वात्मनोवशः सतोदुःखमवाप्येततथाजागरितेपितु जानन्नप्यात्मनोदुःखमवशस्तुप्रवर्ततइतिस्मृतौदर्शनात् २७ अर्थक्रियाकारित्वात्तन्स्वप्नादेर्मिथ्यात्वमि
त्याह मनोमयत्वादिति मनसानिर्मितकर्मनिमित्तत्वादित्यत्वाभिप्रायेणस्वप्नजाग्रत्साम्यं अन्यथा शोकमोहभयप्रदाइत्येतदसंबद्धंरयात् नचशुक्तिरजतादिकंवल्यकरणादियोग्यम् २८ २९ विप
क्षेबाधकमुक्त्वा विपर्ययेपर्यवसानच्छलेनसंसारबीजनिर्हरणोपायमाह तस्मादिति यस्मात्पुंसोऽगुणकर्मनिर्मितभेददर्शनद्वारः संसारस्तस्मादभेदनिमित्तत्रिगुणमयकर्मबीजभर्जनोपायोभवद्भिः कर्तव्य
इत्यन्वयः नन्वग्निष्टोमादिकर्मतरेणकर्मणांबीजभूतस्यलिंगशरिरस्थहननोपायः कोसौयमनियमादिलक्षणश्चेत्तस्योभयत्रसाधारणत्वेनानंतरंगत्वात् अतआपाकनिक्षिप्तामघटदहनयोगइवाहत्यतत्साधन
वक्तव्यमितिब्रूमाह प्रवाहइति धियःप्रवाहस्यसजातीयविजातीयप्रत्ययानंतरिततयाविषयीकरणनिपुणोपासनालक्षणस्य उरुद्रंपातिरक्षतीत्युपः उपोधिकचइतिसूत्रादुपः सर्वाधिकोवापरमेश्वरस्त
स्मिन्नूरमणानिरंतरश्रीनारायणचरणसरसिजसंचितनलक्षणोपासनात् सखेत्यभिप्रायः ३० धियःप्रवाहस्यांतरंगसाधनमाह तत्रेति भगवतेत्यनेनग्राह्यत्वेआप्तमूलत्वंदर्शयति अन्यथा

मनोमयत्वात्सर्वार्थाःस्वप्नजागरयोःसमाः ॥ दृष्टानर्थानपिध्यातुःशोकमोहभयप्रदाः २८ परस्यनिर्गुणस्यापिगुणसंगाजनिर्मृतिः ॥ व्यक्तंजन्माप्ययप्रो
क्तंशयानस्येवस्वतः ॥ हरिसंचितयासर्वेप्रयांतिपरमंपदम् २९ तस्माद्भवद्भिःकर्तव्यःकर्मणांत्रिगुणात्मनाम् ॥ बीजनिर्हरणेयोगःप्रवाहोपरमोऽधियः
३० तत्रोपायसहस्राणामयंभगवतोदितः ॥ यदीश्वरेभगवतिभक्तिःस्यान्नान्यथारतिः ३१ गुरुशुश्रूषयाभक्त्यासर्वलाभार्पणेनच ॥ संगेनसाधुभक्ताना
मेश्वराराधनेनच ३२ श्रद्धयातत्कथायांचकीर्तनैर्गुणकर्मणाम् ॥ तत्पदांबुरुहध्यानात्तल्लिङ्गैर्हार्णवादिभिः ३३ हरिःसर्वेषुभूतेषुभगवानारतईश्वरः ॥
इतिभूतानिमनसाकामैस्तैःसाधुमानयेत् ३४ एवंनिर्जितषड्वर्गैःक्रियतेभक्तिरीश्वरे ॥ वासुदेवेभगवतिययासंलभतेरतिम् ३५ निशम्यकर्माणिगुणान
तुल्यान्वीर्याणिलीलातनुभिःकृतानि ॥ यदातिहर्षोत्पुलकाश्रुगद्गदःप्रोत्कंठउद्गायतिरौतिनृत्यति ३६ यदाग्रहग्रस्तइवक्वचिद्वसत्याक्रंदतेध्यायतिवंद
तेजनम् ॥ मुहुःश्वसन्वक्तिहरेजगत्पतेनारायणेत्यात्मगतिर्गतत्रयः ३७ तदापुमान्मुक्तसमस्तबंधनस्तद्भावभावानुकृताशयाकृतिः ॥ निर्दग्धवीजानुश
योमहीयसाभक्तिप्रयोगेणसमेत्यधोक्षजम् ३८

बाधकमाह नेति ॥ ३१ ॥ भक्त्यागुरुशुश्रूषया यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरावितिश्रुतेः सर्वलाभार्पणेनहरावितिशेषः ब्रह्मार्पणंब्रह्महविरित्यादेः साधुभक्तानां नावैष्णवापदात्तव्यंनोदविदुंन
तंदुलमित्यादेर्नियतभगवद्भक्तानांसेवालक्षणप्रसंगेन महत्सेवांद्वारमाहुर्विमुक्तेरित्यादेः ईश्वराराधनेनपंचरात्रोक्तेनपंचकालीनभगवत्पूजयापंचकालपरायणं पंचकालैकमनसामित्यादेः ३२ तत्कथायांश्रद्ध
या पानेनतेदेवकथासुधायामित्यादेः गुणकर्मणांसंकीर्तनैः कलौसंकीर्त्यकेशवमित्यादेः विभयविवर्द्धध्यानविधानार्थं तत्पदांबुरुहध्यानादिति संचितयेद्भगवत्शरणारविंदमित्यादेः तस्यहरेर्लिंगप्राप्ति
मातस्पेक्षादर्शनं अर्हणंपूजनं आदिशब्देनप्रदक्षिणादिगृह्यते बर्हायितेतैनयनेनराणामित्यादेः ३३ हरिःसर्वेषुभूतेष्वित्यादिनाहरिरेवपूज्योनतुभूतानियोग्यतातिरेकेणेतीदमेवकथ्यते ईश्वरोजीव
कलयाप्रविष्टइत्यादेर्वा ३४ ययाभक्त्याहरौरतिमुपासनालभतेतयास्वरूपानंदानुभवलक्षणारतिलभतइतिपरंपरयायोज्यम् ३५ सृष्ट्यादीनिकर्माणि कंसवधादीनिवीर्याणि उद्गानादिकनसर्वभक्तसा
धारणं तदुक्तं केचिद्भक्ताःप्रनृत्यंतिगायंतिचयथेप्सितं केचित्पूष्णींभर्जंत्येवकेचिच्चोभयकारिणइति ३६ ३७ एतदेवाह तद्भावेति तस्यभावेयथास्वरूपेभावोभक्तिस्तस्यानुकृतेनुकूलत्वेनप्रकटित
आशयाकृतीभंत.करणाकारौयस्यसतथा कश्चिदुद्गानेनांतराभक्तिंपकटयति कश्चिद्रोदनाश्रुपातकरणेन कश्चिन्नर्तनेनकश्चित्पूष्णींभजनेनेति तस्यब्रह्मणोभावोलीलातत्रयोभावोभक्तिस्तयारंघिताभिप्रा
याकारइतिवास्थानाभिप्रायआशयइतिवा निर्दग्धकर्मबीजंयस्यसतथा सचानुशयोतःकरणंयस्यसतथा अनुशयःसंसारोवा ३८

भक्त्यनंतरं भगवत्कथानिर्वाणसुखजानीत्याह अधोक्षजेति अधोक्षजालां संसृतिचक्रशातनं नाशनं तद्वरिविषयकथाकथनं ब्रह्मनिर्वाणसुखं ब्रह्मणोनुग्रहात्प्राप्य मुक्तिसुखं विदुरित्यतस्ततो देहहृदये स्थितं जीवं हृदि स्थितमीश्वरं भंजध्वमित्यन्वयः योयं बहिर्वापुरुषादाकाशो यो वैयं वावसयो यमंतः पुरुषाकाशो यो वै सौतः पुरुषाकाशो यं वावसयो यमंतं हृदयं आकाश इति श्रुतेः हृदीश्वरं मनः प्रेरकत्वेन तत्स्वामिनं साहिसर्वमनोवृत्तिप्रेरकः समुदाहृत इति वाक्याद्वा ३९ भगवदुपासनद्वीपस्त्वेन बहुपाथे यसाध्यत्वेन भागीरथी यात्रावत् दुःसाधं किं नेत्याह कोतिप्रयास इति अस्यात्मनो जीवस्य स्वे स्वाधीने हृदि छिद्रवदाकाशवत्सतः स्थितस्य हरेरुपासने कोतिप्रयासः न कोपि सर्वगतत्वेन समीपस्थत्वात् तदूरे तदंतिक इति श्रुतेः अशेषदेहिनां सामान्यतः साधारणत्वेन हृदि स्थितत्वेन सख्युः तस्माद्विषयोपपादनैः किं शास्त्रैरिति शेषः ४० भक्तेरंतरंगसाधनवैराग्यमेवेत्याशयेनाह राय इति ४१ विहितयज्ञसाध्यत्वेन स्वर्गादेर्नित्यत्वं संभाव्यमिति न त्याह एवमिति एवं मर्त्यलोकावन्नानिर्मलः प्राकृतत्वात् न दृष्टं श्रुतं दूषणं यस्य सतथातं सहचरीभूतवैराग्येनैकयामुखयया आत्मलब्धये स्वरूपानंदानुभवलक्षणमुक्तिप्राप्त्यथमात्मनो देहादेर्विच्यस्वरूपज्ञानलक्षणलाभाय वा ४२ भगवदनुपपन्नबुद्ध्यानुष्ठितयज्ञादिकर्मानर्थानर्थहेतुरित्याशयेनाह यदर्थमिति यजेतेत्यादिविध्यंगानि विपर्यासं दुःखं अमोघं सदा तत्त्वेनावधं ४३ एतदेव विवृणोति सुखायेति ब्रह्मार्पणलक्षणेन करणमनीहा तदुक्तं अप्रयत्नेन करणमनीहा प्रोच्यते बुधैरिति

अधोक्षजालापमिहा शुभात्मनः शरीरिणः संसृतिचक्रशातनम् ॥ तद्ब्रह्मनिर्वाणसुखं विदुर्बुधास्ततो भजध्वं हृदये हृदीश्वरम् ३९ कोतिप्रयासो सुरबालकाह रे उपासने स्वे हृदि छिद्रवत्सतः ॥ अस्यात्मनः सख्युः शेषदेहिनां सामान्यतः किं विषयोपपादनैः ४० रायः कलत्रं पशवः सुतादयो गृहामहीकुंजरकोशभूतवः ॥ सर्वार्थकामाः क्षणभंगुरायुषः कुर्वन्ति मर्त्यस्य कियत्प्रियंचलाः ४१ एवं हिलोकाः क्रतुभिः कृताजमीक्षयिष्णवः सातिशयाननिर्मलाः ॥ तस्माददृष्टश्रुतदूषणं परं भक्त्यैक्येशं भजतात्मलब्धये ४२ यदर्थमिह कर्माणि विध्यंगान्यसकृन्नरः ॥ करोत्यतो विपर्यासममोघं विंदते फलम् ४३ सुखाय दुःखमोक्षाय संकल्प इह कर्मणः ॥ सदा प्रोतीहया दुःखमनीहायां सुखोन्नतिम् ४४ कामान् कामयते काम्यान् यदर्थ इह पूरुषः ॥ सर्वदेहस्तु पारक्यो भंगुरो यात्युपैति च ४५ किमु व्यवहितापत्यदारागारधनादिवः ॥ राज्यकोशगजामात्यभृत्याप्ताममतास्पदाः ४६ किमेतैरात्मनस्तुच्छैः सह देहेन न श्वरैः ॥ अनर्थैरर्थसंकाशैर्नित्यानंदमहोदधेः ४७ निरूप्यतामिह स्वार्थः कियान् देहभृतोऽसुराः ॥ निषेकादिष्ववस्थासु क्लिश्यमानस्य कर्मभिः ४८ कर्माण्यारभते देहिदेहेनात्मानुवर्तिना ॥ कर्माभेस्तनुते देहमुभयं त्वविवेकतः ४९ तस्मादर्थश्च कामाश्च धर्माश्च यदपाश्रयाः ॥ भजतानीह यात्मानमनीहं हरिमीश्वरम् ५०

४४ शाश्वतसुखानुभवकामं विहाय शरीरे सुखकामं प्रयत्नमानो विमूढत्वेनातिहास्यो बुधैरित्याशयेनाह कामानिति काम्यान् कामान् विषयान् यदर्थे यस्य शरीरस्यार्थे पारक्यस्तु श्वसृगालादेर्विद्यमानो न स्वकीयः व्यवहिताः शरीरमपेक्ष्य दूरस्थाः ४५ ४६ ननु विषयभोगार्थं श्रीनारायणोपि विग्रहं गृह्णातीति केचित् तत्राह किमेतैरिति आत्मनो हरेः तस्मात्स्वतश्चिदानंदस्वरूपस्य जीवात्मनो भौतिकादिना किं न किमपि कृत्यमित्यतो वाह किमेतैरिति ४७ विचारासहत्वाद्देहादिना प्रयोजनमित्याह निरूप्यतामिति निषेकादिषु गर्भाधानादिष्ववस्थासु कर्मभिः क्लिश्यमानस्य देहभृतः कियान् स्वार्थ इति निरूप्यतामित्यन्वयः ४८ संसारस्य प्रवाहरूपेण नित्यत्वाद्देहेर्ज्ञानमंतरेण निवृत्तिः स्यादित्याशयेनाह कर्माणीति आत्मानुवर्तिना परमात्माधीनेन कर्मदेहश्चेत्युभयमविवेकतो ज्ञानात् ४९ नन्वीश्वरसेवाया भक्तिरेव प्रयोजिका चेन्नार्थादिना प्रयोजनमित्याशकापरिहरसंदरति तस्मादिति अर्थदेहरिष्यत्वे साफल्यं भवतीत्यर्थः ननु प्रतीतं चेष्टाराहित्यमनीहशब्दार्थपारित्यज्यान्वार्थकल्पने किं प्रमाणं उक्तं हि प्रमाणमिति चेन्न तस्य बह्वर्थवाचित्वेन स्वाभिप्रेतार्थसंदेहात्करणकारणे कार्यसाधनेनुव्रतादिष्वित्युक्तेरिति तत्राह अनीहमिति श्रमसाध्यक्रियाराहित्यादनीहमित्यस्योक्त एवार्थः अप्रयत्नेनेति विशेषणाच्च श्रमसाध्यक्रियाराहित्यमेवोच्यते स्पष्टाद्युच्चारणाभेदे ध्यानपञ्चासनादिषु व्रतबंधेनाद्यभेदे गीतके कर्मणीं द्विपद्युत्तरवाक्ये कर्मण्यपि प्रयोगाच्च ५०

हरेरेवमजनेकारणमाह सर्वेषामिति व्यञ्जकत्वाद्बीजगतइतिशेषः व्यञ्जनाजगतोविष्णुर्बीजनपरिणामतइतिवचनान्नबीजशब्दस्यविकारोऽयं. अप्रयत्नेनेति अविक्रियःस्वहृग्वदयइतिस्वोक्तेः ५१ ५२ भूतानामुत्पत्त्यादिनाभक्त्यभावेजातिविशेषोवृत्तादिविशेषोप्यकिंचित्करइत्याह नालमिति वृत्तमाचारः वृत्तस्वरूपेचरितइतियादवः ५३ ५४ आत्मौपम्येनात्मस्नेहवत्स्नेहेन ५५ वेदांतादिशास्त्रानधिकारित्वेनपापजीवत्वं ननुपापकरणात् अच्युततांच्युतिवर्जनंमोक्षगताःसंतिहियस्मात्तस्मान्मुकुन्दभक्तिरेवसंपाद्या ५६ तात्पर्यात्पुनरेतदेवाहिकरणंश्रेयइत्याह एतावानिति तस्यहरेःसर्वसत्ताप्रदत्वेनावस्थितेरीक्षणदर्शनंज्ञानमिति यदीयंभक्तिरिति ५७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेसप्तमेस्कंधेवि० टी० सप्तमोऽध्यायः ॥७॥ वैराग्याद्यंगोपांगरुचिरभक्तिसुंदरीसुंदरावयवसन्निवेशलक्षणपरमपुरुषार्थकरणंयदुत्तरचरितमित्येतिविदशयितुंनरसिंहावतारोनिरूप्यतेस्मिन्नध्याये तत्रदैत्यसुतैः प्रह्लादवर्णितंश्रुत्वाकिंकृतमितियुधिष्ठिरस्यमानसींशंकांपरिहरति अथेति निरवद्यत्वाभिर्दोषत्वात् १ एकांतहरोसम्यक्स्थितामेक्येस्थितामभिन्नविषयामितिवा यथायथावत्साकल्येन यथातैस्तेनोक्तंगृहीतंतथेतिवा २ तनयस्यानयंस्वसिद्धांतविरुद्धसिद्धांतं ३ पापेनपापसाधनेन ४ ५ यमक्षयंयमग्रहं ६ कस्यबलंयस्य

सर्वेषामपिभूतानांहरिरात्मेश्वरःप्रियः ॥ भूतैर्महद्भिःस्वकृतैःकृतानांबीजसंज्ञितः ५१ देवोऽसुरोमनुष्योवायक्षोगंधर्वएवच ॥ भजन्मुकुन्दचरणंस्वस्तिमान्स्याद्यथावयम् ५२ नालंद्विजत्वंदेवत्वमृषित्वंवासुरात्मजाः ॥ प्रीणनायमुकुन्दस्यनवृत्तंनबहुज्ञता ५३ नदानंनतपोनेज्यानशौचंनव्रतानिच ॥ प्रीयतेऽमलयाभक्त्याहरिन्यद्विडंबनम् ५४ ततोहरोभगवतिभक्तिंकुरुतदानवाः ॥ आत्मौपम्येनसर्वत्रसर्वभूतात्मनीश्वरे ५५ दैतेयायक्षरक्षांसिस्त्रियःशूद्राव्रजौकसः ॥ स्वगामृगाःपापजीवाःसंतिह्यच्युततांगताः ५६ एतावानेवलोकेस्मिन्पुंसांस्वार्थःपरःस्मृतः ॥ एकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्वत्रतदीक्षणम् ॥ ५७ इतिश्रीभागवतेसप्तमस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ७ ॥ नारदउवाच ॥ अथदैत्यसुताःसर्वेश्रुत्वातदनुवर्णितम् ॥ जगृहुर्निरवद्यत्वान्नैवगुर्वनुशिक्षितम् १ अथाचार्यसुतस्तेषांबुद्धिमेकांतसंस्थिताम् ॥ आलक्ष्यभीतस्त्वरितोराज्ञावेदयद्यथा २ श्रुत्वातदप्रियंदैत्योदुःसहंतनयानयम् ॥ कोपावेशचलद्रात्रःपुत्रंहंतुमनोदधे ३ क्षिप्वापरुषयावाचाप्रह्लादमतदर्हणम् ॥ आहेक्षमाणःपापेनतिरश्चीनेनचक्षुषा ४ प्रश्रयावनतंदांतंबद्धांजलिमवस्थितम् ॥ सर्पःपदाहतइवश्वसन्प्रकृतिदारुणः ५ हेदुर्विनीतमंदात्मन्कुलभेदकराधम ॥ स्तब्धंमच्छासनोद्धूतंनेष्येत्वाद्ययमक्षयम् ६ क्रुद्धस्ययस्यकंपंतेत्रयोलोकाःसहेश्वराः ॥ तस्यमेऽभिहितंमूढशासनंकिंबलोलगाः ७ ॥ प्रह्लादउवाच ॥ नकेवलंमेभवतश्चराजन्सवैबलंबलिनांचापरेषाम् ॥ परावरेऽमीस्थिरजंगमायेब्रह्मादयोयेनवशंप्रणीताः ८ सईश्वरःकालउरुक्रमोसावोजःसहःसत्त्वबलेंद्रियात्मा ॥ सएवविश्वंपरमःस्वशक्तिभिःसृजत्यवत्यतिगुणत्रयेशः ९ जह्यासुरंभावमिमंस्वभावतःसमंमनोधत्स्वनसंतिविद्विषः ॥ ऋतेजितादात्मनउत्पथस्थितात्तद्विद्वचनंतस्यमहत्समर्हणम् १० सकिंबलः मङ्गलमनाहत्यतवबलभूतःकइत्यर्थः ७

किंबलमित्यस्योत्तरमाह नकेवलमिति वेत्यनेनबलमानंदओजश्चसहोज्ञानमनाकुलमितिश्रुतिसूचयति पराश्रावराश्रपरावरे एतदेवविशदयति स्थिरजगमाइत्यादिना ८ ननुस्थाणुमन्येप्रपद्यंतेशरीरत्वायेदेहिनामितिश्रुतेः शिवंबलंवदंतिकेचित् कालाद्भवंतिभूतानिमन्यंतेकालींचितकाइत्यतः कालमथकथमयंनिर्णयः परमात्मबलमितितत्राह सइति ९ कुतो नसतिविद्विषइतितत्राह ऋतेइति उत्पथस्थितात्तत्त्वमार्गविरुद्धमार्गनिरतादजिनात् अवशीकृतादात्मनोमनआदींद्रियग्रामादते शुद्धमनआदिनाविचार्यमाणेशत्रवोनसंतीत्यर्थः ननु तदीदं युद्धोद्यमंपरंचकृर्विबुधादानवान्प्रतरियादिकथंसंगच्छतइत्याशंक्ययथायोग्यतादर्शनलक्षणंसमत्वंकर्तव्यं अन्यथा शास्त्रविरोधइतिथावेनोक्तसमत्वफलमाह तद्विद्वीति तत्तद्योग्यतानुसारेणतन्मनोधरणंहरेःसमर्हणविद्वीत्यन्वयः नैतद्वलं विं नुमहाइत्याह महइति १०

एतदेवाविशदयति दस्यूनिति एकेमादशाः पुरंशरीरं लुपतः षड्दस्यूनषडिन्द्रियाख्यचोरानाविजित्य दशदिशः स्वेन जिता इति मन्यन्त इत्यन्वयः आंतरशत्रुजयं विना कुतो वा ह्यशत्रुजय इति भावेनाह जि
तोति परे बाह्यशत्रवः यद्वा एकेमादशाः षडिन्द्रियजयोनास्ति चेत् बाह्यशत्रुविषयादशदिशः सुष्ठु जिता इति मन्यन्ते शेषपूर्ववत् ११ असुरावेशो दीधमश्रत्वात् पुत्रोक्तं च न तस्य श्रोत्रविवरगतमभूत्
त्युतार्चिष्मत्याज्यहोमवदभूदिति भावेनोत्तरभवतारयति व्यक्तमिति अतिमात्रं वक्तव्यांशादधिकं विकृत्य सेऽबद्धं भाषते विष्णुवामं दूकञ्जुतिवदसंगताः १२ यदित्वदुक्तं युक्तं स्यात्तद्विहितथाप्रतीयेत
तस्मादसंबद्धमिति भावेनाह यस्त्वयेति १३ अस्वेदं फलितमित्याह सोहमिति गोपायेतरक्षेत १४ यदिन्द्रियं जयस्वेति वचः न हार्दमसंभावितत्वात्तत्राह एवमिति १५ स्तंभमंगेनाधेयपातेन सभ्यानां शरी
रचूर्णनादिव्यथा संभावितेत्याशंक्य भगवत्संविधानबलाद्ब्रह्मनिष्ठुरस्तंभोऽप्यनिर्हार्दो भूदित्याह तदैवेति अस्फुटत् अभिनत् स्वाधिष्योपगतं स्वकीयत्वेनाभिमतंसत्यलोकं प्राप्तिं स्वधामाप्ययं स्वलोकनाशं १६
तदाहिरण्यकशिपुः किं कृतवानिति तदवस्थामाह अभिक्रमन्निति पुत्रमभिक्रमन् पदविक्षेपं कुर्वन् तस्य निर्हार्दस्य पदं विषयं कर्तुं भूतं न ददर्शेति त्वन्वयः येन नादेन अनेनाहिरण्यकाशे पोहृदयसारातिशयोदर्शित इति

दस्यूनपुरंषणविजित्यलुपतो मन्यन्त एकेस्वजितादिशो दश ॥ जितात्मनो ज्ञस्य समस्य देहिनां साधोः स्वमोहप्रभवाः कुतोपरे ११ ॥ हिरण्यकशिपु उवाच ॥
व्यक्तं त्वं मर्तुकामोसियोतिमात्रं विकृत्यसे ॥ सुमूर्षूणां हि मंदात्मन्ननुस्युर्विष्णुवागिरः १२ यस्त्वयामंदभाग्योक्तो मदन्यो जगदीश्वरः ॥ क्रासौ यदिस सर्वत्र
कस्मास्तंभेन दृश्यते १३ सोहं विकृत्य मानस्य शिरः कायाद्वरामिते ॥ गोपायेत हरिस्त्वाद्ययस्तेशरणमीप्सितः १४ ॥ नारद उवाच ॥ एवं दुरुक्तैर्मु
हुरदयन्नरुषा सुतं महाभागवतं महासुरः ॥ स्वङ्गप्रगृह्योत्पतितो वरासनास्तंभं तताडातिबलः स्वमुष्टिना १५ तदैव तस्मिन्निनदोतिभीषणो बभूव येनांडक
टाहमस्फुटत् ॥ यं वै स्वाधिष्योपगतं ह्यजादयः श्रुत्वा स्वधामाप्ययं मंगमेनिरे १६ अभिक्रमन् पुत्रवधेऽसुरो जसानि शम्यनिर्हार्दमपूर्वमद्भुतम् ॥ अंतःसभा
यां न ददर्शतत्पदं वितत्रसुर्येन सुरारियूथपाः १७ सत्यं विधातुं निजभृत्यभाषितं व्याप्तिचभूतेष्वखिलेषु चात्मनः ॥ अदृश्यतात्यद्भुतरूपमुद्रहन्स्तंभे सभा
यां न मृगं न मानुषम् १८ ससत्त्वमेवंपरितो विपश्यन्स्तंभस्य मध्यादनुनिर्जिहानम् ॥ नायं मृगो नापि नरो विचित्रमहो किमेतन्नृमृगैर्द्ररूपम् १९ मीमांस
मानस्य समुत्थितो ग्रतो नृसिंहरूपस्तदलं भयानकम् ॥ प्रतप्तचामीकरचंडलोचनं स्फुरत्सटाके सरजं भित्ताननम् २० करालदंष्ट्रं करवालचंचलं क्षुरांतजिह्वं
भृकुटीमुखोल्बणम् ॥ स्तब्धोर्ध्वकर्णैर्गिरिकंदराद्भुतव्यात्तास्य नासं हनुभेदभीषणम् २१

ज्ञायते १७ आकाशविशेषगुणस्य शब्दस्य चेतनाश्रयत्वेन दर्शनात् किमिदमिति मीमांसमानेषु सस्तु तदाश्रयोप्यदर्शित इत्याह सत्यं विधातुमिति रूपं विशिनाष्टि नमृगमिति नाभावान्यविरोधेष्वातिवचनात् न
मृगैकेवलं शृगस्य विद्यमानं न भवति न मानुषं मानुषस्य विद्यमानं किंतु तयोः समाहारलक्षणम् १८ एवं विधं सत्त्वं प्राणविशिष्टं रूपमुद्रहंस्तस्याग्रतोऽग्रे समुत्थितोऽदृश्यते त्वन्वयः किं विशिष्टस्य स्तंभस्य मध्यान्नि
र्जिहानमुत्तिष्ठमानमेतन्नृमृगैर्द्ररूपां किमिति मीमांसमानस्य विचारं कुर्वतो हिरण्यकशिपोः तद्रूपं विशिनाष्टि तदलमित्यादिना चामीकरं सुवर्णसटाके सरैः कर्गगतरोम विशेषलक्षणात्तदलैर्जृभितं विकसितमा
नन्यस्य स तथा १९ २० करालाः क्रूरा दंष्ट्रा यस्य स तथा करवालवत् चंद्रहासवच्चंचलं क्षुरांतः क्षुरधारातद्वात्स्थिता जिह्वा यस्य तत् तथा भृकुट्यामुखेन पूर्वभागे नोल्बणं क्रूरं स्तब्धौर्ध्वौर्ध्वोक्तौ च कर्णौ प
स्य तत् तथा तद्विरिकंदरवत् अद्भुतं व्यात्तं चास्य नासापुटं च यस्य तत् तथा तद्भुतं भेदेन विदीर्णकपोलेन भीषणं भयजनकम् २१

ग्रीवाचोद्धवक्षःस्थलं चतानितथा अदीर्घाणि पीवराणि ग्रीवोरुवक्षःस्थलानियस्यतस्तथातत् चंद्रोहोन्निहिमांशौ नाचंद्रकरोचिषेपितेत्यभिधानान् चंद्रांशुवर्णवद्वोरैरुणैस्तनूरुहैः क्षुरितं व्याप्तम् पीतेरुणैसि
 तेगौरित्याभिधानम् विष्वक्प्राप्तेर्भुजानीकशतैर्युक्तम् बहुत्वापेक्षयानीकेत्युक्तम् २२ निजमात्मीयनित्ययोरित्यमरः निजान्यात्मीयानिनस्वापेक्षयेतराणि चक्रादीनियमितैरायुधप्रवेकैरायुधमुख्यैर्वि
 द्रावितादैत्यदानवापेनतत्तथोक्तं तत् यद्वा निजं स ह जनस्वलक्षणमायुधम् इतराणि पृथक् स्थितानि चक्रादीनीति मे औरसारिणानि सर्गशत्रुणाहारिणा अनेन रूपेण प्रायेण प्रमायं वधः स्मृतो निरूपितः किं स्मृतो व
 धोयं किमिति कीदृशस्य मे पुत्रवधे समुद्यतस्य पुत्रहनुर्पोवधः शास्त्रेषु स्मृतो विहितः सोयमद्य प्राप्तः किंचेति २३ एवं विमृश्य बंधान्निवृत्तः किं नेत्याह एवमिति कमभ्यपतदित्यत उक्तम् मृसिंहं प्रति दैत्य
 कुंजरो दैत्यैः निदर्शनमाह अलक्षित इति अलक्षितः साहसिकः पतंगमः शलभः २४ द्विसप्तलोकैकारेः केवलं नुच्छीकरण भगवद्भक्तिवैशद्यात्तत्त्वत इति नेत्याह नतदिति सत्त्वधामानि बलज्ञान समाहारम्
 तौ पराक्रममूर्तौ वाज्रगदादौ तमः पानं पुरुषरूपेण अनेन जगदावरकतमः पानतो हरेरसुरभस्मीकरणं किमिति दर्शितम् अथोलोकविडं बयतो हरेरसुरेण सह समरप्रकारं वर्णयति तत इति २५ तस्य गदा शिक्षालाघ
 वं वक्ति सतस्येति हस्तोत्कलितः हस्ताद्वलित उत्तुतो वा २६ तस्य हरेर्विडं वनम् अजानताममराणां निरूपणप्रकारं वक्ति असाध्विति हतौ जसः भ्राष्ट्रावष्टंभा इव धनेन च्छदाच्छादनयेपाते तथा मेघच्छाया

दिविस्पृशत्कायमदीर्घपीवरग्रीवोरुवक्षःस्थलमल्पमध्यमम् ॥ चंद्रांशुगौरैश्क्षुरितं तनूरुहैर्विष्वग्भुजानीकशतैर्न स्वायुधम् २२ दुरासदं सर्वनिजेतरायुधप्र
 वेकविद्रावितदैत्यदानवम् ॥ प्रायेण मेऽयं हरिणौरसारिणावधः स्मृतोऽनेन समुद्यतस्य किम् २३ एवं ब्रुवंस्त्वभ्यपतद्रदायुधो न दक्षुः सिंहं प्रति दैत्यकुंजरः ॥ अल
 क्षितोऽप्यौपतितः पतंगमो यथानृसिंहौ जसिसोऽसुरस्तथा २४ नत द्विचित्रं खलु सत्त्वधामनि स्वतेजसा यो नुपुरापि वत्तमः ॥ ततो भिपद्याभ्यहनन् महासुरोरुषानृ
 सिंहगदयोरुक्मेगया २५ तं विक्रमं तं सगदंगदाधरो महोरगं ताक्ष्यं सुतो यथाग्रहीत् ॥ सतस्य हस्तोत्कलितस्तदासुरो विक्रिडितो यद्वदहिर्गरुत्मतः २६ असाध्व
 मन्यं तह तौ जसोऽमरा धनच्छदाभारतसर्वधिष्ण्यपाः ॥ तं मन्यमानो निजवीर्यशंकितं यद्वस्तमुक्तो नृहरिर्महासुरः २७ पुनस्तमासज्जतस्वङ्गचर्मणीप्रगृह्य वेगे
 न गतश्रमो मृधे ॥ तं श्येनवेगं शतचंद्रवर्मभिश्चरंतमच्छिद्रमुपर्यधो हरिः २८ कृत्वा दृहासं खरमुत्स्वनोल्बणं निमीलिताक्षं गृहे महाजवः ॥ विष्वक्स्फुरंतं
 ग्रहणातुरं हरिर्व्यालो यथासुं कुलिशाक्षतत्त्वचम् २९ द्वार्यूरवापात्यददारलीलयानस्वैर्यथा हिं गरुडो महाविषम् ॥ संरंभदुष्प्रेक्ष्य कराललोचनो व्यात्ता
 ननांतं विलिहन् स्वजिह्वया ३०

धां विलीना इव लुप्तोपमेयम् सर्वधिष्ण्यपाः सर्वनक्षत्रपयतः चंद्रादयो मराः तदसाध्वमन्यं तेत्यन्वयः तत्र हेतुस्तं मन्यमान इति नृहरेर्हस्तमुक्तोसुरः तं नृहरिं निजवीर्यं आत्मपराक्रमे शंकितं मन्यमानो भूदिति यत्तदि
 ति २७ हरेर्हस्तमुक्तोसुरः पराद्रवत् उताभ्यपतदिति संशयो मा भूदित्याह पुनस्तमिति आसज्जतसक्तो भूद्युद्धाय सन्नद्धो भूदित्यर्थः शतचंद्रवर्मभिश्चरंतं चंद्रवर्मभ्यां स्वङ्गचर्मणीति प्रकृतत्वात् भद्रं कर्णेभिः शृणु
 यामदेवा इत्यादि श्रुतेः ॥ छांदसाभिप्रायेणार्थप्रयोगः संभाव्यते च परिभ्रमणो शिक्षाप्रकर्षद्रष्टृणां द्वे एव बहूनि विदश्यत इत्यतो वा बहुवचनं युज्यते अच्छिद्रं निरवकाशमिति क्रियाविशेषणे नैतदेव सूचयति
 असुरवीर्यमाशंकमानो हरिः किमकरोदिति तत्राह हरिरिति २८ विष्वक्परितः स्फुरंतं भ्रमंतमित्यनेनापिशिक्षोत्कर्षध्वनयति हरिः पुनर्ग्रहणेनातुरमकरोदिति शेषः अनेनातुरस्वरं लक्षयति तत्र दृष्टं
 तमाह व्याल इति व्यालः सर्पः घननशीलत्वादासुः २९ ब्रह्मवररक्षणार्थमाह द्वारीति द्वार्यधस्तिरश्चीनदारुणि स्थित्वा उरावके उत्तानतया पात्य अत्रापि हस्वत्वं छांदसम् संरंभेण द्वेषादात्पंतिककोपेन
 दुष्प्रेक्ष्ये कराललोचने यस्य व्यात्ताननांतं विवृतवदनस्याधरोष्ठम् ३०

असृक्वसपाहधिरंबदुनाक्तेरूपिते अतएवारुणकेसराननेयस्यसत्तथोक्तः सहरिः सिंहः नकेवलमेनमेवहतवान् किंतुतदनुचरानासुरानित्याह नखांकुरेति ३१ अहन्हतवान्नसशस्त्रपाणिभिर्नखैः शस्त्रैः पाणिभिश्चहरेर्दोर्दणानांयूथानुपथान् निकराकृष्टान् तदवसरविक्रमवक्ति सटावधूताइति ३२ दिगिभादिगजामर्दजहुस्त्यक्तवतः प्रोत्सर्पतप्रोदसर्पत उद्रतेत्यर्थः ३३ सभावस्थानंतस्यवक्ति ततइति संभृततेजसराशीकृततेजसम् अलक्षितंनकेनापिदृष्टम् ३४ नन्वयंजयः केनापिनलक्षितः तदंकुरव्यक्त्यदर्शनादित्याशक्य पुरुषकोपोपशमनंस्त्रीणांमेव सुशकमितिभावेनसुरस्त्रीपुष्पवर्षप्रकारमाह निशम्येति लोकत्रयस्यमस्तकज्वरंशिरोरोमायमाणम् प्रहर्षातिरेकेणोत्कलितंविकसितमाननंयासांतास्तथाताः ३५ सुरस्त्रीवृष्टपुष्पसौरभ्याग्राणेनैकंचिच्छातकोपत्वादस्माकमभ्ययमवसरइतिमत्त्वानानादेवानांभसिविमानावलिसांकुल्यप्रकारंवक्ति तदेति ३६ सुराणामानकादुंदुभयः ३७ चंदभुवनानांचित्ताह्लादकरीस्तुतिरेवेतिभावेनब्रह्मादीनामुपक्रममाह तदुपव्रज्येति येषूर्वमुपगतंतत्रासतेब्रह्माह

असृक्वसात्तारुणकेसराननोयथात्रमालीद्विपहत्ययाहरिः ॥ नखांकुरोत्पाटितहृत्सरोरुहंविसृज्यतस्यानुचरानुदायुधान ३१ अहन्समंतान्नसशस्त्र पाणिभिर्दोर्दणयूथानुपथान्सहस्रशः ॥ सटावधूताजलदाः परापतन्नग्रहाश्चतदृष्टिविनष्टरोचिषः ३२ अंभोधयः श्वासहताविचुक्षुर्निर्होदभीतादिगिभाज हृदिशः ॥ द्यौस्तत्सटाक्षिप्तविमानसंकुलाप्रोत्सर्पतक्षमाचपदातिपीडिता ३३ शैलाः समुत्पेतुरमुष्यरंहसाततेजसासंकुभोनेरेजरे ॥ ततः सभायामुपविष्ट मुत्तमेनृपासनेसंभृततेजसंविभुम् ॥ अलक्षितंभैरवमत्यमर्षणंप्रचंडवक्रंनवभाजकश्चन ३४ निशम्यलोकत्रयमस्तकज्वरंतमादिदैत्यंहरिणाहतंमृधे ॥ प्र हर्षवेगोत्कलिताननामुहुः प्रसूनवर्षैर्वृष्टुः सुरस्त्रियः ३५ तदाविमानावलिभिर्नमस्थलंदिदृक्षतांसंकुलमासनाकिनाम् ३६ सुरानकादुंदुभयोहिजघ्निरेगंध र्वमुख्याननृतुर्जगुःस्त्रियः ३७ तदुपव्रज्यविबुधाब्रह्मेद्रगिरिशादयः ॥ ऋषयः पितरः सिद्धाविद्याधरमहोरगाः ३८ मनवः प्रजानांपतयोमंधर्वा प्सरचारणाः ॥ यक्षाः किंपुरुषास्तातवेतालाः सहकिन्नराः ३९ तेविष्णुपार्षदाः सर्वे सुनंदकुमुदादयः ॥ मूर्ध्निबद्धांजलिपुटाआसीनंतीव्रतेजसम् ॥ ई ङिरेनरशार्दूलं नातिदूरचराः पृथक् ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नतोस्म्यनंतायदुरंतशक्तयेविचित्रवीर्यायपवित्रकर्मणे ॥ विश्वस्यसर्गस्थितिसंयमानगुणैः स्वलील यासंदधतेऽव्ययात्मने ४१ रुद्रउवाच ॥ कोपकालोयुगांतस्तेहतोयमसुरोल्पकः ॥ तत्सुतंपाह्यनुसृतंभक्तंतेभक्तवत्सल ४२ इंद्रउवाच ॥ प्रत्यानीताः परम भवतान्नायतानः स्वभवगादैत्याक्रांतं हृदयकमलंत्वद्ब्रह्मप्रत्यबोधि ॥ कालग्रस्तं कियदिदमहोनाथशुश्रूषतांतेमुक्तिस्तेषांनहिबहुमतानारसिंहापरैः किम् ४३

यस्तंपृथगीडिरित्यन्वयः ३८ नातिदूरचराः किंचित्समीपवर्तिनः ३९ ४०, सत्रपृथक्हरिपृथक्लक्षणस्तुतिप्रकारंब्रूते नतोस्मीति गुणैः सत्त्वादिभिः स्वलीलयास्वरूपभूतलीलया अव्ययात्मनेति त्यवेहाय ४१ येनायमसुरोहतः सकोपकालोयुगातोयुगावसानोचितो नेदानीमत्यल्पासुरहनने तस्मात्कोपसंहृत्यानुसृतंशरणप्राप्तस्यसुतंप्रह्लादंभेत्यन्वयः ४२ इंपरम नस्त्रापनारभताभवतादै त्यहृतायज्ञेषुस्वभागाअस्मद्योग्यहविर्भागाः प्रत्यानीताइत्यन्वयः तपोबलेनदैत्येनाक्रांतंनिमीलितंचतवष्टंहंतववासयोग्यं हृदयकमलंप्रत्यबोधिविकसितप्रस्मार्कं भवतेतिशेषः विरक्तिभक्तिभ्यांरुद्रेश्वरीकर्तुयोग्योनान्येनेत्याशयेनाह कालेति नाथयदिदंस्वर्गादिस्थानंकालग्रस्तं कियत्सुखजनकंन किमपीतिमत्वाभजति तेषुश्रूषतांत्वासेवमानानांतिषांकरगतामुक्तिगपिबहुमतानहियस्मात्तस्मात् हेनारसिंहतेषांभक्तानांपरैर्धर्मादिभिः प्राप्तेः किमित्यन्वयः ४३

हेआदिपुरुषत्वं यदात्मतेजआत्मनोहरेज्ञानलक्षणं तेजस्तपोनोस्माकंपरमश्रेयसेआत्थ येनतपसाभालोचनरूपेणमहिम्नेदंसमस्तमात्मगतंव्याप्तं हेशरण्यपाल अमुनादैत्येनविप्रलुप्तंनष्टंतत्तपोज
मद्रक्षार्थं गृहीतवपुषानरसिंहात्मना पुनरप्यस्मान्प्रतिकटाक्षमन्त्रमंस्थाउद्धरिष्यामीतिशेषः तपआलोचनइतिधातोः यस्यज्ञानमयंतपइतिभुक्तेश्च भगवउज्ञानसाहस्यदस्यात्मतेजइत्यभेदवचनंयु
ज्यते विमलोपस्तिरोधानंनम्बरूपनामः ४४ योभवान्स्वविदीर्णवपावस्वविदारितांनान्तस्यदैत्यस्योदरादाच्छत् ऋच्छगतावितिधातोः श्राद्धान्यस्माकमगमयदित्यन्वयः ४५ योगसिद्धामणि
माच्छष्टैर्षलक्षणांगतियोगःपवनविजयःतपकायकुशलक्षणंतयोर्वनेन नानाविधोदपीयस्यसतथा ४६ पृथक्जगद्विलक्षणस्यहरेर्धारणयाऽस्वडोपासनयानुरुद्धांलब्धाविद्यामंतर्धानलक्षणाम्
४७ आसांस्त्रीणामर्थेदत्तानंद ४८ निदेशकारिणआज्ञाकारिणः ४९ हेपरेशत्वयाभिसृष्टायेनदैत्येननिषिद्धावयंप्रजा.नसृजामोवैसदैत्यस्त्वयैवतुइदानींभिन्नवक्षाःशेते तथायमवतारोजगन्मंगलं

॥ ऋषयऊचुः ॥ त्वंनस्तपःपरममात्थयदात्मतेजोयेनेदमादिपुरुषात्मगतंससर्ज ॥ तद्विप्रलुप्तममुनाद्यशरण्यपालरक्षागृहीतवपुषापुनरन्वमंस्थाः ४४
॥ पितरऊचुः ॥ श्राद्धानिनोधिवुभुजेप्रसभंतनूजैर्दत्तानितीर्थसमयेपितिलान्सहाद्भिः ॥ तस्योदरावस्वविदीर्णवपावआच्छत्तस्मैनमोभगवतेऽखिलक
र्मगोप्त्रे ४५ ॥ सिद्धाऊचुः ॥ योनोगतिंयोगसिद्धामसाधुरहार्षाद्योगतपोबलेन ॥ नानादर्पंतंनस्वैर्निर्ददारतस्मैतुभ्यंप्रणताःस्मोत्तसिंह ४६ ॥ विद्या
धराऊचुः ॥ विद्यांपृथग्धारणयानुरुद्धांन्यषेधदज्ञोबलदृढवीर्यः ॥ सयेनसंख्येपशुबद्धतस्तंमहानृसिंहंप्रणताःस्मनित्यम् ४७ ॥ नागाऊचुः ॥ येनपा
पेनरत्नानिस्त्रीरत्नानिहृतानिनः ॥ तद्वक्षःपाटनेनासांदत्तानंदनमोस्तुते ४८ ॥ मनवऊचुः ॥ मनवोवयंतवनिदेशकारिणोदितिजेनदेवपरिभूतसेतवः ॥
भवतास्वलःसउपसंहृतःप्रभोकरवामतेकिमनुशाधिकिकरान् ४९ ॥ प्रजापतयऊचुः ॥ प्रजेशावयंतपरेशाभिसृष्टानयेनप्रजावैमृजामोनिषिद्धाः ॥ सए
षत्वयाभिन्नवक्षास्तुशेतेजगन्मंगलंसत्त्वमूर्तेऽवतारः ५० गंधर्वाऊचुः ॥ वयंविभोतेनटनाट्यगायकायेनात्मसाद्वीर्यबलौजसाकृताः ॥ सएषनीतोभवता
दशामिमांकिमुत्पथस्थःकुशलायकल्पते ५१ ॥ चारणाऊचुः ॥ हरेतवांघ्रिपंकजंभवापवर्गमाश्रिताः ॥ यएषसाधुहृच्छयस्त्वयासुरःसमापितः ५२
॥ यक्षाऊचुः ॥ वयमनुचरमुख्याःकर्मभिस्तेमनोज्ञैस्तद्वहदितिसुतेनप्रापितावाहकत्वम् ॥ अनुजनपरितापंतत्कृतंजानतातेनरहरउपनीतःपंचतांपंचविं
श ५३ किंपुरुषाऊचुः ॥ वयंकिंपुरुषास्त्वंतुमहापुरुषईश्वरः ॥ अयंकुपुरुषोनष्टोधिकृतःसाधुमिर्यतः ५४ ॥ वेतालाऊचुः ॥ सभासुसत्रेषुतवामलंय
शोगीत्वासपर्यामहतीलभामहे ॥ यस्तांव्यनैषीदृशमेषुदुर्जनोदिष्ट्याहतस्तेभगवन्त्यथामयः ५५ ॥ किन्नराऊचुः ॥ वयमीशकिन्नरगणास्तवानुगा
दितिजेनविष्टिममुनानुकारिताः ॥ भवताहरेसृजिनोऽवसादितोनरसिंहनाथविभवायनोभव ५६

जगतिशुभसारभूतः जगतोमंगलमुद्दिश्यगृहीतोवा ५० नटोनटनंकथाबंधवचनं नाट्यशृंगारादिभावदर्शनं एतयोर्गायकाःएतदुक्तं नटनंतुकथाबंधनाट्यकं भावदर्शनमिति वीर्यबलौजसायेना
त्मसात् आत्माधीनाःकृताः कल्पतेसमर्थोभवति ५१ साधूनृहरंतीतिसाधुदृतःसज्जनारयस्तेपाशयआश्रयःसाधूनांहृदयंश्रयतितापदत्वेनोत्तवा समापितोविनाशंगमितः भवस्यापवर्गस्यत्यागो
यस्मात्तत्तथातद्भवात्संसारान्मोक्षोयस्मात्तत्तथेतिवा ५२ पंचताविनाशं हेपंचविंशचतुर्विंशानामव्यइतिशेषः ५३ किंपुरुषाःपुरुषाभासाः ५४ सत्रेषुसभासुसत्रकारिणः दिष्ट्यासुखंकर्तुं ५५ वेतनहीन
तथाक्रियमाणं कर्मविष्टिवृजिनंदुःखं करोतीतिवृजिनः कर्मार्थ.प्रत्ययः सअपसादितोऽपहत्यनाशितः विभवायसंसारान्मुक्तये ५६

वि० अ०

99

भक्त्यानुभक्त्यैव यथपायगर्जेद्राघ सेनानेतारिनाग्रेद्रयूथनाथः प्रकीर्तितइत्यभिधानं अनेनधनादिकमपिभक्त्युपबृंहितंसफलमित्युक्तंभवति ९ इतोपिभक्तिरेवहरेःप्रसादेप्रधानसाधनामित्याह विप्रदिति द्विषड्गुणाद्वादशगुणाएतैर्युक्तात् ज्ञानंचसत्पंचदमःशमश्चअमात्सर्प्यहीस्तितीक्ष्णसूया दानंचयज्ञश्चतपःश्रुतंचमहाव्रतंद्वादशब्राह्मणस्य एतेभ्यःप्रवरोद्वादशेभ्यःसर्वामपीमांपृथिवींप्रशिष्या त् मिमिद्वीभ्यामेकतोवाविशिष्टोनास्यसमोस्तीतिवेदितव्यइत्येतेभक्तिमतएवसंभवतिनान्यस्यकचित्संभवेप्यंतोनतेभ्योर्थःस्यात् अनेवंविन्महत्पुण्यकर्मकरोति बद्धास्याततःक्षीयतएवेतिश्रुतेः तस्माद्भक्तिरेवप्रयोजिकेतितात्पर्यं सकलंमनआदिकंपुनातिविषयोपरक्तंमलंनिरस्यदर्पणवत्स्वच्छकरोतिजगत्पुनातीतिवा यस्तुविज्ञानवान्भवतिपुक्तेनमनसासदा तस्येन्द्रियाणिवश्यानि सदश्वाइवसारथे रितिश्रुतेःअन्यत्रबाधकमाह नत्विति भूरिमानोहंकर्तेत्यभिमतानैवपुनातीत्यन्वयः समर्थमन्यसेयच्चकुंतीपुत्रंवृकोदरं तन्मिथ्याहिनमेकत्वंप्रभावंवेत्थभारत मत्समोहिगदायुद्धेपृथिव्यांनास्तिभारत ना सीत्कचिदतिक्वांतोभषितावानकश्चेत्यादिभारतेदुर्योधनोक्ताहंकारप्रतीतिरेवंविधोभूरिमानइत्यर्थः नाविरतोदुश्चारिताभाशतोनासमाहितः नाशांतमानसोवापिप्रज्ञानंनैवमाध्यादितिश्रुतेः शमोदमस्तपः शौचंभ्रांत्यार्जवविरक्तता ज्ञानविज्ञानसंतोषाःसंत्याज्येपिद्विषड्गुणाइतिकेचित् सत्यंदमस्तपःशौचंसंतोषोऽहीःक्षमार्जवं ज्ञानंशमोदयाध्यानंविप्रस्यैतेद्विषड्गुणाइतिकेचित् असंप्रदायज्ञैरुक्तत्वादत्रनग्राह्य मेतन्मतद्वयमिति १० ननुश्वपंचवरिष्ठमितीदमसंभावितंवर्णहीनत्वेनतत्कृतसपर्यास्वीकारानुपपत्तेर्नाहंतथाप्रियजमानहविर्वितनैरित्यादावन्यथाकथनाच्चेतितत्राह नैवेति अयंप्रभुरविदुषोज्ञानोपदेशान धिकारिणः पूर्ववीर्णपुण्यनिचयास्तज्ज्ञानेनयथार्थतत्त्वज्ञानिनोवर्णहीनाज्जनान्मानं पूजावृणीतेस्वीकरोति इतियत्तदात्मनोर्थेअप्राप्तप्राप्तयेनैवेत्यन्वयः कुतइत्यतउक्तं निजेति निजलाभेननित्यानंदेन

मन्येधनाभिजनरूपतपःश्रुतौजस्तेजःप्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः ॥ नाराधनायहिभवंतिपरस्यपुंसोभक्त्यातुतोषभगवाननुयूथपाय ९ विप्राद्विषड्गु णयुतादरविंदनाभपादारविंदविमुखाच्छ्वपंचवरिष्ठम् ॥ मन्येतदर्पितमनोवचनात्मगेहप्राणःपुनातिसकलंनतुभूरिमानः १० नैवात्मनःप्रभुरयंनिजला भपूर्णोमानंजनादविदुषःकरुणोवृणीते ॥ यद्यजनोभगवतेविदधीतमानंतच्चात्मनेप्रतिमुखस्यथामुखश्रीः ११

पूर्णइति हेतुगर्भविशेषणं कोह्येवान्यात्पयोवैभूमातत्सुखमित्यादिश्रुतेःननुस्नार्थाभावेसपर्यास्वीकारोकिंकारणमितितत्राह करुणइति करुणयतीतिकरुणः देवस्यैषस्वभावोयं यमेवैषवृणुतेइत्यादि श्रुतेःकर्मणःक्षणभंगुरत्वात् कृपयातत्फलप्रदानायतत्स्वीकारोपचारइतितात्पर्यं विद्वद्भिःक्रियमाणं मानंस्वार्थमपि किंनस्यादित्याशंक्यविशेषमाह यद्यादिति विद्वद्विद्वद्भेदमंतरेणसमानोजनःभगवतेय चन्मानंविदधीततत्तदात्मनेचस्वप्रयोजनायैवेत्युपगतव्यं अत्रदृष्टांतमाह प्रतिमुखस्येति तथालंकृतमुखश्रीर्दर्पणादौप्रतिफलितस्यप्रतिबिंबलक्षणमुखस्यस्वालंकारमंतरेणश्रीर्लभ्यतेतथास्वाबिंबभूतपर मात्मनोनिर्दोषगुणराशिग्यानलक्षणमानेनतत्प्रतिबिंबत्वात्स्वस्यापिनिर्दोषसुखलक्षणश्रीर्लभ्यतइत्यर्थः अनेनब्रह्मादिजीवराशिरत्यंततुच्छीभूतइतिसूचितं श्वपचादपिकष्टत्वंब्रह्मेशानादयःसुराइत्यादेः अयंतुनरसिंहआत्मनएवनप्रभुःकिंतुसर्वस्याप्यतोखंडैश्वर्यत्वात् चक्रवर्तीकरमिवाविदुषोजनान्मानंवृणीते अनेनविद्वज्जनमानांगीकारोव्याख्यातःस्वतःसिद्धत्वात्ननुजनपदादर्थदानादिनाराज्ञःस्वप्रयो जनोपलब्धिवदीश्वरस्यापितथास्वात्किनेत्याह निजेति ननुमच्चःकिमीश्वरइतितत्राह करुणइति कस्यार्थमानकरणमितितत्राह यद्यादिति कथमिवयथामुखस्यमुखस्यस्वामिनोराज्ञोमानलक्षणा श्रीप्रतिमुखस्यराजमुखमनुवर्तमानस्यजनपदस्यपरोषद्रवराहित्येनधनधान्यादिसमृद्धिलक्षणाश्रीर्भवति तथाहरिविषयाक्रियमाणामानश्रीरनुरक्तजनस्य संसारशृंखलान्मोक्षलक्षणाश्रीर्भवतीत्यर्थः । बल शानंदज्ञोज्येत्यादेः । ननु हरेर्जन्मादिमन्वेनविशेषमाहात्म्यायोगात्देवदत्तवदतोपुक्तंविप्रादितरजनपरिगृहीतत्वमितितत्राह नैवेति अयंनृसिंहआत्मनोदेहात्प्रभुःप्रभूतउत्पन्नानैवकिंतुस्वभात् दृष्टत्वा

दितिशेषः अदेहस्य जनमायोगाद् जननवद्वयविषयसुखानुभवोपपत्तेरतः कथं हरेर्विषयानुभूतिरिति तत्राह निजेति सत्यं परतश्चेत्प्राप्तिर्नायं तथा निजोऽभ्यस्य स तथा स्वतः सिद्धानुभवश्च पू
 षोऽप्याप्तश्च न हि व्याप्तस्य परिच्छिन्नगर्भवासादिकं युज्यते । प्रादेशमात्रं पुरुषमित्यादौ परिच्छेदप्रतीतिरिति चेत् तस्यां तिसृषिं सूक्ष्ममिति श्रुतेराकाशवदुपपत्तेरुपाधिकल्पनायामनवस्थादिदोषोपपत्तेरतः
 स्वभृत्यभाषितं सत्यं कर्तुं स्वस्य सर्वत्र व्याप्तिं दर्शयितुमिदं त्रज्जातवद्वर्शनमसुरजनमोहार्थमित्यादि ज्ञातव्यं स्वभृत्यभाषितस्य सत्यकरणायेत्येतत्कथमवगतमिति तत्राह मानमिति अविदुषः स्वरूपाज्ञा
 निनोऽस्माज्जनान्मानं वृणीतेन केवलमस्मज्जनान् कर्तुं सर्वस्मादपि योग्यादित्याशयेनाह यद्यदिति शेषं पूर्ववत् श्वपचोपि भक्तएव वरीया आभक्तस्तस्य द्वेषित्वेन दंभार्थत्वेन विहितपूजाया अस्वीकारादित्य
 तोवाह नेति अयं हरिरविदुषो नित्याज्ञानिनोऽसुरजनादात्मनः स्वस्यमानं लोके दंभमिप्रायेण कृतपूजानैव वृणीते प्रत्युतानर्थं च करोतीत्याह करुण इति कृविक्षेप इति धातोः असुरजनीनरसनशीलत्वाद्
 धंतमएव प्रापयतीत्यर्थः परापूर्वेषामिति श्रुतेः तस्मादसुरजनकृतसर्पानर्थं ज्ञननीत्याशयेनाह यद्यदिति आत्मने अनर्थायेति शेषः यथामुखश्रीः प्रधानभट्टयोग्यश्रीः प्रतिभुसस्यात्परपतिभट्टस्या
 नर्थाय मरणलक्षणाया स्यादिति शेषः ११ तस्माद्वक्तिरेव प्रयोजिकेत्याह तस्मादिति यस्माद्विच्यमहिमत्वात्सर्वात्मनेश्वरस्य स्वरूपं स्तोतुं शक्नोमि तस्माद्विगतविक्रवो निर्धूतचापल्यो हं यथामनीषम्
 स्यादृणामीत्यन्वयः स्तुतेः फलमाह नीच इति अजयाप्रकृत्यानीचगुणविसर्गसंसारमनुप्रविष्टं पुमान्येनानुवर्णितेन गुणसंकीर्तनेन पूयेत शुद्धो भवति हि यस्मानेन संसारमोक्षो भवतीत्यर्थः १२ यथामनी

तस्मादहं विगतविक्रव ईश्वरस्य सर्वात्मनानहिगृणामि यथामनीषम् ॥ नीचोऽजयागुणविसर्गमनुप्रविष्टः पूयेत येन हि पुमाननुवर्णितेन १२ सर्वे ह्यमी वि
 धिकरास्तव सत्त्वधाम्नो ब्रह्मादयो वयमिवेशनचोद्विजंतः ॥ क्षेमाय भूतय उतात्मसुखाय वास्य विक्रीडितं भगवतो रुचिरावतारैः १३ तद्यच्छमन्युमसुरश्च ह
 तस्त्वयाद्यमोदेतसाधुरपि वृश्चिकसर्पहत्या ॥ लोकाश्च निर्वृतिमिताः प्रतियांतु सर्वे रूपं नृसिंहविभवाय जनाः स्मरंति १४

पंगुणामीत्युक्तं विवृणोति सर्व इति अमी वयं ब्रह्मादयश्च सर्वे सत्त्वधाम्नस्तव विधिकरा हि विष्णोस्तिष्ठन्ति प्रदिशा विधर्मणीति श्रुतेः तत्र विशेषोस्ति यथा वयं उद्विजंतस्तथा ब्रह्मादयो नैवोद्विजंतः प्रधानभक्तत्वा
 त्कुत एतद्वयं विज्ञापयत इति तत्राह क्षेमायेति अस्पहरे रुचिरावतारैः विक्रीडितं अस्य जगतः क्षेमाद्यनेकप्रयोजनाय स्यादिति यदनेनास्मान्निधनेनास्माकमुद्वेगो ब्रह्मादिरक्षणेन तेषामनुद्वेगश्चापयत इत्य
 र्थः १३ अथैवं कर्तव्यमित्याह तद्यच्छेति अद्य त्वया सरोहतश्च यस्मात्तस्मान्मथ्नातिकलुषीकरोति ज्ञानमिति मन्युः कोपः इतरेषामेवं विधो हरेस्तु स्वेदाधरस्फुरणादिविडंबनलक्षणादिस्तं यच्छसंह
 रप्रसन्नभावं दर्शयेत्यर्थः मन्युं च त्वद्विषयं ज्ञानं च यच्छानुगृहाणेत्यर्थः अनुभवबोधन इति धातो रिति वा त्वद्विषयं पूजालक्षणयज्ञमिति वा मन्युः कोपे क्रतौ पुद्वे इत्याभिधानं सज्जनानं दाकांक्षापि भगवत्प्र
 सादकरीत्याशयेनाह मोदेतेति वृश्चिकसर्पलक्षणासुरहननेन साधुः सज्जनोऽपि मोदेतसाधुरपि मोदेतेति वा योगविभागः वृश्चिकसर्पलक्षणासुरहत्या निर्वृतिमानंदमिताः प्राप्ताः सर्वे लोकाः प्रतियांतु
 स्वगृहमिति शेषः गत्वा किं कुर्वतीति तत्राह रूपमिति हेनृसिंहजनाः तव नृसिंहाकारं रूपं दुरितनिवृत्तिलक्षणाया विभवाय स्मरंतीत्यन्वयः साधुरहिंसापरोपिवृश्चिकादिहत्यामोदेत किपुनः सर्वलोकोपद्रव
 कृत् असुरहत्या तोवाह मोदेतेति हत्यामिति पाठे साधुः शास्त्रतत्त्वज्ञो दुष्टवृश्चिकादिहत्यां यथामोदेत तथाहमपि भगवद्वेषित्वेन दुष्टत्वात्पितृहत्यामोद इत्यभिप्रेत्य तोवाह मोदेतेति नृसिंहसंबोधनं ना
 मकरणाभिप्रायेणेति ज्ञातव्यं १४

पूर्वमज्ञातनामत्वादितितवकोपाकुलरूपदर्शनाद्गीत्यालोकस्यस्मरणंनसंभाव्यतइतितच्छमनंकर्तव्यमित्युक्तं तन्ममज्ञाततत्त्वस्यविषयोनभवति ममभयंसंसारचक्रादित्याह नाहमिति भयानकस्य
 तैतवृक्षपात्रविभेभीत्यन्वयः कीदृशात् जिह्वेवकेअग्निपुक्तेनेत्रेयस्यतत्तथा जिह्वाभ्रुकुट्टारभसौयस्यतत्तथाउग्रेदंष्ट्रेयस्यतत्तथा जिह्वाग्निनेत्रंजिह्वाभ्रुकुट्टारभसंचउग्रदंष्ट्रचतत्तथा तस्मादांत्रमेवसक्
 मालायस्यतत्तथा तस्मात्क्षतजेनरुधिरैणसिक्ताः केसरायस्यतत्तथा शंकुवत्स्थूणवत्स्तब्धौकणौयस्यतत्तथा क्षतजकेसरंचशंकुकर्णचतत्तथा तस्मात् निर्हादेनभीतादिगिभादिग्गजायस्यतत्तथातस्मात्
 अरिभिर्दिनस्वाग्राणियस्यतत्तथा तस्मात्अरीन्भिन्दंतीत्यरिभिर्दिनस्वानामग्राणि दुःसहंचोग्रंचसंसारचक्रंचयत्तेनसहकदनात् हिमालक्षणाद्युद्धादुशत्तमसत्यकाम भीतानांअपवर्गभीतिजनकसंसारनाशनं
 अरणंशरणं समियांयामि १५ १६ देवादियोनौसुखसंभवात्तस्मात्संसारचक्रात्कथंविभेषीतितत्राह यस्मादिति देवादिसकलयोनिषुप्रियस्यवियोगोऽप्रियस्यसंयोगः तयोर्जन्मयस्यसतथा सचशोकाग्नि
 स्तेनप्रियादिवियोगादिनाजन्मनाच यःशोकाग्निस्तेनवा दह्यमानोहंयत्तदुःखपरिहारलक्षणंऔषधकर्मतदपिदुःखरूपमितिमत्वा अतद्विया नतद्वीरतद्वीस्तयादुःखपरिहारौष धाज्ञानेनभ्रमामिकुत्रगतेनकेनौ
 षधेनवामेसुखंस्यादित्यनवस्थितिं प्राप्नोस्मीति यस्मात्तस्मादिदमेवसंसारनाशनमितिमत्वाभवंतंभार्यये किंतत्राह वदेति तवदास्यलक्षणंयोगमौषधंवदानुग्रहाणेत्यन्वयः १७ मदु पासनाद्युपायमंतरेणदास्य

नाहंविभेम्यजिततेतिभयानकस्यजिह्वाग्निनेत्रभ्रुकुट्टारभसोग्रदंष्ट्रात् ॥ आंत्रलज.क्षतजकेसरशंकुकर्णान्निर्हादभीतदिगिभादरिभिन्नस्वाग्रात् ॥ १५ ॥
 त्रस्तोस्म्यहंकृपणवत्सलदुःसहोग्रसंसारचक्रकदनात्कृशतांप्रणीतः ॥ बद्धःस्वकर्मभिरुशत्तमर्तेप्रिमूलंभीतापवर्गमरणंसमियांकदानु १६ यस्मात्प्रिया
 प्रियवियोगसयोगजन्मशोकाग्निनासकलयोनिषुदह्यमानः ॥ दुःखौषधंतदपिदुःखमतद्वियाहंभूमन्भ्रमामिवदमेतवदास्ययोगम् १७ सोहंप्रियस्यसुहृदः
 परदेवतायालीलाकथास्तवचृत्सिंहविरिंचगीताः ॥ अंजस्तराम्यनुगृणन्गुणविप्रमुक्तोदुर्गाणितेपदयुगालयहंससंगः १८ बालस्यचेहशरणंपितरौनृत्सिंह
 आर्तस्यचागदमुदन्वतिमज्जतो नौः ॥ तप्तस्यतर्पणविधिर्यादिहांजसेष्टस्तद्वत्प्रभोतनुभृतांत्वदुपासकानाम् १९ यस्मिन्यतोयर्हिचयेनयस्ययस्मैयथायमुत
 यस्वपरःपरोवा ॥ भावंकरोतिविकरोतिपृथक्स्वभावःसंचोदितस्तदखिलंभवतःस्वरूपम् २०

मानेणतवकिंस्यादित्याशंक्य बहुमयत्नसाध्यामुपासनामंतरेणोपायोस्तीत्याह । सोहमिति गुणमयसंसारद्विप्रमुक्तःपादयुगलमेवाल्यमाश्रयोयेपातेतथा तेचहंसानिःसंगाःपरमहंसास्तेषांसंग.सेवालक्ष
 णोयस्यसतथा । दुर्गाणिकलत्रादीनिनरकाणिवा १८ नृत्सिंहआर्तस्येत्यनेनसंध्यकरणेनदृष्टांतदार्ष्टीतिकयोर्महद्वैलक्षण्यमस्तीतिज्ञापनायाज्ञानजनबुद्धयवतारायचेतिज्ञातव्यं निदाघतप्तस्यजलादि
 नात्तर्पणविधिराप्यायनलक्षणपरिहारः ज्वराद्यभिभूतस्यज्वरादिपरिहारप्रकारोयत् इष्टः इष्टसाधनंच १९ ब्रह्माचन्यतमइष्ट.किंनस्यादित्याशंक्यकर्तृत्वाद्यभिमतस्यब्रह्मादेःसत्तायाअपिपदायदधीनत्व
 प्रामाणिकं तदासर्वस्माद्दरेरेष्टत्वंकिंवक्तव्यमितिभावेनाह यस्मिन्निति अपरःकुलालादिर्यःपरोब्रह्मादिर्वापस्मिन्नधिष्ठानेस्थित्वायतोमृदादेर्यर्हिंयस्मिन्कालेयेनचक्रसलिलादिना यस्यादृष्टादेःसहायेनयस्मैज
 लाहरणार्थं यथाविधिना।र्यभावंघटादिपदार्थं करोतिविकरोतिसामान्यतोविशेषतोवा कीदृशःपृथक्स्वभावःकार्याद्वैलक्षण्यस्वरूपःसंचोदितस्त्वादृशेनपुरुषेणप्रेरितः तदखिलंकार्यकारणलक्षणंसर्वभवतः
 स्वरूपंचत्वदधीनसत्तात्मकमित्यन्वयः कर्तृकर्मक्रियादीनांसत्तावृत्तिस्तथैवच विण्वधीनंयत् सर्वसर्वरूपस्तदुच्यतइतिवचनान्नाभेदोत्रेतिबोद्धव्यम् २०

संसारचक्रमन्त्रयाजनिता श्रीहरिप्रसादविनादुस्तरं प्रसादश्चानिष्टहीतमनसां दुःसाध्यो मनोमयत्वात् संसारचक्रस्यातः स एव संपाद्य इत्याशयेन संसारस्वरूपं निरूपयति मायेति चित्प्रकृत्याभिमतमायाप्रकृतिरुदितगुणानुमतेनोद्भूतरजआदिगुणानुसारिणा कालेन मेरितेनादृष्टेन च सहकारिणा पुंसो जीवस्य कर्ममयं नानाविकारकोशमतएव बलीयो निगृहीतुमशक्यं छंदोमयं संकल्पविकल्पलक्षणेच्छात्मकं यन्मनःसृजति हेअज तन्मनोमूलं संसारचक्रं त्वदन्यस्त्वदनुग्रहरहित पुरुषः कोतितरेत् न कोपीत्यन्वयः केवलात्पारिकरोपेतस्य बलाधिक्यं स्यादित्यभिप्रायेणाह अजयेति अजयाप्रकृत्यापिताः कल्पिताभिन्नवर्तिनामनसा सहषोडशेंद्रियाणि पंचमाणा एवारादलस्थानीया यस्य तत्तथातत् २१ मन एव मनुष्याणां कारणं बंधमोक्षयोरिति श्रुतेः सम्यक्निपुक्तमुक्तिनिमित्तं च त्वदनुग्रहेण स्यादित्याशयेनाह सत्त्वमिति यस्त्वं स्वधाम्ना नित्यं विजिता आत्मनो देहस्य गुणा जनेनादिलक्षणाधर्मा जीवस्य बाहुः स्वादिलक्षणा येन स तथा यश्च कलयति जानाति सर्वमिति कालो वशीकृता स्वसमवेता विसृज्यस्य सुरनरादिना विधस्य जगतो विसर्गशक्तिर्विबिधसृष्टिर्धर्मस्मिन्स तथा हेईश्वर सत्त्वषोडशारे संसारचक्रे लिंगशरीरे वा अजया विसृष्टमुत्पन्नमतएव दुःखेन निष्पीड्यमान तत्परिहाराय शरणं प्रपन्नं मां ततोपकर्ष उत्तर विभो समुद्रपथसमर्थ २२ त्वया कस्मात्स्वर्गाद्यैश्वर्येणैतदित्याशंक्य तस्य न श्रत्वा दित्याशयेनाह दृष्टा इति अखिलानां धिष्यमानानां मित्रादीनां विभवो हिरण्यलक्षणोर्थः अस्मत्पितुर्हिरण्यकशिपोः कुपितहासो

मायामनःसृजतिकर्ममयं बलीयः कालेन चोदितगुणानुमतेन पुंसः ॥ छंदोमयं यदजयार्पितषोडशारं संसारचक्रमजकोतितरेत्त्वदन्यः २१ सत्त्वमिति विजितात्मगुणः स्वधाम्ना कालो वशीकृतविसृज्यविसर्गशक्तिः ॥ चक्रे विसृष्टमजये श्वरषोडशारे निष्पीड्यमानमुपकर्षविभो प्रपन्नम् २२ दृष्टामयादिविविभो खिलधिष्यपामामायुः श्रियो विभव इच्छति यान्जनो यम् ॥ येस्मत्पितुः कुपितहासविजृम्भितभूविस्फूर्जितेन लुलिताः स तु ते निरस्तः २३ तस्मादमूस्तनुभृता महमाशिषो ज्ञायायुः श्रियं विभवमैन्द्रियमा विरिंचात् ॥ नेच्छामिते विलुलिता उरुविक्रमेण कालात्मनोपनयमां निजभृत्यपार्श्वम् २४ कुत्राशिषः श्रुतिसुखामृगतृष्णरूपाः केदं कलेवरमशेरुषजां विरोहम् ॥ निर्विद्यते न तु जनो यदपीह विद्वान्कामानलं मधुलवैः शमयन्दुरापैः २५ कांहरजः प्रभव ईशतमो धि केस्मिन्जातः सुरेतरकुले कृतवानुकंपा ॥ न ब्रह्मणो न तु भवस्य न वैरमायायन्मेर्पितः शिरसि पद्मकरप्रसादः २६

दुर्हासस्तेन विजृम्भितयोः स्फुरितलक्षणयोर्भुवोर्विस्फूर्जितेन विकासविशेषेण लुलिता विनाशिताः स तु हिरण्यकशिपुरापिते त्वया २३ यस्मात्क्षणभंगुरास्तस्मात्ज्ञानित्या इति जानन्नौ द्रियश्रोत्रादीन्द्रियभोगयोग्यमिन्द्रियस्य विद्यमानं वा आविरिंचात् विरिंचयितं । निजभृत्यानां मुक्तानां पार्श्वम् २४ इतोपि संसारसुखेयमित्याह कुत्रेति श्रुतिकर्णसुखयंतीति श्रुतिसुखाः मृगतृष्णरूपा ऊष्मादक सदृशाः अशेषाणां रुजारोगाणां विशेषेण रोहोयस्मात्तत्तथा दुरापैर्मधुलवैरुदविदुक्लपैः सुखलेशैः कामाग्निशमयन् शान्तिं कर्तुमिच्छन् यदपि पर्यायेण कलेवरं विषयसुखं चेत्पुमयं न श्वरं विद्वानयं जनः इहो भयस्मिन्नपि न तु निर्विद्यते निर्वेदं नैव प्राप्नोतीत्यन्वयः २५ हरेर्भक्तवात्सल्यं प्रकटयन् ब्रह्मादस्तत्त्वज्ञानविधुर इवा योग्यजनमोहायाह काहमिति हेईश्वर तमोगुणप्रचुरे रजोगुणोत्पत्तिहेतौ अस्मिन् सुरेतरकुले असुरकुले जातो हं क । भक्तानुग्रहलक्षणात्तवानुकंपाक । मिथो विरुद्धस्वभावत्वात् । किंचोद्यमनेति तत्राह । न ब्रह्मण इति । निरंतरसेवामेदुरत्वेनेतरस्यादधिकोदयोपीदानीं रमादीनां शिरसि नार्पितो ममाशिरसितपद्मकरः पद्मोदरप्रभावत्याणि निधानलक्षणः प्रसादोर्पित इति यत्तस्माच्चित्रं तव चरितमित्यर्थः । श्रीब्रह्मब्राह्मीवीन्द्राहित्रिकतस्त्रीपुरुषुताः । तदन्ये च क्रमात्सर्वे सदा मुक्तौ ह्येतावपि । हरिभक्तौ च तज्ज्ञाने सुखे च त्विमेव तु परतः स्वतः कर्षतो वानकं चित्तदन्यथेति वचनादुक्त एवार्थ इति २६

सेवाधिक्यमेव फलाधिक्ये कारणं नत्वभिजात्यादिकमित्यभिप्रेत्याह नैवेति यथा जंतोर्यापरावरमतिस्तथैषाभवतो न स्यान्न तु कुत आत्मसुहृदः तदेतत्प्रेयइति श्रुतेः लोकेयद्यप्याभिजात्यादिकं परावरत्वे निमित्तं तथापि लोकविलक्षणमहिमत्वात् भवतः प्रसादः जगतः संसेवया सेवानुगुणः फलाधिक्योदयः स्यात् यावत्सेवापरेतच्चेतावत्सुखविशेषतेति स्मृतेः परावरत्वं च सेवानिमित्तं शुचीनां श्रीमतां हेतुः भ्रष्टोभिजायते इति वचनात् २७ नन्वेवं सेवानुरूपफलोदये शास्त्रीये सिद्धे त्वेकं करोषीति तत्राह एवमिति फलोदयस्य सेवानुविधायित्वान्न सोहं तव भृत्यसेवा कथं नु विसृजेमपहि तत्त्वादि त्वत्तद त्यागे कारणमाह । एवं जनमिति । प्रमवाहिकूपे जन्माख्यसर्पविषकलिलसंसारगते पतितं कामाः विषयास्तानाभिकामयत इति कामाभिकामस्त जनमनु तस्य जनस्य प्रकर्षेण सगः जन्मलक्षणस्तस्मान् प्रय तन् आत्मसात्कृत्यात्मीयेष्वेक इति बुद्धिं कृत्वा सुरार्षिणा गृहीतो नु गृहीतो यः सोहमिति यस्मात्तस्मादिति शेषः २८ स्वभृत्यभाषितमृतं कर्तुं स्तंभादभूदित्यत्सूचितं पूर्वत्र तदिदानीं स्पष्टमाह अन्त्यापे ति मत्प्राणरक्षणं ममपितुर्वधं च स्वभृत्यनारदः ऋषिवाक्यं च असद्विधित्सुः खड्गं प्रगृह्य हिरण्यकशिपुर्दिमदपर ईश्वरोऽस्ति सत्त्वामवनु तस्य तव कंशिरोहरामीति यदवोचत् तच्च कृतं विधातुं अयमवनाम्नातिमन्य इत्यन्वयः २९ भूविजृम्भणाविभ्रांशितेन्द्राद्यैश्वर्यस्य मत्पितुर्हननमस्माकंचित्रं चेदपि न तव चित्रं तस्य जगत्पेकत्वात् जगच्च त्वत्सृष्टं त्वत्प्रविष्टं त्वदधीनसत्ताकमतः स्तंभादाविर्भावोपियुक्त इत्याह एवमिति अयमर्थः श्रुतजगत्त्वमेव नान्यः कुतः एकः प्रधानः प्राधान्यं च कुतो गम्यत इति तत्राह । अमुष्य इति । अमुष्य जगत आद्यंतयोः रूपत्वेः पूर्वविनाशादूर्ध्वं च मध्यतः स्थितिकाले च त्वमेवावस्थासिमानि

नैषा परावरमतिर्भवतो न नु स्याज्जंतोर्यथात्मसुहृदो जगतस्तथापि ॥ संसेवया सुरतरोरिव ते प्रसादः सेवानुरूप उदयो न परावरत्वम् २७ एवं जनं निपतितं प्रभ वाहिकूपे कामाभिकाममनुयः प्रपतन् प्रसंगात् ॥ कृत्वात्मसात्सुरार्षिणा भगवन् गृहीतः सोहं कथं नु विसृजेत व भृत्यसेवाम् २८ मत्प्राणरक्षणमनंतपितुर्व धं च मन्ये स्वभृत्यः ऋषिवाक्यमृतं विधातुम् ॥ खड्गं प्रगृह्य यदवोचदसद्विधित्सुस्त्वामीश्वरो मदपरोऽवतु कंहरामि २९ एकस्त्वमेव जगदेतद मुष्ययत्त्वमाद्यंत योः पृथगवस्यसि मध्यतश्च ॥ सृष्ट्वा गुणव्यतिकरं निजमाययेदं नानेव तैरवसितस्तदनु प्राविष्टः ३० त्वं वा इदं सदसदीश भवांस्ततो न्यो मायायदात्मपरबुद्धिरि यं ह्यपार्थो ॥ यद्यस्य जन्मनिधनं स्थितिरीक्षणं च तद्वै तदेव खलु कालवदुष्टितर्वोः ३१

तिनिर्णीतोऽसि शास्त्रत इति यस्मात् ननु जगतस्त्वद्विकारत्वेन तद्विवर्तत्वेन वा त्वदवसानं युक्तमत्राह । पृथगिति । भिन्नत्वेनेत्यर्थः पुनः सृष्टिकाले निजमायया रवसायर्थेन स्वाधीनया चिद्विचित्रकृत्या च दं गुणव्यतिकरं जगत्सृष्ट्वा तदनु प्राविष्टस्त्वर्तौ भैः पदार्थैर्निर्मितैः नानेव भिन्न इव न तु भिन्न इत्यवसितोऽसीति यत्तस्माच्च । प्रतिदशमिव नैकधारकमेकमिति स्वोक्तेः इन्द्रो मायाभिः पुरुषपदं यन इति श्रुतेश्च नेह ना नास्तिकिचेनेत्यादि श्रुत्या नानात्वस्य निषिद्धत्वात् नानेवानुविधावतीत्यादिनानर्थहेतुत्वाच्च भेददृष्टेः ३० हरेर्जगदन्यत्वस्य स्पष्टमप्रतीतिः तदर्थं पूर्वपद्योक्तं विशदयति । त्वं वा इति । हे ईश इदं सदसच्च राचरलक्षणं जगत्त्वं । सत्तायाभापित्वदधीनत्वादप्यपदेशो न तादात्म्यात् । तत्त्वतस्तदात्मत्वं किं न स्यादिति तत्राह भवानिति ततो जगतो भवानन्योऽपि स्वतो भिन्नोऽपीत्यर्थः मत्स्वातंत्र्यवज्जगत्स्वा तंत्र्यमपि किं न स्यादुभयोर्भेदोऽपि दृढतरः स्यादिति तत्राह मायेति आत्मेत्युपलक्षणं आत्मानात्मलक्षणस्य प्रपंचस्य परत्वबुद्धिः स्वातंत्र्यज्ञानं यत्सेवमायाऽविद्यमाना कुत इति तत्राह अपार्थेति । श्रीनारायणस्य त्वत्स्वातंत्र्यज्ञानं यथा पुरुषार्थसाधनं तथान्यस्य स्वातंत्र्यज्ञानमनर्थहेतुरिति उभयं हि शब्देन सिद्धमिति दर्शयति स्वतंत्रजीवात्मकत्वात् स्वतंत्रं जगदित्यतो वाह मायेति आत्मनो जीवस्य परत्वबुद्धिः जीवस्य परत्वमेव यथात्मना यज्जन्मादिकं किपते तदमेनापि कर्तव्यम् । तदनुभवविरुद्धमतो यद्यदधीनं जन्मादिकं तद्वस्तु तदेवेति प्राधान्यविवक्षया अभेदव्यपदेशोपपत्तेरिति प्रकारांतरेण तद्वद्विद्वाह यद्यस्येति

अयमर्थः यस्य जगतो जन्मादिकं यच्च धीनंतज्जगत्तदेवेत्युच्यते इति यत्तस्याज्जगत्प्रमवेत्यर्थः । अस्मिन्नर्थे दृष्टांतमाह । खल्विति उष्टितवोः वृक्षदाहवृक्षयोः कालवत् कालाधीनत्ववत् एतदेवाचार्यैः सम्यग्विवृतं यथा वृक्षश्च वृक्षदाहश्च देवकालाधीनत्वादेव कालश्चेत्युच्यते एवं च स्वधीनत्वात् सर्वस्य सर्वमित्युच्यते स्वतस्तद्विज्ञोपीति । उषदाह इति यातुः । अत्र खलुशब्दः साक्षादेक्यनिषेधवर्तते अलंखल्वोः प्रतिषेधयोः । भाषां कवेति सूत्रात् अलंभैक्यकथानिष्ठत्वमित्यर्थः य एष आदित्ये पुरुषो दृश्यते सोहमस्मि स एवाहमस्मि य एष चंद्रमसि पुरुषो दृश्यते सोहमस्मित्यादि श्रुतौ स्वस्यान्यस्य परमात्मत्वोपदेशः प्रतीयते अतः कथं भेदः कथ्यते इत्यतो वाह मायेति आत्माहं च परोन्यश्च परश्च परमेश्वर एवेति या बुद्धिरियमपार्थाभायाभ्रांतिस्तस्मात्तदधीनत्वात्तदंतर्यमित्वेन स्थितत्वाच्च सोहमस्मीत्युच्यते न तु तद्रूपत्वादेतदप्याचार्यैरुक्तं अहं चान्यश्च परमेश्वर एवेत्यपार्थाभ्रांतिस्तदधीनत्वात्स इत्युच्यते न स्वरूपत्वादित्यर्थः इति ईक्षणं ज्ञानम् ३१ सत्त्वमाद्यंतयोरित्यत्रातिश्रीहरिवाशिष्यते इत्युक्तं तं प्रकारं दर्शयति न्यस्येति विलयां बुमध्ये दं जगदात्मनि स्वोदरे न्यस्य शेषासनो भूत्वा तुर्यस्थितो जाग्रदाद्यवस्थाप्रवृत्तिशून्यमूर्तौ स्थितस्त्वतमः प्रकृतिगुणान्सत्त्वादीश्चात्मनियुक्तेन नु प्रकृतिपुरुषचैव प्रविश्य पुरुषोत्तमः क्षोभयामासेत्यादौ प्रतीतप्रवृत्तिशून्योऽभूदित्यन्वयः निजसुखेत्यादिना तुरीयस्वभावं दर्शयति वीतनीद्रो निरस्ताज्ञानः ३२ सृष्टेः प्रागित्युक्तं दर्शयति तस्येति यस्य तुरीयस्यास्य जगत्कारणस्य च कश्चिद्विशेषो नास्तीति द्योतनायैवकारः आत्मानं देहे जठरे गूढं निलीनमिदं जगज्जगदात्मकं महाजं यस्य तव नाभेरभूतदजंतस्यैव तेव पुः सन्निधानविषयत्वात् । प्रतिमास्थानीयम् । कीदृशं स्वरूपं भूतसृष्टिकालशक्त्या संचोदितं सृष्टये प्रेरितं कदापि कृतं कीदृशस्यास्य प्रकृतिधर्मिणः प्रकृतिप्रेरकधर्मवत्तः प्रलयोदकेऽनंताख्यशयनादुत्थाय विरमन्समाधिकुर्वन् समाधियोगनिद्रालक्षणो यस्य स तथा तस्य कथमिव वटवत् वटलक्षणोऽकु

न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयां बुमध्येशेषासनो निजसुखानुभवो निरीहः ॥ योगेन मीलितदृगात्मनि वीतनिद्रस्तुर्यस्थितो ननु तमो नु गुणां श्रयुक्ते ३२ तस्यैव तेव पुरिदं निजकालशक्त्या संचोदितं प्रकृतिधर्मिण आत्मगूढम् ॥ अंभस्य नंत शयनादिरमत्समाधेर्नाभेरभूत्स्वकणिकावटवन्महाब्जम् ३३ तत्संभवः कविरतो न्यदपश्यमानस्त्वां बीजमात्मनिततंस बहिर्विचिन्वन् ॥ नाविंददब्दशतमप्सु निमज्जमानो जातैकुरे कथमिहोपलभेत बीजम् ३४

रोयथा स्वकणिकात् उत्पत्त्यमानकणिकात् कणिकाख्यवटबीजादित्यर्थः नन्वयं विषमो दृष्टांतस्तथा हि कणिकानाम वटबीजविकारो हि वटाख्यां कुरः न चायं प्रकृते संभवति निर्विकारोक्षरः शुद्ध इति वचनादुच्यते स्वकणिकादिति लिङ्गव्यत्ययेन कश्चिद्विशेषो विज्ञायते कोपमिति चेदुच्यते कणिकानामादृश्यादेव ता सर्वस्थावरबीजानामभिमानिन्यपि वटाश्वत्थबीजयोर्विशेषतः सनिहिता तस्तत्तद्वीजं भ्यस्तदंकुरव्यंजनात् तत्प्रागपि तत्र स्थित्वा जातेत्युच्यते यथा तथा श्रीहरेरपि प्रकृत्या दिस्वामित्वेन च तत्सनिहितत्वेन च स्थितस्तत्कार्येष्वनुविष्टत्वेन जात इत्युच्यते आत्मन आकाशः संभूत इत्यादौ श्रुतत्वात् तचापि वटबीजादृष्टांकुरस्य साक्षादुत्पत्तिर्वटवृक्षिणश्चेतनस्य चेतनाभिमानादुत्पत्तिः उभयाभिमानिन्यादेव ताया अभिव्यंजकत्वेनाऽभिव्यक्तिस्तथा यथा योग्यं सत्त्वतमो मिश्रजोगुणान् जगदात्मनः पञ्चस्य साक्षादुद्भवः पञ्चतो हिरण्यगर्भस्याभिमानजननं हरेः पुरुषांतरेणाविर्भाव इत्यादिकमिति स्थावराणां तु सर्वेषां देवतायाभिमानिनी विशेषाद्वटबीजे च अश्वत्थे च व्यवस्थिता अदृश्या कणिकानाम सावृक्षाद्व्यंजयत्यपि अतो बीजमिति प्रोक्ता सा जातेऽप्यंकुरे स्थिता एवं हरिः कारणेषु स्थितः कार्यजनेरनु कार्याण्यनुप्रविष्टः सन् प्रथमतः दृश्यत इत्यनेनोक्तविशेषो विज्ञायत इति न कापिशंका कार्येति तस्माद्दृष्टांतदार्ष्टिकयो ह्यपत्तिरस्तीति युक्त एव दृष्टांतः ३३ तत्र विरंचस्य लोकपञ्चलक्षणदेहाभिमानोत्पत्तिपूर्वकं हरेर्वटबीजाभिमानिदेवतावददृश्यत्वप्रकटयंस्तस्य मीमांसामाह तत्संभव इति पञ्चस्य प्रकृत्यात्मकत्वेन तस्मात्पञ्चात्संभवो जननं यस्य स तथा लोकात्मकत्वेन तस्मिन् देहस्थानीयेऽभिमानसंभवो यस्य स तथा उभयोरप्यत्र विवक्षितत्वात् अतो जादन्यद्वस्तु न पश्यन् अप्सु निमज्जमानो नि

मन्यमूलंविचिन्वन्लोकेबीजादंकुरेजातेनष्टंबीजमिवपृथिव्यांकथमुपलभेत पुरुषइति तच्चैतादंशयन्नेवंविधःकविर्ब्रह्मात्मनिस्वारिमन्त्रञ्जातस्तस्माद्ब्रह्मविश्वविततंव्यञ्जकत्वाद्बीजदेवतावत् बीजसं
ज्ञत्वाभाविदन्नोपलब्धवानित्यन्वयः ३४ आत्मापरमात्मायोनिःकारणंयस्यसतथा तुशब्देनैकस्यहरेर्बहुधाजन्मास्तीतिविशेषंदर्शयति सएवब्रह्माअवदशतसंज्ञितेनकालेनविचिन्त्यविविधपृथिव्या
द्याधाराणामनुत्पन्नत्वादस्यकेनचिदाधारेणभूतव्यंलौकिकेबीजनाशवत्नाशयोगात् सन्नपिनदृश्यतेकुतूहलमेतादिति अतिविस्मितोब्जमाश्रितस्तपेतिद्वयक्षरंश्रुतवान् तपसाहंद्रुशक्तइत्य
नेनोक्तमभिजानन् तीव्रेणतपसापरिशुद्धांतःकरणोभूतेंद्रियाशयेजगतिविततंत्वामात्मनिस्वस्मिन् स्थितंददर्शेत्यन्वयः कथमिव भुविव्याप्तमतिसूक्ष्मंमगंधंघाण्यदेवतास्वरूपंयथापश्यातियोगीतथेत्यर्थः
गंधाल्पादेवतायद्वत्पृथिव्याव्याप्यतिष्ठति एवंव्याप्तंजगद्विष्णुंब्रह्मात्मस्थंददर्शहेतिवाक्यम् गंधशब्देनदेवताकथनंयुक्तमितिभावः ३५ यथासूक्ष्मरूपंदृष्ट्वामुमुदे तथाविराड् रूपमपि तयोरीषदपि
विशेषाभवादित्याह एवमिति अनेनब्रह्मांडशरीरीब्रह्मा पातालमेतस्यहिपादमूलमित्याद्युक्तम् यद्रूपमपश्यत्तदेवपन्नजोपीतिज्ञातव्यम् आत्मयोनिरितिविशेषणान्मायामयंज्ञानरूपम् अनिर्वाच्याविद्यामा
यानामेति किंनस्यादित्यत्राह सदिति आनंदादिलक्षणसमुदायरूपम् अथकस्मादुच्यतेसदितिसंतोह्यस्मिन्नानंदोजोबलमित्यष्टश्रुतेः सन्निवेशश्चयःस्तोमःसमुदायोगणःस्मृतइत्यभिधानम् आनं

सत्त्वात्मयोनिरतिविस्मितआश्रितोब्जंकालेनतीव्रतपसापरिशुद्धभावः ॥ त्वामात्मनीशभुविगंधमिवातिसूक्ष्मंभूतेंद्रियाशयमयेविततंददर्श ३५ एवंस
हसवदनांघ्रिशिरःकरोरुनासास्यकर्णनयनाभरणायुधाढ्यम् ॥ मायामयंसदुपलक्षणसन्निवेशंदृष्ट्वा महापुरुषमापमुदंविर्लिखः ३६ तस्मैभवान्हयशि
रस्तनुवंचविभ्रदेदुहावतिबलौमधुकैटभाख्यौ ॥ हत्वानयच्छ्रुतिगणांश्चरजस्तमश्चसत्त्वंतवप्रियतमांतनुमामनंति ३७ इत्थंनृतिर्यगृषिदेवज्ञषावतारैर्लो
कान्विभावयसिहंसिजगत्प्रतीपान् ॥ धर्ममहापुरुषपासियुगानुवृत्तंछन्नःकलौयदमवल्लियुगोथसत्त्वम् ३८ नैतन्मनस्तवकथासुविकुंठनाथसंप्रीयतेदुरि
तदुष्टमसाधुतीव्रम् ॥ कामातुरंहर्षशोकभयेषणार्तेतस्मिन्कथंतवगतिविमृशामिदीनः ३९ जिह्वैकतोऽच्युतविकर्षतिमाऽवितृप्ताशिश्रोण्यतस्त्वगुदंश्रव
णंकुतश्चित् ॥ घ्राणोन्यतश्चपलदृक्कचकर्मशक्तिर्बह्वचःसपत्न्यइवगेहपतिलुनंति ४० एवंस्वकर्मपतितंभववैतरण्यामन्योन्यजन्ममरणाशनिभीतभीतम्
॥ पश्यञ्जनंस्वपरविग्रहवैरमैत्रंहंतेतिपारमतिपीडहिमूढसत्त्वम् ४१

दादिलक्षणानांसन्निवेशोयस्मिन्सतथातम् गुणगुणिनोरभेदात्स्वरूपत्वंसिध्यति विज्ञानमानंदंब्रह्मेतिश्रुतेःलक्षणत्वज्ञापनायादिशब्देनज्ञानग्रहणम् ३६ रजस्तमःस्वभावावतिबलौवेददुहौमधुकै
टभाख्यौहत्वाश्रुतिगणाननयत् आनीयास्मैविरिचायावोचदितिशेषेणान्वयः अनेनैतत्सिद्धमभूदित्याह सत्त्वमिति ३७ चतुष्पदधर्मपासि यस्त्वंकलौछन्नोऽभवदितियस्मात्तस्मात्सत्त्वंत्रियुगइतिख्यातः
३८ एवंहरेर्भक्तवात्सल्यंविज्ञाप्यस्वाशक्तिविज्ञापयति नैतदिति यदेतन्मनस्तवकथासुनसंप्रीयतेतस्मिन्मनसितवगतिकथविमृशामित्यन्वयः ईषणवित्तादीनामितिशेषः ३९ मनःसमाधानाभावा
दन्येंद्रियाण्यपिमत्पुरुषार्थविरुद्धानीत्याह जिह्वेति स्पर्द्धाभाषणशीलत्वाज्जिह्वा दुःसंगेनपुण्यश्लथनशीलत्वात्शिश्रः त्वचसंपर्कइतिधातोःदुःसंपर्कशीलत्वाच्चक् उदात्ककुदंनमयतीत्युदरम् कर्म
शक्तिरित्यनेनकर्मेंद्रियाणिवागादीनिलक्षयति गेहपतिं देहस्वामिनम् अन्यत्रगृहपतिम् ४० स्वैःपरैश्चसहविग्रहलक्षणंवैरविरुद्धाचरणं मैत्रंचयस्यतथातं जनपश्यन्नतस्तमसाभवस्यपारमतिपीड
हिअतिपारंगमयमूढसत्त्वंमूढमाणिनमसुरजातित्वात् तिर्यग्जातित्वात्तामसमिवस्थितंगर्जेद्रं पारंनीत्वायथाऽपालयस्तथापारंचप्राप्यमांपालयेतिवा ४१

ममसंसारपारनेतृत्वंतद्वदुःशकनेत्याह कइति हेअत्रअन्यमात्रुरहितमभवन् ममसंसारोत्तारेणेतैतवकोनुप्रयासोनकोपि अत्रजीवराशौवा । कुतो न प्रयासइतितत्राह अस्प्येति अस्यजगतोभवोजन्म
संभवःस्थापनेनसंभावनलोपःसंहारोपेष्टोःकरणस्यास्यजगतउत्तारेणेतवप्रयासोनास्तिप्रमोत्तारेणकोन्वितिवा कुतइतितत्राह भवेति भवस्यसंसारस्यसंभवउत्पत्तिस्तस्यनाशहेतोस्तवकिंप्रकृतइ
त्याशंक्यास्मद्वात्सल्यमंतरेणनकिमपिप्रयोजनंतवेत्याह मूढेष्विति गजेन्द्रकल्पार्तजनबंधोमूढेष्वस्मासुयोमहदनुग्रहस्तेनतवकिंप्रयोजनंनकिमपीत्यर्थः ननुप्रयोजनाभावेकिमर्थतथाकरणमित्याशंक्य
स्वभावइत्याशयेनाह मियेति मियजनानुसेवमानस्त्वमितियत् सतवस्वभावइतिशेषः ४२ संसारभीक्ष्णसंसारवैतरण्युत्तरणोपायःकइत्याशंक्यनिरंतरवेदांतशास्त्रश्रवणमननादिर्येषामस्तितेषांतद्र
यंनस्ति अन्यथा नकदापितत्तत्तत्तरणमित्याशयेनाह नैवेति त्वत्तीर्थत्वादिप्रयवेदांतशास्त्रंतस्यगायनश्रुत्वामत्वाव्याख्यानं व्याख्यापनचतुर्विधमहामृतंयत्तेनमत्तंहृष्टविवशंवाचित्तंयस्यसतथा एवं
विधोहंसंसारवैतरण्यानैवोद्विजे । नविममि एवशब्देनत्वत्तीर्थसेवाभावेसंसारकदनाद्विभोमितत्संभवेत्ययोग्यवच्छेदःक्रियते अनेनासंगतंप्रकादस्तवनमित्येतदपिपरिहृतं सत्स्वन्यत्रततोदयेतिव
चनात् । इदंचभक्तिलक्षणमितिप्रकटयन्नाह शोचइति तेत्तत्तद्विषयैभ्योविषयेभ्योमायासुखंप्राकृतमस्वरूपंसुखंयत्तदर्थभरंकुटुंबभारम् ४३ स्वेतरेषुक्रियमाणाकृपास्वाश्रितेष्वेवक
र्तव्या देवादिभिःक्रियमाणत्वादित्यभिप्रेत्याह प्रायेणेति देवामुनयश्चविजनेनैकांतस्थलेनसाधनेनसहिताःकाष्ठमौनादिब्रतंचरंति कीदृशाःस्वकीयानांजनानांविमुक्तिःस्यादितिस्वविमुक्ति
कोन्वत्रतेऽखिलगुरोभगवन्प्रयासउत्तारेणेत्यभवसंभवलोपहेतोः ॥ मूढेषुवैमहदनुग्रहार्तबंधोकिंतेनतेप्रियजनाननुसेवमानः ४२ नैवोद्विजेभवदुरत्य
यवैतरण्यास्त्वत्तीर्थगायनमहामृतमत्तचित्तः ॥ शोचेनुतंविमुखचेतसइंद्रियार्थमायासुखायभरमुद्रहतोविमूढान् ४३ प्रायेणदेवमुनयःस्वविमुक्तिकामा
मौनंचरंतिविजनेनपरार्थनिष्ठाः ॥ नैतान्विहायकृपणान्विमुमुक्षुएकोनान्यंत्वदस्यशरणंभ्रमतोनुपश्ये ४४ यन्मैथुनादिगृहमेधिसुखंहितुच्छंकंडूयनेन
करयोर्विदुःखदुःखम् ॥ तृप्यंतिदेहकृपणाबहुदुःखभाजःकंडूतिवन्मनसिजंविषहेतधीरः ४५ मौनव्रतश्रुततपोध्ययनस्वधर्मव्याख्यारहोजपसमाधय
आपवर्ग्याः ॥ प्रायःपरंपुरुषतेत्वजितेंद्रियाणांवार्ताभवंत्यपिनवात्रतुदांभिकानाम् ४६

कामाः समहतांस्वभावइत्याह परेति परप्रयोजनतात्पर्योपेतादेवेषुतात्त्विकैर्विशेषतोमुनिषुकैश्चिदेवेतिविशेषप्रकाशनायप्रायेणेति तदुक्तं आश्रितेषुकृपाकार्याविशेषात्तात्त्विकैःसुरैः मुनिभिश्चतथाकै
श्चित्कैश्चित्कार्याखिलेष्वपि तथापितात्त्विकसुराःकृपाविषयतांगताः एतएवविमुच्यंतेतदन्येनकथंचनेति यतोदेवादयोप्याश्रितेषुकृपांकुर्वति अतोहमप्याश्रितानेतान्कृपणान्कृपाविषयान्विहायएको
नविमुमुक्षुत्वमेकोमत्प्रसादेनमुक्तोभव अन्येन्येनवर्त्मनामुक्ताःसंत्विजितितत्राह नान्यमिति स्वकर्मणानानायोगिषुभ्रमतोमामाश्रितजनस्यानुकूलंत्वदन्यंशरणंनानुपश्येइत्यन्वयः ४४ सुखानुभवार्थं
द्विभोक्षाकांक्षातच्छब्दादिविषयेभ्योपिस्यादतोऽजागलस्तनायितमोक्षसुखायकोवाप्रेक्षावान्महाप्रयत्नंकुर्यादुन्मत्तमंतरेणेतित्राह यन्मैथुनादीति मैथुनादिगृहस्थसुखंयत्तल्लब्ध्वा देहकृपणादेह
मात्रपोषणपरायणास्तृप्यंतिनान्येप्रेक्षावंतइतिशेषः । तदपिनसुखममित्याह बहुदुःखेति तत्रबुद्धिमत्तैवकार्यमित्याह कुंडूतिवदिति मनसिजंकामम् ४५ मुमुक्षुभिःप्रथमतइंद्रियजयएवसमर्थर्नायो
न्यथामुक्तिसाधनानामपिमौनादीनांलोकेजीवनोपायमात्रत्वंभवतीत्याह मौनेति आपवर्ग्यामुक्तिहेतवःप्रायःसम्यग्भक्त्यानुष्ठिताइतिशेषः हेपुरुषपरंचेतत्तएवाजितेंद्रियाणांपुंसांवार्तास्तत्कालजीवन
मात्रोपायाभवंत्युत अपिसंभावनामात्रंनतुमुख्यतइत्यर्थः लोकमोहनार्थमौनादिकमनुतिष्ठतांभिकानांतदपिनसेत्स्यतीत्याह अत्रजीवलोकेवा यथाअजितेंद्रियाणांजीवनमात्रोपायानंतथादाभिका
नाभवंतीति वाविकल्पोपमानयोत्यभिधानं नवाभवंतीत्येकंवाक्यमितिवा ४६

मौनादीनां क्लेशसाध्यत्वेनासर्वाधिकारिकत्वात् सर्वाधिकारिकोपासनाविषयनिरूपयति रूपेति इमे सदसतीकार्यकारणे तद्वत्त्वे तद्वत्त्वात्स्वस्वविधानयोग्ये अत्र प्रमाणमाह वेदेति द्वावेव ब्रह्मणो रूपे इत्यादीकार्यकारणत्वां कविकारभावेनानेमित्तनैमित्तिकभावेन वेत्याशंक्य यथा योग्यमित्यूहनीयमित्यत्र दृष्टान्तमाह बीजेति व्याख्यातमेतत् विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति वत् वेददृष्टे चेत् किं साक्षाद्रूपे इति नेत्याह नचेति अन्यद्विलक्षणं ज्ञानानंदादिलक्षणं नैव । कुतोत्राह अरूपकस्येति प्राकृतरूपाभावादित्यर्थः महतां प्रत्यक्षं चात्र प्रमाणमित्याह युक्ता इति भक्तियोगेनोभयत्र रूपद्रूपे युक्ता उपासना लक्षणध्यानेनेति शेषः युक्ता योगिनः उभयत्र सन्निहितत्वां पश्यंतीति वा दर्शनप्रकारमाह वह्निमिति योगेन मथनाद्युपायेन अन्ययोगं निवारयति नान्यत इति भक्तियोगादन्यतो न्येनेति ॥ साक्षात्स्वरूपादन्यत् प्राकृतं रूपं नैव अरूपमक्षरं ब्रह्मेति श्रुतेः अतो न साक्षाद्रूपे इति वा योजना साक्षात्स्वरूपापेक्षया स्वरूपादन्यद्रूपं नेत्याचार्यविवरणमत्र प्रमाणं ४७ केते कार्यकारणे इत्यतस्तन्नामनिर्देशः तत्सत्ताप्रदत्वेन तद्वत्त्वे तद्रूपत्वाभिप्राय इत्याशयेनाह त्वमिति चिदनुग्रहश्चेतनस्तन्मनसा वचसानिरुक्तं नत्वदन्यत् त्वां विना प्रवृत्तिमन्नास्ति सगुणः संसारी शौक्यादिगुणयुक्तो वा विगुणो मुक्त उत्पन्नानंतरक्षणविशिष्टपदार्थो वा ४८ पृथिव्यादिमहत्तत्वांतं पदार्थजातं कार्यकारणात्मना द्वित्वेन क्रोडीकृतं भगवद्रूपं ततोभिन्नमित्युक्तं इदानीं तदवस्थितपरमात्मानंतदभिमानिनो देवा अपिसाकल्येन न ज्ञानंतीत्येवं विधानतमाहो वा ४८ पृथिव्यादिमहत्तत्वांतं पदार्थजातं कार्यकारणात्मना द्वित्वेन क्रोडीकृतं भगवद्रूपं ततोभिन्नमित्युक्तं इदानीं तदवस्थितपरमात्मानंतदभिमानिनो देवा अपिसाकल्येन न ज्ञानंतीत्येवं विधानतमाहो वा ४८ त्स्यां ब्रुवा शिरिति निश्चित्य तमुपासते संत इत्याह नेति गुणाः सत्त्वादिगुणाभिमानिनः गुणिनां गुणविकाराः सहदेवमर्त्या इत्यत्र देवशब्देन पृथग्विग्रहवंत इन्द्रादयो गृह्यन्ते सुधियो निश्चितशस्त्रार्थाः शब्दाद्वेत्यां ब्रुवा शिरिति निश्चित्य तमुपासते संत इत्याह नेति गुणाः सत्त्वादिगुणाभिमानिनः गुणिनां गुणविकाराः सहदेवमर्त्या इत्यत्र देवशब्देन पृथग्विग्रहवंत इन्द्रादयो गृह्यन्ते सुधियो निश्चितशस्त्रार्थाः शब्दाद्वे

रूपे इमे सदसती तव वेददृष्टे बीजां कूरा विव न चान्यदरूपकस्य ॥ युक्ताः समक्षमुभयत्र विचिन्वते त्वां योगेन वह्निमिव दारुणान्यतः स्यात् ४७ त्वं वायुरग्निर्व निर्वियदंबुमात्राः प्राणैर्द्रियाणि हृदयं चिदनुग्रहश्च ॥ सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन्नान्यत्त्वदस्त्यपि मनो वचसानिरुक्तम् ४८ नैते गुणानगुणिनो महदादयो ये सर्वे मनः प्रभृतयः सहदेवमर्त्याः ॥ आद्यंतवंत उरुगाय विदंति हि त्वा एवं विमृश्य सुधियो विरमंति शब्दात् ४९ तत्त्वे मनो दर्शने दृग्गपि स्तुतौ च वाक्कर्मणि ह्यापि करौ श्रवणं कथायाम् ॥ संसेवया त्वयि विनेति षडंगया किं भक्तिजनः परमहंसगतौ लभेत ५० ॥ नारद उवाच ॥ एतावद्वर्णि तगुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः ॥ प्रह्लादं प्रणतं प्रीतो गतमन्युरभाषत ५१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रह्लाद भद्र भद्रं ते प्रीतो हंते सुरोत्तम ॥ वरं वृणीष्व अभिमतं कामपूरोऽस्म्यहं नृणाम् ५२

दादिशब्दराशिप्रमाणादेते आद्यंतवंतस्त्वां विदंतीत्येवं विमृश्य विचार्योपास्य तत्प्रसादेन सहदेव विरमंति संसारादिति शेषः यद्वाचानभ्युदितमित्यादि श्रुतेः शब्दाद्विरमंतीत्यत्र शब्दत्यागो नार्थः किंतु वेदेन निर्णीतं तत्त्वस्य तत्त्वे निरंतरस्यंदमानबुद्धिजलराशेः पुंसो हरिगुणानुस्मरणाया सो नास्तीति वा ४९ श्रीनारायणप्रसाद एव पुरुषार्थसाधनमित्युक्तं तस्य भक्तिज्ञाने तयोश्च षडंगोपासनासाध्यं ध्यानं विनानान्यदन्यथानस्यादित्याशयेनाह तत्त्व इति हि शब्देनान्यथा जीवच्छब्द इत्याह ॥ अपिशब्दात् पादौ तव क्षेत्रानुगमनो नियोज्याविति ग्राह्यं एवं षडंगया सेवया विना जनो मुमुक्षुः परमहंसानां गतावाश्रयभूते त्वयि भक्तिज्ञानं चलभेत किं साधनांतराभावात् प्राप्तीत्यन्वयः भक्तिज्ञानयोर्हेतुहेतुमद्भावादेकग्रहणेन द्वयोर्ग्रहणं युज्यत इति भावः परापूर्वेषां सख्या वृणक्तीति श्रुतेः ५० हरेरसुरेषु प्रद्वेषाशयात् प्रह्लादस्यापितज्जातित्वेन तत्तुत्या कोपोपशमः स्यात्किं । प्रत्युताक्षेपकरत्वेनाग्नौ शुष्के धनप्रक्षेपणवज्ज्वलनाय स्यादिति तत्राह एतावदिति योग्यतानुकूल्येन भक्त्या भक्तेनेति विशेषणद्वयेन शंका निरस्तेति ज्ञातव्यं जातित्वमप्रयोजकं भक्तिरेवेति सूचनेन देवदत्तवदुन्मत्तो न भवति भगवानिति सिद्धं ५१ मन्युशंतेः किं गमकामिति तत्राह प्रह्लादेति वरदानसामर्थ्ये हेतुमाह कामपूर इति नृणां भक्तानामिति शेषः ५२

मत्प्रसादएवदर्शनकारणमित्याह मामिति मामप्रीणतोऽप्रीणयतः मदर्शनफलंचपांथदर्शनवन्नेत्याह दृष्ट्वेति ५३ यतो न तस्मात्तैव्यातस्माद्वीरामाधवंमांप्रीणंतिप्रीणयंति केन सर्वभावेन पूर्णभक्त्या माधवइत्यस्यार्थो मंगलदेवतापतिरित्यभिप्रायेणाह सर्वेषामिति सर्वेषामविशेषणयाया अभिलषिता आशिषस्तासां तासां माशिषांपतिपातृत्वेन दातारमित्यर्थः ५४ प्रह्लादोपि सामान्यभक्तो न भवति किंतु भक्तोत्तम इति प्रकटनाय भगवता विप्रलुब्धोपितान् वरान्नैच्छदित्याह एवमिति एकांतित्वाभैसांगिकभक्तत्वात् ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे वि० टी० न० ३० अध्यायः ॥ ९ ॥ ७ ॥ अस्मिन् अध्याये भक्त्यैव पुरुषार्थो न द्वेषेणेत्येतत्प्रतिपादनं पुनः पुनर्भक्तेः प्राधान्यज्ञापनायान्यदासुरमोहनायेति तात्पर्यं वरान्नैच्छन् प्रह्लादो हरिकिं प्रत्युवाचेति हार्दयुधिष्ठिरप्रश्नपरिहरन् आरदस्तत्र वकीत्याह ना रद इति वयसार्भको न तु ज्ञानेनेत्येताद्विशेषप्रकाशनाय हेति विशेषणं हि हेतावित्यमरः १ ज्ञातसर्वेन्द्रियवृत्तित्वाद्दृषीकेशेन तत्त्वपाम्नमनो गतं ज्ञातमिति यदतो मनः परीक्षणार्थं एतैर्मनः प्रलोभनं न कुर्विति प्रार्थ यत इत्याशयेनाह मामेति । गुरुवचनमज्ञातेष्टबोधकत्वेन प्रमाणं स्यादिति स्वभावत एवाज्ञातेष्टबोधकत्वाद्बोधार्थमिव प्रतिभातीत्याशयवानाह उत्पद्येति आसक्तमिति लोकवृत्तांतप्रदर्शनपरम् । प्रह्ला दस्याभक्तवस्थामारभ्य विष्णुधर्मैकनिष्ठत्वात् यतो विषयसंगिनामनर्थपरंपरादृश्यते तत्तस्माद्विषणः । विषयिणो विषयासिद्ध्या तात्कालिकप्रसूतिर्निर्वदवन्नायं निर्वदइत्याह भुमुक्षुरिति अनेन प्रह्ला दस्याधिकारलक्षणसामग्रीविद्यतइति दर्शितम् २ ननु भगवद्वाक्यं कापि विप्रलंभकं न भवति अजस्यावक्रचेतस इति श्रुतेः भवता तथैव प्रोच्यते तथा च भगवद्वाक्यस्याविश्वसनीयत्वं स्यादिति तत्राह भृत्येति

मामप्रीणत आयुष्मन्दर्शनं दुर्लभं हि मे ॥ दृष्ट्वा मां न पुनर्जैतुरात्मानं तमुमर्हति ५३ प्रीणंति ह्यथ मांधीराः सर्वभावेन माधवम् ॥ श्रेयस्कामा महाभागाः सर्वे षामाशिषांपतिम् ५४ ॥ नारद उवाच ॥ एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वैर्लोकप्रलोभनैः ॥ एकांतित्वाद्भगवति नैच्छत्तानसुरोत्तमः ५५ इति श्रीभागवते सप्तमस्कं धे प्रह्लादस्तुतिर्नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ नारद उवाच ॥ भक्तियोगस्य तत्सर्वमंतरायतयार्भकः ॥ मन्यमानो हृषीकेशं स्मयमान उवाच ह १ ॥ प्रह्ला द उवाच ॥ मामाप्रलोभयोत्पत्त्या सत्तंकामेषु तैर्वरैः ॥ तत्संगभीतो निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः २ भृत्यलक्षणजिज्ञासुर्भक्तंकामेषु चोदयात् ॥ भवान्सं सारबीजेषु हृदयग्रंथिषु प्रभो ३ नान्यथा ते खिलगुरोर्धटते करुणात्मनः ॥ नष्टदृष्टेस्तमस्यं धेत्वं पारः पारदर्शिनः ४ यस्त आशिष आशास्तेन स भृत्यः स वै वणिक् ॥ स वै स्वामी स वै भृत्यो गुणलुब्धौ न कामुकौ ५ आशासानो न वै भृत्यः स्वामिन्याशिष आत्मनः ॥ न स्वामी भृत्यतः स्वाम्यमिच्छन् यो रातिचाशिषः ६

चोदयात् चोदयति धियो योनः प्रचोदयादिति श्रुतेः ३ वंचनार्थमेव तथोच्यत इति किं न स्यादत्राह नान्यथेति आखिलगुरुत्वान्यथानुपपत्त्या न वचनं युक्तमित्यर्थः इतोऽपि भृत्यलक्षणजिज्ञासैव प्रयोज नं त्वद्वचनस्यान्यथा तवेष्टजनघातकत्वदोषापत्तिः स्यात् सानिर्दोषत्वेन न युक्तेत्याशयवानाह नष्टेति न केवलमितरगुरुवन्मार्गमात्रप्रदर्शकः किंतु गम्यं चातो विप्रलोभनं न युक्तमतो वाह नष्टेति पारदर्शि नः पारं चांतं द्रष्टुमिच्छतः ४ ननु मत्प्राप्तिकामायाशौर्दानवचनमस्तु नाम प्रलोभनं तत्कामुकस्याभष्टिदानावचनेऽनाकांक्षिताभिधानं स्यादिति तत्राह यस्तइति ते तव स काशात् आशिषः संपदः से वायाः तर्हि सक इति तत्राह स इति वचनसंभक्ताविति धातोः संभजनं विक्रेयं द्रव्यं प्रसार्यदानलक्षणं तत्कतां वणिगैः । हि अयं चाकंचित्सुकृतकरणलक्षणदानेन भवादृशा ज्ञानात्पुण्यलक्षणफलादानं करोतीति यस्मात्तस्माद्वणिगित्यर्थः आशास्ते इच्छति अनेन फलदस्य स्वाभित्वच विधटितं भवतीति दर्शितं तर्हि कयोः स्वामिभृत्यभाव इति तत्राह सवा इति लुभगार्थ इति धातोः भक्त्यादिगुणोद्वेकाकांक्षिणौ गुणलु ब्धौ मिथः फलानि न कामुकौ ५ ननु भयोः फलकामित्वे को दोष इति तत्राह आशासान इति स्वामिनिसमवेता आशिष आत्मनः स्वस्याशासानो यः स भृत्यो न वै नैव किंतु प्रतिभट एव वरदानादिना भृत्यात्स्व स्य स्वामित्वमिच्छन् यो भृत्यायाशिषो राति ददाति स स्त्रासीन च । कलिप्रतस्वाभित्वेन तच्छब्दस्य मुख्यार्थाभावात् ६

प्रकृतेर्किमभूदिति तत्राह अहंत्विति अनपाश्रयोभृत्यप्राप्यफलानाश्रयः स्वामीभव्याहृतस्वामीत्यर्थः एतदेव द्रष्टव्यं नान्यथेति निष्कामत्वेन भृत्यत्वं मम अनपाश्रयत्वेन स्वामित्वं तव एतस्मा
दन्यथाप्रकारांतरेणावयोरर्थो नास्ति कित्त्वकारांतरं तत्राह राजेति इह लोके यथा राज्ञः सेवकस्य च स्वाज्ञानतिलंघनप्रीत्यादिलक्षणश्चेतनादिलक्षणस्वार्थोऽस्ति तथेति ७ ननु शास्त्रेषु प्रतिपाद्यमानसेव्यसे
वकभावो ज्ञानज्ञेयभावो दातृस्वीकर्तृभाव इत्यादिसंबन्धिसंबन्धलक्षणार्थसंभवादावयोरर्थो नास्तीति निषेधः कथं क्रियत इत्याशंकां परिहर्तुमाह यदीति नान्यथेश्वरभाषितमिति वचनात् भवदुक्त अन्यथा
भाषादिति भीत्या च तद्वृण इत्यतो वाह यदीति रादान इति धातुः काम्यंत इति कामाः अभिमता एव वरास्तान् कामानां विषयाणां असंरोहं संप्रगनुत्पादनामवरवृण इत्यन्वयः ८ केन दोषेण तेषामनुत्पा
दः प्राप्येत इति तत्राह इन्द्रियाणीति येषां कामानां विषयाणां जन्मना इन्द्रियादयो नश्यंति तेषामिति शेषः सर्वेन्द्रियाणां जरयति ते जइति श्रुतेः आत्मा भाक्तिः ९ ननु कामासंरोहो नाभकाममोक्षो विवाक्षित
स्तस्मात्किं फलमिति तत्राह विमुंचतीति भवाय पुनर्जननाय १० भवन्नमनादिलक्षणाभक्तिश्च तत्फलमित्याह नमइति भगवत इत्यनेन किंचित् पूज्यमात्रवस्तु सिध्यत्यतः पुरुषायेत्यनेनापि काश्चिदेवे

अहंत्वकामस्त्वद्गतस्त्वं च स्वाम्यनपाश्रयः ॥ नान्यथेहावयोरर्थो राजसेवकयोरिव ७ यदिरासीशमेकामान्वरांस्त्वं वरदर्षभ ॥ कामानां हृद्यसंरोहं भवत
स्तु वृणो वरम् ८ इन्द्रियाणि मनः प्राणा आत्मा धर्मो धृतिर्मतिः ॥ ह्रीः श्रीः स्तेजः स्मृतिः सत्यं येषां नश्यंति जन्मना ९ विमुंचति यदा कामान्मानवो मनसि श्रितान् ॥
तर्ह्येव पुंडरीकाक्ष न भवायाव कल्पते ॥ नारदेनोपदिष्टं मे तव मंत्रमिमं स्मरे १० ओं नमो भगवते तुभ्यं पुरुषाय महात्मने ॥ हरये द्रुतसिंहाय ब्रह्मणे परमात्मा
ने ११ ॥ श्रीचृसिंह उवाच ॥ नैकांतिनो मे मयि जातिवहा शिष आशासतेऽमुत्र तथा भवादृशाः ॥ तथापि मन्वंतरमेतदत्र दैत्येश्वराणामनुमुंक्ष्व भोगान्
१२ कथामदीया जुषमाणः प्रियास्त्वमावेश्य मामात्मानि संतमेकम् ॥ सर्वेषु भूतेष्वधियज्ञमीशं यजस्व योगेन च कर्म हि न्वन् १३ भोगेन पुण्यं कुशलेन पा
पं कलेवरं कालजं वेन हित्वा ॥ कीर्तिं विशुद्धां सुरलोकगीतां विताय मामेष्यसि मुक्तबंधः १४ य एतत्कीर्तयेन्मह्यं त्वया गीतमिदं नरः ॥ त्वांच मांच स्मरन्का
ले कर्मबंधाद्विमुच्यते १५ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ वरं वरय एतत्ते वरदेशान्महेश्वर ॥ यदनिदत्पितामे त्वामविद्वांस्ते जगेश्वरम् १६ बह्वामर्षाशयः साक्षात्स
र्वलोगुरं प्रभुस् ॥ भ्रातृहेति मृषादृष्टिस्त्वद्भक्तमयि चाघवान् १७

त्यक्तो महात्मन इति क्रोसावित्यतो हरय इति हरिश्चोदस्यानेकार्थत्वादत्र कइत्यतोऽद्भुतेति तिर्यक्प्राणिना त्वयार्कस्यादित्यतो ब्रह्मणे इति अस्याप्यनेकार्थत्वादत्र कइत्यतः परमात्मन इति ११ अह
त्वकाम इत्येकांतभक्तलक्षणं यत्त्वयोक्तं तत्सत्यं तथापि मदाज्ञाकारिणस्त्ववपुण्याभिवृद्धिः स्यादत एतत्कर्तव्यमित्याह नैकांतिन इति कित्वादिति तत्राह तथापीति १२ ननु कर्दमजलस्नानानिच्छया ह्ये
तावन्तं कालं मया कंठशोषणमकारि तदरप्यरोदनवद्वच्यर्थमभूय तस्त्वं तत्रैव स्नाहीत्युपदिशस्य तस्त्वदाज्ञानुल्लंघ्यात्त्वमेव जानासीति शंकारोगनिर्मूलनाय सुखसाध्यमौषधं विधास्या भीत्या शयवानाह क
था इति बहुवचनेन सर्वावतारादिकथा उपलभ्यति भूतेष्वित्युपलक्षणं चरुपुरोदशादिष्वपि यज्ञमूर्तिसंनिहित इति योगेन भक्तियुक्तध्यानेन हि न्वन्नाशयन् १३ नन्वेतावतामर्षिं कालांतरभाविनीत्वत्प्रा
प्तिः स्यादेवेत्याह भोगेनेति मुक्तावनभिमतं पुण्यं भोगेन क्षपयित्वा प्रायश्चित्तादिकुशलकर्मणा पापं निर्मूलयित्वा विताय विस्तृत्य १४ मया तवोक्तयोगकरणाशक्तस्यानायाससाध्ययोगमुपदिशामी
त्युपसंहरति यइति ब्रह्ममाशुदृश्यं युक्तकाले १५ अभिमतमित्युक्तत्वादिभंस्त्वद्भिमतं वरं वृणो इत्याह वरमिति तेसकाशात् अनेन दातृस्वीकर्तृभावसंबन्धोऽस्तीति ज्ञायते १६ १७

शुद्धयर्थसाधनांतरानुष्ठाननापेक्षितमित्याह पूतइति १८ न केवलमयमेव पितापूतः किंतु जन्मांतरोपिविद्यमानाः पितरः पूताः स्फुरित्याशयवद्वाह त्रिःसप्तभिरिति ॥ साविशुद्धिर्मत्कटाक्षपात्रीभूतस्त्वज्ज
न्मनेत्याह यत्साधोस्यति १९ एतद्व्यायमन्यप्राप्तिदिशति यत्रेति कीकटाइति पाठे आभीराइत्यर्थः २० ननु त्वद्भक्तानामेवंविधमाहात्म्यं कस्मादित्याशंक्य तपोवृद्धिर्भयहेतुर्हि साधभावादित्याह सर्वा
त्मनेति । सर्वात्मनायदपि किंचन कृकलासादिकमपि तस्मात्प्राणभूतः प्राणं न विच्छेद्यादपि कृकलासस्योति श्रुतेः तत्र निमित्तमाह मद्रावेनेति ईश्वरो जीवकलयाप्रविष्टातिवचनात् सर्वत्र मम भावः सत्तास्ती
तिभावोभावना निरंतरानुस्मरणं तेन गतस्पृहाः नष्टस्पृहाः । हिंसायाः कारणं निमित्ताभावाभौमितिकाभाव इत्यर्थः २१ इह लोके ये मद्रक्ताः पुरुषा भवन्ति विद्यंते तेन हिंसांतीत्यन्वयः मद्रक्तेष्वपि तव वि
शेषोस्तीत्याह भवानिति प्रतिरूपधृक् दृष्टान्तस्थलभूतः खलु शब्देन काश्चिन्निषिध्यावशिष्टानां सर्वेषामित्यर्थो यद्वा तेन यावत्तावदित्यर्थः । अतस्तु तात्त्विकान्देवान्नारदादींस्तथैव च प्रह्लादादुत्तमः कोनुविष्णुभक्ते
जगत्प्रभृतिवचनात् निषेधवाक्यालंकारजिज्ञासानुनये खल्वित्यभिधानम् २२ मीत्पता भगवद्वेषीति मत्वा तत्प्रेतकार्याणि न करोमीति मीतिर्मभूत् श्रौतं स्मार्तं न लंघयेदिति तिवचनात् मदाज्ञया तान्पि

तस्मात्पितामेपूयेतदुरंताहुस्तरादघात् ॥ पूतस्तेपांगसंहृष्टस्तदाकृपणवत्सल १८ श्रीभगवानुवाच ॥ त्रिःसप्तभिः पितापूतः पितृभिः सह तेन च ॥ य
त्साधोस्यकुलेजातोभवान्वैकुलपावनः १९ यत्र यत्र च मद्रक्ताः प्रशांताः समदर्शिनः ॥ साधवः समुदाचारास्ते पूयंत्यपि कीकटान् २० सर्वात्मनान हिंसां
तिभूतग्रामेषु किंचन ॥ उच्चावचेषु दैत्यैर्मद्रावेन गतस्पृहाः २१ भवन्ति पुरुषालोके मद्रक्तास्त्वामनुव्रताः ॥ भवान्मे खलु भक्तानां सर्वेषां प्रतिरूपधृक् २२ कुरु
तेप्रेतकार्याणि पितुः पूतस्य सर्वशः ॥ मदंगस्पर्शनेनांगलोकान्ध्यास्यति सुप्रजाः २३ पित्र्यं च स्थानमातिष्ठथोक्तं ब्रह्मवादिभिः ॥ मय्यावेश्य मनस्तात
कुरु कर्माणि मत्परः २४ ॥ नारद उवाच ॥ प्रह्लादोपितथाचक्रे पितुर्यत्सांपराधिकम् ॥ यथाह भगवान् राजन्नभिषिको द्विजोत्तमैः ॥ प्रह्लादस्तु तथा कार्षीद्रा
ज्यं निहतकंटकम् २५ प्रसादसुमुखं दृष्ट्वा ब्रह्मानरहरिहरिम् ॥ स्तुत्वा वाग्भिः पवित्राभिः प्राह देवादिभिर्वृतः २६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ देवदेवाखिलाभ्यक्षभू
तभावनपूर्वज ॥ दिष्ट्या ते निहतः पापो लोकसंतापनोसुरः २७ योसौ लब्धवरो मत्तो न वध्यो मम सृष्टिभिः ॥ तपोयोगबलोन्नद्धः समस्तनिगमानहन् २८ दि
ष्ट्या स्य तनयसाधुर्महाभागवतोर्मकः ॥ त्वया विमोचितो मृत्योर्दिष्ट्या त्रातस्त्वयाधुना २९

कर्तव्यानि न विष्णवायदातव्यं नो दावेदुं न तं दुःखमिदं तदसंबोधीवषयत्वेन सावकाशीमत्याशेषनाह मदंगेति सुप्रजाः सुपुत्रः २३ पितृमेधं कृत्वा विरज्य वनं न व्रज किंतुराज्यं कुर्वित्याह पित्र्यामिति राज्यं
कुर्वन् पितृवल्लोकोपद्रवं कुरु किंतु ब्रह्मवाद्युक्तधर्मेनेत्याह यथोक्तमिति न तावता पूर्यतेऽन्यच्चावश्यकमित्याह मयीति कर्माणिसामादिविषयाणि पूजादीनि वा २४ भगवदाज्ञानुल्लघनेन भगवत्प्रीतिः
स्यादिति कृत्वा तदाज्ञाकरणप्रकारमाह ॥ नारद इति ॥ सांपराधिकं आरौकिकम् २५ तत्रागतेषु देवेषु कतमेनापि सल्लागोहरेरभून्वा आद्येकेन द्विर्तापेदेत्येभ्यः पराकोविशेषः किंच सेव्यसेवकादिभा
वाभावेन ब्रह्मविद्याविकारोऽप्युत्पादितः स्यादित्याशंकां परिहरति प्रसादेति देवादिभिर्वृत इत्यनेन तैरपि स्वच्छंदवचनं कृतमिति ज्ञातव्यम् २६ दिष्ट्या सुखमभूत् २७ मम सकाशात् सृष्टं सर्जनमेषामस्ति
तेसृष्टिनस्तेर्मया सृष्टौ इत्यर्थः २८ दिष्ट्या सज्जनसुखहेतुतः अधुना तस्मै दिष्ट्या सुखलक्षणो वरो दत्त इति शेषः २९

अनेनपुपुषानकेवलदैत्यहननमेवप्रयोजनं किंत्वन्यच्चास्तीत्याह एतदिति ३० एवंस्तुतोभगवान्कमनुग्रहमकार्षीतेषामितितत्राह श्रीभगवानिति निसर्गतः क्रूराणां अमृतं पयः देवान्सलिलेक्षीरेत्वमृतं न विमुक्तिमिति अत्रहिरण्यकशिपुमंतरेणान्येषां न दातव्य इत्याज्ञाक्रियते नत्वस्यहि । यथाहिरण्यकस्यादादंतःस्थितहरीरितइत्यादिनास्वप्रेरितत्वावगमादिति ३१ मद्रूत्यानामप्योग्यप्रत्यक्षत्वेहेरुप सुपरिष्कवहारेणध्यायंतिदेवमनुष्याइतिश्रुतेः देवस्वभावोयःसविहितः स्यादितिमत्वा तद्रक्षणार्थं तद्विग्रहेणादृष्टोभूदित्याह नारदइति सर्वभूतानामदृश्यइत्यनेनभक्तानुकंपित्वंप्रदर्शितम् ३२ अनंतरं प्रह्लादेनब्रह्मादयोदेवाःसत्कृताउतात्मनोभगवदनुग्रहपात्रत्वेनाहंभावेनधिकृताः आद्येवैष्णवाचारःप्रवर्तितःस्यात्तद्वितीयेभगवच्छिष्यगजज्ञानवत्स्यादितितत्राह ततइति भगवतःकलालेशायेषुतेतथा भगवतोभिर्भाशावा ३३ भगवच्चित्तज्ञेनब्रह्मणावेदमन्वग्राहीत्याह ततइति अनेनभक्तेनभगवद्भक्तेषुयथायोग्यंप्रेमकर्तव्यमितिशास्त्राचारोदर्शितः ३४ प्रह्लादवरदानानंतरंभगवतास्वाचारत्वेनयददर्शनं भगवतोभिर्भाशावा ३३ भगवच्चित्तज्ञेनब्रह्मणावेदमन्वग्राहीत्याह ततइति अनेनभक्तेनभगवद्भक्तेषुयथायोग्यंप्रेमकर्तव्यमितिशास्त्राचारोदर्शितः ३४ प्रह्लादवरदानानंतरंभगवतास्वाचारत्वेनयददर्शनं मकारितदस्माभिरप्यमुष्पेमितिक्त्वा ब्रह्माद्यापिस्वगृहान्ययुरित्याह प्रतिनंद्येति ३५ इदानींविशकलितोक्तमर्थंनिक्षिप्योपसहरति एवमिति हृदिस्थितेनवैरभावेनहेतुनाहरिणाहतौ ३६ ३७ प्राक्तन

एतद्वपुस्तेभगवन्ध्यायतःप्रयतात्मनः ॥ सर्वतो गोमृसंत्रासान्मृत्योरपि जिघांसतः ३० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मैवंविधोसुराणांतेप्रदेयःपद्मसंभव ॥ वरः क्रूरनिसर्गाणामहीनाममृतंयथा ३१ ॥ नारदउवाच ॥ इत्युक्त्वाभगवान् राजन्ततश्चांतदेहहरिः ॥ जदृश्यःसर्वभूतानांपूजितःपरमेष्ठिना ३२ ततःसंपू ज्यविधिवद्वंदेपरमेष्ठिनम् ॥ भवंप्रजापतीन्देवान्प्रह्लादोभगवत्कलाः ३३ ततःकाव्यादिभिःसार्द्धंमुनिभिःकमलासनः ॥ दैत्यानांदानवानांचप्रह्लादमक रोत्पतिम् ३४ प्रतिनंद्यततोदेवाःप्रयुज्यपरमाशिषः ॥ स्वधामानिययुराजन्ब्रह्माद्याःप्रतिपूजिताः ३५ एंवतौपार्षदौविष्णोःपुत्रत्वंप्रापितौदितेः ॥ हृ दिस्थितेनहरिणावैरभावेनतौहतौ ३६ पुनस्तौपूर्वशापेनराक्षसौतौबभूवतुः ॥ कुंभकर्णदशग्रीवौहतौतौरामविक्रमैः ३७ शयानौयुधिनिर्भिन्नहृदयौराम सायकैः ॥ तच्चित्तौजहतुर्देहंयथाप्राक्तनजन्मनि ३८ ताविहाद्यपुनर्जातौशिशुपालकरूपजौ ॥ हरौवैरानुबन्धेनपश्यतस्तेसमीयतुः ३९ एनःपूर्वकृतं यत्तद्राजानःकृष्णवैरिणः ॥ जहुस्तेतेतदात्मानःकीटाःपेशस्कृतौयथा ४०

जन्मनिजयविजयशब्दवाच्यौ

पूर्वजन्मनियथासच्चित्तौतथात्रापीतिशेषः हिरण्यकशिपुर्हिरण्याभारूयोपूर्वजन्मनियथातथेतिवा ३८ वैरानुबन्धेनवैरोपसर्जनेनानुबन्धेनस्नेहेनसमीयतुर्हरिमितिशेषः तत्रासुरौतमईयतुरित्यनुसंधेयं सम्यक् भक्त्यैवश्रीहरिप्राप्तिः तदभावेनतमएवेतिद्योतनायसमित्युपसर्गः मधुकैटभौभक्त्यभावाद्दूरीभगवतोमृतौ तमएवक्रमादाप्तौभक्त्याचैवोहिरण्यपौइतिवचनात् ३९ अन्येषामपिसद्भावादेतदुपलक्षणा र्थमुक्तमित्यभिप्रेत्याह एनइति अत्रापिवैरानुबन्धेनेत्यनुवर्तते येराजानः पौंड्रकादिशब्दवाच्यास्तेष्वसुरदेहेष्वात्मारूपविशेषोयेषांतेतथा तत्रापितस्मिन्कृष्णेआत्माचित्तंयेषांतेतथा तदनुष्ठितपुण्यफ लस्वीकारार्थंतत्राविष्टास्तद्भक्ताइत्यर्थः तेभक्त्यैवयत्पूर्वकृततत्संबंधाग्राप्तेनःपापंतज्जहुः तद्वित्वाहयाज्ञाकरणप्राप्तपुण्यप्रचयेनतंहारीमयि । तएवकृष्णवैरिणोनादिकालमारभ्यभगवद्वेषिणःकृष्णाश्च तामसाश्चवैरिणःवैरिरूपिणोराजानोराजसाः तमःप्रकृतयोदैत्याः तदात्मानोद्वेषरूपिणःतेजन्मप्रभृतिचार्ण्यदेनः तेनपोपेनवैरानुबन्धेननिरंतरवैरिचित्तयापूर्वकृतं ब्रह्मणापूर्वकृतंमोजहु जैगुरित्यन्वयः ओहाङ्गतावितिधातुः इतिसखेकहास्तन्यत्यसमुकुलंसुरंप्रवेकेहास्ते(?)इतिप्रयोगश्च अंतेभक्त्यादिसाधनसामग्र्यनंतरं । इतरत्रद्वेषपूर्त्यनंतरमित्यत्रतस्यसावदैवचिरामितिश्रुतेः अने

चैविन्महत्पुण्यं कर्मकरांति तद्वास्यातः क्षीयत इत्यादिश्च । कीटापेशस्कृताचितनयापेशस्कृताकारमाश्रुवति ननु तदात्मत्वं अत्र प्रमाणं पौंड्रकेनरकेचैवशाल्वेकंसेचरुक्मिणि आविष्टास्तेहरेर्भक्तास्तद्गत्याह रिमीपिरे असुरास्तुस्वयंतेतुमहात्मसिपातिताइतिवाक्यम् ४० अत्रापितारनम्यमस्तीत्याह यथेति भिदांविशेषं भेदोविशेषेदलनइत्यभिधानं अभिदामसंप्रज्ञातसमाध्यवस्थांययुरितिवा साम्यानिर्दोषत्वा दिचतुर्भुजलक्षणं अन्यथाकीटापेशस्कृतोघ्यानेनकेचनपेशस्कृतोभवति ननुसएवपृथग्दृश्यमानत्वादित्ययं दृष्टान्तो नर्थः स्यादिति ४१ ग्रंथाधिकभयादुपसंहरति आख्यातमिति अतश्चैद्यादयो दमघोषसुतादीनामित्यादिबहुवारोक्तिर्भक्तेरनादिकालसंबधित्वद्योतनार्था अन्यथावेनादीनामित्याद्युक्तिरपि स्यात् ४२ अद्वाजननायस्तौति एषेति ब्रह्मण्यदेवस्यरामस्य चशब्दावरसिंहस्य यत्र कथायाम् ४३ भक्त्यादिकमेवमुक्तिसाधनंनद्वेषादिकमित्येतदत्रप्रतिपाद्यतइत्युपसंहरति प्रह्लादस्येति भक्त्यादिलक्षणो धर्मश्चात्र कथितइत्यन्वयः ४४ येनभक्त्यादिलक्षणधर्मेणहारीमितरेभ्यो व्यावर्तयति सगैति अव्यत्ययोयथास्थितत्वम् ४५ आत्मानमधिकृत्यवर्तमानमिन्द्रियादिस्वरूपचकथितमस्मिन्नाख्यानइत्याहुः तदुपाख्यानइति अत्रैवंपार्षदौविष्णोरित्यावृतानुकथनचभक्त्यादे

यथायथाभागवताभक्त्यापरमयाभिदाम् ॥ नृपाश्चैद्यादयःसाम्यं हरेस्तच्चितयाययुः ४१ आख्यातंसर्वमेतत्तेयन्मांत्वंपरिपृष्टवान् ॥ दमघोषसुतादीनां हरेःसाम्यमपिद्विषाम् ४२ एषाब्रह्मण्यदेवस्यकृष्णस्यचमहात्मनः ॥ अवतारकथापुण्यावधोयत्रादिदैत्ययोः ४३ प्रह्लादस्यानुचरितंमहाभागवतस्य च ॥ भक्तिज्ञानं विरक्तिश्चयाथात्म्यंचास्यैवहरेः ४४ सर्गस्थित्यप्ययेशस्यगुणकर्मानुवर्णनम् ॥ परावरेषांस्थानानांकालेनाव्यत्ययोमहान् ४५ धर्मोभागवतानाचभगवान्येनगम्यते ॥ आख्यानेस्मिन्समाख्यातमाध्यात्मिकमशेषतः ४६ यएतत्पुण्यमाख्यानंविष्णोर्वीर्योपबृंहितम् ॥ कीर्तयेच्छ्रद्धयाश्रुत्वाकर्मपाशैर्विमुच्यते ४७ एतद्व्याद्यपुरुषस्यमृगेंद्रलीलांदैत्येंद्रयूथपवधंप्रयतःपठेत ॥ दैत्यात्मजस्यचसतांप्रवरस्यपुण्यंश्रुत्वानुभावमकुतोभयमेतिलोकम् ४८ यूयंनृलोकेवतभूरिभागालोकंपुनानामुनयोभियांति ॥ एषांगृहानावसतीतिसाक्षाहूढंपरंब्रह्ममनुष्यलिंगम् ४९ सवाजयंब्रह्ममहद्विमृग्यं कैवल्यनिर्वाणसुखानुभूतिः ॥ प्रियःसुहृदःखलुमातुलेयआत्मारहणीयोविधिकुरुश्व ५०

कमुक्तिसाधनंनद्वेषादिकमितिज्ञापनाय येनभागवतधर्मेणैवभगवान्गम्यतेनद्वेषादिनेतिशेषः भक्तिज्ञानविरक्तिश्चनवकंश्रवणादिकं धर्मोभागवतःप्रोक्तस्तद्वक्तेषुतथानवेतिवचनात् भागवतधर्मेणैवश्रीहरिर्गम्यतइति कथमुच्यते भक्त्यादिनाविनेतीयमाशंकापरिहृता भक्त्यादेर्धर्मशब्दवाच्यत्वात् श्रवणंकीर्तनंविष्णोरित्यादिश्रवणादिनवकम् ४६ अधुनाख्यानकीर्तनादिनायत्पुण्यंतदाह यइति ४७ सामान्यतजक्तंविष्णोति एतदिति ४८ ननुप्रह्लादानुभवस्यात्युत्तमत्ववर्णनेनयुधिष्ठिरादीनांततोऽवमत्वंप्रतीयतइतिमंदाशंकापरिहरति यूयमिति मुनयएतानिति यथातीत्यवर्तयंति वत विस्मये खेदानुंकासंतोषविस्मयामंत्रणेवतेति ४९ ननुपरंब्रह्मणिमुक्तिगाइत्यतःपरंब्रह्मशब्देनविष्णुत्वनिश्चयःकथमितितत्राह सवाइति कैवल्येनानासक्तत्वेनयन्निर्वाणसुखमशरीरसुखं तस्यानुभूतिरनुभवायस्यसत्तथा अनन्ययोग्यस्वरूपानंदमनुभवतीत्यर्थःअनेनविष्णुत्वंनिरणायि विधिकृदाज्ञाकारी गुरुर्हितोपदेश ५०

ननु दुर्ज्ञेय रूपत्वं हि विष्णुर्लिंगं न हि सुज्ञेयमणुर्ज्ञेय आत्मा स इति श्रुते स्वरूपानन्दानुभवित्वं सायुज्यभाजोप्यस्त्यतः कथं निर्णय इति तत्राह नयस्येति ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे विज० कृतटीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अस्मिन् अध्याये हरीभक्तिविधानार्थं रुद्रमाहात्म्यकथनव्याजेन तन्माहात्म्यं प्रतिपाद्यते अधुना तत्रैकोरुद्रो नाद्वितीयो वेतस्य इत्यादि श्रुतेः प्रतीयमान रुद्रस्याद्वितीयार्थत्वं प्रतिपाद्यमानैर्ज नैर्भेदाद्भव्यव्ययेन पूज्यमानस्येशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानामित्यादिमन्त्रैः स्तूयमानस्य सतः रुद्रस्यासुरावेशात्संशयो बभूव इदं सर्वं भगवदधीनं न पेति तत्र दयालुर्भक्तवत्सलः श्रीनारायणो रुद्रस्य तं स शयमपाचक कथं केनेति तत्राह स एष इति स भगवानृषिं हात्मना ब्रह्मदत्तवरेण हस्तहिरण्यकशिपुपुरः सरासुरजातिनिर्मूलयित्वा प्रह्लादादिभक्तसमुदायस्यानुग्रहीता स एष युष्मद्बन्धुभूतः श्रीकृष्णः पुराकल्पविशेषे देवस्य । हरेः स्तुतिध्यानादिकं कुर्वाणस्य । रुद्रस्य रोदनाद्यवगततल्लक्षणस्यातएव तन्मात्रः शिवस्यातमायिनानेकशतसहस्रमायावताऽतएवार्थादल्पेन मयेन वक्ष्यमाणप्रतीकारकत्वात् तस्य रुद्रस्य भगवद्रक्त प्रधान इत्यादियशोविततं त्रिपुरनाशनेन व्याप्तमकरोदात्मनोतिशयस्वामित्वेन तदनुग्राहकत्वेन च विमलमकृतत्वेन च यः १ नापृष्टः कस्यचिद्भूयादिति वचनात्प्रसक्तं प्रमेयं विरतृत्य श्रोतुं राजापृच्छति कस्मिन्कर्म

नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभिरूपंधियावस्तुतयोपवर्णितम् ॥ मौनेन भक्तयोपशमेन पूजितः प्रसीदतामेषमसात्वतां पतिः ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ नारद उवाच ॥ स एष भगवान् राजन् व्यतनोद्विततं यशः ॥ पुरा रुद्रस्य देवस्य मयेनानंतमायिना १ ॥ राजोवाच ॥ कस्मिन्कर्मणि देवस्य यशोभूजगदीशितुः ॥ यथा चोपचिता कीर्तिः कृष्णेनानेन कथ्यताम् २ ॥ नारद उवाच ॥ निर्जिता असुरा देवैर्युध्यनेनोपबृंहितैः ॥ मायिनां परमाचार्यं मयं शरणमाययुः ३ सनिर्ममेपुगस्तिस्रोहैमरौप्यायसीर्विभुः ॥ दुर्लक्ष्यापायसंयोगादुर्वितर्क्यपरिच्छदाः ४ ताभिस्तेऽसुरसेनान्योलोकांस्त्रींसेश्वरांश्च ॥ स्मरंतो नाशयांचक्रुः पूर्ववैरमलक्षिताः ५ ततस्तेसेश्वरालोकाउपासाद्येश्वरंततः ॥ त्राहिनस्तावकान् देवविनष्टांस्त्रिपुरालयैः ६ अथानुगृह्य भगवान्माभैष्टेति सुरान्विभुः ॥ शरंधनुषिसंधाय पुर्यामस्रं व्यमुंचत ७ ततोऽग्निवर्णा इषव उत्पेतुः सूर्यमंडलात् ॥ यथामयूखसंदोहानादृश्यंत पुरो यतः ८ तैः सृष्टाव्यसवः सर्वे निपेतुस्त्रिपुरौकसः ॥ तानानीय महायोगैर्मयः कूपरसेऽक्षिपत् ॥ ९ ॥ सिद्धामृतरसस्पृष्टावज्रसारामहौजसः ॥ उत्तस्थुर्मघदलनाद्वैद्युता इव वह्नयः ॥ १० ॥

णीति कस्मिन्कर्मणि मयो विपरीतं

चकार येनेति दुर्देवस्य यशोभूत् साचकीर्तिः कृष्णेन यथायथमुपचिता प्रचिता सकथाविशेषो मम कथ्यतामित्यन्वयः २ नारदः प्रश्नं परिहरति निर्जिता इति अनेन हरिणोपबृंहितैः अन्यसहायेनासुराजि ता इत्येतदेवानां दोषा यन्निष्पन्नवैक्षण्यस्य स्वतः सिद्धत्वादेवानां सापेक्षं न तु दोषाय यत्र सिद्धमपेक्षितमिति वचनात् ३ मयेन त्रिपुरनिर्माणं कर्म विपरीतं कृतमित्याह सनिर्मम इति सतिस्रः दुर्लक्ष्यो दुर्ज्ञेयोऽपायसं योगो नाशसंबन्धोतः प्रवेशसंबन्धो यासां तास्तथातएवादृश्यबहुवरायुधादिपरिकराः ४ असुरसेनान्यः असुरसेनानायकाः ५ शेश्वराः सहरयः अत्रापि विष्णुसहितदेवानां रुद्रापेक्षितं न दोषाय त्रिपुरहननं रुद्रेण कार्यमिति हरिणा कृतत्वात् इन्द्रादिभिर्वा ६ विभुः शिवः माभैष्टेत्युक्ता पुर्यामित्येकवचनं जातिविवक्षया ७ ततोऽग्नियुषो मयूखसंदोहारश्चिराशयः यतोयैः शरैः पुरापुराणि ८ सृष्टास्तमाव्यसवः गतमाणाः इदंच मयेन कृतं विपरीतमित्याशयवानाह तानिति ९ सिद्धामृतरसोमृतसंजीवनरसः तस्मिन्स्पृष्टाः स्नाताः वैद्युताः पिद्युत्संबन्धिनः च शब्देन जलादिना यथानाशो नास्ति तथैवार्णितमन्वयति १०

कथं कृष्णेनोपचिताकीर्तिरिति मंत्रं परिहर्तुमाह विलोक्येति ११ कोसावितितत्राह वत्स इति हि शब्देन विष्णुर्ब्रह्माणमपेक्षते इति न दोषायेति तत्संज्ञककारित्वेनासिद्धत्वादिति सूचयति काले मध्यं दिने
ग्रंथांतरसिद्धत्वादिशब्देन भगवन्मायायास्तन्मायातोऽपरिमितमाहात्म्यमस्तीति सूचयति ॥ १२ ॥ स्वकृतापराधप्रहाणाय स्वस्य भगवद्वक्तिप्रकटनाय च मयस्तद्विषयज्ञानं च ममास्तीत्याभिप्रायेणाह
तदिति तदैत्यवधोपायकरणं किंचित्कालममुराणां जयदायिनीमिदानीं देवानामिति देवगतिम् १३ किंजगदितितत्राह देव इति आत्मनः स्वस्य अन्यस्य देवदत्तस्य चेति द्वयोर्देवेन विष्णुना दिष्टं
ब्रह्मव्यपोहितुं अन्यथा कर्तुं इह जीवराशौ देवोसुरोन्योवाक्यनेश्वरः समर्थो नास्तीत्यतस्तूष्णीं भाव एव वरीयानेत्यर्थः १४ मनुसिद्धरसपानं व्यर्थमिव प्रतिभाति त्रिपुराणामनाशादित्याशंक्य तन्मा
शसाधनमाह अथेति अथ दैत्यजीवसाधनरसनाशानंतरं स्वाभिः शक्तिभिः भूम्यादिभिः शंभोः प्राधानिकयुद्धसाधनरथादिकं व्यधादित्यन्वयः । धर्मादिवलोपेतत्वात् अभेद्याभिः १५ किं तत् प्राधानिकमिति

विलोक्य भग्नसंकल्पं विमनस्कं वृषध्वजम् ॥ तदायं भगवान्विष्णुस्तस्योपायमकल्पयत् ११ वत्स आसीत्तदा ब्रह्मा स्वयं विष्णुरयं हिमौः ॥ प्रविश्य त्रिपुरं का
लेरसकूपामृतं पपौ ॥ तेऽसुरा ह्यपि पश्यन्तो न न्यषेधन्विमोहिताः १२ तद्विज्ञाय महायोगीरमपालानि दंजगौ ॥ स्मरन्विशोकः शोकार्तान् स्मरन् देववर्ति च ताम्
१३ देवोसुरोनरेन्योवानेश्वरोस्तीह कश्चन ॥ आत्मनोन्यस्य वादिष्टं देवेनापोहितुं द्वयोः १४ अथासौ शक्तिभिः स्वाभिः शंभोः प्राधानिकं व्यधात् ॥ धर्मज्ञानवि
रक्त्या दितपोविद्याक्रियादिभिः १५ रथं सूतं ध्वजं बाहं धनुर्वर्मशरादियत् ॥ सन्नद्धोरथमास्थाय स शरं धनुराददे १६ शरं धनुषिसंधाय मुहूर्तेऽभिजितीश्वरः
भगवत्तेजसा गुप्तो ददाह त्रिपुरं नृप १७ दिवि दुंदुभयोने दुर्विमानशतसंकुले ॥ देवर्षिपितृसिद्धेशाजयेति कुसुमोत्करैः १८ अवाकिरञ्जगुर्हृष्टान नृतुश्चाप्स
रोगणाः ॥ एवं दग्ध्वा पुरास्तिष्ठो भगवान् पुरहानृप १९ ब्रह्मादिभिः स्तूयमानः स्वधामप्रत्यपद्यत २० एवं विधान्यस्य हरेः स्वमायया विडम्बमानस्य
च लोकात्मनः ॥ वीर्याणि गीतान्यृषिभिर्जगद्गुरोर्लोकान् पुनानान्यपरं वदामि किम् २१ इति श्रीभागवते म० सप्तमस्कंधे एकादशोऽध्यायः ११ ॥ ६४ ॥ श्री
शुक उवाच ॥ श्रुत्वेहितं साधुसभासभाजितं महत्तमाग्रण्य उरुक्रमात्मनः ॥ युधिष्ठिरो दैत्यपतेर्मुदान्वितः पप्रच्छ भूयस्तनयं स्वयं भुवः १ युधिष्ठिर उवाच ॥
भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि नृणां धर्मसनातनम् ॥ वर्णाश्रमाचारयुतं यत्पुमान् विदते परम् २ भवान्प्रजापतेः साक्षादात्मजः परमेष्ठिनः ॥ सुतानां संमतो ब्रह्मंस्त
यो ज्ञानसमाधिभिः ३ नारायणपराविप्राधर्मे गुह्यं यथाविदुः ॥ करुणासाधवः शांतास्त्वद्विधानतथापरे ४

तदाहरथमिति भगवतो हरेस्तेजसा गुप्तो रक्षितः १६ १७ यशोविततिप्रकारमाह दिवीति जयेत्युक्त्वा जगुरित्यनेन यशोविततिर्ज्ञायते १८ १९ ब्रह्मादिभिर्ब्रह्मोत्पन्नैः सनकादिभिः इमारुद्रायास्थि
रधन्विनेभिरक्षिप्रैषवद्व्यादिवेदवाक्यैर्वा २० शंभोः पुरदहनमाहात्म्ययत्तत् श्रीनारायणैकनिष्ठमित्याशयेनोपसंहरति एवं विधानीति अपरं भगवच्चरितं तद्वदेति शेषः अपरमन्यद्वस्त्वेवं विधमाहा
त्म्योपेतं किं वदामि न किमपीति वा २१ ॥ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधे विज० कृ० टी० एकादशोऽध्यायः ११ ॥ भगवद्वत्तया यथावद्गीतवर्णाश्रमाचाराचरणेन सुमुत्पन्ना परोक्षज्ञानेन प्रसन्नो हरिः स्वस्वयोग्यां भु
क्तिददातीत्येतदर्थमुत्तरेषामध्यायानामारंभः तत्र वर्णाश्रमधर्माञ्छ्रोतुं कामो युधिष्ठिरो नारदं पृच्छतीत्याह श्रुत्वेति महत्तमानाग्रण्यस्य श्रेष्ठस्य उरुक्रमेहरावात्मानो यस्य स तथा तस्य दैत्यपतेः प्रह्लाद
स्य इदं चरितं साधुसभासभाजितं संभाषितं महत्तमानां ब्रह्मादीनां उत्तमस्य दैत्यानामपि पितृरुक्रमात्मनो नारदस्येति वा १ धर्मविशिनाष्टि वर्ण्येति वर्णाश्रमाचारयुतं युमिश्रजइति धातुः १ ३ ४

५ पुरुषार्थोपयोगित्वाद्भुविच्छामीत्याह योवतीयेति दाक्षायण्यानाम्नामूर्तो धर्मतोयधर्मप्रवर्तनार्थं स्यादध्यधिकईश्वरइत्याभिधानादीश्वरतपउद्दिश्यबदरिकाश्रमआस्तइत्यन्वयः बदरिकाश्रमेत पोष्यास्तइतिवा ६ तत्रानुष्ठानधर्मविषयेज्ञातेक्षिप्रवृत्तिःस्यादधिकारिणामितितमाह धर्ममूलमिति धर्ममूलं धर्मविषयः सर्ववेदमयःसर्ववेदप्रतिपाद्येषुप्रधानः अनेनरुद्रादयोनिवृत्ताइतिज्ञातव्यं नकेवलंधर्मविषयएव तत्प्रतिष्ठापकश्चेत्यतोधर्ममूलमित्यत्रप्रमाणं सर्ववेदमयइतिप्रमाणांतरंचास्तीत्याह स्मृतिरिति प्रमाणमितिशेषः भगवत्प्रसादहेतुत्वात्प्रमाणमित्याह येनेति अनेनभगवत्त्वज्ञैःस्मृतोधर्मोनकपिलादिभिरित्युक्तंभवति ७ विषयनिर्हृप्यसर्वसाधारणंसर्वधर्मसाधनमाह सत्यमिति सत्यादिचतुष्टयमंतरंगतितिक्षादिकमुपागामितिज्ञातव्यम् ८ ग्राम्येहोपरमःगंधपयभोगे च्छानिवृत्तिःविषयविपर्ययेहेक्षामाणिनांस्वतएवनिषिद्धकर्मचेष्टाईहातस्याःपर्यालोचनमोक्षविपरीतप्रवृत्तिदर्शनंवा मौनमंत्रार्थंचितनं प्रलापवर्जनंवा आत्मविमर्शनमात्मविचारः ९ तेषुनृषुआत्म देवताबुद्धिःपरमात्मास्थितइतिज्ञानं सुतरामित्यनेननृषुविशेषतःकर्तव्यमिति सूचयति अहिंसासत्यमस्तेयंशौचमिन्द्रियसंयमः दमःक्षमार्जवंदानंसर्वेषां धर्मसाधनमितिस्मृतत्वादेषांधर्मांगत्वं नतुधर्म स्वमित्तिज्ञातव्यम् १० ननुतर्हि कोयधर्मोनामेत्याशंक्यसर्वसाधारणंधर्ममाह श्रवणमिति महतांपागतिःस्थितिस्तस्याःसेवा संगतेःसेवेतिवा । दास्यात्मसमर्पणयोरेकार्थत्वात् कथंपृथग्ग्रह

नारदउवाच ॥ नत्वाभगवतेऽजायलोकानांधर्महेतवे ॥ वक्ष्येसनातनंधर्मनारायणमुखाद्भ्युतम् ५ योवतीर्यात्मनोशेनदाक्षायण्यांतुधर्मतः ॥ लोका नांस्वस्तयेध्यास्तेतपोबदरिकाश्रमे ६ धर्ममूलं हि भगवान्सर्ववेदमयोहरिः ॥ स्मृतिश्चतद्विदाराजन्येनचात्माप्रसीदति ७ सत्यंदयातपःशौचांतिक्षे ज्याशमोदमः ॥ अहिंसाब्रह्मचर्यंचत्यागःस्वाध्यायजार्जवम् ८ संतोषःसमद्वमेवाग्राम्येहोपरमःशनैः ॥ नृणांविपर्ययेहेक्षामौनमात्मविमर्शनम् ९ अन्नाद्यादेःसंविभागोभूतेभ्यश्चयथार्हतः ॥ तेष्वात्मदेवताबुद्धिःसुतरांचृषुपांडव १० श्रवणंकीर्तनंचास्यस्मरणंमहतांगतेः ॥ सेवेज्यावनतिःसख्यंदास्य मात्मसमर्पणम् ११ नृणामयंपरोधर्मःसर्वेषांसमुदाहृतः ॥ त्रिशल्लक्षणसंगुक्तःसर्वात्मायेनतुष्यति १२ संस्कारायद्यविच्छिन्नाःसद्विजोवैदिकादयः ॥ इज्याध्ययनदानानिविहितानिद्विजन्मनाम् १३

पंकुतमित्याशंका अनाद्यनंतकालेषुसुक्तौसंसारएवच मयिस्थश्चोदयत्येकोविष्णुर्मांसर्वदेवतु इतिसंप्रीतिकंज्ञानंविद्यादात्मसमर्पणं बहिश्चेश्वरदासत्वंदास्यमित्युच्यतेबुधैरित्यनेनपरिहरणीया अनाद्य नंतकालंमयिस्थित्वाविष्णुःसर्वत्रमांप्रेरयतीतिप्रीतिपूर्वकंज्ञानमात्मसमर्पणं । प्रतिमादिसन्निहितभगवदासत्त्वज्ञानंदास्यम् ११ तारतम्यज्ञानार्थंब्रह्मादिविषयश्रवणादिरपिधर्मःस्यादतोविशिष्यो च्यतइत्यतउक्तं परइति एषमेसर्वधर्माणांधर्मोधिकतमोमतइतिवचनात्समुदाहृतइति समीचीनत्वंकुतोत्राह त्रिशल्लक्षणेति अनंतलक्षणस्यहरोत्रिशल्लक्षणयुक्तत्वं तथापिपुरुषाकारोभक्तानांत्वंप्र काशसइतिवचनात् भक्तप्रकाश्याकारविषयविवक्षया सप्तपादश्चतुर्हस्तइत्यादिशालेषुपुरुषलक्षणस्यनिरूपितत्वात् । इदंभक्तिप्रचयायप्रोक्तमितिज्ञापते अनेनभगवत्तोषकरोधर्मो नान्यइत्युक्तंभव ति १२ एवंधर्मस्वरूपंनिर्हृप्यतदधिकारिणंनिरूपयति संस्काराइति निषेकादिशमशानांतायेसंस्कारास्तेयस्याविच्छिन्नाअव्यंदिताःसद्विजःसएवाधि कार्यत्रेतिशेषः अविच्छेद्यत्वेनकर्तव्यत्वेको हेतुरितितत्राह वैदिकेति वेदप्रतिपाद्यत्वेनप्रामाणिकत्वेनकर्तव्यइत्यर्थः नन्विदंद्विजमात्रसामान्यकिञ्चेत्याह आदयइति स्त्रीणांब्राह्मणजातित्वेपिमंत्रेणक्रियाएताइतिथइतःशिष्टाचारत्वेनसंगृहीतत्वात् इदंवैदिकत्वेपिकर्तव्यत्वंनतुस्त्रीणांवैदिकसंस्काराभावेपागानधिकारित्वमित्यस्येदमेवोत्तरं वैदिकादयइतिवैदिकाअवैदिकाश्चसंतीत्यर्थः तदुक्तं निषेकाद्याःशमशानांतास्तेषांवैमंत्रतःक्रियाः शर्माधान

मृतौपुंसवनंचस्पंदनात्पुरा षष्ठ्येमेवासीमंतोमासतोजातकर्मव अह्न्येकादशेनामचतुर्थमासिनिष्क्रमः षष्ठ्येप्रशान्तमासेचूडाकार्यापयाकुलं एवमेतःप्रमयातिबीजगर्भसमुद्भवं तूष्णीमेता क्रिया स्त्री
णांविवाहस्तुसमंत्रकइत्यादि तांपूषच्छिवतमाभेरयस्वयस्यांबीजंमनुष्यावपंति यानऊहउशतीविश्रयातेयस्यामुशंतःप्रहरामशेषं उपोषमेरामृश्यमामेदभ्राणिमन्यथा सर्वाहमास्मिरो
मशागंधारीणामिवांबिकाइत्यादिसंस्कारमंत्राः ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चत्वारोवर्णास्तेषां आद्यास्त्रयोद्विजाः तेषांसाधारणधर्ममाह इज्येति ब्रह्मक्षत्रि रविशूद्रावर्णास्त्वाद्यास्त्रयोद्विजाइतिस्मृतेः
इज्याध्यापनदानानि विप्रस्यक्षत्रियस्यचेत्यादेः १३ एतान्यपिद्विजमात्रस्यनक्तितुविंशष्टानामित्याशयेनाह जन्मेति जन्मनाकर्मणावावदातानांकारीयायजेतवृष्टिकामःप्रलवद्वाससानसंवदेदित्यादिवे
दोदिताःक्रियाश्चविहिताइत्याह क्रियाइति । विशेषधर्ममाह विप्रस्येति अध्यापनयाजनप्रतिग्रहाः ततोब्राह्मणादन्यस्यक्षत्रियादेरप्रतिग्रहः प्रतिग्रहाधिकोविप्रोयाजनाध्यापनेतथेतिवचनात् १४ प्रतिग्रहा
दिनापिप्रवृत्तिमभिमेत्यराजदिवृत्तिमाह राज्ञइति आदिशब्देनन्यायत्तोर्दंडाद्यागतंयनंगृह्यतेप्रजागोशुरित्यनेनप्रजागुह्यैवततोयनमाहर्तव्यं अन्यथादुष्कृतमेवादत्तइतिसूचयति वाशब्देनदेवागृह्यते देववि

जन्मकर्मावदातानांक्रियाश्चनिगमोदिताः ॥ विप्रस्याध्यापनादीनिततोऽन्यस्याप्रतिग्रहः १४ राज्ञोवृत्तिःप्रजागोशुरविप्राद्विकरादीभिः ॥ वैश्यस्तुवार्ता
वृत्तिःस्यान्नित्यंब्रह्मकुलानुगः १५ शूद्रस्यद्विजशुश्रूषावृत्तिश्चस्वामिनोभवेत् ॥ वार्ताविचित्रशालीनंयायावयैशिलोच्छनम् १६ विप्रवृत्तिश्चतुर्थेयंश्रेय
सीचोत्तरोत्तरा ॥ जघन्योऽनोत्तमां वृत्तिमनापदिभजेन्नरः १७ ऋतेराजन्यमापत्सुसर्वेषामपिमर्वशः ॥ ऋतामृताभ्यांजीवेतमृतेनप्रमृतेनवा १८ सत्यानृताभ्यां
जीवेतनश्ववृत्त्याकथंचन ॥ ऋतमुच्छिशिलं प्रोक्तममृतंयदयाचितम् १९ मृतंतुनित्यंयाच्चास्यात्प्रमृतंकर्षणंस्मृतम् ॥ सत्यानृतंतुवाणिज्यंश्ववृत्तिर्नीच
सेवनम् २० वर्जयेतांसदाविप्रोराजन्यश्चजुगुप्सिताम् ॥ सर्ववेदमयोविप्रःसर्वदेवमयोनृपः २१ शमोदमस्तपःशौचंसंतोषःक्षांतिरार्जवम् ॥ दानंदया
च्युतात्मत्वंसत्यंचब्रह्मलक्षणम् २२ शौर्यैवीर्यैधृतिस्तेजस्त्यागआत्मजयःक्षमा ॥ ब्रह्मप्यताप्रसादश्चरक्षाचक्षत्रलक्षणम् २३ देवगुर्वार्यगोभक्तिस्रिवर्ग
परितोषणम् ॥ आस्तिक्यमुद्यमोऽनित्यंनैपुण्यंवैश्यलक्षणम् २४

प्रवृत्तिर्नैत्यर्थः दंडार्हविप्रमंतरेणचेति वार्ताऋषिगोरक्षवाणिज्यलक्षणा १५ स्वामिनःसकाशाज्जीवनचेतिशेषः भृत्यानांस्वामिनःऽशुश्रूषाचवृत्तिरितिवाविप्रवृत्तिकंठोक्त्याह वार्तेति अत्रवार्तादिकमापदी
तिग्राह्यं १६ विप्रानुज्ञापाक्षत्रियवैश्ययोस्तत्त्वविज्ञापनंयमइत्युच्यते तदभावेऽशूद्रस्यकथमितितत्राह जघन्यइति जघन्योनरःशूद्रोनापदितत्सद्भावेउत्तमां वृत्तिं तत्त्वज्ञानलक्षणानभजेन्नकुर्यादित्यन्वयः आ
पदितदभावेतदनुज्ञायाकुर्यादित्यतोनापदीतिविशेषणंपालनादिवृत्तिंवा ननुवर्णहीनस्यकथमित्यस्येदमेवोत्तरं जघन्योवर्णहीनोनापद्युत्तमां वृत्तिं नभजेत् वर्णेऽप्यज्ञेषुवर्णस्तुनज्ञानीस्यात्कथंचनोतिश्रुतिः
१७ राजानंविनासर्वेषांविप्रादीनामापद्युक्तसर्ववृत्तिभिर्जीवनेदोषोनास्तीत्याह ऋतेराजन्यमिति १८ ऋतादीनामप्रतीतार्थत्वाद्वाच्येऽष्टे ऋतमित्यादिना १९ कर्षणंऋषिः २० श्ववृत्तिवर्जनेहेतुमाह स
र्वेति सर्वादेवतावेदविदिब्राह्मणेवसतीतिश्रुतेः नाविष्णुःपृथिवीपतिरित्यादेश्च २१ विप्रादीनांविचित्रज्ञानेप्रथमंलक्षणमाह शमइत्यादिनाऽच्युतात्मत्वमच्युतमनस्कत्वम् २२ त्यागोदातव्यमुक्तहस्त
ता आत्मजयोमनोजयः २३ त्रिवर्गैर्धर्मार्थकामैः ईश्वरपरितोषणं त्रयोवर्ग्येषांतेत्रिवर्गाः तेषांद्रव्यादिनापरितोषणम् २४

शूद्रस्याततः सकृत्स्पृष्टाभिरद्विराचमनलक्षणं शौचम् हृत्कंठतालुगाभिस्तु यथासंख्यं द्विजातयः शुद्धेरन्त्रीचशूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरंतत इति वचनात् । केशश्मश्रुनखाद्यधारणं मौढ्येन २५ स्त्रीणां सामान्य लक्षणमाह स्त्रीणामिति अनुकूलतोक्तकारित्वम् यत्रानुकूल्यं दंपत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्धते स्त्रीभिर्भर्तृवचः कार्यमेषधर्मः परं स्त्रियः इति वचनात् तद्वंधुभर्तृबंधुषु भागिनेयादिषु तद्वत्तधारणं पातिव्रत्यम् तस्य यद्दंतं देवाभ्यामत्रामिति वा २६ गृहमंडनवर्तनैर्गृहालंकारकरणैः २७ कामैर्विषयैः २८ अलोलुपा अयोग्याभिलाषरहिता अपतितं ब्रह्महत्यादिपानकरहितम् २९ अस्मिन्पत्यो हरिः सन्निहित इति याबुद्धिः सहरिभावः हरिरस्मिन् स्थित इति स्त्रीणां भर्तृभावना शिष्याणां च गुरौ नित्यं शूद्राणां ब्राह्मणादिषु भृत्यानां स्वामिनि तथा हरिभाव इतीरित इति वचनान्न तयोरैक्यार्थः हर्यात्म नाहरेर्विशेषसन्निधानवतापत्यासह ३० क्षत्रियाद्विप्रस्त्रीसूतानां विप्रात् क्षत्रियस्त्रीजातानां क्षत्रियाद्वैश्यस्त्रीसूतानां वैश्याच्छूद्रस्त्रीसूतानां मित्येवं जातानां कावृत्तिरिति तत्राह वृत्तिरिति येषां जाति विशेषाः अंबष्ठनिषादपारशरादिनाम्ना ज्ञातव्याः । तदुक्तम् । विप्रान्पूर्वावसिक्तास्त्रीराज्ञो बंधविशो गनेत्यादि अध्ययनमंतरेणावष्टादीनां संस्कारादिकं तत्कुलानुकूल्येन । तेषां गुणमाह अचौराणामिति यस्य यस्याविहितं तत्करणं चैष तद्रहितम् शूद्रा ब्राह्मण्यां जाता अंत्यजाः रजकादिसप्तकारवस्ततो जाता अंत्येव सायिनः पुल्कसमतंगादयः येषां तत्कुलविहित एव धर्मः ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतो वैश्याद्वैदेहि

शूद्रस्य अंततः शौचं सेवास्वामिन्यमायया ॥ अमंत्रयज्ञो ह्यस्तेयं मौढ्यं गोविप्ररक्षणम् २५ स्त्रीणां तु पतिदेवानां तच्छुश्रूषानुकूलता ॥ तद्वंधुष्वनुवृत्तिश्च नित्यं तद्वत्तधारणम् २६ संमार्जनोपलेपाभ्यां गृहमंडनवर्तनैः ॥ स्वयंचमंडितानित्यं परिमृष्टपरिच्छदा २७ कामैरुच्चावचैः साध्वीप्रश्रयेण दमेन च ॥ वाक्यैः सत्यैः प्रियैः प्रेम्णा काले काले भजेत्पतिम् २८ संतुष्टालोलुपा दक्षा धर्मज्ञा प्रियसत्यवाक् ॥ अप्रमत्ता शुचिः स्निग्धा पतित्वपतितं भजेत् २९ यापतिं हरिभावेन भजेच्छ्रीरिव तत्परा ॥ हर्यात्मना हरेर्लोकपत्या श्रीरिव मोदते ३० वृत्तिः संकरजातीनां तत्तत्कुलकृता भवेत् ॥ अचौराणामपापानां मृत्युजांतेव सायिनाम् ३१ प्रायः स्वभावविहितो नृणां धर्मो युगे युगे ॥ वेददृग्भिः स्मृतो राजन् प्रेत्य चेह च शर्मकृत् ३२ वृत्त्या स्वभावकृतया वर्तमानः स्वकर्मणि ॥ हि त्वास्वभावजं कर्म शनैर्निर्गुणतामियात् ३३

कस्तथा शूद्राज्जातस्तु चांडालः सर्ववर्णविगर्हित इति च ३१ तत्तद्वर्णैस्तत्तत्स्वभावेनानुष्ठितस्य धर्मस्य फलमाह प्राय इति सात्त्विकादित्वभावानुसारेण ब्राह्मणानां विहितः अत्र प्रमाणमाह वेदोति स्मृतो ग्रंथस्वरूपेण कृतः । प्रेत्य परलोके नाश्रमः कारणं धर्मोऽक्रियमाणो भवेद्विद्विषः । अतो यदात्मनः पथ्यं परस्परं न तदाचरेत् । सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रजेत्यादिवचनात् । भक्त्युपबृंहितस्य धर्मस्यापेक्षिता शेषपुरुषार्थहेतुत्वं न केवलस्येत्यभिप्रायेण प्राय इत्युक्तम् तत्र तत्तद्विशेषणवर्णने ग्रंथबाहुल्यं स्यादित्युपरम्यते ३२ न केवलमनेन धर्मेण स्वर्गादिप्राप्तिरपि तु भक्त्यादिसाधनपूर्णेन मुक्तिरपि स्यादित्याह वृ त्येति स्वभावेन स्वात्मना कृतया प्रेरितया सात्त्विकादिस्वभावपूर्णया । वृत्त्या जडलक्षणया भक्त्या वा । योग्यतया स्वविहितकर्मणि वर्तमानः पुरुषः शनैः शनैः बेहूनां जन्मनां मते स्वभावजकर्मपुण्यपा पलक्षणं मुक्त्वानिर्गुणतामुक्तिम् । यदेव विचया करोति श्रद्धया निषदात देववीर्यवत्तरं भवतीति श्रुतेः ज्ञानपूर्वकमनुष्ठितो नित्यानंदाविर्भाव लक्षणपुरुषार्थस्य हेतुः यदप्यनेन विन्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्धा स्यात्तत्तत्क्षीयत एवेति श्रुतेः तच्च ज्ञानपूर्वकं भगवद्भक्तप्रद्वेषोपरक्तः प्रवृद्धो धर्मो नित्यदुःखाविर्भाव लक्षणपुरुषार्थस्य त्रैविद्याभासो यथाः पूतपायाय जैरिष्टास्वर्गतिप्रार्थयंत इत्यादि नित्यं प्रार्थनादिगुणोपर को नित्यसत्त्वगुणनिमित्तमुखलक्षणस्येत्यादि ३३

ननुसगुणो धर्मः सगुणपुरुषार्थहेतुर्भवतु कूलत्वाभिर्गुणपुरुषार्थस्य कथं विरुद्धत्वादित्याशंक्य मनोहिपुरुषार्थकारणतद्विषयोपरक्तं । दुःखोदकविषयसुखायस्यात्तदेव विषयाणां क्षणभंगुराणां दुःखोदकाणां
दुःसाधनत्वाच्चित्तया वैराग्यान्लभजितं पुनस्तदं कुरीमावा समर्थं । भगवच्चरणारविंदमक्तिसलिलसिक्तं चेत्तज्ज्ञानां कुरीकरणनिदानं भवतीत्येतमर्थं सदृष्टात्तमाह ॥ उपमानमिति ॥ यथा बीजैरुप्यमानं
पुनः मेदुरसाधनहीनं क्षेत्रं केदारलक्षणं निर्वीर्यतां सस्यजननशक्तिराहित्यमेति तदेव स्फुटयति पुनरिति सूत्रैरुत्पन्नैः । न केवलमुत्पादना समर्थं किंतु बीजनाशहेतुश्च ३४ एवं यथा कामाशयं कामाशाविश्र
मं चित्तं । विषयसेवासमये दुःखस्य तदभावे सुखस्य च स्मरणसमर्थमनः कामानां विषयाणामतिसेवया क्षयरोगादिहेतुभूतया । द्रव्यादिनाशकारणानित्यसुखाय विरज्येत विरक्तं भवति असा
रत्वाद्बुद्धिमाप्नोति इदं च योग्यानामेव । नायोग्यानामिति ॥ किंचिद्विषयसेवार्थं कस्यादितितत्राह । यथेति । कामानां बिंदुभिः किंचित्सेवितैः मनो यथावत्पुरुषार्थहेतुतया न विरज्यते विरक्तं भवति ।
पुनः तृष्णातिशयः स्यात् । कथमिव । सुखकातिहेतुत्वात्कामः आज्यं तद्विदुर्मिथ्या अभिर्वर्धते । तथेति भावः ॥ ३५ ॥ नन्वत्रवर्णादिज्ञानं । यथा तारतम्यतत्पूजापित्तद्योग्यस्य निःश्रेयसी । यस्य ए
तदभावे तद्वितकरणाद्यभीष्टासिद्धिः स्यादितितत्राह । यस्येति । यस्य ब्राह्मणादेः ब्राह्मणत्वादिब्यंजकम् शमदमादिलक्षणम् प्रोक्तं शास्त्रत इति शेषः । तल्लक्षणम् यद्यन्यत्र व्यक्तं दृश्येत । अपिशब्देनाव्या

उपमानं मुहुः क्षेत्रं स्वयं निर्वीर्यतामियात् ॥ न कल्पते पुनः सूत्रैः संबीजं च न श्यति ३४ एवं कामाशयं चित्तं कामानामतिसेवया ॥ विरज्येत यथाराजना
शिवत्कामबिंदुभिः ३५ यस्य यल्लक्षणं प्रोक्तं पुंसो वर्णादिव्यंजकम् ॥ यद्यन्यत्रापि दृश्येत तत्तेनैव विनिर्दिशेत् ३६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे
सप्तमस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ब्रह्मचारी गुरुकुले वसेद्वांतो गुरोर्हितम् ॥ आचरन् दासवन्नीचो गुरौ सुदृढसौहृदः १ सा
यंप्रातरुपासीत गुर्वग्यर्कसुरोत्तमान् ॥ संध्ये उभे च यतवाग्जपन् ब्रह्म समाहितः २ छंदां स्यधीयेत गुरोराहूतश्च सुयंत्रितः ॥ उपक्रमेव साने च चरणौ शिरसा
नमेत् ३ मेखलाजिनवासांसि जटादंडकमंडलून् ॥ विभ्रयादुपवीतं च दर्भपाणिर्यथोदितम् ४ सायंप्रातश्च रेद्वैक्ष्यं गुरवे तन्निवेदयेत् ॥ भुंजीत यद्यनुज्ञा
तो नो चेदुपवसेत्कचित् ५ सुशीलो मितमुग्दक्षः श्रद्धधानो जिर्तेन्द्रियः ॥ यावदर्थं व्यवहरेत्स्त्रीपुत्रीनिर्जितेषु च ६ वर्जयेत्प्रमदा गाथामगृहस्थो बृहद्रतः ॥
इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरंत्यपियतेर्मनः ७ केशप्रसाधनो न्मर्दस्नपनाभ्यंजनादिकम् ॥ गुरुस्त्रीभिर्गुर्वतिभिः कारयेन्नात्मनो युवा ८

इत्यादि दोषाभावं सूचयति ॥ तर्हीतरलक्षणेनैव तद्वस्तु ब्राह्मणादिकमिति निर्दिशेत् उपदिशेत् गोः किंलक्षणमिति पृष्ठः सास्त्रादिमान् गौरिति उपदिशति यदा तदा पुच्छवच्चर्गवत्त्वादिव्याभेचार्या विहाय
यंगोपि षंडसास्नादिमंतं पश्यति । तदेव गौरिति यथा प्रत्येति । तत्प्रयुक्तं व्यवहारं करोति । आप्तायोपदिशति च । तथात्रापि विरक्तिबलभक्तिरेव ब्राह्मणादेः मुक्तिसाधनं लक्षणमिति सकलशास्त्रतात्प
र्यार्थः । ततः सैव बुभूषुभिः संपादनीयेति भावः ३६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे विज० कृ० टी० द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ७ ॥ ॥ नीचः प्रश्रितः हितं हिताचरणं ॥ मनोवाक्कायकर्मभि
रिति शेषः १ २ ३ ४ कचिदपराधे सति । एकाच्चादनवर्जनार्थमुपवसेदित्युक्तम् ५ स्वार्थमात्रासिद्धिः तन्मात्रं यावदिति ६ बृहद्रतो ब्रह्मचारी त्र्यादिव्यवहारवर्जननिमित्तमाह इन्द्रियाणीति
निर्जितेन्द्रियग्रामोपतिः । ये निर्जितेन्द्रियग्रामायतिनो यतयश्च ते इत्यभिधानात् ७ प्रसाधनं संस्करणं मधुमांसोच्छुनोच्छिष्टं शुल्कस्त्रीप्राणिहिंसनं भास्करालोकनाशीलपरिवादांश्च वर्जयेत् इत्यप्य
ख्यानं न कर्तव्यम् ८

कुतो न कार्यमत्राह नन्विति अन्यदा व्यवहारयोग्यसमये ९ ननु बंधनिवृत्त्यर्थं भगवदर्पणबुद्ध्या धर्मो नुष्ठेय इति विधीयते तस्याभिध्यात्वेन स्वतएव निवृत्त्युपपत्तेर्न तद्विधानमत्रावश्यकमित्याशंक्येश्वर
कल्पितस्य मिथ्यात्वासंभवेन यद्बुद्ध्या यस्य शृंगलार्थस्तस्य तत्प्रसादेन तन्निवृत्तिवदीश्वरप्रसादजनकधर्मग्रामो विधेयो न्यथा बंधानुत्पत्तिरित्याशयवांस्तस्येश्वरकल्पितत्वमाह कल्पयेदिति यावत्तं
कालमीश्वरआत्मनोजीवस्य ज्ञानलक्षणरहितं ज्ञानवदवभासमानमिदमाभासमज्ञानं कल्पयेत्तावत्तं कालं द्वैतमययार्थज्ञानं न विरेमन्नापगच्छेत् ततोऽज्ञानादस्य विपर्ययो बंधो नुवर्तते इति शेषः तदुक्तं बहु
स्वेनैव वस्तुनां यथार्थज्ञानमुच्यते अद्वैतज्ञानमित्येव द्वैतज्ञानं तदन्यथा यथा ज्ञानं तथा वस्तु यथा वस्तु तथा मतिः । नैव ज्ञानार्थयोर्भेदस्तत एकत्ववेदनामिति च । ननु वर्णादिविहितो धर्मग्रामः कियंतं
कालमनुष्ठेयो बहुसमयसाध्यत्वे दुःस्वप्रयासत्वेनाशक्त्यविरक्त्यानधिकारिकः स्यादित्याशंक्याह कल्पयेदिति यावदीश्वरइदमाभासमिध्याभूतं जगत्कल्पयेत् तावद्द्वैतवर्णाश्रमादिधर्मलक्षणं न विर
मेत् नापगच्छेत् ततो धिष्ठानं ज्ञानं स्यात्ततो विहितधर्मग्रामस्य विपर्ययो निवृत्तिरित्ययमर्थो हि शब्दसूचितया सत्यसृष्टावशक्ता हि माया सृष्टिवितन्वत इति स्मृत्या विरुद्धत्वेना नुपपन्नः ईश्वरइत्यनेन सत्य
सृष्टिसामर्थ्यसूचयति सात्पर्येण विधानं चानुपपन्नं यत्तदुक्त एवार्थः १० नन्वयंधर्मो ब्रह्मचारिणो भवेदुतान्यस्यापि संभवति नाद्यः अतिव्याप्तेः न द्वितीयः । पृथग्विधानानुपपात्तिरित्यतोतिदेशन्या

नन्वग्निः प्रमदानामघृतकुंभः पुमान्यतः ॥ सुतामपिरहोजह्यादन्यदा यावदर्थकृत् ९ कल्पयेदात्मनो यावदाभासमिदमीश्वरः ॥ द्वैतं तावन्न विरेमेत्ततो ह्य
स्य विपर्ययः १० एतच्चान्यदृहस्थस्य समाम्नातं यतेरपि ॥ गुरुवृत्तिर्विकल्पेन गृहस्थस्य तु गामिनः ११ अंजनाभ्यंजनो न्मर्दरूपवलेपामिषं मधु ॥
सगंधलेपालंकारांस्त्यजेयुर्येधृतव्रताः १२ उषित्वैवंगुरुकुले द्विजो धीयावबुध्य च ॥ त्रयीसांगोपनिषदं यावदर्थयथाबलम् १३ दत्त्वा वरमनुज्ञातो गु
रोः कामं यदीश्वरः ॥ गृहं वनं वा प्रविशेत्प्रव्रजेत्तत्र वा वसेत् १४ अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेष्वधोक्षजम् ॥ भूतैः स्वधामभिः पश्येदप्रविष्टं प्रविष्टवत् १५

येन यथासंभवमन्यस्यापीत्याह । एतदिति । अन्यद्वक्ष्यमाणं । न केवलं गृहस्थस्यैव किंतु यतेरपीत्याह यतेरपीति यथासंभवमित्युक्तं विवृणोति गुरुवृत्तिरिति गुरुवृत्तिर्गुरौवासः ब्रह्मचर्यमिक्षा
वृत्तिरित्येतत्सर्वगृहस्थस्य निवर्तते इत्यर्थः विकल्पेन व्यवस्थितविकल्पेनोदितानुदितहोमवदित्यर्थः कुतो निवर्तते इति तत्राह ऋतुगामिन इति ११ पंचयज्ञाद्याचरणायासेन कालयापनं कुर्वतो गृहस्थ
स्यापि व्रतधारणे ब्रह्मचारिवदभ्यंजनादिकं वर्जनीयमित्याह अंजनेति अवलेपं दर्प १२ अवबुध्य अर्थविचारं कृत्वा तत्त्वं ज्ञात्वा १३ गार्हस्थ्यधर्मस्य वानप्रस्थधर्मस्य याति धर्मस्य चानुष्ठानेन समर्थश्चेदे
ष्वभीष्टं कुर्यादित्याह यदीति नैष्ठिको ब्रह्मचारी तु वसेदाचार्यसन्निधौ तदभावे स्पतनयेपत्न्या वैश्वानरेपि चेति वचनात् एतादृशस्य गुरौवासो नुज्ञायते अन्यस्य गुरोराज्ञया दूरंगत्वा गृहाश्रम इति त
दुक्तं गुरोराज्ञानुरोधेन दूरस्थो वा गृही भवेदिति चेति १४ भगवदर्पणबुद्ध्या ग्न्यादौ क्रियमाणं कर्म तस्य बुद्ध्या कर्तव्यं न तु तदेक्यबुद्धयेत्याशयेनाह अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेष्वधोक्षजम्
उपनीय वदेद्वेदमाचार्यः स उदाहृतः एकदेश उपाध्यायः कृत्विग्यज्ञं कुरुष्यते एते मान्या यथा पूर्वमेभ्यो मातागरीयसीति वचनात् गुरुशब्देन सर्व एते विवक्ष्यंते स्वधामभिरावासस्थानभूतैरप्रविष्टं सर्वगतं प्र
विष्टवत् स्थितं अनुरूपवत् । अप्रविष्टः सर्वगतः प्रविष्टस्त्वनुरूपवान् एवं द्विरूपो भगवान् हरिरेको जनार्दन इति वचनात् १५

१ वस्तुनां बहुत्वेन । यथार्थज्ञानमेवाद्वैतज्ञानमित्युच्यते । वस्तुनामैक्येनायथार्थज्ञानम् न चैतद्विरुद्धं । अद्वैतज्ञानस्यैव स्वैक्यज्ञानत्वेन वक्तव्यत्वादित्याशंक्यतद्वदति । यथेति । ज्ञानार्थयोः सादृश्यलक्षण
मैक्यमादायाद्वैतज्ञानं भेदज्ञानमित्युच्यते । न तु वस्तुवैक्यविषयज्ञानम् ।

इवमाकारेणक्रियमाणस्यकर्मणःफलमाह एवविधइति १६ ब्रह्मचारिवानप्रस्थनियमानांकृच्छ्रसाध्यत्वेनसाम्यात्प्रथमाश्रमधर्मकथनानंतरवानप्रस्थधर्मानाह वानप्रस्थस्येति ऋषेःसर्वज्ञस्य
लोकेवैकुण्ठं त्वमग्रेप्रथमोऽंगिराऽपिपरितिश्रुतः आषिर्हरीतापसेचज्ञानवत्यपि कीर्तितइति १७ कृष्टपच्यंकर्षणादिनापकंघ्रीह्वन अकालतोवेहितकालमुल्लुध्य आममग्न्यादिनानापपाक आमलकादि
१८ वन्यैर्देवघ्रीह्वादिभिः कालचोदितान्तत्तत्कालविहितान् १९ अग्न्यर्थमग्निरक्षार्थं उटजंपर्णशालां शरणं गृहं अभ्यदाहिमादिकश्रयेत आतपनमातपः २० अग्निपरिच्छदादर्भादयः
२१ नविपद्येतच्छिष्टेनभवेत् ॥ २२ ॥ अकल्पोऽसमर्थः आन्वीक्षिक्यां आत्मविचारलक्षणायां अनशनमशनत्यागः तत्राशक्तौमासेगतेऽक्षेणादेवसेवाश्रीयादित्यादिकमादिपदेनगृहीतं
यथाह पाज्ञत्वत्वयः । पक्षेगतेवाप्राश्रीयान्मासेवाहनिचागतइति २३ त्रियमाणेनपुरुषेणाध्यात्मंकार्यकारणजातं यत्तत्रेदकार्यमेतस्मिन्कारणेविलीयतइतिध्यानंकर्तव्यमित्यभिप्रायेणाह कारणे
ष्विति संघातंकार्यजातं न्यासोज्ञानपूर्वकंध्यानंकार्यस्यकारणलयज्ञानमात्रं विलापनमिति वचनात् २४ यथार्हतइत्युक्तंविबृणोति स्वेस्वानीति स्वेआकाशेस्वानिशरीरावच्छिन्नाकाशानि श्वासंशरी

एवंविधोब्रह्मचारीवानप्रस्थोयतिर्गृही ॥ परंविदतिविज्ञानंपरंब्रह्माधिगच्छति १६ वानप्रस्थस्यवक्ष्यामिनिनयमान्मुनिसंमतान् ॥ यानातिष्ठन्मुनिर्ग
च्छेदेषिलोकमिहांजसा १७ नकृष्टपच्यमश्रीयादकृष्टवाप्यकालतः ॥ अग्निपक्वमथामंवाजर्कपक्वमुताहरेत् १८ वन्यैश्चरुपुरोडाशान्निर्वपेत्कालचोदि
तान् ॥ लब्धेनयेनचान्नेनपुराणंतुपरित्यजेत् १९ अग्न्यर्थमेवशरणमुटजंवादिकंदरम् ॥ श्रयेतहिमवाग्वग्निवर्षार्कतपनान्स्वयम् २० केशरोमनखश्म
श्रुमलानिजटिलोदधत् ॥ कमंडल्वजिनेदंडवल्कलाग्निपरिच्छदान् २१ चरेद्वनेद्वादशाद्वानष्टौवाचतुरोमुनिः ॥ द्वावेकंवाथथाबुद्धिर्नविपद्येतकृच्छ्रतः
२२ यदाऽकल्पःस्वक्रियायांव्याधिभिर्जरयाथवा ॥ आन्वीक्षिक्यांचविद्यायांकुर्यादनशनादिकम् २३ आत्मन्यग्नीन्समारोप्यसंन्यस्याहंममात्मताम् ॥
कारणेषुन्यसेत्सम्यक्संघातंतुयथार्हतः २४ स्वेस्वानिवायौनिःश्वासांस्तेजस्यूष्माणमात्मवान् ॥ अप्स्रवस्तृक्ष्णपूयानिक्षितौशेषंयथोद्भवम् २५ वाच
मग्नौसवक्तव्यमिंद्रेशिल्पंकरावपि ॥ पदानिगतिभिर्विष्णोरत्योपस्थंप्रजापतौ ॥ मृत्यौपायुर्विसर्गंचयथास्थानंविनिर्दिशेत् २६ दिक्षुश्रोत्रंसनादेन
स्पर्शेनाध्यात्मनित्वचम् ॥ रूपाणिचक्षुषाराजन्ज्योतिष्वभिनिवेशयेत् २७ अप्सुप्रवेशयेज्जिह्वां त्रैयैर्ग्राणंक्षितौन्यसेत् ॥ मनोमनोरथैश्चद्रेबुद्धिर्बोध्यैः
कवौपरे २८ कर्माण्यध्यात्मनारुद्रेयदहंसंमताःक्रियाः ॥ सत्त्वेनचित्तंक्षेत्रज्ञेगुणैर्वैकारिकंपरे २९

स्वाशुजाह्वायौ शारीरयूष्माणंकारणतेजासि आत्मवान्परमात्मज्ञानवान् वशीकृतमनावा श्लेष्मपूयासृक्कार्याण्यप्सुलीयंतइतिचित्तपेत् शेषंगंधक्षितौ । नन्वाकाशादेर्लाघवादीनामुत्पत्तेःकथमियता
मेवलयाश्चित्यतइतित्माह यथोद्भवमिति आकाशाल्लाघवंसौक्ष्म्यंशब्दश्रोत्रंतथावर्ल वायोस्तुमेरेणाचेशाव्यूहनंसौक्ष्म्यमेवच अग्नेस्तुदर्शनंशक्तिरौष्णंरूपप्रकाशकं रसेभ्योरसनंशैत्यंस्नेहकृदनमादवं भू
मेर्भेधस्तथाघ्राणंनौरवंमूर्तिरेवचेतिवचनात् उत्पत्त्यनुसारेणलयाश्चितनीयइत्यर्थः २५ इदानींवागादींद्रियाणां अग्न्यादिदेवताधीनत्वमपिचितनीयमित्याह । वाचमिति । सवक्तव्यमिति क्रियाविशेषणं
प्रजापतौदक्षे यथास्थानमित्यनेनाभिमानिनामभिमन्त्रमानानां वत्तदुत्पत्तिकारणमनुमृत्पेत्युच्यते २६ सनादेनश्रोतव्येनसह त्वचंस्वागं द्विषंस्पर्शनसहवायावितिशेषः ज्योतिष्यादित्येनिवेश
येत् निक्षिप्तवीतिचित्तपेत् २७ जिह्वांरसमेनेतिशेषः परेकवैबृहस्पतौ उशनसोपिकविशब्दवाच्यत्वात्तद्वावृत्त्यर्थपरइति २८ अन्यात्मनाहंकारेणसहकर्माणिरुद्रे तत्रहेतुर्पदहमिति क्रियायत्

अहंसात्तद्विज्ञानस्यैव सत्त्वेन साधुपुण्यकर्मणा सहचित्तक्षेत्रज्ञे हिरण्यगर्भे निवेश्य एतच्छब्दं णं विलयं रमृत्वा वैकारिकनामानं हिरण्यगर्भगुणैः सह क्षेत्रज्ञाख्ये परे परमात्मविज्ञानीद्वारा लयमार्गं चितयेत् चित्तं हिरण्यगर्भे तु विलाप्य परमात्मानि क्षेत्रज्ञाख्ये लापयेच्च ततो नान्यत्स्मरेद्बुद्ध्या इति चात्र मानं २९ इदानीमवादीनां लयप्रकारं निरूपयति अस्मिन् तच्च नमः कूटस्थे वैकारिके जसतामसकूटरूपेऽहंकारतत्त्वे । तदहंकारतत्त्वं महति महत्तत्त्वे । तन्महत्तत्त्वमव्यक्ते । तदव्यक्तमक्षरे हरौ विलयप्रकारं स्मरेत् । जडस्य स्वकारणैक्यमभिमानिनो जीवस्य प्रवेशलक्षणं च तत्कार्यस्य हिरण्यगर्भस्योत्तररूपेणैक्यं हिरण्यगर्भस्थहरेरप्युत्तरोत्तररूपैकीकरणमिति लयभेदं तु शब्दो ज्ञापयति ३० इति शब्दो लयसमाप्तिसूचकः कूटस्थोक्षरउच्यत इति वचनात् अक्षरनाम्न्यां चित्तमकूटस्थत्वाऽक्षरलक्षणमित्यत्वे हेतुत्वादक्षरनामत्वेन स्थितमात्मानं परमात्मानं चिन्मात्रमवशेषितं सृष्ट्यादिव्यापारोदासीनं ज्ञात्वा द्वयोर्हारिव्यतिरिक्तवस्तुस्वातन्त्र्यस्मरणरहितोक्त्या द्विरमोदित्यन्वयः । कृत्याद्विरमोक्तिरत्र कथमित्याह दग्धयो निरिति दग्धयो निरिधनलक्षणायेन सतया यथाग्नेरिधनदहनात्परकृत्यं नास्ति तथा श्रीनारायणोपासकस्य सविकासं तत्त्वज्ञानात्परकृत्यं नोतिभावः । न हरेस्मरतः कृत्यं दग्धेन हुताशवदिति वचनात् ३१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते म० वि० टी० अ० दशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ७ ॥ ॥ कमप्राप्तं पतिधर्मं निरूपयति कल्पयति एवमुक्तं कच्छं सोऽदुःकल्पः अण्यथैस्तु शब्दस्तर्हि परित्रज्य संन्यस्य मर्होचरेदित्यन्वयः । देहमात्रावशेषित इत्यनेन प्रज्जनं विशिनाष्टि अधीतवेदो जपकृत्पुत्राद्यानंदो मिमान् शक्त्या च यज्ञकृन्मोक्षेनः कुर्यात्तु नान्यथेति नियमं तु शब्देन वारयति यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रज्जेदिति विशेषविधानात् ब्रह्मचारिणोऽपि तुर्याश्रमग्रहणोपपत्तेरतएव कल्पयितुं कामक्रोधादिसहजशत्रुजयसमर्थ इत्यर्थः उपनीय गुरुः शिष्यं महाव्याहृतिपू

अप्सु क्षितिमपो ज्योतिष्यदो वायौ नभस्य मुम् ॥ कूटस्थे तच्च महति तदव्यक्तेऽक्षरे तु तत् ३० इत्यक्षरतयात्मानं चिन्मात्रमवशेषितम् ॥ ज्ञात्वा द्वयोर्ध्विरमेह दग्धयो निरिवानलः ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ नारद उवाच ॥ कल्पस्त्वेवं परित्रज्य देहमात्रावशेषितः ॥ ग्रामैकाग्रविधिना निरपेक्षश्चरेन्महीम् १ विभृयाद्यद्यसौ वासः कौपीनाच्छादनं परम् ॥ त्यक्तं नलिंगदंडाभ्यामन्यत्किंचिदनापदि २ एकएव चरेद्विधुरास्मारा मोऽनपाश्रयः ॥ सर्वभूतसुहृच्छांतो नारायणपरायणः ३ पश्येदात्मन्यदो विश्वं परे सदसतो द्वये ॥ आत्मानं च परं ब्रह्म सर्वत्र सदसन्मये ४

वैकं वेदमप्यापयेत्पञ्चौ चाचारौ शशिक्षयेदिति वचनात् ब्रह्मचारिणोऽप्यनप्रारंभे गाथीतवेदत्वं युज्यत इति वासं न्यासाश्रमश्चतुर्धा भिद्यते कुटीचको बहुदको हंसः परमहंस इति तत्र परमहंसधर्मः कथ्यत इत्यर्थो तत्र को वा तु शब्दो निरपेक्षः अलोलुपः १ देहमात्रावशेषित इत्यस्यापवादमाह विभृयादिति यद्यसौ भिक्षुरप्सु त्यक्तं वासः परंपश्चात्पतिनिधिलक्षणं विभृयाद्वर्तुमिच्छेत् किं कौपीनलक्षणमाच्छादनं विभृयाद्यवा कौपीनं शीतातपनिवारकमेकमाच्छादनं च विभृयात्परं न विभृयादित्यर्थः शीतातपनिवारार्थमेकमाच्छादनं यते कौपीनात्परमित्याहुरेके नान्याद्विनावपुरिति वचनात् कौपीनाच्छादनं चेत्येकवद्भावः नन्वपंयातिरितिकेन ज्ञातुं शक्यते तत्राह नलिंगेति लिंगदंडाभ्यामन्यत्किंचिदनापदि २ अनपाश्रयः ग्रामाद्यावासविधुरः यथाह याज्ञवल्क्यः एकारामः परित्रज्य भिक्षार्थं ग्राममाश्रयेत् अग्रमत्तश्चरेद्देहसंसायाहेतुपलाक्षित इति वचनात् ३ नारायणपरत्वं दर्शयति पश्येदिति अदो विश्वमात्मनि पश्येत् तदाधारत्वेन स्थितमिति विशेषः आत्मनीतिजीवः किं न स्यादिति तत्राह पर इति सदसतः परे उत्कर्षे वाचित्वेन विकल्पात् सर्वनामसंज्ञानास्ति जीवस्य संसारित्वेनानुत्कृष्टत्वाभेदाद्दशोऽन्योऽस्तीत्याह अद्वय इति नैतावता पूर्यत इत्याह आत्मानं चेति सर्वत्र सदसन्मये जगति अवसितमात्मानं परं ब्रह्म पश्येदिति दर्शनं नाम चित्तं ४

सुप्तप्रबोधयोः सुप्तिजाग्रतोः संधौ अरुणोदयकालेशयनप्रारंभकाले चात्मनः स्वस्य गतिं सतासौम्यतया संपन्नो भवति अतः प्रबोधोऽस्मादित्यादिप्रमाणबलात्परमात्माधीनलक्षणां स्थितिं हरेः स्वातंत्र्यलक्ष-
णं पश्यन्बन्धमोक्षं च मायामात्रमयं हरेरिच्छाभिर्मितं ज्ञातुं तदयं न्वस्तुतः स्वातंत्र्येण नान्याधीनत्वेन पश्येत् ५ मृत्युं ध्रुवमिति नाभि नंदेत् । स्वजीवितं वाऽध्रुवमिति तर्हि कथं निश्चय इति तत्राह कालमि-
ति भूतानां प्रभवाप्ययं कालाख्य भगवदधीनं प्रतीक्षेत् किं बहुना सर्वभगवदधीनमिति पश्येत् ६ जीविकाचेतनादिलक्षणां वेदवादमतीत्य तर्कान्विशेषिकादिशास्त्रनिष्ठितान् अप्रयोजकपक्षसिद्धांतं
नाप्रयोजनपक्षीत्याश्रयवृथा शिष्यबन्धकृत् न चोदासीनशास्त्राणि निरुद्धानि वाभ्यसेत् ७ न व्याख्ययोपजीवेत न निषिद्धान् समाचरेत् एवं भूतोयतिर्यातितदेकशरणो हारीमिति निर्णेतवानं बहून् ग्रंथान् वै-
ष्णवाभासान् मोक्षविद्धान् वात्स्यायनादीन् ज्योतिःशास्त्रादीन् व्याख्ययोपजीवनं न कुर्यात् आरम्भाभिषिद्धान् कृष्यादीन् ८ कृष्यादिनोत्पन्नद्रव्येण दानादिधर्मसंपादनोपपत्तेः कथमारंभाभारभेत् तत्पु-
न्यत इति तत्राह नयतोरीति प्रायोयतेराश्रमो धर्महेतुर्न भवति किंतु निरंतरोपासनया ज्ञानहेतुः ज्ञानाधिकारे प्रवृत्तस्य कर्माधिकारप्रवृत्तिरधःपातहेतुः स्यात् ईश्वराज्ञोल्लंघनदोषापातात् समेकलक्षणि-
चित्तं सततस्मरणसमर्थमंतःकरणं यस्य सतथा तस्यैवं विधस्यते आश्रमलक्षणदंडादिसाधारणं न चावश्यकमिति याह विभृयादिति यदाह याज्ञवल्क्यः नाश्रमः कारणं धर्मैः क्रियमाणो भवेद्विदुः अतो यदा

सुप्तप्रबोधयोः संधावात्मनो गतिमात्मदृक् ॥ पश्यन्बन्धं च मोक्षं च मायामात्रं च वस्तुतः ५ नाभि नंदेद् ध्रुवं मृत्युमध्रुवं वा स्वजीवितम् ॥ कालं परं प्रतीक्षेत् भू-
तानां प्रभवाप्ययम् ६ नासच्छास्त्रेषु सज्जेत नोपजीवेत् जीविकाम् ॥ अतिवादांस्त्यजेत् तर्कान्पक्षं कंचिन्न संश्रयेत् ७ न शिष्या ननु वप्नोति ग्रंथान्नैवाभ्यसेद् बहू-
न् ॥ न व्याख्यामुपजीवेत नारंभाभारभेत् कचिद् ८ नयतेराश्रमः प्रायो धर्महेतुर्महात्मनः ॥ शांतस्य समचित्तस्य विभृयादुत वा त्यजेत् ९ अव्यक्तालिंगो
व्यक्तार्थो मनीष्युन्मत्तबालवत् ॥ कविर्मूकवदात्मानमदृश्यो दर्शयेन्नृणाम् १० अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ प्रह्लादस्य च संवादं मुनेराजगर-
स्य च ११ तं शयानंधरोपस्थे कावेर्यां स ह्यसानुनि ॥ रजस्वलैस्तनूदेशैर्निगूढामलतेजसम् १२ ददर्श लोकान्विचरन् लोकतत्त्वविवित्सया ॥ वृतो मातैः
कतिपयैः प्रह्लादो भगवत्प्रियः १३ कर्मणा कृतिभिर्वा चालिगैर्वर्णाश्रमादिभिः ॥ नाविंदत जनो यं वै सोसाविति न चेति च १४ तं न त्वाभ्यर्च्य विधिवत्पाद-
योः शिरसा स्पृशन् ॥ विवित्सुरिदमप्राक्षीन् महाभाग वतोसुरः १५ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ विभर्षि कायं पीवानं सोऽद्य मोभोगवान्यथा ॥ वित्तं नैवाद्य भवतो
भोगो वित्तवतामिह १६ भोगिनां खलु देहोऽयं पीवामवति नान्यथा १७

त्मनः पथ्यं परस्य न तदाचरेत् ९ बाह्यालिंगाभावेऽप्यांतरालिङ्गमस्तीत्याह अव्यक्तेति अव्यक्तं जनेनाज्ञातं मानसं ह्यलिंगं यस्य सतथा विद्यातपआदिभिरग्रकटितस्वरूपो वा तर्ह्यस्यैकवक्तव्यमत्राह
व्यक्तार्थ इति अपरोक्षीकृतभगवत्स्वरूपलक्षणपुरुषार्थः अनेनालिंगादिदंडधारणमेवं विधस्य नावश्यकमन्यस्येत्युक्तं भवति मनीषी निरंतरमनशीलः अव्यक्तस्वरूपं दर्शयति अदृश्यः प्राकृ-
तजनाज्ञेयः कविरतिक्तां तदर्शी १० अत्रापरोक्षज्ञानाय यत्पाचारे । इति हासशब्दार्थमाह पुरातनमिति आजगरस्य अजगरव्रतधारिणः ११ स ह्यसानुनि स ह्यारुण्यपर्वततटे कावेर्यां कावेर्यु-
त्पत्तिक्षेत्रे तनूदेशैः शरीरावयवैः १२ विवित्सया वेदितुमिच्छया १३ स एव देवदत्तोऽसौ न वेति नाविंदत न ज्ञातवान् १४ १५ भोगवान् संपन्नः ननु पारिणममानस्य देहस्य पीनत्वविशेषः परिणा-
मोपिकस्माच्चित्तस्यान्मविरासेऽप्यस्येवाकिमत्र चोद्यमत्राह वित्तमिति सत्यं कृष्याद्युद्योगवतो देहि नो ब्रीह्यादिविचं भवतीह लोके तद्वत्तां भोगः खलु भोगिनामयं देहः पीनो भवति हेत्वंतरं नास्ती-
त्याह नान्यथेति १६ १७

मकृतेपितृयास्यादितितत्राह नतइति अर्थोचितं यतोविचात्पीवेति यत्तस्मात् बतविस्मयौजायते लोकेनिमित्तांतराभावेसितिपीनत्वंभोगित्वेनदृष्टं अत्रभोगित्वंनदृश्यतेपीनत्वंदृश्यते तरिप्र
मिचित्तांतरमस्ति तदस्माकंश्रोतुंक्षमंचेद्वेदेत्यन्वयः १८ इतोपिनिमित्तांतरेणभाव्यमन्यथाकवित्वादयोभोगिगुणानस्युरित्याह कविरिति नचेत्तर्हि वेदाननुभवसि अन्नमयंहिसौम्यमनआपो
मयःप्राणस्तेजोमयीवागितिश्रुतेः यःकंठकैर्वितुदतिचंदनैर्यश्चलिपति अकृष्टोपरिकृष्टश्चसमस्तस्यचतस्यचेतिश्रुतेः सर्वस्यसमः नद्वेक्षिनद्वेषंकरोषिनौषि स्तुतिकरोषि अनेनसमत्वंविवृतं १९ इतर
कविरुच्याश्रीनारायणचरणारविंदस्मरणमकरंदधानमेवपीनत्वेनिमित्तमितिपरिहारमभिप्रेत्यप्रह्लादंप्रतिब्रूतेइत्याह नारदइति २० ज्ञानिष्वेकोभवानिदंवेदेत्यन्वयः इदमिति किंकेनसाधनेनवेदअत्रा
ह वेदेति भवानव्यात्मचक्षुषापरमात्मानुग्रहोत्पन्नज्ञानेननृणामीहोपरमयोःप्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणयोर्मार्गयोःपदंनिश्चितंविषयस्थानंवेदेतिशेषः २१ देहिनामज्ञानसंभवात्तेष्वेकत्वात्प्रमापितद्विषयं
ज्ञानंनस्तीति किंनस्यादित्याशंक्यसत्यंविशेषोस्तितवेत्याह यस्येति हृदयत्वंसामान्यमितिमत्वाश्चिष्टइत्युक्तं केवल्याफलानामाकांक्षया ध्वांतमज्ञानलक्षणं अन्यत्रांधकारमज्ञानं तत्त्वाप्रतिप
त्तौकारणत्वेनदृश्यंतस्तवनास्ति तस्माद्भवाज्ज्ञानातीत्यर्थः २२ यद्यपिब्रह्मव्यांशोनास्त्यथापीदमप्राप्तीदित्येकाविषयप्रश्नःकृतःपरिहारेप्रश्नानित्याचनेकविषयःकथमयंसंगच्छतइतिचेत् निरुद्ध
मस्यचित्तंकथं निर्वृत्तस्यभोगःकथमभोगिनःपीनत्वंकथमितिप्रश्नानामपिबहुत्वात् इदमित्यस्याव्ययत्वेनजातिविशेषत्वेनचोपपत्तेः । तवप्रश्नान्ब्रूमहत्पनेनतदनुवादःक्रियतेउतपरिहारः । ना

नतेशयानस्यनिरुद्धमस्यब्रह्मनिहार्योयतएवभोगाः ॥ अभोगिनोयंतवविप्रदेहःपीवायतस्तद्वदनःक्षमंचेत् १८ कविःकल्पोनिपुणद्वित्रिप्रियक
थःसमः ॥ लोकस्यकुर्वतःकर्मशेषेनद्वेक्षिनौषिवा १९ ॥ नारदउवाच ॥ सइत्थंदैत्यपतिनापरिपृष्टोमहामुनिः ॥ समयमानस्तमभ्याहतद्वागमृतयंत्रितः
२० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ वेदेदमसुरश्रेष्ठभवान्नन्वार्यसंमतः ॥ ईहोपरमयोर्नृणांपदमध्यात्मचक्षुषा २१ यस्यनारायणोदेवोभगवानहृदयतःसदा ॥ भक्त्या
केवल्याश्चिष्टोद्युनोतिध्वांतमर्कवत् २२ अथापिब्रूमहेप्रश्नांस्तवराजन्यथाश्रुतम् ॥ संभाषणीयोहिभवानात्मनःशुद्धिमिच्छता २३ तृष्णयाभववाहि
न्याग्राम्यकामैरपूर्णया ॥ कर्माणिकार्यमाणोहंनानायोनिषुयोजितः २४ यदृच्छयालोकमिमंप्रापितःकर्मभिर्भ्रमन् ॥ स्वर्गापवर्गयोर्द्वारंतिरश्चांपुनरस्य
च २५ अत्रापिदंपतीनांचसुखायान्यापनुत्तये ॥ कर्माणिकुर्वतांश्चानिवृत्तोस्मि विपर्ययम् २६

चोऽदर्शनात् द्वितीयोपितद्वाचकपदयोगाभावादनूपपन्नः तवप्रश्नानुदिश्यपरिहारान्ब्रूमहइतिपक्षोपिगौरवादयुक्तइतिचेदुच्यते ब्रूव्यक्तायांवाचीतिधातोर्व्यक्तिर्नामस्पष्टीकरणंतस्यपरिहारार्थोप
पत्तेः यथाश्रुतमित्यनेनापिस्पष्टीकरणप्रतीतेरिति ननुयदज्ञातज्ञापकंतदेवोपादेयं नचेदंतथा । प्रह्लादस्यभगवदनुग्रहेणज्ञाताशेषार्थत्वादतःकस्मैस्पष्टीक्रियतइत्याशंक्यतदज्ञातमस्माभिर्नबोध्यते
किंतुमहत्संभाषणलक्षणार्थसेवयांतःकरणशुद्धिःस्यादितिमत्वास्पष्टीक्रियतइत्याह संभाषणीयइति अनेनब्रूमहइत्यात्मनेपदार्थोविवृतइतिज्ञायते २३ निवृत्तिमार्गएवसंसारोन्मूलनहेतुरितिवक्तुं प्र
चिमागस्तुनानादुःखहेतुत्वेनहेयःप्रेक्षावतेत्येतत्त्वानुभवसिद्धमित्याह तृष्णयेति भववाहिन्यानदीवद्वर्तमानयासंसारापादिकयावा इतरनदीनामृतुभेदेनपूर्वपूर्तिस्थातां नास्याःकदापिपूर्तिरित्याह
ग्राम्येति २४ यदृच्छयादैवेच्छया लोकंशरीरंयस्माल्लोकात्प्रेत्येतिश्रुतेः नकेवलंस्वर्गादेर्द्वारंकिंतुतिर्यगादिजन्मनोपिकारणमित्याह तिरश्चाभिती अस्म्यमनुष्यशरीरस्यापिद्वारमितिशेषः २५ कृपया
शुचोगवतोचितंस्यादित्यादिनायदुक्तंसुखस्यादितितत्परिहरति अत्रापीति अत्रापिमनुष्यशरीरेपिदंपतीनांविपर्ययंदुःखंश्चानिवृत्तिमार्गमाश्रितोस्मीत्यन्वयः अन्यापनुत्तयेसुखादन्तर्यदुःखस्यनि
रासाय । सुखायकर्माणिकरोतिलोकोनतैःसुखंनान्यदुपारमवेतिस्वोक्तेः २६

कर्मणो निवृत्तस्पृहः स्वस्वमिरासाय सुखावाप्तौ किञ्चिदन्तरंगमित्याशङ्क्य यदि सुखं स्वस्वपद्विभक्तं हि तत्माप्नीयन्नः कर्तव्यो न चैवं स्वस्वपत्वात् सुखस्य तद्वत्त्वकौ स्वस्वपाच्छादकसर्वानिषिद्धकर्मनिवृत्त्या विभूतभगवत्प्रसादएव मुख्यनिमित्तमित्याह सुखमिति बलमानंदमोजयसहो ज्ञानमनाकुलम् स्वस्वपापेन तु जीवस्य व्यवयते परमाद्विभोरित्यादि हि शब्देन दर्शयति अस्यात्मनो जीवस्य स्वस्वपभूतं यत्सुखं तत्सर्वेहोपरतेः प्रसन्नात्सर्वोपायेहावेष्टास्यसंवेहः । को ह्येवान्यादिति श्रुतेः । उपाधिकाऽत्युद्विक्तारतिरानंदो यस्य स उपरतिः यदेष आकाशानंदो न स्यादिति श्रुतेः सर्वेह उपरतिश्च सर्वेहोपरतिस्तस्मादरेराविर्भवतीति शेषः । उपोधिक इति सूत्रात् ततः किं तत्राह मनःसंस्पर्शजानिति मनोधिष्ठितेन्द्रियाणां विषयैः संस्पर्शनात्संबन्धात् । जाताश्छस्तान् सगादिभोगान्नसंविशेत् न सेवेत् । बुद्धिमानिति शेषः २७ एतदंगीकारावरुद्धस्य बाधकमाह इतीति । आत्मन इत्येतदुक्तमित्येवं तत्तद्विधिति शेषः इति शब्दः प्रकारवचनः । तत्र पुमान्संतं सदा तनं स्वार्थं पुरुषार्थं विस्मृत्याऽसति भगवत्प्रसादेन निवर्तमाने द्वैतेऽन्यथा ज्ञाने विषये । विचित्रासुरनरादि नाना योनिविषयांघोरा संसृतिमाप्नोतीत्यन्वयः २८ स्ववृष्णाया अनिवृत्तकत्वात् संसारस्य घोरत्वमितीममर्थसदृशां तमाह जलमिति । तदुद्भवैर्जलोद्भवैः शैवलादिभिरज्ञानरहितोऽजितेन्द्रियो मृगतृष्णां सूर्यमरीचिसंपृक्तसलिलयथोपधावेत्तथा स्वतः स्वतंत्रादरेरन्यत्र देवदत्तादावर्थद्वक्पुरुषार्थदर्शी २९ ननु पुरुषार्थसाधनत्वेन जातेर्देहादिभिरनुष्ठिताः क्रियाः सुखादिहेतवः स्युरि

सुखमस्यात्मनोरूपं सर्वेहोपरतेर्हियत् ॥ मनःसंस्पर्शजान्दृष्टाभोगाश्छस्तान्नसंविशेत् २७ इत्येतदात्मनः स्वार्थं संतं विस्मृत्य वै पुमान् ॥ विचित्रामसति द्वैते घोरा माप्नोति संसृतिम् २८ जलंतदुद्भवैश्छन्नं हित्वा ज्ञोजलकाम्यया ॥ मृगतृष्णामुपाधावेत्तथान्यत्रार्थद्वक्सतः २९ देहादिभिर्देवतत्रैरात्मनः सुखमीहतः ॥ दुःखात्ययं वानीशस्य क्रियामोघाः कृताकृताः ३० आध्यात्मिकादिभिर्दुःखैरविरक्तस्य कर्हिचित् ॥ मर्त्यस्य कृच्छ्रोपनतैरर्थैः कामैः क्रियेत किम् ३१ पश्यामि धनिनां क्लेशं लुब्धानामजितात्मनाम् ॥ भयादलब्धनिद्राणां सर्वतोपिविशंकिनाम् ३२ राजतश्चोरतः शत्रोः स्वजनात्पशुपक्षितः ॥ अर्थिभ्यः कालतः स्वस्मान्नित्यं प्राणार्थवद्भयम् ३३ शोकमोहभयक्रोधा रागक्लैर्भयमादयः ॥ यन्मूलाः स्युर्दृष्टां जह्यात्स्पृहां प्राणार्थयोर्बुधः ३४ मधुका रमहासर्पौ लोके स्मिन्नो गुरुत्तमौ ॥ वैराग्यं परितो पंचप्राप्ताय च्छिक्षया वयम् ३५

त्याशङ्क्य भगवदर्पणबुद्धिचिकित्साराहिताव्यथा इत्यात्याह देहादिभिरिति । यायाः कृताकृताः क्रियास्तास्ताः सर्वा अपि मोघाः तत्र हेतुगर्भविशेषणम् अनीशस्येशविरुद्धस्य ३० इतोपिवित्तापादनेन प्रयत्नपीडम् आध्यात्मिकादिक्लेशग्राह्यहीतत्वेन दुंदुभ्यस्तमं दूकवत्समृद्धशरीरबलाभावात् कृतांतपाशबद्धगलस्य पुरुषस्य पुरतो निहितक्षीरासवद्वचर्थचित्तामित्याह आध्यात्मिकादिभिरिति कामैः शब्दादिविषयैः ३१ कस्यचिददृष्टबलादुपाजितवित्तस्य समृद्धशरीरबलस्यापि लोभाभिभूतमनस्कत्वेनापि भोगो दुर्धट इत्याह । पश्यामीति ३२ प्राणार्थवद्भयम् अर्थवतः प्राणभयं भवति प्राणवतोर्थवत्तश्चेति वा ३३ ननु सर्वानर्थं शमने ककारणमित्याशङ्क्य स्पृहासर्पापदो निदानमतस्तत्प्रागवप्रथमतः कारणमित्याह शोकेति । यास्पृहामूलं येषां ते तथा प्राणेऽर्थे च स्पृहां । वैष्णवांसिद्धांते तद्विरोधि नो जनात् प्राणसंकटे प्राप्ते प्राणरक्षणे स्पृहापिनकार्या किमु तार्थ इति प्रदर्शनाय प्रागग्रहणम् ३४ वित्तवतः प्राणभयं वित्तस्पृहया शोकादिकं स्यादित्याहुक्तमर्थमधुकराजगरदृष्टातेन बोधयति मधुकरेति । गुरुत्तमाद्या शिक्षासाऽऽभ्यामेवाप्तेति गुरुत्तमावित्यूचे ३५

१ सर्वानर्थं शमने इति पाठान्तरं तदास्पृहेत्यन्वयः २ वैष्णवानाम् तत्सिद्धान्त विरोधि जनादित्यर्थः

यथावर्तमधुवर्तहत्वान्योमधुवर्तति तथा विष्ठापादकंहत्वाकृच्छ्रादजितंराजाद्यन्यतमोहरेत्तमधुवर्तस्थितिदृष्ट्वासर्वकामेभ्योविरागःशिक्षितः ३६ उदरपोषणप्रयत्नशून्योनीहः । नोचेच्छयाऽप्रा
पंचेन्महाहिरिजगरः ३७ भूरिगुणोपेतं कस्मिंश्चिदिवाहयेवभुक्त्वानक्तंभुंजेकस्मिंश्चिदिनेनक्तंअभुक्त्वाह्निभुंजे ३८ ३९ क्षौमंदुकूलमित्यादिकमेकास्मिन्जन्मनिबहुजन्मनिचेतिपथायोग्यमगीकर्तव्यं
देवलोभनभुंजेइतिदिष्टमुक् । क्षौमाद्याच्छादनंगजादिभिश्चरणक्षत्रजन्मनि प्रासादादिशयनम् । भूपृष्ठशयनंचपश्वादिजन्मनि । भस्मादौशयनंश्वानादिजन्मनि बाल्येचअजिनादि अजिनाद्याच्छाद
नभूष्यादिजन्मनि अस्मिन्जन्मनि जन्मांतरेवा । दिग्वासाःदिगंबरः ४० ४१ ४२ सत्त्वादिगुणस्वभावंनविषमसात्त्विकराजसतामसभेदभिन्नं सर्वेभ्योभयंमत्तइतिपतिधर्मत्वात्भूतानाभद्रमेवाशा
सं तन्नापिभगवत्स्वामित्वंनविस्मरामीत्याह आशासइति उतेत्याशासइत्यनुवर्तते जगतएकएवस्वामीतिभावमैकात्म्यं उताशासेकस्मिन्विषयेमहात्मनिभगवद्विषयइत्यर्थः ४३ तुर्याश्रमस्थेनवि
हितोपासनानंतरमिदंचकर्तव्यं ब्रह्मप्राप्तिमार्गत्वादित्याह । विकल्पमिति । विकल्पंजगच्चित्तमनोवृत्त्याभिमानिविन्यसेज्जुहुयात् । जगच्चित्ताख्याग्न्याधीनमितिचितयेत् । चित्तमग्निमर्थेषुभ्रममाणे

विरागःसर्वकामेभ्यःशिक्षितोमेमधुवर्तात् ॥ कृच्छ्राप्तंमधुवर्तद्वित्तंहत्वाप्यन्योहरेत्पतिम् ३६ जनीहःपरितुष्टात्मायदृच्छोपनतादहम् ॥ नोचेच्छयेव
हहानिमहाहिरिवसत्त्ववान् ॥ ३७ ॥ कचिदल्पंकचिदूरिभुंजेन्नसाध्वसाधुवा ॥ कचिदूरिगुणोपेतंगुणहीनमुतकाचित् ॥ ३८ ॥ श्रद्धयोपहतंकापिक
दाचिन्मानवर्जितम् ॥ भुंजेभुक्त्वाथकस्मिंश्चिद्विवानक्तंयदृच्छया ३९ क्षौमंदुकूलमजिनंचीरंवलकलमेववा ॥ वसेन्यदपिसंप्राप्तंदिष्टमुक्तुष्टधीरहम् ४०
कचिच्छयेधरोपस्थेवृणपर्णाश्रमभस्मसु ॥ कचित्प्रासादपर्यंकेकशिपौवापरेच्छया ॥ ४१ ॥ कचित्सातोनुलिप्तांगसुवासाःस्रगलंकृतः ॥ रथेभान्चैश्वर
नकापिदिग्वासाग्रहवत्कचित् ॥ ४२ ॥ नाहंनिंदेचनस्तौमिस्वभावविषमंजनम् ॥ एतेषांश्रेयआशासेउतैकात्म्यंमहात्मनि ॥ ४३ ॥ विकल्पंजुहुयाच्चि
तेतन्मनस्यर्थविभ्रमे ॥ मनोवैकारिकेहुत्वामायायांवैजुहोत्यमुम् ॥ ४४ ॥ आत्मानुभूतौतांमायांजुहुयात्सत्यदृष्ट्मुनिः ॥ ततोनिरीहोविरमेत्स्वानु
भूत्यात्मनिस्थितः ॥ ४५ ॥ स्वात्मवृत्तंमयेत्थंतेसुगुप्तमनुवर्णितम् ॥ व्यपेतंलोकशास्त्राभ्यांभवान्रहिभगवत्प्रियः ४६

भगवत्पुपाधावमानेनसिमनोनाभेदाधीनतयातिष्ठतीतिचितयेत् । मनइंद्रवैकारिकेरुद्रेहुत्वासांचित्यामुंरुद्रंमायायांप्रकृतिविकारेमहत्तत्त्वोविरचेसांचित्यतांमायांतांविरचवात्मानुभूतौचित्प्रकृतौजुहुया
त्चितयेत् । चित्ताख्याग्रेधीनंहिजगदेतद्विचितयेत् । मनोनाभेदवशमग्निचमृतिचितयेदितिवावाक्यात्सर्वमवगंतव्यं अत्रजडकार्यस्यजडकारणात्मकत्वं चेतनस्यचेतनाधीनत्वं चितनीयमि
त्यर्थः । तामात्मानुभूतौस्वानुभूतेलेक्ष्याआत्मनिस्वामिनिपत्योनिरंतरंचितयेत् ततोमुनिरनंतरंकृतकृत्यः वेत्तावेद्यस्यसर्वस्यमुनिःसद्गिरुदाहृतः इत्युक्तमालावचनात् । किंचसत्पंसाधुगुणंपूर्णं
विष्णुंपश्यतीतिसत्यदृक् स्वानंदानुभवात्मानिस्वमाहिम्निस्थितः । महिम्निस्वेमहीयतइतिवचनान् । स्वरूपानंदज्ञानात्मनिब्रह्मणिस्थितइतिवा निरीहोनिषिद्धचेष्टारहितोविरमेत् कृत्यादितिशेषः
४४ ४५ प्रतिपादितमर्थनिगमयति स्वात्मेति मयास्वात्मनोममवृत्तंतुभ्यमनुवर्णितमित्यन्वयः । स्वात्मनोजीवस्यवागमात्मनोवा । कीदृशं मुखतोलोकशास्त्राभ्याव्यपेतंरहितं । आतरतोविपरी
तत्वेनप्राप्तंशास्त्रसिद्धत्वाच्छास्त्रापिमित्यर्थः । अंशास्त्रीयत्वान्मुखतःशास्त्रापेतमिदंविदुः । शास्त्रनिर्णयगम्यत्वाच्छास्त्रीयमभिधीयतइतिवचनादुक्तएवार्थः । इदंसिद्धमित्यभिप्रेत्याह भवानिति ४६

१ तुर्यावस्थेनेति पाठान्तरम् २ मुखतः आपाततः अशास्त्रीयत्वान् शास्त्रेणाप्रतीतत्वात् शास्त्रव्ययेनम् । शास्त्रनिर्णयगम्यत्वाच्छास्त्रीयमेवेतिभावः । दी ९

नाविद्यमानम् ४७ इति श्रीभागवते सप्तमस्कंधविंशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ सर्ववर्णाश्रमाणां गृहाश्रमभू
न नापृष्टः कस्यचिद्गृहादिति न्यायात् युधिष्ठिरपृच्छतीत्याह । युधिष्ठिर इति । एतां गृहान्याश्रमविषयां विधि
प्रसिद्धयर्थं विद्यां चाध्यात्मिकीं जपेत् बलिकर्मस्वधाहोमस्वाध्यायातिथिसत्क्रियाः । भूतपित्रमरब्रह्ममनुष्याणां
नादृतं कामितम् ४ स्वप्नदृष्टोत्थितः स्वप्नदृष्टपदार्थसंगं यथाजहाति तथा जायादिसंगं मुचेदित्यन्वयः ५ यावद
स्तन्व्यसेत्पजेत् । यतिर्भवेदित्यर्थः ६ ७ अंतरिक्षं वा वापृथिव्येर्मध्यभवमच्युतेन निमित्तं याद्विमुपयुंजिरन्
१ । यावदिति जठरं यावदभ्रियेत गृह्णाति तावदभ्रं स्वस्वस्वीयमिति स्वीकुर्यात् । ततो धिकादाने दंडयोग्यमि

प्रति आमं प्रययौ गृहान् ॥ ४७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे चतुर्दशो
ध्यायः ॥ १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गृहस्थ एतां पदवीं विधिना येन चांजसा ॥ याया हे वक्रपे ब्रूहि मादृशो गृहमूढधीः ॥ १ ॥ नारद उवाच ॥ साधुपृष्टं महा
भाग लोकानामनुगृह्यता ॥ तत्त्वेन तदहं वक्ष्ये नैष्कर्म्येन कर्मणाम् ॥ २ ॥ गृहेष्वेव स्थितो राजन क्रियाः कुर्वन् गृहोचिताः ॥ वासुदेवार्पणं साक्षादुपासीत म
हामुनीन् ॥ ३ ॥ शृण्वन् भगवतो भिक्षुमवतारकथामृतम् ॥ श्रद्धधानो यथाकालमुपशांतजनादृतम् ४ तत्संगाच्छनकैः संगमात्मजायात्मजादिषु ॥
विमुंचेन्मुंचमानेषु स्वयं स्वप्नवदुत्थितः ५ यावदर्थमुपासीनो देहे हे च पांडितः ॥ विरक्तो रक्तवत्तत्र नृलोके न रतान्यसेत् ६ ज्ञातयः पितरौ पुत्राश्चा
त्तरभुहदोपरे ॥ यद्वदंति यदिच्छंति अनुमोदेत निर्ममः ७ दिव्यं भौमं चांतरिक्षं वित्तमच्युत निर्मितम् ॥ तत्सर्वमुपयुंजिरन्नस्वीकुर्यात्स्वतो बुधः ८ याव
द्वियेत जठरं तावत्स्वत्वं हि देहिनाम् ॥ अधिकं यो भिमन्येत स स्तेनो दंडमर्हति ९ नृगोस्वराश्वमर्काखुमरीसृपविमक्षिकान् ॥ आत्मनः पुत्रवत्पश्येत्तैरेषा
मंतरं कियत् १० त्रिवर्गेनातिकृच्छ्रेण भजेत् गृहमेध्यपि ॥ यथादेशं यथाकालं यावद्वैवोपपादितम् ११ आश्वभ्यो ते वसायिभ्यः कामान्संविभजेद्यथा ॥
आश्वैतान् महतो दाराचृणां सत्त्वग्रहे होयतः १२ जह्याद्यदर्थं स्वान्प्राणान् हन्याद्वापि तरंगुरुम् ॥ तस्यां स्वत्वं स्त्रियां जह्याद्यस्तेन ह्यजितो जितः १३

त्याह अधिकमिति १ आश्वभुक् वृषदंशश्च मार्जारो मर्कटश्च पतङ्गश्च भिधानं । वयःपक्षिणः अंतरं भेदः कियन्नकोपि परार्थी न स्वाविशेषान् १० अतिकृच्छ्रेण शान्ता विहितमार्गेण शूद्रप्रतिग्रहादिलक्षणेन गृह
मेधी गृहस्थः । अपि सर्वाश्रयत्वेऽपि वैवोपपादितं पवादि ब्रीहिजातमपाचिनोपपन्नं वा ११ कर्मार्गं चेद्वाग्रहणं प्रयोजनन्याम्यभोगः तथा त्वेतदाशापूरणस्य दुःसाध्यत्वेन तत्प्रयत्ने महान्दोषोऽपच्यते त
दभिप्रायेणाह । आत्वेति । यदर्थे यथार्थं कामपूरणार्थं स्वप्राणान् जह्यादिति तरंगुरुं वा हन्यात् तद्विरोधे मतीति शेषः किंच यतोऽप्येनृणां सत्त्वग्रहोऽसत्त्वग्रहाहोर्ध्वनिग्रहो भवतीति शेषः तानेतान्म
हतो दाराणां स्वाकामान्यथा योग्यं संविभज्य भेषसे घटेनेति च १२ यद्यंगना प्राणाद्यपहारिणीति हितया श्रयसे घटनकयमित्याशंक्रयाह तस्यामिति सत्त्वग्रह इत्यादिकमुत्तरत्रापि संबध्यते अजितोऽपि
पर्याप्तत्वात् सत्त्वग्रहस्तस्यां स्त्रियां जितो वशंगतः सपुमांस्वस्पां स्त्रियां सत्त्वं जह्यादित्यन्वयः यदि स्वात्मानं मृच्छं पसावर्त्तते तर्हि तस्यास्त्याग एव वरीयानिति । इममर्थं हि शब्देन दर्शयति । हताधिकारं मलि

नापिहमात्रोपजीविनीम् । परिभूतामधःशय्यावासयेद्व्यभिचारिणीमिति च यत्रानुक्लप्यं दंपत्योच्चिर्गस्तस्पयर्थे मृते जीवतिवापत्यौयानान्यमुगच्छति । तेहकीर्तिमवाप्नोति मोक्षतेचोभयासह स्त्रीभिर्भृतु
वचःकार्यमेषधर्मः परःस्त्रियइति च १३ ग्राम्यधर्मेण गरीरमेवानित्यं क्षणिकं भयग्रस्तं भयमुपजायते । नतु नित्यमस्तश्चानित्यदुःखं गरीरं च कृमिविद्धं भस्मावसायिनवरत्नेनाकाशशरीरब्रह्मज्ञानंदुरुत्पादमेतत्कुरु
णायंतरेणातोदुःखहेतुत्वाद्दुःखरित्रीत्यागएव श्रेयानित्याशयवानाह ॥ कृमोति । नदीयदेहेनाक्रियमा गारतिर्यस्याः मानथा । आत्माग्रमात्मा । अत्रान्माजीवः किं नरयान्छरीरप्रसंगादित्यनउक्तम्
नभश्छादिरिति । नभसश्छादिराच्छादनं यस्य स तथा नभोव्याप्यावस्थितइत्यर्थः । आकाशगरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः । अणुर्ह्येष आत्मा यवा एते स नीतः पुण्यं च पापं चेति श्रुतेर्जीवस्याणुपरिमाणत्वेन सिद्धत्वात् १४
यजदेवपूजासंगतिकरणदानेऽपि तिधातोः यज्ञो नारायणख्यदेवपूजातत्करणवशोपितेः सिद्धिज्ञानसाधनयोगैरर्थैः स्ववर्तिदेहयात्राभ्रक्षणां कलयेत् । तत्रापिशेषेऽवशिष्टवस्तुनि स्वत्वं स्वकीयत्वं त्यजे
द्यः समाज्ञो महतां संप्राप्तिनां पदवीमाप्नोतीत्यन्वयः १५ देवादिपाणेषु तदर्थमिति तेन तोभिन्नत्वेन भगवत्पूजैव विधेयेत्याशयेनाह । देवानिति १६ यो ह्यदास्य यज्ञाधिकारोऽस्ति यदावा सवा यज्ञसंपदः
स्युस्तदा वैतानिकविधिनाग्निहोत्रविधिना वायजेदित्यन्वयः १७ ननु मुख्यं होमादिकरणं भगवत्पूजा विजनकं किं तत्राह नहीति १८ उपसंहारमुखेनोक्तार्थनिर्धारयति । तस्मादिति ब्राह्मणाननयस्य स तथातं

कृमिविद्धमस्मनिष्ठांतं केदंतुच्छं कलेवरम् ॥ कृतदीय रतिर्भार्याकायमात्मानमश्छादिः १४ सिद्धैर्यज्ञावशिष्टार्थैः कल्पयेद्वृत्तिमात्मनः ॥ शेषे स्वत्वं त्यजेत्प्राज्ञः
पदवीमहतामियात् १५ देवानृषीन्भूतानि पितृनात्मानमन्वहम् ॥ स्ववृत्त्यागतवित्तनयजेत पुरुषं पृथक् १६ यर्ह्यात्मनोऽधिकारोऽस्ति सर्वाः स्युर्यज्ञ
संपदः ॥ वैतानिकेन विधिनाग्निहोत्रादिना यजेत् १७ न ह्यग्निमुखतोयं वै भगवान्मर्वयज्ञभुक् ॥ इज्येत हविषाराजम्यथाविप्रमुखे हृतैः १८ तस्माद्वा
ह्यणदेवेषु मर्त्यादिषु यथा रेतः ॥ तैस्तैः कामैर्यजेच्चैनं क्षेत्रज्ञं ब्राह्मणाननम् १९ कुर्यादपरपक्षीयं मामिप्रोष्ठपदे द्विजः ॥ श्राद्धं पित्रो र्यथा वित्तं तद्वंधूनां च वित्त
वान् २० अयने विषुवे कुक्षां व्यतीपातो दिनक्षये ॥ चंद्रादित्योपरागे च द्वादश्यां श्रवणेषु च २१ तृतीयायां शुक्लरक्षेन वम्यामथ कार्तिके ॥ चतसृष्वप्यष्ट
कासु हेमं तेशिशिरे तथा २२ माघे च सितसप्तम्यां मवाराकासमागमे ॥ राकायावानुत्पावामा मर्त्याणि युनान्यपि २३ द्वादश्यामनुगधास्याच्छ्रवणस्ति
स उत्तराः ॥ तिसृष्वेकादशी चासु जन्मक्षैसौम्ययोगयुक् २४ त एते श्रेयसः कालानृणां श्रेयोविवर्धनाः ॥ कुर्यात्सर्वात्मनैतेषु श्रेयोऽमोघं तदायुषः २५

१९ ननु यज्ञसंभारे सति विशिष्टफलप्रदः कालः कइति तत्राह कुर्यादिति । प्रोष्ठपदे कन्याख्ये सिंहमासमावास्यामारभ्य कन्यामावास्यापर्यन्ते । तत्राप्यपरपक्षीयकाले श्राद्धं कुर्यादित्युक्तं यन्वेतव्यम्
तद्वंधूनां पितृमातृबंधूनां पितामहमातामहादीनाम् २० अयने उत्तरदक्षिणसंज्ञे । विषुवे संवत्सरात्संक्रमणे । कुक्षां मावास्यायां श्रवणेषु श्रवणादित्रिषु । चशब्दात्सप्तम्यादित्रिषु त्रयोदश्यां च । तदुक्तम् स
प्तम्यादित्रयं चैव तथा चैव त्रयोदशी । चतस्रस्त्वष्टकाः प्रोक्ताः सर्वपक्षाद्विशेषतइति २१ वृश्चिकमासमावास्यामारभ्य मकरमासमावास्यापर्यन्तः कालो हेमतः । तदुपरिकाष्ठः शिशिरः हेमं तेशिशिरे चैव नित्यश्राद्धे
गुणोत्तरमिति वचनात् अयमपि विशिष्टकालः २२ राकापौर्णमासी मघापौर्णमास्योः संगमे शनिनिशि नीवालीस्यान् दृष्टेनष्टे कुहूरमावास्या अनुमतिरूपेण राकासपूर्णे पौर्णमासी चेति हला
युधः राकायानुत्पातानि मास नक्षत्राणि २३ यास्तिष्ठः श्रवणादितारा आसु नारा पुष्ये कादशी गुण्यकालोऽत्र श्राद्धकरणच विकल्पः । एकादश्या श्राद्धकरणस्यानिषिद्धत्वात् त्रैविध्यवैष्णवासिद्धांतिनरतदाचरं
तित्रैविद्याश्चरंति च वा यथैकादशी पुण्यदिनम् अत्र क्रियमाणं कर्म सकलं तथा तिसृष्वपि तारास्विति वा जन्मनक्षत्रं श्राद्धकाल इति शेषः । सौम्ययोगयुक् मृगशिरसं विषुक्तं दिनं च २४ २५

२६ २७ २८ सत्पात्रंविशिनष्टि विश्वमिति यस्मिन्देभेभागवतस्तस्मिंश्चराचरं सर्वजगदस्तीतिज्ञातव्यं यतिर्यस्यगृहेभुंकेतत्रभुंकेहरिःस्वयं हरिर्यस्यगृहेभुंकेतत्रभुंकेजगदयमिति वचनात् २९ अर्चाशालग्रामादिप्रतिमा पुराणेषुभागवतादिषु विश्रुताः ३० कृष्णावेण्यादयश्चक्षेत्राणि पुरुषोत्तमादीनि अर्हैः पूज्यैरगस्त्यादिभिराश्रितान्यधिष्ठितानि ३१ फलगुनस्थानंहरपुरंकन्यातीर्थवा । कन्यापुरंफलगुनंरयात्स्थानंहरपुरंचतदित्याभिधानं वाराणसीपुरीकाची ३२ ३३ हरेरर्चाश्रिताः हरिक्षेत्रादयः पुनर्वर्चनं सर्वस्मात्तेषां श्रेष्ठ्यद्योतनाय ३४ एतद्देशानिषेवणेनकिविशेषफलमिति पात्रतारतम्यवित्तमैः कविभिः पात्रंचनिरुक्तं वैमुख्यत्वेननिर्णीतहीत्यन्वयः ३५ किंतदित्यतउक्तं हरिरिति चराचरंयन्मयंपत्स्वामिकंपद्व्याप्तंसर्वयस्मात् स्माद्धरिरेवमुख्यंपात्रमित्यन्वयः इदंभवतोपिसिद्धमित्याह देवेति ब्रह्मात्मजादिषुसत्सुदेवाश्चक्षुष्यश्चदेवर्ष्यस्तएवार्हतः पूजायोग्यायेष्वपिसत्सुतत्रतत्रयज्ञशालायामन्युतो गुणतोवपतःस्वरूपतश्चच्युतिरहि तत्वात् श्रीनारायणोऽग्रपूजाया येषुज्ञानंजपोहोमोव्रतंदेवद्विजार्चनम् ॥ पितृदेवचूतभूतेभ्योयद्व्रतंतद्धनश्वरम् २६ संस्कारकालोजायायाअपत्यस्यात्मनस्तथा ॥ प्रेतसंस्थामृताहःसुकर्मण्यभ्युदयेनृप २७ अथदेशान्प्रवक्ष्यामिधर्मादिश्रेयआवहान् ॥ सर्वैपुण्यतमोदेशःसत्पात्रंयत्रलभ्यते २८ विश्वंभागवतोयत्रजगदेतच्चराचरम् ॥ यत्रहब्राह्मणकुलंतपोविद्यादयान्वितम् २९ यत्रयत्रहरेर्चासदेशःश्रेयसांपदम् ॥ यत्रगंगादयो नद्यःपुराणेषुचविश्रुताः ३० सरांसिपुष्करादीनिक्षेत्राण्यर्हाश्रितान्युत ॥ कुरुक्षेत्रंगयाशिरःप्रयागःपुलहाश्रमः ३१ नैमिषंफलगुनंसेतुःप्रभासोथकुशस्थली ॥ वाराणसीमधुपुरीपंपाविंदुसरस्तथा ३२ नारायणाश्रमोनंदासीतारामाश्रमादयः ॥ सर्वेकुलाचलाराजन्महेंद्रमलयादयः ३३ एतेपुण्यतमोदेशाहरेरर्चाश्रिताःपुनः ॥ एतान्देशानिषेवेतश्रेयस्कामोह्यभीक्ष्णशः ३४ धर्मोद्विजोदितःपुंसांसहस्राधिफलोदयः ॥ पात्रंचात्रनिरुक्तंवैकविभिःपात्रवित्तमैः ३५ हरिरेवैकउर्वीशयन्मयंचचराचरम् ॥ देवर्ष्यैर्हत्सुवैसत्सुतत्रब्रह्मात्मजादिषु ॥ राजन्यदग्रपूजायामतःपात्रतयाच्युतः ३६ जीवराशिभिराकीर्णजांडकोशांघ्रिपोमहान् ॥ तन्मूलत्वादच्युतेज्यासर्वजीवात्मतर्पणम् ३७ पुराण्यनेनमृष्टानिचृतिर्यगृषिदेवताः ॥ शेतेजीवेनरूपेणपुरेषुपुरुषोह्यसौ ३८ तेष्वीशोभगवान्राजंस्तारतम्येनवर्तते ॥ तस्मात्पात्रांहिपुरुषोयावानात्मायथेयते ३९

पात्रतयामतस्त्वयाज्ञातइतियदतोमुख्यपात्रंहरिरित्यवधारणायुक्ता ३६ किंचप्रत्येकंपूजापिनविधेयाभगवत्पूजयातत्तृप्तिसंभवात्तन्मूलत्वात्तेषां तरुमूलनिषेचनंशास्त्रानामिवेतिमुख्यवैष्णवसिद्धांतमाह जीवराशिभिरिति ३७ ननुमुख्यपात्रालाभेविहितकर्मानुष्ठानविषयाभावेनतद्विधानंव्यर्थमित्याशक्यतत्तद्योग्यपात्रंवल्लोकंचनमृष्टिप्रकारमाह पुराणीति अनेनदयालुनाहरिणानृतिर्यगादिसंज्ञितानिपुराणिशरीराणिसृष्टानीत्यन्वयः ततःकिंतत्राह शेतेइति श्रीहरिरेषु पुरेषुभोगायतनेषुजीवेनरूपेणस्वप्रतिबिंबेनसहशेतेइतियत्तस्मादसौपुरुषइत्युच्यते जीवोपितन्नामेतिशेषः पुरिशयनात्पुरुषइतिश्रुतिहिशब्देनसूचयति ३८ ईशोभगवास्तेषुपुरेषुस्थितःपुरुषनामसुजीवेषुचतारतम्येनतत्तद्वत्तयादिगुणतारतम्यानुसारेणसन्निधानतारतम्येनवर्ततइति यस्मात्तस्मात्तद्योग्यानुसारेणपुरुषोजीवराशिश्चपात्रं । तदंतर्प्याभिहरिस्मरणपूर्वकमितिशेषः अत्रसन्निधानतारतम्यमेवहरेर्नतुस्वरूपतारतम्यं तदुक्तं ब्रह्मादिस्थावरातेषुनविशेषोहरेःकाचित् । व्यक्तिमात्रविशेषेणतारतम्यंवर्ततेइतिअत्रापीत्यंभावमाह यावानिति पुरुषेतुस्थितआत्मायावान् महिम्नायथायेनप्रकारेणज्ञायते तदानुकूल्येनजीवराशिःपात्रमित्यर्थः ३९

हरिप्रतिमापूजायाः पुरुषस्यितपुरुषनाम्नोहरेः पूजासम्यक्फलवतीत्याशयेनाह दृष्टेति कविभिस्तेषां नृणां मिथ्यात्मनोहरेरवज्ञां दृष्ट्वा त्रेतायां सपर्या क्रियायै हरेरर्चाक्रतापस्मात् ४० ततः केचि
त्संश्रद्धया सपर्या अर्चायां हरिमुपासते ये तेषां पुरुषस्यितहरिद्विषां सोपासैहिकफलमंतरेण परमपुरुषार्थप्रदानभवतीत्यन्वयः ४१ मुख्यपात्रमाह पुरुषोष्णिगिति । कीदृशो ब्राह्मणो मुख्यपात्रामित्य
तस्तद्विशिनष्टि तपसेति । तनुप्रतिमास्थानं अत्र शिलावत्प्रतिमाः संतो विप्राद्याश्च हरेः स्मृता इति वचनात् विप्रादिमात्रं हरिशिलास्थानीयं न कित्तु तपआदिगुणविशिष्टब्राह्मणकुलं अन्यथा हरेरर्चासापु
रुषार्थप्रदानस्यादितिसदुपासां विनिश्चयसुपात्रं ब्राह्मणविदुरितिकथनं व्यर्थं स्यादतएव ब्रह्माणतीति ब्राह्मण इति तत्पदप्रायोजि ४२ ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
कर्ममार्गो ज्ञानमार्गश्च कार्याणां कारणेषु लयः प्रवेशलक्षणं च तत्साधनं च प्रपंचस्वरूपं च निरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्र प्रथमतो ब्राह्मणादपि ज्ञाननिष्ठमुत्तमं पात्रं दैवोपलब्धेन द्रव्येणैव निरूप्य नैमित्तिका क्रियाकरणं
धर्माधर्मविवेकश्च कथ्यते । तत्र ब्राह्मणान्विवेचयति कर्मेति । कर्मनिष्ठा गृहस्थाः तपोनिष्ठा वानप्रस्थाः स्वाध्यायनिष्ठा ब्रह्मचारिणः प्रवचननिष्ठाः कुटीचकाः बहूदकाश्च योगनिष्ठा हंसाः ज्ञाननिष्ठाः परम
हंसाः १ तत्र संततरानंत्यं मुक्तिं चेच्छताज्ञाननिष्ठा परमहंसाय कव्यानिपितृभ्यो दीयमानान्यत्रानि दातव्यानीति विधिरित्यन्वयः दैवकर्मणि च तस्मादतिशेषः तदभावे परमहंसाभावे इतरेभ्यो हंसादिभ्यः

दृष्ट्वा तेषां मिथो नृणामवज्ञा मात्मनो नृप ॥ त्रेतादिषु हरेरर्चा क्रियायै कविभिः कृता ४० ततो र्चायां हरिकेचिच्छ्रद्धया च सपर्याया ॥ उपासते उपासाहिनार्य
दापुरुषद्विषाम् ४१ पुरुषेष्वपिराजेद्रसुपात्रं ब्राह्मणं विदुः ॥ तपसा विद्यया तु श्रद्धा धत्ते वेदं हरेस्तनुम् ४२ नन्वस्य ब्राह्मणाराजं कृत्वा गस्य जगदात्मनः ॥
पुनंतः पादरजसा त्रिलोकी दैवतं महत् ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कर्मनिष्ठा द्विजाः केचि
तपोनिष्ठानृपाः परे ॥ स्वाध्यायेन्ये प्रवचने अन्ये च ज्ञानयोगयोः १ ज्ञाननिष्ठा यदेयानि कव्यान्या नंत्यमिच्छता ॥ दैवे च तदभावे स्यादितरेभ्यो यथार्हतः २
द्वौ दैवपितृकार्ये त्रीनेकैकमुभयत्र वा ॥ भोजयेत्सुसमृद्धोऽपि श्राद्धे कुर्यान्न विस्तरम् ३ देशकालोचितश्रद्धाद्रव्यपात्रार्हणानि च ॥ सम्यग्भवन्ति नैतानि
विस्तरात्स्वजनार्पणात् ४ देशे काले च संप्राप्तमुत्पन्नं हरिदैवतम् ॥ श्रद्धया विधिवत्पात्रेन्यस्तं कामधुगक्षयम् ५ देवर्षिपितृभूतेभ्य आत्मने स्वजना
य च ॥ अन्नं संविभजन्पश्येत्सर्वतः पुरुषात्मकम् ६ न दद्यादामिषं श्राद्धेन चाद्याद्धर्मतत्त्ववित् ॥ मुनीनां स्यात्पराप्रीतिर्यथानपशुर्हिसया ७

श्राद्धादिदानं स्यात् तत्रापि यथार्हतः यथायोग्यं २ अन्नभोक्तुः मुख्यानियमानाह द्वाविति ३ कुतो विस्तारो न कर्तव्य इति तत्राह देशेति स्वजनार्पणात् आत्मीयार्पणलक्षणात् विस्तारादेतानि देशका
चित् श्राद्धादीनि सम्यग्भवन्तीति यत्तस्माद्विस्तारं न कुर्यादिति पूर्वोक्तान्वयः ४ ५ ६ यतेः श्राद्धभोजने मुख्याधिकारित्वे मांसविधानं कथमुपपद्यत इति तदपवादत्वेन विधत्ते न दद्यादिति शास्त्रांतरविधिमोहि
तेन केनचित् कामपरिमोक्षणेन मस्कारिणो भोक्तव्यमिति विधत्ते । न चेति । न च श्राद्धभग इत्याह धर्मेति विना मांसं न मधुना विना दाक्षिण्याशिना अक्षयं भवति श्राद्धं यतिषु श्राद्धभोजिषु ग्रामे वा नगरे
रण्ये वा तामिक्षुर्वसेद्यादि तमंतरेण यच्छ्राद्धं तदा सुरमयो भवेदित्यादि स्मृतेः तद्विधायकशास्त्रमासुरजनमोहनार्थत्वेन देशकालविशेषविषयत्वेन वा योजनीयं । आमिषाभावे भोक्तुः सौहित्याभावेन पितृणां
सौहित्यं न स्यादिति तत्राह मुनीनामिति मुनीनां संप्रमितां यथामांसां न दनेन पराप्रीतिः सौहित्यं स्यात्तथापशुर्हिसया जातमांसेन न स्यात् । यथा मुनीनां पितृणां यतिभोजनेन पराप्रीतिस्तथापशुर्हिसा जाता
मिषभोजनेन न स्यादिति द्विरावृत्त्या योजनीयं । वाचां यमेव सर्वज्ञमुनिशब्दः पितृष्वपि इत्यभिधानं मुनीनां सर्वज्ञानदेवानां यथा परमाप्रीतिः तथापशुर्हिसालक्षणेन यागेन नैति वा ७

आदेचतुर्थाश्रम्येवपूज्यइतिनियमः प्रायिकःतद्धर्मोयस्यास्तिसोपिमान्यइत्याशयेनाह नैतादृशइति सद्धर्ममिच्छतांनृणांभूतेषुमनोवाक्कायकर्मजस्यदंडस्यन्यासः संत्यागो यः एतादृशोधर्मः परोन्यो नास्ति अयमेवमुख्योधर्मः तस्मादेतादृशधर्मोपिआदेमान्यइत्याशयः । वेणुभिर्नभवेद्यतिरितिब्रूयति नकेवलंपश्चालंभनलक्षणोहंसाभावान्मुनीनांप्रीतिजनकोपितुमनआदिनाक्रियमाणदंडलक्षण हिंसाभावोपीत्यतोवाह नेति ८ आद्यादिकर्मग्रामोपस्थादिपात्रमुद्दिश्यकर्तव्यमित्यभिहितं अधुनापरमभागवतास्तदपिनकुर्वतीत्याशयेनाह एकइति सर्वधर्मान्पतियज्यमामेकशरणं व्रजेतिशि क्षिताः एकेभगवदेकार्पितदेहयात्राज्ञानिनः कर्ममयान् आद्यादियज्ञानात्मसंयमनेमनःसंयमनामौजुह्वतिमानसयागं कुर्वतीत्यन्वयः आत्मसंयमनविशिष्टि ज्ञानेति ज्ञानेधनदीपितेयज्ञवित्तमाः मानसयज्ञप्रयोगपटवः अनीहाइतिहेतुगर्भविशेषणं निवृत्तमार्गप्रवृत्तत्वादित्यर्थः ॥ ९ ॥ ननुद्रव्ययज्ञसंत्यज्यज्ञानयज्ञकरणेर्कारणमित्याशंक्यभूतभयजनकहेतुत्वेननिरयहेतुरयमित्याशये नाह द्रव्येति एषद्रव्ययज्ञकारिसमुदायो ग्रामाहन्यादितिभूतानिबिभ्यतीत्यन्वयः । अग्नीषोमीयंपशुमालभेतेतिविहितत्वात्तदुक्तं कुर्वतोदृष्ट्वाकथंभयंस्यादित्यतउक्तमतज्ज्ञइति विध्यभिप्रायमजानन् ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविरित्यादिविहितविधेरभिप्रायः अतएवाकरुणइत्युक्तं एतादृशोसुरदेश्यइत्याशयेनोक्तमनुवृत्तिरिति नीडारेणप्रावृताजल्प्याचासुतृपउक्थशासश्चरतीति श्रुतिर्हीत्यनेनगृह्यते ध्रुवमित्ययंशब्दः श्रीहरीविमुक्तस्यानर्थनिश्चाययंति असुन्वंतंसमंजहिदूणाशंघोनतेमयइतिश्रुतेः तेमयस्त्वत्प्रधानकः दूणाशंदुर्नाशंसुन्वंतंसुन्वाद्विरोधिनं अन्यथासुन्वंतंवा पराचिच्छीर्षाववृजुस्तइंद्रायज्वानोयज्वभिः

नैतादृशःपरोधर्मो नृणांसद्धर्ममिच्छताम् ॥ न्यासोदंडस्यभूतेषुमनोवाक्कायजस्ययः ८ एकेकर्ममयान्यज्ञानज्ञानिनोयज्ञवित्तमाः ॥ आत्मसंयमनेऽनीहाजुह्व तिज्ञानदीपिते ९ द्रव्ययज्ञैर्यक्ष्यमाणंदृष्ट्वाभूतानिविभ्यति ॥ एषमाकरुणोहन्यादतज्ज्ञोह्यसुतृपध्रुवम् १० तस्माद्वैवोपपन्नेनमुन्यन्नेनैवधर्मवित् ॥ सं तुष्टोहरहःकुर्यान्नित्यनैमित्तिकाःक्रियाः ११ विधर्मःपरधर्मश्चआभासउपमाछलः ॥ अधर्मशाखाःपंचेमाधर्मज्ञोऽधर्मवत्यजेत् १२ धर्मबाधोविधर्मः स्यात्परधर्मोऽन्यचोदितः ॥ उपधर्मस्तुपाखंडोदंभोवाधर्ममिच्छलः १३ यस्त्विच्छयाकृतःपुंभिराभासोह्याश्रमःपृथक् ॥ स्वभावविहितोधर्मःकल्प्यतेस्यो पशांतये १४ धर्मार्थमपिनेहेतयात्रार्थेवाऽधनोधनम् ॥ अनीहानीहमानस्यमहाहेरिवृत्तिदा १५

स्पष्टमानाइतिश्रुतेः १० ननुतर्हि नित्यनैमित्तिकेकुर्यात्प्रत्यवायजिहासयेतिविधानंव्यर्थमितितदुपायमाह तस्मादिति दैवोपपन्नेनअयाचितादिविधिनाप्राप्तेननीवारादिनातदभावेउत्पन्नेनफल शाकादिना ११ धर्मवित्त्वंनामतत्प्रतिपक्षधर्मभेदलक्षणेज्ञातेशुद्धस्यादित्यतस्तच्छाखाआह विधर्मइति १२ अधर्मवाद्विधर्मादीनांस्वरूपंदशयति धर्मेति अधर्मवद्वर्मादीनांस्वरूपंविधर्मः अन्य स्यक्षत्रियोदेशोदितोविहितोधर्मोब्राह्मणेनानुष्ठेयमानःपरधर्मः दंभेनाक्रियमाणोधर्मोदंभः सचोपधर्मइत्युच्यते धर्मशब्दार्थमिच्छतांधारकोहिधर्मस्तमर्थमिनत्तीतिसछलधर्मइत्युच्यते १३ पुंभिः काम्यफलेच्छयाकृतोयोधर्मःसआभासइत्युच्यतेहिशब्दः इयानेषाभेदइत्याह धर्मप्रतिपक्षभेदस्वरूपमुक्त्वाधर्मप्रयोजनमाह आश्रमइति हिशब्दउत्तरत्रापिसबध्यते तेनवर्णलक्षयति योब्राह्मणा दिवर्णोयश्चब्रह्मचर्याद्याश्रमः अत्रतत्तत्स्वभावानुसारेणभगवदप्यनुष्ठेयपृथक्पृथक्विहितोयोधर्मःसजीवस्योपशांतयेससारनिर्मूलनायकल्प्यते समर्थ्यतेशास्त्रेष्वितिशेषः स्वभावपदसामर्थ्या त्सात्त्विकोधर्मोमुक्तिहेतुर्नान्यः राजसतामसःस्वर्गनरकादिहेतुः धर्मोभवत्यधर्मोपिहेतुभक्तैस्तवाच्युत पापंभवतिधर्मोपिधनभक्तैःकृतोहरेरितिबचनात् अस्यजीवस्योपशांतये मोक्षायेतिवा १४ ननुनिष्कर्मापुरुषेणधर्मकरणंदुःसाध्यं अर्थाभावात्तस्मादधनेनतदर्थकृष्यादिकं कर्मकर्तव्यमितितत्राह धर्मार्थमिति तर्हिदेहादियात्रार्थकर्मकर्तव्यं अन्यथातत्राशेनपुरुषार्थानुदयइतितत्राह यात्रार्थमिति नन्वेवंचेत्कथंदेहयात्रासिद्धिरितितत्राह अनीहिति अत्रानीहास्वदेहपोषणायासनिवृत्तिः महाहेजगरस्य १५

निरंतरं प्रसवदुपासनामृतपायिनोनीहापरमानंदकारणमित्याह संतुष्टस्येति यदृच्छयासंतुष्टस्ययत्सुखं । कामलोभेन कामभोगेच्छयार्थे हयाधनयाचनप्रवृत्त्याचदिशोधावतः पुंसः कुतः कस्मात्कर्मण
स्तत्सुखं लभ्यत इत्यन्वयः १६ दुस्त्यजेषु विषयेषु सर्वतोदिशं जाग्रत्सु निष्कर्मणः कथं सुखमुपलभ्यत इति तत्राह सदेति यस्त्वात्मपरतिरेव स्यादात्मवृत्तश्च मानव इत्यादेः एतमर्थं निदर्शयति शर्करेति शि
वं सुखमाप्नोतीति शेषः शर्कराः पाषाणशकलानि १७ अत्राचर्जनायासाभावोपेमाणधारणार्थं पानीयादिप्रयत्नः स्यादेव आपोमयः प्राण इति श्रुतेः इति तत्राह संतुष्ट इति केन वापेन केनापि प्रयत्न
मंतरेणोपनतेन द्रव्येण लोकविलक्षणेन परमात्मना वा संतुष्टः विषयालंबुद्धिमान् वारिणापि न वर्तते इत्यन्वयः । ननु सर्वात्मना सर्वनिषेधस्य कोभिप्राय इत्याशंक्य किंचिदभ्यनुज्ञाते महान् दोषः स्याज्जलस्य
दनवत् विधिं विना स्वतंत्रवज्जनस्य कार्पण्यदर्शनाच्चेत्याह औपस्थ्येति । गृहपालयते सौ गृहपालः सारमेयस्तद्वच्चरति । कृशः काणः खंजः श्रवणरहितः पुच्छविकलो व्रणी पूयच्छिन्नः कृमिकुलशतैरावृततनुः
क्षुधाक्रांतो जीर्णो ह्यपिवरकपालार्पितगलः शुनी मन्वेति श्वाहतमपि च हंत्येव मदन इत्यादेः १८ उक्तार्थानं गीकारे बाधकमाह असंतुष्टस्येति । तेजः शापानुग्रहशक्तिः रेतो लक्षणं वा । विद्याशास्त्रविषय
ज्ञानं मनोत्थमस्वदंशास्त्रानुपोक्षी दीपज्वालानि भ्रमवकीर्यते विक्षिप्यते शिलानि क्षिप्रपांसुर्पिंडवन्नश्यतीत्यर्थः । कृविक्षेप इति धातोः वृषभविषाणाहतसेतुवत् सुडागमाभावश्छांदसः अवकीर्णीक्षतत्र
तः इत्यभिधानं असंतुष्टस्य विषयानलंबुद्धेः १९ अत्रानलंबुद्धिर्द्विधा विषयाणामुपर्युपरिभोगवृत्तौ का द्वितीया विश्रात विश्राणने तत्पर्याप्तं भवतीत्यतो न व्ययामि किंतुराशीकरोमीत्याकांक्षा तत्र प्रथमा

संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मारामस्य यत्सुखम् ॥ कुतस्तत्कामलोभेन धावतो र्थे हयादिशः १६ सदा संतुष्टमनसः सर्वाः शिवमयादिशः ॥ शर्कराकंठकादिभ्यो
यथोपानत्पदः शिवम् १७ संतुष्टः केन वाराजन्न वर्तते तापिवारिणा ॥ औपस्थ्यजै ह्यचकार्पण्या गृहपालाय ते जनः १८ असंतुष्टस्य विप्रस्य ते जो विद्यातपो
यशः ॥ सर्वतींद्रियलौल्येन ज्ञानं चैवावकीर्यते १९ कामस्यांतं हि क्षुत्तृड्भ्यां क्रोधस्यैतत्फलोदयात् ॥ जनो याति न लोभस्य जित्वा भुक्त्वादिशो भुवः २०
पंडिता बहवो राजन्बहुज्ञाः संशयच्छिदः ॥ सदसस्पतयोप्येके असंतोषात्पतंत्यधः २१

या अलोभे कामः क्रोधश्च तपो रुभयोः शांतिरनायाससाध्या द्वितीयाया लोभापरपर्यायानाशो दुःसाध्य इत्याह कामस्येति जनो कुरिताभ्यां क्षुत्तृड्भ्यां कामस्योपस्थादिविषयवृत्त्यापरपर्यायस्यांतं ना
शंयाति । कुत इत्यत उक्तं हीति । विषयाविनिवर्तते निराहारस्य देहिनः इति स्मृतेः प्रसिद्धेः । एतत्फलोदयान् एतयोः क्षुत्तृपोरशनपानलक्षणभोगाभ्यां तृप्ति लक्षणफलोत्पत्तेः तदलोभोत्पन्नस्य क्रो
धस्य च शांतिं याति दिशो जित्वा भुवो भुक्त्वापि लोभस्यांतं यागाद्युपाधिना वित्तव्ययेच्छालक्षणं नयातीत्यन्वयः २० ननु बहुत्यागेन वित्तव्ययेन स्वयं नष्टः स्यात् । अल्पसारस्तु यो मोहाद्विस्तारं कर्तुमिच्छ
ति सावेन श्यति दुर्मेधाना रिकेलां बुकं यथेति वचनात् तस्माल्लोभो महान् गुणो देहयात्राहेतुत्वादित्याह पंडिता इति पांडित्यनामसभाकंपादिदोषराहित्यं तत्पूर्वस्यापि किं न स्यादित्यत उक्तं बहुज्ञा इति ।
सर्वज्ञघट्टदीपप्रमावनेत्याह संशयच्छिद इति । एवं विधधर्मवतः क इति तत्राह सदसस्पतय इति । एतादृशाश्चेकनेत्याह एक इति । एवविधा अपि असंतोषाल्लोभादधः कीटादियोनौ पततीति तस्मात्तस्मा
दवैष्णवविषय एव लोभोगुणो न तु वैष्णवविषय इति भावः । एके असंतोषादिति संधिकार्याभावोपादेर्हि इति पदद्वयाध्याहारसूचनार्थः । यद्येवविधा असंतोषा यथा योग्यं यथा लब्धद्रव्यं यथा पात्रं न नियुजते
दूर्ध्वधः पतंतीत्यभ्युपगमसिद्धांतोऽर्थः । न केवलमसंतुष्टस्य विद्यादिनाशोऽपि त्वधः पातः स्यादित्यतो वाह पंडिता इति २१

इदानींकामादिजयोपायमाह असंकल्पादिति अत्रसंकल्पोपिद्विविधः पुण्यपापविषयश्चेति अत्रासंकल्पात्पापविरुद्धपुण्यविषयादित्यर्थः कामान्निषिद्धान् क्रोधःकामितालाभकारणकः कारणनाशेनकार्यनाशइत्यर्थः अनर्थकार्यस्यलोभस्यनाशः केनेतितत्राह अर्थेति अर्थेपुराजादिनिमित्तानर्थदर्शनेनासद्व्ययोनश्वरफलेहृतीरतिनिरक्षणेनचतत्त्वावमर्शनात्तत्त्वज्ञानाद्वयवैष्णवासिद्धांतसंचलनं भीमयसंचलनयोरितिधातुः २२ शोकमोहौदेहगतांतःकरणस्यैवनान्यस्य स्वतश्चिदानंदस्वरूपस्यासंभवात् इत्यादिकया । आन्वीक्षिक्याअनुकूलतर्कोपेतव्याप्तिज्ञानेन । आत्मन्यविद्यमानमहिमारोपोदंभः महतांप्रावण्यादिगुणाकाराणांआत्मस्तुतिलज्जितानांपुरुषाणां निरंतरनिषेवयासद्गुणाभ्यासलक्षणयायोगांतरायान् भगवदुपासनाविघ्नान्मौनेनसंभाषणवर्जनेनजयेदितिशेषः कामाद्यनीहयाकामादिनिषिद्धेच्छाराहित्येन विवादलक्षणांहिसांजयतइत्यन्वयः २३ भूतजंभौतिकंदुःखमुन्मादादिकंवा कृपयामत्रौषधसामर्थ्येन कृपूषामर्थ्यइतिधातुः । अनुक्रोशलक्षणगुणेनवा दैवमाधिदैविकंदुःखंसमाधिनेन्द्रादिदेवताध्यानेन । यस्यैदेवतायैहविर्गृहीतस्यात्ताध्यायेद्वषट्कारिष्यन् । कारीर्यापजेतवृष्टिकामइतिश्रुतेः । अनावृष्ट्यादिदुःखंजह्यात् क्षीरसागरतरंगसीकराद्भुतश्रीनारायणध्यानेनवा । आत्मजमाध्यात्मिकंदुःखं । योगवीर्येणअष्टांगसामर्थ्येनपवनवशीकरणेनेत्यर्थः । सत्त्वनिषेवयासात्त्विकपुरुषनिषेवया । निद्रामज्ञानम् २४ सत्त्वगुणेनरजस्तमसी । उपशमेनभगवन्निष्ठ

असंकल्पाज्जयेत्कामंक्रोधंकामविजर्जनात् ॥ अर्थानर्थेक्षयालोभंभयंतत्त्वावमर्शनात् २२ आन्वीक्षिक्याशोकमोहौदंभमहदुपाश्रयात् ॥ योगांतरायान्मौनेनहिंसांकामाद्यनीहया २३ कृपयाभूतजंदुःखंदैवंजह्यात्समाधिना ॥ आत्मजंयोगवीर्येणनिद्रांसत्त्वनिषेवया २४ रजस्तमश्चसत्त्वेनसत्त्वंचोपशमेनच ॥ एतत्सर्वगुरौभक्त्यापुरुषोमनसाजयेत् २५ यस्यसाक्षाद्भगवतिज्ञानदीपप्रदेगुरौ ॥ अभिसंधिःश्रुतस्तस्यसर्वैकुंजरशौचवत् २६ एषैवभगवान्साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ योगेश्वरैर्विमृग्यांघ्रिलोकोयमन्यतेनरम् २७ षड्वर्गसंयमैकांताःसर्वानिगमचोदनाः ॥ तदंतायदिनोयोगमावहेयुःश्रमावहाः २८ यथावार्तादयोविद्याःपुंसस्वार्थेनविभ्रति ॥ अनर्थायभवेयुश्चपूर्तमिष्टंतयाऽसतः २९

यासर्वत्रापिभगवद्भक्तिरेवप्रयोजिकेत्याशयेनाह एतदिति २५ विपक्षेबाधकमाह यस्येति । अभिसंधिरतिक्रमणं भक्त्यनुसंधानराहित्यं अवज्ञतेतिपावत् २६ कथमवज्ञाप्रकारइतितत्राह एषइति । एषएवंविधमाहात्म्योपेतोलोकोयंनरंसुखदुःखभोक्तारमन्यतइत्येवमवज्ञाप्रकारइत्यर्थः २७ ननुहरेःप्रकृतिनिर्लीनत्वेनरत्वंसंभाव्यते तुच्छेनान्वपिहितंयदासीत्प्रकृतौलीनःसंसारमेतिसच्चत्यच्चाभवदितिश्रुतेः । इतितत्राह षड्वर्गेति सर्वानिगमचोदनाःसंध्यामुपासीतेत्यादिवेदविधयोपिहरौभक्तियोगंनकुर्युः तर्हिश्रमावहाःकेशहेतवएवेत्यन्वयः आवहंतिचैत्कथकारमित्यत उक्तं षडिति । षडिन्द्रियाणांसंयमोविषयादाहृत्यहयैकविषयीकरणलक्षणः तस्मिन्नेवैकांतोनिश्चयेनतात्पर्यपासांताः । तथान्यत्तात्पर्यकिञ्चस्यादितितत्राह तदंताइति । तस्यभक्तियोगस्यांतोनिर्णयोपासांतास्तथा । यथा । षड्वर्गसंयमैकांताःसर्वानिगमचोदनाः । तदंतानिगमाद्यदियोगानोआवहेयुरितिवा २८ इष्टापूर्तादिनापुरुषस्यपुरुषार्थमभवेनतद्विधायिवेदःपूर्णार्थोत्तमवत्इत्यतोवेदस्यश्रमावहत्वंकथमत्राह ययेति । यस्यपुंसोयावार्तादयोविद्यास्ताअर्थेनविभ्रति प्रत्युतानर्थायभवेयुश्चतयाऽसतस्तस्यपूर्तमिष्टंकार्येनविधत्तइत्यन्वयः । पूर्तदेरनिन्त्यफलेहेतुत्वेननिदितत्वात् । तदर्थविधायित्ववेदस्यलुप्तमितम् । अतस्तद्विधानेश्रमावहत्वंप्रकटमित्यर्थः । इष्टापूर्तमन्यमानावरिष्ठमित्यादिश्रुतेः २९

यदिनोयोगमित्यत्रयोगशब्देनध्यानचोच्यतेतदातद्वचनम् । ध्येयेमनोनिधायोपासनापरपर्यायंभवेत्तत्रजलचरस्येवानवस्थानस्यमनसोजयेनसफलस्यादतरतदुपायमाह यश्चित्तेति यश्चित्तविजयेच्छुः
स्यात्सओमितिमंत्रमुच्चार्यतस्मिन्नासीतेत्यन्वयःतद्विजयोपायमाह निःसंगइति । निःसंगत्वंकथमत्राह निष्परिग्रहइतितत्फलमेकइति । एकस्यापिस्वजनरहितस्यजनतामध्यस्थितस्य नानावार्ताश्रवणे
नविमिश्रस्यपुंसोमनोजयःकथमुदपद्यतइत्यतउक्तम् विविक्ते एतदपिगृहस्थस्यनघटइत्यतउक्तम् भिक्षुरिति तस्याऽयगनचिनयाद्वितीयापेक्षयोक्तंनयुक्तमित्यतउक्तम् भैक्ष्येति भैक्ष्यमपिबहुसंपन्नयोगो
पयोगिस्यादित्यतउक्तम् मितेति ३० ऋज्वंगःसमीकृतकायाशिरोग्रीवः ३१ ३२ उपाहृत्यहृदिस्थितेहरौ ३३ इधनरहितावाहिर्यथानिर्वाणंनशंयाति तथाचित्तंप्राकृतंनशमोति अप्राकृतंस्वरूपभूतंशरी
राभिमानरहितंब्रह्मपातीत्यन्वयः बाणंशरीरंसंप्रोक्तंबाणोवालिसुतेशरइत्यभिधानम् निर्वाणममृतमक्षरंरह्येत्यभिधानम् ३४ एवविषयीकृतब्रह्मणोऽप्राकृतस्यचित्तस्यस्वभावफलमाह कामादिभि
रितिचित्तंकामादिभिरनाविद्धत्वात् प्रशांताखिलवृत्तित्वाच्च ब्रह्मपूर्णसुखरूपंस्पृष्टंविषयीकुर्वत् तत्कर्हिचित्तोनोत्तिष्ठेततोन्यत्रनगच्छतीत्यर्थः ३५ ननुकस्यचित्तेतोन्यत्रगच्छतिचेत्किंदूषणमित्याशं
क्यतस्यपापकरणत्वेनसर्वहास्यत्वंदूषणमित्याशयेनाह यःप्रव्रज्येति त्रिवर्गावपनाद्वर्गार्थकामबीजानामावपनश्रेत्रभूतात् तान्कामादीन् । यदासेवेततर्हीतिशेषः ३६ एवंविधाअसुरजात

यश्चित्तविजयेच्छुःस्यान्निःसंगोनिष्परिग्रहः ॥ एकोविविक्तशरणोभिक्षुर्भैक्ष्यमिताशनः ३० शुचौदेशेसमेराजन्नास्थाप्यासनमात्मनः ॥ स्थिरंमुखं
मंतस्मिन्नासीतर्ज्वंगओमिति ३१ प्राणापानौमन्निरुंध्यात्पूरकुंभकरेचकैः ॥ यावन्मनस्त्यजेत्कामान्स्वनासाग्रनिरीक्षणः ३२ यतोयतोनिःसरतिमनः
कामहतंभ्रमत् ॥ ततस्ततउपाहृत्यहृदिस्थित्यच्छनैर्वुधः ३३ एवमभ्यसतश्चित्तंकालेनाल्पीयसामुनेः ॥ अविषण्णंचनिर्वाणंयात्यनिधनवह्निवत् ३४
कामादिभिरनाविद्धंप्रशांताखिलवृत्तियत् ॥ चित्तंब्रह्मसुखस्पृष्टंनैवोत्तिष्ठेतकर्हिचित् ३५ यःप्रव्रज्यगृहात्पूर्वत्रिवर्गावपनात्पुनः ॥ यदासेवेततान्भि
क्षुःसपापोनिस्पत्रपः ३६ यस्यदेहःस्मृतोनात्मास्योविद्भूमिभस्मवत् ॥ तमेवस्वात्मसात्कृत्वाश्वाधयंतित्यसत्तमाः ३७ गृहस्थस्यक्रियात्यागो
व्रतत्यागोबदोरपि ॥ तपस्विनोग्रामसेवाभिक्षोरिन्द्रियलौल्यता ३८ आश्रमापसदाह्येतेखल्वश्रमविडंबिनः ॥ देवमायाविमूढांस्तानुपेक्षेतानुकं
पया ३९ आत्मानंचेद्विजानीयादेवंज्ञानधृताशयः ॥ किमिच्छन्कस्यवाहेतोर्देहंपुष्पातिलंपटः ४०

यइत्याभिप्रायेणाह यस्येति यस्यदेहिनः । अनात्मादेहोविद्भूमिभस्मवत्स्मृतः तस्यतमेवदेहंतत्सदृशमेवभोगायतनंस्वात्मसात्कृत्वाहमेवात्मेतिकृत्वायेदेहंश्वाधयंतितेअसत्तमाअसुराइत्यन्वयः
आत्मेवमहीयानइतिश्रुतिर्हिशब्देनसूचयतिपैःस्वदेहइतिपाठे यैर्मर्त्यैरनात्मास्वदेहोविद्भूमिभस्मवत्स्मृतः तेतमेवस्वात्मसात्कृत्वाश्वाधयंतितर्हिअसत्तमाइत्यन्वयः ३७ नकेवलंपतेराश्रमत्यागेदूषण
मपितुगृहस्थानामपिस्वधर्मत्यागेदोषःस्यादित्याह गृहस्थस्येति यत्यादेःकस्यकस्यधर्मत्यागेदोषःस्यादित्यतोवाह गृहस्थस्येति बटोर्ब्रह्मचारिण्यदिगृहस्थादीनांक्रियात्यागादयःसंतितर्हीते
आश्रमापसदाहीत्यन्वयः ३८ नन्वेतावतापिफलंस्यात्किञ्चेत्याह खल्विति आश्रमान्विडंबयतिअनुकुर्वतीत्याश्रमविडंबिनःखलु आश्रमफलाहेतुत्वादित्यर्थः निषेधवाक्यालंकारादौखलुशब्दप्रयोगात्
नचैतेपुष्पाशयामान्याइत्याह देवेति अतोभगवन्माहिमोति भगवद्विषयैवानुकंपाप्रेमविशेषः ३९ यतःस्वधर्मत्यागीनिंद्योतोविहितातिरेकेणदेहपोषेणयुक्तइत्याह आत्मानमिति विवेकज्ञानेनधृता
शयःवशीकृतांतःकरणःपुरुषःआत्मानंस्वस्वरूपंपरमात्मानंचविजानीयात् चेत्तर्हिंसाकिंसुखमिच्छन्कस्यहेतोःसुखस्यार्थेवालंपटोरागीन्द्रियलोलुपोभूत्वादेहंपुष्पातीत्यन्वयः सुखार्थीवात्यजोद्वि
द्याविद्यार्थीवासुखंत्यजोदितिवचनात् ४०

नन्वपदेहो हेयश्रेष्ठिकमनेनार्थइत्याशङ्क्यमहाप्रयोजनमस्त्येवंकृतं चेदित्याशयेनाह । आहुरिति । अमीषुं प्रग्रहं । इन्द्रियेशं श्रोत्रादीन्द्रियनेतारम् । मात्राः विषयाः धिषणा बुद्धिः ईशस्य धाम गृहस्थानीयं सत्त्वमंतःकरणविशेषम् ४१ दशप्राणं प्राणदशकम् अक्षमाहुरितिसर्वत्रयोज्यं । प्राणापानव्यानोदानसमाननागकूर्मकलदेवदत्तधनं जयनामानोदशप्राणाः । अधर्मधर्मोपापपुण्यलक्षणेचक्रेशकटपदस्थानीये अभिमानमहंकारलक्षणं जीवराधिनं पठंतीत्यन्वयः शरंतु जीवमित्यत्र तु शब्देनैतत्प्रवृत्तिविशेषभेदं सूचयति न तु स्वरूपभेदं प्रणवोधनुः शरो ह्यात्मेति श्रुतेः । अथ देव रथस्तस्य वाग्बुद्धिरिति च परं ब्रह्म ४२ अस्य राधिनो जेतव्यानाह रागइत्यादिना अपूज्ये पूज्यबुद्धिस्तु मानः सद्गिरुदाहृतइति मानोभिमानो वक्षेच परिमाणे च पूजनइति च अभिमानो र्थादिदेषैर्ज्ञाने प्रणयार्हिसयोरिति च माया कैतवं रागादय आंतर्यायाः शत्रवः । बाह्याः शत्रवः सहोदरादयः । आदिशब्देन दुंदुभ्यादयः सुग्रीववाल्म्यादयः । ते सर्वे शत्रवो रागादय उपानेन परिहर्तव्या इति शेषः ४३ ४४ एवं वर्णनोपयोगमाह यावदिति नृकायरथं नुप्यशरीराख्यरथं रथगताविति धातोर्ज्ञानसाधनत्वात्तच्छब्दशब्दितम् । यावदात्मवशोपकल्पं स्ववशत्वेन कल्पितं धत्ते । तावद्गिरिष्ठचरणार्चनयामहापुरुषश्चापादपूजनेन निशांतधौतं ज्ञाना सिद्धयद्युतो बलं यस्य स तथा अक्षरितं बलं यस्य स तथेति वा अस्तशत्रुः निरस्तरागादिशत्रुः स्वाराज्येनेश्वरेण दृष्टेन तु शो विषया लंबुद्धिमानुपशांतः पूर्वस्मादाधिक्येनोपात्तभगवन्निष्ठः पुरुषः इदं सारारूपं हे

आहुः शरीरं रथमिन्द्रियाणि हयानभीषुं मन इन्द्रियेशम् ॥ वर्तमानि मात्राधिषणां च मूतं सत्त्वं बृहद्वंधुरमीशधाम ४१ अक्षं दशप्राणमधर्मधर्मैश्च क्रेभिमानं राधिनं च जीवम् ॥ धनुर्हितस्य प्रणवं पठंति शरंतु जीवपरमेव लक्ष्यम् ४२ रागो द्वेषश्च लोभश्च शोकमोहौ भयं मदः ॥ मानोभिमानो मूया च माया हिंसा च मत्सरः ४३ रजः प्रमादः क्षुब्धो द्राशत्रवस्त्वेवमादयः ॥ रजस्तमः प्रकृतयः सत्त्वप्रकृतयः क्वचित् ४४ यावन्नृकायरथमात्मवशोपकल्पं धत्ते गरिष्ठचरणार्चनयानि शांतम् ज्ञानासिमच्युतबलं दधदस्तशत्रुः स्वाराज्यतुष्ट उपशांत इदं विजह्यात् ४५ नो चेत्प्रमत्तमसिं द्रियवाजिसूतानी त्वोत्पथं विषयदस्युषु निक्षिपंति ॥ ते दस्यवः सहयसूतममुंतमो धेसंसारकूप उरुमृत्युभये क्षिपंति ४६ प्रवृत्तं च निवृत्तं च द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ आवर्तते प्रवृत्तेन निवृत्तेनाश्रुते मृतम् ४७ हिंसं द्रव्यमयं काम्यमग्निहोत्राद्यशांतिदम् ॥ दर्शश्च पूर्णमासश्च चातुर्मास्यः पशुः पुनः ४८ एतदिष्टं प्रवृत्ताख्यं हुतं प्रहुतमेव च ॥ पूर्तं सुरालयारामकूपाजीव्यादिलक्षणम् ४९

यत्वेन सर्पनिर्मोकवत् श्वं वस्तु जह्यादित्यन्वयः ४५ इतो न्यथास्य मुक्तिरेव न सेस्यतीत्याह । नोचेदिति नोचेदं द्रियग्राममात्मवशं कृत्वा ज्ञानासिना संसारानुच्छेदः शब्दादिविषयाभिलाषश्चेद्यादिता हि असंतोषिता इन्द्रियद्वयबुद्धिसूताः । प्रमत्तरागांधीभूतचक्षुषमसुराधिनं उत्पथमशास्त्रमार्गनीत्वा शब्दादिविषयलक्षणे षु दस्युषु दुःस्वाकारेषु चौरैषु निक्षिपंति ते विषयचौराः सहयसूतं इन्द्रियबुद्धिसूतमिमं रथमु रुमृत्युभये तमोलक्षणाज्ञानाधिक्येन शत्रुविषये संसारकूपे क्षिपंतीत्यन्वयः ४६ ननु स्वर्गकामो जेतेत्यादि शक्यार्थश्च वणसमनंतरं तदुक्तकर्मणि प्रवर्तमानं दुष्पापापारसंसारकूपे पातयतीति कथमुच्यते । तस्यापि वैदिकत्वेनांगीकार्यत्वादन्यस्य सर्वधर्मपरित्यागस्यावैदिकस्यापि सारोच्छेदकत्वं च कथं सर्वधर्मान्परित्यज्येति रमृतेरिति तत्राह प्रवृत्तं चेति चः समुच्चये द्विविधमित्यनेनात्यंतभिन्नाविषयत्वं दर्शयति यद्यप्यनेवं विन्महापुण्यं कर्म करोति तद्वास्याततः क्षीयते नारायणोसौ परमो विचिंत्य इत्यादिना वैदिकत्वाच्च ४७ कीदृशं तत्प्रवृत्तं येनानुष्ठितेन पुनरावृत्तिः स्यादिति तत्राह हिंसं द्रव्यमयं काम्यमग्निहोत्राद्यशांतिदं मुक्तिविपरितफलप्रदम् ४८ हुतं वैश्वदेव । प्रहुतं दुस्त्वाबलिहरणमेतद्वयमिष्टम् । सुरालयादिविषाकांताः पूर्तम् । आजजीव्याः सर्वसेव्याः कुट्टिममूला विस्तृतशाखातरवः ४९

द्रव्यमूष्मविपाकः पुरोडाशादिद्रव्यजनितापूर्वफलम् । धूमइत्यादिनाधूमादिशब्दवाच्यादेवताश्चात्रगृह्यतेइतिज्ञातव्यम् । अपक्षयःरूपणपक्षः । सोमश्चंद्रः । पर्वदर्शशब्देनतत्प्रयुक्तकर्मविशेषोत्रतुतदभि
मानिदेवाउच्यन्ते । अनेनमार्गेणगतस्यगतिप्रकारमाह औषधीति । पितृयानगतः अनुवृष्ट्यादिद्वारेणभुवंप्राप्तः ओषध्यादिर्भवति ५० अन्नरूपेणपितरंप्रविश्यरेतोरूपेणमातरंचेतिपुनःपुनर्भव
तीतिपुनर्भवः स्यादितिशेषः । नकेवलमोषध्यादिभावोस्यकिंतुधूमादिभावोप्यस्तीतिभावेनोक्तंविशदयति एकैकस्येति अत्रानुपूर्व्यात्क्रमात् अथइमेग्रामइष्टापूर्तेदत्तमित्युपासतेतेधूममभिसंभवन्तीत्युप
क्रम्ययोयोह्यन्नमत्तियोरेतःसंचितद्रूपएवभवत्यन्ते अनेनापमर्थः प्रपंच्यते ५१ अत्रचतइहरमणीयचरणाभ्याशेहयत्तेरमणीयायोनिमापद्येन् ब्राह्मणयोनिवाइत्यादेरभिप्रायंदर्शयति निषेका
दीति । निषेकोरेतःसेकः अनेनापिपुनर्भवइत्यस्यभावोविवृतइतिज्ञायते देवयानापरपर्यायाचिरादिमार्गाभिमानिदेवचक्रवद्विष्यंस्तन्मार्गगतावस्थंभूतसाधनमाह इंद्रियेष्विति । क्रियायज्ञान् क्रिया
त्मकयज्ञाभिमानिदेवान् । ज्ञानंदीपयंतिजनयंतीतिज्ञानदीपानि ज्ञानमेवदीपोयेषांतानि । तथातेष्विन्द्रियेष्विन्द्रियाभिमानिदेवेषुजुहति । हवनंनामतत्तद्वशत्वेनस्मरणं तदुक्तं यज्ञाभिमानिनोदेवान्स्म
रंतोऽद्रियमानिनं वशगांस्तान्मनोमानिसुरेंद्रस्यवशेस्थितान् वेदात्मिकायाःपार्वत्यास्तंतांरुद्रवशेस्थितां वर्णत्रयात्मकरुद्रंशेपेतुप्रणवात्मके बिंदुरूपेसरस्वत्यांतंतांस्यांपुनर्न्यसेत् मूलस्थनादरूपा
यांतांवायौतंजनार्दने प्रकृत्यामथवाप्राणतामेवपुरुषोत्तमइति ५२ इंद्रियाणितदभिमानिदेवान्मनसिमनोभिमानोद्रवशेतानेवंपूर्ववत्स्मरंतीतिशेषः । विशिष्टाकारपराक्रमलक्षणकर्मस्यास्ती
तिवैकारिकमनोभिमानिनमिंद्रवाचिवेदाभिमानिन्यांपार्वत्यांतमुमांवर्णसमाम्नायेपदवर्णस्वरक्रमाणांसम्यगाम्नायःसंप्रदायोनन्यथापाठलक्षणोपस्मिन्सतथा अकारोकारमकाराणांत्रयाणांवर्णानांस

द्रव्यमूष्मविपाकश्चधूमोरात्रिरपक्षयः ॥ जयनंदक्षिणंसोमोदर्शओषधिवीरुधः ५० अन्नरेतइतिक्षमेशपितृयानंपुनर्भवः ॥ एकैकस्यानुपूर्व्याच्चभूत्वाभू
त्वेहजायते ५१ निषेकादिशमशानांतैःसंस्कारैःसंस्कृतोद्विजः ॥ इंद्रियेषुक्रियायज्ञान्ज्ञानदीपेषुजुहति ५२ इंद्रियाणिमनस्येवंवाचिवैकारिकमनः ॥
तांतुवर्णसमाम्नायेतमोकारेस्वरेन्यसेत् ५३ ओंकारंबिंदुनादेतुतंतुप्राणेमहत्यसुम् ॥ अग्निःसूर्योदिवावायुःशुक्लोराकोत्तरःस्वराद् ५४ विश्वोथतैजसःप्रा
ज्ञस्तुर्यजात्मासमन्वयः ॥ देवयानमिदंप्राहुर्भूत्वाभूत्वानुपूर्वशः ५५

साम्नायोमेलनंयस्मिन् । ओंकारेसतथातस्मिन्तदभिमानिनिरुद्रेस्थितामितिशेषः तुशब्देनभार्याभर्तृभावपूर्वस्माद्विशिनष्टि । तंरुद्रमोकाराभिमानिनिस्वंपरमात्मानंरमयतीतिस्वरःशेषः तस्मिन्स्थितंन्य
सेत्तमनस्तद्विषयंकरोति ५३ तमोकारंशेषंबिंदुनादेंबिंदुनादरूपसरस्वत्यांतदाधारत्वेनास्थितं तुशब्देनपूर्वद्वारेकत्रत्वमत्रस्वस्वामिभावसूचयति तांबिंदुरूपांमूलाधारस्थनादरूपायांप्रकृतिनाम्यां
सरस्वत्यामेकीभूय स्थितिशब्देनतयोरेकत्वंदर्शयति तंतांनादरूपां प्राणेप्रकृष्टानंदरूपेवायौस्थितां अत्रापितुनाभार्याभर्तृभावमाह अमुंवायुंमहातजनार्दनेस्थितस्मरेत् अथवा प्राणनामानंवायुंमह
तिप्रधानेप्रकृतिशब्दवाच्येस्थितं अमुमक्षरंप्रकृतिनामानंमहतिपुरुषोत्तमोस्थितमितिमहतिशब्दोद्विरावृत्त्याव्याख्येयः एतत्सर्वं बिंदुरूपसरस्वत्यांतंतांस्यांपुनर्न्यसेत् इत्यादिपूर्वोक्तेनमानेनसविस्तर
मुक्तम् । इदानीमर्चिरादिमार्गेदेहादुत्क्रांतस्यज्ञानिनःप्राप्यान्देवानाह अग्निरिति । दिवादिवसाभिमानि शुक्लःशुक्लपक्षाभिमानि राकापूर्णमास्यभिमानि उत्तरमुत्तरायणाभिमानि स्वराडिंद्रः ५४
अत्रनकेवलमग्न्यादयएवप्राप्यापितुविश्वाद्याअनिरुद्धाद्याभगवतोमूर्तिविशेषाश्चप्राप्याइत्याशयेनाह विश्वइति । अयशब्देनानिरुद्धादिग्रहणं तेषामुभयेषांविष्णुरूपत्वंसूचयति विश्वाद्याअनिरुद्धाद्या
स्तेद्विधासंप्रकीर्तिताः विष्णुरूपस्तदन्येचतान्सर्वान्यातिमोक्षगइत्युक्तेःकिंचान्येचदिवस्पुत्रास्तत्रिकठवर्तितः संतितेप्यथशब्देनसूचिताः । तदन्येचदिवस्पुत्राःसर्वेचद्युसमीपगाः तेदिवंप्रापत्येनसवा
युंसहर्षिपृथक् विश्वादिरूपंतुर्यश्चवासुदेवश्चानापरइत्युक्तेः गतिकमोप्यनेनज्ञातव्यः । नपरंविश्वादिकमेवाप्रवर्ण्यकिंतुतन्मूलरूपोहरिराप्रव्यइत्याह आत्मेति । आत्माविश्वादिरूपोहरिःसम्यगन्वीयतेऽनेन

दुर्घटत्वेमेव दर्शयति क्षित्यादीनामिति क्षित्यादीनामर्थानां पदार्थानां कतमापि छाया कतमोपि प्रकारो विचार्यमाणे सति न घटत इति शेषः । छाया रीतिः प्रकाशश्च भावश्चेत्यभिधीयते इत्यभिधानं इह कार्यं प्रपञ्चे हि शब्दो हेत्वर्थः निर्द्धारणार्थं वाचिना तमप्रत्ययेन कस्यापि प्रकारस्यासंभवोक्तेः परमेश्वरकल्पितत्वेनैतत्कार्यसन् इति वक्तुं युक्तं । प्रकारभावमुपपादयति न संघात इति । परमेश्वरकल्पनामन्तरेण कार्यं भवतीति वदन् प्रष्टव्यो भवति क्षितिलक्षणं कार्यं केवलमपां पुंजः तद्विकारो वा तद्व्यतिरेकेणोत्पन्नं वा वृक्षद्वयसंयोगवदुभयोः संयोगमात्रं वा । न प्रथम इत्याह नेति अप्यसंघातो न । असंभवात् । क्षितेः कठिनादवयवारब्धत्वात् केवलमपां द्रवत्वेन तत्कार्ये पर्वतादीनां मज्जनापत्त्या क्षितेः स्वरूपलप्यप्राप्तेः आधाराभावेन सर्वप्राणिप्राणनाशप्रसगात् । न द्वितीय इत्याह विकार इति अत्र न त्रयोऽध्याहारः कर्तव्यः अपां विकारोऽपि नोपपद्यते । कालुष्यादिलक्षणविकारमात्रेण क्षितित्वानुपपत्तेः । न तृतीय इत्याह । न पृथगिति । अद्रव्यः क्षितेः पृथक् स्थित्यदर्शनात् नापि चतुर्थ इत्याह । नान्वित इति सहावस्थानमात्रेण कार्योत्पत्त्यदर्शनात् । क्षित्यादीनामर्थानां पदार्थानां मध्ये कतमापि छाया कतमोपि भावः पदार्थः कार्यजननशक्तिमान् न वदते । विचारासहत्वात् । तथा हि अद्रव्यः पृथिवीति श्रूयते तत्र प्रस्तुतात्मशक्तिमन्तरेण केवलानामपां पृथिवीजनकत्वं कथमिति वा । शेषं पूर्ववत् ५९ ननु विशिष्टानां पदार्थानामन्योन्यं महत्कार्योत्पत्तावसामर्थ्यमस्तु । सांश्लिष्टानामन्योन्यमनुपपत्तिरित्याशंक्य श्रीनारायणकटाक्षबीजमन्तरेणावयवावयविनोरप्यनुपपत्तिः स्यादेवेत्याह धातव इति धातवः क्षित्यादिप्रपञ्चभूतादिपदार्थाः । तन्मात्रावयवैर्विना । गंधादिव्यतिरेकेण । सुरभिर्गन्धवती पृथिवी लुक्कुभास्वरं सलिलमित्यादिव्यावर्तकधर्माभावे स्वरूपाभावप्राप्तिरेव स्यादित्यर्थः अवयवित्वादिति । न वयविनोऽवयवाभावे अवयवव्यवहारो युक्तस्तस्मात् च शब्द एवार्थे समुच्चयार्थे वा प्रत्यक्षसिद्धत्वादवयवित्वाच्चेति अप्यनिर्णयः कुत्र दृष्ट इति तत्राह असतीति इव यथा आसमन्तात् सन्नावयवाः सर्वात्मना तंतुलक्षणाः अवयवानां दत्तत्वं सवयविनितंतुरादिते पटपेठव्यवहारोऽपि न दृष्ट इति शेषः तंतुव्य

क्षित्यादीनामिहार्थानां छाया न कतमापि हि ॥ न संघातो विकारोऽपि न पृथङ् नान्वितोऽपि वा ५९ धातवोऽवयवित्वाच्च तन्मात्रावयवैर्विना ॥ न स्युर्त्यस
त्यवयविन्यासन्नावयवा इव ६० स्यात्सादृश्यभ्रमस्तावद्विकल्पे सति वस्तुनः ॥ जाग्रत्स्वप्नौ यथा स्वप्ने तथा विधिनिषेधता ६१

तिरेकेण पटाभावात् । यथावयवाभावेऽवयवीनास्ति तथा अवयविनिनिवृत्तेऽवयवा अपि निवृत्ताः स्युरित्यतो वाह आसन्नावयवा अपि नष्टाः स्युरित्यर्थः यथाऽऽसन्नावयवा आतानवितानावयवत्वसंसर्गप्राप्तास्तंतुलक्षणावयवाः प्रागसत्यवयविनिपटे पटव्यवहारं न जनयन्ति तथा गंधाद्यवयवाः प्रागसत्सु क्षित्यादिषु पश्चात्क्षित्यादिव्यवहारं न जनयन्तीत्यतस्तदभावे तदभावः स्पष्ट इत्यन्वयव्यतिरेकौ दर्शिताविति ज्ञातव्यमिति । एवं दुर्घटत्वेनाविद्याकल्पितप्रपञ्चस्याविद्याबाधनंतरानुवृत्तस्यापि न वस्तुतत्त्वमिति कल्पनमनुपपन्नं विश्वं सत्यं मघवानायुवोरिदापश्च न प्रमिनि तत्र तं वा यद्वियुक्त्या विरुध्येत तदंशकृतमेव हीति श्रुतिस्मृतिप्रासिद्धां युक्तिं हि शब्देन दर्शयति । असत्यस्यावयविन्यासन्नावयवानचेतिकेचित्तरंति । अयमर्थः गंधाद्यवयवव्यतिरेकेण पृथिव्याद्यवयविनो न स्युश्चेत् किं न भिन्नमिति तत्राह असतीति क्षित्यामवयविन्यसति गंधाद्यवयवा एव नास्ति त्वन्वयः अवयवाभावेऽवयव्यभावेन कारणाभावापत्त्या सर्वासत्प्रसगलक्षणाच्छेद इति भावः ६० नन्ववयवावयविनोः सादृश्यमात्रेण तस्यायमवयव इति व्यवहारस्तस्मात्तद्व्यतिरेकेण सोऽपि नास्तीति कथमापद्यत इति तत्राह स्यादिति सत्यं सादृश्यभ्रमः स्यात्तावत्कस्मिन्सतीति तत्राह विकल्प इति वस्तुनो विकल्पे भेदे सतीत्यन्वयः यथा पट्टणादिषु रूपमवलोक्य तत्संस्कारवतः सहस्रकिरणसंपर्केण च काशमानं कापिशुक्तिकाशकलं संहश्य द्वयोः सादृश्यमात्रादिदं रजतमिति भ्रमो दृश्यते तथा क्षित्यादिर्गंधादेर्भेदे वस्तु सादृश्यमात्रेण व्यवहारः स्यात् न चात्र भेदोऽयुज्यते स्वरूपहानेरतोऽवयवाभावेऽवयव्यभाव आपद्यते स्वरूपत्वादिति भावः । पटस्य प्रत्येकं तंतुना भेदेऽपि समुदायरूपेणाभेदादुक्तं युक्तमिति । नन्ववयविपदार्थसद्भावेऽप्यं चिन्ता । स एव नास्ति । परमाणव एव पुंजीभूय कार्यजनयन्तीत्यंगीकार्यत्वात्प्रतिक्षणं विनाशाच्च अभेदग्राहिप्रत्यभिज्ञायाश्च संस्कारजनितसादृश्यमात्रविषयतया भ्रांतित्वादित्यतो वाह । स्यादिति वस्तुनो भेदे सति तदुक्तं सत्यं स्यात्तदेव नास्ति

एकत्वस्य साक्षिप्रत्यक्षेणानुभूयमानत्वात् साक्षिणोभ्रांतित्वेन सर्वस्य विनाशसाधकस्यापि व्याप्तिग्राहकप्रमाणप्रामाण्यस्य साम्यात् परमाणुभिर्विनापुंजाभावेन रव
रूपं न स्यादतो दुर्घटघटे केन केन चिद्विविक्तव्यं सचादृशकर्मणोश्चेतनाश्रयत्वेन पृथक्सामर्थ्याभावाच्चेतन एव भवेत् चेतनसामान्यस्य हिताकरणादिना पारतन्त्र्यप्रतीतेर्निरवयवत्वेन प्रवृत्त्यनुपपत्तेश्च तत्प्रवर्तकत्वे
नाघटितघटकत्वेन माहात्म्याकरपरमचेतनपरिकल्पनयैव शरीरपदार्थोपादानभूतपृथिव्यादियोगोद्देश्यत इति सिद्धं । कार्यकारणवस्तूनां विशेषेण निरूपितः तथापीशेच्छयैवासौ दृश्यते नियतोपि चे
ति स्मृतेः पतादृशो विशेषः कुत्र दृश्यत इति तत्राह जाग्रदिति यथा स्वप्ने जाग्रदिदमयं स्वप्न इति विशेषश्चरेच्छादृश्यते यस्य स्वप्नान्दर्शयतीति श्रुतेः न तत्र रथान् रथयोगान् पथान् । अथ रथान्
रथयोगान् पथः सृजत इत्यादेः स्वप्ने प्रतीयमानं सर्वमीश्वरेच्छाकर्तृकमिति ज्ञायते तथा विधिनिषेधविशेषोपीश्वरकल्पनयैव प्रवर्तत इत्याह तथेति अग्निश्रेमेन स्वर्गकामो यजेत इत्यादिग्रहविधित्वं अरुण
यार्थिगाक्ष्यैकहायिण्यागवासोमं क्रीणातीत्याद्यन्तरविधित्वं । तथा ब्राह्मणो न हंतव्य इत्यादि महानिषेधतं । नमृषावदेदित्याद्यन्तरनिषेधत्वचेच्छाकृत्प्रमित्यन्वयः स इदं सर्वमसृजतेत्यादेः संको
चेकारणाभावात् मुख्यार्थेवांगीकर्तव्यः । अत्र तत्तद्विशेषस्य परमेश्वरकृतत्वं निश्चयापमिथ्याभूतजाग्रच्च ग्रहणं न तु तद्वत्स्वप्नस्यापि मिथ्यात्वं निश्चयात् । तस्यार्थक्रियाकारित्वेन सत्यत्वं निश्चयात् । अनन
सर्वस्य मिथ्यात्वे रज्जुसर्पस्य मिथ्यात्वं रज्जुसंघटनस्य मितीयं व्यवस्थाकुत इत्याशंक्य मिथ्याभूतस्वप्नेपि जाग्रत्स्वप्नव्यवहारवत् व्यवहारमात्रमत्र चेत्यादि श्रुत्योच्यत इति ६१ एवं सर्वस्मादात्मन उपका
रकत्वेन मेष्टत्वाद्येन विना तत्प्रसादो न भवेद्यस्मिन्सतिसंजाघटीति भगवति तत्समर्पणसमयेतं भावनाप्रकारं दर्शयति । भावेति मुनिः शास्त्रतत्त्वज्ञानी आत्मनः भावाद्वैतं क्रियाद्वैतं तथा द्वयद्वैतं चैव वर्त

भावाद्वैतं क्रियाद्वैतं द्वयद्वैतं तथात्मनः ॥ वर्तयन् स्वानुभूत्येह त्रीन्स्वप्नान् धुनुते मुनिः ६२ कार्यकारणवस्तुवैक्यदर्शनं पटतं तु वत् ॥ अवस्तुत्वादिकल्पस्य
भावाद्वैतं तदुच्यते ६३ यद्वह्मणि परे साक्षात्सर्वकर्मसमर्पणम् ॥ मनोवाक्कनुभिः पार्थ क्रियाद्वैतं तदुच्यते ६४ आत्मजाया सुतादीनामन्येषां सर्वदेहिनाम् ॥
यत्स्वार्थकामयोरैक्यं द्वयद्वैतं तदुच्यते ६५ यद्यस्य वानिषिद्धं स्याद्येन यत्र यतो नृप ॥ स तेन हेतु कर्माणि नरो नान्यैरनापदि ६६

यन् स्मरणं कुर्वन् स्वानुभूत्या विभूतस्वरूपज्ञानेन । इह जगति सत्तन्त्रीन्स्वप्नान् जाग्रदाद्यवस्थानुभवानि मिताज्ञानशब्दाच्चानर्थान् धुनुते निरस्यतीत्यन्वयः ६१ विं तद्भावाद्वैतादिकं येन तदवश्यमनु
व्येष्यमिति तदाह । कार्यकारणेति । महदादिकार्येषु प्रकृतितदुणाख्यकारणेषु च स्थितस्य वस्तुनो नित्याप्रतिहतस्य हरेरेकत्वदर्शनम् । तत्कथमिव पटतं तु वत् पटस्य तंतूनां चाभेदलक्षणे कत्वं यथा प्रामा
णिकं तथेत्यर्थः । प्रकृतिपुरुषं चैव प्रविश्य पुरुषोत्तम इत्यादेः । मृद्वदृशिसामानाधिकरण्येन कार्यकारणयोरभेदोक्त्या श्रीहरिसंबंधाप्रतीतेः प्रकृतासगतस्याभिदर्शनं चैकत्वप्रदर्शनपरमित्युक्त एवार्थः ।
प्रतीतार्थपरित्यज्याप्रतीतार्थकथने किं कारणमत्राह अवस्तुत्वादिति घटादिप्रपंचस्यानित्यत्वेन प्रतिहतत्वात् स्वत एव कार्योत्पादनसामर्थ्याभावाद् अवस्तुत्वादसामर्थ्यत्वादिशिष्टत्वान्मिलितत्वात् कार्यज
नमशक्त्यभावाद्वा इदं च भगवन्माहात्म्यप्रकटनं गणयुगपदाविशदिति स्वोक्तेः कार्यकारणानुविष्टानां भगवद्रूपाणामत्यैक्यमेकत्वं तत्सृष्टातदेवानुभाविशन् समाधेगेतास्मिन् विधूतभेदमोह इत्यादि श्रुति
स्मृतिभिरुच्यत इति ज्ञानपूर्वकमुपासनं कार्यमिति शेषः ६३ न कृते त्वत्क्रियते किंच नारे महामर्कमघवं चित्रमर्चते क्रियाद्वैतम् ६४ आत्मजायादीनामन्येषां च देवदत्तादीनां भगवदधीनत्वदर्शनं यद्यच्चा
र्थकामयोरैक्यमगवद्विषयत्वदर्शनं तत्सर्वद्वयद्वैतं मन्येतदपि तमनोवचनात्मगेहमाणः पुनातीत्यादीनोच्यत इत्यन्वयः अनेन जीवस्य श्रीहरिणा द्वैतमुच्यते तत्रैव चाद्वैतशब्दार्थग्रहणं न तु स्वरूपैक्य
मिति शिक्षा प्राप्तेति ज्ञापयति ६५ उपासनाप्रकारं निरूप्या धुनार्चनादिप्रकारं दर्शयति यद्यस्येति यस्य पुरुषस्य येन द्वय्येण यत्र यस्मिन् देशे काले वा यतो यस्मादुपात्तमनिषिद्धं श्रुतिस्मृतिलोकविहितं
सनरस्तेष्वस्मिन् देशे काले वा तस्मात्पुरुषादातेन कर्माणि पूजालक्षणानीदृते कुर्यात् अन्यैर्निषिद्धैर्न कुर्यादित्यन्वयः मन्येतंतर्त्तापद्युपरम एवमाप्रशतितत्राह अनापदीति ६६

एतैरनापदिविहितैरन्यैरापदिविहितैः अस्यहरेर्गोतिज्ञानस्थानंवायायादितिलब्धैर्लिङ्गाप्रोतीत्यर्थः ६७ उक्तमर्थमनुभवसिद्धं करोति यथेति दिग्गजशब्देन दिक्पालानुपलक्षयति तस्यसेवाकर्तव्ये
तिशेषः ६८ ममाप्यनुभवसिद्धं दर्शयितुं स्वचरितमाह अहमिति कश्चिदिदं आत्मानं निन्दयत्यथनाम्नोपबर्हणो गंधर्व इति पूर्व अतीते महाकल्पे अतीत ब्रह्मकाले । ब्राह्मकालः परश्चेति महाकल्पश्च कीर्तित
इति ६९ तत्पुरलंपटः तासां पुरे गृहे लंपटः स्थातुमुत्सुकमनाः ७० गंधर्वादिगणा अगायन् ७१ तद्विदित्वागतः स्त्रीभिः परिवृतोऽगायं हेलनं विश्वसृजां पुरतः स्त्रीभिः संभूय मदीपरक्तगानल
क्षणं ७२ तावत्तदानीमेव अनुसंगेन निरंतरं सेवा लक्षणसंगेन भक्त्या वा तीव्रस्नेहो नुषंगोथनैरंतर्यानुसेवनमित्यभिधानात् ७३ अत इत्येतदपास्तानि गमयति धर्म इति । न्यासिना पदवीनिवृत्तिमार्गं

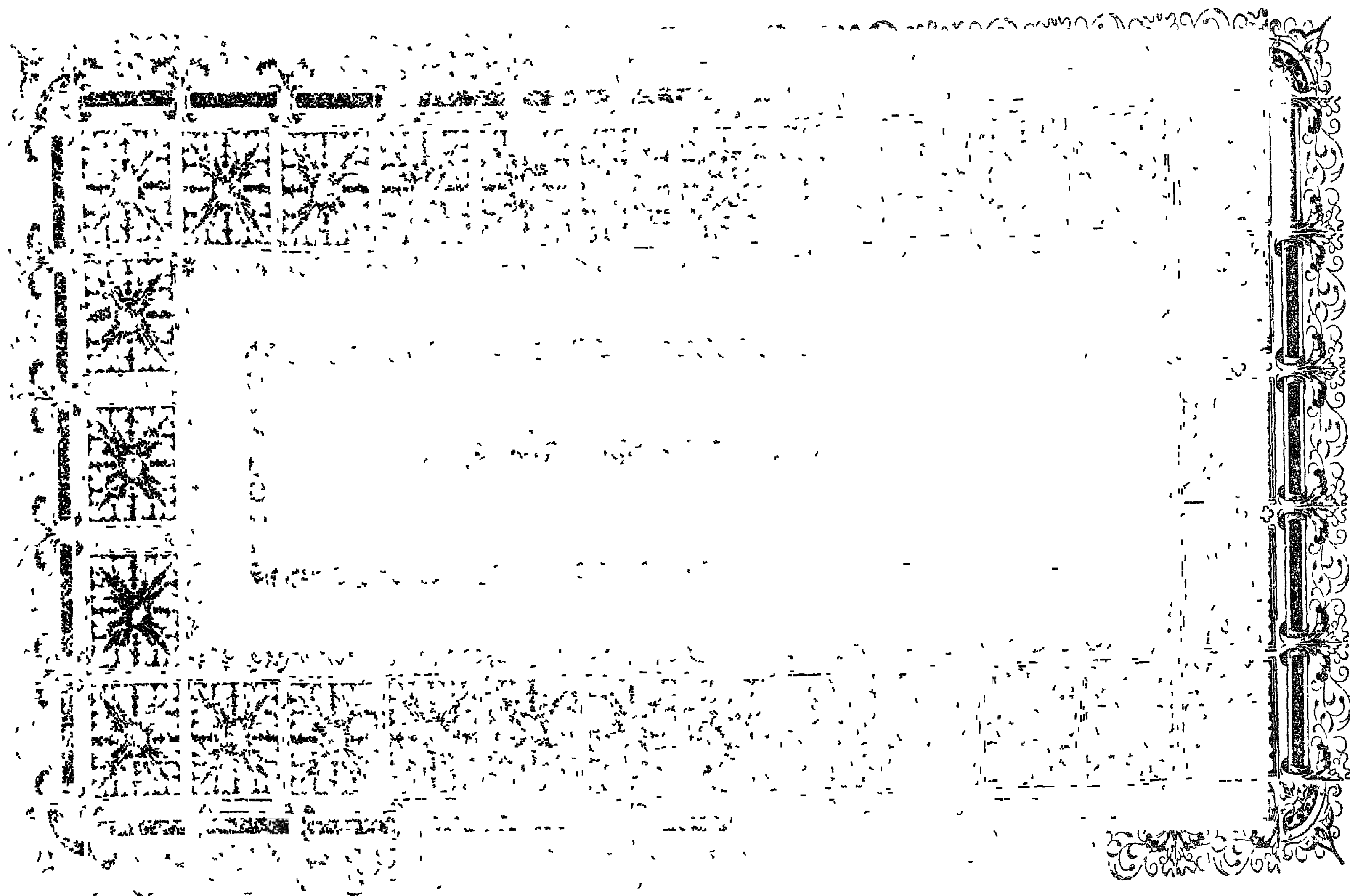
एतैरन्यैश्च वेदोक्तैर्वर्तमानः स्वकर्मभिः ॥ गृहेऽप्यस्य गतिं यायाद्राजंस्तद्भक्तिभाङ्गनरः ६७ यथा हि यूयं नृपदेव दुस्त्यजादापद्रणादुत्तरिताननुप्रभो ॥ यत्पा
दप्येकेरुहसेवया भवानहापीं निजितदिग्गजः क्रतुः ६८ अहं पुरा भवं कश्चिद्वर्ध्व उपबर्हणः ॥ नाम्नातीते महाकल्पे गंधर्वाणां सुसंमतः ६९ रूपपेशलमाधु
र्यसौ गंध्यप्रियदर्शनः ॥ स्त्रीणां प्रियतमो नित्यं मत्तस्तत्पुरलंपटः ७० एकदा देवसत्रे तु गंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ उपहृता विश्वसृग्भिर्हरिगाथोपगायने ७१
अगायंस्तद्विदित्वा हं स्त्रीभिः परिवृतो गतः ॥ ज्ञात्वा विश्वसृजस्तन्मे हेलनं शोपुरोजसा ७२ याहित्वं शूद्रतामाशुनष्टश्रीः कृतहेलनः ॥ तावदास्यामहं जज्ञेन
त्रापि ब्रह्मवादिनाम् ॥ शुश्रूषयानुसंगेन प्राप्तो हं ब्रह्मपुत्रताम् ७३ धर्मस्ते गृहमेधीयो वर्णितः पापनाशनः ॥ गृहस्थो येन पदवीमंजमान्यासिनामियात् ७४
यूयं नृलोके वत भूरिभागालोकं पुनानामुनयोमियांति ॥ येषां गृहानावसतीति साक्षाद्दृष्टं परं ब्रह्म मनुष्यलिङ्गम् ७५ सवाजयं ब्रह्म महद्दिमृगं कैवल्यनिर्वा
णसुखानुभूतिः ॥ प्रियः सुहृदः खलु मातुलेय आत्मा र्हणीयो विधिकुरुष्व ७६ नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभीरुपंथियावस्तुतयोपवर्णितम् ॥ मौनेन भ
क्तयोपशमेन पूजितः प्रसीदतामेष ससात्वतां पतिः ७७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति देवर्षिणा प्रोक्तं निश्चयं भरतर्षभः ॥ पूजयामास सुप्रीतः कृष्णं च प्रेमविह्वलः ७८
कृष्णपार्थावुपामंत्र्य पूजितः प्रययौ मुनिः ॥ श्रुत्वा कृष्णं परं ब्रह्म पार्थः परमविस्मितः ७९ इति दाक्षायणीनां ते पृथक् वंशाः प्रकीर्तिताः ॥ देवासुरमनुष्याद्या
लोका यत्र चराचराः ॥ ८० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां सप्तमस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ समाप्तोऽयं स्कंधः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

अचिरादिमार्गेण वैकुण्ठं वा ७४ यूयमित्यादिपद्यमुक्तार्थम् ७५ कैवल्येन प्रकृतिप्राकृतमिश्राहित्येनाप्तं यन्निर्वाणसुखं स्वरूपसुखं तस्यानुभूतिरनुभवो यस्य स तथा ७६ ७७ यत्र यस्य प्रेमरसस्तत्र स स्ना
तः ७८ ७९ परमप्रमेयमुपसंहरति इतीति दाक्षायणीवंशस्य शास्त्रोपशाखाभेदेन वर्णितत्वादिति शब्दः समाप्तिवचनः यत्र येषु वंशेषु ज्ञानमात्रं विहाय स्थावरसंग्रहणाय चराचरा इति ८० भुज
विलसितशौर्यं भुजगदमजितं विष्णुं । वंदे भुजगशयनं भुजयुगकल्पितग्रीवं । पदरत्नावलिर्लक्ष्म्या सप्तमस्कंधसंगता । तुलसीवहरेः प्रीत्यै भूयाद्विभववारिधेः । इति श्रीमन्महेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविज
यध्वजतीर्थमुनीन्द्रकृतार्थापदरत्नावल्यां श्रीमद्भागवतटीकायां सप्तमस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१ ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्य शतवर्षपरिमितकालः पर इत्युच्यते । कालं परं स्वमनुभूय परः स्वयमभिरित्युक्तेः । महाकल्पश्चोच्यते ।

॥ इति श्रीमद्भागवते सप्तमः स्कंधः समाप्तः ॥

श्रीवेद्यासायनमः । अस्ताविश्रुतिमस्तकेनमनुनास्वायंभुवेनापियोयेनारक्षिजगत्रयंचमुनिभिः स्वात्मानुविद्धात्मभिः ॥ यंनामोविगजाधिपः क्रकचवज्जकेणनक्राननात्क्षीरांभोधिरमंधियेनघृतभूः सोयंह
रिः पातुनः ॥ १ ॥ येनाधारिगिरिः पपेचविबुधैर्येनामृतं प्रेरितैर्येनातापिसुरद्विषांच हृदयं शर्वोप्यमोहिस्त्रिया ॥ येनामायिजगंत्यबंधचबालैर्येनाप्यदायि श्रुतिधात्रेयेननिहन्यमत्स्यवपुषादैत्यंतमीडेहरिम्
॥ २ ॥ सप्तमस्कंधवाराशौ निमज्ज्यान्मज्ज्यशुद्धीः ॥ अष्टमस्कंधसद्व्याख्यामृतपातुमुपक्रमे ॥ ३ ॥ अत्रापिहरिभक्तिरेवभगवन्मनः कर्षणानिपुणोतिविधातुमनंतोपनिषदर्थभूतस्यहरेर्जगद्रक्षणादिमाहात्म्यं
निरूप्यते तत्रापिविमलतरसुरुमथनदुरितहरचरितामृतपानाप्यायितप्राणोविस्मृतानशनकुशः परीक्षिच्छुकमच्युतकथानुवादपूर्वकमभिलषितात्यंतश्रोतव्यकथार्थयते । राजेति । अन्यान्
स्वायंभुवव्यतिरिक्तान् १ तत्रापितत्सगोविशेषकथापिवक्तव्येत्याह यत्रोति महीयसमहत्तमस्यहरेः २ ३ अस्मिन्वैवस्वतांतरेस्वायंभुवप्रभृतिवैवस्वतांताः सप्तमनवोव्यतीतप्रायाउच्यते
अत्रसप्तसुआद्यः कथितइत्यन्वयः ४ अत्रापिशतरूपापतिपालनादिविषयमनुदितंयज्ञमूर्तिचरितंवक्तुमाह आकृत्यामिति ५ कपिलस्यहरेः कृतंचरितं पुरातृतीयस्कंधे ६ ७ सुनं
दायांविधाभिन्नायांविष्णुपक्षाएतस्यांअन्वाहस्तुतिरूपामुपनिषदमाह ८ कीदृशीत्यतोर्यतस्तामुपलक्षयति येनेति अयमादित्योयेनहरिणाप्रेरितोविश्वंतपतेप्रकाशयति विश्वस्यवीर्यवी

राजोवाच ॥ स्वायंभुवस्येहमनोर्वैशोयंविस्तराच्छ्रुतः ॥ यत्रविश्वसृजांसर्गोमनूनन्यान्वदस्वनः १ यत्रधर्माहिविविधाश्चतुर्वणाश्रिताः शुभाः ॥ मन्वं
तरेहरेर्जन्मकर्माणिचमहीयसः २ गृणंतिकवयोब्रह्मन्तानिनोवदशृण्वताम् ॥ यद्यस्मिन्नंतरेब्रह्मन्भगवान्विश्वभावनः ॥ कृतवान्कुरुतेकतोह्यतीतेऽ
नामतेद्यवा ३ ऋषिस्वाच ॥ मनवोऽस्मिन्व्यतीताः षट्कल्पेस्वायंभुवादयः ॥ आद्यस्तेकथितोयत्रदेवादीनांचसंभवः ४ आकृत्यांदेवहूत्यांचदुहि
त्रोस्तस्यवैमनोः ॥ धर्मज्ञानोपदेशार्थंभगवान्पुत्रतांगतः ५ कृतंपुराभगवतः कपिलस्यानुवर्णितम् ॥ आख्यास्येभगवान्यज्ञोयञ्चकारकुरुद्वह ६
विरक्तः कामभोगेषुशतरूपापतिः प्रभुः ॥ विसृज्यराज्यंतपसेसभार्योवनमाविशत् ७ सुनंदायां वर्षशतंपदैकेनभुवंस्पृशन् ॥ तप्यमानस्तपोधोरमिदमा
हसभारत ८ मनुस्वाच ॥ येनायंतपतेविश्वंविश्ववीर्ययतस्तपः ॥ योजागर्तिशयानेस्मिन्नायंतंवेदेवेदसः ९ आत्मावास्यमिदंविश्वंयज्जगत्यांजगन्मनः ॥
तेनत्यक्तेनभुंजीथामागृधः कस्यचिद्वनम् १०

यंपदंतपोयतोभवति अस्मिन्सूर्येशयानेनिद्रामाचरतिसतियोहरिर्जागर्तिअयंसूर्यस्तंहरेर्नवेदस हरिस्तमादित्यंवेदेत्यन्वयः भयात्तपतिसूर्यः भीषोदेतिसूर्यइतिश्रुतेः योनवेदेतिवेदेतिच अनेन आप्राद्या
वापृथिवीअंतरिक्षंइत्यादिश्रुतिमतीतसर्वाधिपत्यादित्यस्यश्रीहर्यधीनत्ववर्णनेननिरतिशयमाहात्म्यंयुक्तंहरेरितिज्ञातव्यं अयंजीवोयेननियतोविश्वंसुखदुःखादिकंतपतेअनुभवति तपआलोचनइति
धातुः आलोचनंज्ञानंसंज्ञानुभवः स्वाद्वच्यनश्चन्योअभिचाकशीतीतिश्रुतेः । हरिर्नियतअनुभवतीतिकुतइतितत्राह विश्ववीर्यमिति विश्वस्यवीर्यभूतंतपोनुभवोयस्माद्भवति एषल्लेखानंदयतीति
श्रुतेः आनंदयतिसुखयतिजीवमितिशेषः तस्मादित्यर्थः अस्मिन्जीवेशयानेसति सतासौम्येतिश्रुतेः योजागर्ति ननिद्रानैवचस्वप्नंत्येपश्यंतिनिश्चिताइतिश्रुतेः तस्मादेनंस्वपितीत्याचक्षतइतिच
अयंजीवस्तंनवेदनत्रचक्षुर्गच्छतिनवाक्वागच्छतिनमनोविज्ञानविजानीमइतिश्रुतेः सहरिः सर्ववेद यः सर्वज्ञइतिश्रुतेः इतिवा ९ नराजादिवत्सूर्यभेरकत्वंहरेः किंतु तदंतस्थितत्वेनापीत्यभिप्रेत्याह
आत्मेति इदंसूर्यादिविश्वंआत्मनईशस्यावास्यंआवासयोगंस्वप्नत्वात् इदमित्यनेनकियत्कवलीक्रियतइतितत्राह यज्जगत्यामिति जगत्यांप्रकृतौयज्जगत्स्थावरजंगमलक्षणं प्रकृतावित्पुक्त्योत्पन्नमनु

त्यक्तं च यत्सर्वस्वव्यतिरिक्तं कवलीक्रियते प्रकृतिरावासयोग्येति कैमुत्यन्यायेन सिद्धा प्रकृतिपुरुषचेति वचनाच्च अस्त्वावासयोग्यत्वं ततः किं तत्राह मन इति हेमनः यत इदमीशस्य विद्यमानं तेन कारणेन तेनेशो न तत्त्वेन दत्तेन धनेन भुंजीथाः स्वीकुरु शरीरयात्रामिति शेषः यतस्त्वं तदधीनसत्ताक अतएवं न कुर्वित्याह मायुध इति कस्य परमानंदरूपस्य हरेरिदं नंदस्वरूपज्ञानलक्षणं धनं मायुधः तेनैक्यमात्रवानीत्याकांक्षां न कुर्वतो न ये हेतुत्वादित्यर्थः भगवता दत्तं कस्यचिद्धनं मदीयमिति श्रद्धां न कुर्वेति वा ईशावास्यमिति श्रुतिः १० ननु किमस्य लक्षणं येन तत्सद्भावेन दंतदावा स्यं स्यादिति तत्राह यन्नेति स्वप्नमादमं तरेणाज्ञे यत्त्वं सर्वज्ञत्वं नित्यत्वं विनष्टचक्षुष्ट्वनस्यैव लक्षणं मुख्यं अहश्येनात्म्येनिरुक्तेनिलयने भ्रष्टप्रतिष्ठां विदते यच्च क्षुर्न पश्यति येन चक्षुषि पश्यतीति श्रुतेः न रिष्यति न नश्यति सुपर्णपूर्णानंदं उपधावत भजत ११ लक्षणांतरमाह यस्येति परइत्युपलक्षणं अपरोपि परोपि च अत्र परापरवस्तुनोः स्वातंत्र्यं निपिद्यते न तु शून्यत्वं तद्वत् महद्ब्रह्म इत्यर्थः । तदेव तत्तदुत्पत्त्याहु इति श्रुतिः १२ इदं च ब्रह्म लक्षण मित्याह सविश्वेति आत्मशक्त्या आत्मभार्यया प्रकृत्या स्य जगतो जन्मादिधत्ते यश्च तां प्रकृतिं विद्यया दस्य निरस्य निरीह सृष्ट्यादिशून्य आस्ते स ब्रह्म नामापरमात्मेत्यन्वयः प्रत्यये विश्वं काये यस्य विश्व कायाः उदरांतर्गतप्रपंच इत्यर्थः सृष्टौ विश्वमेव कायः शरीरं यस्य स तथा प्रतिमा स्थानीयप्रपंच इत्यर्थः अतः पुरुहूतः पुरुषो विवहनिहुतानि नामानि यस्य स तथा सर्वनामा सर्वकर्मेति श्रुतिः सर्वनामवाच्यत्वे हेतुरी श इति तत्तच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तसामर्थ्येति इत्यर्थः नैतदौपचारिकमित्यभिप्रेत्याह सत्यमिति तत्तन्नामवाच्यतत्तत्साधुगुणसद्भावे सामर्थ्यमिदमस्तीति वक्तुमुचितं स एव कथमित्यतो वाह सत्यमिति साधु

यन्न पश्यंति पश्यंतं च क्षुर्यस्य न रिष्यति ॥ तं भूतनिलयं देवं सुपर्णमुपधावत ११ यस्याद्यंतौ न मध्यं च स्वः परो नांतरं बहिः ॥ विश्वस्यामूनियद्यस्माद्विश्वं च तद्वत् महत् १२ स विश्वकायः पुरुहूत ईशः सत्यं परं ज्योतिरजः पुराणः ॥ धत्तेऽस्य जन्माद्यजयात्मशक्त्या तां विद्यया दस्य निरीह आस्ते १३ अथाग्र ऋषयः कर्माणीहंते कर्महंतवे ॥ ईहमानो हि पुरुषः प्रायो नीहां प्रपद्यते १४ ईहते भगवानीशो न हितत्र विषजते ॥ आत्मलाभेन पूर्णार्थो नावसीदंति ये नु न म् १५ तमीहमानं निरहंकृतं बुधैर्निराशिषं पूर्णमनन्यचोदितम् ॥ तच्छिक्षयंतं निजवर्त्ममूढान् प्रभुं प्रपद्ये सिलधर्मभावनम् १६ श्रीशुक उवाच ॥ इति मंत्रोपनिषदं व्याहरंतं समाहितम् ॥ दृष्ट्वा सुराया तु धानाजग्धुमभ्यद्रवन् क्रुधा १७ तांस्तथावसितान् वीक्ष्य यज्ञः सर्वगतो हरिः ॥ यामैः परिवृतो देवैर्हत्वा शासन्निविष्टपम् १८ स्वारोचिषो द्वितीयस्तु मनुरग्नेः सुतो भवत् ॥ द्युमत्सुषेणरोचिष्मत्प्रमुखास्तस्य चात्मजाः १९

गुणपूर्ण इदं च लक्षणांतरं परं ज्योतिरिति । परं ज्योतीरूपं संपद्यते इति श्रुत्या मुक्तप्राप्यत्वं मुच्यते तदेवानेनोच्यते इति परं ज्योतिः सूर्य इत्येतमः किं न स्यादित्यतो जः पुराण इति १३ एवं सिद्धे वस्तुनो तत्साधनज्ञाने साधनमाह अथेति यतो ज्ञानमतिबंधके दुष्कर्मणि सति सर्वदुःसाधनं स्यात् इत्यथ लोकसंग्रहार्थं ऋषयोऽग्रे कर्महंतवे दुष्कर्मपरिहाराय यागादिकर्माणीहंते कुर्वतीति विज्ञापज्ञानार्थो पुरुष ईह मानः कर्मकुर्वाणो विधूत दुष्कर्मानीहां निवृत्तिपदवीं प्राप्य प्रायो बहूलं ज्ञानं प्रपद्यत इत्यन्वयः कश्चित्फलार्थी अन्यथा भवतीति प्राय इत्युक्तं अनेन कुर्वमेव कर्माणीति श्रुतिर्गृहीता आचार्यकुलाद्वेदमध्यापयथा वि धानां पुरोः कर्मागिरिति विशेषेण समावृत्य कुटुंबीशुचौ देशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिको विदध्यात्मानि सर्वेन्द्रियाणिसंप्रतिष्ठाप्याहिसन् सर्वभूतान्यन्यत्तत्तीर्थेभ्यः सख्यैर्वंद्यं देवतं यन्यावदायुषमिति श्रुति र्ईशब्देन गृहीता ॥ १४ ॥ न केवलमृषय एव लोकसंग्रहार्थं कर्माण्याचरंति अपितु श्रीहरिरपीति भावेन आह ईहते इति कर्मानभिपंगे कैमुत्यन्यायमाह नावसीदंतीति येतमनुवर्तते तेपि नावसीदंती तिकिमुत् श्रीहरिरित्यन्वयः १५ पुरुषेण फलानिच्छता कर्मकर्तव्यमात्माविदेति भागेन स्तौतीत्याह तमीहमानमिति बुधैरीहमानं निजवर्त्ममूढास्तत्कर्मशिक्षयंतं प्रभुं प्रपद्य इत्यन्वयः १६ मंत्रवर्णेन यु क्तोपनिषदम् १७ १८ तस्य स्वारोचिषस्य १९

श्रीवेदव्यासायनमः । अस्ताविश्रुतिमस्तकेनमनुनास्वायंभुवेनापियोयेनारक्षिजगत्त्रयंमुनिभिः स्वात्मानुविद्धात्मभिः ॥ येनामोविगजाधिपः क्रकचवक्त्रेणनक्राननात्सीरांभोधिरमथियेनधृतभूः सोयह
रिः पातुनः ॥ १ ॥ येनाधारिगिरिः पपेचविबुधैर्येनामृतं प्रेरितैर्येनातापिसुरद्विपांचहृदयंशर्वोप्यमोहिस्त्रिया ॥ येनामायिजगत्त्रयंबंधवबालैर्येनाप्यदायिश्रुतिधात्रियेननिहत्यमत्स्यवपुषादैत्यंतमीडेहारिम्
॥ २ ॥ सप्तमस्कंधचाराशौनिमज्ज्यान्मज्ज्यशुद्धीः ॥ अष्टमस्कंधसद्याख्यामृतपातुमुपक्रमे ॥ ३ ॥ अत्रापिहरिभक्तिरेवभगवन्मनः कर्षणनिपुणेतिविधातुमनंतोपनिषदर्थभूतस्यहरेर्जगद्रक्षणादिमाहात्म्यं
निरूप्यते तत्रापिबिम्बतरुमथनदुरितहरचरितामृतपानाप्यायितप्राणोविस्मृतानशनक्लेशः परीक्षिच्छुकमच्युतकथानुवादपूर्वकमभिलषितात्पंतश्रोतव्यकथांशार्थयते । राजेति । अन्यान्
स्वायंभुवव्यातिरिक्तान् १ तत्रापितत्संगेविशेषकथापिक्तव्येत्पाह यत्रोति महीयसमहत्तमस्यहरे. २ ३ अस्मिन्वैवस्वतांतरेस्वायंभुवप्रभृतिवैवस्वताताः सप्तमनवोव्यतीतप्रायाञ्च्यते
अत्रसप्तसुआद्य. कथितइत्यन्वयः ४ अत्रापिशतरूपापतिपालनादिविषयमनुदितंयज्ञमूर्तिचरितंवक्तुमाह आकूत्यामिति ५ कपिलस्यहरेः कृतंचरितं पुरातृतीयस्कंधे ६ ७ सुन
दायांत्रिवाभिन्नायांविष्णुपद्यांस्तस्यांअन्वाहस्तुतिरूपामुपनिषदमाह ८ कीदृशीत्यतोर्यतस्तामुपलक्षयति येनेति अयमादित्योपेनहरिणाप्रेरितोविश्वंतपतेप्रकाशयति विश्वस्यवीर्यवी

राजोवाच ॥ स्वायंभुवस्येहमनोर्विशोयंविस्तराच्छ्रुतः ॥ यन्नविश्वसृजांसर्गोमनूनन्यान्वदस्वनः १ यन्नधर्माहिविविधाश्चतुर्वणाश्रिताः शुभाः ॥ मन्वं
तरेहरेर्जन्मकर्माणिचमहीयसः २ गृणंतिकवयोब्रह्मन्तानिनोवदशृण्वताम् ॥ यद्यरिमन्तरेब्रह्मन्भगवान्विश्वभावनः ॥ कृतवान्कुरुतेकतौह्यतीतेऽ
नामतेद्यवा ३ ऋषिस्वाच ॥ मनवोऽस्मिन्व्यतीताः षट्कल्पेस्वायंभुवादयः ॥ आद्यस्तेकथितोयन्नदेवादीनांचसंभवः ४ आकूत्यांदेवहूत्यांचदुहि
त्रोस्तस्यवैमनोः ॥ धर्मज्ञानोपदेशार्थंभगवान्पुत्रतांगतः ५ कृतंपुराभगवतः कपिलस्यानुवर्णितम् ॥ आख्यास्येभगवान्यज्ञोयच्चकारकुरुद्वह ६
विरक्तः कामभोगेषुशतरूपापतिः प्रभुः ॥ विसृज्यराज्यंतपसेसभार्योवनमाविशत् ७ सुनंदायांवर्षशतंपदैकेनभुवंस्पृशन् ॥ तप्यमानस्तपोधोरमिदमा
हसभारत ८ मनुस्वाच ॥ येनायंतपतेविश्वंविश्ववीर्यंयतस्तपः ॥ योजागर्तिशयानेस्मिन्नायंतंवेदवेदसः ९ आत्मावास्यमिदंविश्वंयज्जगत्यांजगन्मनः ॥
तेनत्यक्तेनमुंजीथामागृधः कस्यचिद्वनम् १०

यमदंतपोयतोभवति अस्मिन्सूर्येशयानेनिद्रामाचरतिसतियोहरिर्जागर्तिअयंसूर्यस्तंहारिनवेदस हरिस्तमादित्यवेदेत्यन्वयः भयात्तपतिसूर्यः भीषोदेतिसूर्यइतिश्रुतेः योनवेदेतिवेदेतिच अनेन आप्राद्या
वापृथिवीअंतरिक्षंइत्यादिश्रुतिप्रतीतसर्वाधिपत्यादित्यस्यश्रीहर्षधीनत्ववर्णनेननिरतिशयमाहात्म्यंयुक्तंहरेरितिज्ञातव्यं अयंजीवोयेननियतोविश्वंसुखदुःखादिकंतपतेअनुभवति तपआलोचनइति
धातुः आलोचनंज्ञानंसंज्ञानुभवः स्वाद्वचनश्रन्नन्योअभिचाकशीतीतिश्रुतेः । हरिनियतअनुभवतीतिकुतइतितत्राह विश्ववीर्यमेति विश्वस्यवीर्यभूतंतपोनुभवोयस्माद्भवति एषमेवआनंदयतीति
श्रुतेः आनंदयतिसुखयतिजीवमितिशेषः तस्मादित्यर्थः अस्मिन्जीवेशयानेसाति सतासौम्येतिश्रुतेः योजागर्ति ननिद्रानैवचस्वप्नंतुयेंपश्यंतिनिश्चिताइतिश्रुतेः तस्मादेनंस्वपितीत्याचक्षतइतिच
अयंजीवस्तंनवेदनतत्रचक्षुर्गच्छतिनवाक्वागच्छतिनमनोनाविभ्रनविजानीमइतिश्रुतेः सहरिः सर्ववेद यः सर्वज्ञइतिश्रुतेः इतिवा ९ नराजादिवत्सूर्येप्रकृत्वंहरेः किंतु तदंतस्थितत्वेनापीत्यभिप्रेत्याह
आत्मेति इदंसूर्यादिविश्वंआत्मनईशस्यावास्यंआवासयोगंस्वमृष्टत्वात् इदमित्यनेनकियत्कवलीकियतइतितत्राह यज्जगत्यामिति जगत्याप्रकृतौयज्जगत्स्थावरजंगमलक्षणं प्रकृतावित्युक्त्योत्पन्नमनु

त्यक्तं च यत्सर्वं स्वव्यतिरिक्तं कवलीक्रियते प्रकृतिरावासयोग्येति कैमुत्यन्यायेन सिद्धा प्रकृतिपुरुषचेति वचनाच्च अस्त्वावासयोग्यत्वं ततः किं तत्राह मन इति हेमनः यत्तद्वदमीशस्य विद्यमानं तेन कारणेन तेनेशो न तत्तेन दत्तेन धनेन भुंजीथाः स्वीकुरु शरीरयात्रामिति शेषः यत्स्त्वं तदधीनसत्ताकत एव न कुर्वित्याह मायुध इति कस्य परमानंदरूपस्य हरेः शिदानंदस्वरूपज्ञानलक्षणं धनं मायुधः तेनैक्यमाप्रवाणीत्याकांक्षां न कुर्वितौ न र्हेतुत्वादित्यर्थः भगवता दत्तं कस्य विद्वन्मदीयमिति श्रद्धां न कुर्वित्वा ईशावास्यमिति श्रुतिः १० ननु किमस्य लक्षणं येन तत्सद्भावेनेदं तदा वास्यं स्यादिति तत्राह यन्नेति स्वप्रसादमंतरणाज्ञे यत्सर्वं ज्ञत्वं नित्यं दिनं च सुषुप्तं च न स्पैवलक्षणं मुख्यं अहं येनात्म्येनिरुक्तेनिलयने भ्रष्टप्रतीक्षां विदते यच्च क्षुर्न पश्यति येन च भूषि पश्यतीति श्रुतेः न रिष्यति न नश्यति सुपर्णं पूर्णानंदं उपधावत भजत ११ लक्षणांतरमाह यस्येति परइत्युपलक्षणं अपरोपिरोपि च अत्र परापरवस्तुनोः स्वातंत्र्यं निषिद्धयते न तु शून्यत्वं तद्वत्तमहं ह्येत्यर्थः । तदेव तत्तदुसत्यमाहुः इति श्रुतिः १२ इदं च ब्रह्मलक्षणमित्याह सविश्वेति आत्मशक्त्या आत्मभार्याया प्रकृत्या स्पजगतोजन्मादिधत्ते यश्च तां प्रकृतिं विद्योदस्य निरस्य निरीहः सृष्ट्यादिशून्य आस्ते स ब्रह्मनामा परमात्मेत्यन्वयः प्रलये विश्वं काये यस्य विश्वकायः उद्गतरंतं तत्प्रपंच इत्यर्थः सृष्टौ विश्वमेव कायः शरीरं यस्य स तथा प्रतिमास्थानीयप्रपंच इत्यर्थः अतः पुरुहूतः पुरुणि बहूनि हुतानि नामानि यस्य स तथा सर्वनामा सर्वकर्मेति श्रुतिः सर्वनामवाच्यत्वे हेतुरीश इति तत्तच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तसामर्थ्यापेक्ष इत्यर्थः नैतदौपचारिकमित्यभिप्रेत्याह सत्यमिति तत्तन्नामवाच्यतत्तत्साधुगुणसद्भावे सामर्थ्यमिदमस्तीति वक्तुमुचितं स एव कथमित्यतो वाह सत्यमिति साधु

यन्न पश्यति पश्यंतं च क्षुर्यस्य न रिष्यति ॥ तं भूतनिलयं देवं सुपर्णमुपधावत ११ यस्याद्यंतौ न मध्यं च स्वः परो नांतरं बहिः ॥ विश्वस्यामूनियद्यस्माद्विश्वं च तद्वत्तमहत् १२ स विश्वकायः पुरुहूत ईशः सत्यं परं ज्योतिरजः पुराणः ॥ धत्तेऽस्य जन्माद्यजयात्मशक्त्या तां विद्योदस्य निरीह आस्ते १३ अथाग्र ऋषयः कर्माणीहंते कर्महंतवे ॥ ईहमानो हि पुरुषः प्रायो नीहां प्रपद्यते १४ ईहते भगवानीशो न हितं त्रविषज्जते ॥ आत्मलाभेन पूर्णार्थो नावसीदंति ये नु न १५ तमीहमानं निरहंकृतं बुधैर्निराशिषं पूर्णमनन्यचोदितम् ॥ तच्छिक्षयंतं निजवर्त्ममूढान् प्रभुं प्रपद्येऽखिलधर्मभावनम् १६ श्रीशुक उवाच ॥ इति मंत्रोपनिषदं व्याहरंतं समाहितम् ॥ दृष्ट्वा सुराया तु धानाजग्धुमभ्यद्रवन् क्रुधा १७ तांस्तथावसितान् वीक्ष्य यज्ञः सर्वगतो हरिः ॥ यामैः परिवृतो देवैर्हत्वा शासन्निविष्टपम् १८ स्वरोचिषो द्वितीयस्तु मनुरग्नेः सुतो भवत् ॥ द्युमत्सुषेणरोचिष्मत्प्रमुखास्तस्य चात्मजाः १९

गुणपूर्णं इदं च लक्षणांतरं परं ज्योतिरिति । परं ज्योतीरूपं संपद्यते इति श्रुत्या मुक्तप्राप्यत्वं मुच्यते तदेवानेनोच्यते इति परं ज्योतिः सूर्यः अन्यतमः किं न स्यादित्यतो जः पुराण इति १३ एवं सिद्धे वस्तुनो तत्साधनज्ञाने साधनमाह अथेति यतो ज्ञानप्रतिबंधके दुष्कर्मणि सति सर्वदुःसाधनं स्यात् इत्यथ लोकसंग्रहार्थं ऋषयोऽग्रे कर्महंतवे दुष्कर्मपरिहाराय यागादिकर्माणीहंते कुर्वतीति विज्ञाप्य ज्ञानार्थो पुरुष ईहमानः कर्मकुर्वणो विधूतदुष्कर्माणीहां निवृत्तिपदवीं प्राप्य प्रायो बहुलं ज्ञानं प्रपद्यत इत्यन्वयः कश्चित्फलार्थं अन्यथा भवतीति प्राय इत्युक्तं अनेन कुर्वन्नेव कर्माणीति श्रुतिर्गृहीता आचार्यकुलाद्वेदमध्यापयथा विधानं गुरोः कर्माणि रिति विशेषणं समावृत्य कुटुंबीशुचौ देशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिको विदधतात्मानि सर्वेन्द्रियाणि संयतिं दृष्ट्वा हि सन् सर्वभूतान्यन्यत्तत्तीर्थेभ्यः सखल्येवं वेदवर्तयन् प्रायश्चित्तमिति श्रुतिर्हृदये न गृहीता ॥ १४ ॥ न केवलमृषय एव लोकसंग्रहार्थं कर्माण्याचरन्ति अपितु श्रीहरिरपीति भावेन आह ईहते इति कर्मानभिपन्नं कैमुत्यन्यायमाह नावसीदंतीति ये तन्नुवर्तते तेऽपि नावसीदंतीति किमुत श्रीहरिरित्यन्वयः १५ पुरुषेण फलानिच्छता कर्मकर्तव्यमात्मा विदेति भागेन स्तौतीत्याह तमीहमानमिति बुधैरीहमानं निजवर्त्ममूढांस्तत्कर्मशिक्षयंतं प्रभुं प्रपद्य इत्यन्वयः १६ मंत्रवर्णेन योकोपनिषदम् १७ १८ तस्य स्वरोचिषस्य १९

नाम्नारौचनः २० नाम्नाविभुः २१ तस्यविभोः २२ २३ २४ २५ सत्यजित्तेन्द्रेणस्तुतः २६ २७ २८ २९ आहुतः आहुतः ३० ३१ ३२ हेविप्राः इति सूतः शौनकादीन् संबोधयति ३३ इति श्रीमहा
भागवते अष्टमस्कंधे विष्णुः प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ अत्र शरण्येषु शब्दप्रतिहतशरण्यः श्रीभगवानेवेति दर्शनाय गजेंद्रविषय इति हासः कथ्यते । क्षीरोदन क्षीरसमुद्रेण पर्यक्परिवृतः १ रौप्या
यसाहिरण्ययैः राजतापोहेमयैस्त्रिभिः शृंगैः पयोनिधिदिशश्चरोचयन् विद्योतयन् २ अन्यैर्नानाधातुमयैः शृंगैश्चरोचयन्निति शेषः ३ निर्णिज्यमानाग्निः प्रक्षाल्यमानप्रत्यंतपर्वतः शुभैरन्याश्मनाविद्धे
तत्रैन्द्रो रोचनश्चासीद्देवाश्चतुषितादयः ॥ ओजस्तंभादयः सप्तऋषयो ब्रह्मवादिनः २० ऋषेस्तु वेदशिरसस्तुषितानामपत्न्यभृत् ॥ तस्यांजज्ञेततो देवो वि
भुरित्यभिविश्रुतः २१ अष्टाशीतिसहस्राणि मुनयो ये धृतव्रताः ॥ अन्वशिक्षन् व्रतंतस्य कौमारब्रह्मचारिणः २२ तृतीयउत्तमो नाम प्रियव्रतसुतो मनुः ॥
पवनः संजयो यज्ञहोत्राद्यास्तत्सुतानृप २३ वसिष्ठतनयाः सप्तऋषयः प्रमदादयः ॥ सत्यावेदश्रुता भद्रा देवा इन्द्रस्तु सत्यजित् २४ धर्मस्य सूनुतायां तु भग
वान्पुरुषोत्तमः ॥ सत्यसेन इति ख्यातो जातः सत्यव्रतैः सह २५ सोऽनृतव्रतदुःशीलानसतो यक्षराक्षसान् ॥ भूतद्रुहो भूतगणांस्त्ववधीत्सत्यजित्स्तुतः २६
चतुर्थउत्तमभ्राता मनुर्नाम्ना च तापसः ॥ वृषः ख्यातिर्नरः केतुरित्याद्या दशतत्सुताः २७ सत्यका हरयो वीरा देवास्त्रिष्वईश्वरः ॥ ज्योतिर्धानादयः सप्तऋ
षयस्तापसंतरे २८ देवो वै धृतयो नाम विधृतेस्तनयानृप ॥ नष्टाः कालेनैर्वेदा विधृताः स्वेन तेजसा २९ तत्रापि जज्ञे भगवान्हरिण्यां हारिमेधसः ॥ ह
रिरित्याहुतो येन गजेंद्रो मोचितो ग्रहात् ३० ॥ राजोवाच ॥ बादरायण एतत्तेश्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ हरिर्यथा गजपतिं ग्राह्यस्तममूमुचत् ३१ तत्क
थाः सुमहापुण्या धन्याः स्वस्त्ययनः शुभाः ॥ यत्र यत्रोत्तमश्लोको भगवान्गीयते हरिः ३२ ॥ सूत उवाच ॥ परीक्षितैवं स तु बादरायणि प्रायोपविष्टेन कथासुचो
दितः ॥ उवाच विप्राः प्रातिनंद्यपार्थिवं मुदामुनीनां सदसि स्मृशृण्वताम् ३३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आ
सीद्विरवरो राजन्त्रिकूट इति विश्रुतः ॥ क्षीरोदेनावृतः श्रीमान् योजनायुतमुच्छ्रितः १ तावता विस्तृतः पर्यक्त्रिभिः शृंगैः पयोनिधिम् ॥ दिशश्चरोचय
न्नास्ते रौप्यायसाहिरण्ययैः २ अन्यैश्च ककुभः सर्वास्त्रधातुविचित्रितैः ॥ नानाद्रुमलतागुल्मैर्निर्वोषैर्निर्झरांभसाम् ३ सदानिर्णिज्यमानांघ्रिः समं तात्प
य ऊर्भिभिः ॥ करोति श्यामलांभूर्भिः शुभैर्मरकताश्मभिः ४ सिद्धचारणगंधर्वविद्याधरमहोरगैः ॥ किन्नरैरप्सरैर्भिक्षक्रीडद्भिर्जुष्टकंदरैः ५ यत्र संगीतसन्ना
दैर्नदद्बहुममर्षया ॥ अभिगर्जति हरयः श्लाघिनः परशंकया ६ नानारण्यपशुव्रातसंकुलद्रोण्यलंकृतः ॥ चित्रद्रुमसुरोद्यानकलकंठाविहंगमः ७ सरित्स
रोभिरच्छोदैः पुलिनैर्मणिवालुकैः ॥ देवस्त्रीमज्जनामोदसौरभाक्तानिलैर्युतः ८

मरकताश्मभिर्निर्झरीलरत्नैर्भूमि श्यामलां नीलां करोतीति ४ यश्च सिद्धादिभिर्नित्यनिषेवितगुहः ५ किन्नरादिसंगीतसन्नादैः नदद्बहुं प्रतिध्वनितगुहं स्थलमभ्युदितप्रतिगजशंकयामर्षया असह्यमानबु
द्ध्या श्लाघिनः प्रशस्या हरयः सिंहाः गर्जति ६ चित्राद्रुमाद्येषु तथा तानि च सुराणामुद्यानानि चित्रद्रुमसुरोद्यानानि तेषु कलकंठाख्याः विहंगमायत्र स तथा ७ अच्छोदैर्निर्मलजलैर्भणिलक्षणानि
वालुकानि येषु तानि तथातैः । देवस्त्रीणां मज्जनामुत्पन्नो यमायोदः तस्माद्बहुतं यत्सौरभं परिमललक्षणं तनाकाभाविता अनिलायैस्ते । आमोदोत्थः परिमल इत्यमरः ८

आक्रीडक्रीडारंगम् ९ चूतोगनाप्रियः । प्रियालःस्फुटोनामवृक्षः । दुमिलेदेशभवःचूतोवाआम्रःपिकोदरोमाकंदनामामवृक्षः । आम्रातकःआम्रवृक्षः । सालःसर्जविशेषः । अरिष्टोद्वृक्षः पिचुमंदविशेषः । किशुकःपलाशः १० ११ १२ पिचुमंदःह्रस्वपत्रःरोमजनामावा । सरलःजीवृक्षःगुग्गुलुर्वा १३ १४ १५ १६ १७ अशोकःसितरक्तपुष्पभेदेनाद्विविधः । कुरबकःकुटजः । कुब्जकंभ्रमरीपुष्पंस्वर्णःकृतमालः१८ कमलात्पृथक् शतपत्रं जालंमुकुलिकालता अलंढुमःसविज्ञेपोनित्यपुष्पफलोद्गमइत्यभिधानं । तस्मिन्नुद्यानेसरोवरोस्तीत्यन्वयःतत्रोद्यानेतत्सरोवराभ्याशमाद्ववादित्यन्वयः

तस्यद्रोण्यांभगवतोवरुणस्यमहात्मनः ॥ उद्यानमृतुमन्नामजाक्रीडंसुरयोषिताम् ९ सर्वतोलंकृतं दिव्यैर्नित्यपुष्पफलद्रुमैः ॥ मंदारैःपारिजातैश्चपाटलाशोकचंपकैः १० चूतैःप्रियालैःपनसैराभैरास्रातकैरपि ॥ क्रमुकैर्नारिकेलैश्चसर्जूरैर्बीजपूरकैः ११ मधुकैःसालतालैश्चतमालैरसनार्जुनैः ॥ अरिष्टोदुंबरप्लक्षैर्वटैःकिशुकचंदनैः १२ पिचुमंदैःकोविदारैःसरलैःसुरदारुभिः ॥ द्राक्षैश्चुरंभाजंबूभिर्बदर्यक्षाभयामलैः १३ बिल्वैःकपित्थैर्जैबीरैर्वृतोभल्लातकादिभिः ॥ तस्मिन्सरःसुविपुल्लसत्कांचनपंकजम् १४ कुमुदोत्पलकल्हारशतपत्रश्रियोजितम् ॥ मत्तषट्पदनिर्जुष्टंशकुंतैःकलनिस्वनैः १५ हंसकारंडवाकीर्णैश्चक्राहैःसारसैरपि ॥ जलकुकुटकोयष्टिदात्यूहकुलकूजितम् १६ मत्स्यकच्छपसंचारचलत्पद्मरजःपयः ॥ कदंबवेतसरलनीपवंजुलकैर्वृतम् १७ कुंदैःकुरबकाशोकैःशिरिषैःकुटजेगुदैः ॥ कुजकैःस्वर्णयूथीभिर्नागपुन्नागजातिभिः १८ मल्लिकाशतपत्रैश्चमाधवीजालकादिभिः ॥ शोभितंतीरजैश्चान्यैर्नित्यतुभिरलंढुमैः १९ तत्रैकदाताद्विरिकाननाश्रयःकरेणुभिर्वारणयूथपश्वरन् ॥ सकंदकंकीचकवेणुवेत्रवद्विशालगुल्मंपरुजन्वनस्पतीन् २० यद्रंधमात्राद्वस्योगजैर्द्राव्याघ्रादयोव्यालमृगाःसखद्गाः ॥ महोरगाश्चापिभयाद्व्रवंतिसगौरकृष्णाःशलभाश्चमर्यः २१ वृषावराहामहिषर्क्षशल्यागोपुच्छशालावृकमर्कटाश्च ॥ अन्येचक्षुद्राहरिणाःशशादयश्चरंत्यभीतायदनुग्रहेण २२ सधर्मतप्तःकरिभिःकरेणुभिर्वृतोमदच्युत्कलभैरनुद्रुतः ॥ गिरिगिरिम्णापरितःप्रकंपयन्निषेव्यमाणोलिकुलैर्मदाशनैः २३ सरोनिलंपंकजरेणुरूपितंजिघ्रन्नदूरान्मदविह्वलेक्षणः ॥ वृतश्चयूथेनवृषादितेनतत्सरोवराभ्याशमथागमद्भुतम् २४ विगाह्यतस्मिन्नमृतांबुनिर्मलंहेमारविंदोत्पलरेणुवासितम् ॥ पपौनिकामंनिजपुष्करोद्भूतमात्मानमद्विःसपयनगतक्लमः २५ तंतत्रकश्चिन्नपदैवचोदितो ग्राहोबलीयांश्चरणेरुषाग्रहति ॥ यदृच्छयैवंव्यसनंगतोगजोयथाबलंसोतिबलेविचक्रमे २६ तथातुरंगयूथपतिकरेणवोविकृष्यमाणंतरसाबलीयसा ॥ विचुकुशुर्दानधियोपरेगजाःपार्ष्णिग्रहास्तारयितुंनचाशकन् २७ नियुध्यतोरेवमिभंद्रनक्रयोर्विकर्षतोर्तरतोबहिर्मिथः ॥ समाःसहस्रंयगमन्महीपतेसप्राणयोश्चित्रमंसतामराः २८

१९ सकंदकंविशालगुल्मं वनस्पतींश्चपरुजन् २० हरिप्रभृतिमर्कटांताःयस्यगंधमात्रात्अद्भुतभयात्द्रवन्तीत्यन्वयःसखद्गोमृगविशेषःव्यालमृगःसर्पाकारोमृगः । उक्तेभ्योऽन्येह्रस्वक्षुद्राहरिणादयोमृगविशेषाःयदनुग्रहेणाभीताश्चरन्तिर्तिहादिभयराहित्यात् २१ २२ २३ सरःसंबंधिवायुं २४ २५ हेनूप पादाक्रातिनिमित्तरुणायथाबलंयथाशक्ते विचक्रमेदिक्रमकृतवान् २६ २७ २८

इन्द्रियादीनामवसादनप्राप्तावुत्तमंनशाक्तेः सहः प्राणशक्तिर्वलं शरीरसामर्थ्यमोजः २९ अपारयन्पारंगंतुमशक्तः ३० कर्मलक्षणपाशेनग्राहेणरुद्धः उपद्रवंप्राप्तः विधातुर्देवान्मोक्षितुम् ३१ कश्च
नलोकाविलक्षणः पश्यः बलिर्नोतकारूपसर्पाद्रीतं प्रपन्नं प्रपाति यस्य भयान्मृत्युरंतको दुर्गावा प्रधावति । मृत्युर्धावति पचमइति श्रुतेः तमीशमरणं शरणभीमहिमामुमइत्यन्वयः ३२ ॥ ॥ इति श्री
भागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे वि० कृ० टी० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ध्यानपूर्वकस्तुत्याप्रपन्नाद्धरेर्गजेंद्रस्य ग्राहापदो मोक्षो यथाभूत्तथासंसारग्राहादपि मोक्षो भगवत्प्रसादेन स्यादिति प्रदर्शनाय तन्मोक्षप्रकारो
निरूप्यते स्मिन्नध्याये । किंप्रकारो गजेंद्रः शरणमयासीदिति तं प्रकारं दर्शयितुमाह एवमिति । जाप्यं मंत्रं तिर्यग्योनेरनधिकारिण एतदसंभावितमिति तत्राह प्रागिति १ एतच्चिदानंदात्मकचेतनजातं यतो
यस्मादेवास्माभीष्टं तस्मादिति हि शब्देन पुरुषादिविशेषणानां परात्परं पुरुषं पुरुषमीक्षतइति श्रुतिसिद्धं दर्शयति २ मंत्रोक्तविशेषणविवरणपूर्वकं ध्यानमाह यस्मिन्निति । इदं जगच्चास्मिन्हरौ प्रतीयते यत्प्रयंतीति
श्रुतेः । इदं यतो यस्माच्चैव जायते यतो वा इमानि भूतानीति श्रुतेः । च शब्देनान्यस्मादुत्पादं निवारयति । इदं येन ब्रह्मणा प्रवर्तते तेन जातं जीवतीति श्रुतेः । इदं विश्वं यः स्वयं प्राप्तस्तत्तादिकः सर्वस्वत्विदमिति श्रु
तेः ननु यः स्वयमित्यनेन तादात्म्यं किं न स्यादिति तत्राह अस्मादिति । अस्मात्प्रत्यक्षप्रपंचात्परस्मात्परोक्षान्मुक्तप्रपंचाच्च परउत्तमोयस्तं स्वयं भुवं स्वतएव प्राप्तस्तत्ताकशरणप्रपद्यइत्यन्वयः । उत्पन्नस्या

ततो गजेंद्रस्य सहो बलौ जसां कालेन दीर्घेण महान्मूढयः ॥ विकृष्यमाणस्य जलेऽवसीदतो विपर्ययो भूत्सकलं जलौकसाम् २९ इत्थं गजेंद्रः स यदा पसंकटं
प्राणस्य देहीविवशो यदृच्छया ॥ अपारयन्नात्मविमोक्षणे चिरं दध्याविमां बुद्धिमथाभ्यपद्यत ३० नमामि मे ज्ञातय आतुरंगजाः कुतः करिष्यः प्रभवन्ति मो
क्षितुम् ॥ ग्राहेण पाशेन विधातुरावृतोऽप्यहं च तं यामि परंपरायणम् ३१ यः कश्चने शो बलिर्नोतको रगात्प्रचंडवेगादभिधावतो भृशम् ॥ भीतं प्रपन्नं परिषा
तियद्भयान्मृत्युः प्रधावत्यरणंतमीमहि ३२ इति श्रीभागवते अष्टमस्कन्धे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं व्यवसितो बुद्ध्या समाधाय मनो ह
दि ॥ जजाप परमं जाप्यं प्राग्जन्मन्यनुशिक्षितम् १ ॥ गजेंद्र उवाच ॥ ॐ नमो भगवते तस्मै यत एतच्चिदात्मकम् ॥ पुरुषाया दिवी जाय परेशाय च यमीमहि २
यस्मिन्निदं यतश्चेदं येनेदं यदस्वयम् ॥ योस्मात्परस्माच्च परस्तं प्रपद्ये स्वयं भुवम् ३ यः स्वात्मनीदं निजमायया र्पितं कचिद्विभातं कचततिरोहितम् ॥ अवि
द्वदृक्साक्ष्युभयंतदीक्षते स आत्ममूलोऽवतु मां परात्परः ४ कालेन पंचत्वमितेषु कृत्स्नशो लोकेषु लीनेषु च सर्वहेतुषु ॥ तमस्तदासीद्वहनं गभीरं यस्तस्य पारेऽ
भिविराजते विभुः ५

पियत्सत्ताहरेस्तत्सद्वर्तते । हरेर्विश्वं भिन्नमपि परमोऽसौ यतो विभुरिति वचनात्तादात्म्यमत्रोच्यते । किमुततः प्राप्तस्तत्ताकं जगादिति ३ पूर्वोक्तार्थभेदस्पष्टीकरणाय विवृणोति यः स्वात्मनीति । यो भवा
नृक्षिज्जाग्रतिविभातं कचसुषुप्तौ तिरोहितं अत्र काशितं तदुभयंतदिदं जगत्निजमायया स्वेच्छया स्वात्मनि स्वोदरे अर्पितमीक्षतइत्यन्वयः । ननु शरीरे स्थित्वा ईक्षते चेज्जीववल्गुप्रज्ञानत्वेनेक्षणायोगः स्यादि
तितत्राह अविद्वदिति । तर्हि कथमीक्षतइति तत्राह साक्षीति । समामवत्वित्यन्वयः । आत्मा स्वयमेव मूलकारणं प्रतिष्ठाचसत्तावांस्तथा अनेन स्वयं भूशब्दो विवृतः स्वमहिम्नीति श्रुतेः अक्षरात्परतः परइति
च कचिद्वदुर्मुखादौ विभातं कचास्मदादौ तिरोहितं इति वा ४ परात्परत्वं स्पष्टयन् दुर्ज्ञेयत्वमाह कालेनेत्यादि श्लोकद्वयेन लोकेषु पृथिव्यादिभूतकार्येषु साकल्येन पंचत्वं पृथिव्यादिपंचभूतात्मतामितेषु सर्वहे
तुषु पृथिव्यादिसर्वकारणेषु च शब्दान्महदादिषु लीनेषु रवस्वकारणतामात्रेषु तत्सु यत्तद्वहनं दुर्ज्ञेयं गभीरं अतएवागाधंतम आसीत् यो विभुः तस्य तमसः पारे तमः संपर्कहितदेशेऽभिविराजते स्वतोनेत्याह
कालेनेति कालनाम्ना हरिणा ५

देवादयोपस्यपदं विदुरिति पदं पुनः को जेतुः तत्पदं गंतुं ईरितुं वक्तुं महीत्यन्वयः । हनुमदाद्याकृतिभिः तत्तदाकारानुसारेण विचेष्टमानस्य नटस्य स्वरूपं यथानज्ञायते तथेति सदुरत्ययानुक्रमणो दुर्ज्ञेयप
रिक्कमणोहारिर्मांभवत्वित्यन्वयः ६ हरेरेवंविधस्वरूपसद्भावे मानमाह दिदृक्षव इति अत्रणमत्र तं अलोकव्रतं लोकैः कर्तुं मशक्यं सृष्ट्या दिव्यं न स्य स तथातम् ७ देवदत्तवज्जन्माद्यभावा दुर्ज्ञेयत्वयुक्त
मित्यभिप्रेत्याह न विद्यत इति । आमघटादिश्यामादिगुणवन्नश्वरगुणो नास्ति दोषः कुत एव । शब्देन निरनिष्ठो निरवयव इति श्रुतिं सूचयति । सत्त्वादिनिमित्तदोषश्च नास्तीति वा दोषो नास्त्येव गुणयुक्तदोषश्च
नास्तीति वा । यद्यपि देवदत्तस्येव हरेर्जन्मादिकं नास्ति तथापि स्वमायया स्वमहिम्ना स्वेच्छया वालोकस्य तदाश्रयप्राणिनां च संभवाय सुखादिप्राप्तिलक्षणजननाय तानि जन्मादीनि सर्जनादिकालमनुसृत्य क्र
च्छति प्राप्नोतीत्यन्वयः । लोकत्रयसंभवायेति केचित् स्पष्टंति ८ अनंतरातीतश्लोकोक्तार्थविवरणपूर्वकं यच्छब्दविशिष्टं चच्छब्दावच्छिन्नं च नमति तस्मादिति ९ अरूपायेत्युक्तं विवृणोति नम आत्मेति
आत्मप्रदीपाय स्वतः प्रकाशाय आत्मनः जीवस्य स्वरूपज्ञापनप्रकाशाय वा १० अरूपप्राप्तिसाधनज्ञानं तत्सद्भावे ज्ञानि प्राप्य त्वलक्षणं मानमित्यभिप्रायेण नमति सत्त्वेनेति । विपश्चितां सत्त्वेन ज्ञाने

नयस्य देवाऋषयः पदं विदुर्जेतुः पुनः को हति गंतुं मीरितुम् ॥ यथानटस्याकृतिभिर्विचेष्टतो दुरत्ययानुक्रमणः समावतु ६ दिदृक्षवो यस्य पदं सुमंगलं विमुक्त
संगामुनयः सुसाधवः ॥ चरंत्यलोकव्रतमव्रणं वने सर्वात्मभूतः सुहृदः समे गतिः ७ न विद्यते यस्य च जन्म कर्मवाननामरूपे गुणदोष एव वा ॥ तथापि लोकस्य च
संभवाय यः स्वमायया तान्यनुकालमृच्छति ८ तस्मै नमः परेशाय ब्रह्मणे नंत शक्तये ॥ अरूपायोरूपाय नम आश्चर्यकर्मणे ९ नम आत्मप्रदीपाय साक्षिणे पर
मात्मने ॥ नमो गिरां विदूराय मनसश्चेतसामपि १० सत्त्वेन प्रतिलभ्याय नैष्कर्म्येण विपश्चिताम् ॥ नमः कैवल्यनाथाय निर्वाणसुखसंविदे ११ नमः शांताय
घोराय मूढाय गुणकर्मणे ॥ निर्विशेषाय साम्याय नमो ज्ञानधनाय च १२ क्षेत्रज्ञाय नमस्तुभ्यं सर्वाध्यक्षाय साक्षिणे ॥ पुरुषाय आत्ममूलाय मूलप्रकृतये नमः १३
सर्वेन्द्रियगुणद्रष्टे सर्वप्रत्ययहेतवे ॥ असत्याच्च विमुक्ताय सदाभासाय ते नमः १४ नमो नमस्तेखिलकारणाय नारायणायार्तिविनाशनाय ॥ सर्वांगमात्रा
य महार्णवाय नमो पवर्गाय परायणाय १५ गुणारणिच्छन्नचिदुष्मपाय तत्क्षोभविस्फूर्जितमानसाय ॥ युक्तात्मभिः स्वहृदये परिभाविताय ज्ञानात्म
ने भगवते नम ईश्वराय १६ ॥

नमः प्रतिलभ्याय प्राप्याय बलज्ञानसमाहारः सत्त्वं केवलमेव चेत्प्राधान्यमनैष्कर्म्येण निवृत्तिर्धर्मलब्धेन ११ उरूपायेत्युक्तं रूपविशिष्टतात्पर्यादरूपविशिष्टं
च नमति शांतायेत्यनेन सत्त्वप्रवर्तकवासुदेवादि रूपलक्षणयतिघोरायेत्यनेन रजःप्रवर्तकजामदश्यादिरूपम् । मूढायेत्यनेन तमःप्रवर्तकवराहादिरूपम् । गुणकर्मण इत्यनेन तत्तद्योनिविशिष्टगुणकर्मवते । ज्ञानघ
नायेत्यनेनारूपस्य शून्यत्वं निवारयति सत्त्वेनेत्याद्युक्तविशेषसमुच्चयार्थश्चकारः ॥ १२ ॥ रूप्यरूपित्वेन निरूप्यमाणस्य हरेर्मथोनकोपि विशेषोस्तीति ज्ञापयितुं भययोग्य विशेषणविशिष्टत्वेन नमति
क्षेत्रज्ञायेति सर्वाध्यक्षाय सर्वस्वामिने आत्मैवमूलं यस्य तथा तस्मै आत्मनां मूलाय वा १३ साक्षिशब्दविवरणपूर्वकमस्मदादिज्ञाने हेतुत्वेनास्मदादिप्रपञ्चाद्विन्नं नमति सर्वेति । असत्यादस्वतंत्रात्प्रपं
चाद्विमुक्ताय सन्निर्दोषाभासो देहो यस्य स तथा तस्मै । सत्तदेहः सुखगंधश्चेत्यादेः अतेन प्राकृतरूपनास्तीत्युक्तं भवति । सन्नाभासः प्रकाशो यस्य स तथा तस्मादिति वा परं ज्योतिरुपसंपद्यते इति श्रुतेः १४
अखिलकारणत्वादिविशिष्टत्वेनोक्तः कइत्याशंक्यश्च नारायण एव नान्यदिति तन्नामनिर्देशपूर्वकं पूर्वोक्तानुक्तविशेषगविशिष्टत्वेन नमति नमो नम इति । सर्वैरांगमैः पंचरात्रादिभिः आम्नायैर्नगादि
भिर्वैदैश्च समुद्राय १५ सर्वप्रत्ययहेतव इत्येताद्विशेषं विवृण्वन्नाह गुणेति । गुणारणिच्छन्नं सत्त्वादिगुणलक्षणकाष्ठेष्ठं च विदुष्मज्ञानाख्यं ज्योतिर्पतत्तातिरक्षतीति तस्मै । बलमानंदोजश्चेत्यादेः

अन्यथातद्वक्षणकथनं व्यर्थं स्यात् । शांताय इत्यादिनायदुष्णलुब्धत्वं तत्विहं वनमात्रमित्यभिप्रेत्याह तत्क्षोभेति । तत्क्षोभे गुणविशोभेपि विस्फूर्जितं समुच्छ्रितं मानसं यस्य स तथा तस्मै । गुणशक्त्युदे
कावस्थायामपि मनोविकाररहितायेत्यर्थः स्वतंत्रोपि भक्तवदयो भवतीत्याह युक्तात्मभिरिति । वशीकृतमन आदौ द्विषैः पुरुषैः । ज्ञानघनायेन न ज्ञानां किं स्वल्पमुत भिन्नमुच्यते इति विकल्पावकाशो नास्ती
त्याह ज्ञानेति । न केवलं ज्ञानं गुणोऽस्य अन्येऽपि सन्तीत्याशेनाह भगवत इति । गुणानां गुणिनो भेदे विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति व्यवहारानुपमाचिरित्याशंक्यो भयविधव्यवहारघटकत्वशक्तियोगोऽस्यास्तीत्याशयेनाह
ईश्वरायेति १६ मोक्षादिसर्वपुरुषार्थवाप्तिरप्यस्मादेव स्यात्तदर्थं मन्यसेवानकार्येत्याशयेनाह यमिति । यं भजते तत्प्रसादादिष्टांगतिमाप्नुवतीत्यन्वयः । नन्वांतरपुत्राद्याशाप्राप्तयेन्यसेवाशेक्षितेति तत्रा
ह किंचेति । पुत्राद्याशिषोपि माप्नुवतीति शेषः । मोक्षं ददातीति निराकारलक्षणं किं त्वनाद्यंतकालीनं साकारंददातीत्याह दातीति । दातिददाति । मयोक्तस्वाशीष्विषमेवाशीः प्रार्थयत इत्याह करोत्विति
१७ आशीः प्रार्थनं अल्पभक्तलक्षणं यत एकां भक्तस्तत्र क्रियत इत्याह एकांतिन इति । ये एकांतिनस्ते यस्य सकाशात्कंचन पदार्थं न वांछन्ति तत्परे ईदृश इत्यन्वयः । एकांतिन इत्यस्य विवरणं भगवत्प्रधाना इति
अनाकांक्षणे निमित्तमाह यच्चरितमिति १८ अक्षरात्संभवतीह विश्वं एतस्य वा अक्षरस्य ब्रह्मविदाप्नोति । परंपरात्परंपरमः पराद्धर्मः । अव्यक्तमचलं शांतम् । अध्यात्मयोगेन सुनिष्ठितेन मत्त्वादेवं शोकमो
हौजहाति विभेकणोपतयतः । सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं प्रपद्येत हरेरुद्वेदं तिके इत्याद्युपनिषत्प्रतिपाद्यं मयास्तूयत इति चोतनायाक्षरादिशब्दप्रयोग इत्यनेन न पुनरुक्तिः पदानामिति ज्ञायते । नक्षरतीत्यक्षरं जीव

यंधर्मकामार्थविमुक्तकामाभजंत इष्टांगतिमाप्नुवन्ति ॥ किंचाशिषोरात्यपि देहमव्ययं करोतु मेऽदभ्रदयो विमोक्षणम् १७ एकांतिनो यस्य न किंचनार्थं वांछन्ति
ये वै भगवत्प्रधानाः ॥ अत्यद्भुतं यच्चरितं सुमंगलं गायंत आनंदसमुद्रमग्नाः १८ तमक्षरं ब्रह्म परंपरेशमव्यक्तमाध्यात्मिकयोगगम्यम् ॥ अतींद्रियं सूक्ष्ममिवा
तिदरमनंतमाद्यं परिपूर्णमिडे १९ यस्य ब्रह्मादयो देवा वेदा लोकाश्चराचराः ॥ नामरूपविभेदेन जल्प्याचकलयाकृताः २० यथार्चिषो मेः सवितुर्ग
भस्तयो नियीति संयात्य सकृत्स्वरोचिषः ॥ तथा यतो यं गुणसंप्रवाहो बुद्धिर्मनः खानि शरीरसर्गः २१ स वै न देवा सुरमर्त्यतिर्यक् न स्त्री न पंडो न पुमान् न जंतुः
नायं गुणः कर्म न सन्न चासन्निषेधशेषो जयतादशेषः २२

ध्यावृत्त्यर्थं परं ब्रह्मेति । ब्रह्मणि युक्तव्यावृत्त्यर्थं परेशमिति आराधनेन्यनुग्रहं तरेण न व्यज्यत इति । अव्यक्तं प्रसादे सति ज्ञायत इत्यध्यात्मयोगगम्यमिति वागादौंद्रियमतीत्यवर्तमानत्वादतींद्रियम् । यतो वा
चो निवर्तत इति श्रुतेः । यथा सूक्ष्मं तथा महान्तमिति सूचनाय इव शब्दः । अणोरणीयानिति श्रुतेः । आनंत्यघटनाय परिपूर्णमिति १९ ब्रह्मादिस्थावरांतं जगद्यस्य भिन्नांशो न तु स्वल्पं शोऽतिज्ञानमुक्तिसाध
नं नान्यदित्याशयेनाह यस्येति । यस्य कलयाजल्प्यावचसावाचेति पाठेऽप्ययमेवार्थः । गीर्वाणाणीभारतीचब्राह्मीलागौः सरस्वतीत्यभिधानम् २० गुणसंप्रवाह इत्यस्य विवरणं बुद्धिरित्यादि । अनेन जग
त्प्रवाहस्य नित्यत्वं ज्ञापितमिति ज्ञातव्यम् २१ अधुना श्रीनारायणसद्भावे प्रमाणदर्शनपूर्वकं स्तौति स इति । यस्माद्गुणसंप्रवाहः स देवा सुरमर्त्यतिर्यक् जातिर्नैवैयस्मादित्यन्वयः । यतो बहुव्यक्त्यभावात्
विशेषतो निषेधति न स्त्रीति । नियतीन्द्रियाद्याकाराभावाज्जंतुः कृमिलक्षणः । अमूर्ताकारोऽपि नास्तीत्याह नायमिति । देवादिशरीरकारणपृथिव्याद्यन्यतमोऽपि न स्यादित्याह न सन्निति । इति मूर्तामूर्तनि
षेधेन शेषो यस्य स निषेधशेषः ततो विलक्षत्वेन परिशेषप्रमाणा सिद्धः । स जयतान्ममानर्थभूतसंसारमभिभूय वर्ततामित्यन्वयः तत्स्वरूपमाह अशेष इति । परिपूर्णत्वेन सिद्धः । निषेधशिष्टश्रेष्ठोच्छिष्टवच्यागयो
ग्य इत्यतो वाह अशेष इति । परिपूर्णत्वेन सिद्धः स एष आत्मानेति नेतीत्यादि श्रुतेः २२

ज्ञानसाधनमंतरेणानेनशरीरेणचिरंरक्षितेनकिंप्रयोजनामित्याशयेनाह जिजीविषइति । अहंशरीरंत्तर्बहिश्चावृतयामुपेभयोन्माप्रकृत्याके नकिमपि इतिस्मात्तस्मादिह तन्निर्मितेशरीरेचिरंरक्षितंजिजीविषेनजीवितुमिच्छामीत्यन्वयः । स्वारंभककर्मक्षयेस्वयंनाशक्तिमर्थनजिजीविषइत्यर्थतइत्यतोर्लिंगशरीरनाशएवप्रार्थ्यतइत्याह इच्छामीति । तस्यात्मलोकावरणस्यस्वज्ञानावरकस्यालिंगशरीरस्य मोक्षणंनाशमिच्छामीत्यन्वयः । अस्यापिकालेननाशकंनस्यादत्राह कालेनेति । विप्रुवोनाशःअनेनात्मज्ञानमंतरेणालिंगशरीरस्यनाशोनास्ति । सतितस्मिन्तस्यादित्युक्तंभवति तस्मिन्दृष्टेप रावरइतिश्रुतेः २३ ननुगुणोपसंहारलक्षणोपासनवेदांतज्ञानेनसंभवेत्तिर्यग्योनित्वेनतदनधिकारादात्मज्ञानासभवाल्लिंगशरीरनाशोआशामात्रतवस्यादित्याशंक्यास्मज्जातिविहितप्रणामेनापिप्रसन्ने श्वरप्रसादादुत्पन्नज्ञानेनतस्यादित्यतस्तमाचराति सोहामीति । योहंलिंगशरीरमोक्षमाकांक्षेसोहंपरंपदंप्राप्तव्योत्तमंप्रणतोस्मीत्यन्वयःसर्वस्मादस्योत्तमत्वंकुतइत्यतस्तदुपपादकविशेषणैःसिद्धमित्याह विश्वसृजमित्यादिना । विश्वसृजत्वाद्विश्वं तर्हिमृद्वद्वत्तदात्मकत्वमापन्नमितिनेत्याह । अविश्वमिति जगतोविलक्षणं स्वसृष्टपदार्थप्रविष्टत्वाद्विश्वंबहिष्टत्वादविश्वमितिवा । दुर्भगशरीरस्थत्वेपिज्ञानलोपोनेत्याह विश्वेदसमिति विश्वेवेत्तीतिसर्वज्ञमित्यर्थः । सर्वज्ञत्वंचास्येवसुलभमित्याह विश्वेति । विश्वंव्याप्यवर्तमानंविश्वंआदत्तइतिवा विश्वस्यस्वामीतिवाविश्वात्मान जगत्स्रष्टुरस्यजगदाकारेणपरिणामःकिनेत्याह अजमिति । अहंकारात्मारुद्रोप्युच्यतइतिनेत्याह ब्रह्मेति । वेदोनेत्याह परमिति मुक्तोनेत्याह । पदमिति २४ ज्ञानप्रत्यक्षमीश्वरसद्भावेप्रमाणमित्याशयेननमति योगेति । योगे

जिजीविषेनाहमिहामुयाकिमंतर्बहिश्चावृतयेभयोन्मा ॥ इच्छामिकालेननयस्यविप्रवस्तस्यात्मलोकावरणस्यमोक्षणम् २३ सोहंविश्वसृजंविश्वमविश्वंविश्वेदसम् ॥ विश्वात्मानमजंब्रह्मप्रणतोस्मिपरंपदम् २४ योगरंधितकर्माणोहृदियोगविभाविते ॥ योगिनोयंप्रपश्यंतियोगेशंतनतोस्म्यहम् २५ नमोनमस्तुभ्यमसह्यवेगशक्तित्रयायाखिलधीगुणाय ॥ प्रपन्नपालायदुरंतशक्तयेवुर्द्धाद्रियाणामनवाप्यवर्त्मने २६ नायंवेदस्वमात्मानंयच्छक्त्याहंथियाहतः ॥ तंदुरत्ययमाहात्म्यंभगवंतंनतोस्म्यहम् २७ श्रीशुकउवाच ॥ एवंगजेन्द्रमुपवर्णितनिर्विशेषंब्रह्मादयोविविधलिंगभिदाभिमानाः ॥ नैतेयदोपसृष्टुर्निखिलात्मकत्वात्तत्राखिलामरवरोहरिराविरासीत् २८ तंतद्वदार्तमुपलभ्यजगन्निवासःस्तोत्रंनिशम्यदिविजैःसहसंस्तुवद्भिः ॥ छंदोमयेनगरुडेनसमुद्यमानश्चक्रायुधोह्यगमदाशुयतोगजेन्द्रः २९

नरंधितानिदग्धानिकर्माणियेषातितथा २५ ननुतत्तच्छक्तिमतस्तत्तत्कर्मदृष्टं हरेस्तुष्टयादिकर्मकथमित्याशंक्यतत्तच्छक्तिविशिष्टत्वेनतंनमति नमइति । असह्यवेगोपासांताः तथातादृशीनांशक्तीनां उत्पत्तिस्थितिसंहारविषयाणांउत्साहमंत्रप्रभुविषयाणांवात्रयंस्यसतथा तस्मै उत्पत्त्यादिशक्तयश्चज्ञानवतएवयुक्ताइत्याह अखिलेति । नचैताःशक्तयोदेवदत्तशक्तिवत्पारिमिताइत्याशयवानाह दुरंतेति । परिच्छिन्नत्वमनुमानेनसाध्यतइतिचेत्तत्राह बुद्धीति । हेतोराश्रयासिद्धत्वेनानुमानानुदयात् २६ हरेस्तुतिफलंदशयति नायमिति । यःस्वमात्मानंनवेद नजानातिपूर्वमितिशेषः । २७ अनंतरंकिमभूदत्राह एवमिति उपवर्णितंनिर्विशेषंसंभ्रह्मयेनसतथातपृथिव्यादिविलक्षणंब्रह्मयेनसतथातामितिवा अवतारमूलरूपयोर्विशेषोनास्तीतिवानिर्विशेषतदितिवा । पूर्णमदःपूर्णमिदमितिश्रुतेःविविधानीलिंगानिपञ्चज्जादीनिवाहंसवृषभादीनिवा । एवंभिदयाभेदेनजातोभिमानोहपन्नपाणिरहंवज्रपाणिरित्यादिलक्षणोयेपांतथासृष्ट्वसंहर्तृत्वादिलक्षणोवायेब्रह्मादयएतेयदागजेन्द्रंनोपसृष्टुःतदासकलदेवनाथोहरिःयत्रगजेन्द्रस्तत्राविरासीत्तत्स्थएवतत्रप्रत्यक्षीभूतो ननुदूरादागत्य कुतइतितत्राह निखिलेति सर्वव्यापकत्वात् निखिलगुरोःनहिपरिच्छिन्नस्यसर्वगुरुत्वंघटते इत्यादिबेतुगर्भविशेषणं नहिगुरोराज्ञामंतरेणगच्छंतिसंतःपद्मा ब्रह्मादीनामनागमोनिमित्तमाह निखिलेति हरेःसर्वस्वामित्वाद्धरेःपूर्वमागमनेप्रयोजनासिद्धेरित्यर्थः २८ तद्वद्यथादर्शनेरूपोदेतितथातम् २९

आखिलगुरो नहिपरिच्छिन्नस्य सर्वगुरुत्वं घटत इति नारायणेत्यादिहेतुगर्भविशेषणम् ३० ततः फलितमाह तं वीक्ष्योति उत्सियाणां देवानाम् उत्सियाविजया देवा आदित्या अमराः सुरा इत्यभिधानम् ३१
इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वि० कृ० टी० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ प्रनष्टदुरितस्थहरौ निरतिशयभक्तिः स्यादिति तन्नाशसाधनादिनिष्पद्यते स्मिन्नध्याये तत्र प्रथमं देवादीनां पुष्पवर्षादिकं भगवत्प्रीति
साधनमाह तदेति यदा गजेंद्रं अमूमुचत्तदा १ २ सपश्चात्पूर्वचीर्णपुष्पोदयेनाविभूतज्ञानोद्धारिस्तुत्वात् तत्प्रसादेन देवलशापेन तृतीयापंचम्यर्थे तस्माच्छापान्मुक्तः परमाश्चर्यरूपधृक् हरिः शि
रसाप्रणम्य यशोधामागायतेत्यन्वयः कीर्तनीया गुणरूपाः सत्यः कथायस्य सतथा त्वर्थोऽस्मिन् स्थेति वा अनेन हरिगुणकीर्तनरूपं गानं गापकशापादिमोक्षसमर्थमित्युक्तमवति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

सौतः सरस्युखलेन गृहीत आर्तोदृष्ट्वा गरुत्मतिहरिं स्वउपात्तचक्रम् ॥ उत्क्षिप्य सांबुजकरंगिरमाह कृच्छ्रान्नारायणाखिलगुरो भगवन्नमस्ते ३० तं वीक्ष्य पी
ठितमजः सहसावतीर्य सग्राहमाशु सरसः रूपयोज्जहार ॥ ग्राहाद्विपाटितमुखादरिणा गजेंद्रं संपश्यतां हरिं मूमुचदुत्सियानाम् ३१ ॥ इति श्रीभा० अ० तृ
तीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तदा देवर्षिगंधर्वा ब्रह्मेशानपुरोगमाः ॥ मुमुचुः कुसुमासारं शंसंतः कर्मतद्वरेः १ नेदुर्दुर्भयो दिव्या गंधर्वान नृत्तुर्जगुः
ऋषयश्चारणाः सिद्धास्तुष्टुवुः पुरुषोत्तमम् २ यो सौ ग्राहः स वै सद्यः परमाश्चर्यरूपधृक् ॥ मुक्तो देवलशापेन हृद्गंधर्वसत्तमः ३ प्रणम्य शिरसा धीशमुत्त
मश्लोकमव्ययम् ॥ अगायत यशोधाम कीर्तय गुणसत्कथम् ४ सोऽनुकंपित ईशेन परिक्रम्य प्रणम्य तम् ॥ लोकस्य पश्यतो लोकं स्वमगान्मुक्तकिल्बिषः ५
गजेंद्रो भगवत्स्पर्शाद्विमुक्तोऽज्ञानबन्धनात् ॥ प्राप्तो भगवतोरुपपीतवासाश्चतुर्भुजः ६ स वै पूर्वमभूद्राजा पांड्यो द्रविडसत्तमः ॥ इंद्रद्युम्न इति ख्यातो विष्णु
व्रतपरायणः ७ स एकदाराधनकाल आत्मवान् गृहीतमौनव्रत ईश्वरं हरिम् ॥ जटाधरस्तापस आश्रुतोऽच्युतं समर्चयामास कुलाचलाश्रयः ८ यदृच्छया त
त्र महायशामुनिः समागमच्छिष्यगणैः परिश्रितः ॥ तं वीक्ष्य तुष्णीमकृताहं णादिकं रहस्युपासीनमृषिश्चुकोपह ९ तस्मादमंशापमदादसाधुरयंदुरात्माऽ
कृतबुद्धिरद्य ॥ मद्वेलनात् प्राविशतां तमिहं यथा गजः स्तब्धमतिः सदोषः १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं शम्वागतो गस्त्यो भगवान्नृपसानुगः ॥ इंद्रद्युम्नो
पिराजर्षिर्दिष्टं तदुपधारयत् ११ आपन्नः कौजरीयो निमात्मस्मृतिविनाशिनीम् ॥ हर्यर्चनानुभावेन यद्रजत्वेऽप्यनुस्मृतिः १२ एवं विमोक्ष्य गजयू
थपमब्जनाभस्तेनापि पार्षदगतिं गमितेन युक्तः ॥ गंधर्वसिद्धविबुधैरुपगीयमानकर्माद्भुतं स्वभुवनं गरुडासनो गात् १३ एवं महाराज तवेरितो मया कृष्णानुभा
वोगजराजमोक्षणम् ॥ स्वर्ग्ययशस्यं कलिकल्मषापहं दुःस्वप्ननाशं कुरुवर्य शृण्वताम् १४ अथानुकीर्तयंत्येतच्छ्रेयस्कामा द्विजायतः ॥ शुचयः प्रातरुत्थाय
दुःस्वप्नापुपशांतये १५ इदमाह हरिः प्रीतो गजेंद्रं कुरुसत्तम ॥ शृण्वतां सर्वभूतानां सर्वभूतमयो विभुः १६

ननु किमेतान्यगुणकीर्तनेन इदानीं गजेंद्रस्य भगवत्स्तुत्या किमभूदित्याशंक्यस्तुत्या प्रसन्नस्य हरेर्दर्शनेन मुक्तकिल्बिषस्य तत्साक्ष्यं कुरुभूदित्याह गजेंद्र इति ६ हरेर्नाममात्रतो वा विष्णुप्रसादः
पूर्वक इति तत्राह सवा इति ७ गजेंद्रयोनिप्राप्तिनिमित्तं वक्तुमुपोदात्तरचयति स एकदेति ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ उपगीयमानानि कर्माणि यस्य स तथा अगाल्लोकदृष्ट्या तु तत्रैवां
तर्धे इत्यर्थः १३ दुःस्वप्नस्य नाशो यस्माद्गजेंद्रमोक्षणात्तथा तम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

१७ १८ १९ २० २१ २२ २३ अपररात्राते अरुणोदयप्रारंभे उत्थाय त्वां मां चेत्पारिकं स्मरंति ते सर्वस्मादहं सोमुच्यंते इत्यन्वयः २४ नन्वस्तु पापक्षयोऽस्मात्तद्विषयज्ञानं कस्मादित्यतस्तत्साधनमाह येमांमिति प्राणात्यये देहोत्क्रमणे २५ जलजोत्तमं शंसोत्तमम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वि० कृ० टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भक्त्यास्तु वतः पुरुषस्यापि प्रसन्नो भवति हरिरित्ययमर्थः प्रतिपाद्यते स्मिन्नध्याये तत्रादौ क्रमप्राप्तमन्वंतराधिपकथां प्रसंजयति राक्षस इति रेवतस्य विद्यमानं रेवतम् १ बलविध्यावादीपे पाते तथा अर्जुनपूर्वः प्रधानो येषां ते तथा २ वि

श्रीभगवानुवाच ॥ येमांत्वांच सरश्चेदंगिरिकंदरकाननम् ॥ वेत्रकीचकवेणुनांगुल्मानि सुरपादपान् १७ शृंगाणीमानि धिष्ण्यानि ब्रह्मणो मे शिवस्य च ॥ क्षीरोदं मे प्रियंधाम श्वेतद्वीपं च भास्वरम् १८ श्रीवत्संकौस्तुभं मालांगदां कौमोदकीं मम ॥ सुदर्शनं पांचजन्यं सुपर्णं पतंगेश्वरम् १९ शेषं च मत्कलां मूष्मां श्रियं देवीं मदाश्रयाम् ॥ ब्रह्माणं नारदमुषिभवं प्रह्लादमेव च २० मत्स्यकूर्मवराहाद्यैरवतारैः कृतानि मे ॥ कर्माण्यनंतपुण्यानि सूर्यसोमहुताशनान् २१ प्रणवं सत्यमव्यक्तं गोविप्रान् धर्ममक्षयम् ॥ दाक्षायणीधर्मपत्नीं सोमकश्यपयोऽपि २२ गंगां सरस्वतीं निदां कालिंदीं सितवारणम् ॥ ध्रुवं ब्रह्मऋषीन् सप्त पुण्यश्लोकांश्च मानवान् २३ उत्थाया पररात्रांते प्रयताः सुसमाहिताः ॥ स्मरंति मम रूपाणि मुच्यंते ते तं ह सोऽखिलात् २४ येमांस्तु वंत्यनेनांगप्रति बुद्धयनिशात्यये ॥ तेषां प्राणात्यये चाहं ददामि विमलांगतिम् २५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यादि श्य हृषीकेशः प्राध्माय जलजोत्तमम् ॥ हर्षयन् विबुधानी कमारुरो हस्वगाधिपम् ॥ २६ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे गजेन्द्रमोक्षणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ राजन्नुदितमेतत्ते हरेः कर्माघनाशनम् ॥ गजेन्द्रमोक्षणं पुण्यं रेवतं त्वंतं रंशृणु १ पंचमो रेवतो नाम मनुस्तापससोदरः ॥ बलविध्यादयस्तस्य सुता अर्जुनपूर्वकाः २ विभुरिंद्रः सुरगणाराजन् भूतरयादयः ॥ हिरण्यरोमावेदशिरा ऊर्ध्वबाह्वा दयो द्विजाः ३ पत्नी विकुंठा शुभस्य वैकुंठैः सुरसत्तमैः ॥ तयोः स्वकलया जज्ञे वैकुंठो भगवान् स्वयम् ४ वैकुंठः कल्पितो येन लोको लोकनमस्कृतः ॥ रमया प्रार्थ्यमानेन देव्या तत्प्रियकाम्यया ५ तस्यानुभावः कथितो गुणाश्च परमोदयाः ॥ भौमान् रेणून् सविममेयो विष्णोर्वर्णयेद्गुगान् ६ षष्ठश्चक्षुषः पुत्रश्चाक्षुषो नाम वैमनुः ॥ पुत्राः पुरुषसुघुमप्रमुखाश्चाक्षुषात्मजाः ७ इंद्रो मद्रुतस्तत्र देवा आप्यादयोगणाः ॥ मुनयस्तत्र वैराजन् हविष्मद्वीरकादयः ८ तत्रापि देवः संभूत्यां वैराजस्याभवत्सुतः ॥ अजितो नाम भगवानंशेन जगतः पतिः ९ पयोब्धिं येन निर्मथ्य सुराणां साधिता सुधा ॥ ध्रुममाणो भसिधृतः कूर्मरूपेण मंदरः १० राजोवाच ॥ यथा भगवता ब्रह्मन्मथितः क्षीरसागरः ॥ यदर्थं वाय तश्चाद्रिदधारां बुचरात्मना ११ यथा मृतं सुरैः प्राप्तं किमन्यदभवत्ततः ॥ एतद्भगवतः कर्म वदस्व परमाद्भुतम् १२

भुविभुनामाहारिः । द्विजाः सप्तर्षयः ३ विकुंठायाः पुत्रो वैकुंठः तयोर्विकुंठाशुभयोः कलयांशेन ४ ५ भौमान् रेणून् पृथ्वीरजांसि विममे मानं संख्या करोति ६ पुत्रा उच्यंते इति शेषः चाक्षुषात्मजाः पुरुषादय इत्यन्वयः ७ अत्रादिशब्दार्थो ग्रंथांतरादवगंतव्यः ८ ९ १० यथा कथं यतः कुतः अंबुचरात्मना कूर्मरूपेण ११ १२

तापैराध्यात्मिकादिदुःखैः तापितकेशितम् १३ सूतः शौनकादिसंवादाविस्मरणार्थं राज्ञापृष्ठः । श्रीशुकस्तस्य चोद्यं परिहर्तुमुपक्रमत इत्याह सूत इति १४ कथमुपक्रांतवानितितत्राह यदेति गता
सवः माणवलाहिताः यदाचनोत्तिष्ठेरन्यदाचनः श्रीकाशमवन्तत्रतदा इत्यादयः क्रियानेशुरित्यन्वयः १५ १६ यदादेवानि श्वपं नाध्यगच्छन्तस्तदा ब्रह्मसभां जग्मुरित्यन्वयः १७ १८
१९ परं पूरकं सृष्ट्येति शेषः २० धर्मजातयः स्वेदजाः २१ यस्य वध्यादयो न सति २२ तस्य हरेरयंकालस्थितिपालनावसरः धास्यति ददाति शंसुस्वम् २३ अजितस्य हरेः २४
नित्यत्वेनाद्भुताभिः देवस्य हरेः विद्यमानाभिर्हरिगुणगणान्मतिपादिकाभिः नन्वादरणीयपक्षो नास्तीति कथं संगच्छते परापूर्वेषां इति श्रुतेः देवानां भगवत्पक्षत्वावगमादत्रापि देवार्थममृतमथनादिति चेन्न
भक्तिवशः पुरुषः यमेवैष वृणुते तेन लभ्य इत्यादि श्रुतेः देवानामनुग्राहत्वात्तत्पक्षत्वं स्वार्थेनेति विवेकात् अनुग्राह्यतया पक्षादेवानात्मा र्थतो हरेरिति वचनात् २५ वेदशिरोविशारदानामस्मिन्स्तोत्रेधिका

त्वयेत्यंकध्यमानेन महिम्ना सात्वतां पतेः ॥ नातिवृष्यति मेचित्तं सुचिरं तापतापितम् १३ सूत उवाच ॥ संपृष्टो भगवानेव द्वैषाय न सुतो द्विजाः ॥ अभिनंद्य
हरेर्वीर्यमभ्याचष्टुं प्रचक्रमे १४ श्रीशुक उवाच ॥ यदा युद्धेऽसुरैर्देवा बाध्यमानाः सितायुधैः ॥ गतासवो निपतितानोत्तिष्ठेरनस्मभूयशः १५ यदा दुर्वास
शापेन सेन्द्रा लोकास्त्रयो नृप ॥ निःश्रीकाश्चापवंस्तत्र नेशुरिण्यादयः क्रियाः १६ निशाम्यैतत्सुरगणामेहं द्रवरुणादयः ॥ नाध्यगच्छन्स्वयं मंत्रैर्मंत्रयंतो वि
निश्चयम् १७ ततो ब्रह्मसभां जग्मुर्मेरोर्ध्वं निसर्गशः ॥ सर्वे विज्ञापयां चक्रुः प्रणताः परमेष्ठिने १८ सविलोक्येन्द्रा द्वादीन् निःसत्त्वान् विगतप्रभान् ॥ लो
कानमंगलप्रायान्सुरांश्चैव यथाविभुः १९ समाहितेन मनसा संस्मरन् पुरुषं परम् ॥ उवाचोत्फुल्लवदनो देवान्सभगवान्परः २० अहं भवायूयमथा
सुरादयो मनुष्यतिर्यक् कृद्गुमधर्मजातयः ॥ यस्यावतारांशकलाविसर्जिता व्रजामसर्वेशरणं तमव्ययम् २१ नयस्य वध्या न चरक्षणीयो नोपेक्षणीयादरणीयपक्षः ॥
अथापि सर्गस्थिति संयमार्थं धत्ते रजः सत्त्वतमांसिकाले २२ अयंतु तस्य स्थितिपालनक्षणः सत्त्वं जुषाणस्य भवाय देहिनाम् ॥ तस्माद्ब्रजामः शरणं जगद्गुरुं स्वा
नां स नो धास्यति शंसुरप्रियः २३ श्रीशुक उवाच ॥ इत्याभाष्य सुरान्वेधाः सह देवैरिदम् ॥ अजितस्य पदं साक्षाज्जगाम तमसः परम् २४ तत्रादृष्टस्वरूपाय श्रुत
पूर्वाय चाभ्यधात् ॥ स्तुतिमद्भुतदेवीभिर्गीर्भिस्त्ववहितेन्द्रियः २५ ब्रह्मोवाच ॥ अविक्रियं सत्यमनंतमाद्यं गुहाशयं निष्कलमप्रतर्क्यम् ॥ मनोग्रयाणं वचसा
निरुक्तं नमामहे देववरं वरण्यम् २६ विपश्चितं प्राणमनो धियात्मना मर्थेन्द्रियाभासमनिद्रमव्रणम् ॥ छायातपौ यत्र न गृध्रपक्षौ तमक्षरं संत्रियुगं व्रजामहे २७

र इति ज्ञापयन् ब्रह्मावेदां तोक्तविशेषणविशिष्टत्वेन स्तौतीत्याह ब्रह्मेति निष्कलं निष्क्रियं शांतं सत्यं ज्ञानमनंतं आत्मावा इदमेक एवाग्र आसीत् हृदय आहितं यन्मैषातर्केण मतिरापनेयान हि सुज्ञेयमणुरेषध
र्मः महद्भुतस्य निःशसितमेतद्भवेदः विद्यानां प्रथमो वक्ता यद्वाचानभ्युदितं पो देवानां नाम धा एक एव तत्सवितुर्वरेण्यमित्यादि श्रुतयः प्रतीकतो ग्राह्याः बहुश्रुतिसंग्रहरूपत्वात् पूर्वोत्तरसंबंधोत्रान्वेषणीयः
२६ प्राणमनो धियात्मना विपश्चितं वेदितारं यः प्राणोत्तिष्ठन् प्राणस्य प्राणमुत्तच्छुषश्चक्षुरित्यादय आत्मनि तिष्ठन् नित्यादि अर्थानां द्वियाणि चाभासयति दीपयतीत्यर्थेन्द्रियाभासः अर्थेन्द्रियाणां सन्निकर्ष उत्पाद्यत
द्विषयं ज्ञानं जनयतीत्यर्थः यस्य भासा सर्वा मिदं विभातियस्ततो भयविच्छेदः एवमस्यामेतं दिवि अनिद्रं अस्वप्नमव्रणं अकार्यालं गशरीरं राहितं अक्षतं वा । यत्र यास्मिन् हरौ गृध्रस्य सर्वकांक्षमाणस्य जीवि
स्य पक्षौ पतन् वद्भुतमानौ पृथक् अयोर्ध्वमार्गहेतू छायातपौ अविद्याशास्त्रजन्यविद्यालक्षणौ नस्तः छायात्वविद्यासंश्लोकाजन्यविद्यातपः स्मृत जीवगृध्रस्य तौ पक्षावधौ ध्वपथोः पृथक् तौ विष्णोस्तु विद्येते

नित्यविद्यास्वरूपिण इति वचनादुक्त एवार्थ इति तन्निगुगं ज्ञानमह इत्यन्वयः त्रीणि युगानि यस्य स तथा तन्तेष्ववतारादिति स्वयं भूत्रिपुगः कृष्णः शार्ङ्गो दामोदरस्तथैर्यभिधानं अक्षात्संभवतीह विभ्वं ए
तद्वेवाक्षरं ब्रह्मसंस्वरूपं ज्ञानरूपं वा कंब्रह्मसं ब्रह्म २७ अजस्य विष्णोर्धीनं चक्रं पुनः प्रवाहरूपेण परिवर्तमानत्वाच्चक्रसंज्ञं जगत् यः केशवोक्षमक्षस्थानीयो यस्य तत्तदक्षमाहुः तमृतं प्रपद्य इत्यन्वयः
चक्रं न वृत्तं तदेवर्तमित्यादि । चक्रं चेत्केनचिदीर्यमाणं परिवर्तते अस्य किंप्रेरकमित्यत उक्तं अजयेति कार्यते ह्यवशः कर्मसर्वः प्रकृतिर्जैर्गुणैरिति अस्य वैलक्षण्यमाह मनोमयमिति कान्यस्याराणीत्य
ब्राह्म पंचदशारमिति श्रोत्रादीनि दश शब्दादयः पंच पृथिव्यादीनि वा प्राणादयो वा पंच एत एवाराणि दलानि यस्य तत्तथा तन् आशुशीघ्रभ्रमं व्याप्तं वा त्रिणाभिन्नयोगुणाः सत्त्वाद्योनाभिर्यस्य तत्तथा य
दक्षमित्यनेनोक्तं केशवाधारत्व स्पष्टयति विद्युद्बलमित्यादिना । विद्युद्विशेषेण द्योतमानत्वात् ब्रह्मबलमाधारो यस्य तत्तथा विद्युद्बलहेत्युपासीत जगच्चक्रस्याक्षभूतो बलरूपश्च केशव इति च देवासु
रमनुष्यादयोऽष्टौ नेमिर्यस्य तत्तथा तत् २८ इदानीं तुरीयमूर्तिनमिति यदिति एकोवर्णो यस्य तदेकवर्णं स्वरव्यजनविभागविवक्षामंतरेण व्यक्तेरेकत्वं अन्यथा षोडशस्वरा इति संख्यानुपपत्तिः ओमित्ये
तदक्षरमिदं सर्वं प्रणवं हीं श्वरं विद्यात्सर्वस्य हृदये स्थितं सर्वव्यापिनमोकारं तमसोज्ञानात्परंतद्रहितमित्यर्थः तुरीयं तत्सर्वदृक् सदाप्रकृतेः परवा अक्षरात्परतः परः कूटस्थोक्षर उच्यते उत्तमपुरुषः सत्स
त्यं ज्ञानं अवसादयति नाशयत्यज्ञानं नानिद्रानैव च स्वप्नं तुर्यं पश्यन्ति निश्चिताः निर्दोषज्ञानं वा ऐकात्म्यप्रत्ययसारं षट्प्लगताविति धातुः अलोकलोकव्यवहाराविषयं अदृष्टमव्यवहार्यमलक्षणमचित्यमव्यपदे
श्यं अतएवाव्यक्तं अनंतं पारं अंतं पारं वर्जितं पारं पूरणं समुदायो मात्राणामिति शेषः अनंतमात्रमित्यर्थ इति वा अमात्रो न तमात्रश्च धीरायोगरथेन भक्तिपूर्वकध्यानलक्षणरथेन यदुपासते भजन्ति ओंकारं

अजस्य चक्रं त्वजयेर्यमाणं मनोमयं पंचदशारमाशु ॥ त्रिणाभिविद्युद्बलमष्टनेमिर्यदक्षमाहुस्तमृतं प्रपद्ये २८ यदेकवर्णं तमसः परं सदलोकमव्यक्तमनं
तपारम् ॥ आसांचकारोपसुपर्णपत्रमुपासते योगरथेन धीराः २९ नयस्य कश्चातिपिपतिमायां ययाजनो मुह्यति वेदनार्थम् ॥ तं निर्जितात्मात्मगुणं परे
शं नमामि भूतेषु समंचरंतम् ३० इमेव यं यत्कृपयैव तन्वासत्त्वेन सृष्टा बहिरंतरं विभो ॥ गतिं न सूक्ष्मामृषयश्च विद्वहे कुतोऽसुराद्या इतरप्रधानाः ३१
पादौ महीयं स्वकृतैव यस्य चतुर्विधो यत्र हि भूतसर्गः ॥ स वै महापुरुष आत्मतंत्रः प्रसीदतां ब्रह्म महाविभूतिः ३२

आत्मैव संविशत्यात्मनात्मानं य एवं वेद यश्चोपसुपर्णपत्रमुपर्णपक्षसमीपे जीवाख्यवाहनपृष्ठे आसांचकार उपविशे सर्वस्य हृदये स्थितः य आत्मनितिष्ठन् द्वा सुपर्णा सयुजा २९ जनो यया
मायया वेद नार्थं ज्ञानविषयं हरिं प्रतिज्ञानाख्यपुरुषार्थं वा मुह्यति अनीशया शोचति मुह्यमानः कश्चन तामसप्रकृतिर्यस्य तां मायानातिपिपतिनातिक्रमति अत्येतुं समर्थो न भवति सात्विकश्चेदस्य प्रसादे
न जानाति अनादिमायया सुप्तो यदा जीवः प्रबुद्धयते यमेवैष वृणुते तं नमामीत्यन्वयः नितरां जित आत्मा आत्मगुणाश्च येन स तथा तं निवृत्तेः सर्वदुःखानामीशानः प्रभुरव्ययः एको देवः सर्वदेवेषु गू
ढः स एष सर्वेश्वरः एष सर्वेषां तर्पाम्येव योनिः सर्वस्य ३० सात्विकानामपि भगवत्कटाक्षवीक्षामंतरेण तज्ज्ञानं दुरापमित्यर्थादुक्तं तत्प्रपद्ये इम इति विभो यत्कृपयैव येन सत्त्वेन गुणे
न सृष्टा येन बहिरंतरं च सृष्टाश्चेमेव यं यस्य तव सूक्ष्मां गतिं विश्वव्यापिनीं सच्चिदानंदाकृतिं न विद्वहे यदनुग्रहमंतरेणेति शेषः न च ज्ञानाभावात् तज्ज्ञानाभाव इत्याह ऋषयश्च ज्ञानिनोपि अन्यथा ब्रह्मादीनां अ
प्राधान्यं स्यात्कौमुत्यन्यायमाह कुत इति हेतुगर्भविशेषणमाह इतरेति इतरस्तमोगुणः प्रधानो येषां तत्तथा ३१ स्वकृतैर्यं महीयस्य पादाविवनस्वरूपपादौ यत्र यस्यां महां जरायुजादिचतुर्विधो भूतस
र्गः स वै स एव प्रसीदतामिति त्वन्वयः महापुरुषः पुरुषोत्तमः महद्विविधभवनं यस्य स तथा विविधभवनमेकस्य कथमुपपद्यत इति तत्राह ब्रह्म अपि रिच्छिन्नगुणपूर्णत्वात् अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मेति वृंहतो ह्यस्मिन्
गुणा इति श्रुतेः पादावित्यनेन पादोऽस्य विश्वाभूतानीति श्रुत्युक्तार्थः पातालमेतस्य हि पादमूलमिति स्मृत्युक्तार्थश्चेत्युभयं वक्ष्यत इति ज्ञातव्यं ३२

इदंचैकमहाविभूतित्वं हरेर्युक्तमित्याह अंभ इति त्रयोलोकामथाखिललोकपालाश्चोदारवीर्यज्जलबलं यदंभोयस्यरेतोभवतितेन वर्धमानः सिद्धयंतिसिद्धा अवाप्तफलाभवन्ति जीवन्त्युत अंतरमपि तृप्तिलक्षणं जीवन्माभुवंत्यपि सोर्चत परंत स्यार्चत आपोजायंत आपो नारा इति शोक्ता आपो वै नरसूनवः यद्यत्प्रथमममृतं तद्वत्सव उपजीवंतीत्यादिसूर्यसोमयमंद्रादीन्वासोममहेंद्रादीन्विनान्येखिललोकपाला अद्विजो वंति किंचापांसोमस्य च जीवनप्रदा इंद्राद्या इतीमं विशेषं तु शब्दो ज्ञापयति इमेव विशेषं तु शब्दो ज्ञापयतीति कुतः अन्यत्किं न स्यादिति यंशका सूर्यसोमयमंद्रादीनृतेन्ये लोकपा अपि अद्विजो वंति सोमाश्च महेंद्रादीनृतेखिलाः अपांसोमस्य चेंद्राद्याः सर्वे वै जीवनप्रदा इत्यनयापरिहृतेति ज्ञायते महती विभूतिः सूर्यसोमविधिविशेषकल्पकैश्चर्यलक्षणायस्य सतथा एवंविधः कइति तत्राह ब्रह्मेति ३३ यो दिवौ कसां बलमंधआयुर्वैबलाद्यभिवृद्धिहेतुः यश्च न गानां वृक्षाणां अंकुरजननसामर्थ्यप्रदत्वेनेशः यश्च प्रजानां प्रजनः सुरतानंदगर्भलक्षणहेतुस्तंसोमं यस्य मनःसमामनंतीत्यन्वयः तं देवानामभिमंद्रादीन्कृतइति शेषः अथ यच्चतुर्थममृतं तन्मरुतः उपजीवंति सोमेन सुखेन इति सोमं यस्य मनःसमामनंति यो देवानां बलादिहेतुः यश्च न गानामीशो यश्च प्रजानां प्रजनः सहरिः प्रसीदतां इति वा सोमेन देवादिबलप्रदत्वेन महाविभूतिः सोमो ददद्गंधर्वाय सोमः प्रथमः ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विभाणां महिषो मृगाणां श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येतिरेभन् अथवा देवादिबलप्रदमहा विभूतिः ३४ अग्निर्धुस्वयस्य मुसंमुखाज्जातः सप्तसुप्रथमेति पंचम्यर्थे प्रथमा मुखमाश्रित्य वर्तते च अग्रणीत्वादग्निरित्यग्निशब्दस्यान्यत्र प्रवृत्तिसंभवात्कथं निर्णयः स्यादिति तत्राह जातवेदा इति अ

अंभस्तु यद्रेत उदारवीर्ये सिद्धयंति जीवन्त्युत वर्द्धमानाः ॥ लोकस्रयोथाखिललोकपालाः प्रसीदतां ब्रह्ममहाविभूतिः ३३ सोमं मनो यस्य समामनंति दिवौ कसां वैबलमंधजायुः ॥ ईशो न गानां प्रजनः प्रजानां प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ३४ अग्निर्धुस्वयस्य तु जातवेदा जातः क्रियाकांडनिमित्तजन्मा ॥ अंतः समुद्रे पचतः स्वधातून् प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ॥ ३५ ॥ यच्चक्षुरासीत्तरणिर्देवयानं त्रयीमयो ब्रह्मण एषधिष्ण्यम् ॥ द्वारंच मुक्तेरमृतस्य मृत्योः प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ३६

अग्निर्वा अहमस्मीत्यब्रवीज्जातवेदावा अहमस्मीति जातंसर्वे वेत्तीति जातवेदशब्दस्यापि सावकाशत्वेन पूर्वोक्तसंशयानिस्तारः स्यादिति तत्राह क्रियाकांडमवेनिमित्तं तत्तथा तेन जन्मयस्य सतथा अग्निर्वैदेवानां मुखं हृदयतम इति श्रुतेः अग्निमुखेनैन्द्रादिदेवानां स्वहाविर्भागप्राप्त्यर्थमग्निहोत्रादौ मथनादिना अग्नेः प्रसिद्धस्य जन्मोपपत्तिरिति तद्वत्सव उपजीवंति अग्निनैव मुखेनेति च अग्नेः पाचकत्वशक्तिरपि श्रीहरीनियतेत्यभिप्रायेणाह अंतः समुद्रे उदरांतः स्थित्वा स्वधातून् स्वाधीनानि चतुर्विधान्यन्नानि पचतः जरयतः अन्नमशितं त्रेधा विधीयते तस्य यः स्थविष्ठो धातुः तत्पुरीषं भवति यो मध्यमस्तन्मांसं संपोषुस्तन्मन इति एचाम्यन्नं चतुर्विधमिति सर्वोपकारकाग्निजनकत्वलक्षणमहाविभूतिः तु नावाचोपि हरेर्मुखेन त्रिमितिसूचयति वाचोवह्नेर्मुखेन त्रिमिति स्वोक्तेः ३५ तरणिः सूर्यः यस्य चक्षुषः आसीदित्यन्वयः चक्षोः सूर्यो अजायत तरंत्यनेन संसारं पुंरुषा इति तरणिरिति नाम सूचितमर्थं स्पष्टमाह देवेति देवानां संसारं मुक्तागतानां यानं मार्ग उत्तरायणमार्गं देवतेत्यर्थः अथोत्तरेण तपसा ब्रह्मचर्येण श्रद्धया विद्यया आत्मनमन्विष्यादित्यभिजायते । त्रय्यामीयत इति त्रयीमयः वेदप्रतिपाद्येषु प्रधानं वा त्रयीमया त्रिगुणात्मधारिणे एष तरणिर्ब्रह्मणः परमात्मनो धिष्ण्यमभिव्यक्तिस्थानं यश्चासावादित्ये ध्येयः सदा सवितुर्मंडलमध्यवर्ती । मृत्योः संसारान्मुक्तेर्द्वारं द्वयोः मुत्तयोः कस्या इति तत्राह अमृतस्येति विदुषां विषयस्येत्यर्थः सयावत्क्षिप्येन्नस्तावदादित्यंगच्छत्येतयैव खलु लोकद्वारं विदुषां प्रपदनं विरोधो विदुषां श्रामृतस्य मुक्तेर्मृत्योश्च प्राप्तिहेतुरिति वा एवंविधमाहात्म्योपेतसूर्यजनकमहाविभूतिः ३६

चराचराणांसहोबलौजोहेतुःस्वयंचतादृग्गुणः आधिभौतिकंवायुरध्यात्मं प्राणोयस्यहरेः प्राणात्सहः आदिगुणवदात्मनोभूत् आत्मनएपप्राणोजायतेतान्वरिष्ठप्राणउवाचमा मोहमापद्यथअहमेवैतत्पंच
विधमात्मानंविभज्यैतद्वाणमवष्टभ्यविधारयामीतितेपीताः प्राणस्तुवंत्येयोमिस्तपत्येषसूर्यःप्राणैकक्रापरित्रविश्वस्यसत्पतिः वयमासाचदातारःपितात्वंमातरिश्चनः वयंयंचसंभ्राजमन्वास्मवयंप्राणनामानं
चक्रवर्तिनमनुवर्तिमाहवइव प्राणचतुर्मुखयोरेकत्वादिवेत्यन्यत्रावधारणार्थपथासम्प्रादेवाधिकृतान्त्रिपुंक्तएतान्ग्रामानधितिष्ठत्वेतान्ग्रामानधितिष्ठत्वेत्येवमेवैषप्राणइतरान्प्राणान्पृथगेवसन्निधत्ते । पायू
पस्थेपानंचक्षुःश्रोत्रेमुखनासिकाम्यांप्राणःस्वयंप्रतिष्ठितइतिशेषः संभ्राजंयंभगवंतमन्वास्मैवेतिवा सर्वोत्तमप्राणजनकमहाविभूतिःप्राणस्यप्राणमुत्तचक्षुषश्चक्षुः ३७ यस्यश्रोत्रादिशोयस्यहृदयाच्च
सार्गोद्वियाणियस्यपुरुषस्यनाभेश्चस्वमाकाशइत्येतेप्रजज्जिरेइत्यन्वयः अत्रचंद्रमामनसोजातइत्यारभ्यदिशःश्रोत्रादित्यंतंवाक्यप्रमाणंदर्शयति तैजसाहंकारणगुणव्यंजकहृदयादींद्रियाणीत्यर्थः तै
जसार्गोद्वियाणीत्युक्तेःसहस्रशीर्षापुरुषःप्रसन्नोभवत्वित्यन्वयः प्राणोद्वियाणिव्याप्यतिष्ठतीतिप्राणोद्वियात्माब्रह्मणोवाएतानिकरणानिएतत्सर्वपरेआत्मनिसंप्रतिष्ठतेपृथिवीचेत्यारभ्यप्राणश्चावेधारयित
व्यंचेत्यनेनकाठकोपनिषद्वतेनवाक्येनसविस्तरउच्यतेस्वशरीरभूतायाःपृथिव्याबंधुः यस्यपृथिवीशरीरं दिङ्नामदेवतादिसर्जनप्रतीतमहाविभूतिः ३८ गुणगुणिनोरभेदाभिप्रायेणाह बलादिति व

प्राणादभूद्यस्यचराचराणांप्राणःसहोवैबलमोजश्चवायुः ॥ अन्वास्मसंभ्राजमिवानुगावयंप्रसीदतांनःसमहाविभूतिः ३७ श्रोत्रादिशोयस्यहृदश्चस्वा
निप्रजज्जिरेसंपुरुषस्यनाभेः ॥ प्राणोद्वियात्मास्वशरीरबंधुःप्रसीदतांनःसमहाविभूतिः ३८ बलान्महेंद्रास्त्रिदशाःप्रसादान्मन्योर्गिरिशोऽशरणाद्विरिचः ॥ स्वे
भ्यश्चछंदांसृषयोमेदूतस्तुप्रसीदतांनःसमहाविभूतिः ३९ श्रीर्वक्षसःपितरश्छाययासन्धर्मस्तनादितरःपृष्ठतोभूत् ॥ द्यौर्यस्यशीर्ष्णोप्सरसोविहारा
त्प्रसीदतांनःसमहाविभूतिः ४० विप्रोमुखाब्रह्मचयस्यगुह्यंराजन्यजासीद्भुजयोर्बलंच ॥ ऊर्वोर्विशोर्ध्रेरभवंश्चशूद्राःप्रसीदतांनःसमहाविभूतिः ४१ लो
मोधरात्प्रीतिरुपर्यभूत्द्युतिर्नस्तःपशव्यंस्पर्शेनकामः ॥ भ्रुवोर्यमःपक्षमभवस्तुकालःप्रसीदतांनःसमहाविभूतिः ४२ द्रव्यंवयःकर्मगुणाश्चशेषंयद्योगमा
याविहताःपतंति ॥ यदुर्विभाव्यंप्रबुधावबोधंप्रसीदतांनःसमहाविभूतिः ४३

लादिगुणेभ्यइंद्रादीनामुद्भवःनिर्दोषत्वेनमन्युरहितस्यनमन्युस्वभावस्तादृक्स्वभावरूपीतिसर्जनाभिप्रायादाशैतः कारणगुणः कार्येपुसमवैतीतिन्यायरक्षणार्थंच । अशरणात्स्वाधिष्ठानाल्लयोदधौपृ
थिव्याद्यधिष्ठानाभावात्स्वमाहिन्नएवेत्यर्थः किंस्विदासीदधिष्ठानमारंभणेत्येमाहिन्नि धिषणादितिकेचित्पठंति सप्तेंद्रियैःसप्तछंदांसे ऋषयःप्रजापतयः कस्तस्यमेद्रादित्युक्तेःविरिचादिदेवजनकमहा
विभूतिः ३९ ४० ४१ उपर्युत्तरोष्ठात्प्रीतिःद्युतिःकांतिश्चपशव्यंपशुजीवनं नस्तोनासिकायाःस्पर्शेनगुणेनजातःकामःस्त्रीविषयःकालोमृत्युः ४२ द्रव्यंभूतपंचकं वयआयुर्लक्षणंकर्मत्रिविधंगुणा
भक्त्यादयःशुक्लादयोवाशेषस्वभावजीवकालादयः यस्यहरेर्योगमाययास्वरूपभूतेच्छयाविहताउपेक्षिताःपतंतिप्रच्युताभवन्तीत्यन्वयः द्रव्यंकर्मचकालश्चेति किंच यदुर्विभाव्यमेवंविधमितिभावयितु
मशक्यं सवाएषआत्मानेति किंचप्रबुद्धज्ञानिनांअवबोधोज्ञानंयस्मात्तथाअनेनस्वानुग्रहेणस्वविषयज्ञानंसुशकमित्युक्तंभवति अज्ञानांज्ञानदोषिष्णुर्यमेवैषवृणुतइत्यादि द्रव्यादिसत्ताप्रदत्वेनब्रह्माद्य
चित्स्यमाहिमत्वेनज्ञानदातृत्वेनपरिपूर्णैश्वर्यःप्रसीदतामित्यत्वयः नवत्वसंख्याविशिष्टद्रव्यंवयगतावितिधातोःवयत्यवगच्छत्यनेननीलोत्पलमित्यादिव्यवहारंपुरुषइतिवयःसमवायः उत्क्षेपणादीनिपंचकर्मा
णि शब्दस्पर्शरूपरसगंधादिचतुर्विंशतिगुणाः सामान्यविशेषौशेषमित्यनेनोच्यते एतेयद्योगमाययाविहताः अहिर्ताकृताःपतंतिपातयंत्यधःपुरुषमितिशेषःनरकहेतवइत्यर्थःविषकंठकणभक्षशंकरोत्रि

दशबलपंचशिक्षाक्षपादवादान्महदपि सुविचार्य लोकांतं भगवदुपास्ति मृतेनासिद्धिरस्तीति प्रमितेनायमुक्तार्थ इति सिद्धम् कणादाक्षपादमतज्ञानात् सिद्धिर्भावाद्वैतज्ञानेन सा स्यादिति तत्राह यदिति
अद्वैतमन्त्रोक्तविधया भावयितुमशक्यं अनेनान्येपि दुर्वादिवादा अपि निरस्ता इति ज्ञातव्यं कर्मणा पुरुषार्थसिद्धिः स्यात्तर्हीति नेत्याह प्रबुधेति अनेन भाट्टादिमतमपि प्रत्युक्तम् ४३ उपात्सर्वाधिकाद्विष्णोः
शांसा आनन्दमूर्तपोयासां ताः तादृश्यः शक्तपोभार्यायस्य सत्तथा तस्मै निवृत्तस्पृष्टशक्तय इति च स्वाराज्यलाभः स्वयंप्रकाशमानानन्दस्तेन परिपूरित आत्मा यस्य सत्तथा तस्मै नित्याविर्भूतानन्दस्वरूपा येत्यर्थः
मायया स्वाधीनमकृत्यारचितेषु निमित्तेषु गुणेषु विषयेषु वा प्रवर्तमानायापित्तद्योग्याभिर्वृत्तिभिर्दुःखलक्षणाभिर्न सज्जमानाया निरवद्यत्वेन दुःखानुभूतिरहिता येत्यर्थः स्वभूतये स्वयंभवे स्वरूपपूर्णैश्चर्यायेति वा
४४ अस्मत्करणगोचरोऽस्मीदृशविषयो भूत्वा ॥ ४५ ॥ भक्तानुक्तं पामं तरेण तवान्यत्कृत्यं न विद्यते इत्याशयेनाह तैस्तैरिति हे विभो यद्यदा नोऽस्माकं दुर्विषहं सोऽदुमशक्यं कर्मदुःखलक्षणमसुरादेः
स्यादिति शेषः तदा भगवान्स्वयमसुरादेर्दुर्विषहं कर्मपराक्रमलक्षणं करोति वा इत्यन्वयः कथं स्वेच्छाकृतैस्तैस्तैरूपैः यदा यदा हि धर्मस्येति स्मृतिर्हि शब्देन गृहीता ॥ ४६ ॥ ज्ञानमेव मुक्तिसाधनं न कर्म
तन्मत्तदूषणादित्यभिप्रायो यदि तर्हि कर्मकरणं व्यर्थं भित्त्या शक्यं सत्यं भगवदप्येणा ल्याचिकित्साभावे सास्ति चेत्फलवादित्याशयेनाह क्लेशेति विषयार्तानां देहिनां कर्माणि विफलानि विरुद्धफलान्यनभीष्टफ

नमोस्तु तस्मा उपशांतशक्तये स्वाराज्यलाभपारिपूरितात्मने ॥ गुणेषु मायारचितेषु वृत्तिभिर्न सज्जमानाय नमः स्वभूतये ४४ सत्त्वं नो दर्शयात्मानमस्म
करणगोचरः ॥ प्रयतानां दिदृक्षूणां सस्मितं ते मुखां बुजम् ४५ तैस्तैः स्वेच्छाकृतैरूपैः काले काले स्वयं विभो ॥ कर्मदुर्विषहं यन्नो भगवान्वै करोति हि ४६
क्लेशभूर्यल्पसाराणिकर्माणि विफलानि च ॥ देहिनां विषयार्तानां न तथैवार्पितं त्वयि ४७ नाधमः कर्मकल्पोऽपि विफलायैश्चरार्पितः ॥ कल्पते पुरुषस्यै
व स ह्यात्मा दयितो हितः ४८ यथा हि स्कंधशास्त्रानां तरोर्मूलावसेचनम् ॥ एवमाराधनं विष्णोः सर्वेषां मात्मनश्च हि ४९ नमस्तुभ्यमनंताय दुर्वित
व्र्यात्मकर्मणे ॥ निर्गुणाय गुणेशाय सत्त्वस्थाय च सांप्रतम् ५० इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥

लानीत्यन्वयः कथं भूरि क्लेशानि अल्पसाराणि च ईश्वरार्पितं कर्म तथाऽनर्पितं बहुविधं फलं न स्यादित्यन्वयः ४७ सांगं कर्म ईश्वरार्पितं सफलमस्तु अनंगं कथामिति तत्राह नोति पुरुषस्य कर्मकल्पः कर्माभासअंग
साकल्पेन रहितः अतएवाधमोऽपि यदीश्वरार्पितः तर्हि विफलाय न कल्पते किंतु फलवानेव स्यादित्यन्वयः तत्राकिं कारणमत्राह स इति यत्प्रतीत्यै कर्म करोति स आत्मा परमात्मा हितः प्रेक्षयेष्टकारी दयितो
निमित्तबंधुः हियस्मात्तस्मादिति शेषः नाधम इति केचित्पठन्ति स्मृत्या विहितः सर्वधर्मान्परित्यज्येत्पुक्तेः ४८ ननु यजतेत्यादिविहितकर्मपरित्यज्य भगवदेकाराधनायामितरदेवतातृप्त्यभावेनापुरुषार्थ
स्यादिति तत्राह यथेति स्कंधानां शास्त्रानां तृप्तिजनयतीति शेषः तेनां कुरफलपुष्पसमृद्धिलक्षणपुरुषार्थो यथाभवति तथा सर्वेषां भिद्रादीनामात्मनः स्वस्यापितृप्त्या न दानुभवलक्षणपुरुषार्थः स्यादिति भावः मुखा
दिदृक्षाभिश्चेत्यादिवाक्यं हि शब्देन दर्शयति तेनेन्द्रादीनां श्रीनारायणशासिशास्त्रात्वं दर्शितं भवति तथाहीति वत्तथाहीत्येकं वाक्यं ४९ अनंतायेत्यनेन मुखां बुजमिति परिच्छिन्नत्वशंका निवारयति
दुर्वितव्यैत्यादिना न स्वरूपस्यानंत्यपि तु तत्कर्मणामप्युच्यते निर्गुणायैत्यनेन सबलत्वं निवारयति गुणेशायैत्यनेन गुणैः प्रवर्तमानस्यापि गुणसं परकमाप्तदोषं निरुणद्धि सत्त्वस्थायैत्यनेन गुणैर्यौगपद्यप्रतीतिं
निवारयति सांप्रतमित्यनेन सत्त्वगुणपुक्तत्वं स्थितिकालं च दर्शयति यत्सत्त्वं सत्त्वगुणप्रवर्तकोऽधुना तस्मादस्मानापदः पालयेति चार्थः ५० इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे वि० कृ० टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

ज्ञानवत्ज्ञानपूर्वकं यथा तत्त्वस्तुतिरपि हरेः प्रीतिजननीत्येतमर्थं प्रचयत्यास्मिन्नध्याये तत्रादौ हरेराविर्भावप्रकारं वक्ति एवमिष्यादिना ब्रह्माणं पुरस्कृत्येति शेषः १ आत्मानं स्वान् जातावेकवचनं भ
यतः स्थितम् २ ३ अवदातेन पीतेन अवदातोरुणे पीते श्वेते श्यामे च कथ्यत इति वाससोपलक्षितम् ४ कपोलश्रिया युक्तमुखांबुजम् ५ कन्दापोभूषणं लक्ष्मलांछनं श्रवितसनाम् ६ देवप्रवरो ब्रह्मा ७
अजाय विष्णवे अजाय विष्णुहरच्छामा इत्यतोऽजशब्दस्योभयत्र वृत्तावप्यत्र विष्णुरेवोच्यते सर्वेति सर्वकारत्वेन निर्देशात्ततोपरत्वप्रतीतिः जन्मस्थितिसंयमाय जन्मादीनां तदेकाधीनत्वात्तथोक्ति
गुणाय विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेरभिप्रायादुपलक्षितोक्तिः निर्वाणसुखार्णवाय शरीराभिमानानुत्थसुखसमुद्राय अपरिगण्यमहिम्ने ८ हे पुरुषर्षभ मोक्षादिपुरुषार्थाकांक्षिभिः वैदिकैस्तान्त्रिकैश्च देतत्तव
रूपं हे धातः अमुष्मिन् रूपे योगेन सह निलोकान् पश्यामि हे विश्वमूर्ते त्वं नः शरणं भवेत्यन्वयः भुवीति पाठे आधार इत्यर्थः ९ इव यथा घटस्थादिरतो मध्यं च मृत्स्ना प्रशस्ता मृदेवोत्तमकारणं सलिलाद्यवां
तरं तथा त्वमप्यस्य जगतः आद्यादिः परस्मात्पर उच्यते हेतुः अत्र मृद्ब्रह्मपादानकारणं न ब्रह्म किंतु तदधीनसत्ता कत्वाद्दृष्टांतोपादानमित्याशयेनाह त्वमेवेति च शब्देन ब्रह्मोपादानकत्वे सर्वस्य चेतनत्वापात्ति

श्रीशुक उवाच ॥ एवंस्तुतः सुरगणैर्भगवान्हरिरीश्वरः ॥ तेषामाविरमूद्राज न सहस्रार्कोदयद्युतिः १ तेनैव सहसा सर्वे देवाः प्रतिहतेक्षणाः ॥ नापश्यन्स्व
दिशः क्षोणीमात्मानं चाग्रतो विभुम् २ विरिंचो भगवान्दृष्ट्वा सहशर्वेण भारत ॥ स्वच्छं मरकतश्यामं कंजगर्भारुणेक्षणम् ३ तप्तहेमावदातेन लसत्कौशे
यवाससा ॥ प्रसन्नचारुसर्वांगसुसुखं सुंदरभुवम् ४ महामणिकिरीटेन केयूराभ्यां च भूषितम् ॥ कर्णाभरणनिभार्तिकपोलश्रीमुखांबुजम् ५ कांचीकलाप
वलयहारनूपुरशोभितम् ॥ कौस्तुभाभरणं लक्ष्मविभ्रतं वनमालिनम् ६ सुदर्शनादिभिश्चास्त्रैर्मूर्तिमद्भिरुपासितम् ॥ तुष्टावदेव प्रवरः सशर्वः पुरुषं परम् ॥ सर्वा
मरगणैः सार्धं सर्वांगैरवनिगतैः ७ ब्रह्मोवाच ॥ अजाय जन्मस्थितिसंयमाय गुणाय निर्वाणसुखार्णवाय ॥ अणोरणिम्रे परिगण्य धाम्ने महानुभावाय नमो
नमस्ते ८ रूपंतवैतत्पुरुषर्षभे डचं श्रेयोर्थिभिर्वैदिकतांत्रिकैश्च ॥ योगेन धातः सह निलोकान् पश्याम्यमुष्मिन् भवविश्वमूर्ते ९ त्वय्यग्रजासीदिदमात्मतंत्रे
त्वमादिरंतो जगतोस्य मध्यम् ॥ घटस्य मृत्स्नेव परः परस्मात्त्वमेव चाशेषमशेषनामा १० त्वं मायया त्माश्रयया स्वयेदं निर्माय विश्वं तदनुप्रविष्टः ॥ पश्यंति यु
क्ता मनसामनीषिणो गुणव्यवायेऽप्यगुणं विपश्चितः ११

प्रसन्नं सूचयति अयमर्थोत्र विवक्षित इति कुतो वगतमिति तत्राह अशेषेति १० ननु सृष्टिसंहतिकर्तृत्वात्तदाद्यंतत्त्वमस्तु मध्यत्वं कथमिति तत्राह त्वमिति आत्मैव आश्रयोपस्थाः सा तथा तयाऽतएव स्वया
स्वकीयत्वेनाभिमतया मायया प्रकृत्या इदं विश्वं निर्माय त्वंतदनुप्रविष्ट इति यस्मात्त्वां मध्यवदंतीति शेषः तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदिति श्रुतिः अत्र किं मानमिति तत्राह पश्यंतीति मनीषिणो बुद्धिमंतो मनसा
मननलक्षणविचारेण युक्ता एव पश्यंतीति यत्तद्दर्शनं मानमित्यन्वयः नन्वेवं तर्हि गुणसंपर्किणो गुणदोषलेपः स्यात् न स्यादत्रापीदमेव मानमित्याह गुणेति विपश्चितो गुणव्यवाये गुणकार्यसमूहे स्थितमप्य
गुणं गुणानि मित्रदोषरहितत्वापश्यंतीति शेषः इतोपि ब्रह्मोपादानकारणं न किंतु निमित्तमेवेत्याशयेनाह त्वमिति माययेदं विश्वं निर्माय तदनुप्रविष्ट इति मनसा युक्ता मनीषिणो गुणकार्ये जगति विषये अगुणं गुण
व्यतिरिक्तकारणं निमित्तमेवत्वापश्यंतीत्यन्वयः विपश्चितः पंडिताः दर्शनपटव इत्यर्थः अनेन विद्वद्दर्शनमत्र प्रमाणमिति दर्शितम् ११

गुणकार्यस्थितं गुणदोषरहितं पश्यंतीत्युक्तं कथं तत्र पश्यंतीति तत्राह यथेति यथा एष आदिष्वङ्गवादीनां धियंति अभिगच्छन्ति तथा कवयो बुद्ध्या गुणेषु त्वामवयंति जानन्तीत्यन्वयः उर्व्या उत्स्वनने सति भव्युपया
तथा शब्दः समुच्चये अमृतं क्षीरं घृतं च भेदस्य दोषलेपराहित्यस्य च ज्ञापनायामिनिदर्शनं सर्वस्मात्सारः स्वभक्तमुक्तिदइति ज्ञापनायामृतदृष्टातः उपजीव्यत्वज्ञापनायान्नयथेति भूयस्त्वतापहरत्वदर्शनायां
बुयथेति १२ यस्त्वं सर्वोत्तमोपजीव्यत्वादिगुणसंज्ञो वयं तं त्वां दृष्ट्वा च निर्वृतिगता इत्यन्वयः अतिचिरेण कालेन वांछितार्थसमुज्जिहानं विचार्यमाणे सति सर्वोत्तमं भगवत् उन्नती कुर्वणं दवा त्वा वनवह्नि
क्लिष्टाः गांगंगासंबन्धि १३ योर्थे येषां ते यदर्थः यत्प्रयोजनाखिललोकपालावयं तव पादमूलं समागताः सत्वं तमर्थं मस्मभ्यं विधत्स्वेत्यन्वयः तर्हि सौर्थः कइति तत्राह ते बाहिरिति हे आत्मन् स्वात्मन् बाहिरंतः
साक्षिणः ते तवाद्यविज्ञाप्यं किं वास्ति न किमपीत्यन्वयः अतोऽस्मदभीष्टं भवतः सिद्धमित्यर्थः १४ इतां प्यस्माभिर्विज्ञाप्यं नास्ति यतो वयं तव किं करा इति भावेनाह अहमिति यथा केतवः ज्वालाः अग्रेरुत्पद्यंते
तमेवाश्रिताः एवमदादयः सर्वे त्वदुत्पन्नत्वात्त्वत्किं करा इत्यर्थः किं कर्त्तव्यं विशदयति किंवेति ईशसृष्ट्यादिकर्तृत्वेन पृथक्पृथक् विभाताः प्रख्याता वयं किं वा विधेम कांतवाज्ञा कुर्मः हे द्विज देव मित्र नोस्माकं त

यथाग्निमेधस्य मृतं च गोषु भुव्यन्नमं ब्रूत्स्वनने तथोर्व्याः ॥ योगैर्मनुष्या अधियंति हित्वा गुणेषु बुद्ध्या कवयो वयंति १२ तं वा वयं नाथ समुज्जिहानं सरोजना
भातिचिरेप्सितार्थम् ॥ दृष्ट्वागतानिर्वृतिमद्य सर्वे गजादवात्ता इव गांगममः १३ सत्वं विधत्स्वाखिललोकपालावयं यदर्थं तव पादमूलम् ॥ समागतास्ते
बाहिरंतरात्मन् किं वाद्यविज्ञाप्यमशेषसाक्षिणः १४ अहंगिरिन्नश्च सुरादयो ये दक्षा दयो ग्रेरिव केतवस्ते ॥ किं वा विधेमेश पृथग्विभाविता विधत्स्वशं नो द्विज
देव मित्र १५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं विरिंच्यादिभिरीडितस्तद्विज्ञायतेषां हृदयं यथैव ॥ जगाद जीमूतगभीरया गिरा बद्धां जलीनसंभृतसर्वकामा
न् १६ एक एवेश्वरस्तस्मिन् सुरकार्ये सुरेश्वरः ॥ विहर्तुं कामस्तानाह समुद्रोन्मथनादिभिः १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंत ब्रह्मन् होशं भो हे देवाममभाषितम्
शृणुतावहिताः सर्वे श्रेयो वः स्याद्यथापुरा १८ यातुधानैश्च दैतैस्तैस्तावत्संधिर्विधीयताम् ॥ कालेनानुगृहीतैस्तैर्यावद्वोभव आत्मनः १९ अरयोपि हि सं
धेयाः सति कार्यार्थगौरवे ॥ अहिमूषकवद्देवा ह्यर्थस्य पदवीं गतैः २० अमृतोत्पादने यत्नः क्रियतामविलंबितम् ॥ यस्य पीतस्य वैजंतुर्मृत्युग्रस्तो मरो भवेत् २१

वाज्ञाकरणलक्षणं शं विधत्स्व इदं कुरु ध्वमित्याज्ञापय गिरिन्नः सदाशिवः १५ हृदयमभिप्रायं जीमूतो मेघः संभृतसर्वकामान् अपकाशितस्वाभिप्रायान् १६ यतो ब्रह्मादयः श्रीनारायणशरणं प्रापुः तस्मादेक ए
वेश्वरः सुरकार्यविषये ईश्वरः समर्थः १७ आरंभे यथा येन विधिना युष्माकं श्रेयः स्यात्तं विधिं यातुधानैः राक्षसैः अनुगृहीतैः ऐकमत्येन गृहीतैर्वै आत्मनो युष्मदात्मनो भवः श्रेयः वृद्धिर्वा १८ १९
हे देवाः कार्यार्थगौरवे कर्तव्यस्य प्रयोजनस्य गुरुत्वे सति अर्थस्य प्रयोजनस्य पदवीं गतैर्भवद्विरसुरा अरयोपि संधेया हीत्यन्वयः । कथमिव अहिमूषकयोरिव । यावन्मयूरसंज्ञस्तः सर्पो मूषकवेश्मनि निली
य निर्भयः पश्चाद्भक्षित्वा मूषकं गतइति तांत्रिकायां । संधि कार्यार्थगौरवादिति पाठे कार्यार्थगौरवादयोपि संधेया इति न्यायाः संतीत्यन्वयः अहिमूषकसंज्ञानमिव सर्पग्राहिणा सर्पमूषकौ गृहीत्वा फलको
ध्वं द्वारं सर्वमंजूषायां निहतौ । तत्रोषितः सर्पो मनुत एकमूषिकादनाद्वरमनेन संधिं कृत्वेतो निर्याणमिति । मूषकमभाषत हे मूषकोन्नती भूतमत्फणाग्रस्थित्वा त्वत्कृतफलकरं धेणावा निर्गच्छावततो स्वस्थौ
स्यावेति तेन तौ निर्गत्य स्थितं मार्जारगीतं मूषकं भक्षित्वा सर्पोऽप्ययासीदिति किंवदंती २० अविलंबितशीघ्रं यस्य शक्त्या । वैशब्देन योग्यतां सूचयति २१

नेत्रं रज्जुं रज्जौ च क्षुषिनेत्रं स्याज्जटाया मपि नेतरादित्यभिधानम् २१ २३ इच्छेति कार्यसिद्धिमिति शेषः संधानं वा सरंभेण द्वेषेण कोपेन वा सांत्वया क्रियया २४ वीर्युष्माभिः २५ ते
पापशयताम् २६ २७ क्ष्वेलोदपः सिंहनादो वा । स्वोनाय कोपेति तथा २८ २९ ३० तेषुरादैत्यस्य भृत्याः ३१ संविदं संधिलक्षणवार्ता ३२ दुर्मदाः दुःसहमदाः ३३
दूरदेशं प्रति भारोभरणं यस्य स दूरभारो गिरिस्तस्योद्धोवहनं तेन श्रान्ताः अपारयंतः पारंगंतुमशक्नुवन्तः ३४ ३५ नाम्नागरुडध्वज इति रूपधारी बभूव ३६ ३७ ३८ सुपर्णो ग
रुडः जलातिजलमध्ये । अत्र सुपर्ण इति कथनेनेदं तात्पर्यमवबोद्धव्यं वैवस्वतरैव तमन्वोरंतरधोरमृतमथनमस्ति । तत्र वैवस्वतमन्वन्तरेऽनंतनाम्नागरुडे नोदोगिरिः सुपर्णनाम्नोदो रैवतमन्वन्तरे । अनंतो

क्षिप्त्वा क्षीरोदधौ सर्वावीरुत्तृणलतौषधीः ॥ मंथानं मंदरं कृत्वा नेत्रं कृत्वा तु वासुकिम् २२ सहायेन मया देवानिर्मथध्वमतंद्रिताः ॥ क्लेशभाजो भविष्यति दैत्या
यूयं फलग्रहाः २३ यूयंतदनुमोदध्वं यदिच्छंत्यसुराः सुराः ॥ न सरंभेण सिद्धयंति सर्वे रथाः सांत्वया यथा २४ न भेतव्यं कालकूटाद्विषाज्जलधिसंभवात् ॥
लोभः कार्यो न वो जातुरोषः कामस्तु वस्तुषु २५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति देवान्समादिश्य भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ तेषामंतर्दधे राजस्वच्छंदगतिरीश्वरः २६
अथ तस्मै भगवते नमस्कृत्य पितामहः ॥ भवश्च जग्मतुः स्वं स्वं धाम चेयुर्बलिसुराः २७ दृष्ट्वा रीनथ संपन्नान् जातक्ष्वेलान् स्वनायकान् ॥ न्यषेधद्वैत्यराडु
धैः संधिविग्रहकालवित् २८ ते वै रोचनिमासीनं गुप्तं चासुरयूथपैः ॥ श्रिया परमया जुष्टं जिता शेषरुपा गमन् २९ महेंद्रः श्लक्ष्णया वाचा सांत्वयित्वा महाम
तिः ॥ अभ्यभाषत तत्सर्वं शिक्षितं पुरुषोत्तमात् ३० ते न्वरोचंत दैत्यस्य तत्रान्ये ये सुराधिपाः ॥ शंबरोरिष्टनेमिश्च ये च त्रिपुरवासिनः ३१ ततो देवासु
राः कृत्वा संविदं कृतसौहृदाः ॥ उद्यमं परमं च कुरमृरतार्थं परंतप ३२ ततस्ते मंदरगिरिं मंजसोत्पाट्य दुर्मदाः ॥ न दंत उदधिं निन्युः शक्ताः परिषबाहवः ३३
दूरभारोद्धहश्रान्ताः शक्रवैरोचनादयः ॥ अपारयंतस्तं वोढुं विवशा विजहुः पथि ३४ निपतन्स गिरिस्तावद्धूह न मरदानवान् ॥ चूर्णयामास महता भा
रेण कनकाचलः ३५ तांस्तथा भग्नमनसो भग्नबाहूरुक्कंधरान् ॥ विज्ञाय भगवांस्तत्र बभूव गरुडध्वजः ३६ गिरिपातविनिष्पिष्टान्विलोकयामरदानवा
न् ॥ ईक्षया जीवयामास निर्जरान्निर्वणान् यथा ३७ गिरिचारोप्य गरुडे हस्तेनैकेन लीलया ॥ आरुह्य प्रययावन्धि सुरासुरगणैर्वृतः ३८ अवरोप्य गिरिं
स्कंधात् सुपर्णः पततांवरः ॥ ययौ जलांत उत्सृज्य हरिणा स विसर्जितः ३९ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे मंदराचलनयने षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ तेनागराजमामंय फलभागेन वासुकिम् ॥ परिधाय गिरौ तस्मिन्नेत्रमब्धिमुदान्विताः १ ओरेभिरेसुरायत्ता अमृतार्थं कुरुह ॥ ह
रिः पुरस्ताज्जगृहे पूर्वदेवास्ततो भवन् २ तन्नैच्छन् दैत्यपतयो महापुरुषचेष्टितम् ॥ न गृह्णीमो वयं पुच्छमहे रंगममंगलम् ३

दोमंदरस्तु यदा वैवस्वतांतरं । अमृतार्थं सुपर्णोदो रैवतस्यांतरमेनोरित्यनेनेति निश्चयोक्तेरिति ३५ ॥ इति श्रीभागवते विजयवज्रकृतटीकाया अष्टमस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हाल
हलं नाम तमोगुणजन्यमन्यथाज्ञानलक्षणं सुरानाम राजसा अज्ञानलक्षणा अमृतं नाम सात्त्विकं ज्ञानलक्षणं मुक्तिसाधनमित्याद्युक्तिकथनेन माहात्म्यं स्पष्टयते तत्राध्यायद्वये तनादौ मथनप्रकारं शास्त्रश्रवणलक्षणं
कथयति । तेनागराजोति परिधाय चेष्टित्वा १ देवास्तत्र पूर्वमभवन्नित्यन्वयः २ ३

अर्धेवादेनामंगलत्वमुपपादयति स्वाध्यायेति ४ ५ अपोविशज्जलमध्यंविष्टः ६ ७ विज्ञेनाधोगतिर्यस्यसतथातंगिरिकाच्छपंकच्छपस्यविद्यमानम् ८ ९ तस्यगिरिरावर्तनं प
रिश्रमणकंदूयनमेतद्व्यवयः १० तमोगुणप्रवर्तकं रूपं यस्य स बोधरूपः तिर्यगुपइतिवा ११ १२ आत्मन्यंतः १३ अर्हीद्रस्यसाहस्रसंख्यांगतानिकरालानिचदिशदविस्तृ
तानिचमुत्तान्यर्हीद्रसाहस्रकरालदिद्रमुत्तानितेषानिःश्वासाएवाग्रयः निःश्वासाग्रयस्तेषांधूमैराहतवर्चोयेषांतेतथा १४ अंबरं वस्त्रम् कंचुकः कूर्पासकम् १५ १६ कनकपरिधिः कनककांचीकः

स्वाध्यायश्रुतसंपन्नाः प्रख्याता जन्मकर्मभिः ॥ इति तूष्णीं स्थितान् दैत्यान् विलोक्य पुरुषोत्तमः ४ स्मयमानो विमृज्याग्रं पुच्छं जग्राह सामरः ॥ कृतस्था
नविमगास्ते एवं कश्यपनंदनाः ५ ममंथुः परमायत्ता जमृतार्थे पयोनिधिम् ॥ मध्यमानेऽर्णवसो द्रिरनाधारो ह्यपो विशत् ६ ध्रियमाणोऽपि बलिभिर्गौरैवा
त्पांडुनंदन ॥ ते सुनिर्विण्णमनसः परिम्लानमुत्तश्रियः ॥ आसन्नस्वपौरुषेण दैवेनातिबलीयसा ७ विलोक्य विघ्ने शर्गतिते दश्वरो दुरंतवीर्यो वितथाभि
संधिः ॥ कृत्वा वपुः काच्छपमद्भुतं महत्प्रविश्य तोयंगिरिमुजहार ८ तमुत्थितं वीक्ष्य कुलाचलं पुनः समुद्यतानिर्मथितुं सुरासुराः ॥ दधारपृष्ठेन सलक्षयोज
नप्रस्तारिणा द्वीपद्वीपरोमहान् ९ सुरासुरैर्द्रैर्भुजवीर्यवेषितं परिभ्रमंतंगिरिमंगपृष्ठतः ॥ बिभ्रत्तदावर्तनमादिकच्छपो मेनेगकंदूयनमप्रमेयः १० तथासु
राणां विशदासुरेण रूपेण तेषां बलवीर्यमीरयत् ॥ तद्दीपयन् देवगणांश्च विष्णुर्देवेन नागैर्द्रमबोधरूपः ११ उपर्यगेंद्रंगिरिराडिवान्य आक्रम्य हस्तेन सहस्र
बाहुः ॥ तस्थौ दिवि ब्रह्मभवेद्रमुखैरभिष्टुवाद्भिः सुमनोभिवृष्ट्या १२ उपर्यधश्चात्मनि नेत्रगोत्रयोः परेण ते प्राविशता समेधिताः ॥ ममंथुरब्धितरसामदो
त्कटामहाद्रिणा क्षोभितनक्रचक्रम् १३ अर्हीद्रसाहस्रकरालदिद्रमुखश्वासाग्निधूमाहतवर्चसोऽसुराः ॥ पौलोमकालीयबलील्वलादयो दवाग्निदग्धाः श
लभा इवापतन् १४ देवांश्च तच्छास शिखाहतप्रभान् धूमांबरस्रग्वरकंचुकाननान् ॥ समभ्यवर्षन् भगवद्वशाघनाववुः समुद्रोर्म्युपगूढवायवः १५ मध्य
मानात्तदा सिधोर्देवासुरवरूथपैः ॥ यदा सुधानजायेत निर्ममंथाजितः स्वयम् १६ मेघश्यामः कनकपरिधिः कर्णविद्योतविद्युन्मूर्ध्नि भ्राजद्विलुलितवनस्र
ग्धरोस्तनेत्रः ॥ जैत्रैर्दोर्भिर्जगदभयदैर्दंशूकं गृहीत्वामध्नन् मन्थनाप्रतिगिरिरिवाशोभताथो धृताद्रिः १७ निर्मथ्यमाना दुदधेरभूद्विषं महोल्बणं हा
लहलाह्वमग्रतः ॥ संभ्रांतमीनोन्मकरा हि कच्छपोत्तिमिद्विपग्राहतिमिगिलाकुलात् १८ तदुग्रवेगं दिशि दिश्युपर्यधो विसर्पदुत्सर्पदसह्यवीर्यम् ॥ भीताः
प्रजादुहुवुरंगशेखराजरक्ष्यमाणाः शरणं सदा शिवम् १९ विलोक्य तं देवं रत्रिलोक्या भवाय देव्याभियुतं मुनीनाम् ॥ आसीनमद्रावपवर्गहेतोस्तपोजुषाणः
स्तुतिभिः प्रणेमुः २० प्रजा ऊचुः ॥ देवदेव महादेव भूतात्मन भूतभावन ॥ त्राहिनः शरणापन्नान् त्रैलोक्यदहनादिषात् २१

कर्णविद्योतविद्युदितिलुप्तोपमेयमिति कर्णशब्दप्रयोगेन कुंडलद्वयमुपलक्ष्यते तेनैव योजनीयम् विशिष्टोद्योतो ययोस्ते विद्योते कर्णयोर्विद्योते विशिष्टदीप्तिनी विद्युद्रूपे इव कुंडले यस्य स तथा विलुलिता वि
चलिता वनस्रग्वनमालातां धारयतीति मूर्ध्नि शोभमानविलुलितवनस्रग्धरः दंशूकं नागैर्द्रम् मथनामदराख्येन १७ उन्मकराः उन्मुखमकराः उत्तिमयः । उत्पतिततिमिदस्यः संभ्रातैर्मीनादिभिः आकुला
दब्धेः १८ दुहुवुः शीघ्रं जग्मुः १९ २० २१

२२ यदासर्गादीन्धत्सेतदाब्रह्माद्यभिधाधत्से २३ सदसद्भावदेवासुरतिर्यगादयस्तान्भावयत्युत्पादयतिवर्धयतिवशीकरोतिचेति । अतःसदसद्भावभावनंअनेनब्रह्माशिवयोरंतर्यामित्वेनस्थितमेवेजगदु
त्पत्त्यादिकरोतीतिनिरणायि नानाशक्तिभिःआभासःआसमंताद्भासोभासनयस्यसतथा २४ शब्दयोनिर्ज्ञप्तिकारणंयस्यसतथा प्राणादिसत्ताप्रदःतत्तत्स्वभावप्रवर्तकः । क्रतुःसत्यकामःसंक
ल्पप्रवर्तकोवासत्यंसच्चिदानंदरूपःअतमेकप्रकारंधारकत्वाद्धर्मःयत्रिवृदकारादिवर्णत्रयात्मकंतदक्षरंप्रणवलक्षणंत्वयित्वद्वाचकत्वेनप्रवर्ततइत्यामनंति । ओमित्येकाक्षरमित्यादिवेदांताः २५ अखिलदे
वतात्माअखिलदेवताभ्योहविर्भागदाता हेलोकभवजगत्कर्तः अखिलदेवतांतर्यामिणः २६ ब्रुहिणस्तवात्मासत्त्वलक्षणचित्तम् २७ २८ ईशानःसर्वविद्यानामित्यादिपंचमंत्राःयैर्मन्त्रैर्विश
दष्टोत्तरमंत्रवर्गःअष्टोत्रंशतकलालक्षणोमंत्रसमूहउत्पन्नइतिशेषः यच्छिवाख्यंतद्वस्तुतेवस्थितिरवस्थानंतदनुग्रहादितिशेषः २९ यैःसत्त्वादिभिः सर्गोभवतितानिसत्त्वादीनितवनेत्रयं साक्षा
न्मनुःशास्त्रकृतः तवेक्षा ततोजातः देवर्षिस्तवच्छंदोमयः इच्छातोजातः ३० यत्तवपरंज्योतिःरूपंतद्विरिंच्यादिभिर्गम्यनसर्वात्मनेतिशेषः निरस्तभेदं नेहनानास्ति किंचनेतिश्रुतेः ३१ कामाद्यनेकभूत
त्वमेकःसर्वजगतईश्वरोबंधमोक्षयोः ॥ तंत्वामर्चंति कुशलाःप्रपन्नार्तिहरंगुरुम् २२ गुणमग्न्यास्वशक्त्यास्यसर्गस्थित्यप्ययान्निविभो ॥ धत्सेयदास्वदृक्
भूमन्ब्रह्माविष्णुशिवाभिधाम् २३ त्वंब्रह्मपरमंगुह्यंसदसद्भावभावनम् ॥ नानाशक्तिभिराभासस्त्वमात्माजगदीश्वरः २४ त्वंशब्दयोनिर्जगदादिरात्माप्रा
णेंद्रियद्रव्यगुणस्वभावः ॥ कालःक्रतुःसत्यमृतंचधर्मस्त्वय्यक्षरंयत्रिवृदामनंति २५ अग्निर्मुखंतेखिलदेवतात्माक्षितिर्विदुर्लोकभवांघ्रिपंकजम् ॥ कालो
गतिस्तेखिलदेवतात्मनोदिशश्चकर्णैरसनंजलेशः २६ नाभिर्नभस्तेश्वसनंनभस्वान्मूर्धश्चक्षूंषिजलंस्मरेतः ॥ परावरात्माब्रुहिणस्तवात्मासोमोम
नोद्यौर्भगवन्शिरस्ते २७ कुक्षिःसमुद्रागिरयोस्थिसंघारोमाणिसर्वौषधिवीरुधस्ते ॥ छंदांसिसाक्षात्तवसप्तधातवस्त्रयीमयात्मनहृदयंसधर्मः २८
मुखानिपंचोपनिषत्तवेशयैर्विशदष्टोत्तरमंत्रवर्गः ॥ यत्तच्छिवाख्यंपरमात्मतत्त्वंदेवस्वयंज्योतिरवस्थितिस्ते २९ छायात्वधर्मोमृडयैर्विसर्गोनेत्रत्रयंसत्त्व
रजस्तमांसि ॥ साक्षान्मनुःशास्त्रकृतस्तवेक्षाछंदोमयोदेवऋषिःपुराणः ३० नतेगिरित्राखिललोकपालविरिंचवैकुण्ठसुरेंद्रगम्यम् ॥ ज्योतिःपरंयत्ररज
स्तमश्चसत्त्वंनयद्ब्रह्मानिरस्तभेदम् ३१ कामाध्वरत्रिपुरकालहराद्यनेकभूतद्रुहःक्षपयतःस्तुतयेनतते ॥ यत्त्रंतकालइदमात्मकृतंस्वनेत्रवह्निस्फुल्लिंशिशिव
यामसितंतवेश ३२ येत्वात्मरामगुरुभिर्हृदिचितितांघ्रिद्वंद्वंचरंतमुमयातपसेभित्तम् ॥ कत्थंतउग्रवपुषंनिरतंश्मशानेतेभूतभूतिमविदस्तवहीनलज्जाः
३३ तत्तस्यतेसदसतोःपरतःपरस्यनांतःस्वरूपगमनेप्रभवंतिभूम्नः ॥ ब्रह्मादयःकिमुतसंस्तवनेवयंतुतत्सर्गसर्गाविषयाअपिभक्तिमात्रम् ३४

हिसकस्यक्षपयतः संहरतस्तवस्तुतयेतज्जगन्नशक्तं कुतइतितत्राह यदिति । हेईशप्रलयकालतवस्वस्यनेत्रस्यनेत्रवह्नेःस्फुल्लिंशिशिवयामसितंभक्तिमिदमात्मकृतजगदित्यतस्मादित्यन्वयःअत्रहरे
त्तिपदोपादानादियंस्तुतिःश्रीहरिर्विषयेतिज्ञायतेसर्वात्माप्रीयतेहरिरितिबक्ष्यमाणवाक्याच्च तत्रतत्रस्तुतिपदैर्हरिरेवतुतद्वतःस्तूपतेतोयुक्तमेवगुणाधिक्यवचोपितुइतिवचनाच्च ३२ येत्वामुमयोमायाअर्थे
तपसेचरंतमतएवाभितसंश्मशानेनिरतमतएवोग्रवपुषंघोराकारंकत्थतेभाषतेतेतवभूतमूर्तिपूर्णैश्वर्यंअविदोनजानंतोऽतएवनिर्लज्जाः ३३ यतस्तवचयादुर्बोधातस्मात्सदसतोःपरतःप्रकृतेःपरस्यतस्यभूम्नः
तेस्वरूपगमनेब्रह्मादयोंतर्यामिर्विषयेविरिंचादयः अन्यत्रसनकादयोर्नाजःप्रभवंति वयंब्रह्मपुत्राःस्तवनेनप्रभवामइतिकिमुतवयनतनिकटवर्तिनोपीत्याह तत्सर्गोति तस्यब्रह्मणःसृष्टिप्रवाहेनिपतिताः
तर्हिहिक्रियमाणाकेयमितितत्राह भक्तिमात्रमिति अस्मत्स्तुतिर्भक्तिप्रकटनमात्रमित्यर्थः तुशब्दोर्चनाद्योतकः ३४

अव्यक्तकर्मणस्तेव्यक्तिलोकस्यमृडनायपालनायेत्येतत्परंकेवलंप्रश्यामः परमन्यत्तवप्रयोजनंनपश्यामइत्यन्वयः । हेमहेचरपरंतवैतद्रूपंप्रश्यामः तदांतर्यामिरूपंपरंहरिंनपश्यामः एतद्रूपप्रयोजनमाह मृडनायेति व्यक्तिलिनेत्रादिलक्षणाकृतिः ३५ ३६ वैशसंनशलक्षणम् ३७ ३८ पांतिरक्षति ३९ कृपयतःकृपांकुर्वतः ४० गरंविषम् ४१ भवान्यास्तदात्मार्थत्वाद्विषभोजनंकिंननिवारितमितितत्राह तत्प्रभावज्ञेति ४२ गलेकंठेकलमषयस्यसतथातस्यविषस्य । स्ववीर्यस्वरूपभूतवीर्यम् ४३ कितद्वीर्यमितितत्राह यदिति साधोदेवस्यभूषणमभून्नदूषणमित्यर्थः ४४ लोकोपकारार्थमेवविषपानमित्याशयेनाह तत्प्यंतइति । अनेनकिमस्यप्रयोजनमितितत्राह परमेति ४५ शशसिरेइत्यनेनरुद्रस्ययशोर्धंहरिणाविषंनपीतमितिज्ञायते । रुद्रस्ययशसोर्थायस्वयं

एतत्परंप्रश्यामोनपरंतेमहेश्वर ॥ मृडनायहिलोकस्यव्यक्तिस्तेव्यक्तकर्मणः ३५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तद्वीक्ष्यव्यसनंतासांकृपयाभृशपीडितः ॥ सर्वभूतसुहृदेवइदमाहसतींप्रियाम् ३६ अहोवतभवान्येतत्प्रजानांपश्यवैशसम् ॥ क्षीरोदमथनोद्भूतात्कालकूटादुपस्थितम् ३७ आसांप्राणपरीप्सूनांविधेयमभयंहिमे ॥ एतावान्नाहिप्रभोरथोयद्दीनपरिपालनम् ३८ प्राणैःस्वैःप्राणिनःपांतिसाधवःक्षणभंगुरैः ॥ बद्धवैरेषुभूतेषुमोहितेष्वात्ममायया ३९ पुंसःकृपयतोमद्रेसर्वात्माप्रीयतेहरिः ॥ प्रीतेहरौभगवतिप्रीयेहंसचराचरः ४० तस्मादिदंगरंभुंजेप्रजानांस्वास्तिरस्तुमे ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवमामं त्र्यभगवान्भवानींविश्वभावनः ४१ तद्विषंजम्बुमारेभेप्रभावज्ञान्वमोदत ॥ ततःकरतलीकृत्यव्यापिहालाहलंविषम् ४२ अभक्षयन्महादेवःकृपयाभूतभावनः ॥ तस्यापिदर्शयामासस्ववीर्यंगलकलमषः ४३ यच्चकारगलेनीलंतच्चसाधोर्विभूषणम् ४४ तत्प्यंतेलोकतापेनसाधवःप्रायशोजनाः ॥ परमाराधनंतद्विपुरुषस्याखिलात्मनः ४५ निशम्यकर्मतच्छंभोर्देवदेवस्यमीदृषः ॥ प्रजादाक्षायणीब्रह्मावैकुण्ठश्चशशंसिरे ४६ प्रस्कन्नंपिबतःपाणेर्यत्किञ्चिज्जगद्ब्रुःस्मत्तत्र ॥ वृश्चिकाहिविषौषध्योदंदशूकाश्चयेपरे ४७ इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेअमृतमंथनेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ पीतेगरे वृषांकेणप्रीतास्तेमरदानवाः ॥ ममंथुस्तरसांसिंधुंहविर्यानीततोभवत् १ तामग्निहोत्रीमृषयोजगद्ब्रह्मवादिनः ॥ यज्ञस्यदेवपानस्यमेध्यायहविषेनृप २ ततउच्चैःश्रवानामहयोभूच्चंद्रपांडुरः ॥ तस्मिन्बलिःस्पृहांचक्रेनेर्द्रईश्वराशिक्षया ३ ततएराववतोनामवारणेंद्रोविनिर्गतः ॥ दंतैश्चतुर्भिःश्वेताभोहरिस्तंतुसमग्रहीत् ४ ततोभवत्पारिजातःसुरलोकविभूषणः ॥ पूरयत्यर्थिनोयोर्यैःशश्वद्रुवियथाभवान् ५ ततश्चाप्सरसोजातानिष्ककंठयःसुवाससः ॥ रमण्यस्वर्गिणांवल्लुगतिलीलावलोकनैः ६ ततश्चाविरभूत्साक्षाच्छ्रीरमाभगवत्प्रिया ॥ रंजयंतीदिशःक्रांत्याविद्युत्सौदामनीयथा ७ तस्यांचक्रुःस्पृहांसर्वेससुरासुरमानवाः ॥ रूपौदार्यवयोवर्णमहिमाक्षिप्तचेतसः ८

विष्णुर्विषंविभुः नसंजच्छेसमथोपिवायुंचोचेमशांतयइतिवचनाच्च ४६ विषौषध्यःलागलीप्रभृतयः ४७ ॥ इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेविजय०टीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ १ किमर्पेजगद्ब्रुवितितत्राह यज्ञस्येति । हविषेयज्ञस्यदेवानांसोमपानस्यचमेध्याय देवानांसोमपानंयस्मिस्तथातस्येति २ ३ ४ सुरलोकंविभूषयतीतिमुरलोकविभूषणः ५ निष्कमाभरणविशेषः रमण्यो रमणीयाः ६ रुच्याविशिष्टंघोतयतीतिविद्युत्साचसौदामनी ७ रूपादिमहिम्ना ८

९ अभिषेचनिकाः अभिषेकयोग्यसाधनानि पंचपवित्राणिगोमयादीनि माधवंस्वकालसंभवम् १० ११ शंखादीनातुमुल निःस्वनोपेतुतथा १२ १३ १४ १५ वक्रंसंस्त
नद्वयंचदधती १६ १७ आत्मनःस्वस्यनिर्दोषगंधर्वादिषुपदंस्थानंपतिलक्षणस्थानंनान्वविंदतेत्यन्वयः १८ ननुपदमनुपलभ्यकिंपुंश्रलीजातेत्याशंकांश्लोकद्वयेनपरिहरति नूनमिति यस्य
तयोस्तितस्यमन्युनिर्जयोनास्तिनूनंनिश्चये नूनंतर्कैर्योनिश्चयइत्यभिधानात्इतितर्कयाभिवा विधिनोक्तेनमार्गेणकृच्छ्रचांद्रायणादिभिः शरीरशोषणं प्राहुस्तापसास्तपउत्तममिति अनेनक्रापितयाना
रदादयःप्रतिषिद्धाः कचित्पुंसिज्ञानमस्तितस्यज्ञानंसंगवर्जितंफलस्नेहरहितंनस्यात्नूनमित्यत्राप्यनुकृष्यते अनेनवृहस्पत्यादयोनिषिद्धाः कश्चिद्ब्रह्मातत्रमहानस्तितस्यब्रह्मणःकामनिर्जयोनास्तिप्रजा
पतिःस्वादिहतरंअन्यध्यायदिति श्रुतेः कस्मैदेवायहविषाविधेमेतिचयःपरतोव्यपाश्रयःपरमन्यमाश्रयतइतिसईश्वरःकिंनैवअनेनरुद्रादिर्निवारितः १९ तर्हिदंडपाणिःस्यादितितत्राह धर्मइतिक्वचि
त्संयमिन्प्रांघर्मोस्तितस्यधर्मस्यभूतेषुदयानास्तिनिरनुक्रोशाधिकारप्रवृत्तत्वात् कचित्कस्मिंश्चित्पुंसिपुण्यलक्षणोधर्मोस्तितस्यप्राणिषुमैतददं दुर्लभमितिसामान्यनिषेधोवा तच्चत्यजनंचअर्थिभ्योदेव

तस्याश्वासनमानिन्येमेहेंद्रोमहदद्भुतम् ॥ मूर्तिमत्यःसरिच्छेष्टाहेमकुंभैर्जलंशुचि ९ अभिषेचनिकाभूमिराहरत्सकलौषधीः ॥ गावःपंचपवित्राणिवसं
तोमधुमाधवम् १० ऋषयःकल्पयांचक्रुरभिषेकंयथाविधि ॥ जगुर्भद्राणिगंधर्वानार्यश्चननृतुर्जगुः ११ मेघामृदंगपणवसुरुजानकगोमुखान् ॥ व्यना
दयन्शंखवेणुवीणातुमुलनिःस्वनान् १२ ततोभिषिषिचुर्देवीश्रियंपद्मकरांसतीम् ॥ दिगिभाःपूर्णकलशैःसूक्तवाकैर्द्विजेरितैः १३ समुद्रःपीतकौशे
यवाससीसमुपाहरत् ॥ वरुणःस्रजंवैजयंतींमधुनामत्तपट्पदाम् १४ भूषणानिविचित्राणिविश्वकर्माप्रजापतिः ॥ हारंसरस्वतीपद्ममजोनागश्चकुंडले
१५ ततःकृतस्वस्त्ययनोत्पलस्रजंनदद्विरेफांपरिगृह्यपाणिना ॥ चचालवक्रंसुकपोलकुंडलंसत्रीदहासंदधतीसुशोभनम् १६ स्तनद्वयंचातिकुशोदरी
समंनिरंतरंचंदनकुंकुमोक्षितम् ॥ ततस्ततो नूपुरवल्गुसिंजितैर्विसर्पतीहैमलतेवसावभौ १७ विलोकयंतीनिरवद्यमात्मनःपदंध्रुवंचाव्यभिचारिसद्गुणम् ॥
गंधर्वयक्षासुरसिद्धचारणत्रैविष्टपेशादिषुनान्वविंदत १८ नूनंतपोयस्यनमन्युनिर्जयोज्ञानंक्वचित्तच्चनसंगवर्जितम् ॥ कश्चिन्महांस्तस्यनकामनिर्जयः
सईश्वरर्किंपरतोव्यपाश्रयः १९ धर्मःक्वचित्तस्यनभूतसौहृदंयागःक्वचित्तच्चनमुक्तिकारणम् ॥ वीर्येनपुंसोस्त्यजवेगनिष्कृतंनहिद्वितीयोगुणसंगवर्जि
तः २० क्वचिच्चिरायुर्नहिशीलमंगलंक्वचित्तदप्यस्तिनवेद्यमायुषः ॥ यत्रोभयंकुत्रचसोप्यमंगलःसुमंगलःकश्चनकांक्षतेहिमाम् २१ श्रीशुकउवाच
एवंविमृश्याव्यभिचारिसद्गुणंपदंनिजैकाश्रयिसद्गुणाश्रयम् ॥ वब्रेवरंसर्वगुणैरपेक्षितंरमामुकुंदंनिरपेक्षमीप्सितम् २२

तादिभ्योवान्यायाजितधनादिदानंत्यागःतच्चमुक्तिकारणंनभवति भगवदर्पणबुद्ध्यानानुष्ठितत्वात्हानोपादानाद्विलक्षणत्यागाधिकारित्वाद्वायुरपिमुक्तिकारणं मोक्षदस्तुजनार्दनइतिवचनाद्वा
अनेनवायुर्लक्ष्यतेक्वचित्पुंसोवीर्यतापादिदुःखनिवारकमस्तितदजवेगनिष्कृतंनकालचक्रवेजयिनभवति अनेनचंद्रोनिवारितः क्षीणःक्षीणःप्रविशतीतिवचनात् गुणसंगवर्जितोद्वितीयोनहिहरिविनेतिशे
षः २० क्वचिद्वस्तुनिचिरायुरस्तिचेत्तस्यशीलमंगलंनहिचिरजीविवत् क्वचिद्वस्तुनितच्छीलमप्यस्तितद्वायुषोनवेद्यंआयुर्ज्ञानंदुःशकमित्यर्थः कुत्रचकापियत्रयास्मिन्पुंसिउभयमायुःशीलचसोपिपु
मानमंगलवर्धितः सुमंगलःकश्चनलोकविलक्षणोमुक्तजातीयोमांकांक्षतेयदिसोपिनभवतीतिशेषः २१ एवमिन्द्रादीनपिविमृश्यदोषानुक्त्वारमामुकुंदंपरपदंवब्रेइत्यन्वयः अव्यभिचारिणोनाति
द्व्याभाःसंतःअव्याप्यसंभवाख्यदोषरहितागुणालक्षणानियस्यसतथातम् निजाश्रयैकाश्रयिणश्चैकस्मिन्नेववर्तमानाश्चमंतश्चतपआदिगुणाभेदात्तेतथातेषांपुंसामाश्रयनिजत्वादेकाश्रयित्वमूनिजमात्मीयानि

त्ययोरितितत्तत्तत्तामदत्वेनतदाश्रयत्वंयुक्तं । भक्त्यादिसर्वगुणैरेपेक्षितत्वंनत्वन्यथा सौशील्यादिगुणैर्वा काचनकांक्षतइत्यस्यापवादमाह निरपेक्षमिति । तर्हि न कश्चनतस्मिन्नादरं करोतीति तत्राह ई
प्सितमिति एषब्रह्मातिवृद्धस्तपतिदिनपतिश्चलोमातरिश्वादिग्वासानीलकंठस्त्रिदशपतिरसौगर्वितः क्षीयतेजः । इत्थं देव्याविचित्रभ्रमरकुलकलागीतशब्दप्रफुल्लितमालामुरारेः सुरतरुसुमालंकृता
पातुयुष्मानितिपुराणज्ञाव्याचक्षते २२ तस्यहरेरंसेमालानिवीयनिधायतस्थावित्यन्वयः । उशतीमिष्टसाधनीभूताकांतांवा सग्रीडः सचासौहासः ग्रीडयासहवर्तमानः सग्रीडहासः । तेनविकसितनय
नेनस्वस्याः धामतस्यहरे उरःपश्यतीतिशेषः । भीताशरीरकंपोपेता अप्यंचमृगारविशेषः । अनाद्यनंतकालंचविष्णुमेवाश्रितारमा अन्येषांज्ञापनार्थापदोषानुक्तेतरान्जहाविति वचनात् । अधुनाहरे

तस्यांसदेशउशतीनवकंजमालांमाद्यन्मधुव्रतवरुथगिरोपघुष्टाम् ॥ तस्थौनिवीयनिकटेतदुरःस्वधामसग्रीडहासविकसन्नयनेनभीता २३ स्वस्याःस्त्रिय
स्त्रिजगतोजनकोजनन्यावक्षोनिवासमकरोत्परमंविभूतेः ॥ श्रीःस्वप्रजाःसकरुणेननिरीक्षणेनयत्रस्थितैधयतसाधिपतींस्त्रिलोकान् २४ शंखतूर्यमृदंगा
नांवादित्राणांपृथक्स्वनः ॥ देवानुगानांसस्त्रीणांचृत्यतांगायतामभूत् २५ ब्रह्मरुद्रांगिरोमुख्याःसर्वैर्विश्वसृजोविभुम् ॥ ईडिरेवितथैर्मन्त्रैस्तल्लिगैःपुष्पव
र्षिणः २६ श्रियाविलोकितादेवाःसप्रजापतयःप्रजाः ॥ शीलादिगुणसंपन्नालेभिरेनिर्वृतिपराम् २७ निःसत्वालोलुपाराजननिरुद्योगागतत्रपाः ॥ यदाचो
पेक्षितालक्ष्म्याबभूवुर्देत्यदानवाः २८ अथासीद्वारुणदेवीकन्याकमललोचना ॥ असुराजगृह्णस्तांवैहरेरनुमतेनते २९ अथोदधेर्मध्यमानात्काश्यपैरमृता
र्थिभिः ॥ उदतिष्ठन्महाराजपुरुषःपरमाद्भुतः ३० दीर्घपीवरदोर्दंडःकंबुग्रीवोरुणेक्षणः ॥ श्यामलस्तरुणःसग्वीसर्वाभरणभूषितः ३१ पीतवासामहोरस्कःसु
मृष्टमणिकुंडलः ॥ नीलकुंचितकेशांतःसुभगःसिंहविक्रमः ३२ अमृतस्यपूर्णकलशंविभ्रद्वलयभूषितः ॥ सवैभगवतःसाक्षाद्विष्णोरंशांशसंभवः ३३
धन्वंतरिरितिरव्यातोआयुर्वेदद्विगज्यभाक् ॥ तमालोक्यासुराःसर्वकलशंचामृताहतम् ३४ लिप्संतःसर्ववस्तूनि कलशंतरसाहरन् ॥ नीयमानेऽसुरै
स्तस्मिन्कलशेऽमृतभाजने ३५ विषण्णमनसोदेवाहरिंशरणमाययुः ॥ इतितदैन्यमालोक्यभगवान्भृत्यकामकृत् ॥ मास्विद्यतमिथोर्ध्वःसाधयिष्ये
स्वमायया ३६ मिथःकलिरभूतेषांतर्दर्थतर्षचेतसाम् ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वेनत्वंनत्वमितिप्रभो ३७ देवाःस्वभागमर्हंतियेतुल्यायासहेतवः ॥ सन्न
यागइवैतस्मिन्नेषधर्मःसनातनः ३८ इतिस्वानप्रत्यषेधन्वैदैतेयाजातमत्सराः ॥ दुर्बलाःप्रबलान् राजनगृहीतकलशान्मुहुः ३९

लक्ष्मीप्राप्तिर्नपूर्वमितिशंकापरिहर्तव्या स्वस्याःस्त्रियःइत्युत्तरश्लोकविशेषणसामर्थ्याच्च २३ ऐधयतअवर्धयन् २४ काहलेगोमुखेतूर्यदुंदुभौचमचक्षतइतिच २५ तल्लिगैःश्रीलक्षणोपेतैःश्रीसूक्तैरित्यर्थः
२६ २७ २८ वारुणीसुराभिमानिनीदेवताच २९ काश्यपैर्देवासुरैःपरममुत्तममद्भुताश्चर्यमाहात्म्यंयस्यसतथा ३० कंबुग्रीवःरेखात्रयांकितगलः ३१ नीलकुंचितकेशांतःनीलकुंचितकेशस्वभावः ।
अंतस्त्ववसितेमृत्योस्वभावेपरमात्मनीति ३२ अमृतस्येतिषष्ठीवृत्तीयार्थे अमृतेनपूर्णकलशमित्यर्थः ३३ इज्यभाक्अमृतलक्षणमाहृतमाहारोयस्मिन्सतथा तेषां सत्याच्चालनार्थहरिधन्वंतारिविभुः सम
योष्वसुराणांचस्वहस्तादमुचत्स्थामिति वचनात् दैत्यैर्हरिहस्तादमृतं हतं न त्वं शक्तत्वादिति दर्शनरहस्यम् ३४ ३५ ३६ तर्षचेतसांतृष्णायुक्तमनसाम् ३७ यथासत्रयागेसर्वेषांसमानफलम् ३८ ३९

१ भगवदितरेषु दोषाः सन्ति इतिसर्वेषामन्येषांज्ञापनार्थं तेषुदोषोक्तिर्नृत्तुस्वपतित्वेनप्रसक्तौतन्निराकरणार्थम् इतिभावः ।

४१ नवयौवनेननिष्पंदतोनिश्चलतोस्तनयोर्भारेणकृशंतनुतरंदरंयस्यतत्तथा मुखपरिमलेनुरक्तानानिरतानाभलीनांभृंगाणांहुंकारे
 ४२ ४३ वधूनांविद्यमानावध्वीयातयाशोभयाचित्रं कांच्याचचि
 ४४ सव्रीडस्मितेनविक्षिप्तभ्रूविलासैर्युक्तैरवलोकनैःउदीपयन्ज्वलयन् ४५ ४६ ४७ ४८
 ४९ नवयौवननिष्पंदस्तनभारकृशोदरम् ॥ सुखामोदानुरक्तालिङ्गकारोद्विग्नलोचनम् ४२ विभ्रत्स्वकेशभारेणमालामुत्फुलमलिकाम् ॥
 ४३ विरजांबरसंवीतंचित्रंवध्वीयशोभया ॥ कांच्याप्रविलसद्द्वल्युस्फुटच्चरणनूपुरम् ४४ सव्रीडस्मितविक्षिप्तभ्रूवि
 ४५ तेन्योन्यतःसुधापात्रंहरंतस्त्यक्तसौहृदाः ॥ क्षिपंतोदस्युधर्मेणआयातींददशुःस्त्रियम्
 ४६ इतितेतामभिदुत्यपप्रच्छुर्जातहृच्छयाः ४७ कात्वंकंजपलाशाक्षिकुतोवार्किचिकीर्षसि ॥ कस्या
 ४८ नवयंत्वामरैर्दैत्यैःसिद्धगंधर्वचारणैः ॥ स्पृष्टपूर्वांतुजानीमोलोकेशैश्चकुतोत्तुभिः ४९ नूनंत्वंविधिनासुभुप्रोषिता
 ५० सात्वंनःस्पर्धमानानामेकवस्तुनिभामिनि ॥ ज्ञातीनांबद्धवैराणांशंविधत्स्वसुमध्यमे ५१
 ५२ इत्युपामंत्रितोदैत्यैर्मायायोषिद्वपुर्हरिः ॥ प्रहस्यरुचिरापांगैर्निरीक्ष
 ५३ श्रीभगवानुवाच ॥ कथंकरयपदायादाःपुंश्चल्यामयिसंगताः ॥ विश्वासंपंडिताजातुकामिनीषुनयांतिहि ५४ सालावृकाणांस्त्रीणांच
 ५५ श्रीशुकउवाच ॥ इतितेक्ष्वेलितैस्तस्याआश्वस्तमनसोऽमुराः ॥ जहसुर्भाविगंभी
 ५६ ततोऽग्रहीत्वामृतभाजनंहरिर्बभौषईषस्मितशोभयागिरा ॥ यद्यभ्युपेतंकचसाध्वसाधुवाकृतंमयावोविभजेसुधामिमाम् ५७
 ५८ अथोपोष्यकृतस्नानाहुत्वाचहविषानलम् ॥ दत्वागोवि
 ५९ यथोपजोषंवासांसिपरिधायाहतानिते ॥ कुशेषुप्राविशन्सर्वेप्रागग्रेष्वभिभूषिताः ६० प्राङ्मुखेषूपविष्टेषुसुरेषु
 ६१ तस्यांनरेद्रकलभोरुलसद्भूकूलश्रोणीतटालसगतिर्मदविह्वलाक्षी ॥ साकूजतीकनकनूपुर
 ६२ त्वात्वाम् ४९ विधिनाविरिंचेन ५० शंविधत्स्वशंविधानंमनःसंतोषकुरु ५१ ५२ माययाइच्छयाअंगीकृतस्त्रीदेहः ५३
 ५४ नूतननूतनम् ५५ श्वेलितैःछलमिश्रवचनैः ५६ अभ्युपेतंअंगीकृतम् ५७ प्रमाणमियत्ता ५८ ५९ ६० ६१ कलभोगजपोतःतत्करवच्छोभयानयोर्वोर्लसताद्भूकूले
 ६२ कलभोर्वशांकुरस्तद्वर्तमानयोर्वा अलसगतिःअलसामंदागतिर्यस्याःसातथा सिजितेनशब्दितेन सिजिअव्यक्तेशब्देइतिधातुः ६३

कनककुंडलचारुकर्णभ्यानासाकपोलभ्यांचपुक्तवदनं पस्याः सातथाताम् ६३ सुधापयसिदेवानेगुणपकपयोमृदीतिवचनात् सर्पाणांपयोदानमिवतानुदिश्य ६४ आलीश्रोणीस्त्रिपांपंक्तिरुभ
पोस्ततिरुच्यतइति ६५ उपसंचरैः समीपगमनादिनर्मव्यवहारैः ६६ कृतस्नेहाः छिन्नस्नेहाः कृच्छेदनइतिधातुः । पूर्वसंपन्नस्नेहाअधुनानष्टस्नेहाइत्यर्थः ६७ प्रणयस्यापायउपशमनंसंभ
वतीतिकातराःभीताः ६८ ६९ ७० ७१ ७२ समादेशादयोपेयते । तथापिविफल्गुविशिष्टफलैर्विकल्पाः । विकल्पयोग्याः अभूवन् । कथं तत्राह तत्रेति तत्रापिहेतुमाह यत्पादेति ।
फलवैकल्येविशेषणविशिष्टकल्पनाहइति ७३ नन्वसुरादीनामपिशिवादिदेवार्चनादिसद्भावात्कथं तैर्विशिष्टफलं नावाप्तमित्याशंक्यश्रीहरिचरणारविंदप्रणामाभावात्ताप्तमित्याशयेनाह यदीति नृ
भिः पुरुषैः । पुरस्तादुच्यतेषुफलदानाभिमुखेषुदेवात्मजादिषुयद्वर्चनादिकं वित्तादिभिः क्रियते यदितर्ह्यपितदस्तर्कमविशिष्टफलं न भवति कुतइतितत्राह उच्यतेष्विति । उत्कृष्टफलमुद्दिश्ययत्तेषूपरतेषु

तांश्रीमुखीकनककुंडलचारुकर्णनासाकपोलवदनांपरदेवताख्याम् ॥ संवीक्ष्यसंमुमुहुरुस्मितवीक्षणेनदेवासुराविगलितस्तनपट्टिकांताम् ६३ असुरा
णांसुधापानंसर्पाणामिवदुर्नयम् ॥ मत्वाजातिनृशंसानांनतान्व्यभजदच्युतः ६४ कल्पयित्वापृथक्पंक्तिरुभयेषांजगत्पतिः ॥ तांश्चोपवेशयामासस्वासु
स्वासुचपंक्तिषु ६५ दैत्यानृगृहीतकलशोवंचयन्नुपसंचरैः ॥ दूरस्थानपाययामासजरामृत्युहरंसुरान् ६६ तेपालयंतःसमयमसुराःस्वकृतंनृप ॥ तूष्णी
मासन्नकृतस्नेहाःस्त्रीविवादजुगुप्सया ६७ तस्यांकृतातिप्रणयाःप्रणयापायकातराः ॥ बहुमानेनचाबद्धानोचुःकिंचनविप्रियम् ६८ देवलिङ्गप्रतिच्छ
न्नःस्वर्भानुर्देवसंसदि ॥ प्रविश्यसोममपिबच्चंद्रार्काभ्यांचसूचितः ६९ चक्रेणक्षुरधारेणजहारपिबतःशिरः ॥ हरिस्तस्यकबंधस्तुसुधयाप्लावितोपतत् ॥
७० शिरस्त्वमरतांनीतमजोग्रहमचीकृपत् ॥ यस्तुपर्वणिचंद्रार्कावभिधावतिवैरधीः ७१ पीतप्रायेमृतेदेवैर्भगवाँल्लोकभावनः ॥ पश्यतामसुरेन्द्राणां
स्वरूपंजगृहेविभुः ७२ एवंसुरासुरगणाःसमदेशकालहेत्वर्थयोगगतयोपिफलेविकल्पाः ॥ तत्रामृतंसुरगणाःफलमंजसापुर्थत्पादपंकजरजःश्रयणान्नदै
त्याः ७३ यद्युद्यतेषुचमुकर्ममनोवचोभिर्देवात्मजादिषुनृभिस्तदसत्पुरस्तात् ॥ तैरेवसद्भवतियक्रियतेचतस्मिन्सर्वस्यतद्भवतिमूलनिषेचनंयत् ७४ इति
श्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतिदानवदैतेयानांविदन्नमृतंनृप ॥ युक्ताःकर्मणियत्ताश्चवासुदेवपराङ्मुखाः
१ साधयित्वामृतंराजन्पाययित्वामृतंसुरान् ॥ पश्यतांसर्वभूतानांययौगरुडवाहनः २

विशिष्टशक्त्यभावादिद्विरावृत्त्यायोजनीयं । तर्हि कथंकारंतद्भवतीतितत्राह तैरिति । यदीत्यनुवर्तते यदितैःपूर्वैकैर्वित्तादिभिरेवचास्मिद्धारौयत्कर्मक्रियतेतर्हितपूर्णफलंभवतिहरिभक्तिमात्रेणदेवा
द्युदिष्टद्रव्यैस्तद्वर्चनाभावेकथंतत्पूर्णफलंस्यादितितत्राह सर्वस्येति । यन्मूलभूतस्यहरेरर्चनलक्षणं निषेचनंतत्सर्वस्यदेवतादेस्तन्निषेचनफलंभवति । हरिभोक्तेमंतरेणशिवाद्यर्चनेनासुराणांविशिष्टफलं
नाभूत्तस्मात्तद्भक्त्याभाव्यमितिदिमुक्तिमसोर्निर्देशनायोक्तमितिज्ञातव्यम् । देहात्मजादिष्वेवमहादराद्धरौतदभावादात्माहनीयइतिवचनादित्यतोवाह यदीति देहात्मजादिष्वितिकेचित्पठति तत्रैवयोज
निका । पुरस्तादेहांतरावाप्तेःपूर्वमेवासन्वित्तादिव्ययएवनान्यइत्यर्थःइति शेषं समं ७४ इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेवि०कृ०टीकायाअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ भगवत्प्रसादजातेनज्ञानेनपापप्रणाशोभवत्ये
वनान्धेनेत्येतन्निर्देशनायदेवासुरयुद्धंवर्णयत्यध्यायद्वयेन । तत्रादौहरेरदर्शनप्रकारमाह इतीति १ यथावदशयोभूदिति २

३ पयितावर्धिताः ४ उदन्वतःसमुद्रस्य रोधसितीरे ५ ६ ७ ८ तेषामारोहसाधनान्याह उष्टैरित्यादिना । द्विजैः पक्षिभिः ९ स्वर्द्धैर्मृगविशेषैः अरुणैर्वनसत्त्वविशेषैः १० ११ १२ बार्हचामरैः पिच्छविरचितचामरैः १३ १४ बीचिमालाभिःयादसांजलजंतूनांवह्निनीयथा १५ १६ सांग्रामिकंयुद्धसाधनम् १७ १८ १९ २० २१ २२ सोमस्यामृतस्य २३ उत्सिक्तान्व

सपत्नानांपरामृद्धिदृष्ट्याचदितिनंदनाः ॥ अमृष्यमाणाउत्पेतुर्देवान्प्रत्युद्यतायुधाः ३ ततःसुरगणाःसर्वेमुधयापीतयैधिताः ॥ प्रतिसंगुयुधुःशस्त्रैर्नाराय
णपरायणाः ४ तत्रदेवासुरोनामरणःपरमदारुणः ॥ रोधस्युदन्वतोराजन्तुमुलोरोमहर्षणः ५ तत्रान्योन्यंसपत्नास्तेसंरब्धमनसोरणे ॥ समासाद्या
सिभिर्बाणैर्विजघ्नुर्विविधायुधैः ६ शंस्रतूर्यमृदंगानांभेरीडमारिणांमहान् ॥ हस्त्यश्वरथपत्तीनांनदतांनिःस्वनोभवत् ७ रथिनोरथिभिस्तत्रपत्तिभिः
सहपत्तयः ॥ हयाहयैरिभैश्चेमाःसमसज्जतसंगुमे ८ उष्ट्रैःकेचित्द्विजैःकेचिदपरोमिययुःस्वरैः ॥ केचिद्रौमृगैर्ऋक्षैर्द्वीपिभिर्हरिभिर्भटाः ९ गृध्रैःकंके
र्बैरन्येश्वेनभासैस्तिमिगिलैः ॥ शरभैर्महिषैःसङ्घैर्गोवृषैर्गवयारुणैः १० शिवाभिरासुभिःकेचित्कलसैःशशैर्नरैः ॥ बस्तैरेकेकृष्णसारैर्हंसैरन्येचमूकरैः
११ अन्येजलस्थलस्वगैःसत्त्वैर्विकृतविग्रहैः ॥ सेनयोरुभयोराजन्विविशुस्तेग्रतोग्रतः १२ चित्रध्वजपटैराजन्नातपत्रैःसितामलैः ॥ महाधनैर्वज्रदंढैर्वि
भाजन्बार्हचामरैः १३ वातोद्भूततमोष्णीषैःसत्त्वैर्वर्मभूषणैः ॥ स्फुरद्भिर्विशदैःशस्त्रैःसुतरांसूर्यरश्मिभिः १४ देवदानववीराणांध्वजिन्यौपांडुनंदन ॥ रे
जतुर्वीचिमालाभिर्थादसांमिवसागरे १५ वैरोचनिर्वलिःसंख्येसोसुराणांचमूपतिः ॥ यानंवैहायसंनामकामगंमयनिर्मितम् १६ सर्वसांग्रामिकोपेतं
सर्वाश्चर्यमयंप्रभो ॥ अप्रतर्क्यमनिर्देश्यंदृश्यमानमदर्शनम् १७ आस्थितस्ताद्विमानाग्र्यंसर्वानीकाधिपैर्वृतः ॥ वालव्यजनछत्राग्रैरेजेचंद्रइवोदये १८
तस्यासन्सर्वतोयानैर्यूथानांपतयोसुराः ॥ नमुचिःशंबरोबाणोविप्रचित्तिरयोमुखः १९ द्विमूर्धाकालनाभोथप्रहेतिर्हेतिरिल्वलः ॥ शकुनिभूतसंतापो
वज्रदंष्ट्रोविरोचनः २० हयग्रीवःशंकुशिराःकपिलोमेवदुंदुभिः ॥ तारकश्चक्रदृक्शुंभोनिशुंभोजंभउत्कलः २१ अरिष्टोरिष्टनेमिश्चमयश्चत्रिपुराधिपः ॥
अन्येपौलोमकालेयानिवातकवचादयः २२ अलब्धभागाःसोमस्यकेवलंक्लेशभागिनः ॥ सर्वएतेरणमुखेबहुशोनिर्जितामराः २३ सिंहनादांविमुंचंतः
शंखान्दध्मुर्महारवान् ॥ दृष्ट्वासपत्नानुत्सिक्तान्वलभित्कुपितोऽश्वशम् २४ ऐरावतंदिक्कारिणमारूढोवियतिस्वराट् ॥ यथास्रवत्प्रस्रवणमुदयाद्रिमहर्ष
तिः २५ तस्यासन्सर्वतोदेवानानावाहध्वजायुधाः ॥ लोकपालाःसहगणैर्वाय्वग्निवरुणादयः २६ तेन्योन्यमभिसंसृत्यक्षिपंतोनामभिर्मिथः ॥ आह्व
यंतोविशंतोग्रेयुयुधुर्द्वयोधिनिः २७ युयोधबलिरिद्रेणतारकेणदिवस्पतिः ॥ वरुणोहेतिनायुध्यन्मित्रोराजन्प्रहेतिना २८ यमस्तुकालनाभेनविश्वकर्मा
मयेनवै ॥ शंबरोयुयुधेत्वष्ट्रासवित्रातुविरोचनः २९

लगावैतान् २४ स्रवत्प्रस्रवणच्योतत्प्रस्रावणं च्योतन्मदजलं । अन्यत्रनिरंतरस्यंदमाननिर्झरं अहर्षति.सूर्य. २५ २६ २७ २८ २९

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ज्ययामौर्व्याथासंयासनंयत्तदनुःतनुत्रंकवचम् १७ ३८ उद्धृतांविषयंस्तंरहितंवा दच्छदैरोष्ठैःसंप्रास्तृतासद्यादिता ३९ कबंधाःगिरोरहितदेहाः ४० ४१ ४२

अपराजितेननमुचिरश्चिनौवृषपर्वणा ॥ सूर्योबलिसुतैर्देवोबाणज्येष्ठशतेनसः ३० राहुणाचतथासोमःपुलोभायुयुधेनलः ॥ निशुंभशुंभयोर्देवीभद्रका
लीनराक्षनी ३१ वृषाकपिस्तुजंभेनमहिषेणविभावसुः॥इल्वलःसहवातापिब्रह्मपुत्रैररिदमः ३२ कामदेवेनदुर्मर्षउक्कलोमावृभिःसह ॥ बृहस्पतिस्तूशनसा
नस्केणशनैश्चरः ३३ मरुतोनिवातकवचैःकालेयैर्वसवोऽमराः ॥ विश्वेदेवास्तुपौलोमैरुद्राक्रोधवशैःसह ३४ तएवमाजावसुराःसुरेन्द्राद्वेनसंतद्व्यचयुद्वयमा
नाः ॥ अन्योन्यमासाद्यनिजघुरोजसाजिगीषवस्तीक्ष्णशरांश्चक्षिपुः ३५ भृशुंढिभिश्चक्रगदाष्टिपट्टिशैःशक्तयुल्मुकैःप्रासपरश्वधैरपि ॥ निस्त्रिंशमलैः
परिधैःसमुद्रैःसभिदिपालैश्चशिरांसिचिच्छिदुः ३६ गजास्तुरंगाःसरथाःपदातयःसारोहवाहाविविधाविखंडिताः ॥ निकृत्तबाहूरुशिरोधरांघ्रयश्छिन्न
ध्वजज्यासतनुत्रभूषणाः ३७ तेषांपदाघातरथांगचूर्णितादायोधनादुल्बणउच्छ्रितस्तदा ॥ रेणुर्दिशःखंद्युमणिचछादयन्नन्यवर्ततासूक्ष्मसुतिभिःपरिष्कृतः ३८
शिरोभिरुद्धत्तकिरीटकुंडलैःसंभ्रमद्गभिःपरिदष्टदच्छदैः ॥ महाभुजैःसाभरणैःसहायुधैःसंप्रास्तृताभूःकरभोरुभिर्बभौ ३९ कबंधास्तत्रचोत्पेतुःपतितैश्चशि
रोक्षिभिः ॥ उद्यतायुधदोदैर्देवाधावंतोभटान्मृधे ४० बलिर्महेन्द्रंशमिस्त्रिभिर्ग्रावतंशरैः ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकेनारोहमार्छयत् ४१ सतानापततःश
क्रस्तावद्विःशीघ्रविक्रमः ॥ चिच्छेदनिशितैर्भलैरसंप्राप्तान्हसन्निव ४२ तस्यकर्मोत्तमंवीक्ष्यदुर्मर्षःशक्तिमाददे ॥ तांज्वलंतीमहोल्काभांहस्तस्थामच्छिन
द्वरिः ४३ ततःशूलंततःप्रासंततस्तोमरमृष्टयः ॥ यद्यच्छस्त्रं समादद्यात्सर्वतदच्छिनद्विभुः ४४ ससर्जाथासुरीमायामंतर्धानगतोसुरः ॥ ततःप्रा
दुरभूच्छैलःसुरानीकोपरिप्रभो ४५ ततोनिपेतुस्तस्वोदद्यमानादवाग्निना ॥ शिलाविटंकशिखराशूर्णयंतोद्विषद्वलम् ४६ महोरगाःसमुत्पेतुर्दंशूकाः
सद्यश्चिकाः ॥ सिंहव्याघ्रवराहाश्चमर्दयंतोमहासुरान् ४७ यातुधान्यश्चशतशःशूलहस्ताविवाससः ॥ छिंधिभिधीतिवादिन्यस्तथारक्षोगणाविभो ४८
ततोमहाघनाव्योभिर्गंभीरपरुषस्वनाः ॥ अंगारान्मुमुचुर्वातैराहताःस्तनयित्त्वः ॥ ४९ सृष्टोदैत्येनमुमहान्वाह्निःश्वसतसारथिः ॥ सांवर्तक
इवात्युग्रोविबुधध्वजिनीमघाक् ५० ततःसमुद्रउद्वेलःसर्वतःप्रत्यदृश्यत ॥ प्रचंडवातैरुद्धृततरंगावर्तभीषणः ५१ एवंदैत्यैर्महामायैरलक्ष्यगतिभी
षणैः ॥ सृज्यमानासुमायासुविषेदुःसुरसैनिकाः ५२ नतत्प्रतिविधिंयत्रविदुर्दिद्रादयोऽनृप ॥ ध्यातःप्रादुरभूत्तत्रभगवान्विश्वभावनः ५३ ततःसुपर्णांसकृतां
घ्निपलवःपिशंगवासानवकंजलोचनः ॥ अदृश्यताष्टायुधबाहुरुल्लसच्छ्रीकौस्तुभानर्धकिरीटकुंडलः ५४

हरिर्दिद्रः ४३ ऋष्टयःऋष्टीः ४४ ४५ विटंकशिखराःउन्नतशृंगाःविस्तृतप्राग्रावा ४६ महोरगाःअजगराःदंशूकाःदंशनशिलाःसर्पाः ४७ ४८ स्तनयित्रवः सनिर्घाताभेधाः ४९ सांव

र्तकःप्रलयाग्निः अघाक्अदहत् ५० उद्वेलःतीरमतिक्रांतः ५१ ५२ यत्रपदातदाध्यातः ५३ ५४

असुरकूटकर्मजाः असुरकपटकर्मजाताः अत्रकैमुत्यन्यायमाह हरिस्मृतिरिति सर्वविषद्विनाशिनी किमुतहरिरितीति ५५ अहिनोत्तमद्वितान् अमुंचत् अरीनसुरान्वहत्यारिवाहः कुंभकारशब्दवद
प्रत्ययांतः । आरिः सिंहो वा होयस्य स तथा इमारिवाहइति पाठे स्पष्टोर्थः ५६ आहत्य भ्रामयित्वा ङजेंद्रोगरुढः । आद्यो हरिररिणा च क्रेण न दतो रेः कालनेमेः शिरोच्छिन्नदित्यन्वयः । अच्छिन्नदिति क्रिया
पदशक्ते द्विवारं कालनेम्यादीन्हृतवान्हारित्येषोर्थो भिविज्ञायते छिदिद्वैधीभावइति द्वैधीभावश्रवणात् उशनाजीवयामासेत्युत्तरवाक्याच्च द्विवारंहतिरस्तिकालनेम्यादयः सर्वे हरिणा निहता अपि ॥ शुके
पोज्जीविताः संतः पुनस्ते वैनिपातिता इति वचनाच्च निश्चितो यमर्थ इति ५७ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे विष्णुटीका नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ देवासुरयुद्धमुपक्रम्य हरिणा च क्रेण कालनेमेः शिरोच्छिन्नदिन्युपसंहृतं त
त्रामरा मृता उत्तमलायिताः विनष्टमरणधर्माणो विनाशायोगात् पलायनमेव ग्राह्यं भगवतानुग्रहीतबलानां तदप्युक्तं अतस्तैः किमकारीति तत्राह अयोइति । अनेन हरेरनुग्रहेणैव जयोन्यथा पराजय इत्यय

तस्मिन्प्रविष्टेसुरकूटकर्मजामायाविनेशुर्महतामहीयसि ॥ स्वाप्रोयथाहिःप्रतिबोधआगतेहरिस्मृतिःसर्वविपद्विमोक्षणी ५५ दृष्ट्वामृधेगरुडवाहमिहारि
वाहवाविद्व्यशूलमहिनोदथकालनेमिः ॥ तल्लीलयागरुडमूर्ध्निपतद्गृहीत्वातेनाहननृपसवाहमरिःत्र्यधीशः ५६ मालीसुमाल्यतिबलौयुधिपेततुर्यचक्रेण
कृतशिरसावथमाल्यवांस्तम् ॥ आहत्यतिग्मगदयाहनदंढजेंद्रंतावच्छिरोच्छिनदरेर्नदतोरिणाद्यः ५७ ॥ इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥
॥ श्रीशुकउवाच ॥ अथोसुराःप्रत्युपलब्धचेतसःपरस्यपुंसःपरयानुकंपया ॥ जघुर्भृशंशक्रसमीरणादयस्तांस्तानरणैरभिसंहताःपुरा १ वैरोचना
यसंरब्धोभगवान्पाकशासनः ॥ उदयच्छद्यदावज्रंप्रजाहाहेतिचुक्रुशुः २ वज्रपाणिस्तमाहेदंतिरस्कृत्यपुरःस्थितम् ॥ मनस्विनंसुसंपन्नंविचरंतंमहामृधे
३ नटवन्मूढमायाभिर्मयेशान्नोजिगीषसि ॥ जित्वाबालान्निबद्धाक्षान्नमोहरतितद्वनम् ४ आरुरुक्षंतिमायाभिरुत्सिद्धक्षयंतियेदिवम् ॥ तान्दस्यून्वि
धुनोम्यज्ञानपूर्वस्माच्चपदादयः ५ सोहंदुर्मायिनस्तेद्यवज्रेणशतपर्वणा ॥ शिरोहरिष्येमंदात्मन्वटस्वज्ञातिभिःसह ६ ॥ बलिरुवाच ॥ संग्रामेवर्तमा
नानांकालनोदितकर्मणाम् ॥ कीर्तिर्जयोऽजयोमृत्युःसर्वेषांस्युरनुक्रमात् ७ तमिमंकालरशनंजनाःपश्यंतिसूरयः ॥ नहृष्यंतिनशोचंतितत्रयूयमपंडि
ताः ८ नवयंमन्यमानानामात्मानंतन्नसाधनम् ॥ गिरोवःसाधुशोच्यानांगृह्णीमोमर्मताडनाः ९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्याक्षिप्यविभुंवीरोनाराचैर्वीरमर्द
नः ॥ आकर्णपूर्णैरहनदाशुगैराहतंपुनः १० एवंनिराकृतोदेवोवैरिणातथ्यवादिना ॥ नामृष्यत्तदधिक्षेपंतोत्राहतइवद्विपः ११

मर्थः स्पष्टित इति ध्वनयति १ तत्र बलिवासवयोः प्रसक्तं युद्धं किमभूदत्राह वैरोचनायेति २ तत्र शत्रुं प्रहरिष्यता यो धेनस्वपौरुषं प्रकाश्य प्रहर्तव्यमिति न्यायमनुसंधानो वज्रमुद्धृत्य वज्रपाणिस्तं वक्ति वज्रपा
णिरिति ३ स्वपौरुषप्रकटनमपि प्रतिभट्टनिंदापूर्वकमित्यतस्तं निंदति जित्वेति । कश्चित् खलु इन्द्रजालादिना निबद्धाक्षान् बालान् जित्वानभआकाशं वाच्छाद्य तेषां धनं यथा हरति तथा ये मायाभिः कपटमि
श्रत्रतैः । दिवं परलोकमारुरुक्षन्ति ततोऽप्युत्तिसृक्ष्यन्ति ऊर्ध्वगंतुमिच्छन्ति अहंतान् दस्यून् पूर्वस्माच्चक्रवर्तिपदादधो विधुनोमि च शब्दात्ततस्ततो विधूयाधो निक्षिपामिकदाप्यूर्ध्वदर्शनरहितान् करोमीत्यर्थः ।
यत्र नार्यपच्यवमुपच्यवं च शिक्षत इत्यत्र यथोपमालुप्ता तथात्रापि मायाभिस्तूत्तिसृप्तं तं मिद्राद्यामारुरुक्षतः अवदस्यून रघूनुधाः इत्यृचप्रमाणयति ४ ५ ६ ७ रशनं रज्जुं ८ तत्र जयादौ आत्मानं स्वका
रणं मन्यमानानां वो गिरः साध्विति नृह्नीमः । मर्मण्येव ताडनं यासातास्तथोक्ताः ९ १० ११

वि०अ०

99

दित्यन्वयः ३२ ततः किमभूत्तत्राह ततइति तिरस्कृतोधिकृतः ३३ भूतं ग्रहलक्षणम् ३४ पतत्रैः पततां भारैः भूविनिविशतामद्रीणाम् ३५ तपःसारं अयमिति पदच्छेदः ३६ ३७

३८ कुतो नार्हति वधमत्राह मयेति कोपं वदति तत्राह मृत्युरिति ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ तेच अनुचरैः संगीयमाना इत्यर्थः संरंभं द्वेपो द्वेकम् ४७ ४८ ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कं
धेवि ० कृ० टी० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ भगवज्ज्ञानसाधनभक्तिविधानार्थं देवोत्तमरुद्रादिसंभाव्यमहिमावर्ण्यते मन्त्रध्याये । तत्र विष्णुशिवयोः सवादप्रकारं वक्तुमाह वृषध्वज इति हरिः सुरगणान्सोममपा
यमदित्यदिदं निशम्य १ २ सः उमया सोषामविदत्सस्वासोऽग्निं सोऽर्केण विवबाधेन मांसि सेह भवोपमवथ यूयमिदं श्रमत्यर्हत्यादिवत् ३ हेतुर्निमित्तकारणं अदृष्टादिवचेत्याह आत्मेति न जीव इत्याह
ईश्वर इति ४ ईश्वरश्चेच्छिवः किं न तस्य स्वातंत्र्येणोपास्यमानत्वात्संभवात् अस्य मोक्षार्थिभिस्तथात्वादित्याह तवेति ५ उपास्यमानमपिश बलं किं न स्यादिति तत्राह त्वं ब्रह्मोति । ब्रह्मपदार्थमाह

इति शक्रं विषीदंत माहवागशरीरिणी ॥ नायं शुष्के रथो नार्द्रैर्वधमर्हति दानवः ३८ मयारमैयद्वरो दत्तो मृत्युर्नैवार्द्रशुष्कयोः ॥ अतो न्यश्चितनीयस्ते उपा
यो मधव नरिपोः ३९ तां दैवीं गिरमाकर्ण्य मधवान्सुसमाहितः ॥ ध्यायन् फेनमथापश्य दुपायमुभयात्मकम् ४० न शुष्केण न चार्द्रेण जहार न मुचेः
शिरः ॥ तंतुष्टुर्मुनिगणामाल्यैश्चावाकिरन् विभुम् ४१ गंधर्वमुख्यौ जगत्तुर्विश्वावसुपरावसू ॥ देवदुंदुभयो नेदुर्नर्तक्यो न नृत्तुर्मुदा ४२ अन्येऽप्येवंप्र
तिद्वंद्वान्वाय्वग्निवरुणादयः ॥ सूदयामासुरस्त्रैर्वैर्मृगान्केसरिणो यथा ४३ ब्रह्मणा प्रेषितो देवान् देवर्षिर्नारदो नृप ॥ वारयामास विबुधान् दृष्ट्वा दानवसंक्षय
म् ४४ नारद उवाच ॥ भवद्भिस्मृतं प्राप्तं नारायणभुजाश्रयैः ॥ श्रिया समेधिताः सर्वे उपारमत विग्रहात् ४५ श्रीशुक उवाच ॥ येऽवशिष्टारणे तस्मिन्ना
रदानुमतेन ते ॥ बलं विपन्नमादाय अस्तंगिरिमुपागमन् ४६ संयम्य मन्युं संरंभं मानयंतो मुनेर्वचः ॥ गीयमाना अनुचरैर्ययुः सर्वे त्रिविष्टपम् ४७
तत्रापि नष्टावयवान्विद्यमानशिरोधरान् ॥ उशना जीवयामास संजीविन्यास्वविद्यया ४८ बलिश्चोशनसास्पृष्टः प्रत्यापन्नैर्द्रियस्मृतिः ॥ पराजितोऽपि ना
सिद्धलोकतत्त्वविचक्षणः ॥ ४९ इति श्रीभागवते अष्टमस्कं धेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वृषध्वजो निशम्येदं योषिद्रूपेण दानवान् ॥ मो
हयित्वा सुरगणान् हरिः सोममपाययत् १ वृषमारुह्य गिरिशः सर्वभूतगणैर्वृतः ॥ सहदेव्याय यौद्रष्टं यत्रास्ते मधुसूदनः २ सभाजितो भगवता सादरं सोम
याभवः ॥ मूपविष्ट उवाचेदं प्रतिपूज्य स्मयन् हरिम् ३ देवदेव जगद्ध्यापि न जगदीश जगन्मय ॥ सर्वेषामेव भावानां त्वमात्मा हेतुरीश्वरः ४ तवैव चरणां भोजं
श्रेयस्कामानिराशिषः ॥ विसृज्यो मयतः संगं मुनयः समुपासते ५ त्वं ब्रह्म पूर्णममृतं विगुणं विशोकमानंदमात्रमविकारमनन्यदन्यत् ॥ विश्वस्य हेतु रुदय
स्थिति संयमाना मात्मेश्वरश्च तदुपेक्षतयानपेक्षः ६

पूर्णेति । अविनाशिनः पूर्णत्वं युक्तमित्याह अमृतमिति । अमृतत्वं कुत इति तत्राह विगुणमिति । अतएव विशोकं आनंदमात्रमतोऽपि शोको नास्त्यरयषड्विकाररहितं एतादृशमन्यन्नास्तीत्याह
अनन्यदिति स्वगतभेदविवर्जितं वा अन्यजगत इति शेषः सर्वस्माद्भिन्नमित्यर्थः । जगत्कारणस्य तदुदासीनस्य चैकत्वप्रकटनाय पुनरुक्तमाह विश्वस्येति । एवं विधब्रह्मकृत्यादिकमपेक्षयापेक्षु
समर्थे इत्याह तदुपेक्षतयेति ६

एतत्कथमिति तत्राह एकइति । यथाकुंडलाद्यात्मनाकृतं प्रकृत्यात्मनात्वकृतं स्वर्णमेकमेवेह स्वर्णं वस्तुतोभेदो नास्ति तथा सदादिवस्तुषु स्थित्वा तत्तत्स्वभावप्रवर्तकत्वेन सदादिशब्दवाच्यस्त्वमप्येक एव इ
दमपि सामर्थ्याभावे न युक्तमथोनिरतिशयसामर्थ्यमस्यावगम्यतइति भावः स्थानभेदादेकस्य परमात्मनोभेदकल्पनमज्ञानमूलमित्याह अज्ञानतइति जनैरज्ञानतस्त्वयिविकल्पोभेदो विहितो यस्मात्तस्मा
दवस्तुभूतइति शेषः विहतइति पाठे अज्ञानतस्त्वयिविकल्पइति यस्मात्तस्माद्विहतो नष्टइत्यर्थः भेदकल्पनायां काभाप्तिरिति तत्राह गुणेति । गुणानां व्यतिकरो मिथः कार्यार्थसमवायविशेषो यस्मात्सतत
त्कार्येषु तत्तत्प्रवर्तकत्वेन तत्स्थित्वा तदाशंकेति भावः । ननु स्वतोभेदाभावेऽप्युपाधिभेदात्सस्यादिति तत्राह निरुपाधिकइति । उपाधिसद्भावे तद्भेदात्सोस्तीति शंकि तुं शक्यते स एव नास्ति आनंदमात्रमिति नि
र्धारितत्वात् । पुनर्वचनं मंदाशंका निवारणार्थमिति ७ एकस्य नानामतविषयत्वं न भिन्नस्येत्याह त्वामिति । केचिद्वेदांतिनः त्वां ब्रह्मेत्यवयं त्यवगच्छंति एकेस्मार्ताः धारकत्वाद्धर्म एके पौराणिकाः परेशं त्वां
सदसतोः परंपुरुषं । अन्येषां च रात्रिकाः त्वां विमलोत्कर्षणीज्ञानेत्यादिन वशक्तियुतं परं वदति केचिदेकांतिनः त्वामव्ययमात्मतन्त्रं महापुरुषमभिवदंतीत्यन्वयः ८ तद्विषयज्ञानसामग्र्यभावान्नानात्वक

एकस्त्वमेव सदसद्वयमद्वयं च स्वर्णं कृताकृतमिवेह न वस्तुभेदः ॥ अज्ञानतस्त्वयि जनैर्विहितो विकल्पो यस्माद्गुणव्यतिकरो निरुपाधिकश्च ७ त्वां ब्रह्म केचि
दवयंत्युत धर्ममेक एके परं सदसतोः पुरुषं परेशम् ॥ अन्ये वेदांतिन वशक्तियुतं परं त्वां केचिन्महापुरुषमव्ययमात्मतन्त्रम् ८ नाहं परायुर्ऋषयो न मरीचिमुख्या
जानंति यद्विरचितं खलु सत्त्वसर्गाः ॥ यन्माययामुषितचेतस ईशदैवमर्त्यादयः किमु तश्च दभद्रवृत्ताः ९ सत्त्वं समीहसिततः स्थितिजन्मना शान्भूते हितं
च जगतो भवबंधमोक्षौ ॥ वायुर्यथा विशति स्वं चराचराख्यं सर्वं त्वदात्मकतया वगमो नुतिस्ते १० अवतारामया दृष्टारममाणस्य ते गुणैः ॥ सोयं तद्द्रष्टु
मिच्छामि यत्ते योषि द्विपुर्धृतम् ११ येन संमोहिता दैत्याः पायिताश्चामृतं सुराः ॥ तद्दिदृक्षुव आयाताः परं कौतूहलं हिनः १२ श्रीशुक उवाच ॥ एवमभ्यर्थि
तो विष्णुर्भगवान् शूलपाणिना ॥ प्रहस्य भावगंभीरं गिरिशं प्रत्यभाषत १३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ कौतूहलाय दैत्यानां योषि द्वेषो मया कृतः ॥ पश्यता
सुरकार्याणि हृते पीयूषभाजने १४ तत्ते हं दर्शयिष्यामि दिदृक्षोः सुरसत्तम ॥ तत्कामिनां च मंतव्यं संकल्पप्रभवोदयम् १५ श्रीशुक उवाच ॥ इति ब्रुवा
णो भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ॥ सर्वतश्चारयंश्चक्षुर्भव आस्ते सहो मया १६ ततो ददर्शोपवने वरस्त्रियं विचित्रपुष्पारुणपल्लवद्वमे ॥ विक्रीडतीं कंदुकली
लयालसदुकूलपर्यस्तनितं बमेखलाम् १७

ल्पना इत्याशयेनाह नाहमिति । सत्त्वसर्गाः सात्विकाः अत्रापि निमित्तमाह यन्माययेति ९ जन्मस्थित्यादीनां भिन्नकर्तृत्वेन नानात्वां किं न स्यादिति तत्राह सत्वमिति । यो ब्रह्माद्यविज्ञातस्वरूपः । स ज
गतः स्थितिजन्मना शान्भूतैरीहितं च बंधमोक्षावपि समीहसिकरोषि हियस्मात्तस्मात्त्वानात्मकत्वं भ्रातिरिति भावः नन्वासु कल्पनास्त्वेकविषया ततो न्यायिकं तवस्तुतिरिति तत्राह वायुरिति । यथा वायुः स्वं च
राचराख्यं सर्वं विशति ततो भिन्नश्च तथा सर्वस्य त्वदात्मकतया त्वद्व्याप्तत्वेनावगमो ज्ञानं ते तदनुतिः स्तुतिः स्यादित्यन्वयः । अनेन धर्मादिप्रवर्तकत्वेन तत्तच्छब्दवाच्यत्वावगमः स्तुतिरित्युक्तं भवति १०
तवस्तुत्याकोमि प्राय इति तत्राह अवतारा इति अस्तु दृष्टिस्ततः किमिदानीमपेक्षितमिति तत्राह सोहमिति ११ १२ १३ १४ संकल्पप्रभवस्य कामस्योदयो यस्माद्द्रष्टुं पुष्यस्तथा तद्द्रष्टुः कामिनीनां
च मंतव्यमिति प्रयोगो गंतव्यात्तेव सति रलकेति वक्तव्यो गेष्ठी । चशब्दादकामिनामिति ग्राह्यम् १५ १६ लसंती नितं वेपर्यस्तापरिवृतादुकूलोपरि मेखलाय स्याः सा तथाताम् १७

आवर्तनमवाह्यनमुद्रतनमुन्नमनंताभ्यांकंपितयोरारब्धचंचलयोस्तनयोर्गुणतः प्रकृष्टहारस्यचोरुभरैः । पदेपदेमध्यप्रदेशेभज्यमानामिवस्थिताततस्ततस्तत्रचलत्पदपल्लवंनयंतीं प्रचालयंतीं १८ भ्रमतः
कंदुकस्यचापलैःचलभावैःप्रोद्विग्रेचंचलेतारेकनीनिकेयपोस्तेप्रोद्विग्नतारेतेचायतेचलोलेचलोचनेयस्याःसातथातां स्वकर्णयोर्विभ्राजितेच लोलकुंडलेचस्वकर्णविभ्राजितलोलकुंडलेताभ्याःउल्लसद्गथां
कपोलाभ्यांश्रलकैश्चमंडितमाननंयस्याःसा तथाताम् १९ संनह्यतीवध्रतीआत्ममाययास्वरूपशोभावौचित्र्येण २० व्रीडासहितेन स्मितेनस्फुटेनप्रफुल्लेनविसृष्टेनदिक्षुमुक्तेनचकटाक्षेणमूढः स्त्रीप्रेक्षण
समीक्षणाभ्यानिवृतआह्लादितआत्माप्यस्यसतथासः २१ स्त्रीरुद्रं पश्यतिरुद्रःस्त्रियं पश्यतीतिभावेनतंकंदुकमनुव्रजंत्यास्त्रियः २२ विलज्जंत्यांलज्जाभावंकुर्वत्याम् २३ २४ नान्वतिष्ठतना

आवर्तनोद्वर्तनकंपितस्तनप्रकृष्टहारोरुभरैःपदेपदे ॥ विभज्यमानामिवमध्यतश्चलत्पदप्रवालंनयतीततस्ततः १८ दिक्षुभ्रमत्कंदुकचापलैर्भृशंप्रोद्विग्नतारा
यतलोललोचनाम् ॥ स्वकर्णविभ्राजितलोलकुंडलोलसत्कपोलालकमंडिताननाम् १९ श्लथहुकूलांकवरींचविच्युतांसनह्यतीवामकरेणवल्गुना ॥ वि
निघ्नतीमन्यकरेणकंदुकांविमोहयंतींजगदात्ममायया २० तांवीक्ष्यदेवइतिकंदुकलीलयेषद्रिडास्फुटस्मितविसृष्टकटाक्षमूढः ॥ स्त्रीप्रेक्षणप्रतिसमीक्षणनिर्वृ
त्तात्मानात्मानमंतिकउमांस्वगणांश्चवेद २१ तस्याःकराग्रात्सतुकंदुकोयदागतोविदूरंतमनुव्रजंत्याः ॥ वासःसुसूक्ष्मंलघुमारुतोहरद्भवस्यदेवस्यकि
लानुपश्यतः २२ एवतांरुचिरापांगीदर्शनीयांमनोरमाम् ॥ दृष्ट्वातस्यांमनश्चक्रेविलज्जंत्यांभवःकिल २३ तयापहतविज्ञानस्तत्कृतस्मरविह्वलः
॥ भवान्याअपिपश्यंत्यागतन्हीस्तत्पदंययौ २४ सातमायांतमालोक्यविवस्त्राव्रीडिताभृशम् ॥ निलीयमानावृक्षेषुहसंतीनान्वतिष्ठत २५ ता
मन्वमच्छद्गवान्भवःप्रव्यथितौद्विषः ॥ कामस्यचवशंनीतःकरेणुमिवयूथपः २६ सोनुव्रज्यातिवेगेनगृहीत्वानिच्छतींस्त्रियम् ॥ केशबंधउपानीयबाहु
भ्यांपरिषस्वजे २७ सोपगूढाभगवताकरिणाकरिणीयथा ॥ इतस्ततःप्रसर्पतीविप्रकीर्णशिगेरुहा २८ आत्मानंमोचयित्वांगसुरर्षभभुजांतरात् ॥
प्राद्ववत्सापृथुश्रोणीमायादेवविनिर्मिता २९ तस्यासौपदवींरुद्रोविष्णोरद्भुतकर्मणः ॥ प्रत्यपद्यतकामेनवैरिणाचविनिर्जितः ३० तस्यानुधावतोरेतश्चस्कं
दामोघरेतसः ॥ शुष्मिणोयूथपस्येववासितामनुधावतः ३१ यत्रयत्रापतन्मह्यारेतस्तस्यमहात्मनः ॥ तानिरुद्रस्यहेम्रश्चक्षेत्राण्यासन्महीपते ३२
सरित्सरःसुशैलेषुवनेषूपवनेषुच ॥ यत्रक्वासन्नृषयस्तत्रसन्निहितोहरः ३३ स्कन्नेरेतसिसोपश्यदात्मानंदेवमायया ॥ जडीकृतंनृपश्रेष्ठसन्वर्ततकश्मला
त् ३४ अथावगतमाहात्म्यआत्मनोजगदात्मनः ॥ अपरिज्ञेयवीर्यस्यनमेनेतदुदाहृतम् ३५ तमविल्लवमव्रीडमालक्ष्यमधूसूदनः ॥ उवाचपरमप्रीतो
विभ्रत्स्वांपौरुषींतनुम् ३६ श्रीभगवानुवाच ॥ दिष्ट्यात्वंविबुधश्रेष्ठस्वांनिष्ठामात्मनास्थितः ॥ यतोदुस्तरयास्वैरमोहितोस्यंगमायया ३७

कुक्कुभाभूत् २५ २६ २७ २८ २९ वैरिणापुरुषार्थविरोधिनाविरुद्धप्रेरणावतावा ३० शुष्मिणोवीर्यवतःवासितांमैथुनेच्छावतीकरिणीम् ३१ रुद्रस्यक्षेत्राणिहेम्रश्चक्षेत्राणिस्वर्णाकाराण्यासन् ३२ कचय
त्रकचसरिदादिपुरेतःक्षेत्रेषुकृषयआसन् तत्रभवश्चसन्निहितोभवत् ३३ ३४ बुद्धिभ्रंशकरंकश्मलंनिवृत्तिमितियस्मादयत्तस्मात्तदुदाहृततांगाम्योक्तिम् ३५ अविल्लवंस्वस्थंअव्रीडंकामजनकलज्जारहितं
३६ स्वनिष्ठांभक्तिलक्षणां आत्मनामनसा कुतश्चित्तत्राह यतश्चित् ३७

दुरतेजीविराशौकश्चिन्मायातरेतवैचित्र्यादितितत्राहकृतेत्वदिति । विषयेविषक्तः येयेविषयपाशबंधकास्तांस्तान्भावान्कश्चिद्वीरः प्रत्यगात्मानमैक्षतेतिश्रुतेःमायावरणपटूनांसद्भावात्कथंकोन्वि
त्याक्षिप्यतइतितत्राह दुस्तरामिति ३८ मदनुग्रहवतःसुतरेत्याह सेयमितिभागशःएकदेशेनापि ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ भागशएकदेशेनापिउत्तमश्लोकस्यहरेर्गुणानुवर्णनंस
मस्तसंसारपरिश्रमविनाशनमितियद्यस्मात्तस्माच्चिरंतरमेतदनुशृण्वतःकीर्तयतःपुरुषस्यसमुद्यमःसमीचीनःप्रयत्नोजातुनरिष्यतेननश्यति रीक्षये ४५ निरंतरमनुस्मरणार्थपूर्वोक्तगुणविशिष्टत्वेन
तंश्रीनारायणंनमति असदविषयमिति योभावेनभक्त्यागम्यंप्राप्यंचासतामभक्तानामविषयमधिप्रपन्नानमरवर्यान्सिंधोर्मधनोदूतममृतमाशयदपाययत्कीदृशःकपटयुवतिवेषः सुरारिन्असुरान्मोह

कोनुमेतितरेन्मायाविषक्तस्त्वद्वतेपुमान् ॥ तांस्तान्विमृजतीभावान्दुस्तरामकृतात्मभिः ३८ सेयंगुणमयीमायानत्वामभिभविष्यति ॥ मयासमेताका
लेनकालरूपेणभागशः ३९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंभगवताराजन्श्रीवत्सांकेनसत्कृतः ॥ आमंत्र्यतंपरिक्रम्यमगणःस्वालयंययौ ४० आत्मांशभूतां
तांमायांभवानींभगवान्भवः ॥ शंसतामृषिमुख्यानांप्रीत्यातुष्टामुवाचह ४१ अयिव्यपश्यस्त्वमजस्यमायांपरस्यपुंसःपरदेवतायाः ॥ अहंकलाना
मृषभोविमुह्येययावशोन्येकिमुतास्वतंत्राः ४२ यंमामपृच्छस्त्वमुपेत्ययोगात्समाःसहस्रांतउपारतंवै ॥ सएषसाक्षात्पुरुषःपुराणोनयत्रकालोविशते
नवेदः ४३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इतितेभिहितस्तातविक्रमःशार्ङ्गधन्वनः ॥ सिंधोर्निर्मथनेयेनधृतःपृष्ठेमहाचलः ४४ एतन्मुहुःकीर्तयतोनुशृण्वतो नरिष्य
तेजातुसमुद्यमःक्वचित् ॥ यदुत्तमश्लोकगुणानुवर्णनंसमस्तसंसारपरिश्रमापहम् ४५ असदविषयमधिभावगम्यंप्रपन्नानमृतममरवर्यानाशयत्सिंधुमध्य
म् ॥ कपटयुवतिवेषोमोहयन्त्यःसुरारिन्तमहमुपसृतानांकामपूरनंतोरिमि ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रीशुकउवाच ॥
मनुर्विवस्वतःपुत्रःश्राद्धदेवइतिश्रुतः ॥ सप्तमोवर्तमानोयस्तदपत्यानिमेशृणु १ इक्ष्वाकुश्चनभश्चैवधृष्टःशर्यातिरेवच ॥ नरिष्यंतोथनाभागःसप्तमोदिष्ट
उच्यते २ करुषश्चपृषधश्चदशमोवसुमान्स्मृतः ॥ मनोर्वैवस्वतस्यैतेदशपुत्राःपरंतप ३ आदित्यावसवोरुद्राविश्वेदेवामरुद्रणाः ॥ अश्विनावृभवोरा
जन्निद्रस्तेषांपुरंदरः ४ कश्यपोत्रिर्वसिष्ठश्चविश्वामित्रोथगौतमः ५ जमदग्निर्भरद्वाजइतिसप्तर्षयःस्मृताः ६ अत्रापिभगवज्जन्मकश्यपाददितेरभूत् ॥ आ
दित्यानामवरजोविष्णुर्वामनरूपधृक् ६ संक्षेपतोमयोक्तानिसप्तमन्वंतराणिते ॥ भविष्याण्यथवक्ष्यामिविष्णोःशक्तयन्वितानिच ७ विवस्वतश्चद्वेमा
र्यैविश्वकर्मसुतेउभे ॥ संज्ञाछायाचराजेंद्रयेप्रागाभिहितेतव ८ तृतीयावडवानामतासांसंज्ञासुतास्त्रयः ॥ यमोयमीश्राद्धदेवश्छायायाश्चसुताञ्छृणु ९

यमउपसृतानांशरणंमतानांपुंसांकामपूरंअभीष्टदंतमिमंश्रीनारायणंनतोस्मीत्यन्वयःअनेनैवंविधेभगवतिभक्तिःकर्तव्येतिसिद्धमित्युक्तंभवति ४६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेवि० कृ० टीकायांए
कादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ प्रासंगिकंसाप्पावशिष्टश्राद्धदेवादिमनुक्रथाकथनेनहरेर्माहात्म्यमेववर्णयतिकतिपयैरुचरैरध्यायैः तत्रश्राद्धदेवःकस्यपुत्रइतितत्राह मनुरिति १ श्राद्धदेवस्यापत्यानितत्र
देवनामानिसप्तऋषिनामानिहरेरेवतारविशेषंचवकि इक्ष्वाकुरित्यादिना २ ३ ४ ५ ६ मंदानांप्रमेयविज्ञानार्थउत्तरमन्वंतराणिप्रतिजानीते भविष्याणीति ७ ८ तासांसंज्ञाछायावडवानांमध्येसंज्ञा
सुताएतइत्याह यमइति ९

१० ११ १२ बलोरिद्रपदानंतरंकासिद्धिरितितत्राह दत्वेमामिति पदत्रयंयाचमानायविष्णवेइमापृथिवीदस्वाराद्धसिद्धामैद्रपदंहित्वायोबलि स्ततःसिद्धिमुक्तिमवाप्स्यतीत्यन्वयः १३ इदानीं कुत्रास्तइत्यतआह यदिति स्वराडिवइंद्रव १४ १५ स्वयोगतःअच्युतनिष्कलक्षणयोगात् इदानींकुत्रास्तइतितत्राह इदानीमिति १६ स्थानंस्वर्ग १७ १८ १९ अबुधारायांस्त्रिपांये

सावर्णिस्तपतीकन्याभार्यासंवरणस्यया ॥ शनैश्चरस्तृतीयोभूदश्विनौवडवात्मजौ १० अष्टमेअंतरेयातेसावर्णिर्भवितामनुः ॥ निर्मोहविरजस्काद्याःसावर्णेस्तनयानृप ११ तत्रदेवाःसुतपसोविरजाअमितप्रजाः ॥ तेषाविरोचनसुतोबलिरिंद्रोभविष्यति १२ दत्वेमांयाचमानायविष्णवेयःपदत्रयम् ॥ राद्धमिद्रपदंहित्वाततःसिद्धिमवाप्स्यसि १३ योसौभगवताबद्धःप्रीतेनसुतलेपुनः ॥ निवेशितोधिकेस्वर्गादधुनास्तेस्वराडिव १४ गालवोदीप्तिमान्रामोद्रोणपुत्रःकृपस्तथा ॥ ऋष्यशृंगःपितास्माकंभगवान्बादरायणः १५ इमेसप्तर्षयस्तत्रभविष्यंतिस्वयोगतः ॥ इदानीमासतेराजनस्वेस्वेआश्रममंडले १६ देवगुह्यांसरस्वत्यांसार्वभौमपतिःप्रभुः ॥ स्थानंपुरंदराद्धत्वाबलवेदास्यतीश्वरः १७ नवमोदक्षसावर्णिर्मनुर्वरुणसंभवः ॥ भूतकेतुर्दीप्तकेतुरित्याद्यारतस्सुतानृप १८ परामरीचिगर्भाद्यादेवाइंद्रोद्भुतःस्मृतः ॥ द्युतिमत्प्रमुखास्तत्रभविष्यंत्यृषयस्ततः १९ आयुष्मतोबुधारायामृषभोभगवान्किल ॥ भवितायेनसंत्रातोत्रिलोकींभोक्ष्यतेऽद्भुतः २० दशमोब्रह्मसावर्णिरुपश्लोकसुतोमहान् ॥ तत्सुताभूरिषेणाद्याहविष्मत्प्रमुखाद्विजाः २१ तत्रापिजन्मभविताहरेर्विश्वसृजांगृहे ॥ श्रीमूर्तिरिति विख्यातोयेनाप्यायेतवैजगत् २२ हविष्मान्सुकृतःसयोजयोमूर्तिस्तदाद्विजाः ॥ सुवासनविरुद्धाद्यादेवाःशंभुःसुरेश्वरः २३ विष्वक्सेनोविषूच्यांतुशंभोःसख्यंकरिष्यति ॥ जातःशांतस्तुभगवान्गृहेविश्वसृजांविभुः २४ मनुर्वैधर्मसावर्णिरेकादशमजात्मवान् ॥ अनागतस्तत्सुताश्चसत्यधर्मादयोदश २५ विहंगमाःकामगमानिर्वाणरुचयःसुराः ॥ इंद्रश्चैवधृतिस्तेषामृषयश्चारुणादयः २६ आर्यकस्यसुतस्तत्रधर्मसेतुरितिरिस्मृतः ॥ वैधृतायांहरेरंशस्त्रिलोकींधारयिष्यति २७ भवितामेरुसावर्णीराजनद्वादशमोमनुः ॥ देवानुपदेवश्चदेवश्रेष्ठादयःसुताः २८ ऋतधामाचतत्रेद्रोदेवाश्चहरितादयः ॥ ऋषयश्चतपोमूर्तितपश्चाग्नीध्रकादयः २९ स्वधामारुयोहरेरंशःसाधयिष्यतितन्मनोः ॥ अंतरंस्त्यमहसःमूचतायाःसुतोविभुः ३० मनुस्त्रयोदशोभाव्योदेवसावर्णिरात्मवान् ॥ चित्रसेनविचित्राद्यादेवसावर्णिदेहजाः ३१ देवाःसुकर्मसुत्रामसंज्ञाइंद्रोदिवस्पतिः ॥ निर्मोक्तत्त्वदर्शाद्याभविष्यंत्यृषयस्तदा ३२ देवहोत्रस्यतनयउपहर्तादिवस्पतेः ॥ योगेश्वरोहरेरंशोबृहत्यांसंभविष्यति ३३ मनुर्वाइंद्रसावर्णिश्चतुर्दशमण्यते ॥ जंतुभीरववर्याद्याइंद्रसावर्णिर्वीर्यजाः ३४ विचित्राश्चाक्षुषादेवाःशुचिरिंद्रोभविष्यति ॥ अग्निर्बाहुःशुचिःशुद्धोमागधाद्यारतपरिवनः ३५ नारायणस्यतनयोबृहद्भानुरतदाहरिः ॥ विनतायांमहाराजक्रियातंतूरवितायिता ३६

नऋषमेणसंत्रातोऽद्भुतोनाभेन्द्रः २० २१ २२ २३ शंभोरिंद्रस्यशांतःशांताख्यः २४ अनागतोभविष्यन् २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ दिवस्पतिःनामा ३२ ३३ ३४ ३५ क्रियातंतूरक्रियासमुदायान्वितायिताविस्तारंकारयिता ३६

त्रिकालानुगतानि अतीतवर्तमानभविष्यत्संज्ञात्रिकालानुवर्तमानानीति त्रिलोकानुगतानीति पाठे स्पष्टार्थः तैत्तिरीयसंहितायाः प्रमाणकृतः ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे विज० कृतटीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ यथा कथं प्रवृत्त इति शेषः ये इमे मन्वादयो येन पुरुषेण यस्मिन् कर्मणि नियुक्ताः प्रेरिता वर्तते तत्सर्वं १ २ कोयं पुरुष इति तत्राह यज्ञादय इति मन्वादिकालमारभ्य तेन यज्ञनाम्ना हरिणा प्रचोदिता मन्वादयोजगद्यान्त्रांजगत्स्थितिं नयंतीत्यन्वयः यतः श्रुतिगणेष्वसनात्तनोधर्मः सिद्धः ऋषयस्तान् श्रुतिगणान्यथावत्तपसा पश्यन् ४ ततस्तदुक्तविधिना हरिणा चोक्ता मनवस्तंचतुष्पादंधर्ममद्वा संचारयति ५ प्रजापालानृपाश्च स्वस्वकाले विभागशो यावदंतं कर्मक्षयपर्यंतं महीं पालयंतीत्यन्वयः ६ ७ सिद्धस्वरूपः ज्ञानमुपदिशति ऋषिरूपधरो हरिः कर्मयोगेश्वररूपधृग्योगम् ८ प्रजापतिरूपेण सर्गकरो तिस्रराद्वपुः क्षत्रवपुः दस्यून् हंति पृथग्गुणः अयथार्थज्ञानजनकतमोगुणप्रवर्तकः ९ एभिर्ऋष्यादिभिः स्तूयमानो दृश्यते नामरूपरहितया अदृश्यत्वादि स्वभावविशिष्टया मायया अव्यक्तशब्दवाच्यया मोहिता

राजन् चतुर्दशैतानि त्रिकालानुगतानि ते ॥ प्रोक्तान्येभिर्मितः कल्पो युगसाहस्रपर्ययः ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे द्वादशोऽध्यायः १२ ॥ राजोवाच ॥ मन्वन्तरेषु भगवान्यथामन्वादयस्त्वमे ॥ यस्मिन् कर्मणियेयेन नियुक्तास्तद्वदस्व मे १ ॥ ऋषिरुवाच ॥ मनवो मनुपुत्राश्च मुनयश्च महीपते ॥ इंद्राः सुरगणाश्चैव सर्वे पुरुषाः शसनाः २ यज्ञादयो याः कथिताः पौरुष्यस्तनवो नृप ॥ मन्वादयोजगद्यान्त्रां नयंतीत्याभिः प्रचोदिताः ३ चतुर्युगांते कालेन ग्रस्तान् श्रुतिगणान्यथा ॥ तपसा ऋषयो पश्यन्त्यतो धर्मः सनातनः ४ ततो धर्मं चतुष्पादं मनवो हरिणो दिताः ॥ युक्ताः संचारयंत्यद्वास्वेस्वे काले महीं नृपाः ५ पालयंति प्रजापाला यावदंतं विभागशः ॥ यज्ञभागभुजो देवा ये च तत्रानुकीर्तिताः ६ इंद्रो भगवता दत्तां त्रैलोक्यश्रियमूर्जिताम् ॥ भुंजानः पातिलोकां स्त्री नृकामं लोके प्रवर्षति ७ ज्ञानं चातुर्युगं ब्रूते हरिः सिद्धस्वरूपधृक् ॥ ऋषिरूपधरः कर्मयोगं योगेश्वररूपधृक् ८ सर्वं प्रजेशरूपेण दस्यून् हंति त्रिस्रराद्वपुः ॥ कालरूपेण सर्वेषामभवाय पृथग्गुणः ९ स्तूयमानो जनैरेभिर्मयि यानामरूपया ॥ विमोहितात्मभिर्नानादर्शनैर्न च दृश्यते १० एतत्कल्पविकल्पस्य प्रमाणं परिकीर्तितम् ॥ यत्र मन्वन्तराण्याहुश्चतुर्दशपुराविदः ११ ॥ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ बलेऽप्यदत्र यं भूमेः कस्माद्भरि रयाचत ॥ भूतेश्वरः कृपणबल्लब्धार्थोऽपि बंधतम् १ एतद्वेदितुमिच्छामो महत्कौतूहलं हि नः ॥ याश्चेश्वरस्य पूर्णस्य बंधनं वाप्यनागसः २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पराजितश्रीरसुभिश्च हापित इंद्रेण राजन् भृगुभिः सजीवितः ॥ सर्वात्मना तान भजद्भूगून् बलिः शिष्यो महान् स्वार्थनिवेदनेन ३ तं ब्राह्मणाभृगवः प्रीयमाणा अयाजयन् विश्वजिता त्रिलोकम् ॥ जिगीषमाणं विधिनाभिषिच्य महाभिषेकेण महानुभावाः ४

तमभिः जनैः कल्पितैर्नानादर्शनैर्द्वैतादिनानाविधशास्त्रैर्न दृश्यते न ज्ञायते च शब्दाद्वैतज्ञानेन दृश्यत इति ग्राह्यं अन्यमीशस्य महिमानमिति वीतशोक इति श्रुतेः १० उपसंहरति एतदिति पुराविदो यत्र यस्मिन् कल्पे चतुर्दशमन्वन्तराण्याहुस्तस्य कल्पस्यैतत्प्रमाणमुक्तं यस्मिन् भवन्तं मन्वन्तराण्याहुस्तस्य विकल्पस्यैतत्प्रमाणं परिकीर्तितं शास्त्रांतर इति शेषः इति कल्पविकल्पस्य कल्पभेदस्येति वा ११ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वि० कृतटीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ लब्धार्थः स्वीकृतत्रैलोक्यः १ पूर्णस्य ईश्वरस्य याच्ना अनागसो बल्लब्धं धनं यत् एतत् २ असुभिः प्राणैर्हापितो विजितः स्वार्थनिवेदनेन सर्वस्वसमर्पणेन अभीष्टार्थविज्ञापनेन वा तान् भृगून् सर्वात्मना अभजत् ३ विश्वजिता सर्वस्वदाक्षिणात्मना यागेन महाभिषेकेण मंत्रपूतस्नानविशेषेण ४

हर्षस्वस्वद्वयतुरंगमाणां वर्णोपेततथा इन्द्राश्ववर्णसहशवर्णादित्यर्थः इन्द्रादीनाम् ५ पुरटोपनद्धं सुवर्णवद्धं अरिक्तौवर्णैरशूयौ अक्षयमापकावित्यर्थः जलजं गन्धम् ६ यो धनार्थो युद्धसाधनं विप्रादृगोः
 ७ सुस्रग्धरो मालाधरः ८ धिष्ण्यस्थः आहवनीयादिस्थाने स्थितः हव्यवाहमिः ९ १० ११ १२ १३ यत्रेन्द्रपुर्यायिन्न नलिनीपुपरिखभूतयादीर्धिकावद्धर्तमानया १४ पट्टमुपरिबन्धः १५ न्यर्बुदै
 ततो रथः कांचनपट्टबद्धो हयाश्वहयैश्चतुरंगवर्णाः ॥ ध्वजश्च सिंहेन विराजमानो हुताशनादासहविर्भिरिद्धात् ५ धनुश्च दिव्यं पुरटोपनद्धं तूणावरिक्तौकवचं
 च दिव्यम् ॥ पितामहस्तस्य ददौ च मालामम्लानपुष्पांजलजंचशुकः ६ एवं स विप्रार्जितयो धनार्थस्तैः कल्पितस्वस्त्ययनोऽथ विप्रान् ॥ प्रदाक्षिणीकृत्य कृ
 तप्रणामः प्रह्लादमामंभ्यनमश्चकार ७ अथारुह्य रथं दिव्यं भृगुदत्तं महारथः ॥ सुस्रग्धरोऽथ संनद्धधन्वी खट्वाघ्रतेऽपुधिः ८ हेमांगदलसद्बाहुः स्फुरन्मकरकुण्ड
 लः ॥ रराजरथमारुढो धिष्ण्यस्थ इव हव्यवाह ९ तुल्यैश्चर्यवयः श्रीभिः स्वयूथैर्दैत्ययूथपैः ॥ पिबद्भिरेव खट्वाघ्रिर्दहद्भिः परिधीनिव १० वृतो विकर्ष
 न्महतीमासुरीध्वजिनीविभुः ॥ ययाविद्रपुरीमृद्धांकं पयस्त्रिवरोदसीम् ११ रम्यामुपवनोद्यानैः श्रीमद्भिर्नंदनादिभिः ॥ कूजद्विहंगमिथुनैर्गायन्मतमधुव्रतैः
 १२ प्रवालफलपुष्पोरुमारशाखामरदुमैः ॥ हंससारसचक्राह्वकारं डवकुलाकुलाः १३ नलिन्यो यत्र क्रीडन्ति प्रमदाः सुरसेविताः ॥ आकाशगंगया देव्या वृतां
 परिखभूतया १४ प्राकारेणाग्निरवर्णेन सा द्वालेनोन्नतेन च ॥ रुक्मपट्टकपादैश्च द्वारैः स्फाटिकगोपुरैः १५ जुष्टां विभक्तप्रपथां विश्वकर्मविनिर्मिताम् ॥ सभा
 चत्वररथ्या लघ्या विमानैर्न्यर्बुदैर्युताम् १६ शृंगाटकैर्मणिमयैर्वज्रविद्रुमवेदिभिः ॥ यत्र नित्यवयोरूपाः श्यामा विरजवाससः ॥ भ्राजन्ते रूपवन्नार्यार्चिर्भिरि
 व वह्नयः १७ सुरस्रीकेशविश्वश्च नवसौगंधिकस्रजाम् ॥ यत्रामोदमुपादाय मार्गमावातिमारुतः १८ हेमजालाक्षानिर्गच्छद्भूमेनागुरुगंधिना ॥ पांडुरेण प्र
 तिच्छन्नमार्गेयांति सुरस्त्रियः १९ मुक्तावितानैर्मणिहेमकेतुभिर्नानापताकावलभीभिरावृताम् ॥ शिखंडिपारावतभृंगनादितां वैमानिकस्त्रीकलगीतमंगला
 म् २० मृदंगशंखानकदुंदुभिस्वनैः सतालवीणासुरजर्षिवेणुभिः ॥ नृत्यैः सवाद्यैरुपदेवगीतकैर्मनोरमांस्वप्रभयाजितग्रहाम् २१ यानव्रजंत्यधर्मिषाः स्व
 लाभूतद्रुहः शठाः ॥ मानिनः कामिनो लुब्धा एभिर्हीना व्रजंत्युत २२ तां देवधानीं सवरूथिनीपतिर्बहिः समंताद्ब्रुव्ये पृतन्यया ॥ आचार्यदत्तं जलजं महास्व
 नंदधूमौ प्रयुजन्मयमिद्रयोषिताम् २३ मधवांस्तदभिप्रेत्य बलेः परममुद्यमम् ॥ सर्वदेवगणोपेतो गुरुमेतदुवाच ह २४ भगवन्नुद्यतो भूयान्बलेनः पूर्ववैरिणः ॥
 अविषह्यामिदं मन्ये केनासीत्तेजसा समः २५ नैनं कश्चित्कुतो वापि प्रतिबोद्धुमधीश्वरः ॥ पिबन्निव मुखेनेदं लिहन्निव दिशो दश २६ दहन्निव दिशो दग्भिः संव
 र्तांश्चिरिवोत्थितः ॥ ब्रूहिकारणमेतस्य दुर्धर्षत्वस्य मद्विपोः ॥ ओजःसहो बलं तेजो यत एव समुद्यमः २७

त्रित्युपलक्षणं अनेकैरित्यर्थः १६ शृंगाटकैश्चत्वरं मृदपैः वज्ररत्नविद्रुमस्रचित्तेदिभिः श्यामाः षोडशवर्णाः १७ सौगंधिकैः स्थूलचंपकैः रचिताः स्रजः तासामामोदं परिसलमुपादाय १८ जालाक्षगवाक्षं
 १९ २० जितसूर्यादिग्रहाम् २१ एभिरधर्मादिभिः २२ पृतन्यया पृतनया २३ २४ असौ बलिस्तेजसा केन ब्रह्मणाममः केन केनापीति वा २५ प्रतिबोद्धुं प्रतिबोद्धुं वारयितुं वा इदं जगद्यतः २६
 ओज आद्य एष समुद्यमश्च यतः मद्विपोः एतस्य दुर्धर्षत्वस्य कारणं ब्रूहीत्यन्वयः २७

गुरुभिर्भृगुभिर्यतः कारणात् २८ २९ त्रीणिविष्टपानिमहरादिस्थानानियस्मिन्तत्तथा ३० एषबलिविप्राणांबलक्षणमुत्तरफलं यस्य स तथा कुत इति तत्राह संप्रतीति ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ द्विजाः
भृगवस्तएवमभीष्टदातृत्वेन देवाः उपलंभिताः प्रपिताम् ३६ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे वि० कृ० टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥१४॥ १ तस्या अदित्याः २ ३ आदित्यलोके विप्राणामभद्रं नागतमपि किं धर्म
स्याभद्रं नागतमपि किं अर्थस्याभद्रं नागतमपि छंदानुवर्तिनो मृत्योः सकाशादभद्रं लोकस्य नागतं किं अयोगिनां संसारिणां यत्र ये पुं धर्मादि यो गोस्ति तेषु किंचिदप्यकुशलं न हीति तत्रानुकर्षः कर्तव्यः ४ ५ ६

गुरुवाच ॥ जानामिमवञ्छत्रोरुन्नेतरस्य कारणम् ॥ शिष्यायोपभृतं तेजो गुरुभिर्ब्रह्मवादिभिः २८ भवद्विधो भवान्वापि वर्जयित्वेश्वरं हरिम् ॥
नास्य शक्तः पुरःस्थातुं कृतांतस्य यथाजनाः २९ तस्मान्निलयमुत्सृज्य यूयं सर्वे त्रिविष्टपम् ॥ यातकालं प्रतीच्छंतीत्यतः शत्रोर्विपर्ययः ३० एषा वि
प्रबलोदकः संप्रत्यूजितविक्रमः ॥ एषामेवावमानेन सानुबंधो विनक्ष्यति ३१ एवं सुमंत्रितार्थास्ते गुरुणार्थानुदर्शिना ॥ हित्वा त्रिविष्टपं जग्मुर्गीर्वाणाः का
प्ररूपिणः ३२ देवेष्वतिविलीनेषु बलैर्वैरोचनः पुरीम् ॥ देवधानीमधिष्ठाय वशं निन्ये जगन्नयम् ३३ तं विश्वजयिनां शिष्यं भृगवः शिष्यवत्सलाः ॥ शते
नहय मे धानामनुव्रतमयाजयन् ३४ ततस्तदनुभावेन भुवनत्रयविश्रुताम् ॥ कीर्तिं दिक्षु वितन्वानः सरेज उदुराडिव ३५ बुभुजे च श्रियं क्रुद्धां द्विजदेवोपलं
भिताम् ॥ कृतकृत्यमिवात्मानं मन्यमानो महामनाः ३६ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे बलिविजये चतुर्दशोऽध्यायः ॥१४॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं पुत्रेषु नष्टेषु
देवमातादिति स्तदा ॥ हृते त्रिविष्टपे दैत्यैः पर्यतप्य दनाथवत् १ एकदा कश्यपस्तस्या आश्रमं भगवानगात् ॥ निरुत्सवं निरानंदं समाधेर्विरतश्चिरात्
२ सपत्नीं दीनवदनां कृतासनपरिग्रहः ॥ सभाजितो यथान्यायमिदमाह कुरुद्वह ३ अप्यभद्रं विप्राणां भद्रलोके धुनागतम् ॥ न धर्मस्य न लोकस्य मृत्यो
श्छंदानुवर्तिनः ४ अपि वा कुशलं किं वा गृहेषु गृहमेधिनाम् ॥ धर्मस्यार्थस्य कामस्य यत्र योगो ह्ययोगिनाम् ५ अपि वा तिथयो भ्येत्य कुटुंबास्तथा त्वया ॥ गृ
हाद पूजितायाताः प्रयुत्थानेन वाक्चित् ६ गृहेषु ये स्वतिथयो नाचिताः सालिलैरपि ॥ यदि नियांति ते नूनं प्रेतरा जगृहोपमाः ७ अथाग्रयस्तु वेलायां नहु
ता हविषासति ॥ त्वयो द्विग्वधिया भद्रे प्रोषिते मयि किंचित् ८ यत्पूजया कामदुषान् यांतिलोकां न गृहान्विताः ॥ ब्राह्मणोऽग्निश्च वैविष्णोः सर्वदेवात्म
नो मुखम् ९ अपि सर्वे कुशलिनस्तव पुत्रा मनस्विनि ॥ लक्ष्येऽस्वस्थमात्मानं भवत्यालक्षणैरहम् १० अदिति रुवाच ॥ भद्रं द्विजगवां ब्रह्मन् धर्मस्या
स्य जनस्य च ॥ त्रिवर्गस्य परं क्षेत्रं गृहमेधिन् गृहाइमे ११ अग्नयो तिथयो भृत्या भिक्षवो ये च लिप्सवः ॥ सर्वे भगवतो ब्रह्मन्नुध्यानान्नरिष्यति १२ कोनु मे
भगवन् कामो न संपद्येत मानसः ॥ यस्या भवान्प्रजाध्यक्ष एवं धर्मान्प्रभाषते १३

प्रेतरा जगृहोपमाः श्मशाननुत्थयाः ७ वेलायामिति योग्यकाले प्रोषिते गृहादन्यत्र स्थिते ८ सर्वदेवात्मनो विष्णोर्मुखं ब्राह्मणोऽग्निश्चेति द्वयम् ९ हियस्मात् अस्वस्थम् १० ११ इमे गृहाभग्रयश्चेत्यादिसर्वं
भगवतोऽनुध्यानान्नरिष्यति न क्षिणोति १२ यस्याममप्रजानां कुशलाकुशलपौरव्यक्षः साक्षित्वेन द्रष्टा भगवो न विधान्धर्मान्प्रवर्त्तयति १३

यथाविभागं सत्त्वादिगुणानुकूल्येन अद्यतैस्यानां मनोरथं साधयतीत्यभिप्रायः १४ अंशं देवताभागम् तव देहार्धव्यवहारार्थं वा हनस्थानाः हतस्वर्गस्थानाः १५ पुनरुक्तमेव विशिनष्टि परैरिति मम पुत्राणां मितिशेषः १६ १७ १८ अनात्मा जडात्मकः मोहोऽज्ञानम् १९ २० इतरा इतरदेवादिविषया २१ सत्यसंकल्पोद्धारः २२ तदुपधावनं तस्य हरेः सेवाविषयम् आशुतुष्यति येनेति शेषः २३ यदेतद्भ्रमं तद्वक्ष्यामि २४ पयोव्रत इति पुष्टिगप्रयोगः सर्वसाधनत्वज्ञापनार्थः मृदोविशेषमाह क्रीडति वराहस्वातया स्रोतः स्यंदमानं जलं तत्र स्नानं कुर्यादित्यर्थः २५ रसायाः रसातलात् स्थानमिच्छताम्

तवैवमारीचमनःशरीरजाः प्रजाइमाः सत्वरजस्तमोजुषः ॥ मनोरथं तासु सुरादिषु प्रभो यथाविभागं भजते महेश्वरः १४ तस्मादंशं भजंत्यामेश्वर्यश्चित्तयसुव्रत
हृतश्रियो हृतस्थानाः सपत्नैः पाहिनः प्रभो १५ परैर्विवासिता साहं मग्ना व्यसनसागरे ॥ ऐश्वर्यं श्रीर्यशः स्थानं हृतानि प्रबलैर्मम १६ यथा तानि पुनः साधो प्रपद्ये
रन्ममात्मजाः ॥ तथा विधेहि कल्याणं धिया कल्याणकृतम् १७ श्रीशुक उवाच ॥ एवमभ्यर्थितो दित्या कस्तामाह स्मयन्निव ॥ अहो माया बलं विष्णोः सह बद्ध
मिदं जगत् १८ कदेहो भौतिको नात्मा कचात्मा प्रकृतेः परः ॥ कस्य के पति पुत्राद्या मोह एव हि कारणम् १९ उपतिष्ठस्व पुरुषं भगवंतं जनार्दनम् ॥ सर्वभूतगुहावा
संवासु देवं जगद्गुरुम् २० सविधास्य तिते कामान् हरिर्दीनानु कंपनः ॥ अमोघा भगवद्भक्तिर्नेतरेति मतिर्मम २१ अदितिरुवाच ॥ केनाहं विधिना ब्रह्मनुपस्था
स्येजगत्पतिम् ॥ यथामे सत्यसंकल्पो विदधाति मनोरथम् २२ आदिशत्वं द्विजश्रेष्ठ विधितं दुपधावनम् ॥ आशुतुष्यति मे देवः सीदंत्याः सह पुत्रकैः २३ कश्यप
उवाच ॥ एतन्मे भगवान् पृष्टः प्रजाकामस्य पद्मजः ॥ यदहं ते प्रवक्ष्यामि त्रतं केशव तोषणम् २४ फाल्गुनस्यामले पक्षे द्वादशाहं पयोव्रतः ॥ अर्चयेदरविं दाक्षं भक्त्या
परमयान्वितः ॥ सिनीवाल्यां मृदालिप्य स्नायात् क्रोडविदीर्णया २५ यदि लभ्येत वै स्रोतस्येतं नंत्रमुदीरयेत् ॥ त्वं देव्या दिवराहेण रसायाः स्थानमिच्छता
२६ उद्धृता सिनमस्तुभ्यं पाप्मानं मे प्रणाशय ॥ निवर्तितात्मनियमो देवमर्च्यं तस्माहितः २७ अर्चायां स्थंडिले सूर्ये जले वह्नौ गुरावपि ॥ नमस्तुभ्यं भग
वते पुरुषाय महीयसे ॥ सर्वभूतनिवासाय वासुदेवाय साक्षिणे २८ नमो व्यक्ताय सूक्ष्माय प्रधानपुरुषाय च ॥ चतुर्विंशद्गुणज्ञाय गुणसंस्थानहेतवे २९ नमो द्वि
शीर्षे त्रिपदे चतुःशृंगाय तंतवे ॥ सप्तहस्ताय यज्ञाय त्रयीविद्यात्मने नमः ३० नमः शिवाय रुद्राय नमः साधारणाय च ॥ सर्वविद्याधिपतये भूतानां पतये
नमः ३१ नमो हिरण्यगर्भाय प्राणाय जगदात्मने ॥ योगैश्वर्यशरीराय नमस्ते योगहेतवे ३२ नमस्ते आदिदेवाय देवदेवाय ते नमः ॥ नारायणाय रूपये नराय
हरये नमः ३३ नमो मरुतश्यामवपुषे धिगतश्रिये ॥ केशवाय नमस्तुभ्यं नमस्ते पीतवासमे ३४

तानामिति शेषः २५ निवर्तितात्मनियमः कृतसंध्योपासनादिकः २७ २८ गुणसंस्थानहेतवे कपिलात्मने २९ द्वेगीर्षे च त्रारिंशं गतिश्रुतेः चत्वारिंशं गावे दास्तु पादास्त्रिसप्तनानि च
प्रापणीयां शिरस्त्वेकमन्यच्चोदयनयिकम् हस्तास्तु सप्तच्छदांसितैर्दृष्ट्वातिफलान्यसौ भंत्रब्राह्मणकल्पैस्तु त्रिधा बद्ध इतीर्यते शस्त्राद्वा वस्तुतिरवैरोरवीत्यृत्विजो मुखात् वृषभोयहान्स्वधर्मतादेवास्तु कुरु
भावनात् इति तंतवे व्याप्ताय संततिहेतवे च त्रयीविद्यानां सोमयानां आत्मने अंतर्ध्यामिगे ३० ३१ हिनोति दुःखं राति सुखमिति हिरण्यं रेतोऽक्षणां गर्भस्य सतथा तस्मै ३२ ३३ ३४

धतोवरुषभःअतः ३९ श्रियाविनिर्जितेपत्रेययोस्तौतथास्तयोः पादयोरोमोदंस्पृहयंतोदेवायमन्ववर्ततसमगवान् ३६ उपस्पृशनमाचमनम् ३७ १८ द्वादशाक्षरविद्ययाभ्यानमोभगवतेवासुदे
वायेतिपयसिभृतंपायसाधम् ३९ ४० ४१ तच्छेषं पुष्पं द्वयमाणम् ४२ द्वयवरानवरपक्षेपिद्वादशेति ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ स्नापकैः स्नानसाधनैः
त्वंसर्ववरदःपुंसांवरण्यवरदर्पभ ॥ अतस्तेतपसाधीराःपादरेणुमुपासते ३५ अन्ववर्ततयंदेवाःश्रीविनिर्जितपद्मयोः ॥ स्पृहयंतइवामोदंभगवान्मेप्रसीद
ताम् ३६ एतैर्मत्रैर्हृषीकेशमावाहनपुरःसरम् ॥ अर्चयेच्छ्रद्धयायुक्तःपाद्योपस्पर्शनादिभिः ३७ अर्चितं गंधमाल्याद्यैःपयसास्नापयेद्विभुम् ॥ वस्त्रोपवीता
भरणपाद्योपस्पर्शनैस्ततः ३८ गंधधूपादिभिश्चार्चयेत्द्वादशाक्षरविद्यया ॥ श्रुतंपयसिर्नैवेद्यंशाल्यन्नंविभवेसति ३९ ससर्पिःसगुडंदत्वाजुहुयान्मूल
विद्यया ॥ निवेदितंतद्रक्तायदद्याद्भुंजीतवास्वयम् ४० दत्वाचमनमर्चित्वातांबूलंचनिवेदयेत् ॥ जपेदष्टोत्तरशतंस्तुवीतरत्तुतिभिःप्रभुम् ४१ कृत्वाप्रद
क्षिणांभूमौप्रणमेद्वद्वन्मुदा ॥ कृत्वाशिरसितच्छेषंदेवमुद्वासयेत्ततः ४२ द्वयवरान्नभोजयेद्विप्रान्पायसेनयथोचितम् ॥ भुंजीततैरनुज्ञातोहुतशेषंसभाजितैः
४३ ब्रह्मचार्यथतद्रात्र्यांशोभूतेप्रथमेहनि ॥ प्रातःशुचिर्यथोक्तेनविधिनासुसमाहितः ४४ पयसास्नापयित्वाचर्चयेद्वावद्वतसमापनम् ॥ पयोपक्षोव्रतामि
दंचरेद्विष्णवर्चनादृतः ४५ पूर्ववज्जुहुयादग्निं ब्राह्मणांश्चापिभोजयेत् ॥ एवंत्वहरहःकुर्याद्द्वादशाहंपयोव्रतम् ४६ हरेराराधनंहोममर्हणं द्विजतर्पणम् ॥
प्रतिपदिनमारभ्ययावच्छुक्लचतुर्दशी ४७ ब्रह्मचर्यमवःस्वापंस्नानं त्रिषवणंचरेत् ॥ वर्जयेदसदालापंभोगानुच्चावचांस्तथा ४८ अहिंसःसर्वभूतानांवा
सुदेवपरायणः ॥ त्रयोदश्यामथोविष्णोःस्नापनंस्नापकैर्विभोः ४९ कारयेच्छास्त्रदृष्टेनविधिनाविधिकोविदैः ॥ पूजांचमहर्तीकुर्याद्विद्वत्तशाक्यविवर्जितः ५०
चरुंनिरूप्यपयसिशिपिविष्टायविष्णवे ॥ श्रुतेनतेनपुरुषंयजेतसुसमाहितः ५१ नैवेद्यंचापिगुणवद्दद्यात्पुरुषतुष्टिदम् ॥ आचार्येज्ञानसंपन्नंवस्त्राभरणधे
नुभिः ५२ तोषयेद्विजश्चैवतद्विध्याराधनंहरेः ॥ भोजयेत्तान्गुणवतासदन्नेनशुचिस्मिते ५३ अन्यांश्चब्राह्मणान्शक्त्यायेचतत्रसमागताः ॥ दक्षि
णांगुरवेदद्याद्विभ्यश्चयथार्हतः ५४ अन्नाद्येनाश्वपाकांश्चप्रीणयेत्समुपागतान् ॥ भुक्तवत्सुचविप्रेषुदीनांधकृपणादिषु ५५ विष्णोस्तत्प्रीणनंविद्वान्स
हभुंजीतबंधुभिः ॥ मृत्यवादित्रगीतैश्चस्तुतिभिःस्वस्तिवाचनैः ५६ कारयेत्तत्कथाभिश्चपूजांभगवतोन्वहम् ॥ एतत्पयोव्रतं नामपुरुषाराधनंपरम् ५७
पितामहेनाभिहितंममतेसमुदाहृतम् ॥ त्वंचानेनमहाभागेसम्यक्चीर्णेनकेशवम् ५८ आत्मनाशुद्धभावेनभजनीयंभजाव्ययम् ॥ अयंवैसर्वयज्ञाख्योसर्व
व्रतमिदंश्रुतम् ५९ तपःसारमिदंभद्रेदानंचेश्वरतर्पणम् ॥ तएवनियमाःसाक्षात्तएवचयमोत्तमाः ६० तपोदानंव्रतंयज्ञोयेनतुष्यत्यधोक्षजः ॥ तस्मा
देवंव्रतंभद्रेप्रयताश्रद्धयाचर ६१

४९ ५० शिपिपुरश्मिषुविष्टःशिपिविष्टःशिपौगुरुवेविष्टःतस्यैवा ५१ मधुरादिगुणवत् ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ तपःसंतोषआस्तिक्यदानमीश्वरपूजनम् सिद्धांतश्रवणं
वैद्वन्दीर्घविज्जसोव्रतम् एवेतुनियमाःमोक्षास्तांश्चसर्वान्पृथक्पृथु अहिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं दया ज्ञानं क्षमा धृतिर्मिताहारः सौचं वैतेयमाः स्मृता इति ६० ६१

६२ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे विंशोऽटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ अव्यक्तस्वभावोऽपि मत्स्याभजमानस्य पुंसः प्रत्यक्षो भवति भगवानि स्थितमर्थं दर्शयत्यध्यायद्वयेन । तत्र ह्येत्याः भक्त्या
प्रताचरणमकारं वक्ति इत्युक्तेति १ २ ३ तद्वताचरणफलमाह तस्या इति ४ ५ तस्याः भक्तिलक्षणं दर्शयति । सेति पुच्छेन रोमांघ्रेनाकुलाव्यामाभाकृतिस्तनुर्धस्याः स्तान्धा पुनस्तथाकिप्रकारीनित
नाह वचनेनेति तदर्थं न मेवात्युत्सवः तन्निमित्तो गानवेपथुर्देहकंपोयस्याः सा तथा ६ तस्याः मुग्धभावं दर्शयति उद्गीक्षतीति ७ स्वाभीष्टोदयकरगुणाविशिष्टत्वेन स्तौति यज्ञेनेति यज्ञपुरुषश्च
स्युत्तम्यनेन गुणान्तराणिसमुच्चिनोति । तानि कानीति तत्राह तीर्थपादेत्यादितीर्थस्य शास्त्रस्य श्रवः श्रवणं याभ्यां ते तीर्थश्रवसीते च श्रवणे चेति । तीर्थश्रवः श्रवणे ते भंगलपतीति तीर्थश्रवः श्रवणं ग
लं तच्च नाम धेयं नाम यस्य स तथा तस्य संबुद्धिस्तीर्थश्रवः श्रवणं भंगलनाम धेय । आपन्नस्य लोकस्य वृजिनंदुःखं तस्योपगमनार्थं परिहारार्थमुदयोऽवतारो यस्य स तथा । तस्य संबुद्धिस्तथा कृधिकुरु अव

भगवान्परितुष्टस्तेवरानाशुविधास्यति ॥ ६२ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे व्रतोपदेशो नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्ता
सादितीराजन्स्वभर्त्रा कश्यपेन वै ॥ अन्वतिष्ठद्वतमिदं द्वादशाहमंतं द्रिता १ चिंतयत्येकया बुद्ध्या भगवंतमधोक्षजम् ॥ प्रगृह्येन्द्रियदुष्टाश्चान्मनसा ब्रु
हिसारथिः २ मनश्चैकाग्रया बुद्ध्या भगवत्सिलात्मनि ॥ वासुदेवे समाधाय च चारुहपयो व्रतम् ३ तस्याः प्रादुरभूत्तात भगवानादिपुरुषः ॥ पीतवासा
श्चतुर्बाहुः शंखचक्रगदाधरः ४ तं नेत्रगोचरं वीक्ष्य सहसोत्थाय सादरम् ॥ ननामभुविकायेन दंडवत्प्रीतिविह्वला ५ सोत्थाय बद्धांजलिरीडितुं स्थि
तानोत्सेह आनंदजलाकुलेक्षणा ॥ बभूवतूष्णीं पुलकाकुलाकृतिस्तदर्शनात्युत्सवगात्रवेपथुः ६ प्रीत्याशनैर्गद्गदया गिरा हरितुष्टावसादेव्यदितिः कु
रुद्वह ॥ उद्गीक्षतीसापि बतीव चक्षुषारमापति यज्ञपतिं जगत्पतिम् ७ अदितिरुवाच ॥ यज्ञेश यज्ञपुरुषाच्युत तीर्थपाद तीर्थश्रवः श्रवणं भंगलनाम धेय ॥
आपन्नलोकवृजिनोपशमोदयाद्यशनः कृधीश भगवन्नवसन्ननाथ ८ विश्वाय विश्वभवनस्थिति संयमाय स्वैरंगृहीतपुरुशक्तिगुणाय भूमे ॥ स्वस्थाय श
श्वदुपबृंहितपूर्णबोधव्यापादितात्मतमसे हरये नमस्ते ९ आयुः परं वपुरभीष्टमतुल्यलक्ष्मीर्द्यौर्भूरसाः सकलयोगगुणस्त्रिवर्गः ॥ ज्ञानं च केवलमनंतमवांति तु
ष्टात्त्वतो नृणां किमुपसन्नजनाधिनाशः १० श्रीशुक उवाच ॥ अदित्यैवं स्तुतो राजन् भगवान्पुष्करेक्षणः ॥ क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानामिति होवाच भारत ११
श्रीभगवानुवाच ॥ देवमातर्भवत्यामे विज्ञातं चिरकांक्षितम् ॥ यत्सपत्नैर्हृतश्रीणां बाधितानां स्वधामतः १२ तान्विनिर्जित्य समरे दुर्मदानसुरर्षभान् ॥
प्रतिलब्धजयश्रीभिः पुत्रैरिच्छस्युपासितुम् १३ इंद्रज्येष्ठैश्च तनयैर्हृतानां युधिविद्विषाम् ॥ स्त्रियोरुदंतीरासाद्यद्रष्टुमिच्छसिदुःखिताः १४

सन्ननाथक्षीणजनरक्षक ८ विश्वनाम्ने विश्वस्य भवनस्थिति संहाराय स्मात्सतथा तस्मै स्वैरंस्वेच्छया गुणाः सत्त्वाद्यः व्यापादितात्मतमसे विनाशिता ज्ञानाय ९ परमायुर्द्विपराद्धावसा
नलक्षणं च यच्च तदादयो नृणां तुष्टात्त्वतो भवन्ति यत्तस्मादुपसन्नजनाधिनाशः किम् । शरणागतजनमनोदुःखनाशं भवतीति किं वक्तव्य योगगुणोऽणिमादिः १० ११ भवत्याः सपत्नैः स्वर्गाद्धा
धितानां उद्धादितानां हृतश्रीणां आकृष्टसंपदा पुत्राणामर्थे यच्चिरं कांक्षितं तन्मया विज्ञातमित्यन्वयः १२ कितदिति तत्राह तान्विनिर्जित्येति उपासितुं मा भितिशेषः १३ इदवाकांक्षितमित्या
ह इंद्रेति इंद्रज्येष्ठोऽप्येषां तैः १४

१५ नैतत्क्षिप्रसाध्यमित्याह प्राप्यति कुतोत्राह पतति अनुकूलैरीश्वरविप्रैर्गुणारक्षिताइतियत्तस्मात्तत्रतेषु १६ तर्ह्युपायाभावादुपरमएवश्रेयानितितत्राह अथेति ममसकाशान्ममव्रतचर्यया वा श्रद्धानुरूपमितिक्रियाविशेषणं ममार्चनमन्यथाफलराहित्येनगंतुंनार्हतिथथाश्रद्धातथाफलहेतुकत्वात् पुरुषार्थलक्षणफलस्यनिमित्तत्वात्कप्रत्ययः स्वार्थमतिसाधयति १७ १८ उपाधावड पास्व अपत्यंअपत्यत्वेन १९ परस्मैशत्रवे २० २१ २२ किमवबुद्धमितितत्राह प्रविष्टायिति २३ २४ २५ पृश्न्यांगर्भोयस्यसतथातस्मै वेदगर्भायसद्योजन्मशक्तये त्रीणिपृष्ठानिवैकुण्ठादीनियस्य आत्मजान्सुसमृद्धानस्वान्प्रत्याहृतयशःश्रियः ॥ नाकपृष्ठमधिष्ठायक्रीडतोद्रष्टुमिच्छसि १५ प्रायोधुनातेसुरयूथनाथाजवारणीयाइतिदेविममतिः ॥ यत्तेनुकूलेश्वरविप्रगुमानविक्रमस्तत्रसुखंददाति १६ अथाप्युपायोममदेविचिंत्यःसंतोषितस्यव्रतचर्ययाते ॥ ममार्चनंनार्हतिगंतुमन्यथाश्रद्धानुरूपंफलहेतुकत्वात् १७ त्वयार्चितश्चाहमपत्यगुप्तयेपयोव्रतेनानुगुणंसमीडितः ॥ स्वांशेनपुत्रत्वमुपेत्येतेसुतान्पातास्मिमारीचतपस्यत्रस्थितः १८ उपाधा वपतिभद्रेप्रजापतिमकल्मषम् ॥ मांचभावयतेपत्यमेवंरूपमवस्थितम् १९ नैतत्परस्मात्कार्येयंदेवगुह्यंकथंचन ॥ सर्वेसंपद्यतेदेविदेवगुह्यात्सुमं वृतात् २० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एतावदुक्ताभगवान्तत्रैवांतरधीयत ॥ अदितिर्दुर्लभंलब्धाहरेर्जन्मात्मनिप्रभोः २१ उपाधावत्पतिभक्त्यापरयाकृत कृत्यवत् ॥ सर्वेसमाधियोगेनकश्यपस्तदबुध्यत २२ प्रविष्टमात्मनिहरेरंशंह्यवितथेक्षणः ॥ सोदित्यांवीर्यमाधत्ततपसाचिरसंचितम् २३ समाहितम नाराजनदारुण्यग्निथानिलः ॥ अदित्यांनिहितंगर्भंभगवंतंसनातनम् २४ हिरण्यगर्भोविज्ञायसमीडेगुह्यनामभिः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जयोरुगायभ गवन्नुरुक्रमनमोस्तुते ॥ नमोब्रह्मण्यदेवायत्रिगुणायनमोस्तुते २५ पृश्निगर्भायदेवायवेदगर्भायवेधसे ॥ त्रिगुणायत्रिपृष्ठायशिपिविष्टायविष्णवे २६ त्वमादिरंतोभुवनस्यमध्यमनंतशक्तिपुरुषंयमाहुः ॥ कालोभवानाक्षिपतीशविश्वंस्रोतोयथांमःपतितंगभीरम् २७ त्वंवैप्रजानांस्थिरजंगमानांप्रजापती नामसिसंप्रविष्टः॥दिवौकमादेवदिवश्च्युतानांपरायणंनौरिवमज्जतोप्सु २८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेअदितिवरदानंनमषोडशोऽध्यायः॥१६॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्थंविंशिचिस्तुतकर्मवीर्यःप्रादुर्बभूवामृतभूरदित्याम् ॥ चतुर्भुजःशंखगदाब्जचक्रपिशंगवासानलिनायतेक्षणः १ श्यामावदातोऽज्ञ पराजकुंडलत्विषोलसच्छ्रीवदनांबुजःपुमान् ॥ श्रीवत्सवक्षावलयंगदोलसात्किरीटकांचीगुणचारुनूपुरः २ मधुव्रतवातविघुष्टयास्वयाविराजितश्री र्वनमालयाहरिः ॥ प्रजापतेर्वेश्मतमःस्वरोचिषाविनाशयन्कंठनिविष्टकौस्तुभः ३ दिशःप्रमेदुःसलिलाशयास्तदाप्रजाःप्रहृष्टाःकृतवोगुणान्विताः ॥ द्यौरंतरिक्षंक्षितिर्गिजिह्वागावोद्विजाःसंजहृषुर्नगाश्च ४ श्रोणायांश्रवणद्वादश्यामूहूर्तेऽभिजितिप्रभुः ॥ सर्वेनक्षत्रताराद्याश्चकुस्तज्जन्मदक्षिणम् ५ द्वादश्यांसवितातिष्ठन्मध्यंदिनगतोऽनृप ॥ विजयानामसाप्रोक्तायस्यांजन्मविदुर्हरेः ६

सतथातस्मै २६ गभीरंस्रोतोऽनदी आक्षिपतितीरंप्रतिनयति २७ २८ इतिश्रीभा०अष्टमस्कंधेवि०टी०षोडशोऽध्यायः ॥१६॥ अमृतभूःमुक्ताश्रयोविष्णुः १ झषराजोमत्स्यश्रेष्ठमकरस्तदाकारकुंडल त्विषा २ वेश्मतमःगृहाधिकारः ३ सलिलाशयाःचूदाःअग्निजिह्वादेवाः ४ श्रोणायांश्रवणेमासि अभिजितिमध्यादिने ५ श्रवणद्वादश्यामतिष्ठतदासाद्वादशीविजयानाम अनेनसंज्ञांतरंविधीयते ६

शस्त्रादयोनेदुरितिशेषः ७ ८ सुपर्णः भुजगोत्तमाश्च ९ १० ११ यत्स्वभावतो व्यक्तव्यक्तमेव तद्वपुर्ननुकंपया विभूषणायुधैर्व्यक्तं भाति हरिस्तादृशं वपुरधारयत् यद्वपुर्व्यक्तवद्भाति हरिस्तद्वपुर्विभूषणायुधैर्व्यक्तमधारयदिति वा । स एव दिव्यगतिरनभिभूतज्ञानो हरिस्तेन विभूषणायुधविशिष्टेन रूपेण पित्रोः संपश्यतो सतोर्वामनो बटुर्बभूवेत्यन्वयः । मूर्च्छपावताररूपयोरभेदज्ञापनायैवमुच्यते यथान्वय इति

शंखदंदुमयोभेर्योमृदंगपणवानकाः ॥ चित्रवादित्रतूर्याणानिर्धोपस्तुमुलोभवत् ७ प्रीताश्चाप्सरसो नृत्यनगंधर्वपतयोजगुः ॥ तुष्टुवुर्धुनयो देवामनवः पितरो ग्नयः ८ सिद्धविद्याधरगणाः सर्किपुरुषकिन्नराः ॥ चारणायक्षरक्षांसि सुपर्णभुजगोत्तमाः ९ गायंतोभिप्रशंसंतो नृत्यंतो विबुधानराः ॥ अदित्या आश्रमपदंकुसुमैः समवाकिरन् १० दृष्ट्वादितिस्तं निजगर्भसंभवं परंपुमांसं मुदमापविस्मिता ॥ गृहीतदेहं निजयोगमायया प्रजापतिश्चाह जयेति विस्मितः ११ यत्तद्वपुर्भाति विभूषणायुधैर्व्यक्तवद् व्यक्तमधारयद्वरिः ॥ बभूव ते नैव स वामनो बटुः संपश्यतो दिव्यगतिर्यथानटः १२ तं बटुं वामनं दृष्ट्वा भोदमानामहर्षयः कर्माणिकारयामासुः पुरस्कृत्य प्रजापतिम् १३ तस्योपनीयमानस्य सावित्री सविता ब्रवीत् ॥ बृहस्पतिर्ब्रह्मसूत्रं मे खला कश्यपो ददौ १४ ददौ कृष्णाजिनं भूमिर्देवं सोमो वनस्पतिः ॥ कौपीनाच्छादनं माता द्यौश्छत्रं जगतः पतेः १५ कमंडलुं देवगर्भः कुरान्सप्तरीयो ददुः ॥ अक्षमालां महाराज सरस्वत्यक्षयात्मनः १६ तस्मादित्युपनीताय यक्षराट् पात्रिकामदात् ॥ भिक्षां भगवतो साक्षादुमादादं बिकासती १७ स ब्रह्मवर्चसे नैव स भामं भावितो बटुः ॥ ब्रह्मार्पणं स जुष्टमन्वरोचत मारिषः ॥ समिद्धमाहितं वह्निं कृत्वा परिसमूहनम् ॥ परिस्तीर्य समभ्यर्च्य समिद्धिरजुर्हो द्विजः १९ श्रुत्वा भवमेधैर्यजमानसूजितं बलिं भृगूणामुपकल्पितैस्ततः ॥ जगाम तत्राखिलसारसंभृतो भारेण गांसन्नमयन्पदे पदे २० तं नर्मदायास्तट उत्तरे बलेर्यज्ञां त्विजस्ते भृगुवत्ससंज्ञिके ॥ प्रवर्तयंतो भृगवः ऋतूत्तमं व्यचक्षतारादुदितं यथारविम् २१ तत्र त्विजो यजमानः सदस्याहुतत्विषो वामनतेजसा नृप ॥ सूर्यः क्रिमायात्ययवा विभावसुः स न रकुमारो न्नदिदक्षया क्रतोः २२ इत्थं स शिष्येषु भृगुष्वनेकधा वितर्क्यमाणो भगवान्स वामनः ॥ सदंडलुं सजलं कमंडलुं विवेश त्रिभुजमेधवाटम् २३ भौज्यां मे खलया वीतमुपवीताजिनोत्तरम् । जटिलं वामनं विप्रं मायामाणवकं हरिम् २४ प्रविष्टं वीक्ष्य भृगवः शिष्यास्ते सहाग्निभिः ॥ प्रत्यगृह्णन्समुत्थाय संक्षिप्तास्तस्य तेजसा २५ यजमानः प्रमुदितो दर्शनीयं मनोरमम् ॥ रूपानुरूपावयवंतस्मा आसनमाहरत् २६ स्वागतेनाभिनंयाथ पादौ भागवतो बलिः ॥ अवनिज्यार्चयामास मुक्तसंगं मनोरमम् २७ तत्पादशौचं कलिकल्मषा पहंसधर्मविन्मूर्ध्नि दधात्सुमंगलम् ॥ यद्देवदेवो गिरिशश्चंद्रमौलिर्दधारमूर्ध्ना परयाच भक्त्या २८ बलिरुवाच ॥ स्वागतं तेन मरुत्भ्यं ब्रह्मर्त्निकं करवामते ॥ ब्रह्मर्षीणां तपःसाक्षान् मन्ये त्वार्यवपुर्वरम् २९

तदभिप्रायेण १२ १३ १४ १५ १६ पात्रिकां भिक्षापात्रं उमा उमेतिसस्यविशेषव्यावृत्त्यर्थं अविकेति १७ सभां प्राप्या त्यरोचत सभां रोचयदिति वा मारिषः पूज्यः १८ १९ भृगूणामुपकल्पितैः अश्वमेधैः यजमानं पश्चरं बलिं श्रुत्वा तत्र जगाम अखिलसारैर्गुणैः संभृतः पूर्णः भारेण गारिम्णा २० भृगुवत्सेतिसंज्ञायस्य सतथा तास्मिन् २१ २२ दाटं शालां २३ आवीतं परिवृतं २४ २५ २६ १७ २८ २९

३० तनुभिः रेणुभिः कोमलैर्वा ३१ प्रतीच्छद्गृहाण ३२ ३३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे वि० टी० सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अनेनाध्यायद्वयेन बलेर्भाक्तेविशेषं दर्शयति इतीति इति शब्देन हरेर्माहात्म्यसूचकं वाक्यमुक्तमिति सूचयति १ जनदेवनृप सांपरायेपितामहः प्रमाणम् २ सर्वेऽस्तुतिप्रसन्ना एवाभीष्टं कुर्वतीत्यतस्तत्सिद्धिप्रकारं वचनं वाक्ते नहीति यः पुमानिति प्रत्येकमभिसंबद्धयते प्रत्याख्यातानास्तीति वक्ता अदाता ३ तीर्थपात्रे अर्थिना धनं पुष्टं चार्थ्यमानेन पराङ्मुखा अमनस्विन इत्येतद्विशेषणद्वयं यथा योग्यं संबंधितव्यं अमनस्विनो हीनमनस्कापयस्मात् उद्गाति उक्कृष्टयाद्योतते उदुपशब्दः ४ कृच्छ्रेणेति यो हवचनं कृतः कृतिनस्तान् श्रयते यत्तेन पराक्रमेणेत्यर्थ इति वा । क्षमायाः भूमेः उद्गारे उद्गरणकाले कृच्छ्रेणागते प्राप्ते सति भूरितस्य वीर्यपराक्रममनुस्मरन्नापि आत्मानं जयिनं तदानीमेवात्मज

अद्यनः पितरस्तृप्ता अद्यनः पावितं कुलम् ॥ अद्यस्विष्टः क्रतुरयं यद्वानागतो गृहान् ३० अद्याग्रयो मे सुहुतायथाविधि द्विजात्मजत्वञ्चरणवनेजनैः ॥ ह तां ह सोवाभिरियं च भूमिरद्वापुनीता तनुभिः पदैस्तव ३१ यद्यद्वटोवां च्छसितत्प्रतीच्छमे त्वामर्थिनं विप्रसुतानुतर्कये ॥ गां कांचनं गुणवद्वाथ धाम मृष्टं तथान्नु तवाविप्रकन्याम् ३२ ग्रामान्समृद्धांस्तु रगान् गजान् वारथांस्तथार्हतमसंप्रतीच्छ ३३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति वैरोचनेर्वाक्यं धर्मयुक्तं समुत्तमम् ॥ निशम्य भगवान् प्रीतिः प्रतिनंदे दमव्रवीत् १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वचस्तवैतज्जनदेव समुत्तमं कुलोचितं धर्मयुतं यशस्करम् ॥ यस्य प्रमाणं भृगवः सांपरायेपितामहः कुलवृद्धः प्रशांतः २ न ह्येतस्मिन्कुले कश्चिन्निःसत्त्वः कृपणः पुमान् ॥ प्रत्याख्याताप्रतिश्रुत्य यो वाऽदाता द्विजातये ३ न संति तीर्थे युधि वार्थिना र्थिताः पराङ्मुखा ये त्वमनस्विनो नृप ॥ युष्मत्कुले यद्यशसामलेन प्रह्लाद उद्गातियथोद्गुपः ४ य तो जातो हि रण्याक्षश्चरन्नेक इमां महीम् ॥ प्रतिवीरं दिग्विजयेन विदतगदायुधः ५ यं विनिर्जित्य कृच्छ्रेण विष्णुः क्ष्मोद्धार आगते ॥ नात्मानं जयिनं मे नेतद्वीर्यं धूर्यनुस्मरन् ६ निशम्य तद्वधं भ्राता हि रण्यकशिपुः पुरा ॥ हंतुं भ्रातृहणं कुद्वोजगाम निलयं हरेः ७ तमायां तं समा लोक्य शूलपाणिं कृतांतवत् ॥ चितयामास कालज्ञो विष्णुर्मायाविनां वरः ८ यतो यतो हंत त्रासौ मृत्युः प्राणभृतामिव ॥ अतो ह मस्य हृदयं प्रवेक्ष्यामि पराग्दृशः ९ एवं स निश्चित्य रिपोः शरीरं मायावतो निर्विविशेः सुरेंद्र ॥ आसानिलांतर्हितसूक्ष्मदेहस्तद्घ्राणरंध्रेण विविग्नचेताः १० स तन्निकेतं परिमृश्य शून्यमपश्यमानः कुपितो ननाद ॥ क्षमां व्यादिशः संविवरान्समुद्रान्विष्णुं विचिन्वन्नददर्शवीरः ११ अपश्यन्निति होवाच मयान्विष्टमिदं जगत् ॥ भ्रातृहामेगतो नूनं यतो नावर्तते पुमान् १२ वैरानुबंध एतावानामृत्यो रिह देहिनाम् ॥ अज्ञानप्रभवो मयुरहं मानोऽपबृंहितः १३ पिता प्रह्लाद पुत्रस्ते तद्विद्वान् द्विजवत्सलः ॥ स्वमायुर्द्विजलिङ्गेभ्यो देवेभ्यो दात्सयाचितः १४

यं न येने किंतु नित्यजयिनं मेने इत्यर्थः यद्वा क्षमाया उद्गारो येन स तथासविष्णुर्नापरमपुरुषोऽयं विनिर्जित्य तत्स्वकीयं वीर्यं तद्वर्पनं तमनुस्मरन्नात्मानं जयिनं जयशीलोपेतं मेने इति ६ ७ मायाविना ज्ञानिनां वरः मोक्षादिवरदाता ८ पराग्दृशः बाह्यदृष्टेः परां चिखानि व्यवृणोदिति श्रुतेः परंदूरमंचतीति परागदूरस्थं वस्तु पश्यति इति पराग्दृक्कस्य दूरस्थवस्तुदर्शिन इत्यर्थ इति वा ९ तद्घ्राणरंध्रेण तस्य घ्राणद्वारेण १० निकेतं जगतामिति शेषः तस्य हरेर्वैकुण्ठं परिमृश्येति वा ११ यतो गतस्ततः १२ क्रोधहेतुको वैरानुबंध इत्याह अज्ञानेति १३ प्रह्लादस्य यः पुत्रः स तव पिता विरोचनः तान् द्विजस्त्रपिणो देवान् विद्वान् द्विजानां लिङ्गं वेपो येयाति तथा तेभ्यो देवेभ्यः स्वमायुरदादित्यन्वयः १४

किञ्च यद्वाङ्मयैरनुष्ठितं तन्ममाभिश्रमिति प्रकटनाय भवानप्याचरतीत्याह भवानिति आचारितानुष्ठाता अन्यैराजादिभिः १५ यस्मात्स्वपुण्यवत्ताकुले जातो धर्मकर्त्ता तस्मात् पदानि ति बहुवचनोक्त्याभी-
तिर्माभिरित्याह त्रीणीति तेषां च महत्त्वेन भयशंकात् तदवस्थेति तत्राह समितानीति १६ इतोपि महत्तरं कामवदस्वदास्यामीति तत्राह नेति वदान्यादानशीलात् । राजप्रतिग्रहात्तदोषो न स्यात्किं ने-
त्याह नेति यावत्ताम्रतिग्रहेण स्वप्रयोजनं सिद्धयति तावत्प्रतिग्रहात् आदानात् अजीविष्यान्निमाश्रमादिति श्रुतेः विद्वान्प्रतिग्रहदोषदहनपटुज्ञानवान् १७ अवृद्धसंमता कुतोत्राह त्वमिति बुद्धि-
शब्देन बालत्वमप्रयोजकमत्राह बालिशेति जडमतिः स्वप्रयोजनं ज्ञातुं न शक्यत इत्यर्थः १८ कथमेतदवगतमत्राह मां वचोभिरिति अनुद्धिमान् दाशुषं दानशीलं बुद्धिमानिति व्यतिरेको वा १९ कुतो
मामपहससीति तत्राह न पुमानिति २० यदुक्तं वृत्तकरीं भूमिं प्रतिगृह्णाणेति तदजितेन्द्रियं प्रतिव्यर्थमित्याशयेनाह श्रीभगवानिति अजितेन्द्रियमलंबुद्धिरहितं पुरुषमिति शेषः २१ एतदेवोपपादय

भवानाचरिता धर्मानां स्थितान् गृहमेधिभिः ॥ ब्राह्मणैः पूर्वजैः शूरैः सैन्यैश्चोद्दामकीर्तिभिः १५ तस्मात्स्वतो महीमिषद्वृणे हं वरदर्षभ ॥ पदानि त्रीणि दैत्येन्द्र-
समितानि पदामम १६ नान्यं ते कामधेरा जन्वदान्याज्जगदीश्वरात् ॥ नैनः प्राप्नोति वै विद्वान्यावदर्थं प्रतिग्रहात् १७ बलिरुवाच ॥ अहो ब्राह्मणदाया-
दवाचस्तेऽवृद्धसंमताः ॥ त्वं बालो बालिशमतिः स्वार्थं प्रत्यबुधो यथा १८ मां वचोभिः समाराध्य लोकानामेकमीश्वरम् ॥ पदत्रयं वृणीते यो बुद्धिमानिव दा-
शुषम् १९ न पुमान्मामनुब्रूय भूयो याचितुमर्हति ॥ तस्माद्भूतिकरीं भूमिं बटो कामं प्रतीच्छमे २० श्रीभगवानुवाच ॥ यावन्तो विषयाः प्रेष्ठास्त्रिलोक्या-
मजितेन्द्रियम् ॥ न शक्नुवन्ति ते सर्वे प्रतिपूरयितुं नृप २१ त्रिभिः क्रमैरसंतुष्टो द्वीपेनापि न पूर्यते ॥ न व वर्षसमेतेन सप्तद्वीपधरेच्छया २२ सप्तद्वीपाधिपतयो नृपा वै-
न्यगदादयः ॥ अर्थैः कामैर्गतानां तंतुष्णाया इति नः श्रुतम् २३ यदृच्छयोपपन्नेन संतुष्टो वर्तते सुखम् ॥ नासंतुष्टस्त्रिभिर्लोकैरजितात्मोपसादितैः २४ पुंसो यं
संसृतेर्हेतुरसंतोषो र्थकामयोः ॥ यदृच्छयोपपन्नेन संतोषो मुक्तये स्मृतः २५ यदृच्छालाभतुष्टस्य तेजो विप्रस्य वर्धते ॥ तत्प्रशम्यत्यसंतोषादंभसेवाशुशुक्ष-
णिः २६ तस्मात्त्रीणि पदान्येव वृणे त्वद्वरदर्षभात् ॥ एतावतैव सिद्धो हं वित्तं यावत्प्रयोजनम् २७ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तः सहस्रब्राह्मवाचितं प्रतिगृह्यता-
म् ॥ वामनायमर्हो दातुं जगद्ग्राहजलभाजनम् २८ विष्णवेक्ष्मां प्रदास्यंत मुशना असुरेश्वरम् ॥ जानांश्चिकीर्षितं विष्णोः शिष्यं प्राह विदां वरः २९ उशना उ-
वाच ॥ एष वै शैवेने साक्षाद्भगवान्विष्णुरव्ययः ॥ कश्यपाददितेर्जातो देवानां कार्यसाधकः ३० प्रतिश्रुतं त्वयैतस्मै यदनर्थमजानता ॥ न साधु मन्ये दैत्या-

नां महानुपगतो नयः ३१

ति त्रिभिरिति न नदी द्वीपौत्रकथ्यत इत्याह

नवेति कुतोत्राह सप्तेति २२ नैतावतापि पूर्तिरित्याह सप्तेति अंतमवसानम् अर्थैः कामैः अर्थसंपादितकामैर्वा २३ संतोषशब्दाभिप्रायं वदन्नलंबुद्धिरेव सुखसाधनमित्याह यदृच्छयेति व्यतिरेकमा-
ह नासंतुष्ट इति उपसादितैरवाप्तैः सुखं न वर्त्तत इति पूर्वणान्वयः २४ इतोपि संतोष एवापाद्यः सुखहेतुत्वाद न्यस्यानर्थहेतुत्वाच्चेत्याह पुंस इति अर्थकामयोरसंतोषः २५ तेजो बलादिकं तेजो बले-
प्रभावे च ज्योतिष्यार्चिपिरेतासि नवनीतेन लेधेर्भेदाने हरिस्तमदपि चेति तत्तेजः आशुशुक्षणिः अग्निः आशुशुक्षणिरेकमौ यजनेथाश्रुती बले इति २६ यतः संतुष्टो हंतस्माद्यावत्प्रयोजनं वित्तं स्वीकुर्यामिति शेषः २७ २८ उशना विदुषा गुरुणा शिष्याय हितोपदेशः कर्तव्य इति शिक्षयन्नाह । विष्णव इति २९ ३० बंधनाद्यनर्थमजानता त्वया एतस्मै वामनाय प्रतिज्ञातं तत्साधु न मन्य इत्यन्वयः कुतो-
त्राह दैत्यानामिति अनयोर्दुःस्वहेतुरनीतिः ३१

तदुपपादयति एष इति विश्वकायः ३२ ३३ त्रिपदक्रमणप्रकारं स्पष्टयति क्रमत इति तार्तीयस्य तृतीयपदस्य ३४ प्रतिश्रुतमदातुः निष्ठांतं प्रतिश्रुतदानपर्यंतं नरकदुःखं मन्ये नरकमेवोप
पादयति प्रतिश्रुतस्येति ३५ तस्य तवदानं क्रुतो न प्रशंसंतीति तत्राह येनेति वृत्तिर्जीवनं विपद्यते नश्यतीति येन तस्मादेति शेषः । संभावितस्य चाकीर्तिर्भरणादतिरिच्यत इति स्मृतेर्वाचि
जीवनसाधनं वानं स्यात्तत्राशोकिं छिन्नमत्राह दानमिति ३६ अथायकोशवृद्धये क्रियादिव्यवहाराय वा ३७ किमन्यत्पुक्तेः प्रमाणमित्याशंक्य बहूवां वाक्यं प्रमाणमित्याह अत्रापीति बहू
चैः क्रमेदिभिः किं तद्वीति मित्यर्थः प्रतीकयति सत्यमिति ओमित्येत्युक्तं अर्थिनं प्रति तत्सत्यं तथेति सवेदनीयमित्यर्थः नेति यदाह अर्थिनं प्रति तदनुत्तं हि गच्छदभयोर्विरोधमाह ३८ कुतोत्राह
सत्यमिति पुष्पमेव फलं स्य तत्पुष्पफलं जीवतः प्राणधारकस्यात्मा रूपवृक्षस्य सत्यं पुष्पफलं विद्यात् पुष्पं च फलं च पुष्पफलमिति वा यथाऽशुष्कस्य वृक्षस्य पुष्पफले स्यात्तथात्मनः सत्यलक्षणे पुष्पफले वि
द्यादित्यर्थः तदुक्तं पुष्पं हि फलं वाचः सत्यं वदतीति आत्मवृक्षेऽजीवति शुष्कलक्षणमरणे सति तत्सत्यलक्षणं पुष्पफलं न स्यात् आत्मनः आत्मवृक्षस्य अनृतं सर्वस्वादानलक्षणं मूलस्थितिकारणं अथैतन्मूलं वा

एष ते स्थानमैश्वर्यं श्रियं ते जोयशः श्रुतम् ॥ दास्यत्याच्छिद्यशक्राय मायामाणवको हरिः ३२ त्रिभिः क्रमैरिमां लोकान्विश्वकायः क्रमिष्यति ॥ सर्वस्वं दिष्ण
वेदत्वामूढवर्तिष्य सेकथम् ३३ क्रमतो गां पदैकेन द्वितीयेन दिवा विभो ॥ खंचकायेन महता तार्तीयस्य कुतो गतिः ३४ निष्ठांतं नरकं मन्ये ह्यप्रदातुः प्रतिश्रुतम् ॥
प्रतिश्रुतस्य यो नीशः प्रतिपादयितुं भवान् ३५ न तद्दानं प्रशंसंतीयेन वृत्तिर्विपद्यते ॥ दानं यज्ञस्तपः कर्मलोकवृत्तिमतो यतः ३६ धर्माय यशसेऽर्थाय का
मायस्वजनाय च ॥ पंचधा विभजन्वित्तमिहा मुत्र च मोदते ३७ अत्रापि बहूचैर्गीतं शृणुष्व असुरसत्तम ॥ सत्यमोमित्येत्युक्तं यन्नेत्याहानृतं हितत् ३८
सत्यं पुष्पफलं विद्यादात्मवृक्षस्य जीवतः ॥ वृक्षे जीवति तत्र स्यादनुत्तं मूलमात्मनः ३९ तद्यथा वृक्ष उन्मूलः शुष्यत्युद्धर्तते चिरात् ॥ एवं नष्टानृतः सद्य आत्मा
शुष्येन्न संशयः ४० पराग्रिक्तमपूर्णं वा अक्षरं यत्तदोमिति ॥ तद्यत्किंचोमितिव्रूयान्न सरिष्येत वै पुमान् ४१ भिक्षवे सर्वमोः कुर्वन्नालं कामेभ्य आत्मने ॥ अर्थे
तरपूर्णमभ्यात्मं यच्च नेत्यनुत्तं वचः ४२

चायदनुत्तमिति च ३९ विपक्षे बाधकमाह तद्यथेति तद्यथा तथोदाहरिष्यामः उन्मूलः उत्स्वात शिफः वृक्षः शुष्यति अचिरादुद्धर्तते नश्यति च एवं नष्टानृतः नष्टमूलः सद्यस्तत्क्षणमेव शुष्येत् शुष्यति नश्यति
तद्यथा वृक्ष उन्मूलः शुष्यति स उद्धर्तते एवमेवानृतं वदन्ना विमूलमात्मानं करोति स शुष्यति स उद्धर्तते तस्मादनुत्तं न वदेदिति च ४० यत्तदोमित्यक्षरमेतदपूर्णं सर्वस्वं पराक् परविषयं रिक्तं पृथक्कृतं अर्थिनं त
वस्वं दत्तमित्यर्थस्य वाचकं वदेदित्यर्थः परागवा एतद्विक्तमक्षरं यदेतदोमिति च फलितमाह तदिति तत्तस्मात्पुमान्पृथक् स्वजीवनातिरिक्तं धनं औदास्यामीति ब्रूयात् ब्रवीति स न रिष्येत न नश्यतीत्यन्वयः
तद्यत्किंचोमित्याह त्रैवास्मै तद्विच्यत इति रिच्यते संपन्नो भवतीत्यर्थः ४१ तात्पर्यादुक्तं बाधकांतरेण द्रढयति भिक्षव इति भिक्षवे याचमानाय सर्वमोः कुर्वन् सर्वस्वददन् कामेभ्यो विषयाणां दत्तत्वादात्मनेनालं
आत्मनो भोज्याभवेन पर्याप्तो भवति नष्टो भवतीत्यर्थः अथ तस्मान्नेत्यनुत्तं यद्वच एतदभ्यात्मं आत्मानं प्रति पूर्णं सर्वस्वादाने स्वजीवनं संपन्नं भवतीत्यर्थः अतिथिप्रति सर्वं न दास्यामीति ब्रूयात् चार्हि आत्मानं पूर्णं सर्व
स्वजीवनं समृद्धं भवतीति पूर्वेण संबंधः पूर्णसंपन्नम् ४२

किंच नेत्यतिथिप्रतिज्ञापादित्योगविभागः कर्तव्यः तथाहि अतिथिप्रतिकंचननदास्यामीतिब्रूयात्तर्हि सदुष्कीर्तेश्च सन्मतोजीवन्मृतश्रमवाते एतदुक्तं भवति याचकाय सर्वस्वदाने स्वजीविनाशः किंचिदप्यदाने च अहृष्टविरोधेन दुष्कीर्त्या जीवन्मृतत्वं स्यात्तस्माद्यावद्विहितं कर्तव्यमिति सयत्सर्वमोक्तुं योद्विचयादात्मानं सकामेभ्यो नालं स्यादथैतत्पूर्णं भव्यात्मं यन्नेति ब्रूयात्पापिकास्य कीर्तिर्जायेत सैनतत्रैव ब्रूयात्तस्मात्काल एव दद्यात्कालेन दद्यात्तत्सत्यानृते भिक्षुनी करोति तयोर्मिथुनात्मजायते भूयान्भवतियो वैतां वाचं वेदेति । आत्मानं रिचयात् शून्यं कुर्यात् ननु प्रतिश्रुताप्रदाने महान् दोषः स्यादित्याशङ्क्यैष न स्यादित्याह स्त्रीष्वितिनर्मेनर्मणिर्हि सायां त्रैवर्णिकविषयायां न स्त्रीषुराजन्निवाहकाले प्राणात्यये सर्वधनापहार इत्यादिसिद्धमेतत् ४३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे वि० कृ० टी० अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ अ
 क्तिविधानार्थं त्रिविक्रमावतारमाहात्म्यं वक्तव्यं स्मिन्नध्याये तत्रादौ बलेः सत्यसंधानिश्चयमाह बलिरिति १ योदानादिधर्मार्थादिकं स्वजीवनसाधनं न बाधेत न नश्यति सोऽपंगृहस्थानां धर्मः इति यदुक्तं तत्सत्यं अबाधितमित्यन्वयः २ तथैवानुष्ठेयो धर्म इति नेसाहस इति यो ददामीति प्रतिज्ञाया स्थितः सोऽहं प्रत्याचक्षेन दास्यामीति निषेधं करोमीति कुतः प्राहादिः कितवो धूर्तः ३ ४ ५ ननु वित्तलोभाभा

सर्वेनेत्यर्थेन ब्रूयात्सदुष्कीर्तिश्च सन्मतः ॥ स्त्रीषु नर्मे विवाहे च वृत्त्यर्थे प्राणसंकटे ॥ गोब्राह्मणार्थे हिंसायां नानृतं स्याज्जुगुप्सितम् ४३ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ध्र ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बलिरेवं गृहपातिः कुलाचार्येण भाषितः ॥ तूष्णीं भूत्वा क्षणं राजन्नुवाचावहितो गुरुम् १ बलिरुवाच ॥ सत्यं भगवता प्रोक्तं धर्मोऽयं गृहमेधिनां ॥ अर्थकामं यशो वृत्तं यो न बाधेत कर्हिचित् २ सचाहं वित्तलोभेन प्रत्याचक्षे कथं द्विजम् ॥ प्रतिश्रुत्य ददामीति प्राह्लादिः कितवो यथा ३ न ह्यसत्यात्परो धर्म इति होवाच भूरियम् ॥ सर्वे वोढुमलं मन्येऋतेऽलं किपरं नरम् ४ नाहं विभेमि निरयान्नाधर्म्यादसु स्वार्णवात् ॥ न स्थानच्यवनान्मृत्योर्यथा विप्रप्रलोभनात् ५ यद्यद्वास्यति लोके स्मिन्संपरे तो धरादिकम् ॥ तस्यात्यागे निमित्तं किं विप्रस्तुष्ये ततेन चेत् ६ श्रेयः कुर्वेति भूतानां साधवो दुस्त्यजा सुभिः ॥ दध्यङ्गशिबिप्रभृतयः को विकल्पो धरादिषु ७ यैरियं भुज्यते ब्रह्म न दैत्यैर्द्वैरनिवर्तिभिः ॥ तेषां कालोऽग्रसी लोकान्नयशोधिमतं भुवि ८ सुलभायुधिविप्रैर्षेह्यनिवृत्तास्तु नृत्यजः ॥ न तथा तीर्थं आयाते श्रद्धया ये धनत्यजः ९

वे स्वजीवनहानिः स्यादित्याशङ्क्य दानेन विप्रालंबुद्धिरेव प्रयोजिकानान्येत्पाशयेनाह तस्येति यत्प्रतिश्रुतं तेन वित्तेन विप्रो यदितुष्ये ततर्हितस्य वित्तस्यात्यागे भदाने निमित्तं कारणं किं न किमपि ६ स्वजीवनं कारणं चेन्नेत्याह श्रेय इति केते साधव इति तत्राह दध्यङ्ग इति दध्यङ्गार्थवर्णो देवेभ्यः स्वदेहं शिविः कपोताय ततः प्रकृतेः कितत्राह को विकल्प इति दित्सितेषु धरादिषु विकल्पः दास्यामि न वेति संशयः कः न कोपीत्यर्थः ७ सति विभवे र्थिनि च प्राप्ते लोभाददातृणामैहिकामुष्मिकमुत्वनसेत्यतीत्याशयेनाह यैरियमिति अनिवर्तिभिः युद्ध इति शेषः कालोऽयमः स्वर्गादिलोकानग्रसीत् प्रस्तवान् येलोकदानशीलानां सतानां प्रोतिपुष्कलानिति स्मृतिसिद्धलोकानसंतीत्यर्थः ८ पात्राभावाद्न दास्यांति तस्मिन्साति दातारः सुभ्रा इति तत्राह यथायुधियुद्धादनिवृत्तास्तु नृत्यजः शरीरत्यागिनः सुलभास्तथा तीर्थे पात्रे प्राप्ते श्रद्धया धनत्यजः धनदातारो न सुलभा इत्यन्वयः तीर्थं यत्राहुपाध्याये शास्त्रेणैव भसि पावने पात्रोपायावतारेषु स्त्रीषु ष्येयो नियज्यो रिति यादवः पराचिच्छीर्षावनृजुस्तदं द्रायज्वा नो यज्वभिः स्पर्धमाना इति ९

ननु सर्वस्वदाने स्वजीवनहानिलक्षणकेशः स्यादिति यदुक्तं तत्राह मनस्विन इति अर्थकामाययाचमानायकामितार्थदानेनोपनयोद्वहं प्रतिप्रस्थापनं यत्तेन दुर्गतिर्दारिद्र्यलक्षणशोभवतीति यत्तत्कारुणिक
स्पमनस्विन उदारस्य शोभनमिहामुन्नसुससाधनं स्यात् भवादृशां ब्रह्मविदां सर्वस्वदानात्केशः सुखहेतुरिति किंपुनः किमुक्तव्यं फलितमाह तत इति १० अयं बटुरपि यः कश्चन न भवतीति दर्शयन् स्वस्य ह
रिविषयं ज्ञानं सूचयन्नाह यजंतीति क्रतुभिः संकल्पैः सप्ततंतुं संज्ञैर्वा ११ ब्रह्मतनुं ब्राह्मणं बटु १२ जिहासति त्यक्तुमिच्छति मामा एनांगां १३ अश्राद्धितं अश्रद्धयोपेतमहितः प्रेरितः सत्यसंधसत्यप्रतिज्ञं १४
१५ १६ जालकैः कुडमलैः कृतमालास्या अस्तीति जालकमालिनी जालककोरकं कलिका कुडमलमुकुलानितुल्यानीति हलायुधः अपाभृतपूर्णजलवने जनीप्रक्षालनमिच्छती १७ १८ आर्यज्ञानि

मनस्विनः कारुणिकस्य शोभनं यदर्थकामोपनयेन दुर्गतिः ॥ कुतः पुनर्ब्रह्मविदां भवादृशांतो बटोरस्य ददामि वाञ्छितम् १० यजंतीत्यज्ञक्रतुभिर्यमादृता
भवंत आम्नायविधानकोविदाः ॥ स एष विष्णुर्वरदोस्तु वापरोदास्याम्यमुष्मैक्षितिमीप्सितां मुने ११ यद्यप्यसावधर्मेण मां बध्नीयादनागसम् ॥ तथाप्ये
न न हि सिष्येलीनं ब्रह्मतनुं रिपुम् १२ एष वा उत्तमश्लोको न जिहासति यद्यशः ॥ हत्वामैनां हरेद्युदेशयति न हतो मया १३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमश्राद्धे
तं शिष्यमनादेशकरंगुरुः ॥ शशापदैवप्रहितः सत्यसंधं मनस्विनम् १४ दृढं पंडितमान्यज्ञस्तब्धोऽस्य स्मदुपेक्षया ॥ मच्छासनातिगोयस्त्वमचिराद्भश्यसे
श्रियः १५ एवं शप्तः स्वगुरुणा सत्यान्नचलितो महान् ॥ वामनाय ददावेतामर्चित्वोदकपूर्वकम् १६ विंध्यावालिस्तदागत्य पत्नी जालकमालिनी ॥ आनि
न्येकलशं हैममवने जन्यपांशृतम् १७ यजमानः स्वयंतस्य श्रीमत्पादयुगं मुदा ॥ अविन्यावहन्मूर्ध्नि तदपोविश्वपावनीः १८ तदा सुरेन्द्रां दिवि देवतागणा
गंधर्वविद्याधरसिद्धचारणाः ॥ तत्कर्म सर्वेभिर्गुणंत आर्यैः प्रसूनवर्षैर्वृष्टुर्मुदान्विताः १९ नेदुर्मुहुर्दुर्भयः सहस्रशो गंधर्वकिंपुरुषकिन्नराजगुः ॥ मनस्विना
नेन कृतं सुदुष्करं विद्वानदाद्यद्रिपवे जगन्नयम् २० तद्वामनं रूपमवर्धताडुतं हरेरनंतस्य गुणत्रयात्मकम् ॥ भूः खं दिशो द्यौर्विवराः पयोधयस्तिर्यङ्मृदेवाः ऋष
यो यदा सन् २१ काये बालिस्तस्य महाविभूतेः सह त्विगाचार्यसदस्य एतत् ॥ ददर्श विश्वं त्रिगुणं गुणात्मकं भूतैर्द्रियार्थाशयजीवयुक्तम् २२ रसामचष्टां त्रि
तले यपादयोर्महीमहीध्रान् पुरुषस्य जंघयोः ॥ पतत्रिणो जानुनि विश्वमूर्तेरूर्वोर्गणं मरुतामिंद्रसेनः २३ संध्यां विभोर्वाससिगुह्य ऐक्षत् प्रजापती नृजघने स्वा
त्ममुख्यम् ॥ नाभ्यां नभःकुक्षिषु सप्तसिंधूनु रूक्रमस्योरसि ऋक्षमालाम् २४ हृद्यं गधर्मस्तनयोर्मुखरेऽंशं तंच सत्यं च मनस्यर्धेदुम् ॥ श्रियंच वक्षस्य रविंदह
स्तां कंठे च सामानि समस्तरेफान् २५ इंद्रप्रधानानमरान्भुजेषु तत्कर्णयोः ककुभो द्यौश्चमूर्ध्नि ॥ केशेषु मेघाञ्छसन्नं नासिकायामक्ष्णोश्च सूर्यवदने च वह्निम् २६

नंतसुरेन्द्रम् १९ विद्वान्दानफलं शत्रुरिति वा स्वजातिरिपवे वामनाय जगन्नयमदादिति यत्तस्मादनेन मनस्विना बलिना सुदुष्करं कृतमित्युक्ता जगुः २० भूस्वादयोऽस्मिन् रूपे आसन्तावकांश्चिन्ताः त
द्वामनमणुनरं रूपमवर्धतेत्यन्वयः गुणत्रयस्यात्माकृतिर्येन तत्तथा तत् आत्मा जीवेकतौ देहे स्वभावे परमात्मनि यक्षेर्कैर्गौमतौ वा तेऽप्यासुः सूकरमूषकाविति यादवाः २१ अर्थाः शब्दादयः आशयो मनो बुद्धि
र्वा २२ महीध्रान्पर्वतान् इंद्रसेनो बलिः २३ स्वात्ममुख्यं भूतयेषु मुख्यं ऋक्षमालानक्षत्रपंक्तिम् २४ समस्तरेफान् सर्वशठान् २५ २६

रसैरसनायां मन्दुक्रोधाभिमानिनंदेवं २७ रेतसउद्धृतं २८ २९ ३० वैद्याधरोविद्याधरसंबंधी ३१ ३२ कियत्पर्यंतमवर्धतेनितत्राह भित्तिमिति ३३ ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे विंटी०
एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ सर्वस्वापहरणेऽपि भगवद्भक्तस्याप्यपिमनोदुःखं न स्यादिति दर्शयितुमुत्तराध्यायारंभः तत्रादौ ब्रह्मणोतिथेरागमनेपादार्चनादिगार्हस्थ्यधर्मप्रदर्शनप्रकारं वाक्ते सतामिति
इति स्वधाज्ञासत्पुनान्नोद्यतिर्यस्यसतथा नखेदुभिर्हरेरिति शेषः आवृतः परिवारैरिति शेषः अभ्यगात्पाददेशमिति शेषः १ २ यस्य हरेः स्मरणानुभावः निरंतरोपास्तिप्रभावस्तस्मात् । अनुभावः प्रभावे स्यात्

वाण्यांचलंदांसि रसेजलेशं भुवोर्निषेधंच विधिंच पक्षमसु ॥ अहश्चरात्रिचपरस्य पुंसो मन्युं ललाटे ध्वर एव लोमम् २७ स्पर्शे च कामं नृपरेतसोऽभः पृष्ठे त्वधर्मे
क्रमणेषु यज्ञम् ॥ छायासु मृत्युं हसिते च मायांत नूरुहेष्वौषधिवीरुधश्च २८ नदाश्च नाडीषु शिलानखेषु बुद्धावजं देवगणानृषींश्च ॥ प्राणेषु गात्रे स्थिरजंगमा
निष्कर्णार्धमात्रेण विवृद्धमूर्तेः २९ सर्वात्मनीदं भुवनं निरीक्ष्य सर्वेऽसुराः कश्मलमापुरंग ॥ सुदर्शनं चक्रमसह्यते जोधनुश्च शार्ङ्गं स्तनयित्नुवोषम् ३० पर्ज
न्यघोषोजलजः पांचजन्यः कौमोदकीविष्णुगदातरस्विनी ॥ वैद्याधरोसिः शतचंद्रयुक्तस्तूणोत्तमावक्षयसायकौ च ३१ सुनंदमुख्या उपतस्थुरीशं स्वपार्थ
दमुख्याः सहलोकपालाः ॥ स्फुरत्किरीटांगदमीनकुंडलश्रीवत्सरत्नोत्तममेखलांबरैः ३२ मधुव्रतस्रग्वनमालयावृतो राराज राजन् भगवानुरुक्रमः ॥ क्षि
तिपदैकेन बलेर्विचक्रमेन भः शरीरेण दिशश्च बाहुभिः ३३ पदं द्वितीयं क्रमतस्त्रिविष्टपं नैव तृतीयस्य तदीयमण्वपि ॥ उरुक्रमस्यांघ्रिरुपर्यधो दिवो महर्जना
भ्यांतपसः परंगतः ३४ ॥ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सतं समीक्ष्याब्जमवो नखेदुभिर्हतस्वधामद्युतिरावृतो
भ्यगात् ॥ मरीचिमिश्राक् ऋषयो बृहद्वृताः सनंदनाद्या नरे देवयोगिनः १ वेदोपवेदानियमायमान्वितास्तर्केतिहासांगपुराणसंहिताः ॥ ये वापरे योगसमीरदीपि
तज्ञानाग्निनारं धितकर्मकल्मषाः २ वंदीरेयत्स्मरणानुभावतः स्वायंभुवं धाम गता अकर्मकम् ॥ अथांघ्रये प्रोन्नमिताय विष्णोरुपाहरत्पद्मभवोर्हणादिकम् ३
समर्चयत्तयाभ्यगृणाच्छुचिश्च वायनाभिपंकेरुहसंभवः स्वयम् ४ धातुः कर्मद्वलुजलंतदुरुक्रमस्य पादावने जनपवित्रतयानरेन्द्र ॥ स्वर्धुन्यभून्नभसिसापत
तीनिमार्ष्टिलोकत्रयं भगवतो विशदेवकीर्तिः ५ ब्रह्मादयो लोकनाथाः स्वनाथाय समाहृताः ॥ सानुगा बलिमाजहुरसंक्षिप्तात्मभूतये ६ तोयैः समर्हणैः
स्रग्भिर्दिव्यगंधानुलेपनैः ॥ घ्रूपैर्दोषैः सुरभिर्भिलां जाक्षतफलांकुरैः ७ स्तवनैर्जयशब्दैश्च कीर्तिभिर्नियमांकितैः ॥ वृत्तवादित्रगीतैश्च शंसदुंदुभिनिः
स्वनैः ८ जांबवानृक्षराजस्तुभेरीशब्दैर्मनोजवः ॥ विजयं दिक्षु सर्वासु महोत्सवमघोषयत् ९ महीं सर्वां हृतां दृष्ट्वा त्रिपदव्याजयाच्चया ॥ ऊचुः स्वभर्तुर
सुरादीक्षितस्यात्यमर्षिताः १० नवाजयं ब्रह्मबंधुर्विष्णुर्मायाविनावरः ॥ द्विजरूपप्रतिच्छन्ने देवकार्यं चिकीर्षति ११

त्रिंशयेभावसूचक इति पादवः ।

स्वार्थं भुवं स्वयं भुवो ब्रह्मणो विद्यमानं धाम गृहं सत्यलोकं गताः मरीचिप्रधानास्तस्य अकर्मणा ज्ञानेनाप्राप्यं यत्तत्पदं वंदीरे इत्यन्वयः ३ यस्य हरेः स्तस्य विष्णोस्तत्कर्मद्वलुजलंतस्वर्धुनी स्वर्गगानदी अभूत्
निमार्ष्टि शुद्धं करोति ४ ५ असंक्षिप्ता संकोचराहिता अपरिमितात्मभूतिः स्वरूपश्रीर्पेन सतथा तस्मै भूतिः श्रीर्जन्ममस्मानिदिति च ६ ७ ८ ९ १० अयं ब्रह्मबंधुर्नवैकस्विद्विष्णुः ११

१२ १३ १४ १५ १६ १७ स्वांस्वांस्वस्यप्राप्तांभसुरसेना १८ १९ २० पौरुषैःपुरुषकारैः २१ २२ २३ २४ २५ रसांरसातलं २६ विराट्पक्षिराट्कृतौःसौत्येहानिकृतौःसौप्रपानदिवसे २७
 २८ २९ ३० पदत्रयमितंभूरमिताऽतःकथंतृतीयमुपकल्पयेत्युच्यतइतितत्राह यावदिति ३१ अस्तुभूमेरिद्यत्तातथापिलक्षणशास्त्रलक्षितपदस्याणुत्वेनतन्मितत्वेनकिमनुपपन्नमित्याशङ्कयेदंपदमलौ
 ३५ किकमिस्याशयेनापूर्तिमाह पदेति ३२ आत्मनाप्रतिश्रुतंस्वचित्तमदातुस्तवयतो नष्टप्रतिज्ञस्तस्मात् ३३ किंच यःप्रतिश्रुतंनपूरयतितस्यस्वर्गमाप्रवानीतिमनोरथोमृषाभवाति प्रतिश्रुतैकदेशदाने
 अनेनयाचमानेनशत्रुणाबदुरुपिणा ॥ सर्वस्वनोहृतंभर्तुर्न्यस्तदंडस्यबर्हिषि १२ सत्यव्रतस्यसततंदीक्षितस्यविशेषतः ॥ नानृतंभाषितुंशक्यंब्रह्मण्य
 स्यदयावतः १३ तस्मादस्यवधोधर्मोभर्तुःशुश्रूषणंचनः ॥ इत्यायुधानिजगृह्णन्नुचरासुराः १४ तेसर्वेवामनंहंतुंशूलपट्टिशपाणयः ॥ अनिच्छतो
 बलेराजन्प्राद्रवन्जातमन्यवः १५ तानभिद्रवतोदृष्ट्वादितिजानीकपात्रप ॥ प्रहस्यानुचराविष्णोःप्रत्यषेधन्नुदायुधाः १६ नंदःसुनंदोथजयोविजयःप्रब
 लोबलः ॥ कुमुदःकुमुदाक्षश्चविष्वक्सेनःपतत्रिराट् १७ जयंतःश्रुतदेवश्चपुष्पदंतोथसात्वतः ॥ सर्वेनागायुतप्राणाःस्वांस्वांतेजसुरासुरीम् १८ हन्यमा
 नान्स्वकान्दृष्ट्वापुरुषानुचरैर्बलिः ॥ वारयामाससंख्यान्काव्यशापमनुस्मरन् १९ हेविप्रचित्तेहेराहोहेहेतेश्रूयतांवचः ॥ मायुर्द्व्यतनिवर्तध्वंननःकालोय
 मर्थकृत् २० यःप्रभुःसर्वभूतानांसुखदुःखोपपत्तये ॥ तंनतिवर्तितुंदैत्याःपौरुषैरीश्वरःपुमान् २१ योनोभवायप्रागासीदभवायदिवौकसाम् ॥ सएवभ
 गवानद्यवर्ततेतद्विपर्ययः २२ बलेनसचिवैर्बुद्ध्यादुर्गमंत्रौषधादिभिः ॥ सामादिभिरुपायैश्चकालंनान्येतिवैजनः २३ भवद्विर्निर्जिताहोतेबहुशोनुचराह
 रेः ॥ दैवरुद्धास्तएवाद्युधिजित्वानदंतिनः २४ एतान्वयंविजेष्यामोयदिदैवंप्रसीदति ॥ तस्मात्कालंप्रतीक्षध्वंयोनोर्थत्वायकल्पते २५ ॥ श्रीशुकउ
 वाच ॥ पत्युर्निर्गदितंश्रुत्वादैत्यदानवयूथपाः ॥ रसांनिर्विविशूराजन्विष्णुपार्षदताडिताः २६ अथतार्क्ष्यसुतोज्ञात्वाविराड्विभुचिकीर्षितम् ॥ बबंध
 वारुणैःपाशैर्बलिंसौत्येहानिकृतोः २७ हाहाकारोमहानासीद्बोदस्योःसर्वतोदिशम् ॥ गृह्यमाणेसुरपतौविष्णुनाप्रभविष्णुना २८ तंबद्धवारुणैःपाशैर्भ
 गवानाहवामनः ॥ नष्टश्रियंस्थिरप्रज्ञमुदारयशसंनृप २९ पदानित्रीणिदत्तानिभूमेर्मह्यंत्वयासुर ॥ द्वाभ्यांकांतामहीसर्वातृतीयमुपकल्पय ३०
 यावत्तपस्यसौगोभिर्यावदिदुःसहोदुभिः ॥ यावद्वर्षतिपर्जन्यस्तावतीभूरियंतव ३१ पदैकेनमयाक्रांतोभूर्लोकोविवरैःसह ॥ स्वर्लोकस्तुद्वितीयेनपश्य
 तस्तेमयात्मना ३२ प्रतिश्रुतमदातुस्तेनिरयेवासइष्यते ॥ विशत्वंनिरयंतस्माद्गुरुणाचानुमोदितः ३३ विप्रायप्रतियोश्रुत्यनतदर्पयतेक्वचित् ॥ वृथा
 मनोरथस्तस्यदूरंस्वर्गात्पतत्यधः ३४ विप्रलब्धोददामीतित्वयाहंचाढ्यमानिना ॥ तद्वलीकफलंमुंक्ष्वनिरयंकतिचित्समाः ३५ ॥ ॥ इतिश्री
 भागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

नापिमनोरथास्यादितिचेत्सत्यंतत्फलंस्वर्गमाप्नोति पुनस्ततोऽदानदोषेणनिकृष्टांतिरश्वांयोनिमाप्नोतीत्याह दूरमिति अयःपतित्वादूरंयातीत्यर्थः ३४ प्रतिश्रुतैकदेशदानात्फलप्राप्तिःस्यादित्यभ्युपगम्य
 चेदमुक्तं तवतदपिनस्यात्किंतुनिरयनिवासएवविप्रलब्धदोषादित्याह विप्रलब्धइतितत्तस्माद्वलीकफलमनृतफलं ३५ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेअष्टमस्कंधेवि०कृ०टी०विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

बलिः स्वात्मनोलीकं प्रकारांतरेण परिहर्तुमाह एवमिति १ प्रलंभनं वचकफलम् । विप्रलंभनं कथं न भवेदिति तत्राह पदमिति २ स्वात्मनोऽहीलक्षणसामग्रीमाह विभेमीति ३ अभिजातमत्वं दर्शयति पुंसा
मिति ४ पारोक्ष्यं साक्षात्कारमंतरेण तस्य मदस्य भ्रंशं येन तत्तथा ५ ततो वैरानुबन्धेन वैरयुतस्नेहेन ६ ७ ननु कुतो व्यथाद्यभाव इत्याशयश्चतुःप्रह्लादमाहात्म्यानुस्मरणद्वित्याशयेनाह पितामह इति साधुरि
तिवादः साधुवादः स्तुतिलक्षणः विचित्रवैशसंनानाहिंसनं त्वमेव परमोपस्यसतथा ८ श्रीप्रह्लादः कया चर्या अतिप्रियदेहादिकमुत्सृज्य श्रीहरिचरणैकशरणमापेति तत्राह किमिति यो येनात्मना देहेन मुद
जहाति तद्वियोगलक्षणमरणेनेति शेषः तस्य पुंसः तेन देहेन किं न किमपि प्रयोजनमित्यर्थः रिक्थहारैः पितृधनस्वीकारयोग्यैरेभिरायुषोव्ययोनाश इति यत्तस्मादुर्जनसगाद्भीतः स्वपक्षोऽसुरजनः तस्य नाशकस्य

श्रीशुक उवाच ॥ एवं विप्रकृतो राजन् बलिर्भगवता सुरः ॥ भिद्यमानोऽप्यभिजातमाप्स्यहा विह्वलं वचः १ बलिरुवाच ॥ यद्युत्तमश्लोकभवान्ममेरितं व
चो व्यलीकं सुरर्षभ मन्यसे ॥ करोम्यृतं तन्न भवेत्प्रलंभनं पदं तृतीयं कुरुशीर्ष्णिमे निजम् २ विभेमिनाहं निरयात्पदच्युतो न पाशबंधाद्यसनादुरत्ययात् ॥
नैवार्थकृच्छ्राद्भवतो विनिग्रहादसाधुवादाद्भृशमुद्विजेयथा ३ पुंसां श्लाघ्यतमं मन्येदं डमर्हत्तमापितम् ॥ यं न माता पिता भ्राता सहृदश्च दिशंति हि ४
त्वं नूनमसुराणां नः पारोक्ष्यं परमो गुरुः ॥ यो नो नेकमदां धानां तद्भ्रंशं चक्षुरादिशः ५ यस्मिन् वैरानुबन्धेन रुढेन विबुधेतराः ॥ बहवो लेभिरेसि द्विद्वियामिहै
कांतयोगिनः ६ तेनाहं निवृहीतोऽस्मि भवता भूरिकर्मणा ॥ बद्धश्च वारुणैः पाशैर्न व्रीडेन च विव्यथे ७ पितामहो मे भवदीयसंमतः प्रह्लाद आविष्कृत
साधुवादः ॥ भवद्विपक्षेण विचित्रवैशसं प्रापितस्त्वत्परमः स्वपित्रा ८ किमात्मनानेन जहातियो मुदः किं रिक्थहारैः स्वजनाख्यदस्युभिः ॥ किं जाय
या संसृतिहेतुभूतयामर्त्यस्य गेहैः किमिहायुषोव्ययः ९ इत्थं स निश्चित्य पितामहो महानगाधबोधो भवतः पादपद्मम् ॥ ध्रुवं प्रपेदे ह्यकुतो भयं जनाद्भीतः
स्वपक्षक्षपणस्य सत्तमः १० अथाहमप्यात्मरिपोरतवांतिकदैवेन नीतः प्रसभं त्याजितश्रीः ॥ इदं कृतांतांतिकवर्तिजीवितं यथाध्रुवं स्तब्धमतिर्न बुध्यते ११
श्रीशुक उवाच ॥ तस्येत्थं भाषमाणस्य प्रह्लादो भगवत्प्रियः ॥ आजगाम कुरुश्रेष्ठराकापतिरिवोत्थितः १२ तमिंद्रसेनः स्वपितामहं श्रिया विराजमानं नलि
नायतेक्षणम् ॥ प्रांशुं पिशंगां वरमं जनत्विषं प्रलंबबाहुं सुभगं समैक्षत १३ तस्मै बलिर्वारुणपाशयंत्रितः समर्हणं नोपजहार पूर्ववत् ॥ ननाममूर्ध्नां श्रुविलोल
लोचनः स व्रीडनीचीनमुखो बभूव ह १४ स तत्र हासीनमुदीक्ष्य सत्पतिसुनंदनं दाद्यनुगैरुपासितम् ॥ उपेत्य भूमौ तस्मात्समहामनाननाममूर्ध्नां पुलकाश्रुविह्व
लः १५ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ त्वयैव दत्तं पदमैंद्रमूर्जितं हृतं त्वयैवाद्यतयैव शोभनम् ॥ मन्ये महानस्य कुतोऽप्यनुग्रहो विभ्रंशितो यच्छ्रुय आत्ममोहनात् १६

१ १० मयाप्ययमेव निश्चय इति भावेनाह अथेति असुरजातित्वान्ममशत्रुभूतस्य । त्वया त्याजितराज्यश्रीः बुभुषुणेयं श्रीर्बलादपित्याज्या अन्यथानर्थयोग एवेति भावेनाह इदमिति यथाश्रियास्तब्ध
मतिः कृतांतांतिकवर्ती दंजीवितं न जानातीत्यन्वयः ११ शुकः प्रह्लादस्य भक्त्यतिशयं दर्शयितुं बलेः स्तवनेन भगवद्भक्तिविशेषमाज्ञायागमनमितितदागमनमाह शुक इति १२ प्राशुमुन्नतम् १३ सत्री
हत्वेन नीचीनमर्वाचीनं मुखं यस्य सतथा १४ १५ आत्मनो मोहहेतुभूतया श्रिया विभ्रंशितो विगलित इति यदयं महाननुग्रहोऽस्य कृत इति मन्ये तत्तस्मात्कः पुमानात्मनो गतिं यथावदभिचरेन कोऽपि यथात्मनः
स्वस्य गतिं सर्वत्र स्वातंत्र्यलक्षणामभिचरेत्तथा कः परमात्मनो गतिं स्थितिं स्वातंत्र्यलक्षणं पश्यति श्रीमदाद्यत्वात् पश्यतीति वा १६

१७ १८ स्वभवेगवोद्रेककटाक्षीकृत्यभगवंतंसमीडे क्रीडार्थमिति चेत्वेदं त्रिजगदात्मनः क्रीडार्थकृतमिति सांगिरितं केचित् क्रीडार्थसृष्टिरित्येकइति श्रुतेः हेईशतत्रापरे कुधियोऽसुरप्रकृतयः आत्मनः स्वाम्यकुर्युः वयमस्य स्वामिन इति जल्पन्ति जल्पन्कुर्वन्ति तत्रापितुशब्दो महाविशेषप्रकाशयति तेन तव स्वाम्यस्य न कामपि हानिमापादयन्ति इत्याह कर्तुरिति त्वयाऽवरोपितो विचालितो हं कर्तेति विद्या दोषेषां ततथा अतएव त्यक्तलज्जास्ते कुधियोऽस्य जगतः कर्तुः प्रभोरोधिपतेस्तव किमावहन्ति न किमापि हानिं कुर्वन्तीत्यर्थः समर्थोधिपतौ प्रभुरिति च १९ २० २१ २२ बंधनादिकमासुरजन्मदोषापहरणाय त्वया कृतं ननु द्वेषादन्यथा तव वैषम्यनैर्घुष्ये स्यात्तानतस्तु कर्मित्याशयेनाह यत्पादयोरिति न विक्लवमनाः सर्वस्वदानादप्यहीनमनाः २३ यद्यपि ब्रह्माभगवदभिप्रायवेत्ति तथापीतरेषां तज्ज्ञा पनाय स्वाभिप्रायवाक्ते ब्रह्ममिति ब्रह्मन् प्रजापतेऽप्यहं यद्विचिन्मिच्छामः २४ नाना योनिभ्य उत्तमत्वेन मम दोद्रेकहेतोरपि पुरुषो नैर्यदृच्छया प्राप्तौ मम दनुगृहीतस्य पुंसो मम दोनैवोत्पद्यत इत्याह यदा

यया हि विद्वानपि मुह्यते जनस्तत्कोभि चष्टे गतिमात्मनो यथा ॥ तस्मै नमस्ते जगदीश्वराय वै नारायणायाखिललोकसाक्षिणे १७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बद्धं वीक्ष्य पतिसाध्वी तत्पत्नीभयविह्वला ॥ प्रांजलिः प्रणतोऽपेन्द्रं भाषेवाङ्मुखी नृप १८ ॥ विंध्यावलिरुवाच ॥ क्रीडार्थमात्मन इदं त्रिजगत्कृतं ते स्वाम्यन्तु तत्र कुधियोपरईशकुर्युः ॥ कर्तुः प्रभोस्तव किमस्य तज्जावहन्ति त्यक्तह्रियस्त्वदवरोपितकर्तृवादाः १९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तस्यानुशृण्वतो राजन् प्रह्लादस्य कृतांजलेः ॥ हिरण्यगर्भो भगवानुवाच मधुसूदनम् २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भूतभावन भूतेश देवदेव जगन्मय ॥ मुंचैनं हत सर्वस्वं नायमर्हति निग्रहम् २१ ॥ कृत्स्नातेऽनेन दत्ता भूलोकाः कर्माजिताश्च ये ॥ निवेदितं च सर्वस्वमात्मा विक्लवयाधिया २२ ॥ यत्पादयोरशठधीः सलिलं प्रदाय दूवौ कुरैरपि विधाय सती सप र्याम् ॥ अप्युत्तमां गतिमसौ भजते त्रिलोकीदत्त्वा न विक्लवमनाः कथमार्तिमृच्छेत् २३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रह्मन्यमनुगृह्णामि तद्विचिन्मिच्छामि ॥ यन्मदः पुरुषस्तब्धो लोकमां चावमन्यते २४ ॥ यदा कदाचि जीवात्मा संसरेन्न जगत्कर्मभिः ॥ नाना योनिष्वनीशोऽयं पौरुषी गतिमाव्रजेत् २५ ॥ जन्मकर्मवयो रूपविद्यैश्वर्यधनादिभिः ॥ यद्यस्य न भवेत्स्तंभस्तत्रायं मम दनुग्रहः २६ ॥ मानस्तंभ निमित्तानां जन्मादीनां संमततः ॥ सर्वश्रेयः प्रतीपानां हंत मुह्येन्न मत्परः २८ ॥ एष दानवदैत्यानामग्रणीः कीर्तिवर्धनः ॥ अजैषीद जयां मायां सीदन्नपि न मुह्यति २८ ॥ क्षणाद्विभ्रंशितः स्थानाक्षिप्तो बद्धश्च शत्रुभिः ॥ ज्ञातिभिश्च परित्यक्तो यातनामनुयापितः २९ ॥ गुरुणामर्षितः शमोजहौ सत्यं न सुव्रतः ॥ छलैरुक्तो मया धर्मो नायं त्यजति सत्यवाक् ३० ॥ एवं मे प्रापितः स्थानं दुःप्रापममरैरपि ॥ सावर्णे रंतरस्यायं भवितेन्द्रो मदाश्रयः ३१

कदाचिदिति अयं जीवात्मानिजकर्मभिर्नाना योनिषु संसरेन्न कदाचिदैवशात् पौरुषी गतिमाव्रजेत् २५ तत्र पौरुषगतौ यस्य जीवात्मनो मदर्चनादौ स्तंभस्तं द्री लक्षणान भवेत्तर्ह्ययं मम दनुग्रहः मत्कटाक्षरा तलक्षण इति ज्ञातव्यम् २६ स्वभक्तलक्षणमाह मानस्तंभेति पंचम्यर्थे जन्मादीनामिति पृष्टी २७ एतल्लक्षणदर्शनाय दवीयान् मार्गानं गंतव्यः किं त्वत्रैवेति भावेनाह एष दानवेति अजया अजे यां न जयो यस्याः सा जयेति २८ यातनातीव वेदनाम् २९ सत्यत्यागनिमित्तक्षीणत्वादिकं प्राप्नोति सत्यं न त्यक्तवानित्यन्वयः ३० भवतास्मै किमनुगृह्यते त्वद्वक्तापेति तत्राह एवमिति किं तस्थानमत्राह सावर्णे रिति ३१

तर्हि तावत्पयैतमाशयोद्रेकवदेवंविधं कृशमनुभूयस्थीयतां किं तत्राह तावत्सुतलमिति तत्रान्येषामपि क्लेशानुभवो नास्ति किं पुनरस्येति भावेन वक्ति यत्राधयइति ३२ उपसर्गा उपद्रवाः भवदाज्ञा मंतरेणेभं क
 र्थं गमिष्यामीति शंका माभूदित्याह इंद्रसेनेति ३३ मृतवदेकः कथं गमिष्यामीत्यत उक्तं ज्ञातिभिरिति स्वर्गस्थैरर्थ्येत्स्पर्द्धेपालो केशामुपद्रविष्यंतीति तत्राह नत्वामिति ३४ राज्यं त्यक्त्वा गतस्य तव
 आसने वयं न तिष्ठाम इति तिष्ठतां दहं माह त्वच्छासनेति किं बहुनेकेन सर्वतो मद्रक्षा वज्रं तवास्तीत्याह सर्वत इति ३५ न केवलं सन्निधानविशेषाद्रक्ष्यामि किंतु प्रत्यक्षत एवेत्यत उक्तं तत्र मामिति तत्राप्ययमन
 र्थस्तदवस्थ एव दानवादीनां संसर्गादिति च शंका माभूदित्याह तत्र दानवेति ३६ सद्यः कुंठ इत्येकं पदसद्यः कुठः छेदो यस्य स तथा भवन् रक्ष्यतीति विनक्ष्यतीति पाठे निर्मूलो भविष्यतीत्यर्थः ३७ इ० भा० अष्टमस्क
 धेवि० टी० एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ भगवति भक्तिमत्तः पुरुषस्य किमपि दुःसाध्यं नास्तीत्येतत्प्रपंच्यते स्मिन्नध्याये तत्र बलेर्हयाज्ञाकरणवक्तुमाह इत्युक्तवंतमिति भक्तेरुत्कल उद्रेको यस्य स तथा १ समुद्यतः ऊ

तावत्सुतलमध्यास्तां विश्वकर्मविनिर्भितम् ॥ यत्राधयो व्याधयश्च क्लमस्तं द्रपिराभवः ३२ नोपसर्गानिवसतां संभवंति ममेच्छया ॥ इंद्रसेन महाराजया
 हि भो भद्रमस्तुते ३३ सुतलं स्वर्गिभिः प्राध्यै ज्ञातिभिः परिवारितः ॥ नत्वामभिभविष्यंति लोकेशः किमुतापरे ३४ त्वच्छासनातिगान्दैत्या नृचक्रं मे सू
 दयिष्यति ॥ रक्षिष्ये सर्वतो हं त्वां सानुगं सपरिच्छदम् ३५ सदा सन्निहितं वीर तत्र मां द्रक्ष्यते भवान् ॥ तत्र दानवै दैत्यानां संगत्ते भाव आसुरः ३६ दृष्ट्वा म
 दनुभावं वै सद्यः कुंठो विनक्ष्यति ३७ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे बलिविमोक्षणं नाम एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तवंतं पुरुषं पुरा
 तनं महानुभावोऽखिलसाधुसंमतः ॥ बद्धांजलिर्बाष्पकलाकुलेक्षणो भक्त्युत्कलोगद्रदयागिरा ब्रवीत् १ बलिरुवाच ॥ अहो प्रसादोऽस्य कृतः समुद्यतः प्रपन्न
 भक्तार्थविधौ समाहितः ॥ यल्लोकपालैस्तदनुग्रहो मरैरलब्धपूर्वो पसदेऽसुरेर्पितः २ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्त्वा हरिमानस्य ब्रह्माणं समवंततः ॥ विवेश सु
 तलं प्रीतो बलिर्भुक्तः सहासुरैः २ एवमिन्द्राय भगवान् प्रीत्यानीय त्रिविष्टपम् ॥ पूरयित्वा दितेः काममशासत्सकलं जगत् ४ लब्धप्रसादनिर्भुक्तं पौत्रवंशधरं
 बलिम् ॥ निशाम्य भक्तिप्रवणः प्रह्लाद इदमब्रवीत् ५ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ ॥ नेमं विरिंचोलभते प्रसादं न श्रीर्न शर्वः किमुतापरेते ॥ यन्नोसुराणाम
 सिदुर्गपालो विश्वाभिवंद्यैरभिवंदितभिः ६ यत्पादपद्ममकरंदनिषेवणेन ब्रह्मादयः शरणदाश्रुवतो विभूतीः ॥ कस्माद्वयं कुसृतयः सल्यो नयस्ते दाक्षिण्यदृ
 ष्टिपदवीं भवतः प्रणीताः ७

ध्वं वर्धमानस्यास्य तव प्रसादोऽहो कुतो विस्मय इत्यत उक्तं कृत इति स्वेनेति शेषः इतोपि विस्मय इत्याह प्रपन्न इति समाहितः एकाग्रचित्तो न्यत्रानवसरदुःस्थ इत्यर्थः त्वमपि तेष्वेकः किं न स्यादित्यत आत्मा
 नं चिच्छरोति यल्लोकेति असुरजातावप्यपसदेऽधमेऽलब्धपूर्व इति यथा योग्यमिति ज्ञातव्यं २ ३ ४ लब्धप्रसादश्च निर्भुक्तश्च ५ विश्वाभिवंद्यैर्ब्रह्मादिभिरभिवंदिताभिः श्रीकांतोसुराणामपिनोदुर्गपालो
 द्वारपाल आसीदिति यदि मं प्रसादं विरिंचादिभिर्न लभ्यते इत्यन्वयः ६ कुसृतयः कुत्सितयागास्तत्र हेतुमाह सल्यो नय इति तस्य ते तव कस्माद्वेतो दाक्षिण्यदृष्टिपदवीं प्रणीताः भक्तानु कं पित्व मंतरेणेति शेषः
 यमेवैष वृणुते तेन कृम्य इति श्रुतेः ७

भवत्स्वप्नत्वादाहितमपिलोकविलक्षणमिति भावेनाह चित्रमिति तवचित्रं नानाविधमीहितं चेष्टितमहो अहोहिहविस्मयइति यादवः तत्कथमिति तत्राह विषमेति विषमस्वभावोऽसिक्तप्रियोऽसिकल्प
 तस्वभावोऽसिक्तस्माद्विस्मयः समदृशो विषमस्वभावत्वं सर्वात्मनो भक्तप्रियत्वेन कल्पतरुस्वभावत्वं च विस्मयहेतुरित्यर्थः ८ बलिप्रहादयोर्भगवद्रक्तत्वोपि बलेर्बधनादिदुःखमभूत् तत्किं न भिन्नामिति शंका ब
 लिरप्यसुरावेशात्स्तुवचपि जनार्दनम् आक्षिपत्यंतराकापि प्रहादोनेत्यभक्तिमानित्यनेन परिहर्तव्या आक्षेपफलदुःखमित्यर्थः ९ १० ११ १२ १३ कर्मवितन्वतोऽस्य यत्तद्ब्रह्मभिर्ब्राह्मणैर्दृष्टं
 निरूपितं कर्मसु वैषम्यमंतरा योपहतिः यथासंविहितं कर्मदत्त्वेन समर्थं भवेत्तथा तव शिष्यस्य बलेः कर्मणो वैषम्यलक्षणमपराधं संतनुपरितद्वत्तं कुरु कर्मरंघ्रसमुन्नतं कुरुवा छिद्रं प्रापराधयोरित्यभिधानं ब्र
 चित्रंतवेहितमहोमितयोगमायालीलाविसृष्टभुवनस्य विशारदस्य ॥ सर्वात्मनः समदृशो विषमस्वभावो भक्तप्रियो यदसि कल्पतरुस्वभावः ८ श्रीभगवा
 नुवाच ॥ वत्स प्रह्लाद भद्रं ते प्रयाहि सुतलातलम् ॥ मोदमानः स्वपौत्रेण ज्ञातीनां सुखमावह ९ नित्यं द्रष्टा सिमांतत्र गदापाणिमवस्थितम् ॥ मदृशनमहाह्ला
 दन्यस्तकर्मनिबंधनः १० श्रीशुक उवाच ॥ आज्ञां भगवतो राजन् प्रह्लादो बलिना सह ॥ बाढमित्यमलप्रज्ञो मूर्ध्या धाय कृतांजलिः ११ परिक्रम्यादिपुरुषं
 सर्वासुरचमूपतिः ॥ प्रणतस्तदनुज्ञातः प्रविवेश महाबिलम् १२ अथाहोशनसं राजन्हरिर्नारायणोत्तिके ॥ आसीनमृत्विजां मध्ये सदसि ब्रह्मवादिनाम्
 १३ ब्रह्मसंतनुशिष्यस्य कर्मच्छिद्रं वितन्वतः ॥ यत्तत्कर्मसु वैषम्यं ब्रह्मदृष्टं संभवेत् १४ शुक उवाच ॥ कुतस्तत्कर्मवैषम्यं यस्य कर्मेश्वरो भवान् ॥ यज्ञेशो
 यज्ञपुरुषः सर्वभावेन पूजितः १५ मंत्रतस्तंतत्रच्छिद्रं देशकालाहवस्तुतः ॥ सर्वं करोति निश्छिद्रमनुसंकीर्तनंतव १६ तथापि वदतो भूमन्करिष्याम्यनुशासनम् ॥
 एतच्छ्रेयः परंपुंसां यत्तवाज्ञानुपालनम् १७ अभिनंद्य हरेराज्ञामुशना भगवानिति ॥ यज्ञच्छिद्रं समतनो द्वले विप्रर्षिभिः सह १८ एवं बलेर्महीं राजन् भिक्षित्वा
 वामनो हरिः ॥ ददौ भोत्रे मे हं द्राय त्रिदिवं त्यरैर्हृतम् १९ प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा देवर्षिपितृभूमिपैः ॥ दक्षभृग्वंगिरोमुख्यैः कुमारैर्न भवेन च २० कश्यप
 स्यादितेः प्रीत्यै सर्वभूतभावाय च ॥ लोकानां लोकपाला नाम करोद्द्वामनं पतिम् २१ वेदानां सर्वदेवानां धर्मस्य यशसः श्रियः ॥ मंगलानां व्रतानां च कल्पं स्व
 र्गापवर्गयोः २२ उपैंद्रं कल्पयां च क्रेपतिं सर्वविभूतये ॥ तदा सर्वाणि भूतानि भृशं मुमुदिरे नृप २३ ततस्त्विद्रः पुरस्कृत्य देवयानेन वामनम् ॥ लोकपाले
 दिवं निष्ये ब्रह्मणा चानुमोदितः २४ प्राप्य त्रिभुवनं चैद्र उपैद्रं ध्रुजपालितम् ॥ श्रिया परमया जुष्टो मुमुदे गतसाध्वसः २५ ब्रह्माश्वः कुमारश्च भृगवाद्यामुन
 यो नृप ॥ पितरः सर्वभूतानि सिद्धा वैमानिकाश्च ये २६ सुमहत्कर्मता द्विष्णोर्गार्थतः परमाहुतम् ॥ धिष्ण्यानि स्वानिते जग्मुरादितं च शशंसिरे २७ सर्वमे
 तन्मया ख्यातं भवतः कुलनंदन ॥ उरुक्रमस्य चरितं श्रोतृणामघमोचनम् २८

अणादृष्टं वा १४ सति छिद्रे तत्परिहारस्तदेव नास्ति अस्ति चेदपि तव नाम संकीर्तनं निश्छिद्रं करोतीति वक्तव्यमनेत्याह शुक इति यज्ञपुरुषो भवान्यस्य बलेः कर्मेश्वरः कुत यज्ञेश इति अनेन सर्वयज्ञस्वामित्वं तव
 विद्यते किमु तैतद्यज्ञस्वामित्वं बलेस्त्वद्रक्तत्वादिति सूचितं तस्य बलेः कर्मवैषम्यं कुतो हेतोः स्यादित्यन्वयः सर्वभावेन सर्वदानेन पूजित इत्यस्माच्च १५ तवानुसंकीर्तनं मंत्रतस्तंत्रतश्छिद्रं सर्वदेशकालोचितव
 स्तुतो यथा तथा निश्छिद्रं पूर्णं करोतीत्यन्वयः १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ ततः बलिपञ्चशालायाः २४ २५ २६ २७ २८

ब्रह्मादिमहिमातिरिक्तमहिमत्वेमुरारेश्वरितस्य संसाराख्याय संघातविघातदक्षत्वं वटतामपि तत्कथमित्याशंक्यप्रमाणपूर्वकं तं शह पारंमहिम्नश्चिद्विगोर्नुकं वीर्याणि प्रवोच न ते विष्णो जायमानो ने जात इति
मंत्रद्वये दद्रुष्टा कृषिरेत्याह यस्य पुरुषस्य यो मर्त्यः पार्थिवानि रजांसि पार्थिवपरमाणून् विममे मानं करोत्यपि छंदसि व्यत्ययो बहु भूतिवचनाल्लब्धे लिट्जातो जायमानः उत्तजनिष्यमाणो वा समर्थः माहे
म्रः पारं समाति उपैति किं नैवोपेतीत्यन्वयः पुरुषः कदाति तत्राह मुरारिरिति स यदुत्तिलक इति नेत्याह उरु विक्रमत इति उरु महद्यथा भवति तथेति क्रिया विशेषणं कविरप्यति क्रांतं दर्शयतीति वा २९
यस्तस्याद्भुतकर्मणो देवदेवस्य हरेरवतारानुचरितं शृण्वन्वर्तते स परांगतिं वैकुण्ठाख्यायातीत्यन्वयः ३० अन्यविषयकर्मसमयेपि कीर्त्यमानमिदं भगवत्कर्म पूर्णफलप्रदं करोतीत्याह क्रियमाण इति अथ
मंगले देवप्रभृतिकर्मणि क्रियमाणे सतीदमवतारानुचरितं यत्र यत्र कर्मणि कीर्त्येत तेषां पुंसां तत्तत्कर्म सुकृतं पूर्णफलदानसमर्थं विदुर्ज्ञानिन इति शेषः ३१ इति श्रीभागवते अष्टमस्कंधे विंटी० द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

पारंमहिम्न उरु विक्रमतो मुरारेर्यः पार्थिवान्यपि कविर्विममे रजांसि ॥ किं जायमान उत्तजात उपैति मर्त्य इत्याह मंत्रद्वयः पुरुषस्य यस्य २९ यद्दं देवदेवस्य ह
रेद्भुतकर्मणः ॥ अवतारानुचरितं शृण्वन्व्याति परांगतिम् ३० क्रियमाणे कर्मणी दं देवपित्र्येथ मानवे ॥ यत्र यत्रानुकीर्त्येत तेषां सुकृतं विदुः ३१ ॥ इति
श्रीभागवते अष्टमस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ राजोवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि हरेरद्भुतकर्मणः ॥ अवतारकथामाद्यां मायामत्स्यविडंबनाम् १ यद्
र्थमदधद्रूपं मात्स्यं लोकजुगुप्सितम् ॥ तमः प्रकृतिदुर्मर्षे कर्मग्रस्त इवेश्वरः २ एतन्नो भगवन् सर्वथा वदस्व कुमहसि ॥ उत्तमश्लोकचरितं सर्वलोकसुखावहम्
३ सुत उवाच ॥ इत्युक्तो विष्णुरातेन भगवान्वा दरायणिः ॥ उवाच चरितं विष्णोर्मत्स्यरूपेण यत्कृतम् ४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोविप्रसुरसाधूनां छंदसा
मपि चेश्वरः ॥ रक्षामिच्छंस्तनूर्ध्वते धर्मस्यार्थस्य चैव हि ५ उच्चावचेषु भूतेषु च रन्वाधुरिवेश्वरः ॥ नोच्चावचत्वं मजतो निर्गुणत्वाद्वियोगुणैः ६ आसीदती
तकल्पांते ब्राह्मणेनैमित्तिको लयः ॥ समुद्रोपप्लुतास्तत्र लोका भूरादयो नव ७ कालेनागतनिद्रस्य धातुः शिशयिषोर्बली ॥ मुखतो निःसृतान्वेदान् हयग्रीवोऽंति
के हरत् ८ ज्ञात्वा तद्दानवैर्द्रस्य हयग्रीवस्य चेष्टितम् ॥ दधारशफरीरूपं मनः ९ तत्र राजऋषिः कश्चिन्नाम्ना सत्यव्रतो महान् ॥ नारायणपरोत्पद्य
तपस्तत्सलिलाशये १० यो सावस्मिन् महाकल्पे तनयः स विवस्वतः ॥ श्राद्धदेव इति ख्यातो मनुस्वे हरिणार्पितः ११ एकदा कृतमालायां कुर्वतो जलतर्पणम् ॥
तस्यां जल्युदके काचिच्छफर्ये काभ्यपद्यत १२

अंशिज्ञानवदं ज्ञानमपि मुक्तिसाधनं गुणाद्यविशेषादिति दर्शनाय मत्स्यावतारचरितमनुवर्तयत्यस्मिन्नध्याये तत्र श्रुतवामनावतारचरितसुधापानाद्विष्णुण्डवपुनरपिराजादशावताराणामादित्वेन मत्स्या
वतारमाहात्म्यं श्रोतुं पृच्छति राजेति मायामत्स्यस्य विडंबनं यस्यां सा तथा १ कथं जुगुप्सितममूदितितत्राह तमः प्रकृतीति तमः स्वभावो यस्य स तथा दुर्मर्षसां दुर्भक्ष्य कर्मग्रस्तो जीवः २ लोकजुगु
प्सितचेतिका मिति वक्तव्यमत्राह उत्तमेति ३ ४ ५ ननु उच्चावचेषु सुरनरादिसंज्ञेषु भोगाय तनशरीरेषु वर्तमानस्य हरेरिन्द्रियगुणैरवलेपोपि संभाव्यते देवदत्तवदितितत्राह उच्चावचेऽपि धीशब्देनैन्द्रियाण्यु
पलभ्यते ६ आदित एव वक्तुमुपक्रमते आसीदिति समुद्रैरुपप्लुता आलीनाः ७ अंतिके विदूरतः ८ ९ १० कोसौ सत्यव्रत इति तत्राह यो साविति ११ १२

अजलितायेन १३ १४ सःपुनःशफर्याःरक्षणार्थाय १५ १६ अलब्धात्मावकाशमिति क्रियाविशेषणम् १७ १८ उदंचनमणिकयं हस्तत्रयव्यामत्रयम् १९ पदंस्थानम् २० तत्सरोवरं आत्मनाश
रीरेणावृत्यव्याप्य २१ अविदासिनिअगाधेअभिभसेतौवा २२ अनंतरं किमकरोदितितत्राह इत्युक्तइति जलाशयेऽहं अस्मिन्मत्समानं संमितं समानं वा २३ २४ २५ एवंविधं वीर्ययस्यसः एवंवीर्यः
अह्नायज्ञमिति व्यानशेषव्यासः २६ विशेषसंबंधित्वाभारंज्ञानंतदयनंयस्यसतथा ज्ञानाश्रयः कश्चित्तेन एव नारायणः किंस्यादित्यतः साक्षाद्विरितितुरीयमूर्तिः २७ २८ यदर्थयत्प्रयोजनायभवतादै

सत्यव्रतोजलिगतांसहतोयेनभारत ॥ उत्ससर्जनदीतोयेशफरींद्रविडेश्वरः १३ तमाहसातिकरुणंमहाकारुणिकंनृपम् ॥ यादोभ्योज्ञातिघातिभ्योदी
नांमादीनवत्सल ॥ कथंविमृजसेराजन्मीतामस्मिन्सरिजले १४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ सजात्मनोनुग्रहार्थं प्रीत्यामत्स्यवपुर्धरम् ॥ अजाननरक्षणार्था
यशफर्याःसमनोदधे १५ तस्यादीनतरंवाक्यमाश्रुत्यसमहीपतिः ॥ कलशाप्सुनिधायैनांदयालुर्निन्यआश्रमम् १६ सातुतत्रैकरात्रेणवर्धमानाकमंड
लौ ॥ अलब्धात्मावकाशंवाइदमाहमहीपतिम् १७ नाहंकमंडलावस्मिन्कृच्छ्रं वस्तुमिहोत्सहे ॥ कल्पयौकःसुविपुलंयत्राहंनिवसेसुखम् १८ सएनां
ततआदायन्यधादौदंचनोदके ॥ तत्रक्षिसामुहूर्तेनहस्तत्रयमवर्धत १९ नमएतदलंराजन्सुखं वस्तुमुदंचनम् ॥ पृथुदेहिपदंमह्यंयत्त्वाहंशरणंगता २०
श्रीशुकउवाच ॥ ततआदायसाराज्ञाक्षिसाराजन्सरोवरे ॥ तदावृत्यात्मनासर्वमहामीनोन्ववर्धत २१ ॥ मीनउवाच ॥ नैतन्मेस्वस्तयेराजन्नुदकंसलि
लौकसः ॥ निधेहिरक्षायोगेनहृदेमामविदासिनि २२ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्तःसोनयन्मत्स्यंतत्रतत्राविदासिनि ॥ जलाशयेसंमितंतसमुद्रेप्राक्षिप
ज्जपम् २३ क्षिप्यमाणस्तमाहेदमिहमांमकरादयः ॥ अदंत्यतिबलावीरमानेहोत्सष्टुमर्हसि २४ एवंविमोहितस्तेनवदतावल्गुभारतीम् ॥ तमाहको
भवानस्मान्मत्स्यरूपेणमोहयन् २५ नैवंवीर्योजलचरोदृष्टोस्माभिःश्रुतोपिवा ॥ योभवान्योजनशतमह्नायव्यानशेसरः २६ नूनंत्वंभगवान्साक्षाद्वरि
नारायणोव्ययः ॥ अनुग्रहायभूतानांधत्सेरूपंजलौकसाम् २७ नमस्तेपुरुषश्रेष्ठस्थित्युत्पत्त्यप्ययेश्वर ॥ भक्तानांनःप्रपन्नानांमुख्योह्यात्मागतिर्विभो
२८ सर्वेलीलावतारास्तेभूतानांभूतिहेतवे ॥ ज्ञातुमिच्छाम्यदोरूपंयदर्थंभवताधृतम् २९ नतेरविदाक्षपदोपसर्पणंमृषाभवेत्सर्वसुहृत्प्रियात्मनः ॥
यथेतेषांपृथगात्मनांसतामदीदृशोयद्वपुरद्भुतंहिनः ३०

मत्स्यरूपंधृतं तत्प्रयोजनपूर्वकं ज्ञातुमिच्छामीत्यन्वयः २९ अहंत्वंस्वरूपज्ञानेयोग्याइत्याह नतइति हेअरविदाक्षयथापृथगात्मनांभिअविषयबुद्धीनांइतरेषांतेतवपदोपसर्पणंमुद्रावृथाभवेत्तदप्यनेवंवि
न्महत्पुण्यं कर्म करोति तद्वास्यात्ततः क्षीयतइति श्रुतिरतएवपृथगित्युक्तं सतांतथानस्यात्तत्रहेतुमाह अदीदृशइति तवाद्भुतंनोऽस्माकंइतरमत्स्यविलक्षणत्वादा अर्थयद्वपुःदुवप्वीजसंतानइतिधातोः
जमदुत्पन्नसमर्थंरूपंअदीदृशःदर्शितवानिति हियस्मात्संततएतद्रूपज्ञानेयोग्याइत्यर्थःतवविषयस्वभावत्वात्तथात्वमितितेत्याह सर्वेति ३०

विषयमुत्तमैरकत्वात्प्रियः तदेतत्प्रियमिति श्रुतेः ३१ अद्यतनादङ्गुलध्वंससमेहनिनिमंक्ष्यति निमग्नं भविष्यति अप्ययां भो धौ प्रलयसमुद्रे ३२ संवर्तामसिलयजले उपस्थास्यतिसमीपमागमिष्यति ३३ सर्वैः
सर्वैः प्राणिभिः उपबृंहितः पूरितः ३४ निरालोके तमः प्रायेऋषीणां वर्चसां प्रकाशेनैव नान्येन ३५ दोधूयमानां इतस्ततो त्यक्तप्यमानां निचघ्नीहिनिबंधनं महाहिनापाशेन ३६ ब्राह्मीब्रह्मसंबन्धिनी ३७ तव
सम्पत्प्रभैः हृदिविवृतं स्पष्टीकृतं मयानुगृहीतं मदीयं ब्रह्मेति शब्दितं महिमानं ज्ञास्यसि ३८ अन्ववैक्षतप्रतीक्ष्य स्थितः ३९ ४० ४१ ४२ अविनाशं विनाशविरोधिजीवानां शंसुस्व अविनाशं सुखयुक्तं पदं विधास्य
सीति वा ४३ ४४ वरत्रेण पाशेन मधुवन्मधुसंसारं सूदितवानिति मधुसूदनः तम् ४५ अनाद्यविद्योपहतात्मसंविदस्त्वत्मानं ज्ञानयेषां ते तथा सा विद्या मूलकारणस्य सत्तन्मूलः स च संसारस्तन्मूलसंसारस्तस्मिन्

इति ब्रुवाणं नृपतिं जगत्पतिः सत्यव्रतं तस्य वपुर्गुगक्षये ॥ विहर्तुकामः प्रलयार्णवे ब्रवीच्चिर्षितं कांतजनप्रियः प्रभुः ३१ श्रीभगवानुवाच ॥ सप्तमे द्यत
नादूर्ध्वमहं न्येतदरिंदम ॥ निमंक्ष्यत्यप्ययां भो धौ त्रैलोक्यं मूर्धुवादिकम् ३२ त्रिलोक्यां लीयमानायां संवर्तामसि वै तदा ॥ उपस्थास्यति नौः काचिद्विशा
लात्वां मये रिता ३३ त्वं तावदौषधीः सर्वा बीजान्युच्चावचानि च ॥ सप्तर्षिभिः परितः सर्वसत्त्वोपबृंहितः ३४ आरुह्य बृहतीनां वं विचरिष्यस्य विह्वलः ॥ ए
कार्णवे निरालोके ऋषीणामेव वर्चसा ३५ दोधूयमानां तां नावं समीरेण बलीयसा ॥ उपस्थितस्य मेशुंगे निबघ्नीहि महाहिना ३६ अहं त्वामृषिभिः साकं स
ह नावमदम्यसि ॥ विकर्षन् विचरिष्यामि यावद्ब्राह्मीनिशाप्रभो ३७ मदीयं महिमानं च परं ब्रह्मेति शब्दितम् ॥ वेत्स्यस्यनुगृहीतं मे संप्रभैर्विवृतं हृदि ३८ श्रीशु
क उवाच ॥ इत्थमादिश्य राजानं हरिं रंतरधीयत ॥ सोऽन्ववैक्षत तं कालं यं हृषीकेश आदिशत् ३९ आस्तीर्य दर्भान् प्राकूलान् राजर्षिः प्रागुदङ्मुखः ॥ निष
सादहरेः पादौ चितयन्मत्स्यरूपिणः ४० ततः समुद्र उद्वेलः सर्वतः प्लावयन्महीम् ॥ वर्धमानो महामेवैर्वर्षद्भिः समदृश्यत ४१ ध्यायन् भगवदादेशं ददृशे नाव
मागतम् ॥ तामारुरोह विप्रेर्द्वैरादायौ षधिवीरुधः ४२ तमूचुर्मुनयः प्रीतिं राजन् ध्यायस्व केशवम् ॥ सवैनः संकटादस्मादविनाशं विधास्यति ४३ सोऽनु
ध्यातस्ततो राज्ञा प्रादुरासीन्महार्णवे ॥ एकशृंगधरो मत्स्यो ह्ये मोनियुतयोजनः ४४ निबद्ध्य नावं तच्छृंगे यथोक्तो हरिणा पुरा ॥ वरत्रेणाहिना तुष्टस्तुष्टावम
धुसूदनम् ४५ राजोवाच ॥ अनाद्यविद्योपहतात्मसंविदस्तन्मूलसंसारपरिश्रमातुराः ॥ यदृच्छये होषस्तथा यमाप्नुयुर्विमुक्तिदोनः परमो गुरुर्भवान् ४६
जनो बुधोऽयं निजकर्मबंधनः सुखेच्छया कर्म समीहतेऽसुखम् ॥ यत्सेवया तां विधुनोत्यसन्मतिं ग्रंथिं विभिद्याद्दृढये स नो गुरुः ४७

रिश्रमस्ततो आतुराः क्रिष्टाः यदृच्छया पूर्वजन्माजितपुण्याभिमुखीभूतदेवेच्छया इह लोके विशिष्टजन्मोपसृताः पुरुषाः यमाप्नुयुः सररमो गुरुर्भवान् विमुक्तिदोस्ति त्वन्वयः ४६ कर्मनिर्मुक्तं भगवत्सेवनमे
वेत्याह जन इति आत्मीयकर्मणा बंधनं यस्य स तथा अयमनुयोजनः सुखमाप्नोतीति च्छया कर्म समीहते ततो सुखदुःखमाप्नोति इति यत्ततो बुधो जनो यस्येश्वरस्य सेवया कर्मविषयमसन्मतिं विधुनोति अतः
कर्मनिर्मुक्तं चाप्नोति गुरुर्ज्ञानोपदेष्टा स नो हृदये स्थितां ग्रंथिं कर्मपाशकृताभिद्यादित्यन्वयः ४७

यस्यमान्यत्वेवयाआत्मनस्तमोलक्षणंमलंविजह्याज्जहातिनिजंवर्यपरमात्मगतिंआनंदस्वरूपंभजेतभजते कथमिव अग्निदाहलक्षणसेवयारुद्रोदनंहिरण्यंस्वमलंदशविधंजह्यात्जहातिनिजवर्यशास्त्रसि
द्धंस्वरूपंभजति यथातथेत्यर्थः किंच सजीवपुनरव्ययोऽसंवृतः आवरणरहितोभवति व्योमसंवरणइतिधातोःगुरोर्गुरुःसपरमोनोमुक्तिदोभूयादित्यन्वयः ईशः मुक्तिदानसमर्थःईर्लक्ष्मीःतस्याःशंयस्मा
त्सद्विवाजातकूपंश्रीमुकुटंहिरण्यंरुद्रोदनमित्यभिधानं सगभवानव्ययइतिवा ४८ अन्येदेवाःअन्येगुरवोजनाश्चस्वयंसमेतामिलिताःपुंसःपस्यहरेःप्रसादायुतभागलेशकर्तुंप्रभवंतितदनुग्रहमंतरेणे
तिशेषः अहंतत्वामीश्वरंशरणंयामीत्यन्वयः ४९ यथांधस्यपुंसःसचक्षुर्दृष्टिमानग्रणीः अग्रतोर्गताकृतःयथाचाविदुषोजनस्यबुधोजनोर्गुरुःकृतःशास्त्रविशारदैरितिशेषः तथासुगतिंबुभुत्सतांबोडु
मिच्छतांनोर्यद्वक्पुरुषार्थद्रष्टासर्वदशांसर्वेन्द्रियाणांसमीक्षणःसाक्षीत्वंगुरुवृत्तःज्ञानोपदेशकत्वेनेतिशेषःअचक्षुरितिपाठेअयमर्थः त्वामंतरेणेतेषांगुरुत्वंपुरुषार्थानुपयोगिसम्यग्ज्ञानहीनत्वादित्याह
अचक्षुरितियथांधस्याचक्षुषोंधोग्रणीःकृतोभवतितथाऽविदुषोजनस्याबुधएवंगुरुर्भवति अंधेनैवनीयमानायथांधाःउभावप्यश्रुतग्रंथाउभावपिजडात्मकावित्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यःत्वंचार्थदृक्शिष्यस्या
पेक्षितपुरुषार्थदर्शोकृतःदर्शनसाधनत्वेनदृष्टोर्पांद्रियाणितेषांसाक्षित्वादस्माकंगुरुत्वेनवृत्तइति ५० एतदेवविवृणोति जनइति जनोजननाद्यभिमानातादृशस्यजनस्यासर्तागतिंइहामुत्रचोरुफलंज्ञा
नमादिशति यथायेनज्ञानेनदुरत्ययंतमःनित्यदुःखात्मकमंधंतमःप्राप्नोति तादृशमितिशेषः यथेतिपाठेयथोपदिष्टेनदुरत्ययंतमःप्राप्येततथोपदिशति नसन्नासन्नसदसदित्याद्याकारेणेत्यर्थः अंधंतमःप्रवि

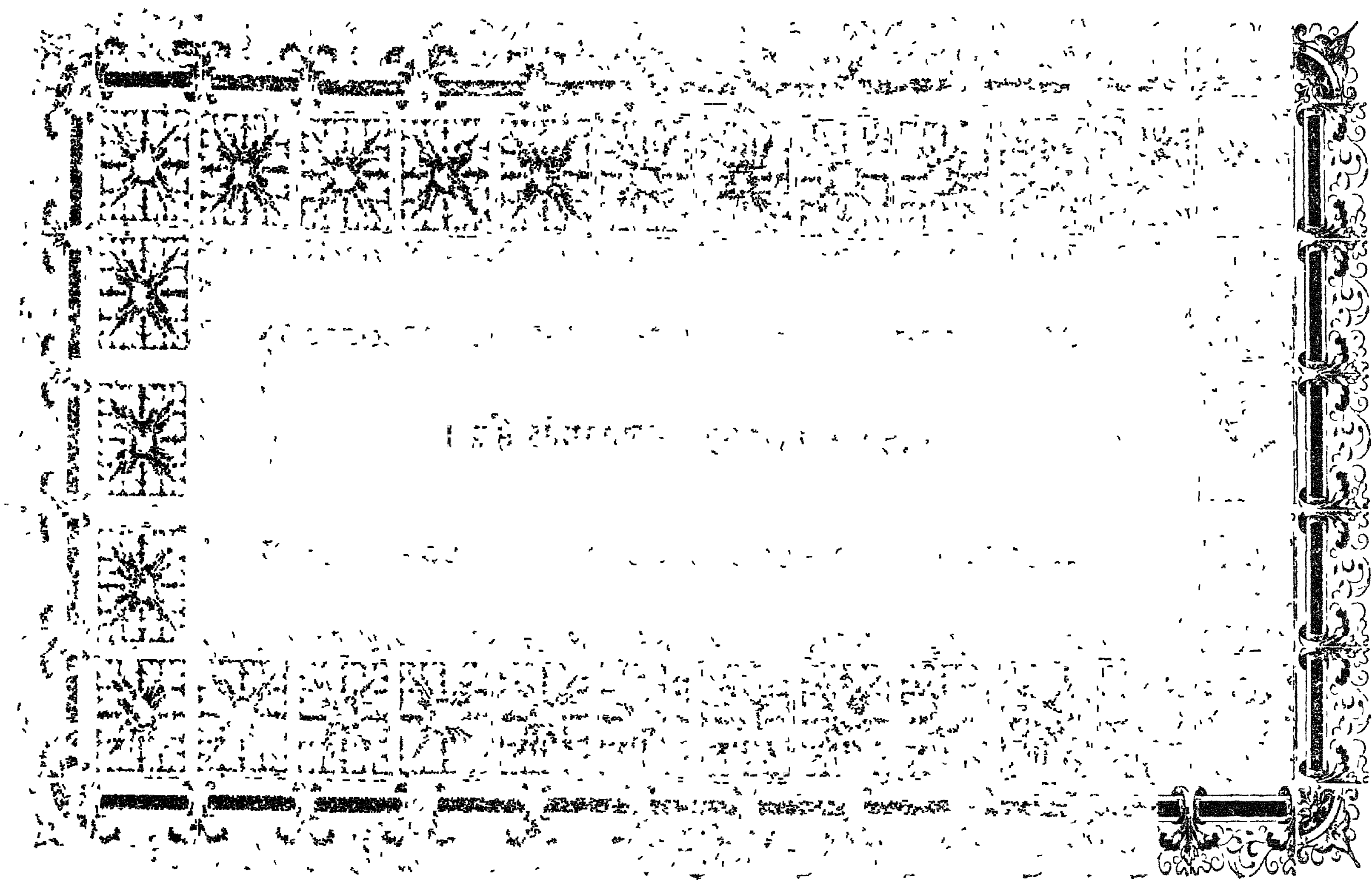
यत्सेवयाग्रेसिवरुद्रोदनंपुमान्विजह्यान्मलमात्मनस्तमः ॥ भजेतवर्यंनिजमेषसोव्ययोभूयात्सईशःपरमोगुरुर्गुरोः ४८ नयत्प्रसादायुतभागलेशमन्येचदेवागु
स्वोजनाःस्वयम् ॥ कर्तुंसमेताःप्रभवंतिपुंसस्तमीश्वरंत्वांशरणंप्रपद्ये ४९ सचक्षुरंधस्ययथाग्रणीःकृतस्तथाजनस्याविदुषोबुधोर्गुरुः ॥ त्वमर्थद्वक्सर्वदृ
शांसमीक्षणोवृत्तोर्गुरुर्नःसुगतिंबुभुत्सताम् ५० जनोजनस्यादिशतेऽसर्तागतिंतथाप्रपद्येतदुरत्ययंतमः ॥ त्वमव्ययंज्ञानममोघमंजसाप्रपद्यतेयेनजनो
निजंपदम् ५१ त्वंसर्वलोकस्यसुहृत्प्रियेश्वरोह्यात्मागुरुर्ज्ञानमभीष्टसिद्धिः ॥ तथापिलोकोनभवंतमंधधीर्जानातिसंतंहृदिबद्धकामः ५२ तंत्वामहंदेववरंवरं
ण्यंप्रपद्येईशंप्रतिबोधनाय ॥ मिथ्यर्थदीपैर्भगवन्वचोभिर्ग्रीथिहृदय्यांविदुषुस्वमोकः ५३

शंतीतिश्रुतेः ज्ञानस्यसत्त्वेद्वैतभंगइतितत्राह त्वमिति जनोयेनज्ञानेननिजंपदंनिर्दोषत्वेनत्वरूपसहस्रांशचिदानंदलक्षणमंजसाअव्यवधानेनप्रपद्येतयच्चाव्ययमक्षयंयच्चाभोघमव्यभिचारितय
फलसमर्पकंत्वंतदेवज्ञानमादिशसीत्यन्वयः ५१ इतोपित्वदुपादिष्टज्ञानमेवापेक्षितपुरुषार्थसाधननान्यत् अनिमित्तबंधुत्वादिगुणपूर्णत्वेनसिद्धत्वेनबंधनाशकानास्पदत्वादित्याशयेनाह त्वमिति
सुहृत्प्रत्युपकारशून्यःप्रियेश्वरश्चाविषयसुखस्यापीश्वरइतिवा आत्मापूर्णानंदःगुरुर्ज्ञानोपदेष्टा जानातीतिज्ञानं अभीष्टसिद्धिरपेक्षितपुरुषार्थसाधकः लोकः सुहृत्त्वादिगुणवंतंकृतोनजानातीति
तत्राह तथापीति यद्यप्यनिमित्तबंधुस्तथापिलोकोभवंतंनजानातिकुतःअंधधीःनष्टज्ञानत्वात् ज्ञाननाशःकस्मादित्यतउक्तंहृदीति दूरस्थत्वाभतज्ज्ञानमित्यतउक्तंसंतमिति हृदीत्येतदुभयत्रयो
ज्यं ५२ इदानींस्वार्थप्रकाशयति तंत्वामिति प्रतिबोधनायत्वत्स्वरूपविषयज्ञानायाहंयोज्ञानोपदेष्टृत्वादिगुणोपेतस्तत्त्वांशरणंप्रपद्येत्यन्वयः देवोत्तमत्वादयमेवशरण्यइतिभावेनोक्तं देववरमिति
सौंदर्यादिगुणभावेनत्वद्भक्तिरुदेतीतिभावेनोक्तंवरण्यमिति उक्तगुणाअन्यत्रव्यभिचारिणोनेत्याह ईशमिति अन्यथेश्वरत्वानुपपत्तिःहृदय्यांअहंकारसंभूताग्रंथिमर्थस्यदीपकैःप्रकाशकैःमन्मनाभ
यमद्वकोवचाजीर्णमस्फुरत्पादिलक्षणवचोभिः किंचस्वमोकःस्वस्वरूपंस्वाश्रमवैकुण्ठंवाविदुषुप्रकाशयेत्यन्वयः ओकसीमांदिराश्रयावितिव ५३

५४ सांख्ययोगक्रियावर्तीज्ञानभक्तिकर्मयोगवर्ती पुराणसंहितामब्रवीत् इदं श्रद्धेयमिति भावेनोक्तमात्मगुह्यमिति आचार्यस्तुते गतिवक्तेति बहुपदिष्टैव शिष्टं नास्तीत्युक्तमशेषतश्चाति ५५ नावि
जलपाने ५६ प्रलयानामपायेऽतीतेति ततः उत्थिताय वेधसे ब्रह्मणे प्रत्याहरत् दैत्याहतांस्तान् ज्ञात्वा प्रत्याहृत्य दत्तवानित्यर्थः ५७ ५८ ५९ संवादस्य पापहरत्वे अवतारकथाकीर्तनेन किं
प्रयोजनमत्राह अवतारमिति अस्तु भवणफलं कीर्तनेन किं फलमित्यतोवाह अवतारमिति ६० बुद्धिसंग्रहार्थमवतारकथासंकल्पकथयति प्रलयेति सुप्तशक्तेर्विषयो परतन्द्रियशक्तेः कार्यानिभि

इत्युक्तवन्तं नृपतिं भगवानादिपूरुषः ॥ मत्स्यरूपी महामोक्षो विहरन्तत्त्वमब्रवीत् ५४ पुराणसंहितां दिव्यां सांख्ययोगक्रियावर्ती ॥ सत्यव्रतस्य राजर्षेरात्म
गुह्यमशेषतः ५५ अश्रौषीदपिभिः साकमात्मतत्त्वमसंशयम् ॥ नाव्यासीनो भगवता प्रोक्तं ब्रह्म सनातनम् ५६ अतीतिप्रलयापाय उत्थिताय च वेधसे ॥ हत्वा
सुरंहय ग्रीववेदान् प्रत्याहरद्दरिः ५७ स तु सत्यव्रतो राजा ज्ञानविज्ञानसंयुतः ॥ विष्णोः प्रसादात्कल्पेस्मिन्नासीद्वैवस्वतो मनुः ५८ सत्यव्रतस्य राजर्षेर्मायामत्स्य
स्य शार्ङ्गिणः ॥ संवादं महदाख्यातं श्रुत्वा मुच्येत किल्बिषात् ५९ अवतारं हरयो मुं कीर्तयेदन्वहं नरः ॥ संकल्पास्तस्य सिद्ध्यन्ति स याति परमां गतिम् ६०
प्रलयपयसिधातुः सुप्तशक्तेर्मुखेभ्यः श्रुतिगणमुपनीतं प्रत्युपादत्त हत्वा ॥ दितिजमकथयच्च ब्रह्म सत्यव्रताय तमहमखिलदेतुं जिह्ममीनं नतोस्मि ६१ इ
ति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायामष्टमस्कंधे मत्स्यचरितोपाख्याने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥

मुखोभूत्प्रकृतिशक्तेर्वा अपनीतं निःसृतं दैत्येन नीतं जिह्ममीनं मायामत्स्यं अनन्तशक्तिर्भगवान्मत्स्यरूपी जनार्दनः कीदृशं याचयामास स्वयं सत्यव्रतं नृपमित्यनेन तमाह सातिकरुणं महाकारुणिक
मित्यादिना विहीतमिति ज्ञातव्यं ॥ पदरत्नावलिर्नाम अष्टमस्कंधसंगता ॥ प्रीत्यै मत्स्यात्मनो विष्णोस्तु निदोषवर्णनः ६१ ॥ इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायामष्टमस्कंधे टीकायां
विजयध्वजतीर्थभट्टारककृतौ मत्स्यावतारे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

॥ अथ श्रीमद्भागवते नवमः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीवेदव्यासायनमः ॥ कमलाकांतकमलाक्षविमलानंदं प्रणम्य च ॥ नृपवंशस्कंधविलासं नवमस्कंधं विवृणोमि १ अस्मिन्स्कंधे राजवंशवर्णनेन श्रीनारायणे भक्तिविधानाद्यभगवन्माहात्म्यमेव प्रपञ्च्यते तत्र वृत्तवर्तिष्यमाणस्कंधयोः संगतिप्रदर्शनाय वृत्तानुवादपूर्वकवैवस्वतमनोः पुत्राणां तद्वशानामनुवशतश्चरितानि च राजाशुकं पृच्छति मन्वंतराणीत्यादिना वदविक्रमानित्यंतेन १ २ ३ ४ विक्रमान्वंशे जातानां पुरुषाणां चरितानि ५ राज्ञाभिषिक्तानां प्रजापालनादिलक्षणः परमोधर्मस्तं वेत्तीति ६ ७ आत्माप्यंतर्गामी इदं विश्वस एवासीत्तदधीनमेवाभून्ननुस्वतंत्राकिचनप्रधानादिकमपि तस्माद्धान्यं परः किंच नास्ति श्रुतेः ८ उदस्तादुदभूतस्वयंभूरित्यस्य विष्णावपि च वृत्तेरित्यतश्चतुरानन इत्युक्तं विष्णुः स्वयंभूरथभुक् स्वभूविश्वपतिः पतिरित्यभिधानम् ९ मानसो मनोजातः ततः कश्यपात् १० ततो विवस्वतो मनो पुत्रानाह श्रद्धापामित्यादिना आत्मवान् वशीकृतमनाः ११ १२ अप्रजस्य अपुत्रस्य इक्ष्वाकुप्रभृतिपुत्रोत्पत्तेः पूर्वमित्रावरुणयोरिष्टमित्रा

राजोवाच ॥ मन्वंतराणिसर्वाणित्वयोक्तानि श्रुतानि मे ॥ वीर्याप्यनंतवीर्यस्य हरेस्तत्र कृतानि च १ यो सौ सत्यव्रतो नाम राजर्षिर्द्रविडेश्वरः ॥ ज्ञानं यो तीत कल्पांते लेभे पुरुषसेवया २ स वै विवस्वतः पुत्रो मनुरासीदिति श्रुतम् ॥ त्वया तस्य सुताः प्राक्ता इक्ष्वाकुप्रमुखानृपाः ३ तेषां वंशं पृथग्ब्रह्मन्वंशानुचरितानि च ॥ कीर्तयस्व माहाभाग नित्यं शुश्रूषतां हि नः ४ ये भूता ये भविष्याश्च भवंत्यद्यतनाश्च ये ॥ तेषां नः पुण्यकीर्तीनां सर्वेषां वद विक्रमान् ५ मूत उवाच ॥ एवं परीक्षिताराज्ञा सदसि ब्रह्मवादिनाम् ॥ पृष्टः प्रोवाच भगवाञ्छुकः परमधर्मवित् ६ श्रीशुक उवाच ॥ श्रूयतां मानवो वंशः संक्षेपेण परंतप ॥ न शक्यते विस्तरतो वक्तुं वर्षशतैरपि ७ परावरेषां भूतानां मात्मायः पुरुषः परः ॥ स एवासीद्विदं विश्वं कल्पांते न्यत्र किंचन ८ तस्य नाभेरुदस्तात्सपद्मकोशो हिरण्मयः ॥ तस्मिन् जज्ञे महाराज स्वयंभूश्चतुराननः ९ मरीचिर्मानसस्तस्य जज्ञे तस्यापि कश्यपः ॥ दाक्षाय प्यांततो दित्या विवस्वानभवत्सुतः १० ततो मनुः श्राद्धदेवः संज्ञायामास भारत ॥ श्रद्धायां जनयामास दशपुत्रान्सजात्मवान् ॥ ११ इक्ष्वाकुनृगशर्यातिदिष्टधृष्टकरुषकान् ॥ नरिप्यंतं वृषध्वं च नाभागं च नभं विभुम् १२ अप्रजस्य मनोः पूर्ववसिष्ठो भगवान्किल ॥ मित्रावरुणयोरिष्टिप्रजार्थमकरो द्विभुः १३ तत्र श्रद्धामनोः पत्नी होतारं समयाचत ॥ दुहितर्यमुपागम्य प्रणिपत्य पयोव्रता १४ प्रेषितो भव्युणा होता दध्यौ तत्सुसमाहितः ॥ गृहीते तेन हविषि वषट्कारं गृणन् द्विजः १५ होतुस्तद्व्यभिचारेण कन्ये लानामसाभवत् ॥ तां विलोक्य मनुः प्राह नातिहृष्टमना गुरुम् १६ भगवन्किमिदं जातं कर्मवो ब्रह्मवादिनाम् ॥ विपरीतमहो कष्टं मे वं स्याद्ब्रह्मविक्रिया १७ यूयं मंत्रविदो युक्तास्तपसा दग्धकिल्बिषाः ॥ कुतः संकल्पवैषम्यमनृतं विबुधेष्विव १८

वरुणदेवत्यां १३ १४ सुसमाहितः एकाग्रचित्तः तच्छ्रद्धयोक्तं दध्यौ वषट्कारं मंत्रविशेषं वा गृणन् स्वकर्माकरोदिति शेषः १५ तस्य कर्मणोऽप्यभिचारेण विपक्षवर्तिना हेतुना वाङ्निमित्तत्वादिला वाणी सरस्वतीभाषावागिडेलाप्रकीर्तितेति १६ इदं जातं किमित्तत्राह कर्मेति ब्रह्मवादिनां वः कर्मविपरीतं पुत्रार्थिनः कन्याफलमभूदतः किमिदीमतिकुतूहलयामि अत्रैवंभूतेऽप्यन्यत्रमाभूदित्याह मैवमिति ब्रह्मविदां वः क्रिया मैवंभूदित्यर्थः १७ क्वचित्स्वल्पेनऽन्यत्रापि नियमो न स्यादित्याशंक्य क्वचिदप्यन्यथात्वनयुक्तं युष्माकमित्याह यूयमिति मैत्रावरुणीमिष्टिकुर्यात्पुत्रकाम इत्यादि मंत्रद्वयज्ञाः यस्यैव देवतायै हविर्गृहीतं स्यात्तां ध्यायेद्वषट्कारिण्यत्रितिवचनान्मनोयोगयुक्ताः न च दोषादन्यथात्वं मनस इत्याह तपसेति यूयमेव विधास्तेषु युष्मासु संकल्पवैषम्यांचित्तितस्या

न्यथात्वंकुतो न कुतोपि संभाव्यते कुत इति तत्राह अनृतमिति नहि देवेष्वनृतं दृष्टं चरंतस्मादनृतं न वेदिति श्रुतेः १८ १९ होतुर्व्यभिचारतः ध्यानस्यान्यथात्वलक्षणात् २० २१ २२ तेन वेरणे हेतुना सैधवो सिंधुदेशजातम् २३ २४ नाम्ना सुकुमारवनं अधस्तात् स्थितम् २५ बहवामश्वस्त्रिंशत्यां आत्मनो देहस्य लिंगविपर्ययं पुरुषचिह्नविपरीतं स्त्रीचिह्नम् २६ २७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विजयध्वजलतटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७ ॥ एवं गुणः पुरुषस्य स्त्रीत्वापवादकगुणयुक्तः १ भासास्वतेजसाविति मिराः निरस्तांधकाराः २ नीर्वो वस्त्रं पर्यधाद्वेष्टितं कृ

तन्निशम्यवचस्तस्य भगवान्प्रपितामहः ॥ होतुर्व्यतिक्रमं ज्ञात्वा बभाषेरविनंदनम् १९ एतत्संकल्पवैषम्यं होतुस्ते व्यभिचारतः ॥ तथापि साधयिष्ये हं सुप्रजास्त्वं स्वतेजसा २० एवं व्यवसितो राजन् भगवान्समहायशाः ॥ अस्तौ पीदादिपुरुषमिलायाः पुंस्त्वकाम्यया २१ तस्मै कामवरं तुष्टो भगवान्हरिर्गोश्वरः ॥ ददाविलाभवत्तेन सुद्युम्नः पुरुषर्षभः २२ स एकदामहाराजविचरन्मृगयां वने ॥ वृतः कतिपयामात्यैरश्वमारुह्य सैधवम् २३ प्रगृह्य रुचिरं चापं शरांश्च परमाद्भुतान् ॥ दंशितो नुमृगं वीरो जगाम दिशमुत्तराम् २४ सुकुमारवनं मेरोरधस्तात्प्रविवेश ह ॥ यत्रास्ते भगवाञ्छंभूरममाणः सहोमया २५ तस्मिन्प्रविष्ट एवासौ सुद्युम्नः परवीरहा ॥ अपश्यत्स्त्रियमात्मानमश्वं च बहवां नृप २६ तथा तदनुगाः सर्वे आत्मलिंगविपर्ययम् ॥ दृष्ट्वा विमनसो भूवन्वीक्ष्य माणाः परस्परम् २७ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ राजोवाच ॥ कथमेवं गुणो देशः केन वा भगवन्कृतः ॥ प्रश्नमेनं समाचक्ष्व परं कौतूहलं हि नः १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा गिरिशं द्रष्टुमृषयस्तत्र सुव्रताः ॥ दिशो विति मिराभासाः कुर्वन्तस्तमुपागमन् २ तान्विलोक्यां बिक्रादेवी विवस्त्रा व्रीडिताभृशम् ॥ मर्तुरंकात्समुत्थाय नीवीमाश्वथपर्यधात् ३ ऋषयोऽपि तयोर्वीक्ष्य प्रसंगं रममाणयोः ॥ निवृत्ताः प्रययुस्तस्मान्नरनारायणाश्रमम् ४ तदैवं भगवानाह प्रियायाः प्रियकाम्यया ॥ स्थानं यः प्रविशेदेतत्स वै योषिद्वेदिति ५ तत ऊर्ध्वं वनं तद्वै पुरुषावर्जयंति हि ॥ स चानुचरसंयुक्तो विचचार वनाद्वनम् ६ अथ तामाश्रमाभ्यां शेचरंतीं प्रमदोत्तमाम् ॥ स्त्रीभिः परिवृतां वीक्ष्य च कमे भगवान्बुधः ७ सापितं चक्रमे सुभूः सोमराजसुतं पतिम् ॥ स तस्यां जनयामास पुरुरवसमात्मजम् ८ एवं स्त्रीत्वमनुप्राप्तः सुद्युम्नो मानवो नृपः ॥ सस्मारस्वकुलाचार्यं वसिष्ठमिति शुश्रुम ९ स तस्यां तां दशां दृष्ट्वा रूपयाभृशं पीडितः ॥ सुद्युम्नस्याशयं पुंस्त्वमुपाधावतशंकरम् १० तुष्टः स तस्मै भगवानृषये प्रीतिमावहन् ॥ स्वां च वाचमृतां कुर्वन्निदमाह विशांपते ११ मासं पुमान्संभविता स्त्रीमासं तपसा तव ॥ इति व्यवस्थया कामं सुद्युम्नो वतु मेदिनीम् १२

तवती ३ ४ भगवानाहेत्यन्वयः कथं य एतत्स्थानं प्रविशेत्स योषिद्वेदिति वा इत्यनेनात्मवर्जमिति सूचयति ५ तद्वै तदेवनान्यत् हि शब्दे हेतौ यतः स्त्रीत्वं स्यादत इति ६ ७ स बुधस्तस्यां स्त्रीत्वमापन्नायां सुद्युम्नारूपायां ८ ९ दशां स्त्रीत्वलक्षणां आशयन् कामयन् उपाधावतासेवत १० ११ मासमिति द्वितीया त्रिंशदिनेष्वप्येकस्मिन् दिनेऽप्यनन्यथात्वं सूचयति कालाध्वनोरत्यंतसंयोगे इति सूत्रात् १२

पुंस्त्वल्लक्षणं कामं जगतीं राजप्रधानभूमिम् १३ दक्षिणापथस्य देशस्य राजानः १४ परिणतः वृद्धः प्रतिष्ठानाख्यपुरपतिः गांभूमिम् ॥ १५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकाया
द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ सुद्युमे सुते वैवस्वतः श्राद्धदेवो मनुः १ इक्ष्वाकुः पूर्वजो ज्येष्ठो येषां तैत्थान् २ मनोः पुत्राणामष्टमः पुत्रो वृषध्वः गाः पालयामास कीदृशः गुरुणा वसिष्ठेन गोपालः कृतः तु शब्दे
न वृषान्धारयितुं योग्य इति निरुक्तं पति सूचयति गोरक्षैकनिष्ठयाने त्रे उन्मील्य जाग्रदेवगोसंनिधाने प्रतिष्ठानाद्वीरासनव्रतः ३ निशि मेघे वर्षति सति ४ सागौः ५ बभ्रुगोः शिरोहनत् बभ्रुगोः
सौरभेपी च माहेपी गोमतल्लिकेति गोः शिरच्छेदने को हेतुरिति तत्राह निशीति निरपि नक्षत्रादिप्रकाशनेन विवेकज्ञानमुलभमित्यत्राह प्रलीनेति मेघच्छायाच्छादितनक्षत्रादिप्रकाशं च सति ६ वि

श्रीशुकवाच आचार्यानुग्रहात् कामं लब्ध्वा पुंस्त्वं व्यवस्थया ॥ पालयामास जगतीनाभ्यनंदं स्मृतं प्रजाः १३ तस्योत्कलोगयो राजन्विमलश्च सुतास्रयः ॥
दक्षिणापथराजानो बभ्रुवर्धर्मवत्सलाः १४ ततः परिणतः काले प्रतिष्ठानपतिः प्रभुः ॥ पूरुरवस उत्सृज्य गां पुत्राय गतो वनम् १५ इति श्रीभागवते महापुराणे
नवमे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं गतेऽथ सुद्युमे मनुर्वैवस्वतः सुते ॥ पुत्रकामस्तपस्तेपेयमुनायां शतं समाः १ ततो यजन्मनुर्देवमपत्यार्थं
हरिप्रभुम् ॥ इक्ष्वाकुपूर्वजान् पुत्रं लभे स्वसदृशान् दश २ वृषध्वस्तु मनोः पुत्रो गोपालो गुरुणा कृतः ॥ पालयामास गायंतोरात्र्यां वीरासनव्रतः ३ एकदा
प्राविशद्रोष्टं शार्दूलो निशिवर्षति ॥ शयानागावउत्थाय भीतास्ता बभ्रुवर्जं ४ एकांजग्राह बलवान् सानुक्रोशययातुराम् ॥ तस्यास्तुक्रं दितं श्रुत्वा वृषध्वो मि
ससारह ५ खड्गमादाय तरसा प्रलीनोऽडुगणे निशि ॥ अजानन्नहनद्वभ्रोः शिरःशार्दूलशंकया ६ व्याघ्रो विवृक्कणश्रवणो निस्त्रिंशाग्रहतस्ततः ॥
निश्चक्राम भृशं भीतो रक्तं पथि स मुत्सृजन् ७ मन्यमानो हतं व्याघ्रं वृषध्वः परवीरहा ॥ अद्राक्षीत्स्वहृतां बभ्रुव्युष्टायां निशि दुःखितः ८ तं शशाप कुला
चार्यः कृतागसमकामतः ॥ नक्षत्रबंधुः शूद्रस्त्वं कर्मणा भविता मुना ९ एवं शप्तस्तु गुरुणा प्रत्यगृह्णात्कृतांजलिः ॥ आधारय च तं वीर ऊर्ध्वरेतामुनिप्रियम्
१० वासुदेव भगवति सर्वात्मन्यमले परे ॥ एकांति त्वंगतो भक्त्या सर्वभूतसु हृत्समः ११ विमुक्तसंगः शांतात्मा संयताक्षोऽपरिग्रहः ॥ यदृच्छयोपपन्नेन
कल्पयन्वृत्तिमात्मनः १२ आत्मन्यात्मानमाधाय ज्ञानवृत्तः समाहितः ॥ विचचार महीमेतां जडांश्च बाधिराकृतिः १३ एवं व्रतो वनं गत्वा दृष्ट्वा दावाग्निमु
त्थितम् ॥ तेनोपयुक्तकरणो ब्रह्मप्राप परं मुनिः १४

वृक्कणश्रवणः छिन्नकर्णमूकः निस्त्रिंशस्य खड्गस्याग्रेणहतः प्रहतः ७ निशि व्युष्टायां प्रभातायाम् ८ अकामतः बभ्रुहननच्छाभावतोऽपि कृतागसंक्रतापराधं अमुना क्रूरकर्मणा शूद्रो भवितानक्षत्रबंधुरिति शशापे
त्यन्वयः ९ तु शब्देन गुरावननुमूपावानित्याह कुतो वगतमेतदित्यत उक्तं प्रत्यगृह्णादिति भयात्प्रतिग्रहः किं न स्यादित्यत उक्तं कृताजलिरिति मुनिप्रियमूर्ध्वरेतस्त्वम् १० कितन्मुनिप्रियं व्रतमित्यत आह
वासुदेव इति एकांति त्वादिप्रव्रतम् ११ संयताक्षः नियमितेन्द्रियः यदृच्छयाऽसंप्राप्येतागतेन १२ १३ तेन दावाग्निना उक्तकरणः स्वीकृतदेहः दग्धदेह इत्यर्थः करणं साधकतमेशरीन्द्रिययोरपीति १४

उक्तमेवविबृणोति कविरिति यदाशप्राप तदाविषयेषुनिःस्पृहःकविर्ज्ञानीअयंवृषभःबंधुभिःसहसंगंविसृज्यवनविवेश स्वरोचिषंस्वयंप्रकाशंपुरुषंचित्तेनिवेश्य कैशोरवयाअल्पवयाःतत्प्रसादेनपरंगतइत्य
 न्वयः १५ मानवात् मनुपुत्रात्करुशात्काकुशाइत्येवंप्रसिद्धाआसन्नित्यन्वयःक्षत्रजातयइत्यनेनगोपालत्वादिजात्यंतरनामा किंतुतज्जातयएवइतिसूचयति १६ धृष्टान्मनुपुत्रान् नाम्नाधार्षक्षत्रमभूत्तद्वृत्त
 ग्राह ब्रह्मभूतमिति ब्रह्मत्वंश्रोत्रियत्वंगतमित्यर्थःनभस्यमनुपुत्रस्यपुत्रःस्वातिमूलःतस्यपुत्रःनाम्नावसुरभवत् १७ तत्पुत्रःप्रतीकपुत्रःओघवान् ओघवतस्तस्यसहोदर्योघवतीकन्याचाभवत् सुदर्शनोनामरा
 जा १८ नरिष्यत्तान्मनुपुत्राच्चित्रसेननामासुतोभूत्तस्यचित्रसेनस्यदक्षः १९ २० अग्नेर्जातूकर्ण्यइतिनाम २१ततोजातूकर्ण्यद्वलकुलंजातम् तदेवाग्निवेश्यायनमितिनामांतरोणप्रसिद्धं इक्ष्वाकुप्रभृतीनांच

कविस्तदायंविषयेषुनिःस्पृहोविसृज्यसंगंसहबंधुभिर्वनम् ॥ निवेश्यचित्तेपुरुषंस्वरोचिषंविवेशकैशोरवयाःपरंगतः १५ करुशान्मानवादासनकरुशाः
 क्षत्रजातयः ॥ उत्तरापथगोप्तारोब्रह्मण्याधर्मवत्सलाः १६ धृष्टाद्वार्षमभूत्क्षत्रं ब्रह्मभूतंगतंक्षितौ ॥ नभपुत्रोतिबलवान्स्वातिमूलोभवद्वसुः १७ वसोःप्र
 तीकस्तत्पुत्रओघवान्नोघवत्स्वसा ॥ कन्याओघवतीनामसुदर्शनउवाहताम् १८ चित्रसेनोनरिष्यंतादक्षरतस्यसुतोभवत् ॥ तस्यमीदृंस्ततःकूर्चइंद्रसे
 नस्तुतत्सुतः १९ वीतिहोत्रस्त्विंद्रसेनात्तस्यसत्यश्रवाजभूत् ॥ उरुश्रवाःसुतस्तस्यदेवदत्तस्ततोभवत् २० देवदत्तस्यभगवानग्निःस्वयमभूत्सुतः ॥
 कानीनइतिविरुयातोजातूकर्ण्यमहानृषिः २१ ततोब्रह्मकुलंजातमाग्निवेश्यायनंनृप ॥ नरिष्यंतान्वयःप्रोक्तोदिष्टवंशमतःशृणु २२ नाभागोदिष्टपुत्रो
 न्यःकर्मणावैश्यतांगतः ॥ भलंदनःसुतस्तस्यवत्सप्रीतिर्भलंदनात् २३ वत्सप्रीतेःसुतःप्रांशुस्तत्सुतःप्रमितिर्विभुः ॥ खनित्रःप्रमितेस्तस्माच्चाक्षुषोय
 विविंशतिः २४ विविंशतिसुतोरंभःखनिनेत्रोस्यधार्मिकः ॥ करंधमोमहाराजतस्यासीदात्मजोनृपः २५ तस्यावीक्षित्सुतोयस्यमरुतश्चक्रवर्त्यभूत् ॥
 संवर्तोयाजयद्यंमहायोग्यंगिरःसुतः २६ मरुतस्ययथायज्ञोनतथान्योस्तिकश्चन ॥ सर्वैहिरण्मयंत्वासीद्यत्किंचास्त्यतिशोभनम् २७ अमाद्यदिंद्रःसोमे
 नदक्षिणाभिर्द्विजातयः ॥ मरुतःपरिवेष्टारोविश्वेदेवाःसभासदः २८ मरुतस्यदमःपुत्रस्तस्यासीद्राज्यवर्धनः ॥ सुधृतिस्तत्सुतो जज्ञेसौधृतेयोनरःसुतः २९
 तत्सुतःकेवलस्तस्माद्वंधुमान्वेगवांस्ततः ॥ बंधुस्तस्याभवद्यस्यतृणर्विदुर्महीपतिः ३०

तुर्थदिष्टवंशं २२ अन्यःअन्यजातीयःकथंवाणिज्यादिकर्मणावैश्यत्वंगतःदिष्टपुत्रोयइतिकेचित्पठतिवक्ष्यमाणादन्यइतिवा २३ २४ २५ तस्यकरंधमस्यपुत्रअवीक्षित् यस्यावीक्षितोमरुतःसुतः मरुत्तं
 विशिनष्टिसंवर्तइतिस्तोकोसंवर्तइतितत्राह महायोगीति २६ संवर्तोनामऋषिःकीदृशं यज्ञमकारयत्पेनमहायोगित्वंसंभाव्यतइत्यतस्तंयज्ञविशेनाष्टि मरुत्तरपेति अनेनमरुत्त स्यापिमहायोगित्वंश्री
 नारायणानुग्रहपात्रत्वंसूचितं २७ द्विजातयोदक्षिणाभिरमाद्यन्संहृष्टइत्यन्वयःमरुतोदेवाःऋभवोऽमराश्चमरुतोवृंदारकाविनिर्जराइत्याभिधान विवेदेवाइतिविशेषणाद्वायवोदापरिवेष्टारःसो कृणामपेक्षितां
 घसादिनिक्षेपारः सभायांसदित्युपविशंतीतिप्रभासदःप्रत्यक्षसभायापुपविश्यसर्वविचारयंतइत्यर्थः २८ २९ ३०

अलंबुषानामवराप्सरास्तृणविदुर्भजे ३१ कीदृशीलिविलेतिताविशिनष्टि यस्यामिति योगेश्वरोविश्रवाश्रधनाधिपम् ॥ प्रदायविद्यां परमा
वर्णमुत्पादयामासित्यन्वयः ३२ ३३ ३४ इदस्पतिंअवपतिंवाकपतिंवा ३५ वैशालभूपालाः विशालवंशजाताभूपालाः ३६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेवि० कृ० टी० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ब्र
ह्मिष्ठब्राह्मणनिष्ठवेदनिष्ठोवा । तत्फलमाह योवाइति द्वितीयेह्नियोमंत्रोऽध्येतव्यः तत्रकल्पोक्तफलसिद्धयेतंमंत्रमध्यगादित्ययमर्थोद्वितीयमहरध्यगादित्युच्यते १ तस्यशर्यातेः २ विचिन्वंतीमृग
यंती वल्मीकरंभेवल्मीकविले स्वद्योतेस्वद्योतरूपे स्वएवद्योततइतिसद्योतः ३ सासुकन्यामुग्धभावेनअज्ञातवस्तुस्वरूपतयाबालभावत्वेनवा कंटकेनकंटकाग्रेणज्योतिषीज्योतिराश्रयेद्रव्येचभु

तंभेजेलंबुषादेवीभजनीयगुणालयम् ॥ वराप्सरायतःपुत्राःकन्याचेलिविलाभवत् ३१ यस्यामुत्पादयामासविश्रवाश्रधनाधिपम् ॥ प्रदायविद्यां परमा
मृषीर्योगेश्वरःपितुः ३२ विशालःशून्यबंधुश्रद्धमकेतुश्चतत्सुताः ॥ विशालोवंशकृद्राजावैशालीनिर्ममेपुरीम् ३३ हेमचंद्रःसुतस्तस्यधूम्राक्षस्तस्यचात्म
जः ॥ तत्पुत्रभसहदेवस्तुकृशाश्वःसहदेवजः ३४ कृशाश्वत्सोमदत्तोभूद्योश्वमैधैरिडस्पतिम् ॥ इष्टापुरुषमापायांगतियोगेश्वराश्रिताम् ३५ सौमदातिस्तु
सुमतिस्तत्सुतोजनमेजयः ॥ एतेवैशालभूपालास्तृणविदोर्यशोधराः ३६ इतिश्रीभागवतेनवमेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ शर्यातिर्मानवो
राजनब्रह्मिष्ठःसंबभूवह ॥ योवाअंगिरसांसन्नेद्वितीयमहरध्वगात् १ सुकन्यानामतस्यासीत्कन्याकमललोचना ॥ तयासार्धवनगतोह्यगमह्यवनाश्रम
म् २ सासखीभिःपरिवृताविचिन्वंत्यंघ्रिपान्वने ॥ वल्मीकरंभेददृशेस्वद्योतेइवज्योतिषी ३ दैवेनचोदिताबालाज्योतिषीकंटकेनसा ॥ अविध्यन्मुग्ध
भावेनसुस्नावासकृततोबहु ४ शकृन्मूत्रनिरोधोभूत्सैनिकानांचतत्क्षणात् ॥ राजर्षिस्तमुपालभ्यपुरुषान्विस्मितोब्रवीत् ५ अप्यभद्रंनयुष्माभिर्भार्गव
स्यविचेष्टितम् ॥ व्यक्तंकेनापिनस्तस्यकृतमाश्रमदूषणम् ६ सुकन्याप्राहपितरंभीताकिंचित्कृतंमया ॥ द्वेज्योतिषीजजानंत्यानिभिन्नेकंटकेनते ७ दु
हितुस्तद्वचःश्रुत्वाशर्यातिर्जातसाध्वसः ॥ मुनिप्रसादयामासवल्मीकांतर्हितंशनैः ८ तदभिप्रायमाज्ञायप्रादाद्दुहितरंमुनेः ॥ कृष्णमुक्तस्तमामंय
पुरंप्रायात्सहानुगः ९ सुकन्याच्यवनंप्राप्यपतिपरमकोपनम् ॥ प्रीणयामासचित्तज्ञाअप्रमत्तानुवृत्तिभिः १० कस्यचित्त्वथकालस्यनासत्यावाश्र
मंगतौ ॥ तौपूजयित्वाप्रोवाचवयोमेदत्तमीश्वरौ ११

वीइतिपावत् असृग्मरुधिरंततःविद्वचक्षुषोः ४ सैनिकानाराजसेवकानां निरोधःस्तंभनम् ५ युष्माभिर्भार्गवस्याभद्रममंगलंविचेष्टितंकिमपिकृतमेव नतत्रसंशयइत्याह व्यक्तमिति नोमध्येकेनापि
पुरुषेणतस्यभार्गवस्याश्रमदूषणंव्यक्तंकृतमतइदसेनाशकृन्मूत्रस्तंभनंभार्गवस्यविचेष्टितमितिव्यक्तमभूदितिपुनरावृत्त्यायोजनीयं ६ तेद्वेज्योतिषी तत्त्वमजानंत्यामयाकंटकेननिभिन्नेइत्यन्वयः ७ ८
तस्यमुनेःसुकन्यादानलक्षणमभिप्रायंज्ञात्वाकृष्णमुक्तःसुकन्यामुनिभ्यामितिशेषः ९ परमकोपनंअत्यंतकोपशीलंभोजनसमयमतरेणान्यमप्यवृथानमुंचतीत्यभिप्रायणीचत्तज्ञाअप्रमत्तोत्तिसध्यभावइ
तिज्ञायते १० कस्यचित्कालस्यसमागमेदत्तंयुवामितिशेषः ११

तवदयोदनेनावयो किंफलमिति तत्राह ग्रहमिति ग्रहमाहुतिविशेषभागसोमयोः सोमपानशून्ययोरापि १२ भिषक्तमौवैद्यश्रेष्ठौ १३ धमनीभिः शिराभिर्व्याप्तो देह इति शेषः स्वयमश्विनौ च १४ आपी
च्याः षोडशवर्षायाः १५ वरारोहायोषित् स रूपान् योग्यरूपान् १६ १७ १८ १९ हे असति दुर्वृत्ते जरयाग्रस्तत्वादसंमतं अध्वगं पांथम् २० अंबपुत्रिके इयं मतिरन्यथा गता अन्यथोक्तं विवृणोति
असतामिति असतां मार्गगतेत्यर्थः इदं त्वत्कर्म मत्कुलदूषणं त्वेव कित्कर्मैतितत्राह विभर्षीति निर्लज्जामूत्वा जारं जरयत्युभयकुलमित्युपपाति विभर्षिपत्तस्मात् तदेव स्पष्टयति कुलमिति नयसिमापय

ग्रहं ग्रहीष्ये सोमस्य यज्ञे वामप्यसोमयोः ॥ क्रियतां मे वयोरूपं प्रमदानां यदीप्सितम् १२ बाढमित्यूचतुर्विप्रमभिनंद्य भिषक्तमौ ॥ निमज्जतां भवानस्मिन्
हृदे सिद्धविनिर्मिते १३ इत्युक्तो जरयाग्रस्तदेहो धमनिसंततः ॥ हृदं प्रवेशितोऽश्विन्यां स्वयंचामज्जतां हृदे १४ पुरुषास्त्रय उत्तस्थुरापीच्यावनिता
प्रियाः ॥ रुक्मस्रजः कुंडलिनस्तुल्यरूपाः सुवाससः १५ तान्निरीक्ष्य वरारोहा सरूपान्सूर्यवर्चसः ॥ अजानती पतिसाध्वी अश्विनौ शरणं ययौ १६
दर्शयित्वा पतितस्यै पातिव्रत्येन तोषितौ ॥ ऋषिमांश्च ययतुर्विमानेन त्रिविष्टपम् १७ यक्ष्यमाणोऽथ शर्यातिश्च वनस्याश्रमं गतः ॥ ददर्श दुहितुः पार्श्वे पु
रुषं सूर्यवर्चसम् १८ राजा दुहितरं प्राह कृतपादाभिवंदनाम् ॥ आशिषश्चाप्रयुं जानो नातिप्रीतमना इव १९ चिकीर्षितं ते किमिदं पतिस्त्वया प्रलभितो लो
कनमस्कृतो मुनिः ॥ या त्वं जरयाग्रस्तमसत्यसंमतं विहाय जारं भजसेऽमुमध्वगम् २० कथं मतिस्तेऽबगतान्यथाऽसतां मार्गं त्वयं मत्कुलदूषणं त्विदम् ॥
विभर्षिजारं यदपत्रपाकुलं पितुश्च भर्तुश्च नयस्य धस्तमः २१ एवं ब्रुवाणं पितरं स्मयमाना शुचिस्मिता ॥ उवाच तात जामाता तवैष भृगुनंदनः २२ शशंस
पित्रे तत्सर्वं वयोरूपाभिलंभनम् ॥ विस्मितः परमः प्रीतस्तनयां परिष्वजे २३ सोमेन याजयन् वरिं ग्रहं सोमस्य चाग्रहीत् ॥ असोमयोरप्यश्विनोश्च य
वनः स्वेन तेजसा २४ हंतुं तमाददेव जंसद्योमन्युरमर्षितः ॥ सवज्रं स्तंभयामास भुजमिद्रस्य भार्गवः २५ अन्वजानंस्ततः सर्वं ग्रहं सोमस्य चाश्विनोः ॥
भिषजाविति यत्पूर्वं सोमाहुत्या बहिष्कृतौ २६ उत्तानबर्हिरानर्तो भूरिषेण इति त्रयः ॥ शर्यातिरभवत्पुत्रा जानतर्द्रिवतो भवत् २७ सौतः समुद्रेन गरीं वि
निर्माय कुशस्थलीम् ॥ आस्थितोऽभुंक्तविषयानानर्ता दीनरिंदम २८ तस्य पुत्रशतं जज्ञे ककुद्भिज्येष्ठमुत्तमम् ॥ ककुद्भीरेव तीकन्यां स्वामादाय विभुंगतः
२९ पुत्र्यावरं परिप्रष्टुं ब्रह्मलोकमपावृतम् ॥ आवर्तमाने गांधर्वे स्थितो लब्धक्षणः क्षणम् ३० तदंते विभुमानस्य स्वाभिप्रायं न्यवेदयत् ॥ तच्छ्रुत्वा भगवा

न्ब्रह्मा प्रहस्य तमुवाच ह ३१ अहो राजन् निरुद्धास्ते कालेन हृदिये कृताः ॥ तत्पुत्रपुत्रनमृणां गोत्राणि च न शृणुमहे ३२

सि २१ २२ २३ सोमेन हविषा असोमयोः सोमपानरहितयोः २४ तंच्यवनं सद्योमन्युस्तदानीं जातक्रोधः सवज्रभुजम् २५ अन्वजानन् अनुज्ञातवतः पूर्वसोमग्रहाभावः कथं स्यादिति तत्राह
भिषजाविति २६ २७ कुशस्थलीं द्वारवतीं २८ विभुं ब्रह्माणम् २९ अपावृतं प्रकाशितं गांधर्वे गाने अलब्धक्षणः अलब्धावसरः ३० तदते गीतावसाने ३१ ये हृदिकृतास्ते पुरुषाः कालेन निरुद्धाः मृताः न
केवलं तेष्वनसंतितत्पुत्रादयोऽपि न संतीत्याह तत्पुत्रेति न शृणुमहे न शृणुमः ३२

प्रतिपातस्याप्रागतस्येतेतवाश्राव्येनरस्यश्रोतुमयोग्यंगानमुहूर्तमत्वाशृण्वत्.कालोपातअतिक्रांतइत्यन्वयः कियानितितत्राह त्रिनवेति त्रिनवाभि.चतुर्थ्यै विशिष्टत्वेनकल्पितःसप्तविंशतिचतुर्थ्यै
भेदमिच्छत्यर्थः ३३ तर्हि किंकरोमिकन्याचावश्यंदातव्यातइमांकस्मेदास्यामीतितत्राह तदिति ३४ ३५ पुण्यजनत्रासाद्वाक्षसभयादिश्ववस्थितैश्रीतृभिस्त्यक्तां स्वपुरं निजपुरीमागतः
३६ ककुब्हीत्वनवद्यांगीशोभनावयवांसुतांबाहुशालिनेबलायदत्वातपस्तुंबदयारुख्यंनारायणाश्रमंययावित्यन्वयः ३७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेवि०क०टीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥
॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ बहुचब्राह्मणप्रसिद्धोनाभामोमनुपुत्रउच्येततस्तस्मादिष्टपुत्रादन्यःकथांतरसूचकोवावेदसिद्धत्वाद्यशसाततोव्याप्तोवानाभानेदिष्टइत्यन्यः ततोऽन्यन्नान्नाख्यातःवेदइतिशे
षोवानाभानेदिष्टंशंसीत्यादौप्राज्ञोमेधावीज्येष्ठभ्रातरोब्रह्मचारिणंविवाहानभिमुखंयविष्टंकनिष्ठयंनाभागंकाविं आत्मज्ञानित्वेनातिक्रांतदर्शिनंमत्तादायंकुलपारंपर्येणप्राप्तविभागयोग्यद्रव्यंयमजन्यदाक
वेर्भोगमदत्त्वा तदासकविर्नाभागोऽवगम्यैत्यभ्रातृनाह १ हेभ्रातरोमहर्षाकिमभांकेति । नाभानेदिष्टवैमानवंब्रह्मचर्यवसंतंभ्रातरोनिरभजन्सोब्रवीदेत्याकिंमहमभांकेतिब्राह्मणवाक्यसूचनायाभांकेतिपद
प्रयोगः । ममभागंकिमर्थविभक्तवंतोममभागःकोवाकल्पितइतिवाप्राप्तीदितितएतमनुब्रुवन् । भजानपितरंतवेति तवपितरंभज अनगच्छ । अनचेष्टायामितिधातुः । यदितवविभागापेक्षात
र्हिगत्वातंससाद्यविचारयवयंचागत्यपृच्छामइत्यर्थः एतमेवनिष्ठावंतंवदितारमित्यब्रुवन् । तस्माद्वाप्येतर्हिपितरंपुत्रादिष्टावोवर्तितेत्येवाचक्षतइतिच । निष्ठावंतंव्यवस्थागमकंव्यवस्थापकंअतएवा

मुहूर्तेशृण्वतोऽश्राव्यंप्रतिपातस्येतेनव ॥ कालोपातस्त्रिनवभिश्चतुर्थ्यैकल्पितः ३३ तद्वच्छदेवदेवांशोबलदेवोमहाबलः ॥ कन्यारत्नमिंदराजवरर
त्नायदेहिभो ३४ भुवोभारावतारायभगवान्भूतभावनः ॥ अवतीर्णोनिजांशेनपुण्यश्रवणकीर्तनः ३५ इत्यादिष्टोभिवंध्याजंनृपःस्वपुरमागतः ॥ त्य
क्तांपुण्यजनत्रासाद्वातृभिर्दिश्ववस्थितैः ३६ सुतांदत्त्वावद्यांगीबलायबलशालिने ॥ बदर्याख्यंययौराजातमुंनारायणाश्रमम् ३७ इतिश्रीभागवते
महापुराणेनवमेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ नाभागोन्यस्ततःप्राज्ञोयंमत्वाभ्रातरःकविम् ॥ यविष्टंव्यभजन्दायंब्रह्मचारिणमाहसः १ भ्रातरो
भांकाकिंमहर्षाभजामपितरंतव ॥ किंजार्यास्तताभांधुर्मापुत्रकतदाहथाः २ इमजंगिरसःसत्रमासतेऽद्यसुमेधसः ॥ षष्ठंषष्ठमुपेत्याहःकवेमुद्यंतिकर्मणि ३

गम्यवदितारंपितरमब्रुवन्नित्यर्थः । यतोनाभागादयोनिश्चयार्थंपितरंगत्वाब्रुवंस्तस्मादेतर्हिअद्यापिपुत्राःपितरंनिर्णयव्यवस्थापकइत्याहुरित्यर्थः । सनाभागोमत्वाभ्रातृभिःसहपितरमपृच्छत्किमितितत्रा
ह किमइति । हेतततातपितःमेआर्याज्येष्ठास्तद्वस्तुअभांधुःकिमितिपृच्छामित्वांपदाहंभोषितस्तदार्थास्त्वांव्यवस्थाप्यमेभागमदत्त्वाकिमर्थमभांधुरितित्वात्त्वामंतरेणाभांधुरितित्वांहवावमहंतताभांधुरितिस
पिताप्रत्याहमेति हेपुत्रकतन्माहथाःतस्मिन्दायविभागेआदरंमाकर्षीरिति । तंपिताऽब्रवीन्मापुत्रकतदाहथाइति २ तर्हिममजीवनोपायःकइतिनाभागेनपृष्ठःपिताप्रत्याह इमइति । अद्यइमेसुमेधसःशा
भनप्रज्ञाभंगिरसःसत्रमासतेबहुकृत्केचिरकालीनेयज्ञेदीक्षितास्तिष्ठंति हेकवेतेऋषयः । षष्ठंषष्ठमहुरपेत्यतस्मिन्नहनिर्कर्तव्येवैश्वदेवेविश्वदैवत्येकर्मणिमुद्यंतित्वंमहात्मनःतान्प्रतिज्ञातव्येद्वेसूक्तेशंसयब्रूहि
तेआंगिरसः । स्वःस्वर्गंयतोऽगच्छंतआत्मनःसत्रपरिषेपितंस्वसत्रेपरिशिष्टंतुष्टिसाधनंद्रव्यंतेतुभ्यंदास्यंते । अथकालक्षेपमंतरेणत्वंतान्कृशीन्गच्छसनाभागआत्मनेपित्रायथोक्तंथाकृतवानित्यर्थः । अं
गिरसोवाइमेस्वर्गायलोकायसत्रमासतेषष्ठंषष्ठमेवाहरागत्यमुद्यंतितानेतेसूक्तेष्वेहनिशंसयतेषांपत्सहस्रंसत्रपरिवेषणंतत्स्वयंतोदास्यंतीतितथेतितानुपैत्प्रातिगृह्णीतमानवंसुमेधसइतितमब्रुवन्किंकाभो
बदसीतीदमेवःषष्ठमहःप्रज्ञापयामीत्यब्रवीदथयद्दएतत्सहस्रंसत्रपरिवेषणंतन्मेस्वयंतोदत्तेतितथेतितानेतेसूक्तेष्वेहनिशंसयत् । ततोऽतैमयज्ञमजानन् विमःस्वर्गलोक्तंयदेतेसूक्तेष्वेहनिशंसयत्तयज्ञस्य

प्रजात्यै स्वर्गस्य लोकस्यानुरूपत्वात् इति । हे सुमेधसः मानवं मां प्रतिगृणीतस्वीकुरुतेति मंत्रमुक्त्वा कस्मिन्वने विद्यायामथास्मदपेक्षिते विद्योपदेशकामो यस्य सत्त्वाङ्किकामः युष्मदधिकविद्यावत्त्वात् । द्वितीये धुनानाभिमत इति तृतीयकाम इत्याह इदमेवेति । प्रथमविकल्पकामोपि भवामीत्याशयेनाह अथ यदिति । सर्वयज्ञेषूपयोगमाह तद्यदिति । अनुरूप्यातिः प्रकाशः ते अग्निरसः सत्रपरिवेषणं धनं तस्मैनाभागा यदत्वा स्वर्गययुरित्यन्वयः । ते स्वर्ग्यतो ब्रुवन्ते ते ब्राह्मणसहस्रमितीति । हे ब्राह्मण वेदविद्याविशारद ३ ४ ५ कृष्णदर्शनः कृष्णवर्णतया प्रतीयमानः कश्चिन्नो कविलक्षणः पुरुषः रुद्रः यज्ञशालाया उत्तरदि यद्वा इदमदुरिति तर्हि स्ममानवेत्युत्तरत्रापि संबद्ध्यते हे मानव यदित्यया प्रतिग्रहीतमित्युच्यते तर्हि नौ आवयोस्ते पितरि प्रश्रः स्याद्वत्वात् पृष्ठानि श्रित्य मां ब्रूहीत्युक्तः सनाभागः पितरंगतः तथा पृष्ठवान् भो पितर ह्वा इदमदुरिति तर्हि स्ममानवेत्युत्तरत्रापि संबद्ध्यते हे मानव यदित्यया प्रतिग्रहीतमित्युच्यते तर्हि नौ आवयोस्ते पितरि प्रश्रः स्याद्वत्वात् पृष्ठानि श्रित्य मां ब्रूहीत्युक्तः सनाभागः पितरंगतः तथा पृष्ठवान् भो पितर गिरोभिर्दक्षिणार्थं वास्तवं मंहं दत्तं द्रव्यं समये कश्चित्पुरुष आगत्य मदीयमिदं वास्तवं ऋषिभिर्महं दत्तमिति न त्वया स्वीकर्तव्यमित्याह अतो यथार्थं वदेति ७ नाभागेन पृष्ठः पिता प्राह यज्ञेति कचिदक्षशा

तां स्वंशंसयसूक्ते द्वैश्वदेवे महात्मनः ॥ ते स्वर्ग्यतो धनं सत्रपरिशेषितमात्मनः ४ दास्यंते तेऽथ तान् गच्छ तथा सकृत् वान्यथा ॥ तस्मै दत्वा ययुः स्वर्गं ते मत्रप रिवेषणम् ५ तं कश्चित् स्वीकरिष्यंतं पुरुषः कृष्णदर्शनः ॥ उवाचोत्तरतो भ्येत्यममेदं वास्तवं वसु ६ ममेदमृषिभिर्दत्तमिति तर्हि स्ममानवः ॥ स्यान्नौ ते पितरि प्रश्रः सगतः पितरं तथा ७ यज्ञवास्तु गतं सर्वमुच्छिष्टमृषयः कचिद् ॥ चकुर्हि भागं रुद्राय स देवः सर्वमर्हति ८ नाभागस्तं प्रणम्या हतवेशः किल वास्तु गम् ॥ इत्याह मे पिता ब्रह्मन् शिरसात्वां प्रसादये ९ यत्ते पिता वदद्वभैत्वं च सत्यं प्रभाषसे ॥ ददामि ते मंत्रं दृशो ज्ञानं ब्रह्म सनातनम् १० गृहाण द्रविणं दत्तं यत् सत्रप रिवेषितम् ॥ इत्युक्त्वा तर्हि तोरुद्रो भगवान्सत्यवत्सलः ११

पप्रसंगे ऋषयः यज्ञवास्तु गतं सर्वमुच्छिष्टमृषिभिर्दत्तं रुद्राय भागं चकुर्हि यस्मात्स देवः सर्वमर्हति ८ मया त्वविचार्योक्तमित्युक्तो नाभागो गत्या तं रुद्रं प्रणम्याह हे ईश वास्तु गतं तव किलेति मे पिता प्राह तस्मादहं शिरसात्वां प्रसादयेक्ष्ममस्वेति वाचा सनाभागः प्रत्याह ९ सपुरुषो नाभागं प्रत्याह यत्तदिति । ते पिता सत्यलक्षणं धर्ममवदत् । त्वंच सत्यं यथा तथ्यं वदसीति यत्तस्मान्मंत्रं दृशः वैश्वदेवसूक्तं दृष्टवतः ते तव सनातनं सदा तनवेदप्रमाणकं वा ब्रह्म निरपेक्षं अन्योपदेशाकांक्षारहितं ब्रह्म विषयं वा ज्ञानं ददामि १० किंच यत् सत्रपरिवेषितं द्रविणं तच्च ददाभि गृहाण तमब्रवीत् तद्वैनो तवैव पितरि प्रश्र इति स पितरमेनं पिता ब्रवीन्ननुते पुत्रकादुरित्यदुरेवम इत्यब्रवीत्तत्तु मे पुरुषः कृष्णशवा स्युत्तरत उपोदतिष्ठन्मम वा इदं नमैवास्तु हमित्यादितेति तं पिता ब्रवीत्तस्यैव पुत्रकतत्तत्तु सतु म्यं दास्यतीति स पुनरेत्याब्रवीत्तव हवा किल भगव इदमिति मे पि ता हे तिस्रो ब्रवीत्तदहं तु भ्यमेव ददामि य एवं सत्यमवादीरिति । तस्मादेवं विदुषा सत्यमेव वदितव्यमिति हे पुत्रकते गिरसस्तवा दुर्ननुदत्तं त्वं त्वं एव किमिति पृष्ठे सनाभागः मम दुरेव न तत्र संदेह इत्यब्रवीत्तर्हि किमत्र वा यकमिति तत्राह तत्तुम इति सत्रपरिवेषितं यद्धनं तदिदं ममैवेत्युक्त्वा पिता दत्तवान् स्वीकृतवानित्यर्थः इत्युक्ते पितानां भागं प्रत्याह तपितेति ११

फलमाह एतदिति कविस्तच्चविज्ञानीमंत्रज्ञःऋग्वेदतात्पर्यार्थज्ञानीआत्मनः स्वपरलक्षणस्यवस्तुनोगातिस्थितिज्ञानंवाप्राप्नोतीतिशेषः । स एषमहस्रसनिर्मत्रोयंनानाभानेदिष्टमुपैतंसहस्रंनमतिप्रपद्येनाह
स्वर्गलोकंजानातिथयएववेदेत्यनेनापिफलश्रुतेरर्थः सूचितइति यदाहनाभानेदिष्टःसहस्रसनिः वनषणसंभक्तावितिधातोः सहस्रेत्युपलक्षणमनेकजनायधनदाता सनलाभइतिधातोरेकविषयज्ञानलाभो
पेतःमंत्रोयंमंत्रज्ञानीपुरुषःएवमुक्तमितिहासार्थवेद एनंपुरुषमुद्दिश्यसहस्रंउपनमति षष्टेनाह्वाषष्टिनापेक्षितसूक्तपूर्वककृत कर्मणांस्वर्गसुखज्ञानात्मकलोकंसर्वाधारंहरिंप्रजानातीतिभावः १२ इतिश्रीभागव
तेमहापुराणेनवमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांपंचमोऽध्यायः॥५॥कृतंपूर्णंब्रह्मास्यास्तीति कृतीसुकृतीवा चक्रेणसुदर्शननाम्नाप्रतिहतोनिरस्तः १ २ प्रथमतस्तस्यविरक्तिमाह अंबरीषइति महादिकंतत्स
र्वस्वप्रसमितंस्वप्रवदनित्यंमेनइत्यन्वयः अव्ययादीर्घकालीनां विभवंहिरण्यादिलक्षणं अनेनांबरीषशब्दाद्योपिभूचितःसआविष्करीष्यते अबादिकंरीषंनश्वरमितिज्ञानमस्यास्तीत्यंबरीषः रुषरिषहिंसा
यांमत्सर्वेअचप्रत्ययः अबरवदीषाइच्छापस्यसतथा आकाशवद्बहुलज्ञानइत्यर्थः व्यत्यासश्छादसः अब्रह्मतत्परिवर्णंतत्रेच्छापस्यसतथा ३ एतदेवस्पष्टयति विद्वानिति विभवानिर्वाणंहिरण्यादिसंपदा

यएतत्संस्मरेत्प्रातःसायंचसुसमाहितः ॥ कविर्भवतिमंत्रज्ञोगतिचैवतथात्मनः १२ इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेपंचमोऽध्यायः ५ श्रीशुकउवाच ॥ ना
भागादंबरीषोभून्महाभागवतःकृती ॥ नास्पृशद्ब्रह्मशापोपिचक्रप्रतिहतःकचिद् १ राजोवाच ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामिराजर्षेस्तस्यधीमतः ॥ नप्रा
भूद्यत्रनिर्मुक्तोब्रह्मदंडोदुरत्ययः २ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अंबरीषोमहाभागःसप्तद्वीपवर्तीमहीम् ॥ अव्ययाचश्रियंलब्ध्वाविभवंचातुलंभुवि ३ मेनेति
हुलंभंपुंसांसंवतस्त्वप्रसमितम् ॥ विद्वान्विभ्वनिर्वाणंतमोविशतियत्पुमान् ४ वासुदेवभगवतितद्रूपेषुचसाधुषु ॥ प्राप्नोभावंपरंविश्वेनेदंलोष्ठवत्स्मृ
तम् ५ सवैमनःकृष्णपदारविंदयोर्वचांसिवैकुण्ठगुणानुवर्णने ॥ करौहरेर्मंदिरमार्जनादिषुश्रुतिचकाराच्युतसत्कथोदये ६ मुकुंदलिङ्गालयदर्शनेद्
शौतद्भृत्यमात्रस्पर्शेगसंगम् ॥ घ्राणंचतत्पादसरोजसौरभश्रीमत्तुलस्यांसनांतदर्पिते ७ पादौहरेःक्षेत्रपदानुसर्पणेशिरोहृषीकेशपदाभिवंदने ॥ कामंतु
दास्येनतुकामकाम्ययातथोत्तमश्लोकजनाश्रयांरतिम् ८ एवंसदाकर्मकलापमात्मनःपरेधियज्ञेभगवत्यधोक्षजे ॥ सर्वात्मभावंविदधन्महीमिमांतन्निष्ठावि
प्राभिहितःशशासह ९ ईजेश्वमेधैरधियज्ञमीश्वरंमहाविभूत्योपचितांगदक्षिणैः ॥ ततैर्वसिष्ठासितगौतमादिभिर्विद्वानभिस्रोतमसौसरस्वतीम् १० य
स्यक्रतुपुर्गर्वाणैःसदस्याक्रुत्विजोजनाः ॥ तुल्यरूपाश्चानिमिषाव्यदृश्यंतसुवाससः ११

नाशंक्षणिकंविद्वान्पुमान्यद्यस्माद्विभवान्मुग्धस्तमोविशति ४ परंभावमुत्कृष्टांभक्तियेनांबरीषेणइदंविश्वंलोष्ठवत्पांसुपिबवत्स्मृतयेनभावेनवा ५ उत्कृष्टभक्तिमतःप्रवृत्तिदर्शयति सवाइति ६ मुकुंद
स्यालिङ्गप्रतिमालक्षणंतेनयुक्तस्यालयस्य पादसरोजसौरभेणयुक्तायाम् ७ कामकाम्यया विषयतृष्णया उत्तमश्लोकस्यहरेःजनानाश्रयतीतिजनाश्रयाताम् ८ तस्मिन्हरौनिष्ठामनोयोगलक्षणायेषांते
तथा सादृशैर्विभैरभिहितःकर्मकलापंकर्मसमूहसर्वात्मभावंभक्तिचेतिद्वयंभगवतिविदधत् ९ सरस्वतीमभिस्रोतंसरस्वत्याःस्रोतोजलप्रवाहःसयथाभिमुखोभवतितथा सरस्वतीजलमुद्दिश्येत्यर्थः उप
चितासंवितायज्ञस्यांगभूतादक्षिणायेषांतेतथातैःततैर्विद्वान्निपुणैर्वसिष्ठश्चासितश्रमौतमश्चादियेषांतेतथातैः १० तुल्यरूपाःरूपयौवनवत्वाभरणादिभिःसमानवेषाःअनिमिषाःउन्मीलितलोचनाः ११

यस्यांबरीषस्यमनुजैरमरप्रियः स्वर्गोपिनप्रार्थितइत्यन्वयः तत्राधिकारणमितितत्राह शृण्वद्विरिति अनेनमुकुंदचारितश्रवणगायनाभ्यामधिकंस्वर्गसुखंनभवत्यतःस्वर्गोपिनप्रार्थितइत्युक्तम् १२
यस्यकाम्यंतइतिकामाविषयभोगानोअल्पत्वाअवाञ्छिताइतिनेत्याह समृद्धाइति भोगेच्छूनामलंबुद्धिविषयाभवतीत्यर्थः समृद्धौनिमित्तमाह स्वाराज्येति स्वराज्ये स्वरूपभूतैश्वर्येणपरिभाविताः
प्रचिताः अतएवास्यसुलभत्वेप्यन्येषांदुर्लभाइत्याह दुर्लभाइति अत्रापीदमेवनिमित्तमाह मुकुंदमिति १३ अपरोक्षज्ञानफलमाह सइति स्वधर्मेणप्रजापालनलक्षणेन १४ कथंजहावित्यत्राह
गृहेष्विति असंत्यमंगलानिअनर्थकरणानीतिमतिबुद्धिचकार १५ अपरोक्षज्ञानित्वेपियावेदंमोक्षसंभवादुद्रिक्तभक्तिभास्करादुत्कुलदद्यानुजस्यहरेरबरीषेनुग्रहविशेषंदर्शयितुमाह तस्माइति १६
लोकशिक्षाप्रकटनार्थसांवत्सरमित्युक्तंनवन्यकालनिषेधार्थं अन्यथाभक्तिलोपःप्रसज्येत १७ १८ संवत्सरव्रतांतेसर्वसाधनंसंपदामहाभिषेकविधिः साम्राज्याभिषेकप्रकारः । वराकल्पैरुत्तमाभरणैः १९

स्वर्गोपिनप्रार्थितोयस्यमनुजैरमरप्रियः ॥ शृण्वद्विरुपगायद्विरुत्तमश्लोकचेष्टितम् १२ समृद्धायस्यनोकामाःस्वाराज्यपरिभाविताः ॥ दुर्लभाजपिसिद्धा
नांमुकुंदंहृदिपश्यतः १३ सइत्थंभक्तियोगेनतपोयुक्तेनपार्थिवः ॥ स्वधर्मेणहरिंप्रीणन्संगान्सर्वाञ्छनेर्जहौ १४ गृहेषुदारेषुसुतेषुबंधुषुद्विपोत्तमस्यंदन
वाजिपातिषु ॥ अक्षय्यरत्नाभरणायुधादिष्वनंतकोशेष्वकरोदसन्मतिम् १५ तस्माजदाद्वरिश्चक्रंप्रत्यनीकभयापहम् ॥ एकांतभक्तियोगेनप्रीतोभूत्वाभिर
क्षणम् १६ आरिराधयिषुःकृष्णमहिष्यातुल्यशीलया ॥ युक्तःसांवत्सरंवीरोदधारद्वादशीव्रतम् १७ व्रतांतेकार्तिकेमासित्रिरात्रंसमुपोषितः ॥ स्नातकदा
चित्कालिद्यांहरिमधुवनेऽर्चयत् १८ महाभिषेकविधिनासर्वोपस्करसंपदा ॥ अभिषिच्यवराकल्पैर्गंधमाल्यार्हणादिभिः १९ तद्रतांतरभावेनपूजयामा
सकेशवम् ॥ ब्राह्मणांश्चमहाभागान्सिद्धार्थानपिमकितः २० गवांरुक्मविषाणीनारूप्यांग्रीणांसुवाससाम् ॥ पयःशीलवयोरुपवत्सोपस्करसंपदाम्
२१ प्राहिणोत्साधुविप्रेभ्योगृहेषुन्यर्बुदानिषट् ॥ भोजयित्वाद्विजानप्रेस्वाद्वन्नंगुणवत्तरम् २२ लब्धकामैरनुज्ञातःपारणायोपचक्रमे ॥ तस्यतर्ह्यतिथिः
साक्षाहुर्वासाभगवानभूत् २३ तमानर्च्यतिथिभूयःप्रत्युत्थानासनार्हणैः ॥ ययाचेभ्यवहारायपादमूलमुपागतः २४ प्रतिनंद्यसतद्याच्चांकर्तुमावश्यकंग
तः ॥ निममज्जबृहद्व्यायन्कालिंदीसलिलेशुचौ २५ मुहूर्तार्धावशिष्टायांद्वादश्यांपारणं प्रति ॥ चिंतयामासधर्मज्ञोद्विजैस्तद्धर्मसंकटे २६ ब्राह्मणातिक्रमेदोषो
द्वादश्यांयदपारणे ॥ यत्कृत्वासाधुमेभूयादधर्मोवानमांसृशेत् २७ अंभसाकेवलेनाद्यकरिष्येव्रतपारणम् ॥ आहुरब्भक्षणंविप्राह्यशितंनशितंचयत् २८

तद्रतांतरभावेनश्रीहरिनिष्ठाभनस्कत्वेनासिद्धार्थान्कृतकृत्यान् २० २१ शतकोटिसंख्यान्यर्बुदम् २२ २३ अभ्यवहारायभोजनाय २४ आवश्यकानित्यकर्म बृहत्ब्रह्म बृहतेर्धातोर्दक्प्रत्ययः २५ ध
र्मसंकटेधर्मापदिप्राप्तायांसत्याम् २६ आमन्त्रितब्राह्मणातिक्रमेदोषोस्तिद्वादश्यामपारणे श्रीहरिप्रियद्वादशीभोजनाकरणेचदोषोस्ति । यत्तस्माद्यत्कृत्वोमेसाधुभूयादुभयदोषपरिहारेणश्रेयःस्यात् ।
उभयोरेकातिक्रमलक्षणोऽधर्मोवाप्तानस्पृशेदितितद्विजैःसहचिंतयामास २६ एवंसंचिंत्यद्विजानांहादस्वहादचैकमेवेत्याशयेनाह अंभसेति केवलेनब्रीहन्नरहितेन तत्राकिंप्रमाणंइतितत्राह आहुरिति
देविमाः अप्रभक्षणंअंभसांपारणंअशितंभुक्तंपूर्वव्रतधारणार्थमुक्तमवति उत्तरकर्माथिअनशितमभुक्तंभवतीत्याहुर्वेदाइतिहियत्तदिदंयुष्माकंचिसिद्धंतस्मात्तेनैवव्रतपारणाकरिष्येइत्यन्वयः २८

ततः किंकृतमिति तत्राह इतीति प्रत्याचष्टप्रत्यैक्षत २९ ३० भुकुट्याकुटिलं वक्रमाननं यस्य स तथा ३१ विष्णोरिष्टमानिनः ३२ अदत्त्वाभिमिति शेषः ३३ जटामुत्कृत्यस्पर्शिरसीति शेषः
तस्मै अंबरीषाय ३४ वेपयतीं कं पयंतीम् ३५ ३६ कृत्यां दग्धात्मानं अभिद्रवत्तच्चक्रं स्वप्रयासं स्वप्रयत्नं । प्राणपरीप्सया स्वजीवनरक्षणेच्छया ३७ तंदुर्वासं संविबिभुः प्रवेष्टुमिच्छुः ३८ च
कानुयातो दुर्वासा एतानि स्थानानि बभ्रामेत्याह दिश इत्यादिना ३९ अलब्धो नाथो पालनसमर्थो येन स तथा अरण्यं शरणं एषमाणः अन्वेषमाणः अजिततेजसः हरेस्तेजो रूपाश्चक्रात्त्राहिरक्ष ४० ब्रह्म
णा किमवादीति तत्राह स्थानमिति द्विपरार्थसंज्ञे ममायुः पूर्तं लक्षणे हरिक्रीडावसाने आसन्नप्रलय इति यावत् सहविश्वं चराचरलक्षणप्रपंचेन सहितमेतन्मदीयं स्थानं भूभंगमात्रेण संदिधक्षोः संदग्धुमिच्छोः

इत्यपः प्राश्य राजर्षिश्चितयन् मनसा च्युतम् ॥ प्रत्याचष्ट कुरुश्रेष्ठ द्विजागमनेव सः २९ दुर्वासाय मुना कूलात्कृतावश्यक आगतः ॥ राज्ञा मिच्छं दितस्त
स्य बुबुधे चेष्टितं धिया ३० मन्थुना प्रचलद्रात्रो भुकुटी कुटिलाननः ॥ बुभुक्षितश्च सुतरां कृतां जलिमभाषत ३१ अहो अस्य नृशंसस्य श्रियोन्मत्तस्य पश्यत ॥
धर्मव्यतिक्रमं विष्णोरभक्तस्येष्टमानिनः ३२ यो मामातिथिमाया तमातिथ्येन निमंय च ॥ अदत्त्वाभुक्तवांस्तस्य सद्यस्ते दर्शये फलम् ३३ एवं ब्रुवाण उक्त्वा
त्यजटारोषविदीपितः ॥ तया स निर्ममेतस्मै कृत्यां कालानलोपमाम् ३४ तामापतंतीं ज्वलतीं स हि स्तां पदाभुवम् ॥ वेपयंतीं समुद्दिक्ष्य न च चालपदानृ
पः ३५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आदिष्टं भक्त रक्षायां पुरुषेण महात्मना ॥ ददाह कृत्यां तां चक्रं क्रुद्धा हि मि वपावकः २६ तदाभिद्रवदुद्दिक्ष्य स्वप्रयासं च निष्फ
लम् ॥ दुर्वासा दुद्रवे भीतो दिक्षु प्राणपरीप्सया ३७ तमन्वधावद्गवद्रथां गंदावाग्निरुद्धत शिखो यथा हिम् ॥ तथानुषक्तं मुनिरीक्षमाणो गुहां विविभुः प्रससा
स्मेरोः ३८ दिशो न भक्ष्मां विवरान्समुद्रालोकान्सपालां स्त्रिदिवंगतः सः ॥ यतो यतो धावति तत्र तत्र सुदर्शनं दुःप्रसहं ददर्श ३९ अलब्धनाथः स यदा कुताश्चि
त्सं त्रस्तचितोऽरण्येषमाणः ॥ देवं विरिच समगाद्विधातस्त्राह्यात्मयो नेजिततेजसो माम् ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्थानं मदीयं सहविश्वमेतत्क्रीडावसाने द्वि
परार्थसंज्ञे ॥ भूभंगमात्रेण हि संदिधक्षोः कालात्मनः पश्यति को भविष्यत् ४१ अहं भवो दक्ष भृगु प्रधानाः प्रजेश भूतेश सुरेश मुख्याः ॥ सर्वे वयं यन्नियमं प्रप
न्नामूर्ध्ना पि तं लोकहितं वहामः ४२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ प्रत्याख्यातो विरिचेन विष्णुचक्रोपतापितः ॥ दुर्वासाः शरणं यातः शर्वकैलासवासिनम् ४३
श्रीशंकर उवाच ॥ वयं न तात प्रभवाममूर्ध्ना भवंति कालेन भवंति हीदृशाः ॥ यस्मिन् परे न्येप्यज जीवकोशाः सहस्रशो यत्र वयं भ्रमामः ४४

कालात्मनः कालरूपस्य हरं र्यद्वा विष्यत्कर्मको वा पुरुषस्तत्पश्यति अपरोक्षीकर्तुं समर्थः न कोपीत्यन्वयः त्वामुपलक्ष्य कृत्यमदादिकं सर्वसंहारिण्यतीति ज्ञातुं शक्यत इति भावः ४१ अतो मदादीनां तदनुम
तमेवानुकर्तुं प्रयत्नं न त्वन्यदित्याशयेनाह अहमिति यन्नियमं स्याज्जालक्ष गंगेरजंतस्येति पूर्वोक्तान्वयः अपि तं तेनैवेति शेषः ४२ यद्यप्यनेन शंकरोऽपि प्रत्याख्यातस्तथापि मज्जनशंका निरासाय दुर्वा
ससः शंकरशरणमाप्तिमाह प्रत्याख्यात इति सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुः शर्वः संरोधान्दरिरित्यतो विष्णुशंका निरासायाह कैलासेति ४३ शंकरोऽपि स्वाशक्तिमेव वक्तव्यमाह वयमिति हेतावयं
न भवामस्त्वं रक्षितुं न समर्थाः स्यामः आचंतवस्त्वादित्याह भून्न इति ईदृशमादृशा भून्नः पूर्णानंदादरेः सृष्टिकाले भवंति संहारकालेन भवंति इति स्मृतस्मान् यदाचेतनस्य भगवदधीनत्वं स्पष्टं तदा किं वक्तव्यम्

चेतनस्यैवाशयेनाह पस्मिन्निति यत्रयेषुअजजीवकोशेषुयंभ्रमामतेअन्येअचेतनाअपिसहस्रशोजीवकोशाः अजोब्रह्मासएवजीवःतस्यकोशःशरीरस्थानीयाःब्रह्मांडकोट्योयास्मिन्परसंतिसईशानः स्वकापदःपरिहृतोस्थानवयमितिवाक्यशेषः ४४ अन्यतोप्यवनाशानिवारयति अहमिति अहंसनत्कुमारादयः इति सर्ववयस्यहरेर्मायामिच्छाकिंविषयामितिनविदामइत्यन्वयः ४५ ४६ दुर्विषहंसोडु मशक्यम् तर्हिहोंककरोमीतितत्राह तमेवेति ४७ ४८ अवरक्ष विश्वभावनसर्ववशीकरणसमर्थ ४९ तस्याघस्यापचितिप्रायश्चित्तमघपरिहारसामर्थ्यतवेवेत्याह मुच्येतेतिनारकोनरकस्थोयन्मान्युदि सेअधान्मुच्येतेत्यन्वयः ५० आत्मरक्षार्थदुर्वाससाप्रार्थितोभगवान्लोकसंग्रहार्थमात्ममायां प्रकटयति अहमिति अतोऽस्वतंत्रइवनत्वस्वतंत्रः स्वतंत्रस्यास्वातंत्र्यवचनंकथंसंगच्छतइतितत्राह साधु भिरिति ५१ अस्तहृदयत्वंनामकिमित्यवस्तद्विवृणोतिनाहमिति साधुभिर्मद्रक्तैर्विनाहमात्मानंस्वरूपनाशासेनेच्छामि तदप्रियेप्राप्तेमज्जीवनेनाकिंप्रयोजनमिति कृत्वेतिशेषः यदास्वात्मानमपिना

अहंसनत्कुमारश्चनारदोभगवानजः ॥ कपिलोऽपांतरतमोदेवलोधर्मआसुरिः ४५ मरीचिप्रमुखाश्चान्येसिद्धेशःपारदर्शिनः ॥ विदामनवयंसर्वेयन्मा यांमाययावृताः ४६ तस्यविश्वेश्वरस्येदंशस्रंदुर्विषहंहिनः ॥ तमेवशरणंयाहिहरिस्तेशंविधास्यति ४७ ततोनिराशोदुर्वासाःपदंभगवतोययौ ॥ वि कुंठाख्यंयदध्यास्तेश्रीनिवासःश्रियासह ४८ संदह्यमानोऽजितशस्त्रवाह्निनातत्पादमूलेपतितःसवेपथुः ॥ आहाच्युतानंतसदीप्सितप्रभोऽकृतागसंमा मवविश्वभावन ४९ अजानतातेपरमानुभावंकृतंमयाघंभवतःप्रियाणाम् ॥ विधेहितस्यापचितिविधातमुच्येतयन्नाड्युदितेनारकोपि ५० श्रीभगवानु वाच ॥ अहंभक्तपराधीनोह्यस्वतंत्रइवद्विज ॥ साधुभिर्ग्रस्तहृदयोभक्तैर्भक्तजनप्रियः ५१ नाहमात्मानमाशासेमद्रक्तैःसाधुभिर्विना ॥ श्रियंचात्यंतिकीं ब्रह्मन्येषांगतिरहंपरा ५२ येदारागास्पुत्रादीन्प्राणान्वितमिदंपरम् ॥ हित्वामांशरणंयाताःकथंतांस्यक्तुमुत्सहे ५३ मयिनिर्वहहृदयाःसाधवःसमदर्शि नः ॥ वशीकुर्वेतिमांभक्त्यासत्स्नियःसत्पतियथा ५४ मत्सेवयाप्रदिष्टंसालोक्ययादिचतुष्टयम् ॥ नेच्छंतिसेवयापूर्णाःकुतोऽन्यत्कालविभुतम् ५५ सा धवोहृदयंमह्यंसाधूनांहृदयंत्वहम् ॥ मदन्यत्तेनजानंतिनाहंतेभ्योमनागपि ५६ उपायंकथयिष्यामितवविप्रशृणुष्वतत् ॥ अयंह्यात्माभिचारस्तेयत स्तंयातुवैभवान् ५७ साधुपुप्रहितंतेजःप्रहर्तुःकुरुतेभयम् ॥ तपोविद्याचविप्राणांनिःश्रेयसकरेउभे ५८ तएवदुर्विनीतस्यकल्पेतेकर्तुरन्यथा ॥ ब्रह्मं स्तद्रच्छभद्रंतेनाभागतनयंनृपम् ५९ क्षमापयमहाभागततःशांतिर्भविष्यति ६०

शासेतदाऽनन्यशरणांश्रियंनाशासइतिक्विवक्तव्यमित्याह श्रियंचेति भक्ताश्चापीदृशाइत्याह येषामिति ५२ इदंभूस्थानंपरंस्वर्गादिकम् ५३ तदत्यागेभक्त्यावशीकरणमेवकारणंनान्यदित्याहम पीति ५४ इदंचात्यागेकारणमित्याह मत्सेवयेति ५५ इतोपिमदन्पापेक्षातेषांनस्त्याशयेनाह साधवइति मह्यंमहदयप्रियम् तुशब्दोहेतौ साधवोमहदयंअहंसाधूनांहृदयमितिय स्मात्तेमदन्यंश्रियंनजानंति अहमपितेभ्यःसाधुभ्योमनागत्यल्पमपिप्रियमन्यन्नजानामीत्यन्वयः ५६ प्रकृतेकिमेनायातमितितत्राहअयमितिआत्मनात्वयाकृतोभिचारःकृत्याप्रयोगःपतःयस्मै ५७ तस्यैषयुक्तमात्मानंकथंबाधतइतितत्राह साधुष्विति प्रहितंपुण्यंमुद्रोपद्रववृक्षजंतेजोर्विः तेजोवलेप्रभावेनेज्योतिष्यविधिरेतमीत्यभिधानंमहर्तुःप्रयोक्तुमपिभयकुडते विनयशून्यस्यतवविद्यातपसी अनर्थकरेणवाभूतामितिभावेनाह तपइति ५८ अन्यथाअनर्थकरे ५९ ६०

६१ ६२ मात्राःशब्दादयः ६३ सहस्राणिभराणिदलानियस्यसतथा हेसहस्रार विप्रायदुर्वाससे इहस्पतेअनपते ६४ ६५ सुनामसुदर्शन धूमकेतुरग्निः ६६ अनंजनेननिर्लेपेन ऊर्जितदैत्य दानवंबलंबाह्यादीन्वृक्कणनृछिदन्प्रधनेयुद्धे ६७ त्वत्तेजसातमःसंहृतंमहात्मनादशोःप्रकाशश्चसंहृतस्तंभितः एतत्परावरंसदसत्त्वद्रूपंत्वत्प्रतिमा ६८ साधुजनत्राणायखलप्रहाणयेदुष्टनिग्रहायचअ

श्रीशुकउवाच ॥ एवंभगवतादिष्टोदुर्वासाश्चक्रतापितः ॥ अंबरीषमुपावृत्यतत्पादौदुःखितोग्रहीत् ६१ तस्यतद्व्यसनंवीक्ष्यपादस्पर्शविलाजितः ॥ अस्ता वीक्षद्वरेरसंकुपयापीडितोभृशम् ६२ अंबरीषउवाच ॥ त्वमग्निर्मगवान्मूर्धस्त्वंसोमोज्योतिषांपतिः ॥ त्वमापस्त्वंक्षितिर्व्योमवायुर्मात्रेन्द्रियाणिच ६३ सुदर्शनंनमस्तुभ्यंसहस्राराच्युतप्रिय ॥ सर्वास्रवातिन्विप्रायस्वस्तिभूयादिहस्पते ६४ त्वंधर्मस्त्वंधृतिःसत्यंत्वंयज्ञोखिलयज्ञभुक् ॥ त्वंलोकपालःसर्वात्मात्वं तेजःपौरुषंपरम् ६५ नमःसुनाभाखिलधर्मसेतवेअधर्मशीलासुरधूमकेतवे ॥ त्रैलोक्यगोपायविशुद्धवर्चसेमनोजवायाद्भुतकर्मणस्तुते ६६ यदाविमृष्टस्त्वम नंजनेनैबलंप्रविश्योर्जितदैत्यदानवम् ॥ बाहूदरोर्वीप्रिशिरोधराणिवृक्कणव्रजसंप्रधनेविराजसे ६७ त्वत्तेजसाधर्ममयेनसंहृतंतमःप्रकाशश्चदशोर्महात्मनाम् ॥ दुरत्ययस्तेमहिमागिरांपतेत्वद्रूपमेतत्सदसत्परावरम् ६८ सत्त्वंजगत्राणखलप्रहाणयेनिरूपितःसर्वसहोगदाभृता ॥ विप्रायचास्मत्कुलदैवहेतवेविधे हिभद्रंतदनुग्रहोहिनः ६९ यद्यस्तिदत्तमिष्टंवास्वधर्मोवास्वनुष्ठितः ॥ कुलंनोविप्रदैवंचेद्विजोभवतुविज्वरः ७० यदिमेभगवान्प्रीतएकःसर्वगुणाश्रयः ॥ सर्वभूतात्मभावेनद्विजोभवतुविज्वरः ७१ श्रीशुकउवाच ॥ इतिसंस्तुवतोराज्ञोविष्णुचक्रंसुदर्शनम् ॥ अशाम्यत्सर्वतोविप्रंप्रदहद्राजयाञ्जया ७२ स मुक्तोन्नामितापेनदुर्वासाःस्वस्तिमांस्ततः ॥ प्रशंसंतमुर्वीशंयुंजानःपरमाशिषः ७३ दुर्वासाउवाच ॥ अहोजनंतदासानांमहित्वंदृष्टमद्यमे ॥ कृताग सोपियद्राजन्मंगलानिसमीहसे ७४ दुष्करंकिन्नुसाधूनांदुस्त्यजंवामहात्मनाम् ॥ यैःसंगृहीतोभगवान्सात्वतामृषभोहरिः ७५ यन्नामश्रुतिमात्रेणपुमा न्भवतिनिर्मलः ॥ तस्यतीर्थपदःकिंवादासानामवशिष्यते ७६ राजन्ननुगृहीतोहंत्वयातिकरुणात्मना ॥ ममाधंपृष्ठतःकृत्वाप्राणायन्मेभिरक्षिताः ७७ राजातमलताहारप्रत्यागमनकांक्षया ॥ चरणानुपसंगृह्यप्रसाद्यसमभोजयत् ७८ सोशित्वाहृतमानीतमातिथ्यंसार्वकामिकम् ॥ तृप्तात्मानृपतिंप्राहभु ज्यतामितिसादरम् ७९ प्रीतोस्म्यनुगृहीतोस्मितवभागवतस्यवै ॥ दर्शनस्पर्शनालापैरातिथ्येनात्ममेधसा ८० कर्मावदातमेतत्तेगायंतिस्वःस्त्रियोमहुः ॥ कीर्तिपरमपुण्यांचकीर्तयिष्यतिभूरियम् ८१ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंसंकीर्त्यराजानंदुर्वासाःपरितोषितः ॥ ययौविहायसामंयब्रह्मलोकमहेतुकम् ॥ ८२ संवत्सरोत्पगात्तावद्यावत्तंनगतोगतः ॥ मुनिस्तद्दर्शनाकांक्षीरजाब्भक्षोबभूवह ८३

स्मत्कुलस्यदैवहेतवेदेवताभक्त्युत्पत्तिनिदानाय ६९ ७० ७१ ७२ ७३ महित्वंमहिमा ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ आतिथ्यंअतिथीप्रियंअन्नं सार्वकामिकंअपेक्षिताखिलभोजनं ७९ आत्ममेधसाभा रमज्ञानेन ८० ८१ ८२ इतोगतोमुनिर्वाचंनृपंनगतःतावत्संवत्सरोत्पगात् मुनिदर्शनाकांक्षीरजाचतावदभक्षोभूत् ८३

सौवरीषोबुद्ध्यामुनेर्व्यसनान्मोक्षंस्ववीर्यं च परमात्मनोनुभावःप्रभावःसामर्थ्यंयस्मिंस्तथाभगवन्महिमोपेतंमन इत्यर्थः ८४ विरिंचःआदिःकारणंयस्यसविरिंचादिस्तं प्रपंचंयथायोग्यंअथश्चका
रननुसर्वं तथात्वेब्रह्मादिभक्तिकोटचंशादंशोनैवांबरीषके । नैवास्त्यन्यस्यकस्यापितथापिहरिरीश्वरः । तात्कात्रिकोपचेष्टत्वात्तेषांयसआदिरादिति । नन्वंबरीषएवस्तुतिकृत्वाचक्रनिवर्तनकृतवान्
नब्रह्मादयइत्यतआह । ब्रह्मादयश्चतस्कीर्तिव्यंजयामासुरुत्तमाम् । मोहनायचदैत्यानाब्रह्मादेर्निदनायच । अन्यार्थचेति । निदनाय असुरकृतायेतिशेषः । अन्यार्थ अर्थवादाथकिंचफलाचिन्तु
त्वज्ञापनायच विष्णवादिभिर्यत्ननिवर्तितमित्याह । स्वयविष्णुब्रह्माद्याश्चनिगाशिषइति । अंबरीषस्यमनुष्याधिकारिपुत्रत्वादिगुणैरुत्तमत्वज्ञापनार्थमपि । भानुषूतमत्वाच्चेति । ब्रह्मादीनांभक्त्या
दिगुणाधिक्यप्रकटनायच । तेषांभक्त्यादिभिर्भुणैरित्यन्यच्चप्रयोजनम् । ब्रह्मादेर्विष्ण्वधीनत्वज्ञापनायचकंवलमिति । तर्हिदुर्वासाः कइतिचेद्दुद्रावतारः । दुर्वासाश्चस्वयंरुद्रइति । तथापिरुद्र
त्वैपिअसुरावेशादन्याय्यवचनम् । तथाप्यन्यायमुक्तवानिति । स्वाज्ञाकारित्वेनतस्मिन्ननुग्रहविशेषाय भक्तजनमदविनागनायचविष्णुनिवर्तनंनकारि । तस्याप्यनुग्रहार्थायदर्पनाशार्थमेवचेति

मतेथदुर्वाससिसौवरीषोद्विजोपभोगातिपवित्रमाहरन् ॥ ऋषेर्विमोक्षंव्यसनाच्चबुद्ध्यामेनेस्ववीर्यंचपरानुभावम् ८४ एवंविधानेकगुणःसराजापरात्म
निब्रह्मणिवासुदेवे ॥ क्रियाकलापैःसमुवाहभक्तिययाविरिंचादिमधश्चकार ८५ श्रीशुकउवाच ॥ अथांबरीषस्तनयेषुराज्यंसमानशीलेषुविसृज्यधीरः ॥
वनंविवेशात्मनिवासुदेवेमनोदधद्धस्यगुणप्रवाहः ८६ इत्येतत्पुण्यमाख्यानमंबरीषस्यभूपतेः ॥ संकीर्तयन्ननुध्यायन्भक्तोभगवतोभवेत् ॥ ८७ ॥
इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेअंबरीषोपाख्यानंनमषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ विरूपःकेतुमाञ्छुभुरंबरीषसुतास्रयः ॥ विरूपाष्टपदधोभूतत्पु
त्रस्तुरथीतरः ॥ रथीतरस्याप्रजस्यास्यभार्यायांतंतवेर्धितः १ अंगिराजनयामासब्रह्मवर्चास्विनःमुतान् ॥ एतेक्षत्रप्रसूतावैपुनश्चांगिरसःस्मृताः २ रथीतरा
णांप्रवराःक्षत्रोपेताद्विजातयः ३ क्षुवतस्तुमनोर्जज्ञेइक्ष्वाकुर्ग्राणतःसुतः ॥ तस्यपुत्रशतंज्येष्ठाविकुक्षिनिमिदंडकाः४तेषांपुरस्तादभवन्नाथावर्तेनृपानृप ॥
पंचविंशतिपश्चाच्चत्रयोमध्येपरेभ्यतः ५ सएकदाष्टवाश्राद्धइक्ष्वाकुःसुतमादिशत् ॥ मांसमानीयतांमेध्यंविकुक्षेगच्छमाचिरम् ६ तथेतिसवनंगत्वामृगा
न्हत्वाक्रियार्हकान् ॥ श्रांतोबुभुक्षितोवीरःशशमाददपस्मृतिः ७

शास्त्रविरोधःस्यादतोभक्तिविधानार्थतद्यशोर्बुद्धिजनमोहनार्थचेतिज्ञातव्यम् ८५ ८६ आख्यानफलमाह । इतीति ॥ ८७ ॥ इतिश्रीभागवतमहापुराणेनवमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांपष्ठो
ध्यायः ॥ ६ ॥ तंतवैसंतानाय १ अंगिरसउत्पत्तिनिमित्तत्वान्नाम्नाअंगिरसः २ रथीतराणांरथीतरसंतनिजातानाम् ३ एकवंशसमाप्त्यान्यवंशंवक्तुमारभते क्षुवतइति क्षुतंकुर्तःग्राणतः
ग्राणोद्गीर्णशब्दात् ४ आसमुद्रात्पुरस्तात्तुआसमुद्राच्चपश्चिमात् तयोरेवातरंगिर्योराधवर्तप्रचक्षतइत्येवंश्रिआर्यावर्तेपुंस्तत् पूर्वदिक्पालास्तेषाविकुक्ष्वादीनामध्येपंचविंशतिनृपाःपश्चात्प
श्चिमदिक्पालाःपंचविंशतिनृपाः अभूवन्मध्येविध्यहिमवत्पर्वतयोर्मध्येतेषांमध्येत्रयःपालकाःअपरेचयेत्रिपंचाजदवगिष्टाःसप्तवत्वारिगन्तुतातेभ्यतः दक्षिणतडतरतःपालकाःअभूवन्त्रिर्यन्वयः ५
६ अपस्मृतिःविवेकरहितः ७

अकर्मकं कर्मायोग्यम् ८ त्यक्तविधिं आचारशून्यम् ९ नाम्ना जापकेन विप्रेण संवादं तत्त्वा विषयं समाचरन् तेन संवादजनि तेन ज्ञानेन योगी ज्ञानी स इक्ष्वाकुः पत्न्यं व्रज्यत दवाप स देह आपाकि नेत्याह
त्यक्त्वेति १० पुनर्विकुक्षिणा किमकारीति तत्राह पितरीति अशासदीजे स हरि यज्ञैः पुष्कल दक्षिणै रितिकेचित्कंति शासनी जे हरि यज्ञैः शशाद इति विश्रुत इत्यन्ये शशमतीति शशादः पुष्कल दक्षिणैः पूर्ण दक्षिणैः ११ तस्य विकुक्षेः इंद्रो वा हो वाहनं यस्य स तथा कर्मभिर्विक्रमलक्षणे अवाप्तानि १२ १३ १४ इंद्रात्मक वृषभक कुदि स्थितः १५ १६ १७ तस्य पुरंजयस्य इषोः शरस्य

शेषं निवेदयामास पित्रे तेन चतदुरुः ॥ चोदितः प्रोक्षणाया ह दुष्टमेतदकर्मकम् ८ ज्ञात्वा पुत्रस्य तत्कर्म गुरुणाभिहितं नृपः ॥ देशान्निःसारयामास सुतं त्यक्त
विधिं रुषा ९ स तु विप्रेण संवादं जापकेन समाचरन् ॥ त्यक्त्वा कलेवरं योगी स तेनावाप यत्परम् १० पितर्युपरतेभ्येत्यविकुक्षिः पृथिवीमिमाम् ॥ शासनी
जे हरि यज्ञैः शशाद इति विश्रुतः ११ पुरंजयस्तस्य सुत इंद्रो वा ह इतीरितः ॥ ककुत्स्थ इति वाप्युक्तः शृणु नामानि कर्मभिः १२ कृतांत आसीत् समरे देवानां सह
दानवैः ॥ पाष्णिग्राहो वृत्तो धीरो देवैर्दैत्यपराजितैः १३ वचनाद्देवदेवस्य विष्णोर्विश्वात्मनः प्रभोः ॥ वाहनत्वेन तस्तस्य बभूव द्रोमहावृषः १४ स सन्नद्धो
धनुर्दिव्यमादाय विशिखाञ्छितान् ॥ स्तूयमानस्तमारुह्य युपुत्सुः ककुदि स्थितः १५ तेजसा व्यापितो विष्णोः पुरुषस्य परात्मनः ॥ प्रतर्क्ष्यां दिशि दैत्या
नान्यरुणत्रिदशैः पुरम् १६ तैस्तस्य ह्यभवद्राजन्संग्रामो रोमहर्षणः ॥ यमाय भलैरनय दैत्यान्ये युयुधुर्मथे १७ तस्येषु पाताभिमुखं युगांताग्निमिवोल्ब
णम् ॥ विसृज्य दुद्रुवुर्दैत्या हन्यमानाः स्वमालयम् १८ जित्वा पुरंधनं सर्वमयच्छद्वज्रपाणये ॥ प्रत्ययच्छत्सराजर्षिरिति नामभिराहुतः १९ पुरंजयस्य
पुत्रो भूदमेनास्तत्सुतः पृथुः ॥ विश्वगंधिस्ततश्चंद्रो युवनाश्वस्तुतत्सुतः २० शावस्तिस्तत्सुतो येन शावस्ती निर्मिता पुरी ॥ बृहदश्वस्तु शावस्तेस्ततः कुव
लयाश्वकः २१ यः प्रियाथै मुकुंदस्य धुंधुनामा सुरंबली ॥ सुतानामेकविंशत्या सह सैरहन दृतः २२ धुंधुमार इति ख्यातस्तत्सुतास्ते प्रजज्वलुः ॥ धुंधोर्मुखा
ग्निना सर्वे त्रय एवावशेषिताः २३ दृढाश्वः कपिलाश्वश्च मद्राश्व इति भारत ॥ दृढाश्वपुत्रो हर्यश्वो निकुंभस्तत्सुतः स्मृतः २४ बर्हणाश्वो निकुंभस्य कृशाश्वो था
स्य सेनिजित् ॥ युवनाश्वो भवत्तस्य सोनपत्यो वनंगतः २५ भार्याशतेन निर्यिण्ण ऋषयोऽस्य कृपालवः ॥ इष्टिं स्मवर्तयां च कुर्द्रीते सुसमाहिताः २६ रा
जातद्यज्ञसदनं प्रविष्टो निशितर्षितः ॥ दृष्ट्वा शयानान्विप्रांस्तान् पपौ मंत्रजलं स्वयम् २७ उत्थितास्ते निशाम्याथ व्युदकं कलशं प्रभो ॥ पप्रच्छुः कस्य कर्म
दंपतिं पुंसवनं जलम् २८ राज्ञा पीतं विदित्वाथ ईश्वरप्रहितेन ते ॥ ईश्वराय नमश्च कुरहो देव बलं बलम् २९

पातस्याभिमुखं प्रत्यवस्थानं स्वमालयं स्वगृहं च त्वा दैत्या दुद्रुवुरित्यन्वयः १८ सराजा पुरंजित्वा स पुरंधनमयच्छद्वज्रपाणये पुनश्च तत्पुरंधनं वज्रपाणये प्रत्ययच्छत् दत्तवान् सराजर्षिर्दैत्यपुरंजयात् पुरंजय
इति नाम्ना हूतः वृषभरूपेन्द्रस्यास्य वाहनत्वादिंद्रवाह इति नाम्ना हूतः वृषभक कुदि स्थितत्वात् ककुत्स्थ इति नाम्ना हूतः १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ तर्षितः उदन्ययापुतः मंत्रपूतं
जलम् २७ व्युदकं जलरहितं पुंसवनं पुत्रोत्पत्त्यर्थं मभिर्मंत्रितं २८ ईश्वरप्रहितेन देवमेरितेन २९

३० स्तन्यस्तनपानेच्छुरयंबालोभृशरोरुयते पुनःपुनरत्यंतरेत्दनं करोतिकंधास्यति कस्यहीजनस्यस्तनंधास्यतीतिमत्वाइंद्रोदेवत्समारोदीःरोदनंमाकार्षीरित्युक्तादेशिनीमंगुष्ठानंतरामंगुलीमदाद
तोमांधातेतिनाम ३१ तस्यमांधातुःपितायुवनाश्वः ३२ ३३ ३४ यज्ञश्रीहारे सर्वदेवप्रदानंस्वात्मिकमंत्रतंत्रद्रव्यादिसर्वव्यापिनं ३५ एतदेवस्पष्टयति द्रव्यमिति यथात्माव्यापीयस्यतद्यदात्मकं
३६ ३७ ३८ ३९ निर्वृतिमानंदं ४० ४१ ससौभरिरपंमुनिःस्त्रीणामसंमतोजरठःएजत्कंपमानंकंशिरोयस्यसतथा वलीपालितअतएगप्रियइतिमत्वाअहराज्ञाप्रत्युदाहृतः स्वयंवरेगृह्यताभितिप्रोक्तः
इत्यंविचिंत्यात्मानंमांतथासाधयिष्येयथासुरस्त्रीणामभीष्टमिति व्यवसितः ४२ ४३ क्षत्राकन्यांतःपुरंप्रवेशितःएकःपंचाशताराजकन्याभिर्वृतश्चाभूदितिशेषः ४४ कलिःकलहःतदर्थसौभरिपतिपरिणय

ततःकालउपावृत्तेकुक्षिनिर्भिद्यदक्षिणम् ॥ युवनाश्वस्यतनयश्चक्रवर्तीजजानह ३० कंधास्यतिकुमारोयंस्तन्योरोरुयतेभृशम् ॥ मांधातवत्समारोदीरि
तींद्रोदेशिनीमदात् ३१ नममारपितातस्यविप्रदेवप्रसादतः ॥ युवनाश्वोथतत्रैवतपसासिद्धिमन्वगात् ३२ त्रसदस्युरितींद्रोविदधेनामतस्यवै ॥ य
स्मात्रसंतिबुद्धिग्रादस्यवोरावणादयः ३३ यौवनाश्वोथमांधाताचक्रवर्त्यवर्नीप्रभुः ॥ सप्तद्वीपवर्तमेकःशशासाच्युततेजसा ३४ ईजेचयज्ञंकृतुभिरात्म
विद्वरिदक्षिणैः ॥ सर्वदेवमयंदेवंसर्वात्मकमर्तोद्रियम् ३५ द्रव्यमंत्रोविधिर्यज्ञोयजमानस्तथर्त्विजः ॥ धर्मोदेशश्चकालश्चसर्वमेतद्यदात्मकम् ३६ याव
त्सूर्यउदेतिस्मयावच्छंदःप्रतिष्ठति ॥ सर्वैतद्यौवनाश्वस्यमांधातुःक्षेत्रमुच्यते ३७ शशविंदोर्दुहितरिबिदुमत्यामधानृपः ॥ पुरुकुत्समंबरीषंसुचुकुंदंचयो
गिनम् ३८ तेषांस्वसारःपंचाशत्सौभरिवत्रिरेपतिम् ३९ यमुनांतर्जलेमज्जंस्तप्यमानःपरंतपः ॥ निर्वृतिमीनराजस्यवीक्ष्यमैथुनधर्मिणः ४० जात
स्पृहोवृषंविप्रःकन्यामेकामयाचत ॥ सोप्याहगृह्यतांब्रह्मन्कामंकन्यांस्वयंवरे ४१ सविचिंत्याप्रियःस्त्रीणांजरठोयमसंमतः ॥ वलीपालितएजत्कइत्यहं
प्रत्युदाहृतः ४२ साधयिष्येतथात्मानंसुरस्त्रीणामभीप्सितम् ॥ विपुनर्मनुजस्त्रीणामितिव्यवसितःप्रभुः ४३ मुनिःप्रवेशितःक्षत्राकन्यांतःपुरमद्विमत् ॥
वृतश्चराजकन्याभिरेकःपंचाशतावरः ४४ तासांकलिरभूद्रूपांस्तदर्थेपोह्यसौहृदम् ॥ ममानुरूपोनायंवइतितद्रतचेतसाम् ४५ सबह्वचस्ताभिरवारणी
यश्रियाविराजत्सपरिच्छदेषु ॥ गृहेषुनानोपवनामलांभःप्रसूनसौगंधिककाननेषु ४६ महार्हशय्यासनवस्त्रभूषणस्नानानुलेपाभ्यवहारमाल्यकैः ॥ स्व
लंकृतस्त्रीपुरुषेषुनित्यदारेमेनुगायद्विजभृंगवांदिषु ४७

नार्थेसौहृदंसुहृद्वावंअपोह्यपारित्यज्यतास्मिन्वरेआसक्तचेतसाम् ४५ बह्वचःसौभरिःगृहेषुताभिःकन्याभिः रेमेइत्यन्वयःकीदृशेषुगृहेषुअवारणीयश्रियाअप्रतिघातलक्ष्म्याविराजतिशोभमानानिचपरि
च्छदैरुपकरणै सहितानिचविराजत्सपरिच्छदानितेषुश्रियाअवारणीयःअनिर्वार्यःतथापिवरणयोग्यइत्यर्थेइतिवा अमलान्यभांस्यमलाभांसे प्रसूनानांसौगंधिकानिसौरभ्ययुनानिनानाविशोभनानि
च अमलांभोभिर्गुतानिचप्रसूनसौगंधिकानिचकाननानियेषुतानितथातेषुअनुगायंतिद्विजवृंदानि अनुगायद्विजवृंदानि द्विजानांपक्षिणांवृंदानिद्विजवृंदानितान्येवबंदिनोपेषुतानितथातेषु ४६ ४७

एतावदेवानुवर्णयितुं शक्यं नातोधिकमित्याशयेनाह यदिति स्तंभमहंकारनिमित्तं कर्तव्याकरणलक्षणम् ४८ आज्यस्तोकैः धृताविदुभिः ४९ आत्मापह्नवं स्वरूपापहारणम् तपसस्तिरस्कारं वा ५०
याचिरंधृतं ब्रह्मतपः तत्प्रसावितं च्युतं नष्टमित्यर्थः ब्रह्मवेदस्तपस्तत्त्वमिष्यमिधानम् तत्त्वमनारोपितं रूपं पुंसो ज्ञातमेव तत्सुतप्रतिबद्धमिति वा ५१ लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसीति वाक्यार्थमनु
संधानमाह संगमिति मिथुनवृजिनात् स्त्रीपुरुषसंगो दूतपापान्मुमुक्षुः संगं स्नेहलक्षणं त्यजेत इन्द्रियाणि बहिः शब्दादिविषयेषु न विसृजेत्तत्र युद्धकाकी चरन् रहसि एकांते अनंत ईशे चित्तं युंजीति प्रसंग
श्रेयदिप्रसंगोपेक्षितस्तर्हि तस्मिन्हारौ रतिर्येषां ते तद्रतयस्तेषु साधुषु निर्यस्तरजनेषु प्रसंगः स्यान्नान्यत्रेत्यन्वयः ५२ अहमेक एव तपस्वी मथां भसिमंगलजले मत्स्यसंगान्मत्स्यानां मिथः स्नेहदृष्ट्वा अथानंत
रंपंचाशता स्त्रीभिः सह सुरतप्रसंगेन सुतपंचसहस्रसंग आसं अथोभयकृत्यं पुत्रार्णां विवाहादिः कन्यकानां प्रदानादिरित्युभयकर्तव्यं तत्र ये मनोरथाः मनः सकल्पविशेषास्तेषां उभयेन स्त्रीपुरुषद्वयेन यत्कृत्यं तत्र
विद्यमानानां मनोरथानां वा उभयाभिन् इह लोके परलोके च यत्कृत्यं तद्विषयमनोरथानां वा अंतमवसानं न व्रजामि तत्रेदं निमित्तमाह मायेति शब्दादिविषये प्रयोजनबुद्धिः मंगलानंतरारभप्रश्नकात्स्न्येऽप्यथोभ

यद्गार्हस्थ्यं तु संवीक्ष्य समद्वीपवती पतिः ॥ विस्मितः स्तंभमजहात् सार्वभौमश्रियान्वितम् ४८ एवं गृहेष्वभिरतो विषयान्विविधैः सुखैः ॥ सेवमानो
न चातुष्यदाज्यस्तोकैरिवानलः ४९ सकदा चिदुपासीन आत्मापह्नवमात्मना ॥ ददर्श बह्वचाचार्यो मीनसंगसमुत्थितम् ५० अहो इमं पश्यतमेवि
नाशंतपस्विनः सच्चरितव्रतस्य ॥ अंतर्जले वारिचरप्रसंगात्प्रसावितं ब्रह्मचिरंधृतं यत् ५१ संगं त्यजेत मिथुनवृजिनान्मुमुक्षुः सर्वात्मनान विसृजेद्वाहिरि
न्द्रियाणि ॥ एकश्चरन् रहसि चित्तमनंत ईशे युंजीत तद्रतिषु साधुषु चेत्प्रसंगः ५२ एकस्तपस्य ह मथां भसिमत्स्यसंगात्पंचाशताथ सुतपंचसहस्रसंगः ॥ नातं
व्रजाम्युभयकृत्यमनोरथानां मायागुणैर्हृतमतिर्विषयेर्धभावः ५३ एवं स न गृहे कालं विरक्तो न्यासमाश्रितः ॥ वनं जगामानुययुस्तत्पत्न्यः पतिदेवताः ५४
तत्र तत्स्वातपस्तीक्ष्णमात्मकर्शनमात्मवित् ॥ सहैवाग्निभिरात्मानं युयोज परमात्मनि ५५ ताः स्वपत्युर्महाराज निरीक्ष्याध्यात्मिकीं गतिम् ॥ अन्वी
युस्तत्प्रभावेन शांतमाग्निमिवार्चिषः ५६ मां धातृषु त्रप्रवरो येषां वरीषः प्रकीर्तितः ॥ मातामहेन प्रवृत्तो युवनाश्वस्तु तत्सुतः ५७ हरितस्तस्य पुत्रो भून्मां
धातृप्रवरा इमे ॥ नर्मदाभातृमिर्दत्ता पुरुकुत्साय चोरगैः ५८ तयारसातलं नीतो भुजगेंद्रप्रयुक्तया ॥ गंधर्वान्मोविधीति त्रवयश्चान्विष्णुशक्तिधृक् ५९ ना
गाल्लब्धवरः सर्पादभयं स्मरतामिमम् ॥ त्रसदस्युः पौरुकुत्सो यो न रण्यस्य देहकृत् ६०

थेत्यमरः ५३ एवं विरज्य किमकार्षीत् तत्राह एवमिति न्यासं वित्तग्रहादित्यागलक्षणम् ५४ आत्मकर्शनं देहस्य कृगत्वागदकम् अग्निभिः सह आत्मानं देहं दग्ध्वा परमात्मनि युयोज सायुज्यलक्षणं मोक्ष
माप्तवानित्यर्थः ५५ ५६ मातामहेन मातु पित्राशशब्दिना तस्या वरीषस्य सुतः ५७ मां धाता प्रवरो येषां ते तथा भ्रातृभिः उरगैः पुरुकुत्साय मां धातृज्येष्ठपुत्राय दत्ता ५८ भुजगेंद्रप्रेरितया तयान
र्मदयारसातलं नीतः स पुरुकुत्सः तत्र रसातले वयश्चान् गंधर्वान्मोविधीति त्रवयश्चान्विष्णुशक्तिधृक् ५९ नागा किमस्मै ददुरिति तत्राह सर्पादिति इमं गंधर्ववधलक्षणं पुरुकुत्सविक्रयं स्मरतापु
सां सर्पादभयलक्षणं लब्धवर इत्यर्थः पुरुकुत्सस्यापत्यं पौरुकुत्सः यत्त्रसदस्युरनरण्यस्य देहकृत्पिता अनरण्यस्य त्रसदस्युस्तदित्यर्थः ६०

तस्य त्रिबन्धुरस्य सुतः सत्यव्रतः त्रिशंकुगिति नाम द्वयेन विश्रुत इत्यर्थः ६१ गुरोर्वसिष्ठस्य शापात् कौशिकस्य विश्वामित्रस्य तेजसा प्रभावेण सशरीरः मानुषशरीरसहितः स्वर्गगतः अद्यापि दिवि व्योम्नि दृश्यते मेनुजौरे
ति शेषः स्वर्गगतः कथं मानवैर्दृश्यत इति तत्राह पातित इति तेन विश्वामित्रेण बलात्तपःशक्तेस्त्रैशंकवः त्रिशंकोरपत्पं हरिश्चंद्रो यो हरिश्चंद्रो निमित्तं यस्य तद्यन्निमित्तपक्षिणोः सहायिनोः पक्षः पार्श्वमरुत्साध्य सहायबलि
मिच्छित्तिपादवः ६३ ६४ नापुत्रस्य लोकोस्तीति शक्यार्थज्ञानाद्विषण्मना अनपत्यः सहरिश्चंद्रो नारदोपदेशात् हे प्रभो मे पुत्रो जायतामिति निवेद्य वरुणशरणं गत इत्यन्वयः एतदेव विवृणोति यदीति हे महाराज
यदिवीरः पुत्रो जायेत तर्हि तेन पुत्रेण त्वां यजे पुरुषपशुना त्वां यक्ष्ये इति हरिश्चंद्रेणोक्ते वरुणेनापि तथास्त्वित्युक्तेनाग्नारोहितः पुत्रो जात इत्यन्वयः अथैनमुवाच वरुणराजानमुपधाव पुत्रो मे जायतां तेन त्वां यज इति
तथेति सवरुणं राजानमुपससार पुत्रो मे जायतां तेन त्वां यजा इति तथेति तस्य ह पुत्रो जज्ञे रोहितो नामेति ब्राह्मणं चैव मेवार्थमनुवदाति अथ वरुण आगत्य हरिश्चंद्रमवादीदित्याह जात इति अंगते सुतो जातो नेन पुत्रे
ण मां यजस्वेति । सहरिश्चंद्रो वक्तिसो ब्रवीदिति ६५ ६६ तं होवाचा जनिवैते पुत्रो यजस्व मानेनेति सहोवाच यदा वै पशुर्निर्देशो भवत्यथ समेध्यो भवति निर्देशो न्यस्त्वथ त्वां यजा इति तथेति इति निर्देशः दशाहाति
क्रांतः निर्देशो जाते सहान् निर्देश आस तं होवाच निर्देशो न्वभूद्यजस्व मानेनेतीति ६७ यद्यदा पशोर्दंता जायंते तथ पशुः शुचिः स्यादन्तं रत्वां यक्ष्ये इत्यब्रवीत् हरीश्चंद्रः सहोवाच यदा वै पशोर्दंता जायंते तथ समे

हर्षश्च स्तस्मिन् सुतस्तस्मादरुणोऽथ त्रिबन्धुरः ॥ तस्य सत्यव्रतः पुत्रस्त्रिशंकुरिति विश्रुतः ६१ प्राप्तश्चंडालतांशापादुरोऽकौशिकतेजसा ॥ सशरीरगतः स्व
र्गमद्यापि दिवि दृश्यते ६२ पातितो वाक्शिरादेवैस्तेनैव स्तंभितो बलात् ॥ त्रैशंकवो हरिश्चंद्रो विश्वामित्रवसिष्ठयोः ६३ यन्निमित्तमभूद्युद्धं पक्षिणोर्बहुवार्षि
कम् ॥ सोनपत्यो विषण्णात्मानारदस्योपदेशतः ६४ वरुणं शरणं यातः पुत्रो मे जायतां प्रभो ॥ यदिवीरो महाराज तेनैव त्वां यजे इति ६५ तथेति वरुणेनो
क्ते पुत्रो जातस्तुरोहितः ॥ जातः सुतो ह्यनेनांगमां यजस्वेति सो ब्रवीत् ६६ यदा पशुर्निर्देशः स्यादथ मेध्यो भवेदिति ॥ निर्देशे च समागत्य यजस्वेत्याह सो ब्रवीत्
६७ दंताः पशोर्यजायेरन्नथ मेध्यो भवेदिति ॥ जाता दंता यजस्वेति सप्रत्याहाथ सो ब्रवीत् ६८ यदा पतंत्यस्य दंता अथ मेध्यो भवेदिति ॥ पशोर्निपतिता दंता
यजस्वेत्याह सो ब्रवीत् ६९ यदा पशोः पुनर्दंता जायंते तथ पशुः शुचिः ॥ पुनर्जाता यजस्वेति सप्रत्याहाथ सो ब्रवीत् ७० सान्नाहुको यदाराज नराजन्योऽथ पशुः शु
चिः ॥ इति पुत्रानुरागेण स्नेहयंत्रितचेतसा ॥ कालं वंचयतां तं मुक्तो देवस्तमैक्षत ७१

ध्यो भवति दंतास्त्वस्य जायतामथ त्वां यजा इति तथेति इति सवरुण एत्याह हरिश्चंद्रं अस्य दंता जाता अथ मां यजस्वेति तस्य ह दंता जज्ञे रोहितो होवाचा जज्ञे तवा अस्य दंता यजस्व मानेनेति अज्ञत अजायंत यदास्य पुत्रस्य
दंताः पतंत्यथ सशुद्धो भवेदित्यब्रवीत् सहोवाच यदा वै पशोर्दंताः पद्यते अथ समेध्यो भवति दंतान्वस्य पद्यं त्वामथ त्वां यजा इति तथेति तस्य ह दंता पदिरे इति पुत्रपशोर्दंता निपतिताः अथ मां यजस्वेति वरुण
आह तं होवाचा पत्स्यतवा अस्य दंता यजस्वेति मानेनेतीति ६८ ६९ यदा पशोर्दंताः पुनर्जायंते अनंतरं पशुः शुद्ध स्यादिति सहरिश्चंद्रो ब्रवीत् सहोवाच यदा वै पशोर्दंताः पुनर्जायंते तथ समेध्यो भवति दंतान्वस्य पु
नर्जायंतामथ त्वां यजा इति तथेति तस्य दंताः पुनर्जाज्ञे इति अस्य दंता पुनर्जाताः अथ मां यजस्वेति सवरुणो हरिश्चंद्रं मेत्याह तं होवाचा जज्ञे तवा अस्य पुनर्दंता यजस्व मानेनेति ७० यदाराजन्यः क्षत्रियः सान्नाहुकः
संनाहयोग्यः शत्रास्त्रग्रहणयोग्यः कवचवान्वाथराजपशुः शुचिरिति सहरिश्चंद्रो ब्रवीत् सहोवाच यदा वै क्षत्रियः सान्नाहुको भवत्यथ समेध्यो भवति सन्नाहं नुमाप्नोत्यथ त्वां यजा इति तथेति सहसं नाहं प्राप तं होवाच

समाहंतुमाप्नोयजस्वमानेनेति ननुहरिश्चंद्र किमर्थं कालमक्षिपदितितत्राह इतीति । स्नेहपाशवद्धचेतसादशाहादिलक्षणं तंतं कालं वच्यताहरेश्चंद्रेणोक्तौ यरुणोदेवः तमेक्षतप्रत्याहचैत्यन्दयः । तथात्म राग कालमेतेति वा ७१ सतथेत्युक्ता पुत्रमात्रं पामासततायं वैमहंत्वा मदाद्वंतत्वाहमिमं यजाइति सहनेत्युक्ता धनुरादायारण्यमुपात्तस्थौ ससंवत्सरमरण्ये च चारेति ब्राह्मणप्रसिद्धं पितृश्रिकीर्षितं वरुणमुदि श्यात्मयजनं कर्तुमिष्टं तत्कर्माभिज्ञाय प्राणप्रेप्सुरात्मजीवनेच्छुः रोहितो धनुरादाय वनं प्राप ७२ तदनंतरं पितरं वरुणग्रस्तं मित्यारभ्य प्रदाय समवंदतेत्येतन्न ग्रथेनाथं हृक्वाकं वरुणोजग्राह तस्य होदरज्जे इत्यादि ब्राह्मणप्रसिद्धो नूचते इयाय आजगा मप्रशंसायां रूपप्रत्ययविधानात् प्रशस्तपुरुषरूपः विप्र इति यावत् इंद्रो वृद्धविप्रो भूत्वा तं रोहितमेत्यपर्युवाच । अपपरीवर्जन इति सूत्रान्निषेधवचनं कृतवान्न गंतव्यमित्युक्तवानित्यर्थः ७३ तत्र युक्तिमाह भोरोहित नानाश्रंताय पुण्यतीर्थक्षेत्रनिषेवणेन नानाविधेन श्रंतास्य जनस्य श्रीरौहिकामुष्मिकसंपदस्तीति नृषद्वरः अनुक्तकारी गुर्वादिवचनमशृण्वन्स्तं भवतिष्ठन् चर्मकारो वा जनः पापः इति श्रुमः तर्हि संचरमाणस्य एकाकिनश्चोरादिभयं स्यादिति नाशं कनीयम् चरत पुंसः इंद्र एव स स्वाभवतीत्यतः चरैव त्वं अटनं कुरुष्वैवं कश्चिद्ब्राह्मणो यमवोचत् कथंचरैवेति नृषद्वरो नुक्तकारी चर्मकृच्च प्रकीर्तित इति इंद्रेणोपदिष्टो रोहितः किंच करोति तत्राह सोपीति समाः वत्सरान् ७४ एवं कति वत्सरान् अरण्यं च चारेति तत्राह एवमिति द्वितीयं संवत्सरमरण्ये च चारेति आदि ब्राह्मणं चास्मिन्नर्थे मानं पुष्पिण्यौ जंघे चरतः पुष्पिणी गभिणी जघयोर्बलाच्चरति अटति नैकत्रास्ते यथा भूष्णुर्बुभूषुः पुरुषः आत्मा सततं पर्यटनं फलमाहिः फलं गृह्णाति यथा किं तत्फलमाप्नोतीति तत्राह शेर इति प्रपथे महाप्रागे

रोहितस्तदभिज्ञाय पितुः कर्मचिकीर्षितम् ॥ प्राणप्रेप्सुर्धनुः पाणिररण्यं प्रत्यपद्यत ७२ पितरं वरुणग्रस्तं श्रुत्वा जातमहोदरम् ॥ रोहितो ग्राममेयाय तामि द्रः प्रत्यपेधत ७३ भूमेः पर्यटनं पुण्यं तीर्थक्षेत्रनिषेवणैः ॥ रोहितायादि शच्छक्रः सोप्यरण्ये चरत्समाः ७४ एवं द्वितीये तृतीये चतुर्थे पंचमे तथा ॥ अभ्येत्याभ्येत्यस्थविरो विप्रो भूत्वा हवृत्रहा ७५

तीर्थयात्राश्रमेण हता अस्य पुंसः सर्वपाप्मानः शेरेशीर्णा भवन्तीति अतस्त्वमपि चरन् फलं लभस्वत्यर्थः चरैवेत्युक्तार्थं आसीनस्य निर्व्यापारस्य भगोभाग्यमप्यास्त आसीनं भवति समृद्धं न भवति तिष्ठत उ त्थानं कुर्वतो भगवत्सिद्धिस्तिति उत्थानं करोति । पुरुषच्छोये वनिपद्यमानस्य निद्रो भवतीत्यर्थः । चरतः पुण्येन यथा संचरमाणस्य पुंसः भगश्चरति प्राप्नोति तमिति शेषः भगो योन्या भगो यत्ने य शोवीर्पाकं भूति प्विति कलिः शयान इत्यादिना कारणगुणः कार्यपरो योजनीयः । तथाहि कलौ जातः शयानः तामसत्वेन शुभप्रवृत्तिं शून्यो भवति द्वापरो जातः संजिहानः संशयानः इदं वा अदो वेति तत्त्वं न निश्चिनोति । संबन्धिपुत्रौ दायादौ द्वापरौ युगसंशयादिति त्रेतायां जात उत्तिष्ठन् धर्मार्थकामलक्षणकार्योद्योगी भवति । कृतयुगे जातः कृतं विहितं चरन् संपद्यते ज्ञानसंपन्नो भवतीत्यतस्त्वं चरको भवेत्यर्थः । युगेक्ष पाते पर्याप्तैकतुल्ये विहिते र्थे वदिति । भूमौ चरन् पर्यटनं मधुसूखं विंदति वै अशनक्षेशोपि नास्तीत्याह स्वादिष्टमुदुंबरं फलविशेषं चरन् भक्षयन् भूमिपर्यटनं कुर्वतः इत्थं भावमाह चरानिति । श्रवणमननाभ्यां स्वादुपुनः पुनः सेवाबुद्धिजनकं उदुंबरं अत्युत्तमं वरणीयं सर्वगुणाभिरामं हरिचरणं गच्छन् न च्वेति वा नित्यमटन्कोस्तीति तत्राह सूर्यस्येति यश्चरन्न विरतमटन् न तं द्रव्यते आलस्यं न करोति । तस्य सूर्यस्य श्रेमाणं अव्याहतगमनां शिखां पश्य । तवाप्येवमरण्ये चरतः जीवनक्षेमस्यादिति वृत्रहारोहितं अशिक्षतेत्यन्वय ७५

एवं शिखिनस्त्राण्येव प्रसङ्गं सन्निविष्टत्वापूरीतुमर्हति नृणां ज्ञानं दत्तं भयमुत्तं शुनः शेषमक्रीणात् गवांशतंदत्वास्वीकृतवान् । स्वीकृत्यशुनः शोपाख्यंपशुंहरिश्वंद्राय पित्रे प्रदाय पितरंसम्बदं तेत्यन्व
यः तद्धंतं तत्सरपरणे च वारसं जीगर्तसौ यदक्षिमुषिमनश्च परित्यज्य सुदुमेयाय तस्य हत्रयः पुत्राः आसुः शुभः पुच्छः शुनः शेरः शुनो जागूल इति तं होवाच ऋषे हते शतंददाभ्यहमे पा मे केनात्मानं निष्क्रीणाइ
समाप्ते पुत्रैर्नृक्षान् उग्रान् नाग्ममिति । नेष्टुमिति जनेष्टुना ततो मध्यमे स पादयांचक्रतुः शुनः शेषेतस्य हशतदत्वास तमाशय सोरण्याद्ग्राममेयाय सपितरमेत्योवाच ततहं ताहमनेनात्मानम् निष्क्री
णाइति स्वपुत्रैर्जातमुपमाश्रानेन स्वाय जाइति येति ध्यानी ताय ग विद्यादिति वरुण उवाचेति ७६ ततः पुरुषपशुग्राह्यनंतर महायशा हरिश्वंद्रः पुरुषमेधेन पुरुषपशुहि सालक्षणयज्ञेन वरुणा
दीन्यजेन्नतः सराजा मुक्तं दरं जलोदरो न गतिनो भद्रं नश्यन्ताम् परमं उत्तराजसूर्यं यज्ञक्रतुं प्रोवाच तमेतमभिषेचनीये पुरुषं शुमालेभेइति मोभिषेचनीयइति तादर्थ्ये सप्तमी वरुणमुदिश्येति आळेमेभा
लेभनं उपमानम् ७७ तस्य ह विश्वामित्रो होता नीजमदक्षिरत्वेति ब्रह्मायास्प उद्गातेति ब्राह्मणार्थत्वेनास्मिन् यज्ञे होत्रा दीनाह विश्वामित्रइति आयस्य एव सामगः अयास्य सामगः साम
गायत्रीने सामगउत्तेत्यर्थः आत्मा परमात्मन्यास्तादित्वात् ७८ तस्मै शुनः शोपाय उपरिष्ठाच्चतुर्दशेध्याये ७९ भूपते र्भार्या सहितस्य सत्पसारंसज्जनहितकरं वाक्यं धूर्तिलौकिकमार्गा
वचनं दृष्ट्वा अवदत्ताथ प्रतिपिद्रागतं ज्ञानं रुक्मविद्यां साधकाः एतद्व्यमप्यस्तीति प्रकाशनाय स भार्यस्येत्युक्तम् ८० उपासना काले मन आदितत्त्वानां जडानां स्वस्वकारणो विलयस्तदाभिमानि

षष्ठमं वत्स रंतत्र चरित्वारोहितः पुरीम् ॥ उपयुज्य जै गतीं द्द्रीणान्मध्यमं सुतम् ॥ शुनः शेषं पशुं पित्रे प्रदाय समवंदत ७६ ततः पुरुषमेधेन हरिश्चंद्रो महायशः ॥
भुक्तो दरो यजन् देवान् वरुणादीन् महाकृतौ ७७ विश्वामित्रोऽभवत्तस्मिन् होताथा ध्वर्युं रात्ववान् ॥ जमदग्नि रभूद्ब्रह्मावसिष्ठोऽप्यास्य सामगः ७८ तस्मै तुष्टो ददा
विद्वः शातकोऽभमयं रथम् ॥ शुनः शेषस्य माहात्म्यमुपदेष्टा त्वचक्षते ७९ सत्यसारं धृतिं दृष्ट्वा सभार्यस्य च भूपतेः ॥ विश्वामित्रोऽभूत्संप्रीतो ददाव विहतां गतिम्
८० मनः पृथिव्यांतामद्रिस्तेजसां भो निष्ठेन तत् ॥ सेवायुं धारयंस्तच्च शब्दादौ तन्महात्मनि ८१ तस्मिन् ज्ञानकलां ध्यात्वा तया ज्ञानं विनिर्दहन् ॥ हि
त्वा तं स्वैनमावेन निर्वानमुखसंविदा ॥ अनेनैव तत्कर्णेण तस्थौ विध्वस्तबंधनः ८२ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे हरिश्चंद्रोपा
ख्यानं समाप्तमाध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥

देवतानां चित्तमभिप्रेत्य प्रवेशलक्षणो विलयः । ननु यथा गच्छन् रश्मिरेवेति बोधवलक्षणाश्रितनीय इत्यतस्तत्प्रकारमाह मनः पृथिव्यामिति अन्नमयंहिसौम्यमनः आपोमयः प्राणस्तेजो मयीवागिति श्रुतेः
अत्र ह्निर्वाद्येन्द्रियपाथैर्मनसामिन्द्रियादिभिर्यत्किंच तत्तद्वत्त्वमनेतरं यद्वा पुष्पिमद्विरप्सु अभरते जसांसहिषते तत्तेजोनिलेन ग्रस्येत वा युञ्जे आकाशलीनं तच्च स्वशब्दादावहङ्कारे तमहङ्कारमहात्मनि महत्त-
त्वे न दमिता निरंतरीया भिमानिन्यात्मनि च नुमुखे स्पर्शविप्रकटम् * तस्मिन् महत्तत्वे ज्ञान कला बुद्धितत्त्वं लीयते तदभिमानिनी सरस्वती तत्सा युज्येन स्थायते इति ध्यात्वा तथा बुद्धिकल्पना ज्ञानमस्वरूपचैतन्यमिदं हि नू-
तां शुद्धमस्वरूप विषयादिना दिव्यं तदं यन् देवत्वतया सहारिशंद्रः स्वभावेन स्वमहिम्नानिर्वाणे शरीराहिते सुखसंविदा यस्य स तथा तेन स चिदानंदेन अनिर्देश्य चाप्रतर्क्य च तत्तथा ते-
न ब्रह्मणा सह समर्थो महाब्रह्मणि येष्वश्रिते ति श्रुतिः आत्मन आशा शा उभयज्ञाते च श्रुतेः शब्दादौ शब्द कारणमहति आत्मनि हरौ ज्ञान कला ज्ञान लक्षण कामधेनुं ज्ञान पूर्ण इति ध्यात्वा तथा तथा ध्यातया
अज्ञानतो निर्मितसत्ता सम्भवे कुपेनून संश्रुतिरित्यादि अन्य विद्यायां समावेदा अशीरानन्द ज्ञान लक्षणेन माह शैर निर्देश्या प्रतर्क्येण गत्वेन स्वभावेन स्वरूपभूतैश्वर्येण तस्याविति वा ॥ ८३ ॥ इति श्रीभाग-
वत्मेधापुराणे नारायण विष्णु कृतं उपनिषद्ग्रन्थः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

तस्माद्विरिताचंपः । तस्माच्चंपानिमितापुरीचंपानाम् अतश्चंपात् यस्यसुदेवस्य १ सबाहुकः २ अनुमरिष्यती अनुमरणं कर्तुमिच्छती प्रजावंतं पुत्रवंतं तस्या आत्मानं देहं जानताऽपमंतवतीति विदुषे
त्यर्थः ३ सहसाहंतीति साहसो गरोत्रगर्भे पुत्रमाज्ञाय सपत्नीभिरस्यै बाहुकपत्न्यै दत्त इत्यन्वयः तेन गरेण विषेण सह वर्तत इति सगरः ४ यस्य स्यादाज्ञया पृथिवी चक्रवर्ती स ईर्यते इति सगरपुत्राः सागरास्तेः
कृतत्वात् सागरः समुद्रः तालजंघादयो द्वीपांतरवासिनो निर्देय्याः ५ पामरान् मावधीरिति गुरोर्वीक्ष्येन उत्सृष्टमंत्रयित्वेति शेषः उपाकृतमित्यर्थः ६ ७ ८ सगरस्य सुमतिः केगिनीति द्वेभार्ये तत्र
सुमतिर्गुरुदस्य स्वसातस्याः पुत्राः ९ १० षष्टिसहस्रं संख्यापेषामस्तीति षष्टिसहस्रिणः उन्मिषं नेत्रविकासकृतवान् ११ महेंद्रेण हृतचेतो येषां ते तथा मुग्धा इत्यर्थः महतो व्यतिक्रमेण हताः
चोरोहन्यतामित्यादिवचनलक्षणापराधेनैव स्वकृतदोषहताः नृपपुत्राः न तु मुनिकोपदग्धाः १२ शारदजलवन्नित्यप्रसन्नमूर्तौ हरौ तमोगुणकारणस्य क्रोधस्य प्रवेशदुष्पदत्वात् क्रोधसंभूतपापाद्वीर्यहन्तत्वाच्चे

श्रीशुक उवाच ॥ हरितो रोहितादासीच्चंपस्तस्माद्विनिर्मिता ॥ चंपापुरीसु देवो तो विजयो यस्य चात्मजः १ तरुकस्तस्सुतस्तस्माद्वकस्तस्यापि बाहुकः ॥
सोरिभिर्हृतराज्यस्तु सभार्यो वनमाविशत् २ वृद्धंतं पंचतां प्रांसं महिष्यनुमरिष्यती ॥ और्वेण जानतात्मानं प्रजावंतं निवारिता ३ आज्ञायास्यै सपत्नीभिर्ग
रोदत्तोन्नसाहसः ॥ सहतेनैव संजातः सगराख्यो महायशः ४ सगरश्चक्रवर्त्यासीत्सागरोयत्सुतैः कृतः ॥ यस्तालजंघान्यवनाञ्छकान् देहयवर्बरान् ५ नाव
धीदुरुवाक्येन चक्रे विकृतवेषिणः ॥ मुंडानश्मश्रुधरान्कांश्चिन्मुक्तकेशार्धमुंडितान् ६ अनंतर्वाससः कांश्चिदबहिर्वाससोपरान् ॥ सोश्च मेधैर्यजत सर्ववेदसु
रात्मकम् ७ ओर्वोपदिष्टयोगेन हरिमात्मानभीश्वरम् ॥ तस्योत्सृष्टं पशुं यजेजहराश्वं पुरंदरः ८ सुमत्यास्तनयादसाः पितुरादेशकारिणः ॥ हयमन्वेष
माणास्ते समंतान्यस्रनन्महीम् ९ प्रागुदीच्यां दिशि हयंददशुः कपिलांतिके ॥ एषवाजिहरश्चोरास्ते मीलितलोचनः १० हन्यतां हन्यतां पापह
तिषष्टिसहस्रिणः ॥ उदायुधा अभिययुरुन्मिषत दामुनिः ११ स्वशरीराग्निना तावन्महेंद्रहृतचेतसः ॥ महद्व्यतिक्रमहताभस्मसादभवन्क्षणात् १२
नसाधुवादो मुनिकोपमर्जितानृपेद्रपुत्रा इति सत्त्वधामनि ॥ कथंतमोरोषमयं विभाव्यते जगत्पवित्रात्मनि खरेजोभुवः १३ यस्यैरितासां ख्यमयी दृढेह
नौर्ययामुमुक्षुस्तरते दुरत्ययम् ॥ भवार्णवं मृत्युपथं विपश्चितः परात्मभूतस्य कथं पृथङ्मतिः १४ यो समंजस इत्युक्तः सकेशिन्या नृपात्मजः ॥ तस्य पुत्रे शू
मानामपितामहहितैरतः १५

त्याह नसाधुवाद इति नृपेद्रपुत्रा मुनिकोपमर्जिता इत्ययं साधुवादो नास्ति असंभवात् कथामिति तत्राह सत्त्वधामनीति शुद्धस्फटिकविशदज्ञानमूर्तौ श्रीकपिलदेवे रोषमयं तमः कथं विभाव्यते उत्पत्तुमवका
शं लभते न कथमपि किंच जगत्पवित्रीकरणसमर्थस्वभावे आत्मा जीवधृतौ देहे स्वभावे परमात्मनीति यादवः कथं विभवो रजः पार्थिवो धूलिः खेययेत्ययं लुप्तोपमः वेदे दृष्टत्वात् १३ इतोपितमोगुणका
यस्य कोपस्य हरावनवसरः इसाशयेनाह यस्येति इह जगति सदनुग्रहाय यस्येनेरिताग्रंथरूपेण कथिता दृढा अपेक्षितफलदानाय समर्थः न्यत्र नूतनत्वेन बलिष्ठासां ख्यमयी सा ज्ञानमयी नोस्तीत्यज्ञान
नावा मुमुक्षुर्मुक्तिर्योग्यः पुरुषः मृत्युपथं मृत्योर्गमिदुरत्ययं ज्ञाननावमंतरेणात्येतुमशक्यं भवार्णवं तरते तादृशीयेन संदृष्टेत्यर्थः तस्य परात्मभूतस्य साक्षात्परायणावतारस्याविपश्चितः शुद्धज्ञानवत् श्रीकपि
रुक्मपृथङ्मतिः रोषरूपितामतिः कथं संभाव्यते इत्यन्वयः १४ यो समंजस इत्युक्तः हेनृपसकेशिन्याः सगरभार्यायाः आत्मजः पितामहः सगरः १५

पुरापूर्वजन्मनि योगीयोगाभ्यासनिपुणोसमंजस संग्राहेतोःयोगादीश्वरोपासनालक्षणाद्विचलितोद्विष्यस्मात्स्मात्पूर्वजातिंस्मरतीति जातिस्मरः आत्मानमसमंजसं असमचेतः संगतमनतिरमणीयं दर्शयन्संगंजहाविति शेषः १६ असमंजसत्वं दर्शयति आचरन्निवि कितञ्ज्ञातीनां विप्रियं कर्मैतितत्राह सरय्वामिति जनमुद्वेजयन्कंपयन्तीरेक्रीडतोवालान्तरय्वानद्यां प्रास्यत्प्राक्षिपदित्यन्वयः १७ ततः किमभूदितितत्राह एवमिति योगैश्वर्येण युष्मद्बाला एते इति तावदीजलमग्नान् बालान् दर्शयित्वा ततः स्थानाद्ययावित्यन्वयः १८ विसिस्मिरेः विसम्यचक्रुः अथासमंजसे गते राजा चान्वतप्यत पश्चात्ता पंमास इत्यन्वयः १९ पितरि गतेऽशुमता किमकारीतितत्राह अंशुमानिति पितृव्या असमंजससहोदरा तेषामनुमार्गपितृव्याणां गरीरभस्महयमपि ददृशे इत्यन्वयः भस्मांतेति पाठे भस्मसमीपहयं दृष्ट्वा नित्यर्थः २० अस्तौत्स्तुतवान् २१ स्तुतिर्द्वैधा विद्यमानगुणविषयाऽविद्यमानगुणविषया च तत्र द्वितीयापि विद्वद्विद्विषयभेदेनाद्वैतवधा उभयस्यापि स्तुतिफलं लभ्यते विदुषात्मन्यविद्यमानगुणकथनेन हि यास्तोतरि द्वेषसंभवादविदुषोऽज्ञानेन मुखविकासोऽदिसंभवेऽपि स्तोतुः स्तुतिफलप्रदानशक्तिसामग्र्यभावादतः प्रथमैव श्रेयसीति भावेन स्तौति न पश्यतीति । अजनोऽजो विरिचः यस्य परमात्मनोऽंत्वां न पश्यति अनंतत्वेन साक्षादपरोक्षीकर्तुं न शक्नोति तर्हि परोक्षतो जानाति किं नेत्याह नेति समाधियुक्तिभिरेकाग्रीकृतचित्तयोगैरद्यापि न बुद्ध्यते सम्यक् न जानातीत्यन्वयः । पश्यंतोऽपि पश्यंति भेरो रूपं विपश्चितः इति वत् नयस्य तत्त्वमिति पाठे परमात्मनोऽयस्य तत्त्वत्त्वं न बुद्ध्यते इति न किंतु बुद्ध्यते तथापि सम्यक् न जानातीत्यर्थः कश्चिदंसां योगमावेदधीरः कोधिष्यति वाचपपादेति श्रुतेः

असमंजस आत्मानं दर्शयन्नसमंजसम् ॥ जातिस्मरः पुरासंगाद्योगीयोगाद्विचलितः १६ आचरन् गार्हितलोके ज्ञातीनां कर्मविप्रियम् ॥ सरय्वं क्रीडतो बालान् प्रास्यदुद्वेजयन् जनम् १७ एवं वृत्तः परित्यक्तः पित्रास्नेहमपोह्य वै ॥ योगैश्वर्येण बालांस्तान् दर्शयित्वा ततो ययौ १८ अयोध्यावासिनः सर्वे बालकान् पुनरागतान् ॥ दृष्ट्वा विसिस्मिरे राजन राजा चाप्यन्वतप्यत १९ अंशुमांश्चोदितो राजा तुरंगम्वेषणेययौ ॥ पितृव्यस्वातानुपथं भस्मापि ददृशे हयम् २० तत्रासीनं मुनिं वीक्ष्य कपिलाख्यमधोक्षजम् ॥ अस्तौत्समाहितमनाः प्रांजलिः प्रणतो महान् २१ न पश्यति त्वां परमात्मनोऽजनो न बुद्ध्यते दद्यापि समाधियुक्तिभिः ॥ कुतो परेतस्य मनः शरीरविसर्गसृष्टावयवप्रकाशाः २२ ये देहभाजस्त्रिगुणप्रधाना गुणान्विपश्यंत्युत वा तमश्च ॥ यस्मा ययामोहितचेतसस्ते विदुः स्वसंस्थं न बाहिः प्रकाशाः २३

न पश्यतीति । रूपस्य नानोपायविशारदज्ञानस्य परमात्मनस्तत्त्वत्त्वं न बुद्ध्यते इति वा । एकस्याभावेऽप्यन्यस्य संभवः किं न स्यात्तथा दृष्टत्वादित्याशंभ्येतरविषयोऽन्यायोन परमात्मविषय इति भावेनाह कुत इति । अपरे विरिचादितरे समाधियुक्तिरहिताः कुतो हेतोः पश्यंति जानंति दर्शनादिसद्भावेन किमपि लिंगमित्यर्थः । अनेन चेद्यं कथं परिहृतमिति तत्राह तस्येति तस्य विरिचस्य मनसः शरीराच्च विस्मयः विशिष्टासृष्टिषामरीच्यादीनां ते मनः शरीरविसर्गाः तैः सृष्टेषु शरीरावयवेषु श्रोत्रादिषु प्रकाशोऽभिमानित्वेन स्थितिलक्षणेऽपि दिक्सूर्यादीनां ते मनः शरीरविसर्गसृष्टावयवप्रकाशाः अनेन इंद्रादयो मरीच्यादयः उभयेऽपि प्रत्युक्ताः अत्र जनो न पश्यति न बुद्ध्यते इत्यं गीकारे कुतो परेत्येतद्वतार्थत्वेनासंगतं स्यादिति बहुवचनमेव । वाशिष्यते इति पदच्छेदेन विरिच एव ग्राह्यः २२ ये देहभाजः शरीरिणस्ते त्रिगुणप्रधानाः सत्त्वप्रधाना रजःप्रधानास्तमःप्रधाना इति त्रिविधाः । तत्र रजःप्रधानाः राजसामानुषाः त्रिगुणप्रधानाः धर्मार्थकामपरायणाः गुणान्सर्गादीन् एव पश्यंति न मोक्षम् तमःप्रधानास्तमसाः असुराः यस्य हरेर्यायया बंधशक्त्या मोहितचेतसः अन्यथा ज्ञानपूर्णबुद्ध्यः तमोवा अंधं तम एव विशिष्टं पश्यंति अनुभवन्ति तत्र निमित्तमाह तदिति तत्त्वसंस्थं स्वहृदि स्थितं विष्णुं न विदुरिति यत्तस्मादिति शेषः तर्हि चेतनाः किं ते इति नेत्याह बाहिरिति बाहिर्देहादेव प्रकाशोऽपेक्षिते तथा अनात्मज्ञानिन इत्यर्थः आत्मैव मह्येति श्रुतेः ज्ञानाश्रयत्वेन चेतनत्वेऽपि यथार्थज्ञानं नास्तीति भावः २३

एवंविधः ५४ रक्षःकृतं राक्षसकृतं ५५ रुशतीः क्रूराः मंत्रितत्वात् रूपरिषा हिंसायां हिंसयंतीर्वा रुशशब्दे इतंचिकीर्षामिति शब्दयंतीर्वा माधमासेरर्द्ध्यापदतिवचनात् ५६ कल्पावर्तावनमाषवर्णवर्ता व्यवायकाले सुरतसमये ५७ द्विजपत्नी राक्षसस्य कृपाजननायावध्यत्वे चानेकानि कारणान्याह नभवानित्यादिना ५८ ५९ ६० ६१ ६२ भ्रूणस्य स्वस्य स्वयमेव पुत्रस्य ब्रह्मवादिनः ब्रह्मज्ञानिनः पदं गवेदाध्यायिनोवा ६३ बभ्रोः सौरभेय्याः माहेयी सौरभेयी च बभ्रुः स्यादृषकांक्षिणीत्याभिधानं ६४ येन पत्या मृतकं प्राणरहितशरीरं प्राणमंतरेण ६५ ६६ ६७ हे अकृतप्रज्ञ आशिक्षितबुद्धे तव भृत्युरेवंगर्भा

परिवेष्यमाणं भगवान्विलोक्याभक्ष्यमंजसा ॥ राजानमशपत्कुद्वोरक्षो ह्येवं भविष्यसि ५४ रक्षःकृतं तद्विदित्वा च क्रेद्वा दशवार्षिकम् ॥ सोऽप्यर्पो जलिनादाय गु रुंशमुंसमुद्यतः ५५ वारितो मदयं त्यापो रुशतीः पादयोर्जहौ ॥ दिशः स्वमवर्नीसर्वो पश्यन् जीवमयीं नृपः ५६ राक्षसं भावमापन्नः पादे कल्माषतांगतः ॥ व्यवायकाले दृशे वनौ कौदंपती द्विजौ ५७ क्षुधार्तो जगृहे विप्रं तत्पत्न्या हाकृतार्थवत् ॥ नभवान् राक्षसः साक्षादिक्ष्वाकूणां महारथः ५८ मदयं त्याः पतिर्वीरनाथमैकर्तुमर्हसि ॥ देहि मे पत्युः कामायास्त्वकृतार्थं पतिं द्विजम् ५९ देहोयं मानुषो राजन् पुरुषस्यासिलार्थदः ॥ तस्मादस्य बधो वीरसर्वार्थं वध उच्यते ६० एष हि ब्राह्मणो विद्वांस्तपःशीलगुणान्वितः ॥ आरिराधयिषुर्ब्रह्म महापुरुषसंज्ञितम् ६१ सर्वभूतात्मभावेन भूतेष्वंतर्हितंगुणैः ॥ सोऽयं ब्रह्म पिंवर्यस्ते राजर्षिप्रवरा द्विभो ६२ कथमर्हति धर्मज्ञवधं पितुरिवात्मजः ॥ तस्य साधोरपापस्य भ्रूणस्य ब्रह्मवादिनः ६३ कथं वधं यथा बभ्रोर्मन्यते संमतो भवान् यद्ययं क्रियते भक्ष्यस्तर्हि मां स्वादपूर्वतः ६४ न जीविष्ये विना येन क्षणं च मृतकं यथा ॥ एवं करुणभाषिण्या विलपंत्या जनाथवत् ६५ व्याघ्रः पशुमिवास्वादत्सौ दासः शापमोहितः ॥ ब्राह्मणी वीक्ष्य भर्तारं पुरुषादेन भक्षितम् ६६ शोचंत्यात्मानमुर्वीशमशपत्कुपितासती ॥ यस्मान्मे भक्षितः पापकामार्तायाः पतिस्त्व या ६७ तवापि मृत्युरापातादकृतप्रज्ञदर्शितः ॥ एवं मित्रसहं शस्वापतिलोकपरायणा ६८ तदस्थीनि समिद्धे ग्नौ प्रास्य भर्तुर्गतिं गता ॥ विशापो द्वादशाब्दांते मैथुनाय समुद्यतः ६९ विज्ञाय ब्राह्मणीं शापं महिष्यासनिवारितः ॥ तत उर्ध्वं स तत्याज स्त्रीसुखं कर्मणा प्रजाम् ७० वसिष्ठस्तदनुज्ञातो मदयं त्यां प्रजामधात् ॥ स वै सप्तसमागर्भमविभ्रन्नव्यजायत ७१ जघ्नेऽश्मनोदरं तस्मात्सोऽश्मकस्तेन कथ्यते ॥ अश्मकान्मूलको जज्ञेयः स्त्रीभिः परिरक्षितः ७२ नारी कवच इत्युक्तो निःक्षत्रे मूलको भवत् ॥ ततो दशरथस्तस्मात्पुत्रोऽलबिलिः स्मृतः ७३ राजा विश्वसहोयस्य स्वद्वंगश्चक्रदर्थ्यभूत् ॥ यो देवैरर्थितो दैत्या नवधीधुधिदुर्जयान् ७४

घानसमये दर्शितो भवेदापातादतर्कितात्कालादिति शेषः ६८ प्रास्य निक्षिप्य ६९ ब्राह्मण्याशापं विज्ञाय स मित्रसहः स्त्रीसुखं स्त्रियंदूरीकृत्य कर्मणा मैथुनचक्षणेन प्रजासंततितत्याज ७० तर्ह्यस्य केन विधिना पुत्रो जात इति तत्राह वसिष्ठ इति तेन सौदासेन अनुज्ञातः मद्रार्यायां पुत्रमुत्पादयेति समाः संवत्सरान् ७१ ७२ निक्षत्रे परशुरामेण दुष्टक्षत्रियसंहारे कृते सति ७३ स्वद्वंगो दैत्यानि हत्य स्वपुत्रं गत्वा पुंमुहुर्तावधिकं ज्ञात्वेवं मनःसंदधे ७४

कथं तदिति तत्राह नमः । कुलदैवात्मात्मजकुलात् प्रेक्षाणादयोनातिवल्लभा इत्यन्वयः ७१ मद्यं मममतिः ७६ वस्त्वमतिहतम् ७७ भूतभावनस्य हरेर्भाविनात्तुगास्तनादन्यदयं कर्म भोक्षमाधनस्य
ननु वृणोति विक्षिप्तं द्रियधियः ७८ आत्मानं हरिम् ७९ किमेनेन बहुनोक्तेनाप्येवं ममसिद्धांत इति संदधति अथेति । अधाहंतं श्रीहरिं प्राप्य इत्यन्वयः । किं कृत्वा ईशस्य हरेर्भाविनात्तुगास्तनादन्यदयं कर्म भोक्षमाधनस्य
रचितेषु गुणेषु देहेन्द्रियादिषु गंधर्वपुरोपमेषु नश्वरेषु आत्मानि मनसि प्रकृत्या स्वतएव रूढं संगं स्नेहलक्षणं प्राशंसित्वा । त्यागे साधनमाह विचमर्तुरिति भावेन भक्त्या ८० सर्वस्मादन्यस्य हरेर्भावस्त्वमेकत्वविषयम
ज्ञानं हित्वा स्वभावस्वतंत्रं भावं स्थितः ८१ भावशब्दस्य लीलाद्यनेकार्थेषु नृत्तेरत्र विवक्षितः कइति तत्राह यत्तदिति उत्तरां लिंगविषयं यत्तदिति वेदांतिनो यभावं परब्रह्मातिगुणति योगिनः सूक्ष्ममिन्द्रियागो
चरमाकाशवादितिसंगिरंते केचिदवैदिकाः शून्यनाम्ना कल्पितं जल्पन्ति न तत्तत्त्वमित्याह अशून्यमिति सात्वताः पांचरात्रिकाः यमगवान्वासुदेवेति नाम्ना गुणान्तितं भावमास्थित इत्यन्वयः ब्रह्मविदाप्रोतिपरं

सुहृत्तमायुर्जातैत्यस्वपुरंसंदधेमनः ॥ नमे ब्रह्मकुलात्प्राणाः कुलदैवान्न चात्मजाः ७५ न श्रियो न महीराज्यं न दाराश्चातिवल्लभाः ॥ न बाल्येऽपि मतिर्मह्यम
धर्मैस्मते क्वचित् ७६ नापश्य मुत्तमश्लोकादन्यत्किंच न वस्त्वहम् ॥ देवैः कामवरोदत्तो महां त्रिभुवनेश्वरैः ७७ न वृणे ह्यवमं कर्म भूतभावनभावनात् ॥ येऽ
विक्षिप्तं द्रियधियो देवास्ते स्वहृदि स्थितम् ७८ न विदंति प्रियं शश्वदात्मानं किमुतापरे ७९ अथेशमायारचितेषु संगुणेषु गंधर्वपुरोपमेषु ॥ रूढं प्रकृत्या
त्मनि विश्वभर्तुर्भावेन हित्वा तमहं प्रपद्ये ८० इति व्यवसितो बुद्ध्या नारायणगृहीतया ॥ हित्वान्यभावमज्ञानंततः स्वभावमाश्रितः ८१ यत्तद्ब्रह्म परं सू
क्ष्ममशून्यं शून्यकल्पितम् ॥ यमगवान्वासुदेवेति यंगुणं तिहि सात्वताः ८२ स्रष्टांगादीर्घबाहुश्चरद्युस्तस्मात्पृथुश्रवाः ॥ अजस्तस्मान्महाराजस्तस्मादश
रथो भवत् ८३ तस्यापि भगवानेष साक्षाद्ब्रह्ममयो हरिः ॥ अंशांशेन चतुर्धा गात्पुत्रत्वं प्रार्थितः सुरैः ॥ रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नाश्चेति संज्ञया ८४ तस्या
नुचरितं राजनृपिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ श्रुतं हि वर्णितं भूरित्वया सीतापते मुहुः ८५ गुर्वर्थे त्यक्तराज्यो व्यचरदनुवनं पद्मपद्मां प्रियायाः पाणिस्पर्शाशमाभ्यां
मृजितपथिरुजो यो हरिर्द्रानुजाभ्याम् ॥ वैरूप्याच्छूर्पणरूपाः प्रियविरहरूपा रोपितभूविजृम्भः श्रुत्वा विवर्द्धसेतुः खलदवदहनः कोसलेंद्रो वतीर्णः ८६ विधा
मित्राध्वरेयेन मारीच्याद्यानिशाचराः ॥ पश्यतो लक्ष्मणस्यैव हतानैर्ऋतपुंगवाः ८७ यो लोकवीरसमितौ धनुरैशमुग्रं सीतास्वयं वरमुखे त्रिशतोपनेयम् ॥
आदाय बालगजलील इवेक्षु यष्टिसजीकृतं नृपविकृष्य बभ्रुमंजमध्ये ८८

तस्य तिसृषिं सूक्ष्मं ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शब्दते इत्यादेः शून्यं तत्त्वमवाभ्यमिति च ८२ ८३ ब्रह्ममयः वेदमुख्यार्थभूतः स्वयं भूतः लक्ष्मणादिषु अंशांशेन ८४ तत्त्वदर्शिभिः आग्निभिः वर्णितं तस्य सीता
पतेर्भूरिफलतो महत्तरमनुचरितम् ८५ त्वया पुनः पुनः श्रुतमपि शृणुष्वेत्याशेषनाह गुर्वर्थे इति गुर्वर्थेऽपि त्र्यर्थे पद्मपद्मयापञ्चोपमचरणाभ्यां मृजितपथिरुजः मज्जितमार्गकेशः हरिर्द्रानुजाभ्यामुग्रीवलक्ष्मणाभ्या
वैरूप्यान्नासिकाच्छेदलक्षणातिप्रियायाः सीतायाः विरहोद्धूतरूपा आरोपितभूविजृम्भः उन्नामितभ्रूभंगः लंकायाहनुमतः आविर्भावं श्रुत्वा खला एव दवः खलदवः तस्य खलदवस्य दाहदहनेभिः दवो दातो वनारण्यव
न्कोरिति पादवः एवं विधो भगवान्कोसलेंद्रनाम्ना भुव्यवतीर्ण इत्यन्वयः अवतान इति केचित्पठन्ति ८६ एकपद्येन सूत्रवत्संक्षिप्तं रामचरितमादित एव किंचित्प्रपंचयति विश्वामित्रेति यैव ८७ लोके देवा
रास्तेषां समितौ सभायां ईशस्य शिवस्य विद्यमाननिशानैर्नैकैः पुरुषैः उपनेयं समीपं आनेतुं योग्यं सजीकृतं जययासहितं कृतम् ८८

उरसिभिर्लब्धमानां प्राप्तामानां आत्मनः स्वस्वरूपादिभिरनुकूपायासीताभिधा श्रीर्लक्ष्मीस्तां जित्वा प्राप्य स्वर्जित इति वत् मार्गे ब्रजन् रामो हतराजबीजां निर्मूलितक्षत्रसंततिं महींकृतवतो भृगुपतेः परशुराम
स्य प्ररुद्धं । दर्पेन च तमदं व्यनयदपनीतवानित्यन्वयः ८९ योरामः सत्याख्यपाशेन परिवीतस्य परिवेष्टितस्य पितुर्निदेशमाज्ञां शिरसापि पितृसंभावानार्थं जगृह इत्यन्वयः अपिर्जुगुप्सिताथोवा । जुगुप्सायां किं
नित्तमित्युक्तं चैणस्येति । स्त्रीजितस्य सभार्य इत्यनेन तस्या अपि बहुमानातिशयं सूचयति अमूनिवेत्यनेन राज्यलक्ष्म्यादीनां अशक्यत्वात्प्राप्त्यं दर्शयति । मुक्तसंग इत्यनेनाऽसंगो ह्यपुरुष इति श्रुति
सिद्धनित्यासंगतां दर्शयति अधिवासं भयोध्याम् ९० रक्षस्वसुः शूर्पणख्याः रूपं व्यकृत कर्णनासिकाच्छेदनलक्षणाविकारं कारितवान् अटमानः वन इति शेषः ९१ शूर्पणखीमुखात्सीतायाः सौंदर्यादिवि
षयकथायाः श्रवणेन दीपितः प्रज्वलितो हृच्छयः कामो यस्य स तथा तेन दशकंधरेण रावणेन सृष्टं प्रतिपाद्येपितं उत्सर्जनं विसर्जने विश्राणनं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनमित्यभिधानं कृतैणवपुषा
विरचितमृगाकारेणाश्रमतः समीपे विचरंतं बिलोक्य सीतया प्रकृष्टः उल्लिखितो भेदितो वशीकृत इति पावत् आश्रमतो प्रकृष्ट दूरं नीतो रामो विशिखेन मारीचं भाशुजगृह इत्यन्वयः । उग्रोनरसिंहो हिरण्यकाशि
पुनामानं अरिं उग्रो जज्ञे वीर्याय स्वधावानिति श्रुतिः रुद्रो धकार्यारिपुंवा उग्रः कपर्दी श्रीकंठः शितिकंठः कपालभृदित्यभिधानं ९२ निर्ऋत्यादिराक्षसविवक्षयारक्षोधमेन रावणेन विपिने वृकवत्स्थितेन । वृ

जित्वानुरूपगुणशीलवयो नुरूपांसीताभिधां श्रियमुरस्यमिलब्धमानाम् ॥ मार्गे ब्रजन् भृगुपतेर्व्यनयत्प्ररुद्धं दर्पं महींकृतवतो हतराजबीजाम् ८९ यः सत्य
पाशपरिवीतपितुर्निदेशं चैणस्य चापि शिरसा जगृहे सभार्यः ॥ राज्यश्रियं प्रणयिनः सुहृदो धिवासं त्यक्वा यौवनमसूनि वमुक्तसंगः ९० रक्षः स्वसुव्यकृतरू
पमशुद्रबुद्धस्तस्याः स्वरत्रिशिरदूषणमुख्यबंधून् ॥ जज्ञे चतुर्दशसहस्रमवारणीयकोदंडपाणि रटमान उवास कृच्छ्रम् ९१ सीताकथाश्रवणदीपितहृच्छये
न सृष्टं बिलोक्य नृपते दशकंधरेण ॥ जज्ञे कृतैणवपुषाश्रमतो प्रकृष्टो मारीचमाशु विशिखेन यथारिमुग्रः ९२ रक्षो धमेन वृकवद्विपिने समक्षं वैदेहराजदुहित
र्यपियापितायाम् ॥ भ्रात्रावने कृपणवत्प्रियया वियुक्तः स्त्रीसंगिनामिति रतिप्रथयंश्च चार ९३ यद्रोषतीव्रपरिवृत्तकटाक्षपातसंभ्रांतनक्रमकरो भयगीर्णघो
षः ॥ सिंधुः शिरस्यर्हणं परिगृह्य रूपीपादारविंदमुपगम्य बभाष एतत् ९४

गोत्मावृणोत्यात्मानमिति वेषांतरेण स्थितेनेत्यर्थः असमक्षमप्रत्यक्षं रामस्येति शेषः वैदेहराजदुहितरि सीतायामपयापितायामपनीतायां अवनेनियुक्तेन भ्रात्रालक्ष्मणेन रहितायामिति शेषः प्रियया सीत
या वियुक्त लोकदृष्ट्येति शेषः । स्त्रीसंगिनारतिमितीत्यर्थं प्रथयन् प्रख्यापयन् च चार अनेन विटजनशिक्षणार्थं मेवं दर्शयति मिति ज्ञायते प्रथयन्नित्युक्तेः । किमर्थमेवं कल्पनात्स्वभावानुभवात्किं न स्यादिति चेन्नानि
त्यपूर्णसुखज्ञानस्वरूपो सौयतो विभुः । ततोऽस्य राम इत्याख्यातस्य दुःस्वकुतोऽपि । तथापि लोकशिक्षार्थं मनुःस्वोदुःस्ववर्तिवत् । अंतर्हितालोकदृष्ट्या सीतामासीत्स्मरन्निवेति स्मृतिविरोधात् प्रियया वियुक्तत्वं
दर्शनमस्ति स्मोक्तदृष्ट्यपेक्षेति ज्ञातव्यं तत्कुतो वगतमिति चेज्ज्ञानार्थं पुनर्नित्यसंबन्धं स्वात्मनः श्रिया । अयोध्याया विनिर्गच्छन् सर्वलोकस्य चेश्वरः । प्रत्यक्षं तु श्रिया सार्धं जगामानादिरव्यपशति स्मृत्या ज्ञात
व्यं । एवमन्यत्रापि प्रमाणसामर्थ्यात्सर्वत्रानुसंधेयोऽन्यर्थ इति विशदं समस्तं ९३ इतोऽपि श्रीरामः साक्षात्तारायणावतार एव न देवदत्ताद्यन्यतमः तस्य प्रियावियोगादिना दुःस्वप्रकटनमसुरजनमोहनायमा
नुपावतारदेवताजनशिक्षणाय चेत्येतदत्रत्यैः श्लोकैरेव ज्ञातुं तु शक्यमित्याशयेन तन्माहात्म्यं प्रकटयति यद्रोषेति यस्य रामस्य रोषेण तीव्रपरिवृत्तश्च कटाक्षः । यद्रोषतीव्रपरिवृत्तकटाक्षस्तस्य पातेन लक्षवेधवद्वि
षयिकरणेन संभ्राता इति तत्तोऽनवस्थितानक्राश्रमकराश्च यस्मिन्सतथाभयेन गीर्णो नष्टो घोषो यस्मिन्सतथाभयतूष्णीं स्थित इत्यर्थः । अर्हणमर्ह्यपाद्यादिपूजासाधनं रूपीकरचरणादिविशिष्टावयवोपेतः ९४

जहवदवेतनवद्दीर्घेति तथा ज्ञानपूर्वमवृत्तिश्चून्या इत्यर्थः । जडाधारा इत्यर्थोऽपि ग्राहः । अनेन तावेवास्मत्प्रयोजनमिति सूचयति । वेदांते जगत्कारणस्य ब्रह्मत्वं निरणाधिरामस्य तदभावात्तत्त्वं कथमिति चेत्तदस्याप्यस्तीत्याह त्वमिति । यस्त्वं सत्त्वगुणात्सुरगणान् । अस्माक्षीः रजोगुणात्प्रजेशान् मनुष्यान् सृजः । मन्योस्तमोगुणाच्च भूतपतयः भूतपतीन् ब्रह्मराक्षसादिलक्षणासुरान् जडभावयः सपरमाणादिमहत्तत्त्वात्तजगतः कर्ता भवान्नान्यः । गुणैः प्रवर्तमानस्य गुणनिमित्ताभिभवो नाशंकनीयः । गुणानां तदधीनत्वादित्याशयेनाह गुणेश इति । क्रोधस्य तमः कार्यत्वात्तेन तल्लक्षयति ९५ यथावमेहो विष्ठाशरीराभिर्गता शुनामुपयोगाय भवति । तथायमपि विश्रवसो देहाभिर्गतत्वेनावमेहस्थानीयस्त्वच्छरानिभिन्नहृदयः । शुनामशनाय स्यादित्यतो विश्रवसोऽवमेहमित्युक्तं । त्रैलोक्यस्य रोदनकरणत्वाच्चैलोक्यरावणं हेवीरइहमपि वितत्यैविस्ताराय यं सेतुं ९६ विविधाद्रिकूटैर्नानाविधपर्वतशृंगैः कपोद्गाणां करैः कंपितानि भूरुहाणां वृक्षाणां अंगानि शाखोपशाखालक्षणानि येषु तानि तथातैः ९७ यदा सा लंकारमेणाविष्टा तदा गजकुलैर्धूर्णाहृदिनीवधूर्णा भूदिति शेषः । विहरत्यास्मन्निति विहारं क्रीडास्थानं । कोष्ठमर्तुहंसद्वारं सभाद्वारं प्रशस्तसाधारणद्वारं वा । गोपुरं पुरद्वारं सदः सभास्थानं वलभी

तत्त्वावयं जडाधियो न विदाममूमन् कूटस्थमादिपुरुषं जगतामधीशम् ॥ त्वंसत्त्वतः सुरगणान् रजसः प्रजेशान् मन्योश्च भूतपतयः सभवान् गुणेशः ९५ कामं प्रयाहि जहि विश्रवसो वमेहं त्रैलोक्यरावणमवाप्नुहि वीरपत्नीम् ॥ बघ्नीहि सेतुमिह ते यशसो वितत्यै गायंति दिग्बिजयिनो यमुपेत्य भूपाः ९६ बध्वो दधौ रघुपतिर्विविधाद्रिकूटैः सेतुं कर्पाद्रिं करकंपितभूरुहांगैः ॥ सुग्रीवनीलहनुमत्प्रमुसैर्नरैर्द्रैलंकां विभीषणदृशा विशदाशुदग्धाम् ९७ सावानरैर्द्रवलरुद्धा विहारकोष्ठसद्वारगोपुरसदो वलभीविटंका ॥ निर्भज्यमानाधिषणध्वजहेमकुंभशृंगाटका गजकुलैर्हृदिनीवधूर्णा ९८ रक्षःपतिस्तदवलोकय नि कुंभकुंभधूम्राक्ष इमुं स्वसुरांतनरांतकादीन् ॥ पुत्रान्प्रहस्तमतिकायविकंपनादीन् सर्वानुगान्समहि नोदथ कुंभकर्णम् ९९ तां यातु धानपृतनामसिशूलचापप्रासर्षि शक्तिशर तोमरसङ्गजुष्टाम् ॥ सुग्रीवलक्ष्मणमरुत्सुतगंधमादनीलांगदक्षपनासादिभिरन्वितोयात् १०० तेनीकपारघुपतेरभिपत्य सर्वे द्वंद्वं वरुथमिभपत्तिरथाश्व योधम् ॥ जघ्नुर्मैर्गिरिगदेषुभिरंगदाद्याः सीताभिर्मर्शहतमंगलरावणेशम् १

गृहाच्छादनांतर्नाली । दारुभिः परितो निर्मिता गोपानसीति कीर्त्यते । विटंका पक्षिपट्टिका । वानरैर्द्राणां वलेन सेनयारुद्धा आवारिताः । विहारादयो यस्याः सा तथा । आच्छादनं स्याद्वलभीगृहाणां गोपानसीदारुषुवक्रसंस्थानि प्रबलीकंपटलांतमाहुः कपोतपालीचिविटंकसंज्ञामिति हलायुधः । गोपानसी तु वलभीच्छादने वक्रदारुणि । कपोतपालिकायां तु विटंकं पुंनपुंसकमित्यमरः । निर्भज्यमाना वानरैर्द्रबलेन निर्भज्यमानाधिषणध्वजाः गृहालंकारहेतवः हेमकुंभाः सुवर्णकलशाः शृंगाटकाः गृहमुखोन्नतत्रिशूलाकगृहैकदेशाः यस्यां सा तथा । ध्वजोपरि स्थे हेमकुंभैर्युक्ताः शृंगाटकाः चतुष्पथावा ९८ तद्वा नरैर्द्रवलकृतं कर्म । समहि नोद पातयत् ९९ यारावणेन प्रेरिता तां यातु धानपृतनाराक्षससेनाम् १०० रघुपतेस्तेनीकपाः सेनानायकाः वरुथं रथगुप्तिमभिपत्य प्राप्य । इमांश्च पत्न्यश्च रथाश्चाश्वाश्च योधाश्च यस्मिन् तादिभपत्तिरथाश्च यो धं द्वंद्वं द्वाभ्यां द्वाभ्यां इमादिभ्यां क्रियमाणं युद्धं अभ्युपगम्य राक्षसबलं जघ्नु रित्यन्वयः । रथगुप्तिर्वरुथो नाकूवरो नायुगंधर इति पादवः । कीदृशं बलं सीताभिर्मर्शहतमंगलरावणस्य एवेशो यस्य तत्तथा तत् १

मसितेजोवतिस्वःस्वर्गादवतीर्णस्यंदनेरथेविभ्राजमानंक्षुरप्रैर्धर्चंद्रैःअर्धचंद्रक्षुरमःस्यादीति मासःकुंतःऋष्टिःप्रसिद्धाशक्तिःशतमारणीतोमरःलोहमयद्विफलःनिर्विशःखड्गःपट्टिशःलोहदंढइत्यर्थः श
मीचतुस्तालालोहकंठकसांचिताकेचित्शतग्रीमयःकंठकसंछांमहाशिलावदंति मृशुंडीवृत्तायःकलसंचितादारुमयी हस्तिवरोगजत्रासहेतुरष्टमुनयःदेवदंढोश्वासकरोरस्निमात्रःब्रुयनामुद्रःतत्रशक्त्या
चिह्नस्तमुक्तंशरादिकंपत्रमुक्तंमुक्तामुक्तंनागपाशादिकंअमुक्तंक्षुरिकादिकमितिचतुर्विधमायुधपसंगात्कथितम् २ हेपुरुषादपुरीषराक्षसाधमअपकृष्टंपुरीषंस्याद्विष्णुनिष्ठवृत्तमप्युनेति असताअप्रगस्तक
णात्वयाकातासीतानःअस्माकमसमक्षंअस्मान्वंचयित्वापहृतेतियसस्मादद्यत्यक्तत्रपस्यनिर्जस्यरक्षस्त्वेनजुगुप्सितस्यतेतवतस्यकर्मणः फलंकर्तुमनेकार्यत्वाद्वातूनांदातुमिच्छामि तवाधुनातल्लघनम्

रक्षःपतिःस्वबलनष्टिमवेक्ष्यरुष्टआरुह्ययानकमथाभिससाररामम्॥ स्वःस्यंदनेद्युमतिमातलिनोपनीतेविभ्राजमानमहननिशितैःक्षुरप्रैःरामस्तमाहपुरुषा
दपुरीषयन्त्रकांतासमक्षमसतापहृतास्वयंते ॥ त्यक्तत्रपस्यफलमद्यजुगुप्सितस्यइच्छामिकालइवकर्तुमलंघ्यवीर्यः ३ एवंक्षिपद्वनुषिसंधितमुत्ससर्जबा
णंसंयजामिवतद्बृदयंविभेद ॥ सोऽसृग्वमन्दशसुखैर्यपतद्विमानाद्वाहेतिजल्पतिजनेसुकृतीवरक्षः ४ ततोनिष्क्रम्यलंकायायातुधान्यःसहस्रशः ॥ मं
दोदर्यासमंतस्मिन्प्ररुदंत्यउपाद्रवन् ५ स्वान्स्वान्वंधून्परिष्वज्यलक्ष्मणेषुभिरर्दितान् ॥ रुरुदुःसुस्वरंदीनाम्रंत्यआत्मानमात्मना ६ हाहताःस्मवयंना
थल्लोकरावणरावण ॥ कंयायाच्छरणंलंकात्वद्विहीनापरादिता ७ नवैवेदमहाभागभवान्कामवशंगतः ॥ तेजोनुभावंसीतायायेननीतोदशामिमाम् ८
कृतैषाविधवालंकावयंचकुलनंदन ॥ देहःकृतोयंगृध्राणामात्मानरकहेतवे ९ श्रीशुकउवाच ॥ स्वानांविभीषणश्चक्रैकोसल्लेद्रानुमोदितः ॥ पितृमेध
विधानेनयदुक्तंसांपरायिकम् १० ततोददर्शभगवानशोकवनिकाश्रमे ॥ क्षामांस्वविरहव्याधेःशिशपामूलमाश्रिताम् ११ रामःप्रियतमांभार्यादीनां
वीक्ष्यान्वकंपत ॥ आत्मसंदर्शनाह्लादविकसन्मुखपंकजाम् १२ आरोप्यारुरुहेयानंभ्रातृभ्यांहनुमद्युतः ॥ विभीषणायभगवन्दत्वारक्षोगणेशताम्
१३ लंकामायुश्चकल्पांतययौतीर्णव्रतःपुरीम् ॥ अवकीर्यमाणःकुसुमैर्लोकपालार्पितैःपथि १४ उपगीयमानचरितःशतधृयादिभिर्मुदा ॥ गोमूत्रयावकं
श्रुत्वाभ्रातरंवल्ललांवरम् १५ महाकारुणिकोतप्यज्जटिलंस्थंडिलेशयम् ॥ भरतःप्राप्तमाकर्ण्यपौरामात्यपुरोहितैः १६ पादुकेशिरसिन्यस्यरामप्रत्युद्य
ताग्रजम् ॥ नंदिग्रामात्स्वशिविराद्रीतवादित्रनिःस्वनैः १७

अप्यमित्याशयेनाह कालइति कालोत्तकःकालोमृत्योयमइतिपादवः वीर्यपराक्रमेरेतस्यनमाहात्म्ययोरपीतिसरावणः सुकृतीभुक्तपुण्यःस्वर्गादिव ४ ५ अर्दितान्हींसितान् अर्दहीसायां आत्मानंदेहं उ
मितिपावत् आत्मनादेहेनहस्तेन ६ ७ नीतोयेनतनैवेदे ८ वयंचविधवाःकृताःदेहःगृध्राणामात्माजीवोजीवनायकृतः गृध्राणरक्षणेनापिपुण्यस्यादितितत्राह नरकहेतवइति नरकदुःखानुभवार्थ
इति ९ पितृमेधविधानेनशवदाहाविधिना सांपरायिकंपरलोकसुखसाधनं १० क्षामामित्यादिकमसुरमोहनार्थं ११ १२ भ्रातृभ्यांलक्ष्मणविभीषणाभ्यां विभीषणस्यभ्रातृत्वमुपचारः १३ तीर्ण
पूर्णवनवासमतः १४ शतधृत्यादिभिःअस्त्रादिभिःगोमूत्रेणसहपक्रयावकाहारंभ्रातरंभरतं १५ १६ १७

स्वर्णकक्षयैः सुवर्णमयी कक्ष्या उदरबंधोपेततथातैर्हैमैर्हैमांलकृतैश्चित्रानानावर्णाध्वजाः येषां तैः १८ रुक्मसन्नाहैः स्वर्णनिर्मिताः सन्नाहाः कवचानियेषातैः पुरटंसुवर्णश्रेणीभिरंगरक्षकैर्भृत्यैर्दासैः पारमेष्ठ्या
न्यनर्षत्वेन यशस्तानि भांडानि अम्बाभरणानि पिठराद्युपकरणानि च १९ २० २१ ततस्त्रयेऽपि प्राभवन्स्तेभ्यः २२ उत्तरासंगं उत्तरीयवस्त्रं धुन्वंतः कं पयंतः २३ २४ निषंगंतूणीरक्षराट्
जांषवान् २५ २६ २७ २८ गत्वा गतान् प्राणानवाप्यतन्वः तनवः यथोत्थिता भवन्ति तथा विरहशुचः २९ गुरुर्वसिष्ठः ३० ३१ सिद्धोपपदमासनम् । ग्रहणे हेतुमाह भ्रात्रेति भ्रात्राभरतेन

ब्रह्मघोषेण च सुहुः पठद्भिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ स्वर्णकक्षयैर्गजैश्चापि हैमैश्चित्रध्वजैरथैः १८ सदशैरुक्मसन्नाहैर्भटैः पुरटवर्मभिः ॥ श्रेणीभिर्वारिमुख्याभिर्भृत्यै
श्चागात्सदोद्यतैः १९ पारमेष्ठ्या न्युपादाय भांडान्युच्चावचानि च ॥ पादयोर्न्यपतत्प्रेम्णा प्रक्लिन्नहृदयेक्षणः २० पादुकेभ्यस्सदुरतः प्रांजलिर्बाष्पलो
चनः ॥ तमाश्लिष्य दृढदोभ्यां स्नापयन्नेत्रजैर्जलैः २१ रामो लक्ष्मणसीताभ्यां विप्रेभ्यो ये भवंस्ततः ॥ तेभ्यः स्वयं नमश्चक्रे प्रजाभिश्च नमस्कृतः २२
धुन्वंत उत्तरासंगं पतिं वीक्ष्य चिरागतम् ॥ उत्तराः कोसलामाल्यैः किरंतो न नृतुमुदा २३ पादुकेभ्यस्तो गृह्णाच्चामरव्यजनोत्तमे ॥ विभीषणः स सुग्रीवश्चेत
च्छत्रं मरुत्सुतः २४ धनुर्निषंगाच्छत्रं सीतातीर्थकमंडलुम् ॥ अविभक्तं गदः खड्गं हैमं चर्मक्षराट् नृप २५ पुष्पकस्थैर्वृतस्त्वेभिः स्तूयमानश्च बांदिभिः ॥
विरेजे भगवान् राजन् ग्रहैर्दुरिवोदितः २६ भ्रातृभिर्वेदितः सोपि सोत्सवां प्राविशत्पुरीम् ॥ प्रविश्य राजभवनं गुरुपत्नीश्च मातरम् २७ गुरुन्वयस्या
वरजान् पूजितः प्रत्यपूजयत् ॥ वैदेही लक्ष्मणश्चैव यथा योग्यं प्रणेमतुः २८ पुत्रांस्तन्मातरस्तावत्प्राणांस्तन्वद्वोत्थिताः ॥ आरोप्यां केभिर्षिचंत्यो बा
ष्पावैर्विजहुः शुचः २९ जटानि मुच्यविधिवत्कुलवृद्धैः समंगुरुः ॥ अभिषिचयथैवेदं चतुःसिंघुजलादिभिः ३० एवं कृतशिरः स्नानः सुवासाः सद
लंकृतः ॥ स्वलंकृतैः सुवासोभिर्भ्रातृभिर्भार्यया बभौ ३१ अग्रहीदासनं भ्रात्रा प्रणिपत्य प्रसादितः ॥ प्रजाः स्वधर्मनिरता वर्णाश्रमगुणान्विताः ३२
जुगोप पितृवद्रामो मे निरेपितरंचतम् ॥ त्रेतायां वर्तमानायां कालः कृतसमो भवत् ३३ रामे राजनिधर्मज्ञे सर्वभूतसुखावहे ॥ वनानि नद्योगिरयो वर्षा
णि द्वीपा सिंधवः ३४ सर्वकामदुष्काशा सन्प्रजानां भरतर्षभ ॥ नाधिव्याधिजराक्षुत्तृड्दुःखशोकभयकृमाः ३५ मृत्युश्चानिच्छतां नासीद्रामे राजन्यघो
क्षजे ॥ एकपत्नीव्रतधरो राजर्षिचरितः शुचिः ३६ स्वधर्मं गृहमेधीयां शिक्षयन् स्वयमाचरन् ॥ प्रेम्णानुवृत्त्या शीलेन प्रश्रया वनतासती ॥ मियाहियाभि
भावज्ञा मर्तुः सीताहरन् मनः ३७ ॥ इति श्रीभागवतेन वमस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ भगवानात्मनात्मानं राम उत्तमकल्पकैः ॥
सर्वदेवमयं देवमीज आचार्यवान्मसैः १ होत्रे ददादिशंपार्ची ब्रह्मणे दक्षिणां विभुः ॥ अध्वर्यवे प्रतीचिचि उदीचीं सामगायसः २

३२ ३३ ३४ ३५ अनिच्छतां मरणमिति शेषः ३६ अनुवृत्त्या शुश्रूषया शीलेनानुकूलस्वभावेन प्रश्रयेण विनयेन अवनतः ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विजयवल्गुदटीकायां अष्टमो
ऽध्यायः ॥ ८ ॥ आचार्यवानित्यनेन गुरुकुलवासित्वं शिक्षितत्वं च सूचयति आचार्यवान्पुरुषो वेदेति श्रुतेः १ २

१ सौमंगल्यमंगलमूत्रमेवावशेषितं यस्याः सा तथा ४ ब्राह्मणोऽगः पूज्या इति भावो यस्य स तथा तस्य वात्सल्यं स्नेहपारवश्यं भक्तिस्त्रिभुवियः द्रव्यविताः प्रत्यर्प्यं दत्तं पुनर्दत्त्वा ५ ननु दत्तं नालमिति मत्वा प्रत्यर्पितं ततो धिकं प्रियमस्मद्योग्यमेव दत्तमतो न्यत्रापेक्षितमिति मत्वा वा न प्रथमः यदृच्छालाभस्तुष्टिमतामस्माकं अनलं बुद्धिदोषो नास्ति यतो तो द्वितीय एवाभिमत इत्याशयेनाह अप्रतमिति हे भगवंस्त्वमस्मद्वत्तया तर्ह्येदं विषयथानिद्रासुखसाधनं तथा स्थित्वा स्वरोचिषा ज्ञानलक्षणं तमोहं सिनाशयसि यतो तस्त्वयानोऽप्रतमदत्तं किं नुन किमपि इत्यतो धिकं भूदानादिकं न भवति ज्ञानधनस्यानश्वरत्वादहायं त्वाच्च भूपालत्वात् तत्कर्मतवैवयोग्यं तस्मिन्कर्मण्यनधिकारिणो वयं तस्मादयोग्यत्वात् प्रत्यर्पणेन स्वीकारेणापहारदोषपंकलेपो नास्ति भवत इति स्वीकृत्य तद्रक्षणं कर्तव्यमाधिकृतत्वादिति भावः ६ त्वमस्मभ्यमनश्वरं धनं दत्तवान् वयं तत्प्रति कर्तुं न शक्नुमः किंतु तुभ्यं न मनलक्षणं धनं दास्याम इत्येतावदेवेत्याशयेनाह नम इति न्यस्ततन्वायस्वकेषु निक्षिप्तस्वरूपाय अर्पितां धनं स्वकेष्विति शेषः न्यस्तदं द्वापितां प्रपे इति पाठे न्यस्तमनोवाक्कापदं हाः संन्यासिनः तेष्वर्पितो भिन्नानलक्षणागतिर्येन स तथा तस्मै अधिलघिगत्यर्थाविति धातुः उत्तमश्लोकस्य हरेः धुरं वहतीति उत्तमश्लोकधुर्यस्तस्मै ७ कस्याचित्पुंसो वचः ८ ९

आचार्याय ददौ शेषायावती भूस्तदंतरा ॥ मन्यमान इदं कृत्स्नं ब्राह्मणो हतिनिःस्पृहः ३ इत्यदा त्वमलंकारं वा सोभ्यामवशेषितः ॥ तथाराइयपिवैदेही सौमंगल्यावशेषिता ४ ते तु ब्राह्मणदेवस्य वात्सल्यं वीक्ष्य सज्जनाः ॥ प्रीताः स्त्रिभुवियस्तस्मै प्रत्यर्प्यं दं बभाषिरे ५ अप्रतनं स्त्वया किंतु भगवन् भुवने श्वर ॥ यतो तर्ह्येदं विषयतमोहं सिस्वरोचिषा ६ नमो ब्रह्मण्यदेवाय रामाया कुंठमेधसे ॥ उत्तमश्लोकधुर्याय न्यस्ततत्त्वापितां धनं ७ श्रीशुक उवाच ॥ कदाचिल्लोकजिज्ञासुर्गूढो रात्र्या मलक्षितः ॥ चरन्वचो शृणोद्रामो भार्यामुद्दिश्य कस्यचित् ८ नाहं विभर्मित्वां दुष्टामसतीं परवेशमगाम् ॥ स्त्रौणो हि विभ्रयात्सी तां रामो नाहं भजे पुनः ९ इति लोकाद्बहुमुखादुराराध्यादसंविदः ॥ श्रुत्वामीतेन सात्यका प्राप्ता प्राचेतसा श्रमम् १० अंतर्वत्न्यागते काले यमौ सासुषुवे सुतौ ॥ कुशोलव इति ख्यातौ तयोश्चक्रे क्रियामुनिः ११ अंगदश्चक्रकेतुश्च लक्ष्मणस्यात्मजौ सुतौ ॥ तक्षः पुष्कल इत्यास्तां भरतस्य महीपते १२ सुबाहुः श्रुतसेनश्च शत्रुघ्नस्य बभूवतुः ॥ गंधर्वाङ्कोटिशो जघ्ने भरतो विजये दिशाम् १३ तदीयं धनमानीय सर्वराज्ञे न्यवेदयत् ॥ शत्रुघ्नश्च मघोः पुत्रं लवणं नाम राक्षसं ॥ हत्वामधुव नं चक्रे मथुरां नाम वैपुरीम् १४ मुनौ निक्षिप्य तनयौ सीता भर्त्रा विवासिता ॥ ध्यायंती रामचरणौ विवरं प्रविवेश ह १५ स्त्रीपुंसं संगता दृक् सर्वत्रासमा वहः ॥ अपीश्वराणां किमु तग्राभ्यस्य गृहमेधिनः १६ तत ऊर्ध्वं ब्रह्मचर्यं धारयन्न जुहोत् प्रभुः ॥ त्रयोदशाब्दसाहस्रमग्निहोत्रमखंडितम् १७

बहुमुखादन्योन्यशिक्षानियतत्वेनानेकशब्देन प्रधानादत्त एव दुराराध्यादुःसाध्यात् कार्यनिष्पत्तिरहितादित्यर्थः अतएवासंविदः अन्यसंवादशून्यात् मर्यादा रहिता द्वालोकाच्छ्रुत्वा लोकापवादभीतेन रामेण सात्यका सासीता प्राचेतसः प्राचेतसो वरुणस्यापत्यं वाल्मीकिः तस्याश्रमं प्राप्ता १० अंतर्वत्न्यागतिर्भिणीयमौ यमलोकियाः क्षत्रयोग्याः जातकादिकाः ११ १२ १३ १४ मुनौ वाल्मीकौ विवरं भूबिलं १५ १६ अपिपदेन लोकशिक्षार्थं संभावित एव न त्वनुभूत इत्याह तत इति अस्याभूमे देशानंतरं अखंडितं अग्निहोत्रमजुहोत् पूर्वकचित् खंडितमित्यर्थो नैवा किंतु ततः पूर्वच ब्रह्मचर्यं धारयन्नित्यस्याप्यूर्ध्वरेतस्त्वनार्थः किंतु ब्रह्मणालक्ष्म्यासीतया सह चर्यं चरणवर्तनं धारयन् कुर्वन्नेव मयोनिर्महद्ब्रह्मोतिवचनात् अन्यथा त्रयोदशसहस्रमित्युक्तिरसंगता स्यात् सर्वात्मिनाराज्यकरणस्य तावच्चात्तस्मात्क्षितिमंडलं त्रयोदशसहस्रमब्दं ब्रह्मलोकसमं कृत्वा नक्षत्रमासगणितं त्रयोदशसहस्रकं ब्रह्मलोकसमं चक्रे समस्तं क्षितिपटलमिति वचनाच्चेत्यर्थः ऊर्ध्वोऽधः शब्दयोश्च वैयर्थ्याच्च १७

ततोऽयोध्यायाभगाद्वैकुण्ठमिति शेषः अंशुकैः सूर्याकिरणैः बुद्धविकसितं पद्ममिव शोभमानं स्वपादपल्लवं स्मरतां पुंसां हृदिविन्ध्यस्य निधिवभिधाय आत्मज्योतिः स्वभावप्रकाशः १८ रघुपतेरिदं यशो वक्ष्यमाणलक्षणं न किंतु निषेधमिति तत्राह रक्ष इति राक्षसवधो यः यच्च जलधिबंधनं इदमिति रघुपतिः कोसावितितत्राह विन्धेति किंप्रयोजनमुदिशपरघुपतिना मरूपग्रहणमित्याशंक्य न किमपि प्रयोजनमुदिश्येत्प्राप्तयेनाह लीलेति शरीरग्रहणेन किमपि दुःखादिकमस्यास्तीत्याशयेनाह अधिकेति सर्वस्मादधिकं शांतमानंदपूर्णं नित्यमुक्तं धामस्वरूपं यस्य स तथा तस्य यत्त एव विधमहात्म्यो रघुपतिरतोत्र पाणेर्धनुःपाणेस्तस्य कपयः शत्रुहनने सहायाः बलभूताः किमेत्यर्थः १९ न केवलं नृपसभासु गायंति अपितु दिगिभेद्रपाते दिग्गजानां पातः संचारो यस्मिन् लोका लोकप्रदेशो पीत्यनेन सर्वत्रेत्याह नाकपाला इन्द्रादयः वसुपालाः कुबेरादयः २० यैस्पृष्टः नमनादिना दृष्टो वा चक्षुरादिना श्रुतो वा श्रोत्रादिना संवित्तः सम्यक्ज्ञातो वा नुगतो वा पृष्ठतो यातो वा कोसला अयोध्यावासिन इत्युपलक्षणं सर्वे पीतिग्राह्यं यत्र योगिनो भक्तिज्ञानयोगवन्तोगच्छंति तत्स्थानं यपुरित्यन्वयः २१ पुरुषमात्रस्य श्रुतिमात्रेणापिरामनाम्नः कर्मबंधमोक्षः स्यादित्याशयेनाह पुरुष इति आनृशंस्यपरो हि साकर्मपरोऽपि अनेन रामो रामो राम इति सर्वेषामभवत्तदा सर्वो राममयो लोको यद्वारामस्त्वपाल्यदिति वाक्यमसूचि २२ तत्रैवं राजापृच्छति कथमिति स भगवान् भ्रात्रादिषु कथं केन योगेन रामो रमायितृत्वेनावर्तत औ

स्मरतां हृदिविन्ध्यस्य बुद्धं पद्ममिवांशुकैः ॥ स्वपादपल्लवं राम आत्मज्योतिरगात्ततः १८ नेदं यशोरघुपतेरिह विश्वमूर्तेर्लीलातनोरधिकशांतविमुक्तधाम्नः ॥ रक्षोवधोजलधिबंधनमस्त्रपाणेः किंतस्य शत्रुहनने कपयः सहायाः १९ यस्यामलं नृपसदस्सु यशोधुनापि गायंत्यघ्नमृषयो दिगिभेद्रपाते ॥ तत्राकपाल वसुपालकिरीटजुष्टपादांबुजं रघुपतेः शरणं प्रपद्ये २० सयैः स्पृष्टो भिदृष्टो वा संवित्तो नुगतोऽपि वा ॥ कोसलास्ते ययुः स्थानं यत्र गच्छंति योगिनः २१ पुरुषो रामचरितं श्रवणैरुपधारयन् ॥ आनृशंस्यपरो राजन् कर्मबंधैर्विमुच्यते २२ राजो वाच ॥ कथं स भगवान् रामो भ्रातृबंधुष्ववर्तत ॥ प्रजास्वौरसवद्रामः कथं वाराम ईश्वरः २३ श्रीशुक उवाच ॥ अथादिशद्दिग्विजये भ्रातृश्वत्रिदशेश्वरः ॥ आत्मानं दर्शयन् स्वानां पुरीमैक्षतसानुगः २४ आसित्तमागं गंधोदैः करिणां मदसीकरैः ॥ स्वामिनं प्राप्तमालोक्य मत्तां वासुतरामिव २५ प्रासादगोपुरसभाचैत्यदेवगृहादिषु ॥ विन्ध्यस्तहे मकलशैः पताकाभिश्च मंडिताम् २६ पूगैः सवृत्तैरंभाभिः पालिकाभिः सुवाससाम् ॥ आदर्शैरंशुकैः सग्भिः कृतकौतुकतोरणाम् २७

रसवद्यथौरसः स्वदेहोत्पन्नः पुनः पित्रादौ कलभाषणादिनारतिप्रदत्वेन जिह्वासुखनाममयत्वेन प्रवर्तते तथा यमपिकेन प्रकारेण रामो रतिप्रदः प्रजास्ववर्तत किंच रामो बालवत्क्रीडावान् कथं केन भावेनेष्वरोयमिति सर्वजनबुद्धाववर्तते तीदं मश्रयं परिहर्तव्यमिति शेषेणान्वयः २३ प्रथमतः तृतीयप्रश्नोपरिहरति अथेति । अथ राज्याभिषेकानंतरं भ्रात्रादौ स्वाज्ञाकारित्वेनावर्तत त्रिदशेश्वर इत्यनेन मानवेश्वरत्वं किंवक्तव्यमित्यसूचि । तेन लोकानुकरणायेयं क्रीडेति कथितमित्यर्थः । द्वितीयं परिहरति आत्मानमिति । स्वात्मसंदर्शनेन जनस्यानंदजनकत्वेन राम इति बुद्धिजनयामासेत्यर्थः । पुरीनिरीक्षणं च स्वभक्तानुकांपित्वप्रदर्शनाय २४ गंधोदैः चंदनादिगंधद्रव्यामिश्रजलैः लंकायाः नाथं रावणं निहत्य प्राप्तं स्वामिनमालोक्य सुतरां हर्षेण मत्तामिव करिणां मदसीकरैः मदजलबिंदुभिर्वा मत्तामिव स्थिताम् २५ चैत्यं पाषाणादिभिर्बद्धं वृक्षमूलस्थलं बद्धशालास्थलं वा २६ सवृत्तैः फलस्तवकसहितैः । पूगैः क्रमुकैः । रंभाभिः कदलीस्तंभैः आदर्शैः दर्पणैरंशुकैर्वस्त्रैः सग्भिः पालाभिश्च । कृतकौतुकानिरचितमगलानि च तोरणा नियस्यांसा तथाताम् २७

प्राक्कराहावतारेत्वयापातालादुद्धृताभुवामितिशेषः २८ २९ ३० विद्रुमैरुदुंबरैस्ताम्रैःकृतद्वारैः । ताम्रं गुल्बंमर्कटाख्यंरक्तंकांस्यमुदुंबरमिति ३१ कांतंशोभितम् पट्टिकाभिर्वितानैः ३२ भूषणानामपिभूषणैः ३३ स्वारामाःशोभनोद्यानानितत्रचारोयेषांस्वारामचारास्तेषामृषभःनिरंतरंचारुतरोद्यानेषुसंचरतांईश्वरइत्यनेनातीवसौख्यंसूचयानि । अनेनापिसीतापि योगोनास्तीत्युक्तमवति । किंचसीतयानित्यरमणात्स्वयंसुखरूपत्वात्प्रजानांसुखहेतुत्वात्सर्वजनचित्तविलयत्वेनरामइतिभावः ३४ ३५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेवि०कृ०टी०नवमोऽध्यायः॥ ९॥ अथश्री

तमुपेयुस्तत्रतत्रपौराजर्हणपाणयः ॥ आशिषोयुयुजुर्देवपाहीमांप्राक्त्वयोद्धृताम् २८ तंताःप्रजावीक्ष्यपतिंचिरागतंदिदृक्षवोत्सृज्यगृहानस्त्रियोनराः ॥ आरुह्यहर्म्याण्यरविदलोचनंनृपनेत्राःकुसुमैस्वाकिरन् २९ अथप्रविष्टःस्वगृहंजुष्टंस्वैःपूर्वराजभिः ॥ अनंतगृहकोशाढ्यमनर्घ्योऽरुपरिच्छदम् ३० विद्रुमोदुंबरद्वारैर्वैदूर्यस्तंभपंक्तिभिः ॥ स्थलैर्मरुतैःस्वच्छैर्भ्राजत्स्फटिकाभित्तिभिः ३१ चित्रसग्भिःपट्टिकाभिर्वासोमणिगणांशुभिः ॥ मुक्ताफलैश्चिदुल्लासैःकांतकामोपपत्तिभिः ३२ धूपदीपैःसुरभिभिर्मैदितैःपुष्पमंडकैः ॥ स्त्रीपुंभिःसुरसंकाशैर्जुष्टंभूषणभूषणैः ३३ तस्मिन्सभगवान्रामःसिग्धयाप्रिययेच्छया ॥ रेसेस्वारामचाराणामृषभःसीतयासह ३४ वुमुजेचयथाकामंकामंधर्ममपोडयन् ॥ वर्षपूगान्वहहृणामभिध्येयांघ्रिपलवः ३५ इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९॥ श्रीशुकउवाच ॥ कुशस्यचातिथिस्तस्मान्निषदस्तत्सुतो नमः ॥ पुंडरीकोत्थतत्पुत्रःक्षेमधन्वाभवत्ततः १ देवानीकस्ततो हीनःपारिपात्रश्चतत्सुतः ॥ ततोबलस्थलस्तस्माद्वज्रनाभोर्कसंभवः २ स्वगणस्तत्सुतस्तस्माद्विधृतश्चाभवत्सुतः ॥ ततोहिरण्यनाभोभूद्योगाचार्यस्तु जैमिनेः ३ शिष्यःसकलमध्यात्मंयाज्ञवल्क्योऽध्यगाद्यतः ॥ योगंमहोदयमृषिर्हृदयग्रंथिभेदनम् ४ पुण्योहिरण्यनाभस्यध्रुवसंधिस्ततोभवत् ॥ सुदर्शनोथाग्निवर्णःशीघ्रस्तस्यमरुत्सुतः ५ योसावास्तेयोगसिद्धःकलापग्राममास्थितः ॥ कलेरंतेसूर्यवंशनष्टंभावयितापुनः ६ तस्मात्सुश्रुतस्तस्यसंधिस्तस्यापिमर्षणः ॥ महस्वांस्तत्सुतस्तस्माद्विश्वसाहोव्यजायत ७ ततोबृहद्वल्लोयस्तुपित्रातेसमरेहतः ॥ एतेहीक्ष्वाकुभूपालाअतीताः शृण्वनागतान् ८ बृहद्वलस्यभवितापुत्रोनाम्नाबृहद्वज्रः ॥ उरुक्षयःसुतस्तस्यवत्प्रतीतोऽभविष्यति ९ प्रतिव्योमस्ततोभानुर्दिवाकोवाहिनीपतिः ॥ सहदेवस्ततोभावीबृहदश्वोऽभानुमान् १० प्रतीकाश्वोऽभानुमतःसुप्रतीकोत्थतत्सुतः ॥ भवितामरुदेवोऽथसुनक्षत्रोऽथरुक्षकः ११ तस्यांतरिक्षस्तत्पुत्रःसुतपास्तदमित्रजित् ॥ बृहद्वज्रस्तुतस्यापिबर्हिस्तस्मात्कृतंजयः १२

रामपुत्रस्यकुशस्यसंततिमनुक्रामति कुशस्यचेति । चशब्दःसंततेरविच्छेदंसूचयति १ २ ३ अध्यात्मंपरमात्मविषयमहानुदयोमोक्षलक्षणोयस्मात्सतथा एतदेवविशिनष्टि हृदयेति । ऋषिर्ज्ञानी ४ तस्याग्निवर्णस्यशीघ्रनामासुतः । मरुनामासुतोऽयस्यमरुत्सुतःतस्यशीघ्रस्यमरुत्सुतोऽभूदितिवा ५ ६ तस्मान्मरुत् ७ समरेतेतवपित्राअभिभूयुनाहतःअनागतानुत्पत्स्यमानान् । तद्वदेत्येतत्पूर्वो चरित्रसंबंधयितव्यम् ८ ९ १० ११ तस्यसुतपसःसुतोऽमित्रजित् १२

१४ सुधृत्पिता सुधृतोजनकः १५ १६ १७ सीताजननहेतुत्वेनसीरध्वजगमकंजापकंपस्यसीरध्वजः । ध्वजगतावितिधातुः १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ गृहेषुस्थिताअपियोगेश्वरस्यया
ज्ञवत्स्यस्यप्रसादेनजनकादयोद्वैःसीतोष्णादिभावैःमुक्ताआत्मारामादित्यर्थः ॥ २७ ॥ इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेजनकवंशानुवर्णनं नामविंशोऽष्टादशोऽध्यायः ११ ॥ ७ ॥ अथसूर्यवंशकथना
नंतरंपतोवंशज्ञानंपुरुषार्थसाधनमतइतिहेत्वर्थः । गुणविशिष्टपुरुषज्ञानमंतरेणवंशज्ञानेनकथंपुरुषार्थःस्यादित्यतःक्षिप्रमवृत्त्यर्थतद्वंश्यान्संक्षिप्याह यस्मिन्निति १ २ इयमेववार्तासर्वत्रनान्या सर्वैःसंभावि

तस्मादुदावसुस्तस्यपुत्रोभून्नदिवर्धनः ॥ ततःसुकेतुस्तस्यापिदेवरातोमहीपतिः १४ तस्माद्बृहद्रथस्तस्यमहावीर्यःसुधृत्पिता ॥ सुधृतोधृष्टकेतुर्वैहर्ष
श्वोथमस्ततः १५ मरोःप्रतीधकस्तस्माज्जातःकृतरथोयतः ॥ देवमीढस्तस्यसुतोविधृतोथमहाधृतिः १६ कृतिरातस्ततस्तस्मान्महारोमाथतस्तुतः ॥
स्वर्णरोमासुतस्तस्यहस्वरोमाव्यजायत १७ ततःसीरध्वजोजज्ञेयज्ञार्थैर्कर्षतोमहीम् ॥ सीतासीराग्रतोजातातस्मात्सीरध्वजःस्मृतः १८ कुशध्व
जस्तस्यपुत्रस्ततोधर्मध्वजोऽनृप ॥ धर्मध्वजस्यद्वौपुत्रौकृतध्वजमितध्वजौ १९ कृतध्वजाकेशिध्वजःखांडिक्यस्तुमितध्वजात् ॥ कृतध्वजसुतोराजन्ना
त्मविद्याविशारदः २० खांडिक्यःकर्मतत्त्वज्ञोभीतःकेशिध्वजाद्रतः ॥ भानुमांस्तस्यपुत्रोभूच्छतद्युमस्तुतस्तुतः २१ शुचिस्तुतनयस्तस्मात्सनद्राज
जस्ततोभवत् ॥ ऊर्जकेतुःसनद्राजादजोथकुरुजित्सुतः २२ अरिष्टनेमिस्तस्यापिश्रुतायुस्तत्सुपार्श्वकः ॥ ततश्चित्ररथोयस्यक्षेमापिमिथिलाधिपः २३
तस्माद्देमरथस्तस्यसुतःसत्यरथस्ततः ॥ आसीदुपसुस्तस्मादुपगोप्ताग्निसंभवः २४ वैवस्वतोयतत्पुत्रोयुयुधायत्सुभाषणः ॥ श्रुतस्ततोजयस्तस्माद्विज
योस्मादतःसुतः २५ शुनकस्तत्सुतोजज्ञेवीरहव्योधृतिस्ततः ॥ बहुलाश्वोधृतस्तस्यकृतिरस्यमहावशी २६ एतेवैमिथिलाराजन्नात्मविद्याविशारदाः ॥
योगेश्वरप्रसादेनद्वैर्मुक्तागृहेष्वपि ॥ २७ ॥ इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेजनकवंशानुवर्णनं नामएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अथातःश्रू
यतांराजन्वंशःसोमस्यपावनः ॥ यस्मिन्नैलादयोभूपाःकीर्त्यन्तेपुण्यकीर्तयः १ सहस्रशिरसःपुंसोनाभिःहृदसरारुहात् ॥ जातस्यासीत्सुतोधातुरत्रिःपि
तसमोगुणैः २ तस्यदृग्भ्योमवत्पुत्रःसोमोमृतमयःकिल ॥ विप्रौषध्यंबुगर्भाणांब्रह्मणाकल्पितःपतिः ३ सोयजद्राजसूयेनविजित्यभुवनत्रयम् ॥ पत्नींबृह
स्पतेर्दपार्तिारांनामाहरद्वलात् ४ यदासदेवगुरुणायाचितोभीक्ष्णशोमदात् ॥ नात्यजत्तत्कृतेजज्ञेसुरदानवविग्रहः ५ शुक्रोबृहस्पतेर्द्वेषादग्रहीत्सासुरोड्
पम् ॥ हरोगुरुमुतस्नेहात्मवभूतगणावृतः ६ सर्वदेवगणोपेतोमहेंद्रोगुरुमन्वयात् ॥ सुरासुरविनाशोभूत्समरस्तारकामयः ७

तोयंसोमइतिवाकिलेत्युक्तं वार्तासंभावयोःकिलेत्यमरःयोदेवोविषाणामोषधीनांअंबुगर्भाणांकुमुदादीनांपतिःपोषकः ३ ४ तत्कृतेतारार्थम् ५ असुरैःसहवर्तमानःसासुरः । उडूनानक्षत्राणांपतिःउडुपः
शुक्रविशेषणंसासुरइति । संधिच्छांदसः बृहस्पतेर्द्वेषादग्रहीत्सासुरइतिविषयद्वेषात्हरःगुरुरंगिरास्तस्यसुतोबृहस्पतिस्तस्नेहात् ६ सुरासुराणांविनाशोयस्मिन्सतथातारकामयःतारकार्थविद्यमानः ७

अजोब्रह्मा बृहस्पतिस्ताराभाहेतिशेषः ८ मत्क्षेत्रात्तद्वर्भत्यज कुतइतितत्राह आहितमिति । सांतानिकेपुत्रेतास्मिन्कुमारे ९ १० ११ अलीकलज्जयाऽनृतानिमित्तलज्जया १२ नवोचासिनकथ
यसि असदृत्तेदुराचारेअयंगलस्वरूपेवा । वृत्तंस्वरूपेचरितेवृत्तच्छदोविधासुचेति । किंवक्ष्यामीतितत्राह पितरमिति । आत्मावद्यविगूहनीमित्यनेनभस्मीकरणयोग्यत्वेसूचितोपिमातृशब्दवाच्याह
त्वात्भस्मसात्कुर्यामितिवाक्ति १३ सांत्वयावाचा १४ ताराजनकंवक्तीत्याह सोमस्येति तंकुमारम् । आत्मापरमात्मायोनिर्जनकोपस्यसतथा १५ नामकरणोनिमित्तमाह बुद्धयेति उदाहृतः
पूर्वमितिशेषः १६ १७ आगमनेकारणांतरमाह मित्रेति १८ १९ २० नौआवयोःशाश्वतीःसमाःबहून्संवत्सरान् । रतिःग्राम्यविषयाक्रीडाऽस्तु २१ मनोहरत्वेनिमित्तमाह यदंगादिति ।

निवेदितोजोगिरसासोमंनिर्भर्त्यविश्वकृत् ॥ तारांस्वभर्त्रेप्रायच्छदंतर्वर्त्नीबृहस्पतिः ८ त्यजत्यजाशुदुःप्रज्ञेमत्क्षेत्रादाहितंपरैः ॥ नाहंत्वांभस्मसात्कुर्या
स्त्रियंसांतानिकेसति ९ तत्याजव्रीडिताताराकुमारंकनकप्रभम् ॥ तस्यांजज्ञेदस्युहंताकुमारःकनकप्रभः १० स्पृहामांगिरसश्चक्रेकुमारेसोमएवच ॥
ममायंनतवेत्युच्चैस्तस्मिन्निवदमानयोः ११ पप्रच्छुर्ऋषयोदेवानैवोचेव्रीडिताचसा ॥ कुमारोमातरंप्राहकुपितोलीकलज्जया १२ किंनवोचस्यस
दृतोपितरमेवदाशुवै ॥ नत्वांतुभस्मसात्कुर्यामात्मावद्यविगूहनीम् १३ ब्रह्मातंतुविनिर्भर्त्यक्षेत्रांमातुरंतिके ॥ तामाहूयसमप्राक्षीद्रहएवतुसांत्वया १४
सोमस्येत्याहशनकैःसोमस्तंतावदग्रहीत् ॥ तस्यात्मयोनिरकृतबुधइत्यभिधानृप १५ बुद्ध्यागंभीरयायेनपुत्रेणापोदुराणमुदम् ॥ ततःपुरुषवाजज्ञेइला
यांयउदाहृतः १६ तस्यारूपगुणौदार्यशीलद्रविणविक्रमान् ॥ श्रुत्वोर्वशीद्रभवनेगीयमानान्सुरर्षिणा १७ तदंतिकमुपेयायदेवीस्मरशरादिता ॥ मित्रा
वरुणयोःशापादापन्नानरलोकताम् १८ निशम्यपुरुषत्रेठंकंदर्पमिवरूपिणम् ॥ धृतिविहायललनाउपतस्थेतदंतिकम् १९ सतांविलोक्यनृपतिर्हर्षे
णोत्फुल्ललोचनः ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचादेवीदृष्टतनूरुहः २० राजोवाच ॥ स्वागतंतेवरारोहेआस्यतांकरवामकिम् ॥ संरमस्वमयासाकरतिनैशा
श्वतीःसमाः २१ उर्वशुवाच ॥ कस्यास्त्वयिनसजेतमनोदृष्टिश्चसुंदर ॥ यदंगान्नरमायातिसदृष्टोहरिराश्रयः २२ एतावुरणकौराजन्यस्तौरक्षस्वमा
नद ॥ संरंस्येभवतासाकंश्चाध्यःस्त्रीणांवरःस्मृतः २३ वृत्तंमेवीरभक्ष्यंस्यान्नेक्ष्येत्वान्यन्नमैथुनात् ॥ विवाससंततयेतिप्रतिपेदेमहामनाः २४ अहोरूपमहो
भावंनरलोकविमोहनम् ॥ कोनसेवेतमनुजोदेवीत्वांस्वयमागताम् २५ तयासपुरुषश्रेष्ठोरमयंत्यायथार्हतः ॥ रमेसुरविहारेषुकामंचैन्नरथादिषु २६

रमायस्यहरेरंगान्नयातिनच्यवते नित्यभितवक्षस्थलत्वात् सहरिस्तवाश्रयोदृष्टइत्यन्वयः । लक्ष्मीकांतस्यसन्निधिपात्रत्वादित्यर्थः २२ उरणकौमेयोन्यस्तौनिक्षेपकल्पनयास्थापितौ तस्माद्र
क्षस्व । संरंस्येसम्यक्त्वयासहरतिकरिष्ये । अस्माकमियमेवन्नतःकृतिरित्याह श्लाघ्यइतियःश्लाघ्यःकमनीयःसएवस्त्रीणावरःपतिरित्यन्वयः २३ समयबभ्राति नेक्षइति । मैथुनादन्यत्रसुरतस
मयभंतरेणत्वांविवाससनंनेनेनपश्याम्यन्यथेतोगमिष्यामीतिशेषः । पुरुषवाउत्तरमाह तथेतीति । एवमुक्तंतथेतिप्रतिपेदेअभ्युपगतवान् २४ तस्यैगितंहर्षोक्तासंदर्शयति अहोइति । भावंगंगारा
दिकंनरीयंतइतनराभमरास्तेषांलोकःसमूहःतमपिविमोहयतीतिनरलोकविमोहनंएवंविधांत्वा २५ सुराणांविहारोपेयुतेतथातेषु २६

२७ मर्द्धकर्ममास्थानं सभाएवंमत्वागंधर्वान्समचोदयत् २८ जाययोर्वश्या २९ नपुंसानपुंसकेननिर्वीर्येणेत्यर्थः ३० हतापत्याहतपुत्रा योनिशिनारीययासंत्रस्ताजेते । दिवापुमान्पुरुषशक्तिमतीतथासंत्रस्तःशेते अह्निपुरुषः ३१ इत्येवंवाक्सायकैः वचनबाणैर्विद्वस्ताडितः । प्रतोदैरंकुशैःकुंजपुरतुंशलिमस्येति कुंजरः ३२ तत्रतस्मिन्समयेतेगंधर्वाः स्वविद्युताप्रद्योतं त्र्यकाशंतआलोकविषयाभासन्नित्यर्थः ३३ बभ्रामभ्रमुधनवस्थानइतिधातुः । पर्यटनंकृतवान् ३४ तस्याउर्वश्याःपंचसखीःपुच्छरवाः उर्वशीहृष्टाकिंचकारेतितत्राह प्राहेति । किंतत्सूक्तमित्यर्थस्तत्पतिगृह्णाति अहोजायेतिष्ठेति । हयेजायेमनसेत्यारभ्यहविषायजातिस्वर्गउत्त्वमपिमादयासेइत्यंतमुत्तरप्रत्युत्तरात्मकंसूक्तमुर्वशीवशीकरणाभिप्रायेणप्राहेत्यर्थः । हयेअहोजायेमनसातिष्ठमनःपूर्वकंपूर्ववत्तिष्ठ मांत्पक्तुंनार्हसीतिशेषः । हेघोरेसुरतशौंडे येपरतरे अहन्अहानि उत्तरोत्तरत्रदिवसेमयासुखकरंचनकुर्वत्येव । एतेनौआवयोसुरतमंत्राकरुणोक्तिपूर्वकाः । नुअद्याप्यनुदितासःअनिवृत्ताअपरिसमाप्ताः । इतिपस्मादतो नैतदुचितमतोमिश्राणिसंख्यापलभणानिवचांसिकृणवावहैकरवावहै ३५ ३६ सारसंग्रहाभिप्रायेणमध्येकाश्चनचौविहायसुदेवोद्यप्रपतेदित्येतामृचम

रममाणस्तयादेव्यापद्मकिंजल्कगंधया ॥ तन्मुसामोदमुषितोमुमुदेऽब्दगणान्वहून् २७ अपश्यन्नुर्वशीमिंद्रोगंधर्वान्समचोदयत् ॥ उर्वशीरहितंमद्यमास्थानंनातिशोभते २८ तउपेत्यमहारात्रौतमसिप्रत्युपस्थिते ॥ उर्वश्याउरणौजह्नुर्न्यस्तौराजनिजायया २९ निशम्याक्रंदितंदेवीपुत्रयोर्नीयमानयोः ॥ हतास्म्यहंकुनाथेननपुंसावीरमानिना ३० यद्विस्मभादहंनष्टाहतापत्याचदस्युभिः ॥ यःशेतेनिशिसंत्रस्तोयथानारीदिवापुमान् ३१ इतिवाक्सायकैर्विद्वःप्रतोदैरिवकुंजरः ॥ निशिनिखिशमादायविवस्त्रोभ्यद्रवद्रुषा ३२ तेविसृज्योरणौतत्रप्रद्योतंतस्वविद्युता ॥ आदायमेषावायांतंनग्नमैक्षतसापतिम् ॥ ३३ ऐलोपिशयनेजायामपश्यन्विमनाअमूत् ॥ तच्चित्तोविह्वलःशोचन्बभ्रामोन्मत्तवन्महीम् ३४ सतांवीक्ष्यकुरुक्षेत्रेसरस्वत्यांचतत्सखीः ॥ पंचप्रहृष्टवदनःप्राहसूक्तंपुरुरवाः ३५ अहोजायेतिष्ठतिष्ठघोरेनत्यक्तुमर्हसि ॥ मंत्राअद्याप्यनिवृत्तावचांसिकृणवावहै ३६ सुदेवोयंपतत्यत्रदेविदूरंहुतस्त्वया ॥ सादंत्येनंवृकागृध्रास्त्वत्प्रसादस्यनारूपदम् ३७ ॥ उर्वश्युवाच ॥ मामृथाःपुरुषोसित्वंमास्मत्वाद्युर्वकाइमे ॥ क्वापिसख्यंनवैस्त्रोणांवृकाणांहृदयंयथा ३८

यंतउदाहरति सुदेवइति । हेदेवि योहंपरावतंपरवतंदीर्घभ्रंछांदसः । दूरदेशंहतःत्वयासहपरमार्तिगंतवैउगंतुमेव । तस्यमेअपंसुदेवःगतिलक्षणज्ञानसाधनंशरीरं । अत्रकुरुक्षेत्रेअस्याभवस्थायांवाप्रपतेत्प्रपतिष्यति कुतःअनावृत्तआधाररहितः अथपतनानंतरंनिर्ऋतेर्भूमेरुपस्थेपृष्ठेशयीतपतेत् अथनिर्जीवमेनंशरीरंरभसासः भक्षणसंत्रमाकुलाःवृकाःअद्युःखादंति पतित्वाशयित्वापिकयंचित्सप्राणंचेदृकाइंद्रियाणिस्वादंतिइति सुदेवोअद्यप्रपतेदनावृत्तपरावतंपरमांगंतवाउअधाशयीतनिर्ऋतेरुपस्थेधैनंवृकारभसासोअचुरीति । हयेजायेत्यस्याउत्तरंकिमेतावाचेति तवैतयावाचाकिकृणवोकिंकुर्वःआवयोःपूर्ववत्संगमानुपपत्तेःकिंनिमित्तंतत्राह अहमिति । अहमुपसामग्र्येवप्राक्रमिषं । यथाप्रथमोषसःआतिक्रांतत्वात्पश्चात्तनानामुषसांयोगोनघटेततथाऽवयोरपीत्यर्थः ३७ तर्द्धांकिकरोमीतितत्राह पुच्छरवइति । हेपुच्छरवःपुनःपश्चादस्तंगृहंपरोहगच्छ इदानीमेवंकर्तव्यंत्वयेत्यर्थः अस्तमेयायेतिश्रुतेः । किमर्थंपश्चाद्गमनमितितत्राह दुरापनेतियथावातोवायुगृहीतुमशक्यःतथाहमापिदुरापनादुर्गतेत्यर्थः । इतिमृदुवचनोत्तरेणापंगृहंनयातीत्यभिसंधायकठिणोत्तरेणवर्तयिष्यामीतिमत्वापुच्छरवोमामृथामाप्रपतशोमात्वावृकासोअशिंशसउक्षन् । नवैस्त्रैणानिसख्यानिसर्तिसालावृकाणाहृदया

न्येतेत्येतदर्थं उत्तरत्वेनोर्वशीवक्ति मामृधा इति । हेपुरुषः त्वं मामृधाः भरणं न प्रभुहि । गृहाक्षेपं करोति पुरुष इति पुंल्लिङ्गशक्तिमत्त्वेन बलिष्ठत्वात् कामनिमित्तं भरणं तव न युक्तं अबलायाश्चैव बलत्वेन कथां च
 त्संभावितं रयादित्यर्थः । अनेनार्थः माप्रपत्त इत्येतद्विवृतं भवति । प्रपत्त इति पततेर्पङ्क्तुर्लुङ्गं रूपं कामपारवश्येन भृङ्गं गतितो माभ । अभ्यासस्पदीर्घाभावश्छांदसः । इमे अशिवासः अशिवाः अशुद्धिहेतवो
 वृकावृकासौत्वात्वां मोक्षन् उक्षतिरत्र भक्षणार्थः । मास्माद्युर्नलालाजलेन मोक्षयित्वा भक्षयेयुरेत्यर्थः । खैगानि स्त्रीसंबन्धीनि सख्यानि ददाति प्रतिगृह्णाति गुह्यमाख्यानि पृच्छति भुंक्ते भोजयते चैव षड्विधं स्नेह
 लक्षणमिति । स्नेहलक्षणानि न सति सदा तनानि न भवंति वैकापि यथेत्यनेन सालावृकाणामिति नुसोऽपमिति मूचयति हृदयमिति । जातावेकचनं यथा सालावृकाणां हृदयानि एतान्यपि स्त्रीणां हृद
 यानि तथेत्यर्थः ३८ एते इत्युक्तमेव विवृणोति स्त्रिय इति । किं कूरं स्त्री हृदयं पुनरपि किं कूरं भगना हृदयं इत्येतद्विशब्देन दर्शितं प्रिये प्रेषे पिसाहसं बलात्कारलक्षणकर्मयासां तास्तथा एतदेव विविच्य दर्शयति
 प्रतीति । विसब्धं विश्वस्तम् ३९ अलीकविसंभंकपटविश्वासं अज्ञेषु पुरुषेषु अत्यंतसौख्यदाः तत्तत्कालोपभोग्यसुखप्रदानत्वात् अत्यंतिकसुखदाः पुंश्चल्य इत्यस्य विवरणं स्वैरवृत्तय इति । इष्टज न शिक्षामनुपा
 कर्ष्यस्वैच्छानियतमचपानादेवृत्तयः ४० मया सहैकरात्रं वत्स्यति सुरतलीलामनुभविष्यतीत्यर्थः ४१ समुवास संभोगलक्षणं सुरतमनुभूतवान् स्त्रियो ह्य करुणा इत्यारभ्य तयानि शमित्यन्ते नोक्तमिति ज्ञातव्यं

स्त्रियो ह्य करुणाः कूरादुर्मर्षाः प्रियसाहसाः ॥ घृत्यल्पार्थेषु विसब्धं प्रतिभातरमप्युत ३९ विधायालीकविसंभमज्ञेष्वत्यंतसौख्यदाः ॥ नवं नवमभीप्संत्यः
 पुंश्चल्यस्वैरवृत्तयः ४० संवत्सरांतेऽपि भवानेकरात्रं मयेश्वर ॥ वत्स्यत्यपत्यानि च ते भविष्यंत्यपराणि भो ॥ अंतर्वत्नीमुपालक्ष्य देवी सप्रययौ पुरीम् ४१ पुन
 स्तत्र गतोब्दांते उर्वशी वीरमातरम् ॥ उपलभ्य मुदा युक्तः समुवास तयानि शम् ४२ अथैनमुर्वशी प्राह कृपणं विरहातुरम् ॥ गंधर्वानुपधावे मान् तुभ्यं
 दास्यंति मामिति ४३ तस्य संस्तुवतस्तुष्टा अग्निस्थालीं ददुर्दृप ॥ उर्वशी मन्यमानस्तां नाबुध्यत चरन्वने ४४ स्थालीं न्यस्य वने गत्वा गृहान् भ्युषितो नि
 शि ॥ त्रेतायां संप्रवृत्तायां मनसि त्रय्यवर्तत ४५ स्थालीं स्थानं गतोऽश्वत्थं शमीगर्भं विलक्ष्य सः ॥ तेन द्वे अरणी कृत्वा उर्वशी लोककाम्यया ४६ उर्वशीं
 त्रतोऽध्यायन्नधरारणिमुत्तराम् ॥ आत्मानमुभयोर्मध्ये यत्तत्प्रजननं प्रभुः ४७

४२ उपधावशरणं गच्छ धावुगतिशुद्धयोः त्रिकरणशुद्ध्यास्तुतिं कुर्वित्यर्थः इति त्वादेवा इमं आहुरैत्येते तद्भवसि मृत्युबन्धु प्रजातदेवान् हविषायजातिस्वर्गउत्त्वमपि मादयास इति ४३ अग्निस्थालीं अग्नित्या
 पनपोभ्यपात्रं उर्वशीं मन्यमानो वने चरंस्तामुर्वशीं नाबुध्यत नेपमुर्वशीं किं त्वियमग्निस्थालीति ज्ञातवानित्यर्थः ४४ सपुरुषाः अग्निस्थालीं वने न्यस्य निक्षिप्य निशि गृहान् गत्वा तानि शामभ्युषितो भूत् अथप
 रस्मिन् दिवसे त्रेतायां संप्रवृत्तायां त्रेतायुगारं भसमये जाते सत्युर्वशीं चिंतयतस्तस्य राज्ञो मनसि अग्न्याधानादिसांगयज्ञप्रकाशवेदत्रयप्रकाशितमभूदित्यर्थः ४५ तदर्थं विचार्याग्निस्थालीप्रदानाभिप्रायं ज्ञात्वा अ
 ग्निस्थालीं स्थानं गतः तत्र पुरुषाः शमीगर्भं शमीवृक्षेणाधिष्ठितं अश्वत्थं विलक्ष्य विशेषतः दृष्ट्वा स्थालीं शमीजातामिदं अश्वत्थं जात इति विज्ञाय शमीगर्भमश्वत्थं कृत्वा तेन शमीगर्भमश्वत्थेन द्वे अरणी कृत्वा उत्तराध
 रारणिभेदेन निधाय उर्वशीं लोकमाप्तीच्छया ४६ फलविशेषार्थं जनिष्टोऽपोनर्यः सुजातः प्रोर्वशीतिरत दीर्घमायुरिति मंत्रार्थत्वेनोर्वशीं ध्यायन् उर्वशीमधरारणिं आत्मानं पुरुषः शब्दोऽपलक्षितमुत्तरारणिं च
 चिंतयन् उभयोररयोर्मध्ये यत्प्रजननसाधनं तच्च मनसा ध्यायन्नरणीं निर्मयेति शेषः प्रभुरित्यनेन सर्वध्यानादिसामर्थ्यं दर्शयति ४७

मथितमाह तस्येति तस्यराज्ञोनिर्मथनाज्जातवेदाज्जातइति तत्प्रभृतिजातवेदानामाग्रेरितिसूचितं सविभावसुरभिस्त्रय्याविद्ययावेदत्रयसंज्ञयाप्रतिपाद्योराज्ञापुत्रत्वेकल्पितइत्यन्वयः त्रिभिराहवनीयादिरूपैर्वै
तैतइति त्रिवृत्तअध्यात्मविवक्षायां अकारोकारमकारसमाहारोकाररूपेण वर्णतइति त्रिवृत् ४८ तेन त्रिवृत्ताग्निना उर्वशीसालोक्यं सर्वदेवमयं सर्वदेवोत्तमं ५९ पुराकृतैः अकारावै सर्वावागितिसर्वाङ्मयः प्रणवोऽप्ये
कः ५० त्रयीभिप्रकारा अग्निना प्रजया पुत्रत्वेन कल्पितेनाग्निना ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे वि० कृ० टी० द्वादशोऽध्यायः १२ ब्रह्मणो त्रिरत्रेः सोमः सोमाद्बुधः बुधात्पुरुषः पुरुषात्तस्य पुत्रानाह ऐल
स्येति १ २ ३ ४ कुशांबुजोगाधिरित्येकस्य नाम द्वयं ५ भार्गवमृचीकं ६ कुशिकानामन्वयो यस्य स तथा कुशिकान्वयः समपइति वा ७ श्वश्रवाभार्यामात्रा । उभयैः सात्त्विकराजसमैदभिन्नैः मन्त्रैः ।

तस्य निर्मथनाज्जातो जातवेदाविभावसुः ॥ त्रय्यासविद्यया राज्ञापुत्रत्वेकल्पितस्त्रिवृत् ४८ तेनायजत यज्ञेशं भगवंतमधोक्षजम् ॥ उर्वशीलोकमन्विच्छन् सर्वदे
वमयं हरिम् ४९ एकएव पुरावेदः प्रवणः सर्ववाङ्मयः ॥ देवो नारायणो नान्य एकोऽग्निर्वर्ण एव च ५० पुरुषस एवासीन्न यीत्रेतामुखे नृप ॥ अग्निना प्रजया राजा
लोकं गांधर्वमेषिवान् ५१ इति श्रीभागवते नवमस्कंधे ऐलोपाख्याने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ऐलस्य चोर्वशीगर्भात्पडासन्नात्मजानृप ॥ आयुः
श्रुतायुस्तयायुरयोथ विजयोजयः १ श्रुतायोर्वसुमान् पुत्रः सत्यायोश्च श्रुतं जयः ॥ स्यस्याद्भुत एकस्तु जयस्य तनयो मितः २ भीमस्तु विजयस्यार्थकांचनो होत्र
कस्ततः ॥ तस्य जहूः सुतो गंगां गंडुषीकृत्य योऽपि बह्व ३ जहोः पुरुस्तस्य पुत्रो बलाकश्चात्मजोजकः ॥ ततः कुशः कुशस्यापि कुशांबुस्तनयो वसुः ४ कु
शनाभश्च चत्वारोगाधिरासीत् कुशांबुजः ॥ तस्य सत्यवती कन्या मृचीकोया च तद्विजः ५ वरं विसृष्टं मत्वा गाविर्भार्गवमब्रवीत् ॥ एकतः श्यामकृष्णानां ह
यानां चंद्रवर्चसाम् ६ सहस्रं दीयतां शुल्कं कन्यायाः कुशिकान्वयः ॥ इत्युक्तस्तन्मतं ज्ञात्वा गतः सवरुणांतिकम् ७ आनीय दत्त्वा तान् श्वानुपये मे वरांगनाम् ॥
संक्रुषिः प्रार्थितः पत्न्या श्वश्रवाचापत्यकाम्यया ॥ अपयित्वोभयैर्मन्त्रैश्चरुं स्नातुं गतो मुनिः ८ तावत्सत्यवतीमात्रास्वचरुं याचिता सती ॥ श्रेष्ठं मत्वा तया य
च्छन्मात्रे मातुरदत्स्वयम् ९ तद्विज्ञाय मुनिः प्राह पत्नीं कष्टमकार्षिणः ॥ घोरोदंडधरः पुत्रो भ्राता ते ब्रह्मवित्तमः १० प्रसादितः सत्यवत्या मैवंभूदिति भार्गवः ॥
अथ तर्हि भवेत्पौत्रो जमदग्निस्ततो भवत् ११ साचाभूत्सु महापुण्या कौशिकी लोकपावनी ॥ रेणोः सुतारं रेणुकां वै जमदग्निरुवाहयाम् १२ तस्या वै भार्गवऋषेः
सुता वसुमदादयः ॥ यवीयान् जज्ञे तेषां राम इत्यभि विश्रुतः १३ यमाहुर्वासुदेवांश्च हेहयानां कुलांतकम् ॥ त्रिःसप्तकृत्वो यइमांश्चक्रे निःक्षत्रियां महीम् १४
दृप्तं क्षत्रं भुवो भारमब्रह्मण्यमधार्भिकम् ॥ रजस्तमो वृत्तमहं फल्गुन्यपि कृते हसि १५

चरुं श्रपित्वा प्रपत्न्याभिर्भयं तवेदं तव मातुरिदमिति निगद्य संस्थान्य । स्नातुं गतः ८ तावत्सदा आत्मीयचरुं श्रेष्ठं मत्वा तया स्वमात्रायाचिता सत्यवती स्वचरुं मात्रे ददौ मातुश्चरुं स्वयमदत्स्वीकृतवती ९
तव पुत्रो घोरोदंडधरः । ते भ्राता ब्रह्मवित्तमः १० ११ १२ सा कौशिकी सत्यवती नदी बभूवेति शेषः १३ भार्गवऋषेर्जमदग्न्येवीयान् कनिष्ठः १४ क्षत्रवधे मुख्यकारणमाह हसामिति । अहं नृह
तवान् । फल्गुन्यल्पे अहं स्य पराये १५

१६ दत्तं दत्ताभ्यं परिकर्मभिः परित्यागिराध्य १७ अरातिषु दुर्धर्षत्वं वरं । अजश्रीरौत्पत्ति कीश्रीः यत्र तेज आदयो निमादयश्च गुणाः सन्ति अव्याहतगतिश्च चारुत्वं च १८ १९ रेवायाः न
मैवायाः । अंभसि रौघप्रवाहस्तंभनंकृतवान् २० स्वशिबिरं रावणस्य सेनाविमोचनस्थानं प्रतिस्रोतः सारिज्जलैः प्रतीपगमनस्रोतः प्रवाहो येषां तानि तथा प्रातिस्रोतां सित्तसारिज्जलानि प्रातिस्रोतः सारि
ज्जलानि तैर्विष्ठावितं प्रवाहवेगेन नीतं वीक्ष्येति शेषः । स्रोतो नुनिर्गमद्वारे इन्द्रियेषु जलस्य ताविति च २१ यथा केनचित्कपि मुक्तः पुनर्बद्धो भवति तथा यं दशमुखो येनार्जुनेन माहिष्मत्यां सन्निरुद्धो भूदित्यन्व
यः २२ २३ हविर्धान्याकामधेन्वा २४ आत्मनः स्वस्य ऐश्वर्यमतिशायिनं अतीत्य वर्तमानं तदैश्वर्यनाद्रियन्नादरं कुर्वन् । अग्निहोत्रो धेनुं प्रतिसाभिलाषः इच्छां कुर्वन् २५ हविर्धानी धेनुं । न

राजोवाच ॥ कितदं हो भगवतो राजन्यैरजितात्मभिः ॥ कृतं तेन कुलं नष्टं क्षत्रियाणामभीक्ष्णशः १६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हैहयानामधिपतिर्जुनः क्षत्रिय
र्षभः ॥ दत्तं नारायणस्यांशमाराध्य परिकर्मभिः १७ बाहू न्दशशतलेभे दुर्धर्षत्वमरातिषु ॥ अव्याहतेन्द्रियाजश्रीस्तेजोवीर्यं यशो बलम् १८ योगेश्वरत्व
मैश्वर्यं गुणायत्राणिमादयः ॥ च चाराव्याहतगतिर्लोकेषु पवनो यथा १९ स्त्रीरत्नैरावृतः क्रीडन् रेवांभसि मदीकटः ॥ वैजयंतीं सजं विभद्रो रौघसरितं भुजैः
२० विष्ठावितं स्वशिबिरं प्रतिस्रोतः सारिज्जलैः ॥ नामृष्यत्तस्य तद्दीर्घवीरमानीदशाननः २१ गृहीतो लीलायां स्त्रीणां समक्षं कृतकिलिबषः ॥ माहिष्मत्यां स
न्निरुद्धो मुक्तो येन कपिर्यथा २२ स एकदा तु मृगयां विचरन् विपिने वने ॥ यदृच्छया श्रमपदं जमदग्नेरुपाविशत् २३ तस्मै स नरेवायमुनिरर्हणमाहरत् ॥
ससैन्यामात्यवाहाय हविर्धान्यातपोधनः २४ सवीरस्तस्य संदृष्ट्वा आत्मैश्वर्यातिशायिनम् ॥ तन्नाद्रियन्नाग्निहोत्रीं साभिलाषः सहैहयः २५ हविर्धानीमृ
षेर्दपान्निग्राह्यं तु मयोजयत् ॥ तां ते माहिष्मतीं निन्युः सवत्सां क्रिदतीं बलात् २६ अथ राजनिनिर्याते राम आश्रम आगतः ॥ श्रुत्वा तत्तस्य दौरात्म्यं च क्रोधा
हिरिवाहतः २७ परशुं योजयामास सतूणं चर्मकार्मुकम् ॥ अन्वधावत दुर्मर्षो मृगं द्रव्ययुधम् २८ तमापतंतं भृगुवर्यमोजसाधनुर्धरं बाणपरश्वधायुधम् ॥
ऐणेयचर्मो वरमात्मधामभिर्युतं जटाभिर्दृष्टो पुरीं नृप २९ अचोदयद्वास्तिवरांश्च पत्तिभिर्गदासिबाणैश्च शतैश्च शक्तिभिः ॥ अक्षौहिणीः सप्तदशातिभी
षणास्तारा मएको भगवानमूदयत् ३० यतो यतो सौ प्रहरन् परश्वधो मनो निलौजाः परचक्रमूदनः ॥ सतस्ततिश्छत्रभुजोरु कंधरानिपेतुरुर्व्याहतसूतवाह
नाः ३१ दृष्ट्वा स्वसैन्यं रुधिरौघकर्मरेणाजिरे रामकुठारसायकैः ॥ विवृक्णचर्मध्वजचापविग्रहं विषातितं हैहय आपतद्रुषा ३२

रान्पुरुषान् हर्तुं नेतुं अयोजयन्नियुक्तवान् ३३ २७ योजयामास उत्तेजितं कृतवान् । कार्मुकं गृहीत्वेति शेषः । रथे योजयामासेति वा २८ ऐणेयचर्मकृष्णाजिनं देवांबरं यस्य स तथातं
आत्मनः स्वस्य धामतेजोपासांताः तथा । ताभिर्जटाभिर्मुक्तं पुरीमापतंतम् २९ अर्जुनो या अक्षौहिणीरचोदयद्वा मस्ता असूदयदित्यर्थः ३० मनोवदनिलवद्वोजो देवो यरयस्तथा मनोवद्वेग अनिलवद
वृष्टमिति वा । ओजोवृष्टं बलयोरिति यादवः ३१ विग्रहो देहः ३२

अथागत्यार्जुनः पंचशतेषु बाहुभिर्धनुषु बाणान्युगपत्सुसंदधे ॥ बाणान्युगपदेकप्रत्नेनसंदधे अस्त्रधृतांसम्यगग्रणीरामः सम्युगपदेकस्मिन्धनुषि बद्धेषुभिः संघितशरैस्तान्पंचशतशरान् अच्छिनत्तित्यन्वयः ३३ पुनः
रामः स्वहस्तैश्चलान्गिरीन् अग्निपान् वृक्षान् मृधेऽर्त्तिप्यग्रहृत्य युधि वेगादभिधावतोर्जुनस्य भुजान् ॥ कठारेनेमिनाशितयोरेणाचिच्छेदेत्यन्वयः ॥ ३४ ३५ उपावर्त्य निवर्त्य ॥ इतस्ततः आकर्ष
णादिनापरिक्षिप्ता क्लेशोपेतम् ३६ ३७ ३८ ३९ यथासौरीसूर्यसंबंधिनीप्रभारोचततथा ब्राह्मी ब्राह्मणसंबंधिनी लक्ष्मीः क्षमया प्रकाशते ४० मूर्द्धावसिक्तस्य चक्रवर्तिनः ब्रह्मवधाद्ब्राह्मणहननादच्युते श्री
नारायणे बुद्धिर्यस्य स तथा ४१ ॥ इति श्रीभागवतेनवमस्कंधे वि० कृ० टी० त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ चरित्वा कृत्वा १ पातागगामिति शेषः २ किञ्चिच्चित्ररथस्पृहाईषाच्चित्ररथे स्पृहावती जाता ३

अथार्जुनः पंचशतेषु बाहुभिर्धनुषु बाणान्युगपत्सुसंदधे ॥ रामाय रामोऽस्त्रधृतांसमगृणीस्तानेकबद्धेषुभिरच्छिनत्समम् ३३ पुनः स्वहस्तैश्चलान्मृधेऽग्निपा
नुत्क्षिप्य वेगादभिधावतो युधि ॥ भुजान्कुठारेण कठारेनेमिनाचिच्छेद रामः प्रसभं हसन्निव ३४ कृत्वा होः शिरस्तस्य गिरिशृंगमिवाहरत् ॥ हतोऽपि तरित
त्पुत्रा अयुतं दुहुवुर्भयात् ३५ अग्निहोत्रीमुपावर्त्य सवत्सां परवीरहा ॥ समुपेत्याश्रमं पित्रेपरिक्षिप्तांसमर्पयत् ३६ स्वकर्मतत्कृतं रामः पित्रे भ्रातृभ्य एव च ॥
वर्णयामास तच्छ्रुत्वा जमदग्निरभाषत ३७ राम राम हा बाहो भवान्पापमकार्षीत् ॥ अवधीर्नरदेवं यत्सर्वदेवमयं वृथा ३८ वयं हि ब्राह्मणास्तात क्षमया हणतां
गताः ॥ यया लोकगुरुर्देवः पारमेष्ठ्यमगात्पदम् ३९ क्षमयारोचते लक्ष्मीर्ब्राह्मी सौरी यथा प्रभा ॥ क्षमिणामाशुभगवांस्तुष्यते हरिरीश्वरः ४० राज्ञो मूर्ध्ना
वसिक्तस्य वधो ब्रह्मवधादुरुः ॥ तीर्थसंसेवया चां होजह्यंगाच्युतचेतनः ४१ ॥ इति श्रीभागवतेनवमस्कंधे परशुरामचरिते त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ श्रीशुक
उवाच ॥ पित्रोपशिक्षितो रामस्तथेति कुरुनंदन ॥ संवत्सरं तीर्थचर्यं चरित्वाश्रममाव्रजत् १ कदाचिद्रेणुकायाता गंगायां पद्ममालिनम् ॥ गंधर्वराजं
क्रीडंतं मप्सरोभिरपश्यत् २ विलोकयंती क्रीडंतं मुदकार्येन दीगता ॥ होमवेलान्सस्मारकिञ्चिच्चित्ररथस्पृहा ३ कालात्ययंतं विलोक्य मुनेः शापविशंकि
ता ॥ आगत्य कलशं तस्थौ पुरोधाय कृतांजलिः ४ व्यभिचारं मुनिर्ज्ञात्वा पत्न्याः प्रकुपितो ब्रवीत् ॥ भ्रतैनां पुत्रकाः पापामित्युक्तास्तान् चक्रिरे ५ रामः
संचोदितः पित्रा भ्रातृन्मात्रासहावधीत् ॥ प्रभावज्ञो मुनेः सम्यक्समाधेस्तपसश्च सः ६ वरेण छंदयामास प्रीतः सत्यवतीसुतः ॥ वब्रेहतानां रामोऽपि जीवि
तंचास्मृतिवधे ७ उत्तस्थुस्ते कुशलिने निद्रापाय इवांजसा ॥ पितुर्विद्वांस्तपोवीर्यं रामश्चक्रे सुहृद्वधम् ८

कलशं भर्तुः पुरोनिधाय तत्रैव कृतांजलिस्तस्थौ ४ भ्रतहतां कुरुत तांहातं ५ मुनेः समाधेः तपसश्च सम्यक्प्रभावज्ञः प्रतापमाहात्म्ययोः प्रभावः स्यादिति ६ छंदयामास वशीचकार ॥ वशा
भिषाययोः शृङ्गदइति च ॥ वधेऽस्मृतिवयं रामेण हता इति स्मृतिशून्यत्वलक्षणं वरं च ७ राम एते वसुमदादयो जीवंति चेज्जीवन्तो चेन्म्रियंतामिति मत्वा सुहृद्वधो नाकारि ॥ किंतु स्वसार्वज्ञमीश्वर
त्वेन दोषाभावं च प्रकटयितुं मतिभावेनेत्याह पितुरिति ॥ वीर्यपराक्रमेरेतस्य न माहात्म्ययोरपीत्यभिधानात् ॥ पितुस्तपोमाहात्म्यं जानता कृतमिति भावः ॥ साक्षान्नारायणावतारस्यानिरवद्यस्य सकलगुणाक
रस्य मार्गवरास्य स्रज्जपादिदोषमार्जनाय तीर्थसेवाभावभ्रातृवधात् स्वाज्ञाकारित्वेन प्रसन्नात् पितुर्वैरदानमित्यादिकं कथं घटत इतीत्यंशका ॥ जामदग्न्यो वरं वब्रेऽनंतशक्तिरपि स्वयं ॥ पितुर्मन्यन्वासिद्धयर्थ

लोकलोकेश्वरः प्रभुरित्यादिवाक्येन परिहर्तव्या इति ज्ञातव्यम् ८ ९ लब्धच्छिद्राः लब्धावसराः १० विषयादाहृत्य भगवत्येवानिवेशितबुद्धिम् ११ १२ आत्मना यत्नेनात्मानं देहैकदेशमुदरम् । यत्नेनै
 श्वीमत्तौ वाते इति यादवः । आत्मशब्दः पूर्वार्धे १३ दूरस्थाः स्वभिन्नदेशंगताः १४ १५ क्षत्रांताय विशेषेण क्षत्रियकुलनाशाय १६ ब्रह्मघ्नैर्ब्राह्मणहंतृभिः विहतान् शीर्षिभ्यः तस्यां
 मविश्य मध्ये माहिष्मतीमध्ये १७ अब्रह्मण्यानां ब्राह्मणद्वेषिणां भयंकरानर्द्धोचक्र इति गतेनान्वयः । निमित्तमाह हेतुमिति । अमंगलकारिणिसति १८ स्यमंतपंचके कुरुक्षेत्रे । शोणितान्येवोदकानिये
 पुते तथा तान् हृदयान् । जलैरगाधप्रदेशान् १९ शिरःकायेन संधाय बर्हिषि यज्ञाधाय दर्भबंधनविशेषे वा सर्वदेवमयं सर्वदेवात्तमम् २० २१ उपद्रष्ट्रेऽन्यूनातिरिक्तकर्मसाक्षिणे परं अवशिष्टम् २२ विधूताशे

येर्जुनस्य सुताराजन्मरंतः स्मपितुर्वधम् ॥ रामवीर्यपराभूतालेभिरे शर्मनकचित् ९ एकदा श्रमतो रामे सभातरिव नंगते ॥ वैरंसि साधयिष्वो लब्धच्छि
 द्रा उपागमन् १० दृष्ट्वा ग्यागार आसीनमावेशितधियं मुनिम् ॥ भगवत्युत्तमश्लोके जघ्रुस्ते पापनिश्चयाः ११ याचमानाः कृपणयाराममात्रातिदारुणाः ॥
 प्रसह्य शिर उत्कृत्य जग्मुस्ते क्षत्रबंधवः १२ रेणुकादुःखशोकार्तानि घ्नन्त्यात्मानमात्मना ॥ रामरामेति तातेति विचुक्रो शोचकैः सती १३ तदुपश्रुत्य दूरस्था
 हारामेत्यार्तवत्स्वरम् ॥ त्वरया श्रममासाद्य ददृशुः पितरंहतम् १४ तेदुःखरोषामर्षार्तिशोकवेगविमोहिताः ॥ हातातसाधोधर्मिष्ठत्यक्तास्मान् स्वर्गतो भवा
 न् १५ विलप्यैव पितुर्देहं निधाय भ्रातृषु स्वयम् ॥ प्रगृह्य परशुरामः क्षत्रांताय मनोदधे १६ गत्वामाहिष्मतीं रामो ब्रह्मघ्नविहतश्रियम् ॥ तस्यां स शीर्षिभी
 राज्ञां मध्ये चक्रे महागिरिम् १७ तद्रक्तेन नर्द्धो राम ब्रह्मण्यभयावहाम् ॥ हेतुं कृत्वा पितृवधं क्षत्रेऽमंगलकारिणि १८ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीकृतवानिः क्षत्रियां
 विभुः ॥ स्यमंतपंचके चक्रे शोणितो दानुहृदयान् १९ पितुः कायेन संधाय शिर आधाय बर्हिषि ॥ सर्वदेवमयं देवमात्मानमयजन्मसैः २० ददौ प्राचीं दिशं होत्रे ब्र
 ह्मणे दक्षिणां दिशम् ॥ अध्वर्यवे प्रतीचीं वा उद्रात्र उत्तरां दिशम् २१ अन्येभ्यो वांतरादिशः कश्यपाय च मध्यतः ॥ आर्यावर्तमुपद्रष्ट्रे सदस्येभ्यस्ततः परम् २२
 ततश्चावभृथस्नानविधूताशेषकिल्बिषः ॥ सरस्वत्यां ब्रह्मनद्यां रिजे व्यभइवां शुमान् २३ स्वदेहं जमदग्निस्तुलब्ध्वासंज्ञानलक्षणम् ॥ ऋषीणां मंडले सोमू
 त्सप्तमोरामपूजितः २४ जामदग्न्योपि भगवान् रामः कमललोचनः ॥ आगामिन्यंतरे राजन्वर्तयिष्यति वैबृहत् २५ आस्तेषां पिमहेन्द्राद्रौ न्यस्तदंडः प्रशां
 तधीः ॥ उपगीयमानचरितः सिद्धगंधर्वचारणैः २६ एवं भृगुषु विश्वात्मा भगवान् हरिरीश्वरः ॥ अवतीर्य परं भारं भुवो हन्वद्बहुशो नृपान् २७

षकिल्बिषस्त्वमौपचारिकं लोकशिक्षार्थत्वात् नाम्ना सरस्वत्यां ब्रह्मनद्यां वेदमय्यां नद्याम् । व्यभ्रः मेघच्छाया निमुक्तः अंशुमानादित्यः । जनेति पदाध्याहारेणावभृथस्नानविधूताशेषकिल्बिषजन इति
 वा अवभृथस्नानेन विधूतमशेषं किल्बिषं यस्य स तथा । अवभृथस्नानविधूताशेषकिल्बिषो जनो यस्य स तथा अनेनावभृथस्नानेन जनस्याशेषतः किल्बिषं विध्वस्तं भवतीति दर्शनाय रामेणावभृथस्नानमका
 रीति सूचितं भवति २३ जमदग्निस्तुलब्धसंज्ञानलक्षणं ज्योतिर्मयलक्षणं स्वयोर्यदेहमाकारविशेषं लब्ध्वासंज्ञां ऋषीणां मंडले सप्तमोऽपि रितिशेषः अभूत् २४ आगमिन्यंतरे भविष्यन् न्यंतरे । बृहद्ब्रह्मवेदलक्षणं वर्तयि
 ष्यति वेदमवर्तको भविष्यतीत्यर्थः २५ २६ भुवः परं भारं केवलं भारभूतानृपानहन् स हतवान् २७

१ अपावपि देवेश पितरः संनिवर्तयन् ॥ अजानंतोस्य नाहात्म्यं मोहिनास्तस्य मायया ॥ मोहयन्मायालोककचक्रे वापचिते वदे ॥ पुण्यशपा निर्गन्तुः पापादेवं गतिगतिशेषतापयै ।

महातेजाविश्वामित्रः २८ तस्यविश्वामित्रस्यैकशतं पुत्रा आसन् तेषामेकोत्तरशतं पुत्राणां मध्ये यो मध्यमः स तु मधुच्छंदादीनामतेन मधुच्छंदसा संयुक्ता ये पंचाशत् पुत्राः तैमाधुच्छंदसनामानो भवन्ति नाव्ये । तस्य हविश्वामित्रस्यैकशतं पुत्रा आसुरित्यादिब्राह्मणं चे ममेवार्थवक्ति २९ शुनःशेषस्य माहात्म्यं उपरिष्ठात्प्रचक्षत इत्युक्तं प्रपंचयितुमाह पुत्रं कृत्वोति । अत्र काचित्किंवदंती मम पुत्रो भवेति विश्वामित्रेणोक्तो य माजीगर्तः शुनःशेषो हं त्वत्पुत्राणां ज्येष्ठश्चेत्तत्र पुत्रः स्यात्तत्रापि मध्यमो न स्यान्नापि कनिष्ठ इति विश्वामित्रमाह तदैवमस्त्विति विश्वामित्रः शुनःशेषं पुत्रं कृत्वाऽन्यानौ रसान् पुत्रानब्रवीत् एष शुनःशेषो युष्मा कं ज्येष्ठः प्रकल्प्यतां भवद्विरिति शेष इति शुनःशेषशब्दं शृण्वतां शुनीजातीयो यं किमित्यन्यथा प्रतीतिं निवारयति भार्गवमिति । भृगुवंशोद्भवः अनेनापि साकथं निवारिता स्यादित्यत आह आजीगर्तमेति । अजीगर्तस्य मुनेरपत्यं तर्हि विश्वामित्रस्य पुत्रत्वे कासंगतिरित्यतो देवरातमिति । विश्वामित्राय देवैः रातं दत्तं विश्वामित्रस्य दत्तपुत्रत्वेन संबंध इत्यर्थः ३० अनेन विशेषणत्रयेण ज्येष्ठत्वकल्पनायां वैशिष्ट्यं मुक्तावैशिष्ट्यांतरं चाह यइति । यः शुनःशेषः हरिश्चंद्रयज्ञे अजीगर्तेन पित्रा रोहिताय विक्रीतः पुरुषाख्यः पशुरभूत् । यश्च ब्रह्मादिदेवांस्तुत्वात् तत्पसादात्पाशबंधनात् साराख्यपाशबंधनात् यूपसंबंधिरज्जुबं धनात् आत्मानं मुमुचे मोचयामास कर्मकर्तारि मयोगः यस्य नूनं कर्मस्यामृतानां मनामहे चारु देवस्य नामेत्यारम्य अस्मै रपि निधापयेत्यंत वेदवाक्येन स्तुत्वा ऋग्भाष्ये एतासां मृचामर्थ आचार्यैरेव विस्तारेणो

गाधेरभून्महातेजाः समिद्ध इव पावकः ॥ तपसाक्षात्रमुत्सृज्य यो लेभे ब्रह्मवर्चसम् २८ विश्वामित्रस्य चैवासन् पुत्रा एकशतं नृप ॥ मध्यमस्तु मधुच्छंदा मा धुच्छंदस एव ते २९ पुत्रं कृत्वा शुनःशेषं देवरातं च भार्गवम् ॥ आजीगर्तं सुतानाह ज्येष्ठ एष प्रकल्प्यताम् ३० यो वै हरिश्चंद्रमखे विक्रीतः पुरुषः पशुः ॥ स्तु त्वादेवान्प्रजेशादीन् मुमुचे पाशबंधनात् ३१ यो रातो देवयजने देवैर्गाधिसुतायसः ॥ देवरात इति ख्यातः शुनःशेषस्तु भार्गवः ३२ ये मधुच्छंदसो ज्येष्ठाः कुश लं मे निरेन तत् ॥ अशपत्तां मुनिः क्रुद्धो म्लेच्छाभवत् दुर्जनाः ३३ सहो वाचमधुच्छंदाः सार्धं पंचशताततः ॥ यन्नो भवान्संजानीते तस्मिंस्तिष्ठामहे वयम् ॥ ३४ ज्येष्ठं मंत्रदृशं च कुस्त्वामन्वंचो वयं स्महि ॥ विश्वामित्रः सुतानाह वीरवंतो भविष्यथ ३५

कइतिनास्माभिः प्रपंच्यते ३१ देवरातशब्दनिर्वचनेन विश्वामित्रस्य तत्संबंधमाह यइति । यः देवयजने यज्ञेयदेवैरातो रक्षितस्तैरेव गाधिसुताया विश्वामित्राय रातः दत्तः । तस्मात्स देवरात इति ख्यातः प्रसिद्धः इत्यतो यं भार्गवः ३२ शुनःशेषो ज्येष्ठत्वेन कल्प्यतामिति विश्वामित्रेणोक्ताः । ये पंचाशत्पुत्रा मधुच्छंदसो जन्मना ज्येष्ठारते शुनःशेषस्य ज्येष्ठत्वं स्वात्मानः कनिष्ठत्वं यत्तत् । कुशं साधुन मे निरे ततः किमभूदिति तत्राह अशपदिति ३३ तेषां म्लेच्छभावेन शुनःशेषस्य किमायातमिति तत्राह सहोति । हेत्यनेन ब्राह्मणमनुकरोति स विश्वामित्रः पंचाशता सार्धं मधुच्छंदसमुवाच । अयं शुनःशेषो ज्ये ष्ठो भवत्विति विश्वामित्रेणोक्तस्येदमेव वाक्यमुत्तरं समधुच्छंदाः पंचाशता सार्धं पितरमुवाच । ततस्तातः पिता भवानोस्माकं यद्विजानीते आज्ञापयति तस्मिन्नाज्ञप्ते शुनःशेषस्य ज्येष्ठ्यै अस्माकं कनिष्ठ्यै सर्वे वयमविचारेण तिष्ठामहे । प्रकाशनस्थेयारूपोश्चेति सूत्रात् । निश्चितं स्थिरीकृतं चेदं कार्यमिति भावः ३४ तर्हि तथा कुर्वत्विति पित्रा उदिता स्ते पुत्राः कस्य नूनमित्यादि मंत्रदृशं ऋग्वेदद्रष्टारं शुनःशेषं ज्ये ष्ठं च कुः । कथं च कुरितिति तत्राह त्वामिति । भो देवरात वयं त्वामन्वंचः अनुवर्तमानाः । कनिष्ठाः स्मभवामहि प्रसिद्धं हेतौ वा । यस्माद्द्वयं त्वन्कनिष्ठा अभूततरमात्ते ज्येष्ठत्वे संशयो माभूदिति । अथवा हे पितः वयं त्वात्त्वामन्वंचः अनुवर्तमानाः स्म त्वदाज्ञाकारिण इत्यर्थ इति । संतुष्टः पिता कं वरं प्रायच्छदिति तत्राह विश्वामित्र इति । वीरवंतः पुत्रवंतः कर्तव्ये विशिष्टप्रेरणावंतो वा ३५

कुतोयं वरोदत्त इति तत्राह यइति ये भवंतो मानमभिमानमनुश्लक्ष्य परिपालनरक्षणानुग्रहं कुर्वन्तः मामावीरवंतं अकर्तृकृतवंत इति यस्मात्तस्माच्छूयं वीरवंतो भविष्यथेति । वीरवंतमकर्तृमिति ब्राह्मणवाच्यपानुकरणं वेदतुल्यमिति प्रकाशयति अकर्तृममवाक्यमकुर्वन्त । जीवतो वाक्यकरणादणसंशोधनेन च गयायां पिंडदानाच्च त्रिभिः पुत्रस्य पुत्रतेति स्मृतेः । हे कौशिका कौशिकगोत्राः एष देवरातो मम वीरः पुत्रो नो युष्माकं ज्येष्ठः । यूयंतमन्वित अनुवर्तध्वम् ३६ अन्ये चाष्टकादयो नुवर्ततामिति शेषः । उपसंहरति एवमिति यत्कौशिकगोत्रं । तद्वैश्वामित्रैः पृथग्विधमभूत् ३६ कथं तदिति तत्राह प्रवरांतरमिति प्रवरांतरमाप

ये मानमेनुश्लक्ष्यन्तो वीरवंतमकर्तृमा ॥ एषवः कौशिका वीरो देवरातस्तमन्वित ३६ अन्ये चाष्टकहरिताजयक्रतुमदादयः ॥ एवं कौशिकगोत्रं तद्वैश्वामित्रैः पृथग्विधम् ३७ प्रवरांतरमापन्नं तद्वैत्येवं प्रकल्पितम् ॥ यः पुरुरवसः पुत्र आयुस्तस्या भवत्सुताः ३८ नहुषः क्षत्रवृद्धश्चरजीराभश्च वीर्यवान् ॥ अनेना इति राजेन्द्रक्षत्रवृद्धान्वयं शृणु ३९ क्षत्रवृद्धसुतस्यामन्सुहोत्रस्यात्मजास्त्रयः ॥ काश्यः कुशो गृत्समद इति गृत्समदादभूत् ४० शुनकः शौनको यस्य बह्व च प्रवरो मुनिः ॥ काश्यस्य काशिस्तत्पुत्रः सुराष्ट्रो दीर्घतमः पिता ४१ धन्वंतरिर्दीर्घतमस आयुर्वेदप्रवर्तकः ॥ यज्ञभुग्वासुदेवांशः स्मृतिमात्रार्तिनाशनः ४२ तत्पुत्रः केतुमान्यस्य जज्ञे भीमरथस्ततः ॥ दिवोदासो युमांस्तस्मात्प्रतर्दन इति स्मृतः ४३ स एव शत्रुजिह्वत्सोऽक्रतुर्ध्वज इतीरितः ॥ तथा कुवल्याश्चेति प्रोक्तोऽलर्कादयस्ततः ४४ षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च ॥ नालर्कादपरो राजा बुभुजे मेदिनी युवा ४५ अलर्कात्सिन्नातिस्तस्मात्सुनीथो यस्य सुकेतनः ॥ धर्मकेतुस्तस्मात्सत्यकेतुरजायत ४६ धृष्टकेतुस्ततस्तस्मात्सुकुमारः क्षितीश्वरः ॥ वीतिहोत्रो यस्य भर्गो तो भार्गभूमिरभून्नृप ४७ इतीमे काश्य जाभूपाः क्षत्रवृद्धान्वयायिनः ॥ राभस्य राभसः पुत्रो गंभीरश्चक्रस्ततः ४८ तस्य क्षेत्रे ब्रह्मजज्ञे शृणुवंशमनेन सः ॥ शुद्धस्ततः शुचिस्तस्मात्त्रिकुब्जर्मसारथिः ४९ ततः शांतरजा जज्ञे कृतकृत्यः स आत्मवान् ॥ रजेः पंचशतान्यासन्पुत्राणाममितौजसाम् ५० देवैरभ्यर्थितो दैत्यान् हव्येन्द्राया ददादिवम् ॥ इंद्रस्तस्मै पुनर्दत्वा गृह्णित्वा चरणैरजेः ५१ आत्मानमर्पयामास प्रह्लादात्परिशंकितः ॥ पितर्युपरते पुत्राया च मानाय नोददुः ५२ त्रिविष्टपं मेहं द्राय यज्ञभागान्समाददुः ॥ गुरुणा हूयमानेऽग्नौ बलभित्तनयान् रजेः ५३ अवधीर्दंशितान् मार्गान्न कश्चिदवशेषितः ॥ प्रतिक्षत्रः क्षत्रवृद्धात्संजयस्तत्सुतो जयः ५४ ततः कृतः कृतस्या पिजज्ञे वीर्यधनो नृपः ॥ सहदेवस्ततो हीनो जयत्सेनस्तुतत्सुतः ५५ संकृतिस्तस्य च जयः क्षत्रधर्मा महारथः ॥ क्षत्रवृद्धान्वयाभूपा इमे शृण्वथ नाहुषान् ॥ ५६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥ ॥ ध्र ॥

अहियस्मात्तस्मादेव पृथग्विधं कल्पितं हिमसिद्धमिति भावः श्रुतायोः संततिविस्तृत्य पुरुरवसः । पुत्रस्य प्रथमस्यायोर्विशं वर्णयति वादरायणिः यइति ३८ नहुषान्वयस्यैव राज्याहं स्थात्क्षत्रवृद्धाद्यन्वयस्य तदनर्हत्वात् सूचीकटाहन्यायमनुसंधानः क्षत्रवृद्धाद्यन्वयं वक्ति क्षत्रवृद्धान्वयमिति ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ अलर्कादपरो राजा युवा तथा न बुभुजे ४५ ४६ ४७ इतीमे काश्यजा काश्यस्य संतानजाभूपाः ४८ ४९ ५० ५१ ५२ पुनरपि क्षत्रवृद्धात्प्रतिक्षत्रो भूत् ५३ ५४ ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजटीकायां नवमस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अथनहुषस्यसंततिमनुक्रामति यातिरेत्यादिना १ तस्यराज्यस्यपरिणामवित्कलपरिपाकपटुतांजानातीति यत्रराज्ये २ इद्राण्याधर्षणात्शच्याःसंस्पर्शानिमित्तात्पितरिनुषेस्वर्गस्थानात्द्विजैर्भ्रं
शितेत्याजितेअजगरत्वंमहासर्पत्वंप्रापितेसति ३ यवीयसःकनिष्ठान्संयातिपूर्वांकाव्यस्यशुक्रस्यपुन्यादेवयान्यावृषपर्वणोदैत्यस्यपुन्याशर्मिष्ठायाकृतदारः ४ प्रातिलोम्पेनविवाहःकथंघटतइतिपृच्छति
ब्रह्मर्षिरिति ५ दैवशादिदंपाणिग्रहणंप्राप्तनतुमानुषवदितिप्रकाशयितुमाख्यायिकाकथयति एकदेति ६ ७ सिचतीःअन्योन्यजलभ्रंषंकुर्वत्यः ८ पर्यधुराच्छादितवत्यः ९ अजानतीशर्मिष्ठागुरु
पुन्यावासःस्वीयंमत्वा समव्ययत्सर्वीतवती व्ययसंवरणइतिधातुः तदाप्रकुपिताप्रारब्धकोपादेवयानीदंवाक्यमुवाचेत्यन्वयः १० मह्यममसांप्रतमयुक्त ११ स्वकुलप्रशंसार्थं ब्राह्मणान्

श्रीशुकउवाच ॥ यतिर्ययातिःसंयातिरायतिर्वियतिःकृतिः ॥ षड्भिमेनहुषस्यासन्निद्रियाणीवदेहेनः १ राज्यनैच्छद्यतिःपित्रादत्तंतत्परिणामवित् ॥ य
त्रप्रविष्टःपुरुषात्मानंनावबुध्यते २ पितरिभ्रंशितेस्थानादिद्राण्याधर्षणाद्विजैः ॥ प्रापितेजगरत्वंचययातिरभवन्नृपः ३ चतसृष्वदिशादिभुभात्तृगो
मून्यवीयसः ॥ कृतदारोजुगोपोर्वीकाव्यस्यवृषपर्वणः ४ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मर्षिर्भगवान्काव्यःक्षत्रबंधुश्चनाहुषः ॥ राजन्यविप्रयोःकस्माद्विवाहःप्राति
लोमकः ५ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एकदादानवेंद्रस्यशर्मिष्ठानामकन्यका ॥ सखीसहस्रसंयुक्तागुरुपुत्र्याचभामिनी ६ देवयान्यापुरोघानेषुष्पितद्रुमसंकुले
॥ व्यचरत्कलगीतालिनलिनीपुलिनेज्वला ७ जलाशयंसमासाद्यकन्याःकमललोचनाः ॥ तीरेन्यस्यदुकूलानिविजन्तुःसिचतीर्मिथः ८ वीक्ष्यव्रजं
तंगिरिशंसहेदव्यावृषेस्थिम् ॥ सहसोर्त्तिर्यवासांसिपर्यधुर्वीडिताःस्त्रियः ९ शर्मिष्ठाऽजानतीवासोगुरुपुत्र्याःसमव्ययत् ॥ स्वीयंमत्वाप्रकुपितादेवयानी
दमब्रवीत् १० अहोनिरीक्ष्यतांमह्यंदास्याःकर्मह्यसांप्रतम् ॥ अस्मद्द्वार्यधृतवतीशुनीवहविरध्वरे ११ यैरिदंतपसासृष्टंमुखंपुंसःपरस्यवै ॥ धार्यतेयैःपरं
ज्योतिःशिवःपंथाश्चदर्शितः १२ येपीदमुपतिष्ठतेलोकनाथाःसुरेश्वराः ॥ भगवानपिविश्वात्मापावनःश्रीनिकेतनः १३ वयंतत्रापिभृगवःशिष्योस्यानः
पिताऽसुरः ॥ अस्मद्द्वार्यधृतवतीशूद्रोवेदमिवासती १४ एवंक्षिपंतीशर्मिष्ठागुरुपुत्रीमभाषत ॥ रुषाश्चसंतीनागीवधर्षितादष्टदच्छदा १५ आत्मवृत्तिम्
विज्ञायकस्थसेबहुभिक्षुकि ॥ किंनप्रतीक्षसेस्माकंमृहान्बलिभुजोयथा १६ एवंविधैःमुपरुषैःक्षिप्वाचार्यसुतांसतीम् ॥ शर्मिष्ठाप्राक्षिपत्कूपेवासस्त्वा
दायमन्युना १७ तस्यांगतायांस्वगृहंययातिमृगयांचरन् ॥ प्राप्तेयदृच्छयाकूपेजलार्थीतांददर्शह १८ दत्त्वास्वमुत्तरंवासस्तस्यैराजाविवामसे ॥

गृहीत्वापाणिनापाणिमुज्जहारदयापरः १९

माहात्म्यंकथयति यैरिदमित्यादिना इदंविश्वंयैर्ब्राह्मणैस्तपसासृष्टं येपरमस्यपुंसःमुखंपरिदं परंज्योतिर्वैभवाख्यंधार्यतेयैश्चशिवःपंथाःवेदमार्गोदर्शितः १२ येलोकनाथाःसुरेश्वरास्तेपीदंब्राह्मणकुलमुप
तिष्ठन्ते अग्निमुत्तेनर्हावरादातुप्रतीक्षन्ते विश्वात्माभगवानपिब्राह्मणमिप्यस्तिष्ठतीतिशेषः १३ वयंतत्राह्मणेषुभृगवः भृगुकुलजाः अतएवश्रेष्ठाइतिशेषः अस्याःपितावृषपर्वाऽसुरो नोस्माकशिष्यःअस्मत्पि
रुशिष्यत्वादहमपितत्पुत्रीत्वान्मान्येतिपस्मात्तस्मादस्मद्द्वार्यधृतवती यथावेदग्रहणायोग्यावृषलोवदंधारयतितथोति १४ धर्षिताभ्रमगल्भीकृतातुच्छीकृतेत्यर्थः १५ बहुकथंसेव्यवचनंवदसि
भिक्षुकीत्वंस्पष्टमित्याह किमेति बलिभुजःभानःकाकोवा १६ १७ १८ उत्तरमुत्तरीयं उज्जहारकूपादिशेषः १९

प्रेमनिर्भरयास्त्रेहपूर्णयाहस्तं गृह्णातीति हस्तग्राहः पाणिग्रहणकर्ता अपरोन्योनस्यात् हस्ताग्राहइति पाठे हस्ते ग्राहो ग्रहणं यस्य स तथा कुम्भकारवदण्यप्रत्ययांते वा २० कूपमग्रायाः भवतौ यदि दर्शनं एषः संबंधः ईशकृतः श्रीनारायणविहितः न पौरुषः पुरुषाकाररचितो न भवति २१ ब्राह्मणपुत्र्यास्तव ब्राह्मण एव भर्ता युक्तो न क्षत्रियः प्रतिलोमप्रवेशप्रसंगादिति शंकोपरिहरति न ब्राह्मण इति हेमहाभुजमे ब्राह्मणो हस्तग्राहो न भवितान भविष्यति कुत इति तत्राह कचस्येति बार्हस्पत्यस्य बृहस्पतेरपत्यस्य नाम्ना कचस्य शापात् मृतसजीवनी विद्यार्थी कचस्तत्प्रतिग्रहाय बहुतिथं गुरुपरिचर्याविधाय तत्प्रसादमा पाद्यतद्विद्यामादाय गुरोरनुज्ञया गंतुं कामं कचमुपलभ्य सर्वप्रकारेण कचस्य हितमाचरन्त्यामया भो कच त्वं मम भर्ता भवेत्पुत्रो मामुना च हे देवयानित्वयानैवं वक्तव्यं यद्वा ताहमिति तदा कुपिता हं स मशपं म त्पितुरवाप्तविद्यान फलत्वितीयमाख्यायिकानेनोच्यते यमशपंपुरेति अहंपुरायं कचमशपं शप्तवती तस्य शापादिति २२ अनंतरं ययातिना किं कृतमित्यत्राह ययातिरिति यदनभिप्रेतं प्रतिलोम्येनोद्धनंत देवात्मनः देवेन श्रीनारायणेन उपहृतमपि तमात्मनो मनश्च तस्यां गतमनुरक्तं बुद्ध्या तस्याः देवयान्याः वचः प्रतिगृहीतवानित्यन्वयः २३ २४ कापोती कपो संबंधिनी वृत्तिं स्तुवन् ग्रंथाधिकभयाच्च कापोती वृत्तिर्वि

तं वीरमाहोशनसी प्रेमनिर्भरया गिरा ॥ राजंस्त्वया गृहीतो मे पाणिः परपुरंजय ॥ हस्तग्राहो परो माभूद्गृहीतायास्त्वया हि मे २० एष ईशकृतो वीरसंबंधो नौ न पौरुषः ॥ यदिदं कूपमग्राया भवतो दर्शनं मम २१ न ब्राह्मणो मे भविता हस्तग्राहो महाभुज ॥ कचस्य बार्हस्पत्यस्य शापाद्यमशपंपुरा २२ ययातिरनभिप्रेतं देवोपहृतमात्मनः ॥ मनस्तु तद्रतं बुध्वा प्रतिजग्राह तद्वचः २३ गते राजनि सा वीरे तत्र स्मरुदती पितुः ॥ न्यवेदयत्ततः सर्वमुक्तं शर्मिष्ठया कृतम् २४ दुर्मना भगवान्काव्यः पौरोहित्यं विगर्हयन् ॥ स्तुवन्वृत्तिं च कापोतीं दुहित्रा स यथौ पुरात् २५ वृषपर्वतमाज्ञाय प्रत्यनीकविवक्षितम् ॥ गुरुप्रसादयन्मूर्ध्ना पादयोः पतितः पथि २६ क्षणार्धमन्युर्मगवाञ्छिष्यं व्याचष्ट भार्गवः ॥ कामोस्याः क्रियतां राजत्रैनां त्यक्तुमिहोत्सहे २७ तथेत्यवस्थिते प्राह देवयानी मनोगतम् ॥ पित्रादत्ता यतो यास्ये सानुगाया तु मामनु २८ स्वानां तत्संकटं वीक्ष्य तदर्थं स्य च गौरवम् ॥ देवयानीं पर्यचरन् स्त्रीसहस्रेण दासिवत् २९ नाहुषाय सुतां दत्त्वा सहशर्मिष्ठयोशना ॥ तमाहराजं श्रुत्वा शर्मिष्ठां माधास्तल्पेतु कर्हि चित् ॥ विलोक्यौशनसी राज्ञी शर्मिष्ठा सुप्रजां कचिद् ॥ तमेव वव्रेरहसि सरूपाः पतिमृतौ सति ३१ राजपुत्र्यार्थितो पत्येधमैचावेक्ष्य धर्मवित् ॥ स्मरंश्छुक्रवचः कालेदिष्टमेवाभ्यपद्यत ३२

ब्रियते देवयान्या दुहित्रा सह २५ प्रत्यनी

कानामसुरद्वेषिणा दिवानां वक्तुमिष्टं कार्यं २६ अस्याः देवयान्याः कामोपेक्षा विशेषः स्वाभीष्टसाधनाय याति यं शर्मिष्ठा भवानस्मत्प्रियायास्तामिति तत्राह नैनामिति २७ यदभीष्टं तत्तथा करिष्ये इत्येवमुक्ता वृषपर्वण्यवस्थिते सति वृषपर्वणा तर्वा कर्तव्यमिति पृष्टा देवयानी मनोगतं स्वमनसि स्थितं कार्यं प्राह किं तदाह पित्रेति अहं पित्रादत्ता यास्ये यतो माभि यं शर्मिष्ठा सानुगादासी सहस्रेण सहितानुयातुं अन्वागच्छतु इति २८ शर्मिष्ठा तत्सर्वं श्रुत्वा यच्च हं नानुगमिष्यामि तदा गुरुद्रोहान्मत्कुलं सर्वं नष्टं भवतीति पत्स्वानां संकटं तद्वीक्ष्य तदर्थं स्य तदनुगमनलक्षणप्रयोजनस्य गौरवं गुरुप्रसादेन स्वकुलभिवृद्धिलक्षणमस्तीति मनसानिश्चित्य स्त्रीसहस्रेण परिवृता तत्राकरिष्यामीति पितरमुक्ता देवयानी दासीवत् पर्यचरत् २९ उशना सुता देवयानी नाहुषाय नहुषपुत्राय ययातये शर्मिष्ठया सह दत्त्वा तं राजानमाह किमाह कचिदपि शर्मिष्ठा तत्पेशनीयस्थाने माधाः धृतां माकार्षीः मिथुनी भावं कुर्वित्यर्थः ३० औशनसी देवयानी कार्यमालोच्य परहस्येकां ते सरूपाः पतितमेव ययातिमेव ऋतुकाले वव्रे ३१ अपत्ये संतानार्थं राजपुत्र्याशर्मिष्ठया प्रार्थितो धर्मवैद्वर्मज्ञः न कांचन परिहरेत्तद्व्रतमिति श्रुतेः स्वयमागतां परिहर्तुं शक्यं चेति धर्मचावेक्ष्य शुक्रवचः स्मरन्नापि कालेदिष्टमेव देवदेवात्र कारणमिति निश्चित्याभ्यपद्यत तामिति शेषः ३२

३३ आसुर्याः शर्मिष्ठायां ३४ ३५ हेस्त्रीकामभृतपुरुष असत्यवादिपुरुष ज्ञानीपुरुषोनेतिवा त्वांजराविशतइतिछद्मोदर्थे जरात्नामाविशतामिति शापमदादित्यर्थः ३६ तेहवदुहितरिकां नांशब्दादिविषयाणां स्मरणेनावृत्तोस्मि अलंबुद्धिनप्राप्तोस्मि स्मृतौवृत्तेनिषेधेस्मस्वःस्वर्गपरलोकयोरिति अतएवमनुग्रहकर्तव्यइत्याह व्यत्यस्येति योमहंययोभिदास्यतितरिभ्रमेतांजरांन्दत्यस्यसं क्रमय्य तद्वयसायथाकामंभुंजइति ३७ तर्हिइतथास्त्वितिलब्धव्यवस्थानोपयातिर्ज्येष्ठपुत्रमुवाच प्रतीच्छदृष्टाण ३८ मातामहेनगुकेणकृतारस्येसुरतमनुभवामि ३९ कुतो नोत्सहइतितत्रा

यदुंचतुर्वसुचैवदेवयानीव्यजायत ॥ दुह्यंचानुंचपूरुचशर्मिष्ठावर्षपर्वणी ३३ गर्भसंभवमासुर्याभर्तुर्विज्ञायमामिनी ॥ देवयानीपितुर्गेहंययौक्रोधविमू
र्छिता ३४ प्रियामनुगतःकामीवचोभिरभिमंत्रयन् ॥ नप्रसादयितुंशेकेपादसंवाहनादिभिः ३५ शुक्रस्तमाहकुपितःस्त्रीकामानृतपुरुष ॥ त्वांजराविशते
मंदीवरूपकरणीनृणाम् ३६ ययातिरुवाच ॥ अतृप्तोस्म्यद्यकामानां ब्रह्मन् दुहितरिस्मते ॥ व्यत्यस्येतांयथाकामं वयसायोभिधास्यति ३७ श्रीशुकउ
वाच ॥ इतिलब्धव्यवस्थानःपुत्रंज्येष्ठमवोचत ॥ यदोतातप्रतीच्छेमांजरां देहिनिजं वयः ३८ मातामहकृतां वत्सनतृप्तो विषयेष्वहम् ॥ वयसाभवदीयेनरं
स्येकतिपयाःसमाः ३९ यदुरुवाच ॥ नोत्सहेजस्यास्थातुमंतरा प्राप्सयातव ॥ अविदित्वासुखं ग्राम्यं वैतृष्ण्यं नैतिपूरुषः ४० तुर्वसुश्चोदितः पित्रादुह्युश्चा
नुश्चभारत ॥ प्रत्याचर्युरधर्मज्ञाह्यनित्येनित्यबुद्धयः ४१ अपृच्छतनयं पुत्रं वयसो नंगुणाधिकम् ॥ नत्वमग्रजवद्वत्समां प्रत्याख्यातुमर्हसि ४२ पूरुवा
वाच ॥ कोनुलोकेमनुष्येद्रापितुरात्मकृतः पुमान् ॥ प्रतिहर्तुंक्षमोयस्यप्रसादाद्विदतेपरम् ४३ उत्तमाश्चितितंकुयात्प्रोक्तकारीतुमध्यमः ॥ अधमोऽश्रद्ध
याकुर्यादकर्तोच्चरितं पितुः ४४ इतिप्रमुदितः पूरुः प्रत्यगृह्णाजरां पितुः ॥ सोपितद्वयसाकामान्यथावज्जुषेनृपः ४५ सप्तद्वीपपतिःसम्यक्पितृवत्पालयन्प्र
जाः ॥ यथोपजोषंविषयान्जुजोषाव्याहर्तेन्द्रियः ४६ देवान्यप्यनुदिनं मनोवाग्देहवस्तुभिः ॥ प्रेयसःपरमांप्रीतिमुवाहप्रेयसीरहः ४७ अयजद्यज्ञपुरु
षं क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ सर्वदेवमयं देवं सर्ववेदमयं हरिम् ४८ यस्मिन्निदं विचरितं व्योम्रीवजलदावलिः ॥ नानेवभातिनाभातिस्वप्नमायामनोरथः ४९ तमे
वह्निदिविन्यस्यवासुदेवं गुहाशयम् ॥ नारायणमणीयांसां निराशीरजयत्प्रभुः ५० एवं वर्षसहस्राणि मनःषष्ठैर्मनःमुखम् ॥ विदधानोपि नातृप्यत्सार्वभौमः
कदिद्रियै ५१ इति श्रीभागवतेनवमस्कंधेययातिचरितेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥

ह अविदित्वेति अविदित्वा अननुभूय वैतृष्ण्यं वैराग्यं ४० प्रत्याचर्युः निराकृतवन्तः अनित्येक्षणभंगुरे ४१ वयसो नंगुनिष्ठं मज्जाम् ४२ आत्मकृतः शरीरोत्पादनकर्तुः परं लोकं ४३ उच्चरि
तं गुणनिर्गतं मलम् ४४ जुजुषे बुभुजे ४५ यथोपजोषं यथा सुखम् ४६ प्रेयसः भर्तुः ४७ ४८ स्वप्नमायामनोरथवदनित्यफलमस्वतंत्रं ४९ निराशीः कुच्छृक्षां द्रायणः दितपोभिजातः ५०
५० कदिद्रियैः दुष्टेन्द्रियैः ५१ इति श्रीभागवतेनवमस्कंधेविजयचक्रकृतटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

आन्यापदेशेन स्ववृत्तांशिक्षाकरणत्वेन स्वभार्यायैकथयति स इत्थमिति त्रैणः स्त्रीजितः स ययातिरित्थं आत्मज्ञाननाशहेतून् कामान् विषयान् आचरन् भुञ्जानः आत्मनोपह्वयं निस्पृहानि लक्षणनाशं विज्ञापयन् निर्विण्णो विरक्त एतावद्व्यमाणत्वेन बुद्धिसन्निहितां गाथाम् स्वकीयवृत्तां तरूपा मगायतेत्यन्वयः १ भार्गविभृगुकुलजाते मद्भिधैः मादृशैः स्त्रीजितैः पुरुषैः आचरितां वने धीराः निवृत्तिमार्गलक्षणे स्थिराः मुक्तसंगाः ज्ञानिनो यस्य ग्रामवासिनो गृहस्थस्याचरणमनुशोचति अहोलोकस्य मौढ्यमिति परिस्मिन्नाभवतीत्यर्थः तस्य मम सदृशैराचरितामित्यर्थः २ वस्तोऽजः प्रियं स्त्रीजनं कूपे संसारलक्षणे अत्राजशब्देन मकृतिपुरुषावुपलक्ष्येते ३ तीर्थे कूपजले अवतारस्थले वा निर्वर्त्य किंचिदवतीर्थविषाणाग्नेणोद्धृत्य रोधसिकूपतीरेन्यधनतामिति शेषः तीर्थमंत्राद्युपाध्याये शान्तेष्वंभसि पावने पात्रोपायावतारेषु स्त्रीपुष्पयोनियज्ञयोरितियादवः उपायं वानिर्वर्त्य उद्धरणोपायं हृष्टेत्यर्थः ४ कांतविषयः कामोपासामस्तीति कांतकामिन्यः शमश्रुलंबं बहुलं मयुश्रुतं मीढांसंरेतः सेकतमर्थं यावको विदं यावान्न भक्षणपाटवोपेतं यावः यावकः कुलमाषः तद्गुणेशक्त इति यावः केवलकुलमाषे बलकेतोपवर्णि के इति यामको विदमिति पीठत्वाभेधुन कुशलीमिति व्याख्यानं मीढांसमित्यनेन गतार्थत्वात् पुनरुक्तता असंग्रहाय

श्रीशुक उवाच ॥ स इत्थमाचरन् कामांस्त्रैणोपह्वयमात्मनः ॥ बुध्वा प्रियायै निर्विण्णो गाथामेतामगायत १ शृणु भार्गव्यमूंगाथां मद्भिधाचरितां भुवि ॥ धीरा यस्यानुशोचंति वने ग्रामनिवासिनः २ वस्त एको वने कश्चिद्विचिन्वन् प्रियमात्मनः ॥ ददर्श कूपे पतितां स्वकर्मवशमजाम् ३ तस्या उद्धरणोपायं वस्तः कामी विचिंतयन् ॥ निर्वर्त्य तीर्थे उद्धृत्य विषाणाग्नेण रोधासि ॥ सोतीर्थे कूपात्सुश्रोणीतमेव च कमेकिल ४ तथा वृत्तं समुद्गीक्ष्य बह्वयोजाः कांतकामिनीः ॥ पीवानंश्मश्रुलं प्रेष्ठं मीढांसं यावको विदम् ५ स एको जवृषस्तासां बह्वीनां रतिवर्धनः ॥ रेमे कामग्रहस्तज्जात्मानं नावबुद्धयत ६ तमेव ब्रज्यत मथारममाण मज्जान्यया ॥ विलोक्य रूपसंलग्नानामृष्यद्वस्तकर्मतत् ७ तंदुर्हृदं सुहृदूपं कामिनं क्षणसौहृदम् ॥ इन्द्रियाराममुत्सृज्य स्वामिनंदुःखिताय यौ ८ सोपि चानुगतः स्त्रैण कृपणस्तां प्रसादितुम् ॥ कुर्वन् विलिबिलाकारं नाशक्रोत्पथिसंधितुम् ९ तस्य तत्र द्विजः कश्चिदजस्वाम्यच्छिनद्गुषा ॥ लंबंतं वृषणं भूयः संदधे र्थाय योगविद् १० संवृद्धवृषणः सोपि ह्यजया कूपलब्धया ॥ कालं बहुतिथं भद्रे कामैर्नाद्यापितुं श्रयति ११ तथा हं कृपणः सुभुभवत्याः प्रेमयां त्रितः ॥ आत्मानं नाभिजानामि मोहितस्तव मायया १२

ज्ञासाचात्रमसज्येत भेजं मेषमित्यपितद्वे जशब्दस्य मेषवाचित्वाश्रवणात् ५ मीढांसमिति पदं विवृण्वन्नाह स एक इति ६ रूपसंलग्नारूपगुणसंपन्ना कुचसंलग्नेति पाठे कुचभरसंलग्नमध्या ब्रज्यतमयाभ्यां प्रोक्तं यतमया अन्ययाऽजया एव रममाणं तविलोक्य वस्त्वस्य ममतत्कर्म अन्यासाक्तिलक्षणं नामृष्यदित्यन्वयः ७ अनेनात्मकटाक्षीकारेण स्वामिनः शुक्रमित्येषोः सूच्यते अन्यत्राजम् ८ सोपि वस्तोपि ययातिशब्दवाच्योपि विलिबिलाकारं भेधुनानुकरणलक्षणतिर्यक्कंठोत्थितशब्दविशेषं अन्यत्तरस्तीकारादिशब्दचकुर्वन्संधितुं संधानं कर्तुं तिर्यक्कविलिबिलाकारोभेधुनानुक्रतो रस इत्याभिधानम् ९ अजस्वामीशुक्रः अन्यत्रमसिद्धः लंबंतं वृषणं उपभोगसमर्थं अच्छिनत् शस्त्रेणोतिशेषः अन्यत्र जराकरणेन पुत्रे पुत्रावत्त्वाक्षेपोपायेन सद्धेभोगसामर्थ्यमापादितवान् योगवित्संबानोपायज्ञः अन्यत्र जराव्यस्य सनोपायकरणेन अर्थाय भेधुन लक्षणमयोजनाय १० अजयारममाण इति शेषः ११ आत्मानं रमान्मानं स्वरूपं मायया विभ्रमलक्षणया सुरतैरव्यालक्षणया १२

कामभोगनाशविद्वस्यपुंसः नैतच्चित्रमित्याह यत्पृथिव्यामिति व्रीहियंवदस्येकवद्भावः व्रीह्यादयः मनःप्रीतिनपूरयन्ति न दुह्यन्ति दुहप्रपूरणइतिप्रपूरणनामौघसौरिकीकरणभांडलक्षणपात्रस्यपूणीकर
णमित्यतः स्त्रीपुंसयोरपिकामभोगादिनालंबुद्धिर्नास्तीतिभावः १३ ननुप्रावृद्धपरमेनदीजलह्रासवत्कामानामुपभोगेनशांतिः स्यादितितत्राह नेति कामः तृष्णाकामानांविषयानां हविषाज्येन हवि
र्गव्येधृतेतोयेहेभिर्काचनचेतनइति कृष्णवर्त्मभिः १४ नन्वेवंचेत्साधनाभावेन कदापिमुक्तिर्नस्यादितितत्राह यदेति यदासर्वभूतेषुअमंगलंपापसाधनंहिसालक्षणंभावंस्वभावं न कुरुतेयस्तदातस्य
समदृष्टेः सर्वस्यब्रह्माधीनत्वेनतत्तद्योग्यताविशिष्टवस्तुदर्शिनः पुंसः सर्वादिशः सुखमयतेप्रापयंतीतिसुखमयाः सुखप्रधानावा एकस्यापिदिश्युमात्रंदुःखं नास्तीत्यर्थः भावः पदार्थसत्ताया
मात्मनोनिस्वभावयोरितियादवः १५ ननुस्थाविर्धनिराहारत्वेवाविषयतृष्णात्यागेनमुक्तिः किंस्यादितितत्राह येति सत्यंतृष्णात्यागेमुक्तिः स्यात्स एव नास्ति तस्मात्ज्ञानेन तत्सुत्यागोतस्तदेवा
पाद्यमित्यर्थः शर्मकामः सुखार्थी वयसावनशनेनवाजीर्यंतोजरामाभुवतः १६ अविविक्तसन्ः एकशय्यासनः १७ स्वतोविषयतृष्णानशम्यतीत्यत्रस्वानुभवमाह पूर्णमिति १८ अतः किंफलित

यत्पृथिव्यांव्रीहियंवदहिरण्यंपशवः स्त्रियः ॥ नदुह्यन्तिमनःप्रीतिपुंसः कामहतस्यमे १३ नजातुकामः कामानामुपभोगेनशाम्यति ॥ हविषाकृष्णवर्त्मव
भूयएवाभिवर्धते १४ यदानकुरुतेभावंसर्वभूतेष्वमंगलम् ॥ समदृष्टेस्तदापुंसः सर्वाः सुखमयादिशः १५ यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्जीर्यंतोयानर्जयिते ॥
तांतृष्णांदुःखनिवहांशर्मकामोदुतंत्यजेत् १६ मात्रास्वस्नादुहित्रावानाविविक्तसन्नोभवेत् ॥ बलवानिन्द्रियग्रामोविद्वांसमपिकर्षति १७ पूर्णवर्षसहस्रंमेवि
षयान्सेवतोसकृत् ॥ तथापिचानुसवनंतृष्णातेषूपजायते १८ तस्मादेतामहंत्यक्त्वाब्रह्मण्याधायमानसम् ॥ निर्विद्वो निरहंकारश्चरिष्यामि मृगैः सह १९
दृष्टंश्रुतमसद्विद्वाननुध्यायेन्नसंविशेत् ॥ संसृतिचात्मनाशंचतत्रविद्वान्सआत्मदृक् २० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्तानाहुषोजायांतदीयंपूरवेवयः ॥ दत्त्वा
स्वांजरसंतस्मादाददेविगतस्पृहः २१ दिशिदक्षिणपूर्वस्यांदृष्टं दक्षिणतोयदुम् ॥ प्रतीच्यांतुर्वसुंचकेउदीच्यामनुमीश्वरम् २२ भूमंडलस्यसर्वस्यपूरुष
हर्तमंविशाम् ॥ अभिषिच्याग्रजास्तस्यवशेस्थाप्यवनंययौ २३ आग्नेदितंवर्षपूगान्बहुर्गैर्विषयेषुसः ॥ क्षणेनमुमुचेनीडंजातपक्षइवद्विजः २४ सतत्र
निर्मुक्तसमस्तसंगआत्मानुभूत्याविधुतत्रिलिंगः ॥ परमेलेब्रह्मणिवसुदेवेलेभेगतिभागवतीप्रतीतः २५

मितितत्राह तस्मादिति मृगयतेतत्त्वमितिमृगाः ज्ञानिनस्तैः सहअरण्यचरैः हरिणादिभिर्वातपश्चरिष्यामीत्यर्थः १९ दृष्टश्रुतत्यागेनादृष्टाश्रुतसुखायकः कुशलः प्रयतते अरण्येकायकेशंविद्वानितितत्राह
दृष्टमिति दृष्टंराज्यादिविभवं श्रुतं स्वर्गादिमंगलमित्युभयमसत्क्षणभंगुरंविद्वान्तन्वानुध्यायेत्तद्विषयावेतानकार्या नसविशेत्भोगलक्षणप्रवेशोनकर्तव्यइत्यन्वयः कुतइतितत्राह संसृतिमिति त
त्रानुध्यानसंवेशयोः सतोः संसारंआत्मनाशंस्वरूपज्ञाननाशंविद्वान्यः सआत्मदृग्मात्मज्ञानीत्युच्यतइत्यन्वयः ध्यायतोविषयान्पुंसः संमस्तेषूपजायतेइत्यादेः अनेनदृष्टश्रुतसुखस्यसदातनत्वंविद्वान्बालि
शोयतोस्यदुःखोदकत्वज्ञानीपश्यतीतिज्ञायते २० तदीयंपूरोर्विद्यमानं २१ दक्षिणपूर्वस्यांआग्नेयां ईश्वरंराजानम् २२ विशांप्रजानामहर्तमंपूज्यतमंस्थापयित्वा २३ शब्दादिष्विषयेषुआ
ग्नेदितमभ्यस्तंपांडिन्द्रियवर्गमुमुचे विषयादाहृत्यभगवद्विषयंचकारेत्यर्थः आत्मानुभूत्यापरमात्मापरोक्षज्ञानेनविधुतत्रिभिः सत्त्वादिर्गैर्गुणैर्निर्मितंलिंगमभिमानलक्षणंयस्यसतया विध्वस्ताध्या
त्मिकाधिभौतिकाधिदैविकाल्लिंगोवाभागवतीभागवतधर्मलभ्यांगतिमुत्पन्नवस्थांप्रतीतः कोविदः २५

प्रस्तोभर्वचनम् २६ २७ लिंगशरीरं धनुनोदमुचत् २८ नमस्तुभ्यमितिजपित्वेतिशेषः २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे विजयध्वजकृतटीकार्याशोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ यत्र पुरोर्विशोज्ञिरेतेषु
केचन राजर्षयो भवन्ति राजवंश्याः केचन ब्रह्मवंश्याः भवन्ति वंशोभवा वंश्याः १ २ ३ तस्य रौद्राश्वस्त्येवाद्योदशपुत्राः ४ जगदात्मनः जगद्व्याप्यतिष्ठतो मुख्यस्य प्राणस्य ५ ६ क

श्रुत्वा गाथां देवयानीमेने प्रस्तोभमात्मनः ॥ स्त्रीपुंसोः स्नेहवैकुण्ठ्यात्परिहासमिवोदितम् २६ सासंनिवासं सुहृदां प्रपायामिव गच्छताम् ॥ विज्ञायैश्व
रतंत्राणां मायाविरचितं प्रभो २७ सर्वत्र संगमस्तृज्यस्वप्नौपम्येन भार्गवी ॥ कृष्णे मनः समावेश्य व्यधुनोऽलिङ्गमात्मनः २८ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय
वेद्यसे ॥ सर्वभूताधिवासाय शांताय बृहते नमः ॥ २९ ॥ इति श्रीभागवते मन्वन्वय्यातिचरितेषोऽशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ पुरोर्विशंप्रव
क्ष्यामि यत्र जातोऽसि भारत ॥ यत्र राजर्षयो वंश्या ब्रह्मवंश्याश्च जज्ञिरे १ जनमेजयो भूतपूरोस्तु प्रचिन्वांस्तत्सुतः स्मृतः ॥ प्रवीरोऽथ नमस्तु वै तस्माच्चारुपदो भव
त् २ तस्य सुपुत्रस्तु पुत्रस्तस्माद्बहुगवस्ततः ॥ शंयातिस्तस्य हयाती रौद्राश्च स्तत्सुतः स्मृतः ३ ऋतेयुस्तस्य कक्षेयुः स्थंडिलेयुः कृतेयुकः ॥ जलेयुः संतनेयुश्च
धर्मसत्यव्रतेयवः ४ दशैतेप्सरसः पुत्रावनेयुश्चावमः स्मृतः ॥ घृताच्यामिन्द्रियाणीव मुख्यस्य जगदात्मनः ५ ऋतेयो रंति नारो भूत्रयस्तस्यात्मजानृप ॥
सुमतिर्ध्रुवोऽप्रतिरथः कण्वोऽप्रतिरथात्मजः ६ तस्य मेधातिथिस्तस्मात्प्रस्कण्वाद्याद्विजातयः ॥ पुत्रो भूत्सुमतेरैभ्यो दुष्यंतस्तत्सुतो मतः ७ दुष्यंतो मृगयां
यातः कण्वाश्रमपदंगतः ॥ तत्रासीनां स्वप्रभयामंडयंती रमामिव ८ विलोक्य मुमुहे सद्यो देवमायामिव स्त्रियम् ॥ बभाषे तां वरारोहां भटैः कतिपयैर्वृतः
९ ॥ तद्दर्शनप्रमुदितः सन्निवृत्तपरिश्रमः ॥ पप्रच्छ कामसंतप्तः प्रहसन् श्लक्ष्णयागिरा १० कात्वं कमलगर्भाभेकस्यासि हृदयंगमे ॥ किंवाचि कीर्षितं
त्वन्नमवत्याविजनेवने ११ व्यक्तं राजन्यतनयां विद्वयहं त्वां सुमध्यमे ॥ नहि चेत्तः पौरवाणामधर्मे रमते क्वचित् ॥ १२ ॥ शकुंतलोवाच ॥ विश्वामित्रात्म
जैवाहं त्यक्तामेन कयावने ॥ वेदै तद्गवान्कण्वो वीरकिं करवामते १३ आस्यतामरविंदाक्षगृह्यतामर्हणं च नः ॥ भुज्यतां संतिनीवारा उष्यतां यदि रोचते
१४ ॥ दुष्यंत उवाच ॥ उपपन्नमिदं सुभ्रजातायाः कुशिकान्वये ॥ स्वयं हि वृणुते राज्ञां कन्यकाः सदृशं वरम् १५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ओमित्युक्ते यथा
धर्ममुपयेम शकुंतलाम् ॥ गांधर्वविधिना राजा देशकालविधानविद् १६ अमोघवीर्यो राजर्षिर्महिष्यां वीर्यमादधे ॥ श्वोभूते स्वपुरं यातः कालेनामृतसासु
तम् १७ कण्वः कुमारस्य वने चक्रे समुदिताः क्रियाः ॥ बध्वा मृगेन्द्रांस्तरसां कीडति स्म स बालकः १८ तंदुरत्ययविक्रांतमादाय प्रमदोत्तमा ॥ हरेरंशांशसंभू
तं भर्तुरंतिकमागमत् १९

प्राच्याः राजवंश्याः प्रस्कण्वाद्याः ब्रह्मवंश्याः ७ ८ ९ १० कनलगर्भाभेपभोदरप्रभे । हृदयंगमे सुंदरि ११ १२ १३ अर्हणं भर्षादिपूजानीवाराः देवव्रीहयः तैरापादितमन्त्रमिति शेषः १४
१५ आसेराक्षसो गांधर्व इत्यादयो बहवो विवाहविधयः सन्ति तेषु गांधर्वविधिना स्वयंवरलक्षणेन १६ १७ समुदिताः विध्युक्ताः १८ तं कुमारं । प्रमदोत्तमा शकुंतला १९

अशरीरेणैवाकूद्वैवाणीआह गुह्यभाषयाराजानामितिशेषः त्रिभाषां योनजानातिरीतीनां शतमेवचेत्युक्तेः । पुराणेषु भाषात्रयस्य न्यायमाप्तत्वात् २३ यथाकारुशालाकुल्लोस्थितामिशक्त्युदीपक
स्वेनाग्रेराधारमात्रं मन्त्राभसमक्षणदीप्त्योरिति धातोस्तथामाताभर्तृद्वित्वीर्यं आदायकरचरगा यवयवविशेषेदेहाकारेण परिणामयाप्तस्य गीर्षस्य प्रथममाधारभूतत्वात् मानु पुत्रत्वमप्यवारेक । तर्हि क
स्य मुख्यपुत्रत्वमितितत्राह पितुरेव पुत्र इति । मुख्यपुत्रत्वं पितुरेव कुत इत्यत्राह यस्मादिति सपितैव पुत्रो जात इति यस्मात्तस्मात्सपुत्रः पितुरेवेत्यर्थः । आत्मा वै पुत्रनामासीति श्रुतेः । तज्जाया जाया
भवति यवस्याजायते पुनः इति च । पुत्रदेहस्यापि पितृदेहे कदेशस्योपादानत्वद्योतनाय पितुरित्युक्त । अन्यथापि ता पुत्र इति प्रयोगस्यापि संभवात् । प्रकृते किमपेक्षितमितितत्राह भरस्वेति । भरस्वस्वीकुरु
अन्यपुत्रं कथं स्वीकरोमीत्यत उक्तं दौष्यतिमिति औरसं पुत्रमित्यर्थः । अतः शकुंतला स्वैरिणीति मावमंस्थाः अवज्ञातान् कुरु २१ ननु पुत्रेण मम किं प्रयोजनं स्याद्येन भाष्यस्यादितितत्राह रेतोधा इति पुत्रपुत्रः
रेतोधाः रेतोधातारपितरं यमक्षयं योऽक्षयोऽनंतो लोकस्तैवेकुंठादिकं नयति प्रापयति । यस्मात्पुत्रमनुशिष्टलोकमाहुस्तस्मादेनमनुशासतीति हि श्रुतिः । नरदेवदुष्यंत दौष्यातं पुत्रं स्वीकुर्वन्ति शेषः । यथा
नाहितगर्भजातपुत्रं कथं दौष्यंतिमिति वदतीति तत्राह त्वंचेति । चशब्द एवार्थे त्वमेवास्य गर्भस्य धाता आधानकर्ता । कआहेति तत्राह सत्यमिति । शकुंतला सत्यं यथार्थमेव नानृतमाह । यः पुत्रः स रेतो
धातारमक्षयं नयतीति वा सुषिडुपग्रहलिग्नराणामितिसूत्राद्व्यत्ययो युक्तः । अथवा स्वीकारेणानर्थमाह रेतोधा इति । रेतोधाभवान्पुत्रं यमक्षयमृत्युलोकं नयति मृतप्रायं करोति अस्वीकारात् । तेन सत्पु
त्रहत्यादोषाग्नित्ववस्थादत्तस्तद्वयादपि स्वीकुर्वन्त्यर्थः । ननु नाहरेतोधा इति नेत्याह त्वंचेति । अथवा तदुक्तं श्रुत्वा स्वीकरोमि किमत इत्यतस्तल्लक्षणमाह रेतोधा इति । यमयति शिक्षयति शिष्यमिति प्रमो

यदानजगृहे राजा भार्या पुत्रावनिंदितौ ॥ शृण्वतां सर्वभूतानां स्वेवागाहाशरीरिणी २० माता भस्त्रापितुः पुत्रो यस्माज्जातः स एव सः ॥ भरस्वपुत्रं दौष्यंति
मावमंस्थाः शकुंतलाम् २१ रेतोधाः पुत्रं नयति नरदेव यमक्षयम् ॥ त्वंचास्य धाता गर्भस्य सत्यमाह शकुंतला २२ पितर्युपरते सो भूचक्रवर्ती महायशः ॥ स
हिमागीयते तस्य हरेरंशमुवोभुवि २३ चक्रं दक्षिणहस्ते स्य पद्मकोशश्च पादयोः ॥ ईजे महाभिषेकेण सो भिषिक्तो धिरात्प्रभुः २४ पंचपंचाशतैर्मध्यैर्गंगाया
मनुवाजिभिः ॥ दीर्घतमसं पुरोधाय यमुनायामनुप्रभुः २५ अष्टसप्ततिमेध्याश्वान् बंधप्रददेवसु ॥ भरतस्य हि दौष्यंते रग्निः साचीगुणे चितः २६

गुरुः क्षिनिवासमत्योरितिक्षयोनिवासः । रेतोधा पुत्रं गुरुनिवासं नयतीति न्यायात् भवानपि पुत्रं स्वीकृत्य गुरुकुलवासं प्राप्य नयति न्यायशास्त्रादिविशारदं करोतीत्यर्थः । त्वत्पुत्रत्वसंशयो माभूदित्याह त्वं
चेति । अथवा रेतोधाः अक्षयमगतिमनन्याधारयं पुत्रं नयति स्वाश्रयं करोति । सपुत्रः तरेतोधातारं अक्षयं लोकं नयति अनन्याधारत्वे हेतुगर्भविशेषमाह त्वंचेति । अस्य सर्वस्य प्रमाणशकुंतलावचनामि
त्याह सत्यमिति । द्वितीयाचम्यभेत्यनुवर्तते द्वितीयाविभक्तिः सप्तसुवर्तत इति द्वितीयायाः प्रथमात्वं संभवात्पुत्रमित्यादेः प्रथमात्वं समागमिकं रेतोधा इत्यस्या द्वितीयात्वं चेत्यर्थः । माता भस्त्राति लुप्तोपमं
हिरण्यधान्यादिग्राहिणी पात्री भस्त्रानामयथा तथा भर्तुराहितवीर्यं वारिणीमाता पुत्रस्य द्वारमात्रं पितृवीर्यात्मकत्वात् पितुरेव पुत्र इति वा योजनाशेषः पूर्ववत् २२ पितरि दुष्यंते उपरते मृते सति । सदुष्यतपुत्रः
भरस्वेत्युक्तत्वात् भरतोभरेण हरिणा तत्तत्त्वाद्वा भूमेर्भरं भरणं नोतीति वा शुभे रत्त्वाच्च गुरुत्वलक्षणभारेण तत्तत्त्वाद्वा चक्रवर्ती आज्ञापैव धर्मार्थमशास्ताभूदित्यन्वयः २३ नाम्ना महाभिषेकेणाभिषिक्त इति
वा २४ क्रोमहाभिषेको नाम यज्ञ इत्यतस्तत्स्वरूपमाह पचेति । गंगायामनुसमीपतीरे पंचपंचाशतैः पंचभिः पंचाशता च दीर्घतमसं पुरोधाय पुरोहितं कृत्वा प्रभुत्वं मकरोनयदुत्तमर्थः । पुनर्यमुनायां अनु
तीरे अष्टसप्ततिमेध्याश्वान् बंधं तदा दक्षिणावसु तदा शिमेव प्रददौ । भरतस्येदं च सामर्थ्यमाह भरतस्येति । कैकेयी पुत्रव्यावृत्त्यर्थं दौष्यतेरिति । भरतस्य यज्ञे अग्निरग्रभागे नेतृत्वादिग्निनामा साचीगुणे
चितः सचिवगुणे कृतः । साचिव्यं कृतवानित्यर्थः २५ २६

यस्मिन्मन्त्रे ब्राह्मणाहं द्वजः सहस्रं द्विसाहस्रं गाविभेजिरे विभज्यस्वीकृतवतः दौष्यंति नृपस्तस्मिन्मन्त्रे त्रयस्त्रिंशच्छतं मन्त्रान् ब्रह्मणो नृपान् विस्मापयन् विस्मितं कुर्वन् उरुमाययामहतामहिम्ना देवानां मायां निजभा
मेच्छामत्यगात्कांक्षितादप्यधिकदत्तवानित्यर्थः । यज्ञे विभज्यस्वीकृतवतः २७ शुक्रदत्तः शुक्रदत्तान् कृष्णान् मृगान् कृष्णमृगान् गजान् बाभ्रूगजो मृगश्चेति हलः । मण्यारे ब्रतविशेषमाप्तिर्लक्षणे
कर्मणि क्रियमाणश्च शेषः तीर्थविशेषे वा २८ पूर्वैर्नृपान उदायुः प्रापुः अपरेषां तत्तानां प्राप्स्यन्ति इदानीं तानां भुवंतीति किमुक्तम् । तत्र दृष्टान्तमाह बाहुभ्यामिति । अग्निष्टोमादिसाधनमन्तरेण केवलबाहु
भ्यां स्वर्गपथान गच्छति तथा आकाशं त्रिदिव्योऽन्निदिव्यपीति यादवः २९ सकिरातादीन् म्लेच्छान् ब्रह्मण्यान् ब्राह्मणविरोधिनो नृपान हन् ३० असुराश्च जित्वा येन भरतेन देवाः स्वौकांसि स्वस्थानानि भे
जिरे सः सः प्राणिभिरसुरैरसातलं नीता देवस्त्रियः पुनराहरत् आनीतवान् ३१ त्रिनवसाहस्रीः समाः सप्तविंशत्सहस्रपरिमितान् वर्षान् चक्रमाज्ञां चक्रं सैन्यं जलावर्त इत्यादि चक्रमाज्ञा रथांगयोरिति ३२ भ
रतस्य वैराग्यप्रकरमाह स इति चक्रं राष्ट्रं प्राणानिन्द्रियाणि लोकपालानामैश्वर्यं स्वराज्यादिकं च मृषानां गशिरस्कमिति मत्वा उ परराम उपरत व्यापारो भून् । आब्रह्मस्तं वपयन् तमसारं चाप्यनित्यकामित्यादि
वाक्यप्रसिद्धिं सूचयति हेत्यनेन ग्रन्थादतिहासं वा ३३ इदानीं तस्य स ज्ञानप्रकारं कथयति तस्येति । वैदभ्यः विदर्भराजपुत्रः । तेषु त्राः अनुकूपा अनुकूलान् भवन्ति इति राजाज्ञां रिते कथिते ताः पत्न्यस्त्यागभ

सहस्रं द्वंशो यस्मिन् ब्राह्मणागाविभेजिरे ॥ त्रयस्त्रिंशच्छतं ह्यश्वान् बन्धवा विस्मापयन् नृपान् ॥ दौष्यंति रत्यागान् मायां देवानां पुरुमायया २७ मृगांश्चुक्रदत्तः कृष्णा
न् हिरण्येन परिष्कृतान् ॥ अदात्कर्मणि मण्यारे नियुतानि चतुर्दश २८ भरतस्य महत्कर्मन पूर्वैर्नृपाः ॥ नोदायुर्नैव प्राप्स्यन्ति बाहुभ्यां त्रिदिवं यथा
२९ किरातहूणान्यवनानां ध्रान्कं कान्कषांश्छकान् ॥ अब्रह्मण्यान् नृपांश्चाहन् म्लेच्छान् दिग्बिजयेऽखिलान् ३० जित्वा पुरासुरान् देवायेन स्वौकांसि भेजिरे
॥ देवस्त्रियोरसां नीताः प्राणिभिः पुनराहरत् ३१ सर्वकामान् दुह तुः प्रजानां तस्य रोदसी ॥ समास्त्रिनवसाहस्रीं दिक्षु चक्रमवर्तयत् ३२ ससम्राट् लोकपाला
नामैश्वर्यमधिराट् श्रियम् ॥ चक्रं वास्खलितं प्राणान् मृषेत्युपररामह ३३ तस्या सन्नृपवैदभ्यः पत्न्यस्ति सः सुसंमताः ॥ जघ्नुस्त्यागभयात् पुत्रान् नानुरूपा इ
तीरिते ३४ तस्यैवं वितथेवं शेतदर्थं यजतः सुतम् ॥ मरुस्तोमेन मरुतो भरद्वाजमुपाददुः ३५ अंतर्वत्न्या भ्रातृपत्न्यामैथुनाय बृहस्पतिः ॥ प्रवृत्तो वारितो
गर्भं शस्वादीर्यमवासृजत् ३६ तंत्यक्तुकामां ममतां भर्तुस्त्यागविशंकिताम् ॥ नामनिर्वचनं तस्य श्लोकमेतं जगुः सुराः ३७ मूढे भरद्वाजमिमं भरद्वाजं बृह
स्पतेः ॥ त्राता तु दुःखात्पितरौ भरद्वाजस्ततस्त्वयम् ३८

यात्पुत्रांस्तान् जघ्नु रित्यन्वयः ३४ तन्वेवेचेद्भरतस्य पुत्राभावेन परलोकक्षेमाभावप्रसक्त इति तत्राह तस्येति । तस्य वंशे एव वितथे उत्तन्ने सति अनुकूपवंशवर्धनेन पुत्रेण भाव्या मति तदर्थं पुत्रार्थनाम्ना मरुस्तो
मेन मरुद्विषयज्ञेन यजत रतस्य भरतस्य मरुतो नाम देवाः गुणनिमित्तेन नाम्ना भरद्वाजं सुतमुपाददुः पुत्रत्वेन दत्तवतः ३५ कस्मादस्य भरद्वाजाख्येन तन्नामयुक्तः स्यादतस्तज्ज्ञापनाय तदुत्पत्तिप्रकारमाह
अंतर्वत्न्योति । बृहस्पतेर्भ्रातुरुत्तथ्यस्य पत्न्या अंतर्वत्न्या उत थ्या हितशुक्रं प्रधानशानाम्ना ममताया अंतर्गर्भं जीति निवारितो मिथुनाय प्रवृत्तो बृहस्पति रधो भवेदिति गर्भशस्वाधिकृत्य स्ववीर्यं तस्या ममतायामसृ
जत् अथादित्यन्वयः ३६ ततः किमभूदिति तत्राह तमिति । तं बृहस्पतिगर्भत्यक्तुकामां किमर्थं उच्यथा ख्यभर्तृत्यागशंकितां ममतां प्रतितस्य सुतस्य नाम्नो निर्वचनं । येन ज्ञायते स तथा तं श्लोकं सुराजगुरि
त्यन्वयः ३७ भो मूढे भरद्वाजं भरद्वाज इति धातुः न त्यज उच्यथ्यस्य क्षेत्रज्ञं बृहस्पतेर्जातमिति द्वयोः उच्यथ्यक्षेत्रज्ञं बृहस्पत्यां जातत्वात् द्वाजमिति भरद्वाजनामानं । क्रियापदस्य मुबतपदसायुज्येन नामत्वं स्कंद
धर इत्यादींश्च ध्वं धरस्कंधेत्यर्थोपपत्तेः । पुरीमवस्कंदलुनीहिनंदनमुपागरत्वा निहरामरांगना इति दर्शनान् । स्कंदगतिशेषणयोरिति यातोः तदुक्तं द्वाजमिमं भरद्वाज इत्यस्य क्षेत्रज्ञं बृहस्पतेर्जातमिति द्वयोर्जा

भा० न०

२५

तत्त्वात्तद्वाजइति । यद्यबृहस्पतेर्वाजप्रजासंततिभरद्भरणशीलश्चइतिवा बृहस्पतेर्निमित्ताद्भरद्वाजं प्रजासंततिभरन् । भरश्चासौ बृहस्पतेर्वाजश्चेतिविग्रहः । भरतेःशक्तिकरणत्वादभ्यासाभावः पितरौदुःखः । भरत्भर्त्राजात्तद्बृहस्पतेर्वाजतोवाजः । वाशब्दस्यपूर्वनिपातोज्ञातव्यः । यथाबृहस्पतेर्जातःतथोच्ययादपीत्यर्थः ततःपितृभर्तृत्वात्बृहस्पतेर्वाजत्वादयंभरद्वाजइति तदुक्तं बृहस्पतेर्वाजःप्रजासंततिर्येनभृतास बृहस्पतेर्भरद्वाजइति ३८ साममतासुरैरेवंचोद्यमानाभेतिप्रैयमाणापितमात्मजं देवं बृहस्पतिपुत्रात्मनाजातंमत्वाभर्तृत्वागशंक्यात्तमात्माजं व्यसृजत् । ततोदेवाद्वाजंकिमकुर्वीतित्राह मरुतइति मरुतो देवास्तद्वाजं गमयन्मभिभूतवन्तइतिभरद्वाजः । तदुक्तं भरद्वाजोमरुद्विश्वभृतोजातोद्वयोर्पतइतिममतापावाजंगतंयुतंगममरुतोऽभरन्नित्यतोवाभरद्वाजइत्येवार्थोपपन्नोद्वयः भृत्वाकिंकृततैरितित्राह इत्तइति भरतस्यान्वयेवितथेसति मरुद्विरयंभरतायदक्षःपुत्रत्वेनेतिशेषःअस्यभरतपुत्रत्वानंतरवितथेतिनामांतरमपिज्ञातव्यं वितथस्यसुतान्मन्योरित्युत्तरचनाञ्चेति ॥ ४० ॥ इतिश्रीभागवते महापुराणेनवमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ पुरोःसप्तदशमोदौष्यति तस्यान्वयःकथ्यते वितथस्येत्यादिना ॥ १ ॥ भरतादशमोरंतिदेवःतस्यम हात्पुत्रंभगवन्महिमोपीचतत्त्वात्कथयतिरंतिदेवस्येत्यादिना । चशब्दोदौष्यतिमहिम्नासमुच्चयते २ कीदृशंपशःशत्रुविजयाल्लब्धमुतास्मादितिसंशयंनिवारयतिवीतवित्तस्येति । वीतवित्तस्यवस्तु

वि० अ०

१८

चोद्यमानासुरैरेवंमत्वातंदेवमात्मजम् ॥ व्यसृजन्मरुतोविभ्रन्दतोयं वितथेऽन्वये ३९ इतिश्रीभा०नवमस्कंधेपुरुवंशानुकीर्तनं नामसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

श्रीशुकउवाच ॥ वितथस्यसुतान्मन्योर्बृहत्क्षेत्रोजयस्ततः ॥ महावीर्योनरोगर्गःसंकृतिस्तुनरात्मजः १ गुरुश्चरंतिदेवश्चसंकृतेःपांडुनंदन ॥ रंतिदेवस्य हियशइहामुत्रचगीयते २ वीतवित्तस्यददतोलब्धंलब्धंबुभुक्षतः ॥ निष्किचनस्यधीरस्यसकुटुंबस्यसीदतः ३ व्यतीयुरष्टचत्वारिंशदहान्यपिबतःकिल ॥ घृतपायससंयावंतोयंप्रातरुपस्थितम् ४ कृच्छ्रप्राप्तकुटुंबस्यधुत्तुङ्गं यांजातेवपथोः ॥ अतिथिर्ब्राह्मणःकालेभोक्तुकामस्यचागमत् ५ तस्मैसंव्यभज त्सोन्नमाहृत्यश्रद्धयान्वितः ॥ हरिंसर्वत्रसंपश्यन्समुक्त्वाप्रययौद्विजः ६ अथान्योभोक्ष्यमाणस्यविभक्तस्यमहीपतेः ॥ विभक्तं व्यभजतस्मैवृषलायहरिंस्म रन् ७ यातेशूद्रेतमभ्यागादतिथिश्चामिरावृतः ॥ राजन्मेदीयतामन्नंसगणायबुभुक्षते ८ सआतिथ्यावशिष्टंयद्वहुमानपुरःसरम् ॥ तच्चदत्त्वा नमश्चक्रेष्व भ्यःश्वपतयोविभुः ९ पानीयमात्रमुच्छेषंतत्रैकपरितर्पणम् ॥ पास्यतःपुल्कसोभ्यागादपोदेह्यशुभस्यमे १० तस्यातिकरुणांवाचंनिशम्यविपुलश्रमाम् ॥ कृपयाभृशसंतप्तइदमाहामृतंवचः ११

शून्यस्यदरिद्रस्येत्यर्थः धनाभावेदानंकथंघटतइतितत्राह लब्धमिति । स्वयंबुभुक्षाभावाददातिनतुर्कच्यत्वेनेतितत्राह बुभुक्षतइति । भोगेच्छुश्चेत्संस्वःअन्यथातदसंभवादितितत्राह निष्किचनस्येति तर्हिभिभुक्षतकृपणस्त्यतोवाहनिष्किचनस्येतिअकृपणस्यकथमवगतंतदितितत्राह धीरस्येति अतद्विषयवित्तानास्नीत्यतोवाह धीरस्येति । विपासहरमतेनतुत्रियेतिधीरस्तस्यएकाकिनःकार्चनाइति तत्राह सकुटुंबस्येति । अतएवसीदतः विभ्यतःशीर्णस्यवा ३ शीर्णत्वेनिमित्तमाह अपिबतइति घृतंचपायसंचगोधूमान्नंचघृतपायससंयावम् । प्रातरुपस्थितंप्राप्तमेतद्भोक्तुकामस्य कालेभोजनसमये ४ ५ आहृत्य आनीय सर्वत्रव्याप्तं । ब्राह्मणायविभक्तस्यान्नस्यशेषंभोक्ष्यमाणस्यभोक्तुकामस्य । महीपतेरन्योतिथिरागमत् । पूर्वविभक्तमन्नंसगणायगणसहितायनमश्चक्रेहरयेइतिशेषः ६ ७ घृतविकंदत्त्वापानीय मात्रमुच्छेषमवशिष्टंयदपि एकपरितर्पणं एकस्यतृप्तिकरंनतुबहुनापास्यतःपातुकामस्यपुल्कसोगोमांसभक्षकः १० ११

१७

महाद्वैयुक्ता अगणितसमृद्धिः संपन्नायोमेश्वराणां गतिमणिमादिलक्षणां महारादिलोकं वा न कामयेन वाञ्छामि अपुनर्भवं मोक्षं वा तर्हि कस्मिन्कांक्षा इति तत्राह आर्तिमिति । येन देहभाजो मया पितृजलपानादेनाशुधादिनिमित्तदुःखरहिता भवन्ति तेन तेषां मन्तस्थिता मांतिमहं प्रपद्ये इत्यन्वयः येन जलेनादुःखाः तत्तेभ्यो दत्वा तदा तैर्मद्याहं प्रपद्ये इति वा १२ एवं भाषणमात्रेणार्किकलमिति तत्राह क्षुत्तृडिति कृपणस्य जंतोर्जीवस्य जलार्पणेन जीवनप्रदजलदानेन सर्वेषां सुखं स्यात्तदार्तिर्ममास्ति वाति जिजीविषोर्जीवितुमिच्छतः पुंसः क्षुत्तृडादयो निवृत्ता भवन्तीत्यन्वयः अनेन भुदादिमतः पुसाजलादिदानेन दातुरपि तन्निवृत्तिस्तददानेन तदनिवृत्तिरित्यन्वयव्यतिरेकौ द्रष्टव्यौ १३ पिपासया म्रियमाणः १४ आत्मानं मायां महिमोपेतं । महिमापि भगवदनुग्रहाविजृम्भित इत्याह विष्णुवाविति १५ १६ ईश्वरालंबनं श्रीना

न कामये हंगतिमीश्वराणां महद्वैयुक्ता मपुनर्भवं च ॥ आर्तिप्रपद्येऽखिलदेहभाजामन्तस्थितां येन भवंत्यदुःखाः १२ क्षुत्तृद्रमोगात्रपरिश्रमश्च दैन्यं क्लमः शोकविषादमोहाः ॥ सर्वे निवृत्ताः कृपणस्य जंतोर्जिजीविषोर्जीवजलार्पणेन १३ एवं प्रमाष्य पानीयं म्रियमाणः पिपासया ॥ पुल्कसायाददाद्दीरो निसर्गकरुणो नृपः १४ तस्य त्रिभुवनाधीशाः फलदाः फलमिच्छताम् ॥ आत्मानं दर्शयां च कुरुमायां विष्णुविनिर्मिताम् १५ सवैतेभ्यो नमस्कृत्य निःसंगो विगतस्पृहः ॥ वासुदेवे भगवति मत्तया चक्रमनः परम् १६ ईश्वरालंबनं चित्तं कुर्वतोऽनन्यराधसः ॥ मायागुणमयी राजन्स्वप्नवत्प्रत्यलीयत १७ तत्प्रसंगानुभावेन रंति देवानुवर्तिनः ॥ अमन्यो गिनः सर्वे नारायणपरायणाः १८ गर्गाच्छिनिस्ततो गार्ग्यात्क्षत्राद्ब्रह्मवर्तत ॥ दुरितक्षयो महावीर्यात्तस्य त्रैय्यारुणिः कविः ॥ पुष्करारुणिरित्यत्र ये ब्राह्मणगतिगताः १९ बृहत्क्षत्रस्य होत्रोऽस्माद्वस्तीयद्वस्तिनापुरम् २० अजमीढो द्विमीढश्च पुरुमीढश्च हस्तिनः ॥ अजमीढस्य वंश्याः स्युः प्रियमेधादयो द्विजाः २१ अजमीढा बृहदिषुस्तस्य पुत्रो बृहद्वनुः ॥ बृहत्कायस्ततस्तस्य पुत्र आसीद्बृहद्रथः २२ तत्सुतो विशदस्तस्य श्येनजित्समजायत ॥ रुचिराश्वो बृहद्वनुः काश्यो वत्सश्च तत्सुताः २३ रुचिराश्वसुतो याजः पृथुसेनस्तदात्मजः ॥ पारस्ततनयो नीपस्तस्य पुत्रशतं त्वभूत् २४ अणुहो नामयस्तेषां ज्येष्ठो वै सत्यको नृप ॥ संकृत्वांशुककन्यायां ब्रह्मदत्तमजीजनत् २५ योगेशो गविभार्यायां विष्वक्सेनमधारसुतम् ॥ जैगीषव्योऽपदेशेन योगतंत्रं चकार ह २६ उदक्सेनस्ततस्तस्माद्ब्रह्मादो बार्हदीषवः ॥ यवीनरो द्विमीढस्य कतिमांस्तत्सुतस्ततः २७ नाम्नासत्यधृतिर्यस्माद्बृहद्वनेमिः सुपार्श्वकृत् ॥ सुपार्श्वस्तुमतिस्तस्य पुत्रः संततिमांस्ततः २८ कीर्तिर्हिरण्यनाभाद्यो योगं प्राप्य जगौ द्विषट् ॥ संहिताः प्राच्यसाम्नां वै नीपो ह्यौ ग्रायुधस्ततः २९

रायणविषयं अनन्यराधसः भगवत्सिद्धिर्मेतरेणान्यसिद्धिः शून्यस्य तदेकनिष्ठस्येत्यर्थः । अन्यस्माद्राधः सिद्धिर्मुक्तिः तयारहितस्य भगवत्तत्त्वापोषिताशेषपुरुषार्थवतः प्रत्यलीयत नष्टाभूत् मायासंतागरुपा १७ तत्प्रसंगेन देवस्य संगः कथालक्षणः तस्यानुभावेन भावसूचकेन अनुभावः प्रभावे स्यान्निश्चये भावसूचक इति यादवः १८ ब्रह्मब्राह्मणकुलं नाम्नादुरितक्षयः तस्य त्रैय्यारुणिः कविः पुष्करारुणिश्चेति त्रयः पुत्राः ये ते ब्रह्मक्षत्रवंशे ब्राह्मणगतिगताः १९ भरतपौत्रस्य बृहत्क्षत्रस्य वंशांतरमाह बृहत्क्षत्रस्येति नाम्ना हस्ती । पश्येन हस्तिनापुरं कृतमिति शेषः २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ प्राच्यसाम्नां दशसंहिताः जगौ २९

३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अहल्यासंततिप्रोच्यदिवोदाससंततिप्रोच्यति मित्रायुरिति १ २ अजमीढसुतो योऽन्यो बृहदिवोरिति शेषः अन्यस्यां भार्यायां जातः नाम्ना अक्षः अक्षज्जातः सवरणो नाम ३ ४ ५ ६ ७ जरयाराभस्या ८ जाह्नवः जह्नोः पुत्रः ९ १० ११ १२ अप्यक्षरसाम्यान्निर्भूयान्नवाएकेनाक्षरेण छंदांसि वियतीत्यतः शंतनुशब्दनिर्वक्ति यंयमिति यस्य संस्पृशत नोनिकराभ्यामिति शेषः शंतनु सुतनु पुत्राननयतीति शतनुं शंतं शां तनयति पापयतीति वा १३

तस्य क्षेम्यः सुवीरोथ सुवीरस्य रिपुंजयः ॥ ततो बहुतिथो नाम पुरुमीढो प्रजो भवत् ३० नलिन्यामजमीढस्य नीलः शांतिस्तुतस्तुतः ॥ शांतेः सुशांतिस्तत्पुत्रः पुराजोर्कस्ततो भवत् ३१ हर्म्याश्चस्तस्तुतस्तस्य पंचासन्मुद्रलादयः ॥ यवीनरो बृहदिषुः कांपिल्यः संजयस्ततः ३२ हर्म्याश्चः प्राह पुत्रामे पंचानार क्षणायहि ॥ विषयाणामलमिमे इति पंचालसंज्ञिताः ३३ मुद्रलाद्ब्रह्मनिर्वृत्तं गोत्रं मौद्रल्यसंज्ञितम् ॥ मिथुनं मुद्रलाचार्यादिवोदासः पुमानभूत् ३४ अहल्याकन्यकायस्यां शतानंदस्तु गौतमात् ॥ तस्य शतधृतिः पुत्रो धनुर्वेदविशारदः ३५ शरद्वांस्तस्तुतो यस्मादुर्वशीदर्शनात्किल ॥ शरस्तं वेऽपतद्वेतो मिथुनंतदमूच्छुभम् ३६ तच्छ्रुत्वा कृपया गृह्णाच्छंतनुर्मृगयां चरन् ॥ कृपः कुमारः कन्याचद्रोणपत्न्यभवत्कृपी ॥ ३७ ॥ इति श्रीभागवते नवमस्कंधे सोमवंशानुकीर्तनेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ मित्रायुश्चदिवोदासाश्च यवनस्तस्तुतो नृप ॥ सुदासः सहदेवोथ सोमको जंतुजन्मकृत् १ तस्य पुत्रशतं तेषां यवीयान् पृषतस्ततः ॥ द्रुपदो द्रौपदी तस्य धृष्टद्युम्नादयः सुताः २ धृष्टद्युम्ना दृष्टकेतुर्हर्म्याः पांचालकाश्च मे ॥ योऽजमीढसुतो ह्यन्यऋक्षात्सं वरणस्ततः ३ तपस्यां सूर्यकन्यायां कुरुक्षेत्रपतिः कुरुः ॥ परीक्षितसुधनुर्जन्हुर्निषयाश्चः कुरोः सुताः ४ सुहोत्रो भूत्सुधनुषश्च यवनस्तस्तुतः कृती ॥ वसुस्तस्योपरिचरो बृहद्रथमुखास्ततः ५ कुशांबुमत्स्यप्रत्यग्रवेदिषाद्याश्च चेदिपाः ॥ बृहद्रथात्कुशाग्रो भूदृषभस्तस्य तस्तुतः ६ जज्ञे सत्यहितोपत्यं पुष्पवांस्तस्तुतो जह्नुः ॥ अन्यस्यामपि भार्यायां शकले द्वे बृहद्रथात् ७ ते मात्रा बहिरुत्सृष्टे जरया चाभिसंधिते ॥ जीवजीवेतिक्रीडंत्या जरासंधो भवत्सुतः ८ ततश्च सहदेवो भूत्सोमापिर्यष्टुतश्रवाः ॥ परीक्षितनपत्यो भूत्सुरथो नाम जाह्नवः ९ ततो विदूरथस्तस्मात्सर्वभौमस्ततो भवत् ॥ जयत्सेनस्तत्तनयो राचीकोऽतोद्युनानभूत् १० ततश्चाक्रधनस्तस्माद्देवातिथिरमुष्यच ॥ ऋक्षस्तस्य दिलीपो भूत्प्रतीपस्तस्य चात्मजः ११ देवापिः शंतनुस्तस्य बाल्हीक इति चात्मजाः ॥ पितृराज्यं समुत्सृज्य देवापिस्तुवनंगतः १२ अभवच्छंतनूराजा प्राङ्महाभिषसंज्ञितः ॥ यंयं करभ्यां स्पृशति जीर्णैर्यौवनमेतिसः १३ शांतिमाप्नोति चैवाश्यां कर्मणा नैव शंतनुः ॥ समा द्वादशतद्राष्ट्रेण वर्षयदा विभुः १४ शंतनुर्ब्राह्मणैरुक्तः परिवेत्तायमग्रभुक् ॥ राज्यं देह्यग्रजाया शुपुराष्ट्रविद्वद्वये १५

१४ दाराग्रिहोत्रादियोगंयः कुरुतेऽग्रजे स्थिते सातिसपरिवेत्ता तदुक्तं दाराग्रिहोत्रसंयोगं कुरुतेऽग्रजे स्थिते परिवेत्ता स इत्युक्तः परिवेत्तिस्तु पूर्वज इति । अयं शंतनुरग्रभुक् अग्रजस्य देवापेरग्रतोरारभ्यं मुंक्ते इति दोषेणावर्षणां मतिविज्ञायाग्रजायाशुराज्यं देहीत्युक्तं १५

छंदयामासप्रसादयामासशंतनोः कश्चिन्मन्त्रिभिरमकः विम्राह्ययुक्तमयदेवापिपथावेदमागाद्विभ्रंशितोभवातिथ्याकतर्क्यमिति तन्मन्त्रिप्रहितैर्विप्रैर्वेदाद्विभ्रंशितः स देवापि वेदवादातिवादान् वेदार्थनिर्दालक्ष
णान्दोषान्गिराब्रवीदित्यन्वयः १६ ततः देवापौ विभ्रष्टे सति अनंतरमिन्द्रदेवो वृष्टवान् योगं भगवद्वचनम् १७ १८ १९ रामः परशुरामः दाशकन्यायां सत्यवत्यां २० नाज्जानिमित्तेन हतगंधर्वेणेति
शेषः यस्यां दाशकन्यायां २१ कृष्णो ज्योतिषः यतः कृष्णादिदं श्रीभागवतं अध्यगामधीतवानस्मि श्रीभागवतं स्तौति हित्वेति २२ काशिराजसुते अंबिकांबालिके बलाद्रीष्मणानीते २३ यक्ष्मणां

एवमुक्तो द्विजैर्ज्येष्ठं छंदयामाससो ब्रवीत् ॥ तन्मन्त्रिप्रहितैर्विप्रैर्वेदाद्विभ्रंशितो गिरा १६ वेदवादातिवादान्वैततो देवो ववर्ष ह ॥ देवापिर्योगमास्थाय क
लापग्राममाश्रितः १७ सोमवंशे कलौ नष्टे कृतादौ स्थापयिष्यति ॥ बाह्मीकारसोमदत्तो भूदूरिभूरिश्रवास्ततः १८ शलश्च शंतनो रासीद्रिगायां भीष्मजा
त्ववान् ॥ सर्वधर्मविदां श्रेष्ठो महाभागवतः कविः १९ वीर्यूथाग्रणीर्येन रामोऽपि युधितोषितः ॥ शंतनोर्दाशकन्यायां जज्ञे चित्रांगदः सुतः २० विचित्र
वीर्यो वरजो नाम्राचित्रांगदो हतः ॥ यस्यां पराशरात्साक्षादवतीर्णो हरेः कला २१ देवगुप्तो मुनिः कृष्णो यतो हर्मिवमध्यगाम् ॥ हित्वा स्वशिष्यान्पैलादी
भगवान्बादरायणः २२ मह्यं पुत्राय शान्ताय परं गुह्यमिदं जगौ ॥ विचित्रवीर्यो यो वाहकाशिराजसुते बलात् २३ स्वयं वरादुपानीते अंबिकांबालिके उभे
तयो रासकहृदयो गृहीतो यक्ष्मणामृतः २४ क्षेत्रेऽप्रजस्य वै भ्रातुर्मात्रोक्तो बादरायणः ॥ धृतराष्ट्रं च पांडुं च विदुरं चाप्यजीजनत् २५ गांधार्यां धृतरा
ष्ट्रस्य जज्ञे सुतशतं नृप ॥ तेषां दुर्योधनो ज्येष्ठो दुःशला चापि कन्यका २६ शापान्मैथुनरुद्धस्य पांडोः कुंत्यां महारथाः ॥ जाता धर्मानिले द्रेभ्यो युधिष्ठिर
मुखास्त्रयः २७ नकुलः सहदेवश्च माद्यानां सत्यदक्षयोः ॥ द्रौपद्यां पंचपंचभ्यः पुत्रास्ते पितरो भवन् २८ युधिष्ठिरात्प्रतिविध्यः श्रुतसेनो वृकोदरात् ॥
अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिस्तु शतानीकस्तु नाकुलिः २९ सहदेवसुतो राजन् श्रुतकीर्तिस्तथापरे ॥ युधिष्ठिरात्पुत्रौ रव्यां देवकोथवटोत्कचः ३० भीमसेनाद्वि
डिंबायां कालीशर्वगतं ततः ॥ सहदेवात्सुहोत्रं तु विजयासूतपार्वती ३१ करेणुमत्यां नकुलो निरमित्रं तथार्जुनः ॥ इरावंतमुलूप्यां वै सुतायां बभ्रुवाह
नम् ३२ मणिपूरपतेः सोपितपुत्रः पुत्रिकासुतः ॥ तवतातः सुभद्रायामपि मन्युरजायत ३३ सर्वातिरथ जिह्वीरुत्तरायां ततो भवान् ॥ परिक्षीणेषु कुरुषु
द्रौणे ब्रह्मास्त्रतेजसा ३४ त्वं तु कृष्णानुभावेन स जीवो मोचितो तकात् ॥ तवेमेतनयास्तात जनमेजयपूर्वकाः ३५ श्रुतसेनो भीमसेन उग्रसेनश्च वीर्यवान्
जनमेजयस्त्वां विदित्वा तक्षकां निधनं गतम् ३६

परोगेण अग्रजस्य भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्य विदुरं भुजिष्यायां जनयामास २४ २५ २६ मुनिशापान्मैथुनरुद्धस्य मैथुनमरणलक्षणविघ्नवतः २७ पंचपुत्राः पूर्वजन्मानि पितरः २८ विविच्याह युधि
ष्ठिरादिति नाकुलिः नकुलपुत्रः २९ ३० शर्वगतं शर्वभ्रातं ३१ मणिपूरपतेः सुतायां ३२ सोपि बभ्रुवाहनोऽपि पुत्रिकासुतात्तस्य मणिपूरपतेः पुत्रो भूदिति शेषः तवतातः दक्षपिता ३३ ३४ ३५ निधनं
मरणलक्षणम् ३६

सर्वपापविषयासौहोष्यतिहोमंकरिष्यति तुरगमेधयाअश्वमेधयाअश्वमेधयज्ञेन ३७३८ परंपूर्णं ३९ कौशांब्यांपुर्यावत्स्यति वासंकरिष्यति ४० ४१ ४२ ४३ ४४ संस्थामवसानम् ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ पञ्चस्माद्रिपुंजयोमविता ५० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेविष्णुटीकायांएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ यथातिपुत्रस्यानेर्विशंविशिनष्टि अनोरिति १ २ ३४ अंगादयोबलेःपुत्राअंगादि

सर्पाश्चैरप्येयामाग्नौसहोष्यतिरुषान्दितः ॥ कावषेयंपुरोधायतुरंतुरगनेधया ३७ समंतात्पृथिवींसर्वोजित्वायक्ष्यतिचाध्वरैः ॥ तस्यपुत्रःशतानीको
याज्ञवल्क्यात्रयीपठन् ३८ अस्रज्ज्ञानंक्रियाज्ञानंशौनकात्परमेष्ठ्यति ॥ सहस्रानीकस्तत्पुत्रस्ततश्चैवाश्वमेधजः ३९ विसंभकृष्णस्तस्यापिनेमिच
क्रस्तुतत्सुतः ॥ गजाह्वयेहृतेनद्याकौशांब्यांसाधुवत्स्यति ४० उक्तस्ततश्चित्ररथस्तस्माच्छुचिरथःसुतः ॥ तस्माच्चवृष्टिमांस्तस्यसुपेणोथमहीपतिः
४१ सुनीथस्तस्यभवितानृचक्षुर्यत्सुखीनलः ॥ पारिष्ठवःसुतस्तस्मान्मेधावीसुनयात्मजः ४२ नृपंजयस्ततोदुर्वस्तिमिस्तस्माज्जनिष्यते ॥ ततोबृहद्
थस्तस्माच्छतानीकःसुदासजः ४३ शतानीकाहुर्दमनस्तस्यापत्यंप्रहीतरः ॥ दंडपाणिर्निमिस्तस्यक्षेमकोमवितानृपः ४४ ब्रह्मक्षत्रस्यवैयोनिर्विशोदे
वर्षिसत्कृतः ॥ क्षेमकंप्राप्यराजानंसंस्थांप्राप्स्यतिवैकलौ ४५ पापानिकीर्तनादेषांविलयंयांतिवृत्तशः ॥ अथमागधराजानोभाविनायेवदामि
ते ४६ भवितासहदेवस्यसोमापिर्यत्सुतश्चवाः ॥ ततोयुतायुस्तस्यापिनिर्मित्रोयतत्सुतः ४७ सुनक्षत्रःसुनक्षत्राद्बृहत्सेनोथकर्मजिन् ॥ ततःभुतंज
योविप्रःशुचिस्तस्यभविष्यति ४८ क्षेमोथसुव्रतस्तस्माद्धर्मसन्नःश्रमस्ततः ॥ दृढसेनोथसुमतिःसुबलोजनिताततः ४९ सुनीथःसत्यजिदथविश्वजिद्यद्वि
पुंजयः ॥ बार्हद्रथाश्वभूपालाभाव्याःसाहस्रवत्सरम् ॥ ५० ॥ इतिश्रीभागवतेनवमस्कंधेसोमवंशचरितेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
अनोःसभानरश्चक्षुःपरेक्षुश्चत्रयःसुताः ॥ सभानरात्कालनरःसंजयस्तत्सुतस्ततः १ जनमेजयस्तस्यपुत्रोमहाशीलोमहामनाः ॥ उशीनरस्तितिभुश्च
महामनमजात्मजौ २ शिविर्वेनःकर्मिर्दक्षश्चत्वारोशीनरात्मजाः ॥ वृषदर्भःसुवीरश्चमद्रःकैकेयात्मजाः ३ शिवेश्वत्वारएवासंस्तितिक्षोश्चपृषद्वथः ॥
ततोहेमोथसुतपावलिःसुतपसोभवत् ४ अंगवंगकलिंगाद्याःसुहृपुंङ्गांध्रसंज्ञिताः ॥ जज्ञिरेदीर्घतपसोबलेःक्षेत्रेमहीक्षितः ५ चक्रुःस्वनाप्राविश्यान्
दिमान्प्राच्यकानिह ॥ खनपानौगतोजज्ञेतस्माद्विविरथस्ततः ६ सुतोधर्मरथोयस्यजज्ञेमित्ररथोऽप्रजः ॥ रोमपादइतिख्यातस्तस्मैदशरथःसखा ७ शां
तांस्वकन्यांप्रायच्छदृष्यशृंगउवाहताम् ॥ देवेऽवर्षतियंरामाआनिन्युर्हरिणीसुतम् ८ वाद्यसंगीतवादित्रैर्विभ्रमालिंगनार्हणैः ॥ सतुराज्ञोनपत्यस्यनिरू
प्येष्टिंमरुत्वतः ९ प्रजामदादशरथोयेनलेभेऽप्रजःप्रजाः ॥ चतुरंगोरोमपादात्पृथुलाक्षस्तुतत्सुतः १०

विषयसमानाहतिज्ञायतेक्षेत्रेभार्यायांमहीक्षितइत्यनेनब्राह्मणकुलंन्यावर्तयति ५ प्राच्यकान्प्राचीविषयान् । इहभुविखनपानोनान ६ ७ अवर्षेतिमनियमृष्यशृंगंहरिणीसुतामिति । अनेनप्राच्यस्य
रंगस्यशृंगमिवशृंगंयस्यसतयातमतिविग्रहसूचयति ८ निरूप्यविचित्यमरुत्वतःशृष्टिंद्रविषयामिष्टि ९ येनशृष्टिविशेषेण १०

११ १२ अयविद्वंअज्ञातवद्विष्टं कानीनकन्यापांजातम् १३ ययातिपुत्रस्यदुहोर्वशंनिरूपयति दुहोश्चेति १४ १५ ययातिपुत्रस्यतुर्वसोर्वशंकथयति । तुर्वसोरिति १६ १७ सूचीकटाहन्वा
येनदुह्यादीनांपुत्राणांवंशंकथयित्वाबहुलत्वाद्विशेषपुण्यहेतुत्वाच्चज्येष्ठपुत्रस्ययदोर्वशंकथयति ययातेरिति १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ अनष्टंअविच्छिन्नंविष्णुस्मरणं यस्यस्त
बृहद्रथोबृहत्कर्माबृहद्भानुश्चतत्सुताः ॥ ततोबृहन्मनास्तस्माज्जयद्रथउदाहृतः ११ विजयस्तस्यसंभृत्यांततोधृतिरजायत ॥ ततोधृतव्रतस्तस्यसधर्मा
धिरथस्ततः १२ योसौगंगातेटेक्रीडन्मंजूषांतर्गतंशिशुम् ॥ कुंत्यापविद्वंकानीनमनपत्योकरोत्सुतम् १३ वृषसेनःसुतस्तस्यकर्णस्यजगतीपतेः ॥ दु
होश्चतनयोबभ्रुःमेतुस्तस्यात्मजस्ततः १४ आरब्धस्तस्यगांधारस्तस्यधर्मस्ततोधृतः ॥ धृतस्यकर्दमस्तस्मात्प्रचेताःप्राचेतसंशतम् १५ म्लेच्छा
धिपतयोभूवक्षुदीर्घादिशमाश्रिताः ॥ तुर्वसोस्तुसुतोवह्निर्वह्नेर्भागोथभानुमान् १६ नृभानुस्तत्सुतोस्यापिकरंधमउदारधीः ॥ मरुतस्तत्सुतःपुत्रःपुत्रं
पौरवमन्वभूत् १७ दुष्यंतसपुनर्भजेस्वयंसाम्राज्यकामुकः ॥ ययातेर्ज्येष्ठपुत्रस्ययदोर्वशंनरर्षभ १८ वर्णयामिमहापुण्यंसर्वपापहरंनृप ॥ यदोर्वशंनरः
श्रुत्वासर्वपापैर्विमुच्यते १९ यत्रावतीर्णोभगवान्परमात्मानराकृतिः २० यदोःसहस्रजित्क्रोधानलोरिपुरितिश्रुताः ॥ चत्वारःसूनवस्तस्यशतजित्प्र
थमात्मजः ॥ महाहयोवेणुहयोहैहयश्चेतितत्सुताः २१ धर्मस्तुहैहयसुतोनेत्रःकुंतेःपिताततः ॥ सोहंजिरभवत्कुंतेर्महिष्याभद्रसेनकः २२ दुर्मदोभद्र
सेनस्यधनकःकृतवीर्यकः ॥ कृत्याग्निःकृतवर्माचकृतौजाधनकात्मजाः २३ अर्जुनःकृतवीर्यस्यसप्तद्वीपेश्वरोभवत् ॥ दत्तात्रेयाद्वरेरंशात्प्राप्तयोगमहागु
णः २४ ननूनंकार्तवीर्यस्यगतिंयास्यंतिपार्थिवाः ॥ यज्ञदानतपोयोगैःश्रुतवीर्यजयादिभिः २५ पंचाशीतिसहस्राणिह्यव्याहतबलाःसमाः ॥ अकरोदजुं
नोराज्यंहरिचैवान्वहंस्मरन् २६ अनष्टविष्णुस्मरणोबुभुजेक्षय्यषड्वसु ॥ तस्यपुत्रसहस्राणांपंचैवोर्वरितामृधे २७ जयध्वजःशूरसेनोऋषभोमधुरूर्जितः
॥ जयध्वजात्तालजंघस्तस्यपुत्रशतंत्वभूत् २८ क्षत्रंयत्तालजंघाख्यमौर्वतेजोपसंहृतम् ॥ तेषांज्येष्ठोवीतिहोत्रोवृष्णिःपुत्रोमधोःस्मृतः २९ तस्यपुत्र
शतंत्वासीद्वृष्णिज्येष्ठयतःकुलम् ॥ माधवावृष्णयोराजन्यादवाश्चेतिसंज्ञितम् ३० यदुपुत्रस्यचक्रोष्ठोःपुत्रोवृजिनवांस्ततः ॥ बाहिस्ततोरुशेकुर्वतस्य
चित्ररथस्ततः ३१ शशविंदुर्महायोगीमहाभोजोमहानभूत् ॥ चतुर्दशमहारत्नश्चक्रवर्त्यपराजितः ३२ तस्यपत्नीसहस्राणांदशासन्सुमहायशाः ॥
दशलक्षसहस्राणिपुत्राणांतास्वजीजनत् ३३ तेषांतुषट्प्रधानानांपृथुश्रवसआत्मजः ॥ धर्मोनामोशनास्तस्यहयमेधशतस्ययद् ३४ तत्सुतोरुचकस्त
स्यपंचासन्नात्मजाःशृणु ॥ पुरुजिद्रुक्मरुक्मेपुपृथुज्यामघसंज्ञिताः ३५ ज्यामघस्त्वप्रजोप्यन्यांभार्यैशैव्यापतिर्भयात् ॥ नाविदच्छत्रुभवनात्कन्यां
भ्रष्टामहार्षीत् ३६ रथस्थांतांनिरीक्ष्याहशैव्यापतिममर्षिता ॥ केयंकुहकमत्स्थानंरथमारोपितेतिवै ३७

यासंततविष्णुस्मरणोपेतः । षष्ठांशवसुषड्वसुषड्व्यागुणेभ्योऽलब्धंयद्वसुतत्पद्वसुवा ३७ ३८ और्वमुनेःतेजसोपसंहृतम् ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ पुत्रेभ्योऽष्टौ ४६ ४७

असंपत्नीसपत्नीरहिता ३८ ३९ स्नुषापूर्वस्नुषेत्यभिहिताम् ४० इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ १ एतद्देव २ ३ ४ ५

स्नुषातवेत्यभिहितास्मयंतीपतिमब्रवीत् ॥ अहंवंध्याऽसपत्नीचसुषायुज्येतमेकथम् ३८ जनयिष्यसियंराजितस्येयमुपपत्स्यते ॥ अन्वमोदंततद्विश्वेदे
वाःपितरएवच ३९ शैब्यागर्भमधात्काले कुमारंसुषुवेशुभम् ॥ सविदर्भइतिप्रोक्तउपयेमेस्नुषांसतीम् ४० इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे विंशोऽ
ध्यायः ॥ २० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तस्यांविदर्भोजनयत्पुत्रौनाम्नाकुशक्रथौ ॥ तृतीयंरोमपादंचवैदर्भकुलनंदनम् १ रोमपादसुतोबभ्रुवर्भोःकृतिरजायत ॥
उशिकस्तसुतस्तस्माच्चैदिश्वेद्यादयोयतः २ कथस्यकुंतिःपुत्रोभूद्वलिस्तस्याथनिर्वृतिः ॥ ततोदशार्हनामाथतस्यव्योमःसुतस्ततः ३ जीमूतोविकृतिस्त
स्ययस्यभीमरथःसुतः ॥ ततो नवरथःपुत्रोजातोदशरथस्ततः ४ करंभिःशकुनेःपुत्रोदेवरातस्तदात्मजः ॥ देवरात्रस्ततस्त्वस्थमधुःकुरुरस्ततः ५ पुरुहो
त्रस्तनोःपुत्रस्तस्यायुःसत्वतस्ततः ॥ भजमानोभजिर्दिव्योवृष्णिर्देवावृधोधकः ६ सत्वतस्यसुताःसप्तमहाभोजश्चमारिष ॥ भजमानस्यनिम्लोचिः
किंकणोधृष्टिरेवच ७ एकस्यामात्मजाःपत्न्यामन्यस्यांचत्रयःसुताः ॥ शताजिच्चसहस्राजिदयुताजिदितिप्रभो ८ बभ्रुर्देवावृधसुतस्तयोःश्लोकंपठं
त्यमुम् ॥ यथैवशृणुमोदूरात्सपश्यामस्तथांतिकात् ९ बभ्रुःश्रेष्ठोमनुष्याणां देवैर्देवावृधःसमः ॥ पुरुषाःपंचषष्टिश्चषट्सहस्राणिचाष्टच १० येऽमृतत्व
मनुप्राप्ताबभ्रुर्देवावृधादपि ॥ रुहाभोजोतिधर्मात्माभोजाजासंस्तदन्वये ११ वृष्णेःसुमित्रःपुत्रोभूद्युधाजिच्चपरंतप ॥ शिनिस्तस्यानमित्रश्चानिमित्रोभूदन
मित्रतः १२ सत्राजितःप्रसेनश्चानिमित्रस्याप्यासतुःसुतौ ॥ अनिमित्रसुतोयोन्यःशिनिस्तस्यचसत्यकः १३ युयुधानःसात्यकिर्वैजयस्तस्यकुणिस्ततः ॥ युगं
धरोनमित्रस्यपृश्निःपुत्रोऽपरस्ततः १४ श्वफल्कश्चित्ररथश्चैवगांदिन्यांतुश्वफल्कतः ॥ अकूरप्रमुखाजासन्पुत्राद्वादशविश्रुताः १५ आसंगःसारमेयश्चमृदु
रोमृदुविद्रिः ॥ धर्मोविधृत्कर्माचक्षेत्रोपेक्षोरिमर्दनः १६ शत्रुघ्नो गंधमोदाद्वःप्रतिबाहुश्चाद्वादश ॥ तेषांस्वसामुचाराख्याद्वावकूरसुतावपि १७ देवानु
पदेवश्चतथाचित्ररथात्मजः ॥ पृथुर्विष्टुधाताद्याबहवोवृष्णिनंदनाः १८ कुरुरोभजमानश्चशुचिःकंबलबर्हिषः ॥ कुरुरस्यसुतोवृष्णिर्विलोमास्तनय
स्ततः १९ कपोतरोमातस्यानुःसखायस्यचतुंबरुः ॥ अनोश्चदुंदुभिस्तस्यदरिद्रयोतःपुनर्वसुः २० तस्याहुकश्चाहुकीचकन्याद्वावाहुकात्मजौ ॥
देवकश्चोग्रसेनश्चत्वारिंशेदेवकात्मजाः २१ देवानुपदेवश्चमुदेवोदेववर्धनः ॥ तेषांस्वसारःसप्तासन्शांतिदेवादयो नृप २२ शांतिर्देवोपदेवाचश्रीदेवादे
वरक्षिता ॥ सहदेवादेवकीचवमुदेवउवाहताः २३ कंसःसुनामान्यग्रोधःकंक्षःशंकुःसुभूस्तथा ॥ राष्ट्रपालोब्दसृष्टिश्चतुष्टिमानौग्रसेनयः २४

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ नाम्नायुयुधानःसात्यकिरितिगुणनामा १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ औग्रसेनयःउग्रसेनपुत्राः २४

वसुदेवस्यानुजानां देवभागादीनां त्रियोभार्याः २५ २६ तस्य हृदिकस्य सुताः २७ २८ यस्य वसुदेवस्य जननसमये दुंदुभ्यानकवाचनदनाद्वसुदेवस्य नामांतरं रतीत्याह वसुदेवमिति स्थानमवतारस्य २९ ३० एतेषां वसुदेवादीनां शूरस्य सख्युः पुत्रस्य कुंतेः ३१ देवहूता देवाहूयंते न येति देवहूती देवाह्वानकरीत्यर्थः ताविद्यां दुर्वाससः अलभतेति शेषः तस्याः विद्यायाः शुचिः अतुस्नाता ३२ प्रत्ययार्थे विश्वासार्थं प्रयुक्ताया वद्यायामाहात्म्यं च भो देवक्षमस्वयाहीति ३३ कुंत्याभिहितो रविः कुंतीमाह अमोघमिति देवसंदर्शनममोघं सफलं जानीहीति शेषः स्वयं कर्तव्यमाह आधास्यति । मैथुनयोग्यतारुण्यादर्शनाच्छिन्नयोनिर्दुष्टास्यादिति पृथायामनोगतशंकापारिहारार्थमाह योनिरितितथा कर्ता लोकस्यापवादादिति शेषः ३४ ३५ तव प्रपितामहः पांडुः ३६ वसुदेवभगिनी

कंसा कंसवती कंका सुरभूराष्ट्रपालिका ॥ औग्रमेनादुहितरो वसुदेवानुजस्त्रियः २५ शूरो विदूरथादासीद्वज्रमानसुतात्ततः ॥ शिनिस्तरमात्स्वयं भोजो हृदि कस्तत्सुतो मतः २६ देवबाहुः शतधनुः कृतवर्मेति तत्सुताः ॥ देवमीढस्य शूरस्य मारिषानामपत्न्यभूत् २७ तस्यां संजनयामास दशपुत्रानकल्मषान् ॥ वसुदेवं देवभागं देवश्रवसमानकम् २८ संजयं श्यामकं कंकमनीकं वत्सकं वृकम् ॥ देवदुंदुभयो नेदुरानकायस्य जन्मनि २९ वसुदेवं हरेः स्थानं वदत्यानक दुंदुभिम् ॥ पृथाच श्रुतदेवाच श्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवाः ३० राजा धिदैवी चैतेषां भगिन्यः पंचकन्यकाः ॥ कुंतेः सख्युः पिता शूरो ह्यपुत्रस्य पृथामदात् ३१ सा च दुर्वाससो विद्यां देवहूतां प्रतोषितात् ॥ तस्या वीर्यपरीक्षार्थमाजुहावरो विंशुचिः ३२ तदैवोपगतं देवं वीक्ष्य विस्मितमानसा ॥ प्रत्ययार्थे प्रयुक्ता मेया हि देवक्षमस्वमे ३३ अमोघं देवसंदर्शमाधास्ये त्वयि चात्मजम् ॥ योनिर्यथानदुष्येत कर्ताऽहं ते सुमध्यमे ३४ इति तस्यां समाधाय गर्भं सूर्यो दिवं गतः ॥ सद्यः कुमारः संजज्ञे द्वितीय इव भास्करः ३५ तं साऽत्यजन्नदीतोये कृच्छ्राल्लोकस्य विभ्यती ॥ प्रपितामहस्तामुवाह पांडुर्वै सत्यविक्रमः ३६ श्रुतदेवी तु कारुण्यो वृद्ध शर्मा समग्रहीत् ॥ यस्यामभूद्वतवक्र इति शब्दोदितेः सुतः ३७ केकयो घृष्टकेतुश्च श्रुतकीर्तिमविदत् ॥ संतर्दनादयस्तस्याः पंचासुः कैकयाः सुताः ३८ राजा धिदेव्यामावंत्यौ जयत्सेनोऽजनिष्ठह ॥ दमघोषश्चेदिराजः श्रुतश्रवसमग्रहीत् ३९ शिशुपालः सुतस्तस्याः कथितस्तस्य संभवः ॥ देवभागस्य कंसायां चित्रकेतुबृहद्वलौ ४० कंसवत्यां देवश्रवसः सुवीर इषुमांस्तथा ॥ कंकायामानकाजातः सत्यजित्पुरुजित्तथा ४१ संजयो राष्ट्रपाल्यां तु वृषदुर्मर्षणादिकान् ॥ हरिकेशहिरण्याक्षौ सुरभूम्यां तु कामुकः ४२ मित्रकेश्यामप्सरसि वृकादीन् वत्सकस्तथा ॥ तक्षपुष्करसालादीन् उर्वश्यां वृकआदधे ४३ सुमित्रार्जुनबाणादी ननीकास्तु सुदामनी ॥ गांडूषः कर्णिकायां वैऋतधामजयावपि ४४ ॥

नां श्रुतदेव्यादीनां विवाहं कथयति श्रुतदेवीमित्यादिना इति शब्दोदितेः सुतः पूर्वदितेः सुत इति शब्दो यस्य विजयस्य स दितेः सुतः इति शब्दः सनकादिभिरेवं शमो विजयः प्रागदिते सुतो भूत् पश्चाद्विरण्यक इति स एवाधुना दत्तवक्र इति जात इति भावः ३७ नाम्ना घृष्टकेतुः केकयविषयाधिपतित्वात् केकयशब्दश्च शब्दः पूर्वेण समुचीयते ३८ आवंत्यौ विद्वानुविदौ भजनिष्ठजनयामास ३९ वसुदेवभ्रातृगावं संकथयति देवभागस्येत्यादिना ४० ४१ ४२ ४३ ४४

भा०ने०

४६ उदपादयत् उत्पादयामास ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ननुयदिश्रीनारायणो जीववज्जन्मकर्माणि भजनेन हिंसंसारानिवृत्तयेत तस्मादव्ययं तत्तत्राह नहीति ॥ विषमोदृष्टातः
तथाहि जीवस्य जन्मादिमत्वे पुण्यपापकारणं विधिबद्धत्वात् तदनिवृत्तत्वादीश्वरस्य नहि तेस्तः । नहि कार्यमकारणमिति न्यायात् कारणवत्तव्य चेन्लोकानुग्रहोद्वात्तमच्छेवेति ब्रूयः अनुग्रहोद्वाधस्यापि
धर्मपाप्मनोः क्षयवृद्धिदर्शनमित्युक्तम् अतस्तत्सेवानव्यर्थेत्यर्थः हरेरविधिबद्धत्वेऽपि जन्मादिदर्शनात् अतर्कितत्वेन पुण्यादिलेपित्वेन दुःखित्वं स्यादिति तत्राह ईशस्येति । ईशस्य कश्चिन्मदुःखित्वं स्यादिति
तन्निवारणसमर्थत्वादन्यस्य तदभावात् जीव एव ईशः किं स्यादिति तत्राह परस्येति । ननु किं तद्वैलक्षण्येनेशादन्या जीवः स्यादिति तत्राह द्रष्टुरिति । यः सर्वज्ञः सर्वविदिति श्रुते नहि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपो
विद्यत इत्यादेशस्यैव ज्ञेयं जीवाद्भिन्नत्वेन मुख्यलक्षणं सार्वज्ञ्यं स्वभाविकं न तु नैमित्तिकमित्याशयेनाह आत्मन इति एवंविधः क इत्यतो वाह आत्मन इति आत्मा देहधृतौ जीवस्वभावे परमात्मनोति यादवः ५७

वि० अ०

५७

पौरवीरोहिणी भद्रा मदिरा रोचना इला ॥ देवकी प्रसूखा आसन्पत्न्य जानक दुंदुभेः ४५ बलंगदंसारणं चतुर्मदं विपुलं भुवम् ॥ वसुदेवस्तुरोहिण्यां कृतार्धारुद
पादयत् ४६ सुभद्रो भद्रबाहुश्च दुर्मदो भद्र एव च ॥ पौरव्यास्तनया ह्येते भूताद्या द्वादशा भवन् ४७ नंदोपनंदकृतकशूराद्या मदिरात्मजाः ॥ भद्राख्याके
शिनंत्वेकमसूतकुलनंदनम् ४८ रोचनायां ततो जाता हस्तहेमांगदादयः ॥ इलायां पुरुवल्कादीन्यदुमुख्या न जीजनत् ४९ त्रिष्टोभृतदेवायां जातजान
क दुंदुभेः ॥ शांतिदेवात्मजाराजन्मप्रश्मप्रश्मितादयः ५० राजानः कल्पवर्षाद्या उपदेव्याः सुतादश ॥ वसुहंससुधन्वाद्याः श्रीदेवायाश्च षट्सुताः ५१ देव
सक्षितया लब्धानवचात्रगदादयः ॥ वसुदेवः सुतानष्टावादधे सहदेवया ५२ पुरुवत्समृद्धमुख्या न साक्षाद्वर्मो वसूनिव ॥ वसुदेवस्तु देवक्या मष्टपुत्रानर्जा
जनत् ५३ कीर्तिमंतं सुषेणं च भद्रसेनमुदारधीः ॥ ऋजुंसमर्दनं भद्रं संकर्षणमहीश्वरम् ५४ अष्टमस्तु तयो रामी त्वयमेव हरिः किल ॥ सुभद्रा च महाभा
मातवराजन्पितामही ५५ यदा यदा हि धर्मस्य क्लृप्ताश्च पाप्मनः ॥ तदा तु भगवानीश आत्मानं सृजते हरिः ५६ न ह्यस्य जन्मनो हेतुः कर्मणां वामहीपते ॥
आत्ममायां विनेशस्य परस्य द्रष्टुरात्मनः ५७ यन्माया चेष्टितं पुंसः स्थित्युत्पत्त्यप्ययाय हि ॥ अनुग्रहस्तन्निवृत्ते रात्मलाभाय चेष्ट्यते ५८ अक्षौहिणीनां प
तिभिस्सुरैर्नृपलांछनैः ॥ भुवजा क्रम्यमाणानामभावाय कृतोद्यमः ॥ ५९ ॥

ननु जीवव्यावर्तकलक्षणं जगत्कर्तृत्वादिकं तत्प्रकृतेरतः सार्वज्ञ्यमात्रेण कथं प्रीतिश्च जीवाद्वावर्त्यः । विशेषणस्य सर्वज्ञत्विपरांतकस्त्रिनयन इत्यादावप्यविषयत्वेन व्यभिचारित्वा दुक्तदोषानि स्तार इति तत्रा
ह यन्मायेति यस्येश्वरास्याधीनायाः मायायाः प्रकृतेश्चेष्टितं परिमाणलक्षणं पुंस इत्युपलक्षणं प्रपंचस्य स्थित्युत्पत्तिसंहाराय भवति स्थित्या देहेतुर्भवतीत्यर्थः तदेकविषयत्वचोतनाय चतुर्योपं एकवद्भावादेकत्वचन
प्रकृतिपुरुषं चैव प्रविश्य पुरुषोत्तम इति स्मृतिर्हि शब्देन दर्शयति यदनुग्रहः प्रकृतिचेष्टायाः निवृत्तिहेतुः निवृत्तिश्चात्मलाभाय तच्चिदानंदस्वरूपा विभावाय वरुमानंदोज्ञश्चेत्यादि श्रुत्येव्यते निरूप्यते ॥ हरेः प्रपद
निर्भोणादिकं तत्तत्पदार्थविशेषज्ञानं विना न युज्यते । तद्वलादपोहितुं न पापते प्रामाणिकत्वादतो निरुपमचरितं सार्वज्ञ्यं हरेरेवान्यस्यैव चारिकमित्यतो जीवव्यावर्तिलक्षणसत्तावाच्यते भागः ५८ ननु की
दृशोऽनुग्रहो येन तन्निवृत्तिः स्यादिति तत्राह अक्षौहिणीनामिति भुरोभारायमाणानां अमुराणामभावाय नाशाय ५९

५९

अपरिमेयानिपरिमातुमशक्यानि ६० यशोभरणं पराक्रमदुःखशोकतमांसिनुदतीतिदुःखशोकतमोनुत् ६१ तत्तत्फलबाह यस्मिन्निति । सत्कर्मपीयूषे । प्रशस्तजनकर्णामृतेषु शस्तीर्थवरैश्शोभण
शास्त्रपावनजलश्रेष्ठे श्रेष्ठे एवांजलिर्न्यस्यतथा । उपस्पृश्य स्नानपानाचमनानि कृत्वा पापकर्मवासनाः पापकर्मकरणश्रद्धालभणाः ६२ श्लघनीयेहितः पूज्यमानचरितः ६३ स्निग्धस्मितेक्षितोदारैर्विक्रमलीलया
हरैर्विक्रमलीलया विक्रमविभासेन सर्वांगसुन्दरयामूर्त्याच नृलोकं मनुष्यजनं । नृनयइति यातां नयति भक्तिपूर्वकं तत्तज्जनातीनि नृलोको ज्ञानिसमूहस्त्वमिति वा ६४ रतिकरणप्रकारदर्शयति यम्येति । मक
राकारकुंडलाभ्यां चारुकर्णौ ताभ्यां भ्राजत्कपोलाभ्यां सुभगं सुंदरं । विलासेन सहितं हासायस्य सतथा तं निन्य उत्सवो यस्य सतथा तम् तत्क्षगानंदजनकमित्यर्थः नानृपुः नालवुद्धिप्राप्ताः निर्मोर्न मे पश्येतिष
ष्टीद्वितीयार्थे निमेषं प्रति । कुपिता विकासविरोधित्वात् ६५ तेषुदारेषु आत्मनिगमं आत्मज्ञानं । स्वगुणप्रतिपादकवेदलक्षणशास्त्रं वा प्रथयन् मरुपापयन् ६६ सकृष्णः स्वधामस्वमूलरूपं समगान् संग

कर्माण्यपरिमेयानि मनसापि सुरेश्वरैः ॥ सहस्रं कर्षणश्चक्रे भगवान्मधुसूदनः ६० कलौजनिष्यमाणानां दुःखशोकतमोनुदम् ॥ अनुग्रहाय भूतानां सुपुण्यं
व्यतनोद्यतः ६१ यस्मिन्सत्कर्णपीयूषे यशस्तीर्थवरैः सकृत् ॥ श्रोत्रांजलिरुपस्पृश्य धुनुते कर्मवासनाः ६२ भोजवृष्ण्यंधकमधुशूरसेनदशार्हकैः ॥ श्ला
घनीयेहितः शश्वत्कुरुसंजयपांडुभिः ६३ स्निग्धस्मितेक्षितोदारैर्विक्रमलीलया ॥ नृलोकं रयमामास मूर्त्या सर्वांगरम्यया ६४ यस्याननं मकरकुंड
लचारुकर्णभ्राजत्कपोलसुभगं सविलासहासम् ॥ नित्योत्सवं न तद्वत्पुर्दृशिभिः पितृभ्यो नार्यो नराश्च मुदिताः कुपितानि मे ६५ जातो गतः पितृगृहाद्गजमे
धितो ब्रह्मचारिपून्सुतशतानि कृतोरुदारः ॥ उत्पाद्यतेषु पुरुषः क्रतुभिः समीज आत्मानमात्मनिगमं प्रथयन् जनेषु ६६ पृथ्व्याः सर्वैर्गुरुभरंक्षपयन् कुरुणामंतः
समुत्थकलिनायुधिभूपबंधम् ॥ दृष्ट्या विधूय विजये जयमुद्विगुष्य प्रोच्योद्धवाय च वरं समगात्स्वधाम ॥ ६७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां सं
हितायां नवमस्कंधे सोमवंशवर्णनेवंशानुचरितं नाम एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ समाप्तोऽयं नवमस्कंधः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

तवानेको भूदित्यन्वयः पूर्णमदः पूर्णमदमित्याद्युपनिषद्वैदित्यनेन सूचयति पृथ्व्याः गुरुभरमसुरलभणं भूपबंधं भूपसमूहलक्षणं बंधं विधूय मंहृत्य उद्विगुष्य ङिङिमधोपकारयित्वा वरं वरणयोग्यज्ञानं प्रोच्य विस्तरे
भोपदिश्यते ६७ नाम्नाक्षत्रवसुंधरासुरमहावशावलीमंदिं व्याख्या व्याजविनोदतोऽद्य नवमस्कंधो मया ज्ञेयः ॥ सर्वज्ञो विजयध्वजाय यत्तये मम ह्यमहाभूतिदोहारी हारमनोहरो ह्यहरहः प्रीतोऽस्तु विश्वंभरः १ पद
रत्नावलिर्भूयाश्च नवमस्कंधोऽर्पिता ॥ तुलसीवहरेः पादद्वंद्वे द्वे द्वे पादहारिणी १ श्रीमहेंद्रतीर्थपूज्यपाशशिष्यविजयध्वजतीर्थस्य कृतौ पदरत्नावल्या श्रीमद्भागवतव्याख्यायानवस्कंधे एकविंशोऽध्यायः २१ ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते नवमः स्कंधः समाप्तः ॥